မဇ္ဈိမနိကာယ်

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။

၁-မူလပရိယာယဝဂ်

၁-မူလပရိယာယသုတ်

၁။ ဧမ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဤဒံ သုတ္တံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို)။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ[1]။ ကော၊ တပါးသော။ သမယံ၊အခါ၌[2]။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ဥက္ကဋ္ဌမြို့အနီး၌[3]။ သုဘဂဝနေ၊သုဘဂဝမည်သော တောင်္ခု။သာလရာဇမူလေ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ (ထိုတောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌-ဟူ၍သော်လည်းပေး[4])။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊အရှင်ဘုရား

---

[1] ဝေ-နိဒဿန။မေ-တတိယာကတ္တား။ သုတံ-ဥပဓာရဏတ္ထ။ကမ္မရွပ် ပြန်ဆိုသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟု အာကာရ။ဤသို့သောဟု အဝဓာရဏ အနက်လည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌေ့ဿသမ္ဗန္ဓ အနက်ယောဇနာသော် သုတံ-ကို ဥပဓာရဏတ္ထ ဘာဝရွပ်ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

[2] ဤသုတ် အဋ္ဌကထာအလိုကျ ယောဇနာသော်။ ကော၊သော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး-ဟု အစွန္တသံယောဂတ္ထ ပေးလေ။ ၌-ဟု ပေးသည်ကား ပေါဏာဏာစရိယတို့အလိုဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုသည်။

[3] သာမိပိကာဓာရ မုချတ္ထ။ သမီပတ္ထေစေတံ ဘုမ္မဝစနံ-အဋ္ဌကထာနှင့် အညီတည်း။ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ ဟု ပေးသော် ဥပစာရတ္ထ၊ နောက်၌လည်း မုချတ္ထ ဥပစာရတ္ထ ယောဇနာပုံကို ဤနည်းအတိုင်း မှတ်လေ။

[4] ခေါတိ ပဒပူရဏမတ္တေ အဝဓာရဏေ အာဒိကာလတ္ထေ ဝါ နိပါတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဤ၌ ပဒပူရဏအနေဖြင့် ယောဇနာသည်။ တတြ၊ ၌။ပ။အာမန္တေသိ ခေါ၊ ခေါ်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း-ဟု အဝဓာရဏတ္ထ။ ခေါ၊ ဆက်ဦးဆုံးဟု အာဒိကာလတ္ထ (ဝါကျာရမ္ဘ)လည်း ယောဇနာလေ၊ အကျယ်ရှိကာ၌။

ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို ၁)။ပစ္စယောသုံ၊ ရှေးရှုနှလုံးကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သမ္ဘဝမူလပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသေဿामိ၊ ဟောပေအုံ့။ တं၊ ထိုဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ဟောပေအုံ့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူပြီ။တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေဝဘန္ဓေတိ၊ မှန်ပါဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ကို။ ပစ္စယောသုံ၊ဝန်ခံကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်—

၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေ၊ ဤလောကဌ်။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သော တရားဌ်။ အကောဝိဒေါ၊မလိမ္မာသော။အရိယဓမ္မေ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သောတရားဌ်။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော ၂။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဌ်။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ဌ်။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော (ဌ)။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုမရှိသော(ဌ)။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ပဏဝိ ် ၊ မြေကို။ ပဏဝိတော၊ မြေ ဟူ၍။ (ပစ္စတ္တေ နိဿက္ကဝစန-ဌ)။သဠာယတနာတိ၊ မှားသောအားဖြင့် သိ၏။ ပဏဝိ ် ၊ ကို။ (ဝဝိတော၊ ဟူ၍။သညတ္ထာ၊ မှားသောအားဖြင့် ယူပြီး၍။ ပဏဝိ ် ၊ ဟူ၍။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ပဝဝိယာ၊ ဌ်။ မညတိ၏။ ပဏဝိတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၏။ ပဏဝိ ် ၊ ကို။ မေတိ၊ ငါ့မြေဟူ၍။ မညတိ၊ ၏။ ပဏဝိ ် ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုသို့မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ တံ၊ထိုမြေကို။အပရိညာတံ ၃၊ ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်။ဣတိ-တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာပံ၊ ရေကို။ပ။ တေဇံ၊ မီးကို။ပ ဝါယံ၊ လေကို။ပ။

၃။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုရား၏ အောက်ခံဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို။ပ။ ဒေဝေ၊ အသင်း အပင်းနှင့်တကွ မာရ်နတ်မှတပါးသော ( ) တို့ကို။ပ။ ပဇာပတိ ် ၊ မာရ်နတ်ကို။ (ပရိသတ်နှင့် တကွသ)။ပ။ ပြဟ္မ ် ၊ ပြဟ္မာကို (ပဌ) ်ဘုံယူ)။ပ။ အာဘာဿရေ၊ အာဘာသရပြဟ္မာတို့ကို။ (ဒုတိယဈာန်ဘုံ ပြဟ္မာအားလုံးယူ)။ပ။ သုဘကိဏ္ဏေ၊ သုဘကိဏ္ဏ ပြဟ္မာတို့ကို။ (တတိယဈာန်ဘုံ ပြဟ္မာအားလုံးယူ)။ပ။ဝေဟပ္ဖလေ၊ဝေဟပ္ဖလ ပြဟ္မာတို့ကို။(စတုတ္ထဈာန်ဘုံ ပြဟ္မာအားလုံးယူ)။ပ။ အဘိဘူ၊ အသည်သတ်ပြဟ္မာကို။ပ။

၁။ အာမန္တနဝစနဌ် စပ်သော် ဘဂဝတောကို သာမျက္ခ၊ ပစ္စယောသုံ-ဟူသော ပဋိဿဝဌ် စပ်သော် သမ္ဗဒါနတ္ထယောဇနာ။ (ဋီကာ)။

၂။ ဝိနိယိတ္ထာတိ ဝိနီတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ(အရိယာ)ရတ်။ တ-ပစ္စည်းအတိတ်ကာလကမ္မတ္ထ။ ဝိနီတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ(အရိယာ)သည်။ နှ၊ မဟုတ်။ အဝိနီတော၊ မဟုတ်။အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာရှုရ ဤသို့ အဝယဝတ္ထုပြု။

၃။ စာပိုဒ် ၁၂-ခု ပရိညာတန္တံ တထာဂတဿ-ဟု ရှိသောကြောင့် ဤနေရာနှင့်တကွ တံကိဿဟေတု-ဟူသော အမေး၏ အဖြေစကားရပ်တိုင်း စာပိုဒ် ၁၂-ကဲ့သို့ ရှိသင့်၏။

၄။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဗြဟ္မာကိုပေ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာကိုပေ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာလိုပေ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာကိုပေ။

၅။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံကိုပေ။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဒါရုံကိုပေ။ မုတံ၊ အာရုံသို့ ရောက်အပ်သော ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုပေ။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကိုပေ။

၆။ ကေတ္တံ၊တခုတည်း၏ အဖြစ်ကို[1]ပေ။နာနတ္တံ၊အသီးအသီး၏အဖြစ်ကို။ပ။သမ္ဘံ၊အလုံးစုံသော သဏ္ဌာယကိုပေ။ နိဗ္ဗာန်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ကိုပေ။

ပုထုဇ္ဇနဝဂ္ဂေ၊ ပုထုဇဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ပဌမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေ၊ ပဌမနည်းကို ပြဆိုရာတို့ အပိုင်းအခြားသည်။ -
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ဘိုး။ သေက္ခော၊သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်သော။ ယောပိ သောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ယောဂလေးပါးဘေး၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ။(ယောဂလေးပါးတို့နှင့် မယှဉ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဟု တနည်းပေး။ ။အဋ္ဌကထာ)။ ။ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ပထဝိ ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ပထဝိ ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ဟူ၍။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ပထဝိ ၊ ဟူ၍။မာမညိ၊မမှတ်ထင်။ ပထဝိယာ၌။ မာမညိ၊ထင်။ ပထဝိတော၊မှ။ မာမညိ၊ထင်။ ပထဝိ ၊ကို။ မေတိ၊ ဟူ၍။ မာမညိ၊ထင်။ ပထဝိ ၊ကို။ မာဘိနန္ဒိ၊ မနှစ်သက်။ တံ၊ထိုသို့ မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိသ္မာဟေတု၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ထိုသေက္ခရဟန်းသည်။ တံ၊ထိုမြေကို။ ပဌဝိဿာ၌၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒါမိ၏။ အသင်္ခေါ်ကို။ ပ။

သေက္ခဝေသေန၊ဒေသကွက်အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေ၊သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

---

[1] တခုသောအာရုံ၌သာ တခုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟု ဆိုလိုသည်။ နာနတ္တံ-၌ လည်း ဤနည်း။ ဋီကာ။

၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အရဟံ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊ (ကရွယ်ဝါသ-စသည်၌) ကျင့်သုံးပြီးသော။ ဝါ၊ သုံးအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ရှိ သော။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်· မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ဝန္ဓာစသော ဝန်ရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တနိုလ်)ရှိသော။ ပရိက္ခီဏဘဝ သံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော် ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ အညာယ၊သိ၍။ (ယ-ဖော်၍ ပေးသည်)။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီး သော။ ယောပိ သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ပထဝိ'၊ကို။ ပထဝိတော၊ဟု၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိ၏။ပ။ နမညတိ၊ မမှတ် ထင်။ပ။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊၏။

ခီဏာသဝဝသေန၊ ရဟန္တာ၏အစွမ်းအား၌ဖြင့်။တတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၉။ အရဟံ၊ သော။ပ။ တံ၊ ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝီတရာဂတ္တာ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အာပံ၊ကို။ပ။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ရာဂဿ၊၏။ ခယာ၊သာလျှင်။ ဝီတရာဂတ္တာ၊ တည်း။

ခီဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ စတုတ္ထနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အရဟံ၊သော။ပ။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ ခယာ၊သာလျှင်။ ဝီတဒေါသတ္တာ၊ တည်း။

အာပံ၊ကို။ပ။ တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဒေါသဿ၊၏။ ခယာ၊သာလျှင်။ဝီတဒေါသတ္တာ၊ တည်း။

ခီဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝီတမောဟတ္တာ၊ တည်း။

ခီဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဆဋ္ဌနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၏။ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဟ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပရိညာတံ၊ အပ်ပြီ ၁။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒါမိ၊ ၏။

တထာဂတဝေယန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အစွမ်းအာ၊ပြင့်။ သတ္တာနုယာဘုမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဝ၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟ။ တံ၊ ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိုယ်ဟောတုနည်း။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းရင်းဟူ၍ ၎င်း။ ဘဝါ၊ ဂေမ္ဗ ဘဝကြောင့်။ ဇာတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ (ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်)။ ဘူတဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဇရာမရဏန္တိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတိ ဝိဒိတ္တာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်ဧကင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် မြတ်သော တရားမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ၁ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုद्ध၏။ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒါမိတိ၊ ဆိုး၏ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။(သုတ်အစ တေဒဝေါစ-ဌ ပြန်သတ်လေ)။

တထာဂတဝေယန၊ အာ၊ပြင့်။ ဘဋ္ဌမနုယာဘုမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ နအဘိနန္ဒုံ၊ မနှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။ (နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဧवं မေ သုတံ ပြန်ရှုစပ်လေ)။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ မူလပရိယာယသုတ္တံ၊ မူလပရိယာယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သမ္မာသဝသုတ်

ဝ၄။ (ဧवं မေသုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ကော်၊သော။ သမယံ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌။

၁။ ပရိညာတန္တံ-ကို ပရိညာတ အန္တံ-ဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အန္တံကို အဝသာနတ္ထ ကြံပြီးလျှင် အဋ္ဌကထာ တနည်းမှင့်သောကေ။

ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ (သာမညာဓာရ စိတ်သောသာဓာရ အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ ခွဲလေ)။ ဝိဟာရတိ၏။ တည်ခြေ၊ ၌။ပ။ သမ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ တရားတို့ကို စောင့်စည်းကြောင်း ဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ဒေသေဿामိ၊အုံ့။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်—

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတော၊မသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။အာသဝါနံ၊တို့၏။ ခယံ၊ကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။အပဿတော၊ မမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ကို။ နောဝဒါမိ၊မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်း။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရံ၀၊နှလုံးသွင်းခြင်းကိုဥစ်။အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။မနသိကာရံ၀၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုဥစ်။ ဇာနတော၊ ၏။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူ၏ (သန္ဓာန်၌)။အနုပ္ပန္နာ၊မဖြစ်ပေါ် ကုန်သေးသော။အာသဝါစေव၊ တို့သည်လည်း။ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောနိသော၊အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ ၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သေးသော။ အာသဝါစေव၊ တို့သည်လည်း။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော်။အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။ သံဝရပဟာတဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ မိုဝဲကြောင်း ဉာဏ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သည်းခံကြောင်း အဒေါသသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝီရိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။

ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

. ၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ် တို့နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ပ။ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ မနသိကရဏီယေ၊နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အမနသိကရဏီယေ၊ နှလုံးမသွင်း

၁။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာတို့ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ၊သေနယော သမ္ဗတ္ထ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဒဿနာသံဝရ-စသည်ကို အဝတ္ထုကတ္ထား၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ သံဝရပဟာတဗ္ဗာ-စသည်ကို သမာသ်ဖြစ်ခြင့် ယောဇနာသည်။ ဒဿနာတိ ဤဒဿ ဟောတုမှ နိဿဏ္ဌာဝနန္တိ-ဟူသော ဋီကာအလို ဒဿနာသံဝရ-စသည်ကို ဟောတုတ္ထ နိဿဏ္ဌာဝစန အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာရမည်။

ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ မနသိကရဏီယေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပ္ပဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အမနသိကရဏီယေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပ္ပဇာနန္တော၊ ၍။ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်။တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။မနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။မနသိကရောတိ၊ ၏။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။ အာသ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အနုပ္ပန္နော၊ သေးသော။ ကာမာသဝေါ ဝါ၊ ကာမာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီးသော။ ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွါး၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါဝါ၊ ဘဝါသဝ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားဘို့တည်း။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ နမနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီ-ယာ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။အာသ၊ ၌။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ကာမာသဝေါဝါ၊သည်လည်း။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ပ။ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ တို့တည်း။

တသ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အမနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင် ခြင်းကြောင့်။ မနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိ ကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပ။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၇။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသော ကာလ၌။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နအဟောသိံ နု ခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေ သလော။ ကေဟိ တမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ (လိင် ဥပပတ္တိကိုပါယူ)။အဟောသိံ နု ခေါ၊ ပြင်ဘူးလေသနည်း။ အတီတပဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်နည်းသဏ္ဌာန်သည်။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ပြင်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ သည်။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ မဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ကိံ၊ သည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ နည်း။ ဘေတ္တေ ဘိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခုဖြစ်ဆဲ ကာလ၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နော အသ္မိ နု ခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိံ၊ သည်။ အသ္မိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။

အသို့နုခေါ်ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ အဘယ်ဘဝမှ။အာဂတော နုခေါ်၊ လာသနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကုဟိं ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမိ၊ သွားမည်သူသည်။ ဘဝိဿတိနုခေါ်၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥဋ္ဌာတိ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏ ။

၁၉။ ဝေါ၊ သို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ၌။ ဆန်း ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိနှစ်၊ ဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါးပါးသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊အသက် လိပ်ပြာ ဝိညာဉ်ကောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ အယ၊ ထိုမသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုထုဇဉ်၏ (သန္တာန်၌)။ သစ္စတော၊ မှန်ကန်သောအားဖြင့်။ ထေတတော၊ စဲမြဲသော အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ သညာဖွဲ့နွှာ ဟူသော အတ္တဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ သညာဖွဲ့နွှာမှ ကြွင်းသောခန္ဓာ ဟူသော အတ္တကို။ သဠာနာမိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ သညာဖွဲ့နွှာ ဟူသော အတ္တဖြင့် သာလျှင်။ အနတ္တာနံ၊ သညာဖွဲ့နွှာမှ ကြွင်းသော ခန္ဓာဟူသော အနတ္တကို။ သဠာနာမိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ မူလည်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနတ္တနာဝ၊ သညာဖွဲ့နွှာ ဟူသော အနတ္တ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ သညာဖွဲ့နွှာမှ ကြွင်းသော ခန္ဓာဟူသော အတ္တကို။ သဠာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အဿ၊ ၌။ "မေ၊ ငါ၏။ ယောအယံအတ္တာ၊အကြင် အတ္တသည်။ ဝဒေါ၊ ဆိုတတ်၏။ ဝေဒေယျော၊ သင်္ခာတ် ခံစားတတ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုတို့ ထိုထိုအာရုံ တို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ ကောင်း မကောင်း ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ မေ၊ ငါ၏။ (အယံ အတ္တာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ မြဲ၏။ ဓုဝေါ၊ခိုင်ခဲ့၏။ သဿတော၊ တည်တံ့၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ တည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့်တူစွာ။တထေဝ၊ ကိုယ်တုံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ ဌဿတိတိ၊ တည်တံ့လတ္တံ့ " ( ) ဝေါ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤမြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိဟူ၍ ( ) ဝိဇာနံ၊ ဒိဋ္ဌိချုံ ဟူ၍ဝင်း။ ဒိဋ္ဌိကန္တာရံ၊ ဒိဋ္ဌိခရီးခဲ ဟူ၍ ဝင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိသူကံ၊ ဒိဋ္ဌိခြောင့် ဟူ၍ဝင်း။ ( ) ဗန္ဓနံတံ၊လှုပ်ရှားတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူ၍ဝင်း။ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ဟူ၍ဝင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒိဋ္ဌိသံယောဇနသံယုတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိသံယော ဇဉ်နှင့် ယှဉ်သော။ အဿုတဝါ၊ သော၊ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်း တို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာ ခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁။ ကိုနုခေါ် အဟောသိ ကိုဟုတ္တာ-စသည်၌ ဝါကျပီပီ ခွဲ၍ ယောဇနာသည်။ သမာသ်မဟုတ်စေကာ တွဲ၍လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာနံ့၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ မြင်လေ့ရှိသော။ပ။သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ-နာဝံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ကုန်သော။ အာသဝါစု၊ တို့သည်လည်း။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၂၁။ သော၊ ထို အရိယာသာဝကသည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ''အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဆင်းရဲတဏှာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ ဧवं၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ဒ္ဒေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌि၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဝင်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏီ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ် တို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိစသည်တို့ကို။ ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

သံဝရပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဝရပဟာတဗ္ဗာ၊စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရ သံဝုတော၊ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရသီလဖြင့် စောင့်စည်းသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရသီလကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝတို့သည်ရင်း။ ယံ-ဧ ဝိဿာတပဋိဃာဟာ၊ အကြင် ပင်ပန်းကြောင်း ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ ' ' ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္ဒြိယ သံဝရ သီလကို။ သံဝုတဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ ့ သော။ အဿ၊ ၏။ ဧवं၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တေဝိဿာတ ပဋိဃာဟာ၊ တို့သည်ရင်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ''။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဣန္ဒြေကို မစောင့် စည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာသဝ စသည်တို့ကို။ သံဝရပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဝိဿာတပဋိဃာဟာ၊ ပင်ပန်းကြောင်း ပူလောင်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်-ဟူ၍ ရင်း။ ဝိဿာတပဋိဃာဟာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ အာသဝါ၊ တို့သည်ဟူ၍ရင်း။ အနက်သမ္ပန်နိုင်သေး၏။

ပဋ္ဌိသေဝနာပဟာတမ္မအာသဝ

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌိသေဝနာပဟာတမ္မာ၊ မှီဝဲကြောင်း ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အာဃာတ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌိသင်္ခါယ၊ ၍။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်း ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ သီတဿ၊ အအေး ကို။ ယာဝ ပဋ္ဌိဃာတာယ ဧဝ၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ဥဏှဿ၊ မီးပူကို။ ယာဝ ပဋ္ဌိဃာတာယ ဧဝ၊ သာလျှင်။ ဍံသ မကသ ဝါတာတပ သရီသပ သမ္ဖဿာနံ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြွေကင်းသန်းဘို့၏အခတ္တုတို့ ကို။ ယာဝ ပဋ္ဌိဃာတာယ ဧဝ၊ သာလျှင်။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ ယာဝ ဟိရိကောပိနပုဗ္ဗင်္ဂမာဒိနိတ္ထံ ဧဝ၊ အရှက် အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။

ယောနိသော၊ အာဃာတ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာဟာရကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်တို့လဲ့ယို မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ မဒါယ၊ လက်ဝှေ့ လက်ပန်းသည် စသည်တို့ကဲ့ သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ နေ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည်တန်းဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နေ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ ဝိဘူသနာယ၊ ကရေါသည် စသည်တို့ကဲ့ သို့ အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နေ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဋ္ဌိတိယာ ဧဝ၊ တည်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဧဝ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိံသူပရတိယာ ဧဝ၊ ပင်ပန်းခြင်း ပြိုမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဧဝ၊ သာသနာ့ဗြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောင်းရုံငှါသာလျှင်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ پုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋ္ဌိဟံ၊ မိမိ ပယ်ဖျောက်အံ့၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိခြင်းသည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။

ယောနိသောအာဃာတ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌိသင်္ခါယ၊ ၍။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ပ။ ယာဝ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနပဋ္ဌိသလ္လာနာရာမတ္ထံ ဧဝ၊ ဥတုဘေးရန်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ကိန်းအောင်းမှေ့လျော်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။

ယောနိသောအာဃာတ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အသက်၏ အခုံအကာ တန်းဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေယျာဗာဓိကာနံ၊ ဓာတ်ချွတ်ချားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ ယာဝ ပဋ္ဌိဃာတာယ ဧဝ၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ အဗျာပဇ္ဇ ပရမတာယ ဧဝ၊ အနာခပြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း၏ မရှိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသေဝတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပဋ္ဌိသေဝတော၊ (သင့်လျောအကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မမှီဝဲရသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ ယံ အာသဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယံ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်ရင်း။

ဥပ္ပဇ္ဇေယ်ဟု၊ ကုန်ရာ၏။ ပဋိသေ၀တော၊ (သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မှီ၀ရသော။ အာသ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္ဓာန်၌)။ ဧ၀ံ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ တေ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်ရင်း။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ မမှီ၀ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ၁၆-ပါးသော တရားတို့ကို။ ပဋိသေ၀နာပဟာ တမ္မာ၊ မှီ၀ကြောင်း ပညာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသ၀ါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိ၀ါသနာပဟာတမ္မ အာသ၀

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓိ၀ါသနာ ပဟာတမ္မာ၊ သည်းခံကြောင်း အဖေါသသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသ၀ါ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ သီတာဿ၊ အအေးကို။ ခမေ၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဏှဿ၊ မီးပူကို။ ပ။ ဇိဃစ္ဆာယ၊ စားလိုခြင်းကို။ ပ။ ပိပါသာယ၊ သောက်လိုခြင်းကို။ ပ။ ဍံသ မကသ ၀ါတာတပသရိသပ သမ္ဖဿာနံ၊ တို့ကို။ ပ။ ဒုရုတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရုဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာကုန်သော။ ဝစနပထာနံ၊ စကားတို့ကို။ ခမေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော။ ဆောနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာနံ၊ စပ်ကုန်သော။ အသာတာနံ၊သာယာခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးဆေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟာရုနံ၊အသက်ကို ပယ်ရှားနိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အဓိ၀ါသကဇာတိကော၊ သည်းခံနိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အနဓိ၀ါသယတော၊ အအေး-စသည်ကို သည်းမခံနိုင်သော။ အာသ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္ဓာန်၌)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣမေ၊ ဤသည်းမခံခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ အဓိ၀ါသနာ ပဟာတမ္မာ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ပရိ၀ဇ္ဇနာပဟာတမ္မ အာသ၀

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိ၀ဇ္ဇနာပဟာတမ္မာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသ၀ါ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ စက္ခုံ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဟတ္ထိ[1]၊ ဆင်ကို။ ပရိ၀ဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏။ပ။ အသိံ၊ မြင်းကို။ ပ။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ပ။ ဂုဏ္ဍရုံ၊ ခွေးကို။ ပ။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ခါဏုံ၊ သစ်ငုတ်ကို။ ကဏ္ဋကဋ္ဌာနံ၊ ဆူးရှိရာအရပ်ကို။ သောဏ္ဍံ၊ ထိုးဇိုင်ကို။ ပပါတံ၊ ကမ်းပါးပြတ်ကို။ စန္ဒနိကံ၊ ညွန့်မရှိသော တံစီးတွင်းကို။ သြဇဋိကလ္လံ၊ ညွန့်ရှိသော တံစီးတွင်းကို။ ပရိ၀ဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ယထာရူပေ၊ အကြင်ထို သဘောရှိသော။ အနာသနေ၊ မသင့်လျော်သော နေရာ၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော ရဟန်းကို။ ယထာရူပေ၊ သော။ အဂေါစရေ၊ မသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်၌။ စရန္တံ၊ ကျက်စားသော ရဟန်းကို။ ယထာရူပေ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေတို့ကို[1]။ ဘဇန္တံ၊ ဆည်းကပ်သော ရဟန်းကို။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီ၊

၁။ မိတ္တပဋိရူပကေဟု ဗာဒကထာ ဖွင့်သောကြောင့်ရင်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျှင် ပဋိရူပကတ္တ ကပစ္စည်း ချေဖျက်ပြီးသည်ဟု မိန့်သောကြောင့်ရင်း ဤမိတ္တေ၌ ပဋိရူပကတ္တ ကပစ္စည်း ကျေ၏ဟု မှတ်။

သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ပါပကောသု၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ သြကပ္ပေယျုံ၊ ယုံကြည်ကုန်ရာ၏။ (ဆုံးဖြတ်ကုန်ရာ၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဋ္ဌ အနာသန့်၊ ထိုမသင့်လျော်သောနေရာကိုဝင်း။ တဋ္ဌ အဂေါစရံ၊ ထိုမသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်ကိုဝင်း။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ တေ စ မိတ္တေ၊ ထိုမိတ်ဆွေတို့ကိုဝင်း။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခवे၊ တို့။ အပရိဝဇ္ဇယတော၊ ဆင်စသည်ကို မရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြင့်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၆။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝိဓိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟာতি၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘावं ဂမေတိ၊ အဖန်ဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ဆဲကုန်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ပ။ အနဘावं ဂမေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ အဝိနောဒယတော၊ ကာမဝိတက်စသည်ကို မပယ်ဖျောက်သော။ အဿ၊ (သန္တာန်၌)။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့် ဖြင့်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘावနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၇။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဘावနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တဏှာကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓေနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ ကိလေသာကို ဗုဒ္ဓရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂကို။ ဘावेတိ၊ ပွါး၏။ပ။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ အဘावယတော၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို မပွါးများသော။ အဿ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပွါးများခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယတော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့ကို။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်၏။တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။ ဒဿနာပဟာနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝုသော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသော ရဟန်း ဟူ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္ဆေစ္ဆိ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍။ သံယောဇနံ၊ ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီးသူဟူ၍။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ မာနကို သိခြင်းပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီးသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(အတ္ထမနော၊

မိမိ၏ (နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကြင်းကိုမူလပရိယာယ သုတ် စာပိုဒ် ၁၃-ရှု၍ ယောဇနာ။ နေ-ပါ မပါသာ ထူးသည်)။

ဒုတိယံ၊ သော။ သမ္မာသဝသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဓမ္မဒါယာဒသုတ်

၂၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စဿောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ (တုမှေ၊သင်တို့သည်)။မေ၊ငါ၏ဘုရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏အမွေခံတို့သည်။ (လောကုတ္တရာတရား-ဝိဝဋ္ဋနိဿိတကုသိုလ်တရားကိုယူ)။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏ အမွေခံတို့သည်။ (ဟင်္ဂသည်းလေးပါးနှင့် ဝဋ္ဋနိဿိတကုသိုလ်ကိုယူ)။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ်ကုန်လင့်။ "မေ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ နောဘဝေယ္ယုန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း"ဟူ၍။ မေ၏။ တုမှေသု၊သင်တို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊သင်တို့ သည်ကား။မေ၏။အာမိ သဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယ္ယာထ၊ဖြစ်ကုန်ကြားအံ့။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့သည်။နော ဘဝေယ္ယာထ၊ မဖြစ်ကုန်ကြားအံ့။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ သတ္ထု၊သာဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏ အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊သို့။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည် လည်း။ အာဒိယာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဘဝေယ္ယာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သတ္ထု၊ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အာဒိယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဘဝေယ္ယံ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဘဝေယ္ယံ၊ မဖြစ်ပေရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ပ။ အနုကမ္ပာ၊သည်။ အတ္ထိ၏။

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ (ဣဓ၊အနက်မဲ့)။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ဆွမ်းစားပြီးသည်။ ပဝါရိတော၊ မြစ်ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ ပရိယောသိတော၊ ပြီးဆုံးစေအပ်သည်။ သုဟိတော၊ တင်းတိမ်သည်။ ယာဝဒတ္ထော၊ လိုအပ်သလောက် စားပြီးသည်။ အဃဲ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ အတိရေကဓမ္မော၊ ပိုလွန်သည်။ ဆဋ္ဌနိယဓမ္မော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်။ (ဓမ္မ-သတ္တ။ သဘာဝဝါစီလည်း ဖြစ်နိုင်သည်)။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဇီဝစ္ဆာဒုဗ္ဗလျပရေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ လာကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊ သည်။ အမှိ၏။ မေ၏။ အတိရေကဓမ္မော၊ သော။ ဆဋ္ဌနိ်ယဓမ္မော၊ သော။ အယံပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း ရှိ၏။ သစေအာကင်္ခထ၊ အကယ်၍ စားလိုကုန်အံ့။ ဘုဥ္ဇထ၊စားကြကုန်လော့။ တုဝမ္ပ၊ တို့ခမျာ။ တို့သည်။ နောစေဘုဥ္ဇိယထ၊ အကယ်၍ မစားကုန်အံ့။ အဟံ၊သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပဟရိတေဝ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ ဆဋ္ဌေဿာမိ၊ စွန့်ပစ်အံ့။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ရေ၌မူလည်း။ သြပိလာပေယ္ယာမိတိ၊ နစ်မြုပ်စေအံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေဒေယ္ယုံ၊ ဆိုရာ၏။

တတြ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၏။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုတ္တောဝိ၊ သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထောသည်။ ဟောတိ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ အတ္ထိစ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ သစေ နဘုဉ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣဒါနိ၊ဌ္ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ ဩဝါဒလာပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထ၊ မာအာမိသဒါယာဒါဘိ၊ ဓမ္မဒါယာဒါ။ပ။ ဒါယာဒါ-ဟူသော။ ဘော်၊ ဤစကား၊ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံခေါ၊ပြီ။ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ဘော်၊ သည်။ အာမိသညုတရံ ခေါပန၊ အာမိသလေးပါး၊ကို့တွင် တပါး အပါအဝင်တည်း။ အာဘ၊ သည်။ ဣမံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ကို။ အဘုဉ္ဇိတ္မာ၊မူ၍။ ဣမိနာဝ ဇီဝိတေန ဇီဝိတ္ခယဝုဋ္ဌေန၊ ဤဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘော်၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ ဣမမ်ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ဤညဉ့်နေ့ကို။ ဝီတိနာမေယ္ယ၊ လွန်စေရမ္မကား။ ယံန္နနာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူသော။ (ယံန္နနာဟန္တိ သာဓုဝတာဟံ)။ ဘော်၊ ဤအကြံ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။ ဝီတိနာမေယ္ယ၊ ရာ၏။ အဿ၊ ထိုမှတပါး။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ပ။ ဝီတိနာမေယ္ယ၊ကား။- ယံန္နနာတိ၊စု"ဟူသော။ ဘော်၊ သည်။ အဿ၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဝီတိနာမေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သောဘိက္ခု၊သည်။ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ဇီဝိတေန ဇီဝိတ္ခယံ၊ ကို။ ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ ၍။ဘော်၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ တံ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ကို။ ကိဉ္စာပိ ဝီတိနာမေယ္ယ၊ အကယ်၍ လွန်စေပြားအုံ့။ အထခေါ၊ထိုသို့ပင်လွန်စေသော်လည်း။ မေ၊ငါ့ရှေ့ရား၏။ ပုရိမော၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ အသုယေဝ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်သာလျှင်။ ပဋ္ဌတရောစ၊ အလွန်လည်း ပူဇော်ထိုက်၏။ ပါသံသတရောစ၊ အလွန်လည်း ချီးမွမ်းထိုက်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပူဇော်ထိုက် ချီးမွမ်းထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တံ၊ထိုဆွမ်းကို ပယ်ခြင်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုရမက်ကင်းသူ၏အဖြစ်၏။ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏။ သလ္လေခါယ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးခြင်း၏။ သုဘရတာယ၊ မွေးမြူလွယ်သူ၏ အဖြစ်၏။ ဝိရိယာ ရမ္ဘာယ၊ အားထုတ်ခြင်း လုံ့လအကျိုး၏။သံဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (တဿမာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဿမာ၊ ထိုကြောင့်။ပ။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ "မေ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ နောဘဝေယ္ယုန္တိ၊အုံ့နည်း" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၏။ တုမှေသု၊ တို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ကို။ဝတ္မာန၊ ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

၇၁။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊သည်။ အစိရ ပက္ကန္တဿ၊ ဖဲ့ဆွ၊း၍ မကြာမီ။ အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်—

"အာဝုသော ၊ငါ့ရှင်တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပဝိဝိတ္တယ၊ ကင်းဆိပ် သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတော၊ နေသော။သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၊ကို။ နာနုသိက္ခန္တိ နုခေါ၊ အတုလိုက်၍ မကျင့်ကုန်သနည်း ။ ကိတ္တာဝတာ၊

၁။ အနုသည် အနုဝတ္ထုနဏ္ဌ ဥပသာရပုဒ်၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ ဝိဝေကံ-ပုဒ်ကို ကမ္မတ္ထပင် သမ္ဗန်၊ ဤကား မောဂ္ဂလ္လာန်အလို။ ကစ္စည်းအလိုအားဖြင့် ယခု-ပေးအပ်သော အနုက်သည်ပင် ကမ္မပ္ပဝစနီယအနေ ဖြင့် ပေးခြင်းတည်း။

ဖြင့်။ပ။ အနုသိက္ခန္ဓိနုခေါ်တိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဝေါ်၊ ကို။ အဝေါ်စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ မယ်၊ တို့သည်။အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တာ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တေသာ ဘာသိတာ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။အတ္ထံ၊အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒုရတောပိ၊ အလေးမှလည်း။ အာဂစ္ဆာမ၊ လာကြကုန်၏။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တေသာ ဘာသိတာ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ ပဋ္ဌိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အဘို့(တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါလေ့ ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တာသ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ (ပြောဟောချက်ကို)။ သုဘာ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေသုံ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ . အာဝုသော ၊ ငါ့ရှင်တို့။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊စု၁။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပြောအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ပ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်—

“အာဝုသောတို့။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိနုခေါ်၊ အတုလိုက်၍ မကျင့်ကုန်သနည်း။ အာဝုသောတို့။ ဣမဿ၊ ဤ။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိ၊ကုန်။ သတ္ထာ၊သည်။ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေစ ဓမ္မေ၊ တို့ကိုလည်း။ နပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်စွန့်ကုန်။ ဗဟုလိကာစ၊ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများခြင်းငှါ ''ကျင့်ကုန်သည်ရင်း။ သာထလိကာစ၊ သာသနာကို လျှော့လျှော့ယူကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏ ငါးပါးဌာ။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေသွားဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဌာ။ နိက္ခိတ္တဓုရာ၊ချအပ်ပြီးသော ဝန်ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ထိုဘဝညီညီတွင်၊ ထေရာ၊ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယှာ၊ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ပဝိဝိတ္တာသ၊ဖြစ်၍။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိတိ၊ ကုန်”ဟူသော၊ ပဌမမန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒုတိယေန၊နှစ်ခုမြောက်သော။ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ နဝါ၊ အဝယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ အကြွင်းတူ၏)။

၃၂။ (ဥ၁-ဝါကျနှင့် နှ-ပါ မပါသာ ထူးသည်။ အကြွင်းတူပြီ။ ။ပါသံ်သာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်-ဟု ပေး)။

၃၃။ အာဝုသောဝ၊ ငါ့ရှင်တို့။ တတြ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ လောဘောစ၊ လောဘသည်လည်း။ ပါပကောယုတ်မာ၏။ဒေါသောစ၊ဒေါသသည်လည်း။ ပါပကော၊ ၏။

၁။ အပိသု မံ ဘိက္ခဝေ ဣမာ အနုစ္ဆရိယာ ဂါထာယော ပဋိဘံသု။ အနက်ကားသုတ် စာပိုဒ် ၆၃-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့ အလို ဥပသဂ္ဂပဋိ၏ အယှဉ် အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ-ကို သမ္ဗန္ဓနတ္ထမေနိုင်သည်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂-သုတ်၊ ၂-ကတ္ထာနှင့် ကာတန္တ အလို အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ-ကိုသာ။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်း ဟု ဝင်း။ ပါဠိတိုနှင့် တဒနုယောယီတို့ အလို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဥာဏ်၌။ ပဋိဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်းဟုဝင်း မေးနိုင်သေးသည်သာ။ သို့ရာတွင် ဤသုတ်အဋ္ဌကထာအရ ပဋိသည် ဥပသဂ္ဂမဟုတ်။ ဘာဝတ္ထ ကမ္မပ္ပဝစနီယာဖြစ်သောကြောင့် ထို၏ ယှဉ်ရာ (အာယသ္မန္တံ ယေဝ သာရိပုတ္တံ) ပုဒ်နှင့်တွဲစပ်၍ မေးလိုက်သည်။

လောဘဿ၊ လောဘကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ဌာ။ ဒေါသဿ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ဌာ။ စက္ခုကရဏီ၊သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်သောဉာဏ်ကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ လောဘဒေါသဘို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သော။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြောင်းအကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော `မဂ်အကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အာဝုသောတို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ပ။ ယာပဋိပဒါ၊ သည်။ပ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ သာပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာစ၊နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိရှင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ ဉာဏကရဏီ၊သော။ မဇ္ဈိမာ၊ သော။ ယာပဋိပဒါ၊ သည်။ပ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ သာပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။

အာဝုသောတို့။ တတြ၊ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ကောဏ္ဍညော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ပ။ မဂ္ဂေါ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ ပလာသော၊ အင်တူပြိုင်ဖက်ပြုခြင်းသည်လည်း။ပ။ ဣဿာ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်လည်း။ပ။ မစ္ဆေရံ၊ မန်ဆွေရှုံ့ခန်တိုခြင်းသည်လည်း။ပ။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ သာဌေယျံ၊ ဆဋ်ဝှက်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ ထမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ သာရမ္ဘော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ မာနော၊ မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ပ။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ပ။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းသည်လည်း။ပ။ အယံ ခေါ၊သာလျှင်တည်း၊ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ။(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အာဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ)။

ဘဒ္ဒိယ၊ သော။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၃၄။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိမည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကား၊ကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ နေပြီးသော။ ဇာဏုဿောဏိ၊သော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ။ယော ဣမေ ကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဥद्दिस्स၊

ရည်စူးရှိ။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်၍။ (ယ-ကျေးဇူး)။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားတို့၏။ ပဗ္ဗဇ်မော၊ ရွှေသွားတည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ တေသံ၊တို့အား။ ဗဟုကာရော၊များစွာကျေးဇူးရှိ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ တေသံ၊တို့ကို။ သမာဒပေတာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ယူစေတတ်၏။သာ ဇနတာစ၊ ထိုလူအပေါင်းသည်လည်း။ဘော၊တော ဂေါတမဿ၊၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ ၊မြင်ခြင်းဖြင့် အတူလိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘော်၊ ဣစ္စကားသည်။ ဝေ၊ မှန်ပေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ဣစ္ဆကားသည်။ ဝေ၊မှန်ပေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊တို့သည်။ မမ၊ဝါ၊ကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ပ။ သမာဒပေတာ၊၏။ သာ ဇနတာစ၊သည်လည်း။မမ၊၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ ၊သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော-တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်ရင်း။ ပန္တာနိ၊ အစွန်အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်ရင်း ။ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိ၊ဝင်ရောက်နေနိုင်ခဲကုန်၏။ (ဟိ အနက်)။ ပဝိဝေကံ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ကေတ္တော၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်၌။ ဒုရတိရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ၏။ ဝနာနိ၊ တောတို့သည်။ သမာဓိ ၊ သမာဓိကို။ အလဘမာနဿ၊ မရသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဟရန္တိမညေ၊ ဖယ်ရှားကုန်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗာဟုဿာဏိက လျှောက်ထား၏။ (ဝေမေတ်-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ (ဣတိ-ကျေ)။

၃၅။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သမ္မောဓ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး သာလျှင်။ အနတိသမ္ဘဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်းသည် သာလျှင်။သတော၊ ဖြစ်စဉ်။မယ္ဟုပိ၊ ငါဘုရား၏လည်း။ “အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ ဟရန္တိ မညေတိ၊ တကား”ဟူသော။ ဇေတ်၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ တဿမယ္ဟိ၊ ထိုငါဘုရား၏။ (ဧတံ-ဌ)စပ်) “ကေစိ၊အဋ္ဌိကုန်သော။ယေ သမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိကုန်လျက်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ဘို့ကိုရင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုရင်း။ ပဋ္ဌိသေဝ န္တိ၊ မှီဝဲ

၁။ ဤကား ၆-အလို ပေးအပ်သောအနက်။ ၈-အလိုမူ “အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်ရင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်ရင်း”ဟုပေး။

“အရညာနိ ဝ ဝနပတ္ထာနိစ” ဟူသော ၆-အဖွင့်ပြင့် အရညသေနာသန, ဝနပတ္ထ သေနာသန ၂-မျိုးကို ပြ၏။ အရညသေနာသန ဟူသည် တောရအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ကျောင်းတည်း။ ဝနပတ္ထသေနာသနဟူသည်ကား ပါရိုသေသနည်းအရ ပရိယန္တသေနာသနမှတပါး မနုဿာနုဟစာရဌာန ဖြစ်သော ခုရ, ဝနသဏ္ဍ, ဘိ ်သနက, သလောမဟ်သ သေနာသနတည်း။

အရညဖြင့် တောရရုံဖြစ်သောကျောင်း, ဝနပတ္ထဖြင့် ခုရဖြစ်သောကျောင်း, ပန္တဖြင့် အတိခုရဖြစ်သော ကျောင်းကို ပြ၏ဟူလို။

ပန္တန္တိ ဣဿာတိ ပန္ထံ၊ ဝနေသု ပတ္ထံ ဝနပတ္ထံ။ တောတို့၌ တည်ရာ (ကျောင်း)ကိုယူ။ ထို့ကြောင့် ဝနပတ္ထသည် ကျောင်းဟော။ ဝနပတ္ထသဒ္ဒါ၏ တောအုပ်အနက်ကို နှစ်စေလို၍ အရညကိုမိန့်။ ထို့ကြောင့် ၈-အလို “အရည ဝနပတ္ထာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်” ဟုပေး။

ကုန်၏။ ဘောရှေ့၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓောသဟေတု၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်း (ဆိုးဝါး)သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်တတ်သော စိတ်, ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို။ အဝှိယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ နခေါ ပဋိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲ။ အဟံ၊သည်။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊သည်။ အသ္မိ၏။ ယေ အရိယာ၊ အကြင် အရိယာတို့သည်။ (ယိ ဝေါ အနက်မဲ့)။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊တို့ကိုဝင်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ တေသံ၊ထိုအရိယာ တို့တွင်။ အညတရောတိ၊ တယောက်အပါအဝင်တည်း”ဟူသော။ တေ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ တေ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မတံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ၊ ၌။ ဝိဟာရယေ၊နေခြင်းငှါ။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ပလ္လောမံ၊ ကျသော အမွေးရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ။အာ၊ပါဒိ ၊ ရောက်ပြီ။ ။(၁)

၃၆။ အပရိသုဒ္ဓဝစီကမ္မန္တာ၊မစင်ကြယ်သော နှုတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ပ။အပရိသုဒ္ဓမနောကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော စိတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ပ။အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ၊မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိကုန်လျက်။ (ကြွင်းမထူး)။ ။ (၂-၃-၄)

၃၇။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယံ၊ ထိုဝါဒုရေး၏။ “ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ အဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာ ရှိကုန်လျက်။ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရုဂါ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွဲမှုခြင်း ရှိကုန်လျက်၎။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘောရှေ့၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဘိဇ္ဈာလု ကာမေသု တိဗ္ဗသာရုဂသန္ဓောသဟေတု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွဲမှုခြင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိ အပြစ်ကြောင့် ?။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်းသော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို။ အဝှိယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ ဖြစ်၍။ပ။ နခေါ ပန ပဋိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲသည်သာ။ အဟံ၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ မဟုတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ (ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ။(၅)

၁။ ပလ္လောမန္တိ, ပန္နလောမတံ၊ ခေမ်၊ သောတ္ထိဘာဝန္တိ အတ္ထော။ (အဋ္ဌကထာ)

၂။ အဘိဇ္ဈာလု။ပ။ ယေတုဟု သမာသ်နေသည်ကို ထောက်၍ ကာမေသုနှင့် တိဗ္ဗသာရုဂါကို သမာသ် အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။

၃။ ဤ၌-သံဝိဇ္ဇမာနော ဒေါသော သန္ဓောသော၊ သောယေဝ ယေတု သန္ဓောသဟေတု၊ အဘိဇ္ဈာလုစ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရုဂါစ အဘိဇ္ဈာလု။ပ။ သာရုဂါ၊ တေသံ သန္ဓောသဟေတု အဘိဇ္ဈာလု။ပ။ သန္ဓောသ ယေတုဟု ကြံ၍လည်း ပေနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာ။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓောသဟေတု ပုဒ်၏ အဖွင့် ထောက်၍ အဘိဇ္ဈာလုကာမေသု။ပ။ သာရုဂါပုဒ်တို့နောင် ဘာဝလောပဘာဝပွားသနကြံ၍ သန္ဓောသဟေတုနှင့် အရတူပေးလိုက်သည်။

၇၈။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ ပဒုဋ္ဌမနသက်ပွါ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက် ၁။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တပဒုဋ္ဌမနသက်ပွသည်နှင့် သဟေတု၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်, ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောစိတ် အကြံဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အဟံ၊သည်။ မေတ္တာဗိတ္တောဝ၊မေတ္တာစိတ်ရှိသူသည်။ အသို့၏။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ပေး)။ ။(၆)

၇၉။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတာ၊ထိနမိဒ္ဓတို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်လျက်။ပ။ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌာန်သည်နှင့်သဟေတု၊ ထိနမိဒ္ဓတို့၏ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၇)

၇၀။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်ကုန်လျက်။ အဝူပသန္တစိတ္တာ၊ မငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ပ။ ဥဒ္ဓတအဝူပသန္တစိတ္တသည်နှင့်သဟေတု၊ ပျံ့လွင့် မငြိမ်းအေးသော စိတ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၈)

၇၁။ ကခီ၊ ယုံမှားခြင်းရှိကုန်လျက်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်လျက်။ပ။ ကခီဝိစိကိစ္ဆာသည်နှင့်သဟေတု၊ ယုံမှားခြင်းရှိသူ မဆုံးဖြတ်နိုင်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အာပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၉)

၇၂။ အတ္ထဒ္ဓကွဲသကာ၊မိမိကို မြှောက်ပင့်ကုန်လျက်။ ပရဝမ္ဘီ၊သူတပါးကို ရှုတ်ချကုန်လျက်။ပ။ အတ္ထဒ္ဓကွဲသနုပရဝမ္ဘနုသည်နှင့်သဟေတု၊ မိမိကို မြှောက်ပင့်ခြင်း သူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အနုတ္ထဒ္ဓကွဲသကော၊မိမိကို မမြှောက်ပင့်သူသည်။ အပရဝမ္ဘီ၊ သူတပါးကို မရှုတ်ချသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၀)

၇၃။ ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိကုန်လျက်။ ဘိရုကဇာတိကာ၊ ကြောက်ရွံ့သော သဘောရှိကုန်လျက်။ပ။ဆမ္ဘီဘိရုကဇာတိကသည်နှင့်သဟေတု၊ကိုယ်ခက်တရော် ဖြစ်ခြင်းရှိသူ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝိဂတဓမ္ဘော၊ ကင်းပြီးသော အမှုး ရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်း ရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကိုမှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၁)

၇၄။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို။ နိကာမယမာနော၊ အလိုရှိကုန်လျက်။ပ။ လာဘသက္ကာရသိလောကနိကာမနုသည်နှင့်သဟေတု၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောကို အလိုရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသော အလိုရမှာ်ရှိသူသည်။ ။(ကြွင်းရှေးကိုမှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၂)

၇၅။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်လျက်။ (ကုစ္ဆိတံ + သီဒန္တီတိ ကုသီတာ-ဋီကာ)။ ဟီနဝီရိယာ၊ လှုံ့လဝီရိယမှ ကင်းကုန်လျက်။ပ။ကုသီတ ဟီနဝီရိယသည်နှင့်သဟေတု,ပျင်းရိသူ ဝီရိယမှ ကင်းသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လှုံ့လရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်းကို မှီး၍ပေးလေ)။ ။(၁၃)

၁။ ဝိသသံသဒ္ဒမဂ္ဂတ်ဝိယ ဒေါသေန ပဒုသိတစိတ္တသက်ပွါ။ ။ဋီကာ။ ။ပဒုဋ္ဌ-ကဘွေ၀ါစက မဟုတ်၊ ကမ္မ၀ါစက။ထို့ကြောင့် ဖျက်ဆီးတတ်သော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက်-ဟု မပေးသင့်။

၄၆။ မုဠ္ဍဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်လျက်။ အသမ္မုဋာနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ (ဤ၂-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဋီကာ အဖွင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏၊ ရှုလေ)။ပ။ မုဠ္ဍဿတိအသမ္မုဋာနသန္ဓောသဟေတု၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိသူ ကင်းမဲ့သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူ တို့၏အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ထင်ရှားသောသတိရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးနည်း မှီး၍ပေး)။ ။(၁၄)

၄၇။ အသမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌) ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်[1]။ပ။အသမာဟိတဝိဗ္ဘန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု၊မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသူ အထူးထူးသော အာရုံတို့၌ ချာချာလည်သော စိတ်ရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ သမာဓိသမ္ပဒေါ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်း မှီး၍ပေး)။ ။(၁၅)

၄၈။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်ဘဲလျက်။ ဠေမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်။ (အပြစ်ရှိသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်-ဟု ဋီကာ အလိုပေး)။ပ။ဒုပ္ပညာဠေမူဂါသန္ဓောသဟေတု၊ပညာမဲ့သူ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ပညာသမ္ပဒေါ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ပညာသမ္ပဒံ၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ။(ကြွင်းရှေးနည်းမှီး၍ပေးလေ)။ ။(၁၆)

သောဠသပရိယာယံ၊ တဆယ်ခြောက်ပါးသောအလှည့်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၉။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။တဿမယ္ပ၊၏။ "အဟံ၊သည်။ ပဂ္ဂဿ၊ လဆန်းလဆုတ်၏။စာတုဒ္ဒသီစ၊ တဆယ့်လေးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဒသီစ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌမီစ၊ ရှစ်ရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာတာရတ္တိယော၊ အကြင်ညဉ့်နေ့တို့ကို။ အဘိညာတာ၊ အမှတ်အားဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ အဘိလက္ခိတာ၊ မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော်။ ရတ္တိသု၊ ညဉ့်နေ့တို့၌။ ယာနိတာနိ အာရာမစေတိယာနိ၊ အကြင်ပူဇော်အပ်သော အရုံတို့သည်။ ယာနိတာနိ ဝနစေတိယာနိ၊ အကြင်ပူဇော်အပ်သော တောတို့သည်။ ယာနိတာနိ ရုက္ခစေတိယာနိ၊အကြင်ပူဇော်အပ်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ဘိ သနကာနိ၊ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ သလောမဟံသာနိ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ကုန်သော။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်တို့၌။ အဟံ၊ သည်။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်ဖွယ်, အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို[2]။ အပ္ပေါနာမပယောယံ၊ မြင်ငြားအံ့လည်း မသိ။ (အပိနာမ၊ စင်စစ်။ ပယောယံ၊ဝေ၊ မြင်နိုင်ရာသည်သာတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ အလိုတည်း)။ ဤတို့ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ဝိဟရေယံ၊ နေရမူကား။ ယန္တု၊နာတိ၊ ကောင်းလေစ" ဟူသော်။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောအဟံ၊ သည်။

၁။ ဤ၌ နာနာရမ္မဏေသု ပရိဿမတိ ကောရမ္ဘဏေ ဝိပ္ပန္နတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ခြင်းနှင့်စပ်၍ :စာပိုဒ် ၄၀-နှင့်၄၇-ပါဠိတော်ချင်း ညီ၍ရင်း၊ ဋီကာ ရှင်းပြပုံကိုရင်း ရှုလေ။

၂။ ဤ၌ ပယောယံ၊ ကြိယာကို ထောက်၍ ဘာယတိ တေသွာတိ ဘယံ၊အတိဝိယ သပ္ပဋိဘယံ ဘေရဝံ-ဟု ဋီကာဆိုသည်၊ ရှေးနှင့်မတူ။

အပရေနသမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ပ။ ဝိဟာရမိ၊ နေတော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်တို့၌လည်း။ဝိဟာရတော၊ နေသော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။မဂေါ၀ါ၊သားကောင်သည် မူလည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ မောရော၀ါ၊ ဥဒေါင်းသည်၊ မူလည်း။ ကဠ်ုထင်းခြောက်ကို။ ပါတေတိ၊ချ၏။ ၀ါတောဝါ၊ လေသည်မူလည်း။ ပဏ္ဏကသဠ်ု၊ သစ်ရွက်ပျိုက်ကို။ ဧရေတိ၊ တိုက်ခတ်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ တဿမယ္ခ၊ ၏။ ယံ ဘယဘေရဝံ၊ အကြောင်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ-အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တံ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ ဧတံနူန၊ ဤအာရုံလေလော။ ဤတိတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယ္ခ၊ ၏။ "အာမ၊ သည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘယပဋိကခ်ီ၊ ဘေးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရမိ ကိ ံနုခေါ၊ နေရအုံ့နည်း။ ယထာဘူတဿ၊ အကြောင်အကြောင် ဤရိယာပုထ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ ယထာဘူတံ၊ အကြောင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၏။ တထာဘူတော၊ တိုတိုဤရိယာပုထ် အားဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ တထာဘူတံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံဘယဘေရဝံ၊ကို။ ပဋိဝိနေယ်ျ၊ဖျောက်ရမ္ကား။ ယန္တု၊နှာတိ၊ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ဧကံမန္တသ၊စကြံ"သွားသော။တဿ မယ္ခ၊ထိုင်၏(ထံသို့)။ တံ ဘယဘေရဝံ၊သည်။အာဂစ္ဆတိ၏။ပြာဟ္မဏ၊ဏား။သော အဟံ၊သည်။ယာဝ၊အကြောင်မျှလောက်။ စဂ်ုမန္တော၀၊ စကြံ"သွားလျက်သာလျှင်။ တံ်ဘယဘေရဝံ၊ကို။ ပဋိဝိနေမိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ တာဝ၊ လောက်။ နေ၀ တိဋ္ဌာမိ၊ မရပ်။နု နိသီဒါမိ၊ မထိုင်။နု နိပဇ္ဇာမိ၊ မလျောင်း။ (ဤတော၀၊ ရပ်လျက် သာလျှင်။ နိသိန္နော၀၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ နိပန္နော၀၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်။ ဤသုံးပုဒ်သာလျှင် ထူးသည်။ အကြွင်း တူပြီ)။

၅၀။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ ကော၊အချိုကုန်သော။ ယေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ရတ္တိ ံယေ၀ သမာနံ၊ ညဉ့်ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ဒိ၀ါတိ၊ နေ့ဟူ၍ ။ သဠ္ဘာနန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။ ဒိ၀ါယေ၀ သမာနံ၊ နေ့ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ရတ္တိတိ၊ ညဉ့်ဟူ၍။ သဠ္ဘာနန္တိ၊ကုန်၏။တေသမဏပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဤဒံ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ခြင်းကို။တေသံ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ သမ္မောဟ ဝိဟာရသ္မိ ံ၊ တွေ့တွေ့ဝေ၀ေနေခြင်းတွင်။ (အညတရံ၊ တပါးဟူ၍)။ ၀ဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (တနည်း။ ဤဒံ၊ သည်။ တေသံ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သမ္မောဟ၀ိဟာရသ္မိ ံ၊ တွေ့တွေ့ဝေ၀ေ နေခြင်းတည်း။ဤတိ၊ ဆို။အဟံ၊ငါသည်။ ၀ဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏)။ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ အဟံ၊သည်။ပ။ သဠ္ဘာနာမိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ "အသမ္မောဟမ္မော၊ တေ၀ေခြင်းသဘောမရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တ၀ါသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ စီးပွါးအကျိုးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာ အကျိုးငှါ၊လောကာနုကမ္ပာယ၊ လူအများကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေ၀မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလိုငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ လောကေ၊ လောကင်္ဂ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြောင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒ မာနော၊ဆိုသောသူသည်။ ဝ၀ေယျ၊ ဆိုရာ၏။ "အသမ္မောဟမ္မော၊ သော။ သတ္တော၊သည်။ပ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ မမေ၀၊ ငါ့ဘုရားကို သာလျှင်။ ဝ၀ေယျ၊ ရာ၏။

၅၁။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ မေ၊ ငါသည်။ ဝိရိယံ၊လုံ့လကို၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ။ ၀ါ၊အား ထုတ်အပ်သောကြောင့်။အသလ္လီနံ၊ မတုံ့ဆုတ်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။သတိ၊သတိသည်။ဥပဋ္ဌိတာ၊

ထင်ပြီ။ ဝါ၊ ထင်သောကြောင့်။ အသမ္ဘဝ၊ မမေ့ပျောက်ပြီ။ ကာယော၊ ကာယ(၂-ပါး)သည်လည်း။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းချမ်းပြီ။ ဝါ၊ ငြိမ်းချမ်းသောကြောင့်။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိပြီ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောကြောင့်။ ဧကဂ္ဂံ၊တဒုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ပြာဟူ၏ကား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊ ၍ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍ ။ ဝိဟာသိ ၊နေပြီ။

ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်း မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍ ။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။

ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ-ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ကို ပြန်ရှိခဲသည်း) ။ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူရှုသူ ဖြစ်၍ရှိ၏။ သေတောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရှိ၏။ သမ္ပဇာနောစ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည် ဖြစ်၍ရှိ၏။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက)သုခနှစ်ပါးကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေသိ ၊ ခံစားပြီ။ ယံ၊ အကြောင် (တတိယဈာန်ဟူသော)အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ (ဘုရားစသော)အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောကြားကုန်၏။ တံ တတိယံဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။

သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးသားလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာရကာလိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၍ ။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။

ဤ၂၂။ သော၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာ မရှိလတ်သော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာ ရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုဌာ ခံ့လတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၏ အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိန္နာမေသိ ၊ ညွှတ်စေပြီ။ သော၊ ထိုငါဘုရားသည်။

အနေကဝိဟိတ်၊ မျှားသော အပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ်၊ ရှေးဘဝနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿ
ရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘဝနေဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ နည်း။ ဧကမ္ပိ ဇာတိ ၁ တာဝဝကိုင်း။ ဒွေပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကို
ဝင်း။ တိသောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုဝင်း။ စတသောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုဝင်း။
ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုဝင်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုဝင်း။ ဝီသမ္ပိ ဇာတိယော၊
နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကိုဝင်း။ တိံသမ္ပိ ဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုဝင်း၊ စတ္တာလီသမ္ပိ
ဇာတိယော၊ လေးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုဝင်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သောဘဝတို့ကိုဝင်း။
ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝအရာကိုဝင်း။ ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုဝင်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊
ဘဝအသိန်းကိုဝင်း။ အနေကေပိ၊ မျှားစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံဝဋ္ဋကပ်
တို့ကိုဝင်း။ အနေကေပိ၊ ကုန်သော။ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုဝင်း။ အနေကေပိ၊
ကုန်သော။ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုဝင်း။ (အနုဿရာမိ)၊ ၏။ "အမုတြ၊
ထိုမည်သော ဘဝ၌။ ဧवं နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧवं ဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော
အနွယ်ရှိသည်။ဧवं ဝณ्ဏော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ဧवमाहारो။ဤသို့သော အစာအာဟာရ
ရှိသည်။ ဧवं သုခဒုက္ခပฏิသံवेဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧवमायुပရိ
ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာယိ ၁ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။
တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဥဒပါဒိ ၁ ဖြစ်ပြီ။တတြာပိ၊ထိုဘဝ၌
လည်း။ ဧवं နာမော၊ သည်။ပ။ အာယိ ၁ ပြီ။ သော၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊
သော်။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူ၍။ (အနုဿရာမိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊
အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥ္ဇာတိံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ
သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။ ပြာဟူ၏ ကား။ မေ၊ ငါသည်။
ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အယံ ဝိဇ္ဇာ၊ ဤပုဗ္ဗေ
နိဝါသานုဿတိဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ပြီ။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ
နော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော ယတ၊ နေသူ၏(သန္တာန်၌) ဂဲသို့။ အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ။ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ တမောအမိုက်မှောင်သည်။
ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။

၅၃။ သော၊ သည်။ပ။ သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ၊ သတ္တဝုတူပပါတဉာဏ်၏ အကျိုးငှါ။
စိတ္တံ၊ ကို။ အภิနိန္နာမေသိ ၁ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဝိသုद्ध၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။
အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန ကေ္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥปปဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ปณีတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊
တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ သုဝณ्ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗณ्ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သတ္တေ၊
တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။
ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊
၏။ (သဏ္ဌေ ပဿာမိကို ၄-ခုကလုံးဖွဲ့ ယှဉ်ပေးသည်)။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ အကြင် အကြင်
ကံကြောင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။(ပဇာနာမိ-၌စပ်)။ "ဘောန္တော၊ အရှင် ဖြစ်ကုန်

သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ (ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းစွာပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။အရိယာနံ၊ ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ခွမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းမှု ကင်းရာ ဖြစ်သော)။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်းလျှောင်းရာ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာ ကင်းလျက် ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ဝရဲ၌။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ယနေ၊ ထိုမှတပါး။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်။ (ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်) သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သော အယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ ချမ်းသာ၏ လည်းလျှောင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော)။ သဂ္ဂံ‌လောကံ‌ဥပ၊ နတ်ပြည်လောကာ၌။ ပန္နာတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အယံ‌ဝိဇ္ဇာ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၄။ သော၊ သည်။ပ။ အာသဝါနံ ခယညာဏာယ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေသိ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက ဝဏ္ဏအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဗ္ဘညာသိ၊ သိပြီ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမุဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ဣမေ၊ ဤလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့သည်။အာသဝါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝ သมุဒယော၊ ယိုစီးတတ်သော .အာသဝတို့၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓော၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ စသည်သည်။ အာသဝနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဇော၊ ဤသော။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဇော၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ မေ၊ ထိုငါဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကာမာသวโปိ၊

ကာမဘ၀သ၀မ္ဘ လည်း။ ဝိမုစ္စိတ္ထ၊ လွတ်ပြီ။ပ။ ဘ၀ါသ၀ါပိ၊ ဘ၀ါသ၀မ္ဘလည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာသ၀ါပိ၊ အဝိဇ္ဇာသ၀မ္ဘလည်း။ ဝိမုစ္စိတ္ထ၊ လွတ်ပြီ။ ဝိမုတ္တာသ္မိ ၊ ကိလေသာ အာသ၀တို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။)ဝိမုတ္တံ၊ အာသ၀တို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ဖျက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘ၀မှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘ၀သည်။)နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘညာသိ ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပဋ္ဌမေယာမေ၊ ပဋ္ဌမယာမ်၌။ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အယံ၀ိဇ္ဇာ၊ ဤအာသ၀က္ခယဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၅။ ဗြဟ္မဏ၊ ဏား။ သိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ "အဇ္ဇာပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အဝိတဏှာဂေါ၊ မဂင်းသေးသောရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊ ရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ပဋိသေဝတိ နိုနာတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဧတံ၊ ဤသို့ သင်ကြံသည့်အတိုင်း။ နု ဒဠှံ၊ မမှုတ်အပ်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အတ္ထိ၊ သည်။ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်ဘ၀ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဘ၀ ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္ပမာနော၊ ဒေစဉ်စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍ဝင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အတ္ထာ၀သေ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္မဿမာနော၊ မြော်မြင်သည် ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပဋိသေ၀ါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅၆။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध နေ ယထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကဲ့သို့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဘ၀ ဖြစ်သော။ အယံ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနုကမ္ပိတဗ္ဗပါ၊ သဘောအားဖြင့် အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။အာဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစ္ဆ။ပ။ ဘောဂေါတမ၊မ။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှန်ထားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိ၀ရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ဝင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးပျောက် တေ့ဝေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်မှောင်ဝယ်။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးရောင်ကို။ "စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ တိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့"ဟု နှလုံးသွင်း၍။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ညွှန်ထားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဧသော အဟံ၊ ဤတပည့်တော်သည်။ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကိုဝင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်

သော။ ဥပါသက်၊ ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ)။ ဤတို့၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

စကားကို၊ လေးခုမြောက်သော။ ဘုရားဘောရဝသူတော်၊ သည်။ နိဗ္ဗိတ်၊ ပြီ။

၅-အနက်ဏသုတ်

၅၇။ ။(ဝေ၊ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စယောသုံ-ပေးမြဲ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စတ္တာရော။ လေးယောက်ကုန် သော။ ဤမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိं၊ သတ္တလောကဌ်။ သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးယောက်ဘိုနည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဤ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစော၊ အံ့ရှိုသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိ၏ သန္ဓာန်ဌ။ အဂ်ဏံ၊ ကိလေသာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဤတို့၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အလိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဤ၊ ပန၊ ဤလောကဌ်ကား။ ပ။ ဤတို့၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဤ၊ ဌ်။ ကေစော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာမရှိသူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ဌ်။ အဂ်ဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတို့၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဤ၊ ပန၊ ကား။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တ၊ ဤ၊ ထိုလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သာဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့် တကွ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ဌ်။ အဂ်ဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤတို့၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဂ်ဏာနံယေဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သူတို့သည် သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဤမေသံ ဒ္ဒိန္ဒုပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဟီနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သေဋ္ဌပုရိသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အနဂ်ဏာနံယေဝ၊ ကိလေသာမရှိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဤသုံးပုဒ်သော အနက်ထူးသည်။ ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ဤတို့၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၈။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယေန၊ အကြောင် အကြောင်းကြောင့်။သာဂ်ဏာနံယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။သတံ၊ ကုန်သော။ ဤမေသံ ဒ္ဒိန္ဒုပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့တွင်။ ကော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟီနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။အက္ခာယတိ၊ ၏။ ကော၊ ကို။ သေဋ္ဌပုရိသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ ထို အကြောင်းသည်။ ကောနု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနု၊ အဘယ်ပါနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ သည်။ပ။ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော့။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်။ တစ်ဖြေ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ နုပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ ဂ်ီဟဿ၊ ထိုကိလေသာကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ နုဇနေဿတိ၊ မဖြစ်စေ့လတ္တံ့။ နုဝါယမိဿတိ၊ လုံ့လမပြုလတ္တံ့။ ဝီရိယံ၊ ထက်သန်သော လုံ့လကို။ နုအာရဘိဿတိ၊ အားမထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သဏ္ဌာဂေါ၊ ရုဂ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေါသော၊ ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ သမောဟော၊ မောဟရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဂ်ဏော၊ ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အတွေ့ဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ (ကာလံ ကရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့၊ ဟုလည်း သမ္မန်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤလှုံ့လမရှိသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို ။ ပါဠိကခ်ံ ၊ အလိုရှိအပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ သေယျထာပိ။ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ အာပဏာ ဝါ၊ စေ့းမှုရင်း။ ကမ္မာရကုလာဝါ၊ ပန်းဘဲသမားတို့၏ အိမ်မှုရင်း။ အာဘာတာ၊ ဆောင်အပ်သော။ ယာ ကံသပါဘိ၊ ဒဏ္ဍာ ကြေးခွက်ကို။ ရဇေနစ၊ မြွေမှုန်ဖြင့်ရင်း။ မလေနစ၊ ကြေးညှိုဖြင့်ရင်း။ ပရိယောနဒ္ဓါ၊မြွေ ယှက်အပ်၏။တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်လို့။ သာမိကာ၊ ကြေးခွက်ရှင်တို့သည်။ နုစေဝ ပရိဘုဉ္ဇေယျုံ၊ သုံးလည်း မသုံးဆောင်ကုန်ရာ၊ နုစ ပရိယောဒပေယျုံ၊ မဖြူလည်း မဖြူစင်စေကုန်ရာ။ (ပုတ်လည်း မပုတ်တိုက်ကုန်ရာ)။ ရဇာပထေ၊ မြွေမှုန်သရာလမ်းဌာ။ နံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ နိက္ခိပေယျုံ၊ ထားလည်း ထားကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဝေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ ထိုကြေးခွက်သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သံကိလိဋ္ဌတရာ၊ သာ၍ ညစ်နွမ်းသည်။ မလဂ္ဂပိတာ၊ ကြေးညှိကပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဝေ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဖြေတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝမေव၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ဧတံ၊ ကို။ ပါဠိကခ်ံ ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ လာန်။ ဘဒ္ဒြ၊ တို့တွင်၊ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။တဿ၊ သည်။ အဂ်ီဟဿ၊ ကို။ ပ။ အာရဘိဿတိ၊ အားထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ အရှေဂေါ၊ ရုဂမရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤလှုံ့လရှိသဖြင့် ကိလေသာပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကခ်ံ ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ နု စ နိက္ခိပေယျုံ၊ ထားလည်း မထားကုန်ရာ၊ အာဝုသော၊ လာန်။ ဝေ၊ သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ပရိသုဒ္ဓတရာ၊ သာ၍ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ဖြူစင်သည်။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသောရာ။ ဝေ၊ ၏။ ဣတိ၊ပြီ။အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။(နေ-ပါ မပါ၊ သတိပြု သမ္မန်)။

အာဝုသော၊ လာန်။ ဘဒ္ဒြ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။နုပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကို။ မနသိကရိဿတိ၊နှလုံးသွင်းလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုဘနိမိတ္တဿ၊ ကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ရာဂေါ၊ ရုဂ သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုဒ္ဓံသေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သဏ္ဌာဂေါ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးသွင်းသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကခ်ံ ၊ အပ်၏။ (ကျန်သော ဝါကျတို့၌ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ဖြူစင်၏—ဟု သမ္မန်။ကြွင်းမထူး၊နောက်ဆုံး တဘြာဝုသော ဝါကျတို့၌လည်း နေ-ပါ မပါကို သတိပြု၍

၁။ ဧတန္တိ သုတ္တေ အနုန္တရံ ဝုစ္စမာနံ ဝိရိယာရမ္ဘာဘာဝေန အဂ်ီဟဿ အပ္ပဟာနံ၊ ဤ ဋီကာ။

သမ္မန်ရှုံသာ ထူးတော့၏။ တေ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးမသွင်းပဲ ကိုလေသာကို ယယ်ခြင်းကို ဟု သမ္မန်ပါ)။

နိုဂုံး။ ။အာဝုသော မောဂ္ဂလာန၊ လာန်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အကွာ-ယတိ၊ အပ်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ သာတည်း။ ။(သေဋ္ဌပုရိသော ဝါကျ၌လည်း ဤနည်း သမ္မန်)။

၆၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ အင်္ဂ-အင်္ဂန္တိ၊ အင်္ဂ,အင်္ဂဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယဒိဒံ အင်္ဂ၊ အကြင်အင်္ဂသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေ၊ ဤအင်္ဂသည်။ ကိဿ၊ အာယတ်တရား၏။ အဓိဝစန် နုခေါ၊ အမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယဒိဒံ အင်္ဂ၊ အကြင်အင်္ဂသည်။ အတ္ထိ၏။ တေ၊ ဤအင်္ဂသည်။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာ ဝစရာနံ၊ အလိုရမ္မက်၏ ကျက်စားရာဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစန်၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အာဝုသော၊လာန်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ "(အဟံသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ အာယတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နောစ၊ ရောက်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြင့်ရာ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ နစဇာနေယျုံ၊တိ၊သိလည်း မသိကုန်ရာ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလို သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေဘုယ္ယာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ပန၊ ရှိသည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ကြောင့်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍။ ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ရာ၏။ တေဘုယ္ယာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ပန၊ တည်း။ သော၊သည်။ "မံ၊ ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ ဇာနန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အပ္ပတိတော၊ မနှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝု သော၊ လာန်။ ယော ,စေ၀ ကောပေါ၊အကြင် အမျက်ထွက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယောစ အပ္ပစ္စယော၊ အကြင်မနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ တေဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ အင်္ဂ၊ အင်္ဂမည် ၏။ ။(၁)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ "(အဟံသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နောစ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ရာ၏။ မံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနုရဟော၊ သင့်တင့်သော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ စောဒေယျုံ၊ စောဒနာကုန်ရာ၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ နောစောဒေယျုံ၊တိ၊ ကုန်ရာ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ တေဘုယ္ယာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ပန၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ကြောင့်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ စောဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ အနုရဟော၊ ၌။ နော စောဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ တေဘုယ္ယာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ပန၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "မံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုရဟော၊ ၌။ နော စောဒေန္တိတိ၊ ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ကုပိတော၊ သည်။ပ။အင်္ဂ၊ အင်္ဂမည်၏။ ။(၂)

အာဝုသော၊ လာန်။ယံ၊ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ပ။ (သပ္ပဋိဘဂ္ဂ လော၊ အာပတ်ရှိချင်းတူသော ဟုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပဋိဘဂ္ဂလော၊ အာပတ်မရှိချင်းတူသော ဟုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဤမျှသာထူးခြားကြောင်းမခဲပြီ)။ ။(၃)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣမာ၌။ ကေစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန်း မေးမြန်း။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောပါမူကား။" အဟောဝတ၊ သြကောင်းလေစု။ သတ္ထာ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန် မေးမြန်။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ နဒေသေယျ၊ မဟောပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စု"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓာ၊ သည်။ ဥပဓေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါပန၊ သာတည်း။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၄)

ဘိက္ခု၊ဘို့သည်။ မမေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတွာ ပုရက္ခတွာ၊ ရှေ့ပြု၍ ရှေ့ပြု၍ ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဘတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသေယျုံ၊ ဝင်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ (ဤမျှသာထူး ၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၅)

အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားရာအရပ်၌ ။ အဂ္ဂါသနံ၊ နေရာဦးကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကို။ (တနည်း။ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သောနေရာကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သော ဆွမ်းကို၊) လဘေယျ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။(ဤမျှသာထူး၏။အကြောင်း တူပြီ)။ ။(၆)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ၌။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးလတ်သော်။ အနုမောဒေယျံ၊ အနုမောဒနာပြုရမူကား။ အဟောဝတ၊စု။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၇)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၈)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့အား။ပ။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာတို့အား။ပ။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ကား။ အဟောဝတ၊စု။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၉)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣမာ၌။ ကေစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ သက္ကရေယျုံ၊ အရိုအသေပြုကုန်မူကား။ ဂရုံကရေယျုံ၊ အလေးပြု ကုန်မူကား။ မာနေယျုံ၊ မြတ်နိုးကုန်မူကား။ ပူဇေယျုံ၊ ပူဇော်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။ (အကြောင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၀)

ဘိက္ခုန်ယော၊ ဟိုသည်။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ဥပါသိကာ၊ တို့သည်။ (ဤမျှသာ ထူး၏)။ ။(၁၁)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဏီတာနံ၊ မြတ်ကုန်သော။ စီဝရုနံ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ ရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။(ဤမျှသာ ထူးသည်၊ အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)

ပိဏ္ဍပါတာနံ၊ ထောပတ်ဆွမ်း အစရှိသော အာဟာရတို့ကို[၂] ။သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ

၁။ ဘတ္တံ ဂသန္တိတ္ထောတိ ဘတ္တဂ္ဂံ။ ဘတ္တသဒ္ဒေ ဂသဓာတု-ကွိပစ္စည်း။ ကွိကြောင့် ဓာတ္နန်ချေ။ တနည်း-ဃသဓာတ် ဂဟဓာတ်ကြုံ၍ ဓာတ္နန်ချေ။ မောဂ္ဂလာန် ၉၄-၅။

၂။ သပ္ပိ တေလ မဓုသက္ကရာဒိ ပူရိတာနံ-ဟူသော အဌကထာ၊ ပဏီတာနံ-ဟူသော ဝိသေသနကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ပဏီတာနံ-ဟု ဝိသေသနမပါသော အရာဌာနဌ ပိဏ္ဍပါတန္တိ ယံကိဉ္စိ အာဟာရံ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဌကထာနှင့် အညီ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို ဟု ပေး။

နေရာတို့ကို။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနှင့်၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ။(ဤမျှသာ ထူး၏)။

နိဒုံး။ ။အာဝုသော၊ လာန်။ ယဒိဒံ အင်္ဂါ၊ အကြင်အင်္ဂါသည်။ အတ္ထိ၏။ တေ၊ ဤ အင်္ဂါသည်။ပါပုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာဝစရာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလာနံ၊ ဤ(တဆယ့်ကိုးပါးသော)အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျယ်ဖြေပြီ။ ။(၁၃)

၆၁။ အာဝုသော၊ လာန်။ ကဿစိ၊ အရှေ့ရှိသော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အပ္ပဟီနာ၊မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ပါပကာ၊ကုန်သော။ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ကုန်သော။ဣမေ အကုသလာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ဝေ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏။ သုယန္တိ၊ စ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာရညိကော၊ တောဝင်နေလေ့ရှိသည် ။ ပန္တသေနာသနော၊ အစုန်အဖျားကျောင်းဝင်နေသည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဧတင်ဆောင်သည်ဟုလည်းပေး)။ သပဒါနစာရီ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (သပဒါနစာရီ ဧတင်ဆောင်သည်ဟု သော်လည်းပေး)။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ လူခစီဝရဝေရော၊ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ ကား ဖြစ်၏။ အထခေါ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သဗ္ဗေဟိ စ၊ သင်ကြားဖ

်ကို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နှ စေဝ သက္ကရောန္တိ၊ အရိုအသေလည်း မပြုကုန်။ပ။ နှ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်ကုန်။ တံ၊ ထိုမရှိသေခြင်း စသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပဟီ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်သည်။ အပ္ပဟီနာ၊ ကုန်သေးသော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာ ဝစရာ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ဝေ၊ ကုန်၏။ သုယန္တိ၊ စ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ အာပဏာ၊ မှဇင်း။ ကမ္မာရ ကုလာဝါ၊ မှဇင်း။ အာဘာဘာ၊ သော။ ယာ ဂ၁်သပါတိ၊ သည်။ ပဆိသုဒ္ဓါ၏။ ပရိယောဒါတာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးဥက်ကို။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ အဟိ.ဂုဏာ၁်ဝါ၊ မြွေသေကောင်ဖြင့်ရှင်း။ ကုက္ကုရကုဏာ၁်ဝါ၊ ခွေးသေကောင်ဖြင့်ရှင်း။ မနုဿကုဏာ၁်ဝါ၊ လူသေကောင်ဖြင့်ရှင်း။ ရစယိတ္မာ၊ ပြုစီရင်၍ ၂ ။ (သဒ္ဒတ္ထ ။ ပြည့်စေ၍ ဟု အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အံညိဿာ၊တပါးသော။ ဂ၁်သပါတိယာ၊ဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌိတ္မာ၊ မှောက်၍။ အန္တရာပဏံ ပဋိ၊ စျေးအတွင်း၌။ ပဝေယ္ယုံ၊ သွားကုန်ရာ၏ ? ၊ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ ဧနော၊ လူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ "အမ္ဘော၊ ဆိုအမောင်။ ကိမေတ၊ အဘယ်

၁။ တမဓိတော-သုတ်ရှု-အမှင့်နှင့် အညီ တဘီလတ္ထ ပေးလိုက်သည်။ ဤဋီကာ၌ အရည ဩဝါသော အဿ-ဟုဖွင့်၏။ အရညကင် ဧတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း အဓိပ္ပါယတ္ထ ပေးနိုင်သည်။

၂။ အဟိကုဏ၁်ဝါ-စသော ၃-ပုဒ်သည် ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခုဘာဝေန ကရဏတ္ထေ ဥပယောဂဝစန်-ဟူသော ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ ကရဏတ္ထ ဥပယောဂ ဝစနတည်း။ ထို့ကြောင့် ကရိဏ်းအနက်ပေး။ ရစေ-စုကရဏေ-ဟူသော ဝဲတက်ကျမ်းနှင့်အညီ ပြုစီရင်၍ဟုပေး။ ပရိပူရေတ္မာတိ အတ္ထော-ဟုဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။

၃။ ပဋိပဇ္ဇယ္ယုံ၊ ၌ ပဋိ-သည် ကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ၎င်း၏အစွမ်းကြောင့် "အန္တရာပဏံ"၌ ဥပယောဂ ဝစန-သည်ဘုမ္မတ္ထတည်း။ ထို့ကြောင့် "အာပဏာနမန္တရေ"ဟု သတ္တမျတ္ထ ဖွင့်ဆိုသည်။ အနက်ပေးရာ၌ ပဋိကို အန္တရာပဏံ-ပုဒ်နှင့်တွဲ၍ "အန္တရာပဏံပဋိ၊ စျေးအတွင်း၌" ဟုသာပေး။ "ပဋိပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကစ္ဆေယ္ယုံ" ဟု ဖွင့်သည်ကား ပဋိ-နှင့် ပဇ္ဇေယ္ယုံ-တွဲရမည်ဟု မဆိုလို။ ပဋိ-သည် လက္ခဏ လက္ခိယ သမ္ဘန္ဓဇောတကမ္ပ ဖြစ်သောကမ္မပ္ပဝစနီယ ဟု သိစေလိုခဏ်တည်း။ ၅-စာပိုဒ် "ဧတေ သမထ"ဖွင့်ပုံ-အနုယုတ္တော-ကို ယုတ္တော-ဟု ဖွင့်ပုံနှင့် ညီ၍ ကြည့်လေ။

ကြောင့်လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤကြေးခွက်ကို။ ဧညဧည့် ဝိယ၊ အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ကဲ့သို့ ၁ ။ ဟရိယတိတိ၊ ဆောင်ယူအပ်သနည်း”ဟု၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ ဥဒ္ဓဟိတ္တာ၊ ထ၍။ အပါပုရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ သြလောကေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလူ၏။ (အမနာပတာ-ဌ်စပ်။ ထိုအကောင်ပုပ်ကို ဟု ပေးသော် ဒဿန-ဌ်စပ်)။ သဟ ဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းနှင့် တပြိုင်နက်။ အမနာပတာစ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ တည်ရာ၏။ ပါဒိုဏသုတာစ၊ ရွံ့ရှာဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ ရာ၏။ ဇေဂုစ္ဆတာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ ၏။ ဇိဃစ္ဆိတာနမ္ပိ၊ စားလိုသောသူ(ဆာလောင်သောသူ) တို့၏လည်း။ ဘောဇ္ဇကမ္မတာ၊ စားလိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ နု အဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သုဟိတာနံ၊ ဝသောသူတို့၏။ ဘောဇ္ဇကမ္မတာ၊ သည်။ ပဓေဝ အဿ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ။ (ကြင်းတူပြီ)။

၆ ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ပ။ သူယန္ဓိစ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ဂါမန္တဝိဟာရီ၊ ရွာနီးကျောင်းဌ် နေလေ့ရှိသည်။ နေမန္တနိကော၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ခံယူလေ့ရှိသည်။ ဂဟပတိစီဝရဓော၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်ပြီးသော အမဲအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသော လက်ကော်ရ ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်သုတ် ဟင်းလျှာရှိသော။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ သလေးထမင်းဖြင့်။ ရစယိတ္တာ၊ ပြုစီရင်၍။ (ပြည့်စေ၍ ဟူ၍သော်လည်း ပေး။ အကြင်းတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်တော်မူပြီ။

၆၃ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်သော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ မံ၊ ငါ့အား။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏”ဟူ၊ သော်။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တံ၊ သင့်အား။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ နွားခြံ ပမာ တောင်ငါးလုံးကာရံအပ်သော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အသဒ္ဓေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိတို့ကို။ အာဒါယ၊

၁။ “ဇနဿ ဒဿနယောဂံ၊ ဒဿနီယံ”-ဟူသော ဋီကာအလို ဧည့် ပုဒ်သည် ယောဇကတို့ ဖြစ်ရကား “ဧညဧည့်ဝိယ၊ လူအပေါင်းတို့ ကြည့်ရှုထိုက်-ကြည့်ရှုလောက်သောအရာကဲ့သို့”ဟု သဒ္ဒတ္ထပြန်ဆိုလေ။ ဤ၌ကား “မနာပ မနာပဝိယ”ဟူသော အဋ္ဌကထာအဖွင့်ရှု၍ အဓိပ္ပါယတူ ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မယှံ။ ပ။ ဥပမာ ဥပမ္မာတိ။ ပ။ ပဋိဘာတုတန္တိ တုယှံပဋိဘာတု ဥပမ္မာတု။ အဋ္ဌကထာ။ ဇံတန္တိမ ဥပယောဂဝစနံ ပဋိသဒ္ဒယောဂေန အတ္ထောပန သမ္ပဒါနမေဝါတိ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်အညီ ‘အား’ပေးသည်။ “အပိဆု မံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ပတိဘံသု”။ ပါသရာသိသုတ် အဝိဒ် ၂၀၁။ မန္တီ-မမ၊ ပဋိဘံသူတိ ပဋိဘာနသမ်ါတဿ ဥပ္ပါဒဿ ဂေါစရာ အဟောသုံ”။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ မန္တီ ပဋိယောဂေ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနန္တိ ဒဿ မမာတိ”။ ၎င်းဋီကာ။ “ကွစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌိန် မတ္ထေ”- ကစ္စည်းတို့ကိုထောက်လျှင် သမ္ပဒါနတ္ထသာဟုတ်။ “မံ၊ ငါ၏ဉာဏ်၌။ ဥပမာ၊ သည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏”ဟူ၍ သာမျတ္ထလည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။ ၂-သုတ်၊ ၂-ကတ္ထ မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ကာတန္တဝုတ္တိ ဋီကာတို့ အလို “မံ၊ ကို။ ပဋိ၊ စ,ရ၍။ ဥပမာ၊ သည်။ ဘာတိ၊ ထင်ရှားစေ။ ဝါ၊ တောက်ပစေ”ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။

ယူ၍။ ရာဇဂဟ်၊ မြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ ယာဉ် (ရထား) သမား၏ သားဖြစ်သော။ သမိတိ၊ သမိတိသည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ နေမိ၊ အကွပ်ကို။ တစ္ဆတိ၊ ရွေ၏။ တမေနံ၊ ထိုသမိတိကို။ ပုရာဏယာနကာရ ပုတ္တော၊ ယာဉ်သမားဟောင်း အမျိုးသား ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တော၊ ပဏ္ဍု၏သား ဖြစ်သော။ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝကသည်။ (အာဇီဝကာတိ နဂ္ဂသမဏကော။ဋ္ဌ)။ပစ္ဆုဗ္ဘိတော၊ ကပ်၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တဿ၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တဿ၊ သော။ အာဇီဝကဿ၊ အာဇီဝက၏။ "ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ အယံ သမိတိ၊ သည်။ ဣမိဿာနေမိယာ၊ ဤအကွပ်၏။ ဣမဉ္စဝက်ံ၊ ဤတဖက်ကောက်ကိုငဲ့။ ဣမဉ္စဝိမ်ံ၊ ဤတွန့်လိမ်သော အကောက်ကိုငဲ့။ ဣမဉ္စဒေါသံ၊ ဤအကာအမျက်အဖုကိုငဲ့။ တစ္ဆေယျ၊ ရွေ(ဖျဉ်)ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ဝေ၊ ဤသို့ ရွေ(ဖျဉ်)သည်ရှိသော်။ အယံနေမိ၊သည်။ အဟဘဝက်ံ၊ကင်းပြီးသော တဖက်ကောက်ရှိသည်။ အဟဘဝိမ္ပာ၊ ကင်းပြီးသော တွန့်လိမ်သော အကောက်ရှိသည်။ အဟဘ ဒေါသာ၊ ကင်းပြီးသော အကာအမျက်အဖုရှိသည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ အယ၊ ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စု"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် အခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တဿ၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တဿ၊ သော။ အာဇီဝကဿ၊ ၏။ စေတသော၊၏။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ သမိတိ၊ သည်။ပ။ တစ္ဆတိ၊ ရွေ(ဖျဉ်)၏။ အာဝုသော၊ရှင်။ အထခေါ်၊ ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တော၊သော။အာဇီဝကော၊သည်။အတ္တမနော၊ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။"ဟဒယာ၊(သမိတိ၏) စိတ်ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ (ငါ၏)စိတ်ကို။ အညာယ၊သိ၍။ တစ္ဆတိမညေတိ၊ ရွေယောင်တကား"ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်ဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယေ တေ ပဋ္ဌလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။ ဇီဝိကတ္ထာ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ နု ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြသည် မဟုတ်ကုန် [1]။ သဒ္ဓာ၊ စဉ်းသဲကုန်၏။ မာယာ ဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ကေတဝိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း(အတတ်) ရှိကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်ကုန်၏။ ဥန္နဠာ၊ တက်ကြွသော (ကျူတည်းဟူသော) မာန ရှိကုန်၏။ စပလာ၊ လျှပ်ပေါ် လော်လည်ကုန်၏။ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်၏။ ဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန့်ကျဲသော စကား ရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါး မရှိကုန်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညူနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ သာမညေ၊ ရဟန်း အဖြစ်၌။ အနပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာပုဒ်၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သန်သော ရိုသေလေးစားခြင်းရှိကုန်သည်။ နု၊ မဖြစ်ကုန်။ ဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်၏။ သာထလိကာ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ ယူကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏာဝါးပါး၌။ ပဗ္ဗဂ်မာ၊ ရှေ့သွား

---

[1] ။ အဿဒ္ဓါဖြင့် ရတနတ္တယ၌ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ နုသဒ္ဓါ-ဖြင့် ကမ္မ-ကမ္မဖလ၌ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်ကို ပြသည်။ ။ ဋီကာ။

ဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိုက္ခိတ္တဒုရော၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိကုန်၏။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏။ ဟီနဝီရိယာ၊ လှုံ့လစီရိယမှ ကင်းကုန်၏ ။

မုဋ္ဌဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်၏။ အသမ္ဘောနာ၊ ဆင်ခြင်သူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်။ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌)ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ဧဠမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏။ (အပြစ်ရှိသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ အာယဿာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣမိနာ ဓမ္မပရိယာယေန၊ ဤတရားဒေသနာတော်ဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ ဟဒယာ၊ (ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏) စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ရှေသော အလား သုတ်သင်ရှင်းလင်းဘိ၏ တကား။ ယေ ပန ဘေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အသဒ္ဓာ၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိကုန်။ အမာယာဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အကေတဝိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အနုဒ္ဓတာ၊ မပ္ပျံလွင့်ကုန်။ အနုန္နဠာ၊တက်သော(ကျူတည်းဟူသော)မာနရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အစပလာ၊ မလျှပ်ပေါ်မလော်လည်ကုန်။ အမုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန့်ကျဲသော စကားရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ သာမညေ၊၌။ အပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သော ရိုသေခြင်း ရှိကုန်၏။ ဗာဟုလိကာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဖြစ်ကုန်။ သာထလိကာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဖြစ်ကုန်။ သြက္ကမနေ၊၌။ နိုက္ခိတ္တဒုရော၊ ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၊၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သော သတိရှိကုန်၏။ သမ္ဘောနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်ကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်၏။ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏။ အနေဇမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန်၍။ "ဧတာ၊အိုအချင်းတို့။ သာဓုဝတ၊ကောင်းလေစု။သဒ္ဓြဟွစာရီ၊သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ (သဒ္ဓြဟွစာရီ-ဟု ရဿနှင့် ပါဠိရှိမူ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်-ဟု ကတ္တားပေး)။ အာကုသလာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ထစေ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတိတိ၊ တည်စေပါပေ၏"ဟူ၍။ ဝစသာ စေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာ စ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်ယောင်တကား။ ဃသန္တိမညေ၊ စားကုန်ယောင်တကား။ အာဝုသော၊ရာ။ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ သိသံ နှာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဂုတ္တိဝါ၊ မိန်းမသည်ရင်း။ ပုရိသေဝါ၊ ယောကျ်ားသည်ရင်း။ ဥပ္ပလမာလံဝါ၊ ကြာပန်းကိုရင်း။ ဝဿိကမာလံဝါ၊ မိုးစေ့ပန်းကိုရင်း။ အတိမုတ္တကမာလံဝါ၊ စစ်ကြီးပန်းကိုရင်း။ (စပယ်ပန်းလည်းဟူ၏)။ လဘိတ္တာ၊၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ခံယူ၍။ ဥတ္တမင်္ဂေ၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သော။ သိရသ္မိံ ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌာပေယ္ယ သေယ္ယ ထာပိ၊ တည်စေရာသကဲ့သို့။ (ဥပမေယျအနက်တူ၏)။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ဦး

၁။ ဟီနဝီရိယာ-၌ ဟီနသည် ဟာခေတ်၊ဟာနျတ္ထတည်း၊ စာဂဇ္ဇမယုတ်။ အဌကထာ၌ ဝိရိယိတာ ဝိယုတ္တောဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အနက်မဟော။

ကုန်သော။ တေ မဟာနာဂါ။ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ သမနုမောဒိ ˚သု၊ အညီအမျှ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။အနက်ဏသုတ္တံ၊ အနုဂ်ဏသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-အာကခေ၎်ယျသုတ်

၆၄။ ။(ဧवं မေ သုတံ။ပ။ပစ္စဿောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်—ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သမ္မန္နသီလာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မန္နပါတိမောက္ခာ၊ ပြည့်စုံသော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာ၊စောင့်ရှောက်အပ်သော-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့၊ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ် အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော်။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌ (အကုသိုလ်တရားတို့၌)။ဘယဒဿာဝိနော၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။

၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗဿ-ဟူစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ ပိယောစ၊ ချစ်အပ်သောသူသည်ရင်း။ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျံ့စေတတ်သော သူသည်ရင်း။ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သော သူသည်ရင်း။ ဘာဝနီယောစ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်ရင်း။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်လိုံ၏"ဟူ၍။စေ အာကခေ၎်ယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပြားအုံ့။သီလေသု၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ)သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရီဝေ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ (ဌိကာနှင့် အညီ ဝေကို အဋ္ဌာနယယုက်-ကြံ၍ပေးသည်)။ အဠ္ဠတ္ထံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံ အနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တောဿ၊ ယှဉ်သည် ၁။

၁။ စေတောသမထမနုယုတ္တောဿ-၌ စေတောသမထံ-ကို စိတ္တသမထေ-ဟူ၍ရှင်း။ဘုမ္မတ္ထေပနေတံ သမထန္တိဥပယောဂ-ဝစနံ-ဟူ၍ရှင်း ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် စေတောသမထံကို ၌-ဟု ပေးရမည်။ သို့သော် တတိယာ သတ္တမီနဿ သုတ်ဖြင့် သတ္တမျတ္ထဝယ် ဒုတိယာသက်ခြင်းကြောင့် သတ္တမျတ္ထ(ဘုမ္မတ္ထ)ပေးရသလော၊ ဘာကြောင့် ဘုမ္မတ္ထ ပေးရသနည်း-ဟု စိစစ်ဘွယ်လိုရ်။ အဓိသီဝါသာနံ ကမ္မံ (ပါ-၁-၄-၄၆) အာဘိနိဝေသဿ(၁-၄-၄၇) သုတ်တို့၏ အထူးဌာနနှင့် တပွါနုတာဒါစာရဥပနဗ္ဗာဝသယောဂအထူးဌာနတို့၌ တတိယာသတ္တမီနဿ-ဖြင့် ဒုတိယာ စီရင်နိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ထိုမှ အလွတ်ဖြစ်သော ဤစေတောသမထံ-ပုဒ်မျိုးကို ၎င်းသုတ်ဖြင့် စီရင်နိုင်ခွင့်မရှိ။

သို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်သုတ်ဖြင့် သက်သနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိ၏။ အနုယုတ္တောဿ-ကို အနုပြုတ်၍ ယုတ္တောဿ-ဟု ဖွင့်ရကား အနုသည် ယုတ္တောမှ ယုဗောတ်ကို အထူးပြုသော အနု-မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဓာတ်ကို အထူးမပြုလျှင် ဓာတုတ် ဥပေစ္စ ဘဒ္ဒတိတိ-ဟူသော ဝစနတွေ့ အရ ဥပသာရမဟုတ်၊ ဓာတ်ကို အထူးပြုသော ဥပသာရမဟုတ်လျှင် ယုဗဓာတ်လည်း ယှဉ်ခြင်းအနက်မှတပါး အားထုတ်ခြင်းမဟောနိုင်၊ ယှဉ်ခြင်းအနက်သာ ဟောအုံ့၊ အဂမ္ဘကဓာတ်ဖြစ်ရကား။ ၎င်းယုဗဓာတ်ကိုင်ရ၍ စေတောသမထံ-ကို ကမ္မတွေ့ ဒုတိယာ-ဖြင့် လည်း မစီရင်နိုင်တော့ပေ။

အနု ပရိ ဘဒိ အဘိ-စသည်တို့သည် ဥပသာရနှင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အမည်တခုခု ရရှိရပေ့မည်။ အမည်နှစ်ခု တပြိုင်နက်မရကောင်း။ ဤ၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဥပသာရအမည် မရနိုင်သောကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ သာ ဖြစ်ရမည်။ ကမ္မပ္ပဝစနီယ လက္ခဏာကို ကြိယာ ဧောတကောနာယံ-ဝါထာ-ဖြင့် စစ်လေ။ ထိုကိုရည်၍ အနုတိ ဣမိနာ ဥပသဂ္ဂေန ယောဂေ သိဒ္ဓံ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ ဤ၌ ဥပသဂ္ဂေန-ဟူသော စကားသည် မဟု ဝါ ပိ၌ ဝါ အတိနိသိဒေယျ-ပုဒ်အဖွင့် ကခ်ါအဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းဖြင့် သုံးသည် ဟုမှတ်။ ဥပသာ ရ

အနိုရုဂါတဗျာနော၊ မတားမြစ်အပ်သော စျာန်ရှိသည်။ (ဒုတိယတွင် အနိုဟဋ္ဌဗျာနော အဝိနာသိတဗျာနောဝါ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထု)။ ´ဝိယာနာယ၊ အနုပဿနာ ခုနစ်ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသည်။ သုညာဂါရာနံ၊ ·ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းတို့ကို။ (နိဿယောပစာရ)။ ပြုရုဟေတာ၊ ပွါးစေတတ်သည်။ အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။(၁)

ဖြစ်၍ ဥပသာဂေန-ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်။ ကမ္မပ္ပဝစနီယာသာ။ ထိုကြောင့် ကပ္ပမ္ဘဝနီယယုတ္တောသုတ်၊ သို့မဟုတ် အနုနာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်တို့ဖြင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အနု အယှဉ် စေတောသမထ-ကို ဒုတိယာသက်၊ သမ္မန္ဓေါတက ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အနုကို ယုတ္တောနှင့် မတွဲမူ၍ စေတောသမထ-နှင့် တွဲ၍ စေတောသမထ မနုဋ္ဌ-ဟုပေးလေ။

စာပိုဒ် ၆၃-၌ ဇာဂရိယံ-ကို ဇာဂရေ-ဟု သတ္တမျိုးဖြင့် ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဤသဘောပင်တည်း။ အနနု ယုတ္တာ-ကိုကား အနုဖြုတ်၍ ယုတ္တာ-ဟု မဖွင့်ခြင်းသည် အနု အနက်ရှိ၍ မဟုတ်။ နု အနု ယုတ္တ ဟု သုံးပုဒ် တွဲ၍ ထားရာဝယ် အလယ် အနု ကို ဖြုတ်ချင်သော်လည်း ဖြုတ်ပစ်လိုက်က အယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်ရမည်။ အယုတ္တာ ဟု ဖွင့်လျှင် အသိခက်ဆွားနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် အနု မဖြုတ်ဘဲ ထားသည်။ စင်စစ် ဓာတ္တတ္ထဝိသေသက ဥပသာရ ကြုံ၍ အနနုယုတ္တာ ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်၊စေတောသမထမနုယုတ္တောနှင့် အတူဟုသာမှတ်၊ စာပိုဒ် ၄၂-၌ ဇာဂရိယ မနုယုဇ္ဇာတိ။ပ။ ဇာဂရိယမှီ ယုတ္တာ ပယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အနုဖြုတ်ဖွင့်က အသိခက်မည်စိုး၍ အနုဖြုတ် မဖွင့်ခြင်း သိသာ၏၊ ဤစေတော သမထမနုယုတ္တောနှင့် ဇာဂရိယအနနုယုတ္တာ-တို့၌ သတ္တမျိုးဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော်လည်း စာပိုဒ် ၁၅-၌ ဥက္ကဋ္ဌိကပဓာနမနုယုတ္တောတိ ဥက္ကဋ္ဌိကဝိရိယံ အနု ယုတ္တော။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ စာပိုဒ် ၁၆၀-၌ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရန္တိ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရံ အနုယုတ္တော၊ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၆-၌ ပမာဒ မနုယုဇ္ဇန္တိတိ ယေ ပမာဒံ ကရောန္တိ နိမ္မတ္တေန္တိ၊ တေ တံ အနုယုဇ္ဇန္တိ နာမ-ဟု သတ္တမျိုးဖြင့် မဖွင့်၊ ဒုတိယနည်းဖြင့်သာ ဖွင့်သည်။ အနုယုတ္တာ-ကိုလည်း အနုမဖြုတ်ဘဲ ဖွင့်ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ဖွင့်သော အရာ ဌာနတို့-ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ၊ ၂-သုတ်လုံးဖြင့် စီရင်။ ၂-နည်းပေးနိုင်သည်ဟု မှတ်။ အနုသည် ယုဇဝေါတ် အထူးပြုခိုက် ယုဇလည်း အားထုတ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ သကမ္မကကြိယာ ဖြစ်သည့်ပြင် ၎င်း၏ ယှဉ်ရာ စပ်ရာပုဒ်လည်း ကံအနက် ထွက်၏။ အနုလည်း ဥပသာဂအမည်ရ၏။ အနုသည် ယုဇကို အထူးမပြုခိုက် ယုဇလည်း ယှဉ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ အကမ္မကကြိယာဖြစ်သည့်ပြင် အနုလည်း ဥပသာဂမဟုတ်သော ကမ္မပ္ပဝစနီယအမည်ရသောကြောင့် ၎င်း၏ ရှေ့၌ ဥက္ကဋ္ဌိကပဓာန-စသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း ကမ္မတ္ထယ် ဒုတိယာ မသက်နိုင်တော့ဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ-ဖြင့် စီရင်ရတော့၏။

အနွာဒီပုဗ္ဗဘာဂမ္ဘက ကြိယာဖြင့် ပြီးသော အနုယုဇ္ဇာ-စသည်တို့၏ ရှေ့၌ရှိသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်တို့ကို ကမ္မပ္ပ ဝစနီယသာ လိုလားသောအခါ၌ ရှေပုဒ်ကို ဝိဘတ္တျန္တ ပြောင်းလဲ၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ အနွာဒီ ကို ဥပသာရ ကမ္မပ္ပဝေါနီယ ၂-မျိုး လာသောအခါဝယ် ရှေပုဒ်ကိုလည်း ဒုတိယန္တအတိုင်း ဝိဘတ္တျန္တမပြောင်း လဲဘဲ ထား၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိပေ။

အနနုယုတ္တောကဲ့သို့ အနွာဒီအပြင် နပဋိသေဓ ပါဝင်သော အခါဝယ် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယှဉ်ဟုပင် ကြုံစေ ကာမူ အသိခက်မည်ဝိုး၍ ရှေပုဒ်ကို ဝိဘတ္တျန္တ ပြောင်းသော်လည်း အနုကို ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိ။ ၎င်းပြင် အနွာဒီ တို့ ဥပသာရ အမည်မရှာဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယ အမည်ရတိုင်း ၎င်းအနွာဒီတို့နှင့် တွဲနေသော ဓာတ်မှန်သမျှ အကမ္မက ကြိယာသာရှိသည်။သကမ္မက ကြိယာ နေရိုးမရှိသည်ကိုလည်း သတိမူရာသတည်း။ အနု-အာဒိ-စသော အနွာဒီ တို့၏ ရှေ့ရှိ စေတော သမထ-စသော ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ဆိုင်ရာ အဠကထာ ဋီကာတို့လည်း တနေရာနှင့် တနေရာ ဖွင့်ပုံချင်း ကွဲပြားသောကြောင့် ကို-ဟု ကမ္မတ္ထယောဇနာရမည်လော၊ ဒုတိယန္တပင် ဖြစ်သော်လည်း ဌာန၏-ဟု ဘုမ္မတ္ထ သာမျတ္ထပင် ယောဇနာရမည်လော၊ အနွာဒိနှင့် တွဲနေသော အနုယုတ္တော၊ အဘိနိသိဒေယျ၊ သမုဒါ ရေန္တိ-စသော ကြိယာပဒတို့ကို အနွာဒီ၏ အနက် ဖျောက်၍ ပေးရမည်လော၊ မပေးရမည်လော-ဟု အမျိုးမျိုး တွေးတောဘွယ်ရာ ဋီကာပြုသော်လည်း ပြဿိုပြီး နယူပဒေသကို နယဂ္ဂါဟယူ၍ လွယ်ကူစွာ ဆုံးဖြတ်စေနိုင်ရာ၏။ သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၄၊ အက်ဆုန် နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာ (ပါဠိ)။ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာတိ ဝဋ္ဋဒုက္ခာ ပန တဿ ဥပရိ နိ ပတန္တိ-ဖြင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားလေ။

စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနုံ၊ သက်နှုန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၂)

အဟံ၊သည်။ယေသံ၊အကြင် နတ်လူတို့၏။စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့၏။ တေ ကာရာ၊ ထိုပြုအပ်သော ပစ္စည်းအလှူတို့သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ မျှားသော လောကီချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ မျှားသော လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (အဌကထာနှင့်အညီ မဟပ္ဖလာနှင့် မဟာနိသံသာ ကွဲပြားအောင် ပေးလိုက်သည်)။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၃)

ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော။ကာလကတ်တာ၊ သေကုန်သော။ ယေဘုယ်တိ၊ အကြင် ဆွေမျိုးတို့သည်ရင်း။ယေသာ လောဟိတာ၊အကြင်သားချင်းတို့သည်ရင်း။ ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့၏။ တံ၊ ထိုကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် အောက်မေ့ခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ မဟာနိသံသံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၄)

၆၆။ အရတိ-ရတိသဟော၊ (သာသနာတော်၌)မမွေ့လျော်ခြင်း (ကာမဂုဏ်၌) မွေ့လျော်ခြင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နစ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ အရတိ ၊ ကို။ အဘိဘုယ္ယ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုး၍ လွှမ်းမိုး၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏။ ။(၅)

ဘယဘေရဝသဟော၊ကြောက်တတ်သောစိတ်,ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ နစ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို[1]။ အဘိဘုယ္ယ အဘိဘုယ္ယ၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ လို၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၆)

အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန် စင်ကြယ်သော စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌမေ့သုခဝိဟာရာနုံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်း ရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုမငြင် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနပ္ပကမ်း ရလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၇)

ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ နိဝရဏတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အာရုံ၌ ညွှတ်ကုန်သော။ ယေတေအာရုပ္ပါ၊ အကြင် အာရုပ္ပဈာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရုပ္ပဈာန်တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္မာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၈)

၆၇။ တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးကုန်သော။သံယောဇနာနံ၊သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလို အာသာ ကင်းလျက် အပါယ်လေးပါး၌ ကျခြင်းသဘောမရှိသော။

---

[1] ဘာယတိတိ ဘယံ၊ စိတ္တုတ္တြာသဘယ-ရ၏။ ဘာယန္တိ ဘေသွာတိ ဘယံ၊ ဘာယန္တိ ဘေသွာတိ ဘေရဝံ၊ အာရုမ္မဏဘယ-ရ၏။ ထိုကြောင့် အဌကထာ၌ ဘယံ စိတ္တုတ္တြာသောပိ အာရုမ္မဏမ္ပိ ဘေရဝံ အာရုမ္မဏမေဝ-ယူ မိန့်ပြီ။

နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျှောင်း ရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမူ။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၉)

တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်အံ့။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဣမြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ကရေယ္ယ၊ ပြုလိုမူ။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၀)

ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော [1]။ ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုပြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိသော။ သြပပါတိကော၊ အနာဂါမ်ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမူ။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၁)

၆ဂ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော [2]။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ အာဒိညာဉ်ကို။ ပစ္စနုဘဝေယ္ယ၊ ခံစားလိုမူ။ ဧကောပိဟုတ္ဝာ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လိုမူ။ ဗဟုဓာပိဟုတ္ဝာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကော အဿ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လိုမူ။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ခင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်ခြင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာခြင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာခြင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာခြင်း။အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ခွံ ကဲ့သို့။ အသတ္ထမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားနိုင်လိုမူ။ ပထဝိယာပိ၊ မြေခွံလည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေခွံကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယ္ယ၊ ပြုနိုင်လိုမူ။ အတိဋ္ဌမာနော၊ (အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်) မကွဲမပျက်သော [3]။ ဥဒကေပိ၊ရေခွံလည်း။ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေခွံကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားနိုင်လိုမူ။

အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်ခွံလည်း။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားနိုင်လိုမူ။ ဧवံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧवံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမ သူရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသေယ္ယ၊ သုံးသပ်နိုင်လိုမူ။

၁။ သြရမ္ဘာဂိယာနီတိ သြရံ ဘဇနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပဋိယာနီဟူသော အလဂဒ္ဒူပမသုတ် အဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၂၄၅-နှင့် အညီပေးသည်။ ဟေဋ္ဌာဘာဝကာ ဟိတာ၊ တေသံ-ဟု ရှိကာ-ဤနေရာ၌ ဖွင့်သည့် အလို့အောက်အမှီ ကာမဘုံ၏ အစီးအပွါးဖြစ်ကုန်သော ဟု ပေးလေ။

၂။ အနေကဝိဟိတန္တိ အနေကဝိဓံ-ဟူသော ပါဠိတော်ကဏ် စာပိုဒ် ၁၂-ပဌမဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးအပ်သော အနက် တည်း။ အနေကေဟိ ဝါ ပကာရေဟိ ဟတ္ထိတံ သံဝဏ္ဏိတန္တိ အတ္ထော-ဟူသော ခုတိယ ဝိကပ်အလို ဝိပုဿီ ဘဝတ်၊ကရောတျတ္ထ ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသော အပြားတို့ဖြင့် ပြုစီရင်အပ်သော-ဟု ပေးလေ။

၃။ ဥဒကေပိ အတိဋ္ဌမာနောဟု မှတောင်းခံ့ ပဌမန္တဖြင့် ရှိ၏။ ၎င်းအလို ဥဒကေပါ၊ ခွဲလည်း။ အတိဋ္ဌမာနော၊ မကွဲမပျက်စေမူ၍။ ဝါ၊ မခွဲမူ၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေခွံ ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားနိုင်လိုမူ ဟူ၍ အတိဋ္ဌ မာနော ကို ဂစ္ဆေယ္ယ ခွဲ ကြိယာဝိသေသန စပ်၍ ပေးရမည်။ ယင်းသို့ ပေးသော် အတိဋ္ဌမာနော ကဲ့ပုန်သည် ဥဒကံ-မှ တပါး အခြားမရှိနိုင်ရကား ဥဒကေ-ဟူသော အာဓာရနှင့် ထပ်နေပြန်၏။ စဉ်းစားကွယ်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာအလို ဥဒကာ၏ နာမဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် အတိဋ္ဌမာနေ-ဟု သတ္တမျန္တမင် ရှိရမည်။

ပရိမဏ္ဍယ်၏။ ဆုပ်နယ်နိုင်လိုက်။ ယာဝပြဟ္မလောကမ်း ပြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယ်၏၊ ဖြစ်စေနိုင်လိုက်။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)

အတိုက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏောယ်၏၊ ကြားနိုင်လိုက်။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏ ။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏောယ်၏၊ ကြားနိုင်လိုက်။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၃)

စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ၂။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြားရ၍။ ပဇာနေယ်၏၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လိုက်။ သရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူ စိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယ်၏၊ ၏။ ဝီတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတ စိတ်ကို။ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူ စိတ်ကို။ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေဝေခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တံဝါ၊ တုန့်တိုသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိန်မိခွန့်ခွင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတ်စိတ်ကို။ပ။ မဟဂ္ဂတံဝါ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ပ။အမဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းမဟုတ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သဥတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို ။ပ။ အနုတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော စိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာအပ္ပနာအဖြစ်သို့ မရောက်သော စိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသောစိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ။ ဟူ၍။ ပဇာနေယ်၏၊ ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၄) (အပိုဒ်ဆုံး နံပါတ် ၁၅-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-ကို မှီ၍ နံပါတ် ၁၆-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို မှီ၍ သမ္မန်လေ)။

ဖြေ။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ တရားမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ပညာဝိမုတ္တိ ၊အရဟတ္တဖိုလ်

၁။ နှာတံ စ ဒူရေ ပဏဝိစ ဒူရေ-ဟူသော တိကဝိုတ္တရ ရောဟိတသဝဂ်၌ ကဲ့သို့ တုလျတ် လိုက်တ် အသတ္ တ ဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။ ဒိဗ္ဗမာနုသဖြင့် သပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဒ၊ ဒူရသန္တိကဖြင့် နိပ္ပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဒ၊ ဤသို့ ဥဘောသရော် ၂-မျိုး ထင်ရှားအောင် ဝိဘင်္ဂမဂ် စာပိုဒ် ၄၀၀-အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။

၂။ ပရသတ္တာနံ၊ မြတ်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏-ဟူ၍ မဟာသီဟနာဒ စာပိုဒ် ၁၄၀-ပဌမဝိကပ်အလို ပေးနိုင်သည်။ သို့သော် ဤအရာ၌ မသင့်။

ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ သယံအာဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေနိုင်လိုမူ။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိက္ခထာတိ၊ ကုန်လေ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-တေဒ၀ေါစ-၌ ပြန်စပ်)။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင်သမ္ပန္နသီလာ-စသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တေ၊ ဤသမ္ပန္နသီလ-စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤအာကခေ်ယျ-စသော စကားကို။ (၆၅-ပိုဒ်မှ စ၍ ဆိုသော စကားယူ)။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီး တည်း။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ အာကခေ်ယျသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝဏ္ဍသုတ်

၇၀။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ ဘဂ၀၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေးကပ်အပ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အ၀တ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအ၀တ်ကို။ ရဇကော၊ ဆေးဆိုးသ-ားသည်။ ယဒိ နီလကာယ၊ ညိုသော အဆင်းအလိုဌိ-ါ သော်၎င်း ။ ယဒိ ပီတကာယ၊ ၀ါသော အဆင်းအလိုဌိ-ါသော်၎င်း။ ယဒိ လောဟိတကာယ၊ နီသော အဆင်းအလိုဌိ-ါသော်၎င်း။ယဒိ မဇ္ဇိဋ္ဌကာယ၊ နီ၀ါရောပေါင်း မောင်းသော အဆင်းအလိုဌိ-ါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုးရည်၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ကပ်ဆောင်ရာ၏။ (ထည့်ရာ၏ ဟူလို)။ တံ၊ ထိုအ၀တ်သည်။ ဒုရတ္တ၀ဏ္ဏမေ၀၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည် သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဤ၌ ယသ္မိံ ယသ္မိံ-ရှု၍ နိယတ်ထည့်လိုက တသ္မိံ တသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ-၌။ ဥပသံဟရိတံ၊ ကပ်ဆောင်အပ်သော။ တံ၀တ္ထံ၊ သည်-ဟုထည့်)။ အပရိသုဒ္ဓ၀ဏ္ဏမေ၀၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ္ထဿ၊ အ၀တ်၏။ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌေ၊ ညစ်နွမ်းသော်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း, စက်ဆုပ်အပ်သော ဘုံဂတိကို-။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယံ၀တ္ထံ၊ အကြင် အ၀တ်သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိ ယောဒါတံ၊ ပြူစင်၏။ တမေနံ၊ ထိုအ၀တ်ကို။ ရဇကော၊ သည်။ ယဒိနီလကာယ၊ ဌ-ါသော်၎င်း။ပ။ ယဒိမဇ္ဇိဋ္ဌကာယ၊ ဌ-ါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ ၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထို

၁-။ ယဒိ နီလကာယာတိ နီလကာယ၀ါ-ဟု ယဒိကို ၀ါ သဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ဝိကပ္ပနတ္ထ၊ နီလကတ္ထာယ ၀ါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် အလိုဌိ-ါ-ဟု တဒတ္ထသမ္ဘန်သည်။

၂-။ ကိလေသဒရထပရိဠာဟာဒိ၀သေန ဥပါယာသာ ဒုက္ခာ ကုစ္ဆိတာ ၀ါ ဂတိ ပ၀တ္တိ ဒုဂ္ဂတိ ဟေတုတိ ၀ါ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂမနံ ပ၀တ္တနံ ဂတိ ကုစ္ဆိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြုဟဒ္ဒိပတ္တိ ဒုဂ္ဂတိကောက်။ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော ဖြစ်ခြင်း-ကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ဒုဂ္ဂတိယာပန ဟဒ္ဒိပတ္တိယာ ဂန္ဓဗ္ဗတော တဿ ၀ါ နိပ္ပန္နဘာ၀တော ကုစ္ဆိတာ ဒုက္ခာ ဂတိတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂတိကို ဂန္ဓဗ္ဗာတိ ဂတိ၊ ဒုက္ခာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကုစ္ဆိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြု၍ ဆင်းရဲသော (ရောက်အပ်သော) ဂတိ၊ သို့မဟုတ် စက်ဆုပ်အပ်သော (ရောက်အပ်သော) ဂတိကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ။ဌီကာ။

ကပ်ဆောင်အပ်သော အဝတ်သည်။ သုရတ္တဝဏ္ဏမေ၀၊ ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည်သာ လျှင်။ အဟု၊ ရှု၏။ ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေ၀၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဟု၊ ရှု၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဝတ္ထဿ၊ အ၀တ်၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသံကိလိဋ္ဌေ၊မညစ်နွမ်းသော်။ သုဂတိ၊ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်း ကောင်းသော ဘုံဂတိကို။ ပါဋိကင်္ခါ။ အလိုရှိအပ်၏။

၇၁။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသာ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ရှေးရှု ကြံစည်တတ်သော မညီညွတ်သော လောဘသည် ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတည်း။ ဗျာပါဒေါ။ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသသည် [1]။ပ။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ပ။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ပ။ မက္ခော၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်။ပ။ ပဠာသော၊ အင်တူပြိုင်ဖက် ပြုခြင်းသည်။ပ။ ဣဿာ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်။ပ။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ပ။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ပ။ သာဌेယ္ယံ၊ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ပ။ ထမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်။ပ။ သာရမ္ဘော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းသည်။ပ။ မာနော၊ မာန်မူခြင်းသည်။ပ။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်။ပ။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ပ။ ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းသည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ တည်း။

၇၂။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ သ-သော ဘိက္ခု၊ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ (ခေါ်-အနက်မဲ့)။အဘိဇ္ဈာ ဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသံ၊ သော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ပ။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊သိ၍။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသံ၊ သော။ ပမာဒံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။

၇၃။ ဘိက္ခवे၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ အဘိဇ္ဈာ ဝိသမလောဘော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ ပမာဒေါ၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၄။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။(စာပိုဒ် ၇၃-ယတောကို ကြည့်၍ တတော-ဟု ထည့်သည်)။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ "သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ပူဇော်အထူးကို

---

[1]။ အဘိဇ္ဈာနှင့် ဝိသမလောဘ ၂-ခုတို့၏ ထူးပုံ ထူးပုံကို အဌကထာအဖွင့် ၌လေ။

[2]။ ဤကား စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ဗျာပဒတိ ဣမိနာ စိတ္တံ။ပ။ ပုရိမဟတိ ပဇဟတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သော စာပိုဒ် ၂၉၄-နှင့်အညီ ဝိ-ဖောက်ပြန်ခြင်းဆို။ အာပါဒ၊ ရောက်ကြောင်းဟု ကြံ၍ သဒ္ဒတ္ထ ပေးသော အနက်တည်း။ ပုရိမဟတိ ပဇဟတိ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။ ဟိတသုခံ ဗျာပါဒဟတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် စာပိုဒ် ၇၉-၌ ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဟောတု ကတ္တုသာဓနနှင့် ကရဏသာဓနသာ ထူး၏။

ခံယူတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ အသိ (ဝိဇ္ဇာ) အကျင့် (စရဏ) တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ မိမိဃက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်, သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်[1]။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏[2]။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငါ့ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလည့်ရှုလည့်ဟု ပြထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ သည်။ သြပနေယျိကော၊ (မိမိ၏စိတ်တည်း၌) ဆောင်ယူထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်ပါပေ၏"။

၁။ အဝေစ္စကို သက်ဝင်၍ဟု ပေးသည်ကား အဝပ္ပ ဣဟတ်၊ ပါပုဏနတ္ထ၊ တ္ဝာပစ္စယန္တ ကြံ၍ ပေးသောအနက်တည်း။ အဝေစ္စရတနတ္တယဂုဏေ ယာထာဝတော ဉ တ္ဝာ ပသာဒေါ အဝေစ္စ ပသာဒေါ-ဟူသော ဋီကာအလို အဝပ္ပ ဣဟတ်၊ ဗုဇ္ဈနတ္ထာဖြစ်၍ အတိအကျသိ၍-ဟု ပေး။

၂။ အထာဟ နိဋ္ဌမဂမံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ သ္ဝာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံ္ဃောတိ၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၀။ ဝိမံသကသုတ် စာပိုဒ် ၄၇၉။ ဣမ ဝိသာခေ အရိယ သာဝကော ဓမ္မံ အနုဿရတိ သ္ဝာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။ပ။ ဝိညူဟီတိ။ အဂ်ုတ္တရတိကာ နိပါတ် စာပိုဒ် ၇၁-တို့နှင့်အညီ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး အနေဖြင့် ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ ဥပနိတာ ခေါ် မေ တုမှေ ဘိက္ခဝေ ဣမိနာ သန္ဒိဋ္ဌိကေန ဓမ္မေန။ပ။ ဝိညူဟီ။ သန္ဒိဋ္ဌိကော အယံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော။ပ။ ဝိညူဟီ၊ ဣတိယန္တံ ဝုတ္တံ။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ် အပိုဒ် ၄၀၇။ ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဘန္တေ သန္ဒိဋ္ဌိကော ဓမ္မော ဟောတိ။။ပ။ ဝိညူဟီတိ စသော တိကဂ်တ္တရ ပါဠိစာပိုဒ် ၅၅။ သဠာယတနသံယုတ် ဥပဝါဒဝဂ္ဂသန္ဒိဋ္ဌိကသုတ် စာပိုဒ် ၇၀။ ပါဠိတို့နှင့် အညီ ပေးမူ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝိညူဟီ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သ္ဝာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏-ဟု ဂုဏ်တော် ၅-ပါး အနေဖြင့် ပေးသင့်၏။

မဇ္ဈိမ သံယုတ္တ အဂ်ုတ္တရနိကာယ်ကြီး ၃-ရပ်၌ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အဆုဌာန, ၅ ပါး ဟောအပ်သောအဆုဌာန နှစ်မျိုးလုံးပင် မျှားစွာရှိ၏။ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အဆုဌာန၌ သ္ဝာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော-ဟု ဆဋ္ဌမ-နည်းဖြင့် ရှိလျှင် သဒ္ဓါနည်း အနေဖြင့် ပို၍ ရှင်းလာ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မေ၊ တရားခ္ခ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ญายปฏิปนฺโน၊ လျော်ကန်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပฏิปนฺโน၊ ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယุคนิ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသปุคฺคลา၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သော သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ယောက် သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှ ဆောင်၍သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ปาหุเนยฺโย၊ ညှိုးနွမ်းသော ဝတ္ထုကို သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခိณेยฺโย၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက် ပါပေ၏။ အဉ္ဇလိကรณीโย၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနุตฺตรํ၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ปุญฺญกฺเขตฺตํ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃေ၊ ခ္ခ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၅။ အဿ၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ယထောဓိ၊ အကြင်အကြင်(ကိလေသာမင်)အပိုင်း အခြားအတိုင်း။ စတฺตโร ခေါ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဝန္ဒံ ခေါ၊ ပျို့အန်အပ်သည်သာလျှင်။ มุตฺตํ ခေါ၊ လွှတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ปหีนํ ခေါ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်။ ปฏินิสฺสฏฺฐํ ခေါ၊ တဖန် စွန့်အပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ခ္ခ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတฺถวेဒီ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော) အကျိုးခ္ခ် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ธมฺมวेဒီ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော)အကြောင်းခ္ခ် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဓမ္မူปสํหิตํ၊ (ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ปาโมชฺชํ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပမุทิตาယ၊ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ (သန္တာန်ခ္ခ်)။ ปีติ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ปีติมนสฺส၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသောသူ၏။ กาโย၊ နာမကာယသည်။ ปสฺสมฺภတิ၊ ငြိမ်းချမ်း၏။ ปสฺสทฺธกาโย၊ ငြိမ်းချမ်းသော နာမကာယရှိသော သူသည်။ သุခํ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ เวเทติ၊ ခံစား၏။ သุขิโน၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသူ၏။ စิตฺตํ၊ စိတ်သည်။ သมาธิยติ။ တည်ကြည်၏။ (ယထောဓိ မေ-ခ္ခ် မေကို ငါဘုရားသည်-ဟု သမ္ဗန္ဓရှိသာ ထူး၏။ ॥အကြင်းလွယ်ပြီ)॥

၇၆။ အဿ၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ယထောဓိ၊ အကြင်အကြင်(ကိလေသာမင်)အပိုင်း အခြားအတိုင်း။ စတฺตโร ခေါ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဝန္ဒံ ခေါ၊ ပျို့အန်အပ်သည်သာလျှင်။ มุตฺตํ ခေါ၊ လွှတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ปหีนํ ခေါ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်။ ปฏินิสฺสฏฺฐํ ခေါ၊ တဖန် စွန့်အပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ ธมฺเม၊ ခ္ခ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတฺถวेဒီ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော) အကျိုးခ္ခ် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ธมฺมวेဒီ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော)အကြောင်းခ္ခ် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဓမ္ဓူปสํหิตํ၊ (ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ปาโมชฺชํ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ ปมุทิตาย၊ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ (သန္တာန်ခ္ခ်)။ ปีติ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ปีติมนสฺส၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသောသူ၏။ กาโย၊ နာမကာယသည်။ ปสฺสมฺภတิ၊ ငြိမ်းချမ်း၏။ ปสฺสทฺธกาโย၊ ငြိမ်းချမ်းသော နာမကာယရှိသော သူသည်။ သุခํ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ เวเทติ၊ ခံစား၏။ သุขิโน၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသူ၏။ စิตฺตํ၊ စိတ်သည်။ သมาธิยติ။ တည်ကြည်၏။ (ယထောဓိ မေ-ခ္ခ် မေကို ငါဘုရားသည်-ဟု သမ္ဗန္ဓရှိသာ ထူး၏။ ॥အကြင်းလွယ်ပြီ)॥

၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ-သောဘိက္ခု၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ဧवံသီလো၊ ဤသို့သော အနာဂါမိမဂ်သီလရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧवံ ဓမฺโม၊ ဤသို့သော အနာဂါမိမဂ်သမာဓိတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧवံ ปญฺโญ၊ ဤသို့သော် အနာဂါမိမဂ် ပညာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိစိတကာဒွကံ၊ ရွေးပစ်အပ်ပြီးသာ အမဲအမွှန် ရှိသော။ အနेกသูปํ၊ မျိုးသော လက်ကော်ရဟင်းရှိသော။ အနेกปญฺญนํ၊ မျိုးသော လက်ဆုတ် ဟင်းလျှာရှိသော။ သาลินํ၊ တို့၏။ ปิณฺฑปาตํ၊ ဆွမ်းကို။ (သာလိန် ပိဏ္ဍပါတ်၊ သလေးဆွမ်းကို)။ ဧစပိ ဘုญฺเชตि၊ အကယ်၍ စားစေကာမူ။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ် ရဟန်း၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ အန္တရာ ယဝယ၊ မက်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ် အကျိုးငှါ။ ဥနဝฺโหาโตि၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

သံကိလိဋ္ဌ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလက္ခဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အစ္ဆောဒကံ၊ ကြည်လင်သောရေကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဇာတရူပ်ရွှေသည်။ ဥက္ကာမုခံ၊(ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့၏)မီးခွက်လုံးကို။အာဂမ္မ၊ ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

၇၇။ သော၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကော၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္မာ၊ ပျံ့နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နွစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ ဖရိတ္မာ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အုတ်ထက်၌ရှိ၏။ အဓော၊ အောက်၌ရှိ၏။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ရှိ၏။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော။ အတ္တတာယ၊ အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟ-ဂတေန၊ သော၊ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကရုဏာ သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာ နှင့်တကွ ဖြစ်သော-ဟု ပေး။ ။အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၈။ သော၊ သည်။ "ဣဒံ၊ ဤလောကီ ရုပ်နာမ်တရား အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနံ၊ ယုတ်သော (လောဘ)တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော (အရိယာ) မဂ္ဂင်တရားသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣမဿ သညာဂတဿ၊ ဤပြဟ္မဝိဟာရသညာ တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်) တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သော။ ဝေါ၊ သို့။ ပဿတော၊သော။ တဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ရဟန်း၏။ (အကြွင်းကို ဘယ ဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၄-၌၍ ယောဇနာ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ အနုဒ္ဓရေန၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ သိနာနေန၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းရေဖြင့်။ သိနာတော၊ ကိလေ သာစင်ကြယ်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟူသော။ ဟော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ်၇၀-မှ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၇၉။ တေန ခေါပန, သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇ မည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုကာ၊ ဗာဟုကာ အမည်ရှိသော။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ သိနာယိတုံ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားပါသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဗာဟုကာယ၊ ဧသော။ နဒိယာ၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဗာဟုကာ၊ သော။ နဒီ၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဗာဟုကာ၊သော။ နဒီ၊ကို။

လောကွာသမ္ဘတာ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏[1]။(ဟိ-အနက်မဲ့)။ဘော-ဂေါတမ၊မ။ဗဟုဇနဿ၊သည်။ဗာဟုကာ၊ သော။နဒီ၊ကို။ ပညသမ္ဘတာ၊ကောင်းမှု ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ဝါ၊ စင်ကြယ်စေတတ်၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဗာဟုကာယ၊ သော။ နဒီယာ၊ ၌။ ဗဟုဇနော၊ လူအများသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပဝါဟေတိ၊ မျှောစီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုံဏားလျှောက်ပြန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုန္ဒရိကာဘာရဒ္ဒါဇ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို—

"ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ကဏ္ဍကမ္မော၊ မည်းညစ်သောအမှုရှိသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗာဟုကံ၊ ဗာဟုကာ မြစ်သို့သော်၎င်း။ အဓိကဏ္ဍဋ္ဌ၊ အဓိကဏ္ဍာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ ဂယံ၊ ဂယာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ သုန္ဒရိကံအပိ၊ သုန္ဒရိကာမြစ်သို့သော်၎င်း။ သရဿတိ ၊ သရဿတီမြစ်သို့သော်၎င်း။ ပယာဂဋ္ဌ၊ ပယာဂဆိပ်သို့သော်၎င်း။ အထော၊ ထိုမျှတပါး။ ဗာဟုမတိ နဒိ ၊ ဗာဟုမတီမြစ်သို့သော်၎င်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဏ္ဍန္ဒောပိ၊ သက်ဆင်း၍ ရေချိုးသော်လည်း။ နသုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်။

သုန္ဒရိကာ၊ သုန္ဒရိကာ မြစ်သည်။ ကိ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ပယာဂါ၊ ပယာဂ ရေချိုးဆိပ်သည်။ ကိ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဗာဟုကာနဒီ၊ သည်။ ကိ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဝေရိ ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော ငါးပါးသော ဘေးရန်ရှိသော။ ကတကိဗ္ဗိသံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်မှုရှိသော။ ပါပကမ္မိနံ၊ မကောင်းမှုတို့နှင့် ယှဉ်သော။ နံ နရံ၊ ထိုလူကို။ သာ၊ ထိုမြစ်သည်။ နဟိ သောဓယေ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်စေနိုင်သည်သာတည်း။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော သူအား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဖဂ္ဂု၊ ဥတ္တရဖလဂုနီနက္ခတ်သည်။ သမ္ဘဒ္ဒတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ သမ္ဘဒ္ဒတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုစိကမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သောအမှုရှိသော။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝတံ၊ ကျင့်ဝတ်သည်။ သမ္ဘဒ္ဒတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ သည်။ ဣဒေ၊ ဤဝါဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်။ သိနာဟိ၊ ကိလေသာစင်ကြယ်စေလော့။သမ္ဘဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ခေမတ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မုသာ၊ မှားသောစကားကို။ သစေ နဿာသိ၊ အကယ်၍ မဆိုအံ့။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ သစေ နဟိ သသိ၊ အကယ်၍ မညှဉ်းဆဲအံ့။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို။ သစေ နာဒိယသိ၊ အကယ်၍ မခိုးယူအံ့။ သဒ္ဒဟာနော၊ ယုံကြည်သည်။ အမစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသည်။ သစေ(အသိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။(ဝေ)၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဂယံ၊ ဂယာဆိပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ကိ ကာဟသိ၊ အဘယ်ကို ပြုပါအံ့နည်း။ ဥဒပါနောပိ၊ ရေတွင်းသည်လည်း။ တေ၊၏။ ဂယာ၊ ရေချိုးစရာ ဂယာဆိပ် မည်၏"။ ဣတိ၊ဤသို့။ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဂဝ။ ။(ဝေဝုတ္တေ-စသည်ကို ဘယဘေရဝသုတ် ၅၆-စာပိုဒ်ကို မှီ၍ ပေးလေ။ ထူးဆုန်ခ်ိန်သာ ပေးအံ့)။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။သန္တိကေ၊ ၌။ပမ္ဘဇ္ဇံ၊ရှင်အဖြစ်ကို။

---

[1] လူခဘာဝေါ လောကွံ၊ တံ တေဿာ အတ္ထိတိ-လောကွာတိ သမ္ဘတာ။ ။ဋီကာ။

လုဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ လူတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါ၊ ဧဝ၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧဝ၊ သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝူပဟဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ၄ါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝမဓေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ အဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ (ခီဏာ ဇာတိ-စသည်ကို ဘယ ဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို မှီလေ)။

အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧဝ၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင် သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ယဿ မ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝတ္ထသုတ္တံ၊ ဝတ္ထသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-သလ္လေခသုတ်

ဂ၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာစုန္ဒသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ-သံဝါရမှ ဖဲ့၍ (တပါးတည်း)-ကိန်းအောင်းနေတော်မူရာမှ ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီး၊ သည်ဖြစ်၍။ ပ။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတ္တဝါဒပဋိသံယုတ္တာ ဝါ၊ အတ္တအယူနှင့် ပတ်သက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာ ဝါ၊ လောကအယူနှင့် ပတ်သက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနေကဝိဟိတာ၊ ကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်အယူတို့သည်။ လောကေ၊ လောကာ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာဒိမေဝ၊ (နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှ ဥဒယဗ္ဗယညာဏ်အထိ) အစကိုသာလျှင်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော" ဟူသော။ ဧवံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂ၂။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတာ ဒိဋ္ဌိယော၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အာရုံ၌လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ၌လည်း။ အနုသေန္တိ၊ အဖန်ဖန် ဖြင်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ၌လည်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏။ တံ ဧတံ၊ ထိုအာရုံကို (ဧဝမေတံ မှ ဧတံ)။" ဧတံ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟရိ ကို နိဝတ္တိတ္မာ၊ သလ္လာနံ ကို နိလီယနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကေသာဝေါ-စသည်ကား အာဝတ္ထ။

ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နေ့ မဟုတ်။ ဧသော ဤအာရုံသည်။ အဟံ ငါသည်။ နအသို့မဟုတ်။ ဧသော ဤ အာရုံသည်။ မေ ငါ၏။ အတ္တာ အတ္တသည်။ နဤတို့ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေ၀ဲဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၀ိစာ။ သမ္မပ္ပညာယ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ပဿတေ ရှုသော ရဟန်း၏။ ဝေ၀ဲဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနှင့် တို့ကို။ ပဟာနံ သည်။ ဟောတိ ၏။ ဝေ၀ဲ ဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနှင့် တို့ကို။ ပဟို နိဿဂ္ဂေါ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ၏။

စုန္ဒ စုန္ဒ။ ယံ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော သော။ ဘိက္ခု သည်။ ပ။ ဝိဟရေယျ ရှု၏။ ဟေ ထိုရဟန်း၏။ "သလ္လေခေန ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါး အောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဝိဟရာမိတိ နေအံ့" ဟူ၍။ ဝေ၀ဲ ဤအကြံသည်။ အဿ ရှု၏။ တေ ဌာနံ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါပန ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စုန္ဒ စုန္ဒ။ အရိယဿ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ ဆုံးမရာသာသနာတော်၌။ ဧတေ ထိုပဌမစျာန်တရားတို့ကို။ သလ္လေခါ ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော တရားတို့ ဟူ၍။ နဝုစ္စန္တိ မဆိုအပ်ကုန်။ ဧတေ တို့ကို။ အရိယဿ ၏။ ဝိနယေ ၌။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခ၀ိဟာရာ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ ကုန်၏။ (ဒုတိယစျာန်အစ စတုတ္ထစျာန် အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဘယဘေရ၀သုတ် စာပိုဒ်၅၁-ကို မှီ၍ ပေးလေ)။

စုန္ဒ စုန္ဒ။ ယံ ကြောင့်။ ဣဓ ၌။ ဧကစ္စော သော။ ဘိက္ခု သည်။ သဗ္ဗသော အလုံးစုံ ကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်- ပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-၌စပ်)။ ရူပသညာနံ ရူပ စျာန်တို့ ကို[1]။ သမတိက္ကမာ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တ သညာနံ အထူးထူး သော သဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒ စသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို[2]။ အမနသိကာရာ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ နေရာ၏။ ပ။ အရိယဿ ၏။ ဝိနယေ ၌။ ဧတေ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်တရားတို့ကို။ သန္တာ ငြိမ်းအေးကုန်သော။ ဝိဟာရာ နေကြောင်းတရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ ကုန်၏။

သဗ္ဗသော ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဏ်သည်။ အနန္တံ အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ နေရာ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

---

[1]။ စိဋ္ဌဟ ကို ရူပေ သညာ-ဟု ပြုသော်လည်း ပဓာနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရှေ့၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန် စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗိဟိ ပြု၍ ပထဝီကသိုဏ်းဝန်းစသော ရှေ့တို့ကိုကောက်။

[2]။ နာနတ္တေ၀ါ ဂေါစရေ ပဝတ္တာနံ သညာနံ-ဟူသော အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။ နာနတ္တာနံ ၀ါ သညာနံ-ဟူသော ဒုဝိကပ် အလို အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော ကာမာ၀စရ ကုသလသညာ-စသော ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို-ဟုပေး။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဿာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင် ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဤတို၊ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်များအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတန စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရေယျ၊ ရှု၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာ ယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရှု၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

၇၃။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣမ၊ ဤညဉ်းဆဲရာစသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သလ္လေခေါ၊ အကျင့်ကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ပရေ၊တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိဟိ သကာ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇတ္ထေ၊ ဤညှဉ်းဆဲရာဝတ္ထုဖြင့်။အဝိဟိ သကာ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ ပရေ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။ မယံ၊တို့သည်။ ဇတ္ထေ၊ဤသူ့အသက်ကို သတ်ရာဖြစ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ (နောက်နောက် ဇတ္ထေ-တို့ဖြင့် လည်း ဤနည်းကို မှီးရှု ပေးလေ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ဟဠိဝိရတာ၊ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်။ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ ပရေ၊ တို့သည်။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ အဗြဟ္မစာရီ၊ မမြတ်သော မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ပိသုဏဝါစာ၊ ခွဲခြားဖစ်ကုန်းတိုက်သော စကားရှိကုန်သည်။ပ။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကား ရှိကုန်သည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း များကုန်သည်။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည် [1]။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊မဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါ၊ ဖောက်ပြန်သော အကြံရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ ဖောက်ပြန်သော စကားရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမှုရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာအာဇီဝါ၊ ဖောက်ပြန်သော အသက်မွေးမှု ရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဝါယာမာ၊ ဖောက်ပြန်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော သတိရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ ဖောက်ပြန်သော သမာဓိရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဉာဏီ၊ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိကုန်သည်။ပ။မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ ဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (ရူပါရူပသမာပတ်) ရှိကုန်သည် [2]။ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ မဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)ရှိကုန်သည်။ (ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးမဟုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသော ဖလသမ္ပယုတ္တအဋ္ဌင်္ဂိကမှ ကြွင်းသော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုသာယူ)။ပ။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။

ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတာ၊ ထိနမိဒ္ဓသည် လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇတ္ထေ၊ ဤထိနမိဒ္ဓသည် လွှမ်းမိုးအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝိဂတ

၁။ အခြားသော အဆုတ္တရာနတို့၌ မိစ္ဆာကို ဝိပရီတ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရမှ မိစ္ဆာကိုသာ လာမကပါ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာဆရာသည် မိစ္ဆာပါပိကာ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဋီကာ၌ ထုံးစံအတိုင်း မိစ္ဆာတိ ဝိပရီတာ-ဟုပင် ဖွင့်၏။

၂။ ရူပါရူပ သမာပတ္တိလာတိ-၌ ဝိမုတ္တာမယံ-ဟု လွှမ်းသော အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်၏။ ထိုအကုသလ သမဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆာဝိမုတ္တိတည်း။ ထိုကိုရည်မှန်း အကုသလကွန္ဒာနမေတံ အစိုဝစန်-အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်၊ ထိုကြောင့် ဟောက်ပြန်သောလွတ်မြောက်ကြောင်းရူပါရူပသမာပတ် ရှိကုန်သည်-ဟု ပေးသည်။

ထိနမိဒ္ဓါ၊ ကင်းသောထိနမိဒ္ဓရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ပ။ အနုဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်မရှိကုန်သည်။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သံသယရှိကုန်သည်။ပ။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆာ၊ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သံသယရှိကုန်သည်။ပ။ ကောဓနာ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ မက္ခီ၊ သူတပါးတို့၏ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ပဠာသီ၊ အင်တူ ပြိုင်ဖက် ပြုလေ့ ရှိကုန်သည်။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစူ တတ်ကုန်သည်။ (ဣဿဿ ဣဿုကီ။ ၆။) ။ပ။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ သဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်။ပ။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ ထဒ္ဓါ၊ ခက်ထန်ကုန်သည်။ပ။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ ဒုဗ္ဘရာ၊ ဆိုခက်သောစကားရှိကုန်သည်။ပ။ သုဝစာ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိကုန်သည်။ပ။ ပါပမိတ္တာ၊ ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်သော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ပ။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သည်။ပ။ အဟိရိကာ၊ အရှက်မရှိကုန်သည်။ပ။ ဟိရိမနာ၊ ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ၁။ပ။ အနောတ္တပ္ပီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ပ။ အပ္ပဿုတာ၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်သည်။ပ။ (အပ္ပဿဒ္ဓါ ထေရာကတ္ထမဟုတ်၊ အဘာဝတ္ထတည်း)။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ပ။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လှုံ့လရှိကုန်သည်။ပ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်သည်။ပ။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရှိကုန်သည်။ပ။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သည် ၂။ပ။ ပညာသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ပ။ သန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့ရှိကုန်သည်။ အာမာနုဂ္ဂါဟီ၊ (မိမိအယူကို) မြဲမြံစွာ ယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ (မိမိအယူကို) စွန့်နိုင်ခဲကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့ ။မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ဤမိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုစသည်တို့၌။ အသန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့မရှိကုန်သည်။ အနာမာနုဂ္ဂါဟီ၊ မိမိအယူကို မြဲမြံစွာ ယူလေ့မရှိကုန်သည်။ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ မိမိအယူကို စွန့်လွယ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။

ဂဋ္ဌ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ (မည်ကုန်ဆဲခြင်း အစရှိကုန်သော) ကုသိုလ်တရားတို့၌။ စိတ္တုပ္ပါဒမ္ပိ၊ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ဗဟုကာရံ၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏ဟု၎။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အနုဝိဓိယနာသု၊ ပြုလုပ်ပြောဆို စီရင်ခြင်းတို့၌။ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘာယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤမည်ကုန်ဆဲခြင်းစသော ကုသိုလ်တရားတို့၌။ (စိတ္တံ-တို့၌ လှမ်းစပ်)။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝိဟိ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ဤမည်ကုန်ဆဲခြင်းစသော ဝတ္ထုတို့၌။ အဝိဟိ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတမ္ပိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)

၁။ ဟိရိယာ ဝါ ယုတ္တမနောတိ-ဟူသော ဒုဝိဂပ်နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဟိရိ တောသံ မနေ-ဟူသော ပဝိဂပ် အလို စိတ်၌ ရှက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဟု-ပေးလေ။

၂။ ဒုဿီလဗုဒ္ဓိကဿိ-ဒုသဒ္ဒါ အဘာဝတ္ထတည်း။ စာပိန် ဂဂ္ဂ ဒုပ္ပညာတိ နိပညာနမေတံ အဓိဝေစနံ။ ပညာ ပန ဒုဋ္ဌာ နာမ နတ္ထိ-ဟု အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပာယ်ပေး ပေးသည်။ သို့သော် ဤအရာ၌ ဒုဋ္ဌာ ပညာ တောသန်္ဓ ဒုပ္ပညာ၊ နဋ္ဌပညာတို့ ရတ္တံ ဟောတိ-ဟု တမျိုးဖွင့်၏။

၇၅။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမော၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ၊ ထိုမညီညွတ်သော လမ်းကို။ ပရိက္ကမနာယ၊ ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ သမော၊ ညီညွတ်သော။မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အသ သေယျထာပိ၊ရှိသည်ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ဝါပနုဒ္ဒပမာ တနည်းသော်ကား။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ၊ ထိုမညီညွတ်သောရေဆိပ်ကို။ ပရိက္ကမနာယ၊ ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညံ၊ တပါးသော။ သမံ၊ ညီညွတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အသ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိ သကသ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ပုရိသပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ပရိက္ကမနာယ၊ (ဝိဟိ သာ ကို)ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဟိ သာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိက္ကမနာယတ္ထိဋ္ဌ သက်ဆိုင်ရာ တရားကို အထူးပြု၍ သမ္မန်)။ပ။။ သန္ဓိဋ္ဌပရာမာသိ အာဓာနဂ္ဂါဟီ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီသ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်, မြဲမြံစွာ ယူတတ် စွန့်နိုင်ခဲသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ ပရိက္ကမနာယ၊ (သန္ဓိဋ္ဌပရာမာသ-စသည်ကို) ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အသန္ဓိဋ္ဌ ပရာမာသိ အနာဓာနဂ္ဂါဟီ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီတာ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်တတ်, မြဲမြံစွာ မယူတတ် စွန့်လွှတ်လွယ်သူ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၆။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ယေကေစိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဓောဘာဂိမနိယာ၊ အောက်အဖို့ (အပါယ်ဘုံ)သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ယေကေစိ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားဟူသည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဥပရိဘာဂိမနိယာ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ)သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိ သကသ၊ သော။ပုရိသ ပုဂ္ဂလသ၊၏။ ဥပရိဘာဂါယ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ)အကျိုးငှါ။ အဝိဟိ သာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြင်းတူပြီ)။

၇၇။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပလိပ ပလိပနော၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်းဌ် နစ်မြုပ်သူ ဖြစ်လျက်။ ပလိပပလိပန်၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်းဌ် နစ်မြုပ်နေသော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့, ဟူသော။ တေဝ္ဗာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အပလိပ ပလိပနော၊ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်းဌ် မနစ်မြုပ်သူ ဖြစ်၍။ ပလိပပလိပန်၊ သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့, ဟူသော။ တေဝ္ဗာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီး (ယဉ်ကျေးပြီး)သူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အဝိနီတော၊ သင်ကြား ဆုံးမအပ်ပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ပရံ၊ ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေဿတိ၊ ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့။ ဝိနေဿတိ၊ သင်ကြား ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့။ ပရိနိဗ္ဗာပေဿတိတိ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့, ဟူသော။ တေဝ္ဗာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ ဝိနီတော၊ သင်ကြားသောအားဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်သူဖြစ်၍။ပရံ၊ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိနေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပရိနိဗ္ဗာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့, ဟူသော။ တေ ဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ (ဤဝေမေဝ-ကို ထောက်၍ နဝိဇ္ဇတိ၊

ဝိဇ္ဇတိတ္ဌိ၌ ယထာ-ထည့်၍ ဥပမာန ထင်ရှားအောင်ပေးလိုက ပေးနိုင်သည်)။ ဝိဟိ ံ သကာ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ ညှဉ်းဆဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေ
ခြင်းငှါ။ အဝိဟိ ံ သာ၊မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ဟောတိ၏။ (နောက်လာလတ္တံ့သော ပရိနိဗ္ဗာနာယ-တို့၌ သက်ဆိုင်ရာစေတနာကို အထူးပြု၍ သမ္မန်)။ပ။ သန္ဓိဋ္ဌိပရာမသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသာ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ မိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် မြဲမြံစွာ ယူခြင်း စွန့်နိုင်ခဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အသန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသိ အနာဓာနဂ္ဂါဟိ သုပ္ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၈။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သလ္လေခပရိယာယော၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းအစရှိသော ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ စိတ္တဗျပ္ပါဒပရိယာယော၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိဏ္ဏမနပရိယာယော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအစ ရှိသည်တို့ကို ရှောင်လွှဲတို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဥပရိဘာဂပရိယာယော၊ အထက် အဖို့ အလို့ငှါ ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာန ပရိယာယော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအစ ရှိသည်တို့ကို ငြိမ်းစေတို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက် တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ ယံကရဏီယံ၊ အကြောင်းပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ တောနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဈာယထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြ ကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်။ မာဟေတ္ထ ဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။အယံ၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမ တော်တည်း ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (တနည်း။ အယံ၊ ဤစကားယထ မာပမာဒတ္ထ-ဟူသော ဥယျောဇဉ်စကားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ သင်တို့အလို့ငှါ။ (ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။)အမှာကံ၊ ငါတို့၏ (အထံမှ)။အနုသာသနီ၊အဆုံးအမတော်တည်း။ဣတိ၊ပြီ။ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ ပေးမြဲ)။

(ဣဒေ၊ ဤသလ္လေခသုတ်၌)။ စတုစတ္တာလီသပဒါ၊ လေးဆယ်လေးပုဒ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (ဝိဟိ ံ သကာ-အဝိဟိ ံ သကာ-စသော ၄၄-ပုဒ်ကိုယူ)။ ပဌ၊ ငါးပါး ကုန်သော။သန္ဓယော၊ အကြောင်းတို့ကို။ ဒေသိတာ၊ကုန်ပြီ။ (သလ္လေခပရိယာယော-စသည်ကို ယူ)။ သလ္လေခေါနာမ၊ သလ္လေခမည်သော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နှဲ၏။ သာဂရူပမော၊ သမုဒ္ဒရာလျှင် ဥပမာရှိ၏။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သလ္လေခသုတ္တံ၊ သလ္လေခသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ ပါဋိဌိတိုင်း ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အယံ အမှာကံ သန္ဓိကာ ဈာယထ မာ ပမာဒတ္ထာတိ တုမှာကံ အနုသာသနီ-ဟူသော အဆုံးအမလို့ အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ-ဟု ပါဋိဌိရှိမည်။

၉-သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်

ဂ၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္ဆိဿောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်— "အာဝုသော၊ ဝါရှင်ရဟန်းတို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အာဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ အသ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုဂတာ၊ ဖြောင့်မတ်သည် ၁။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် လာသည်။ ဟောတိနုတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(ဒုရတောပိ စသည်ကို ဓမ္မဒါယာဒသုတ် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဆိုခဲ့ပြီ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်— "အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အကုသလမူလဉ္စ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလမူလဉ္စ၊ ကုသိုလ်၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ (ယတော ထောက်၍ ထည့်သည်)။ တော်ဝတာပိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥဇုဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အကုသလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ အကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းသည်။ အကုသလံ၊ မည်၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသော အကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ပ။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းတမ်းကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုကြောင်းသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊ သူတပါး စီးပွါးချမ်းသာကို ပျက်စီးစေတတ်သော တရားသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူသည်။ အကုသလံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။အကုသလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ လောဘော၊ သည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်းတည်း။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိသည်။ ကုသလံ၊ မည်၏။ (အကြွင်းသိလောက်ပြီ)။

၁။ ဥဇုဘာဝေန ဂတတ္တာ။ပ။ ဥဇုဂတာ-ဟူသော အင်္ဂကထာဖြင့် ဖြောင့်မတ်သော မဂ်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိသည် ဥဇုဂတ အမည်ရှိသည် ဟု ဥဇုဂတ၏ သဘာဝကို သိစေသည်။

အာဝုသောတို့။ယတောဘ္ဒ။အရိယသာဝကော(အကြင်)အရိယာသာဝကသည်။ဝေ၊ ဤသို့။ အကုသလ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ ဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ကုသလမူလ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (တတော၊ ဘ္ဒ)။ သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ရာဂါနုသယံ၊ ရာဂါနုသယကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဋိဃာနုသယံ၊ ပဋိဃာနုသယကို။ ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိမာနာနုသယံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော မာနာနုသယကို။ သမူဟနိတ္မာ၊ ပယ်ခွါ၍။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ဝိဇ္ဇံ၊ကို။ (အရဟတ္တမဂ် ဝိဇ္ဇာကို)။ ဥပ္ပါဒေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဘ္ဒသာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နိဂုံးဝါကျတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(ဤစာပိုဒ် အလယ်မှ ဝေဒဝေါစ-ဘ္ဒ ပြန်စပ်သည်)။

၉၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကြကုန်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ ဘ္ဒ။ အတ္ထေ စ ပဿသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမိဿ ဓမ္မဿ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သောပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာပနာတိ၊ ရှိပါသေးသလော"ဟူသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ ပဠဲ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆုံ၊ မေးကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ တို့။ သိယာ၊ ရှိပါသေး၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ☰ အရိယသာဝကော၊ သည်။အာဟာရဋ္ဌ၊ အာဟာရကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊သိ၏။အာဟာရသမုဒယဋ္ဌ၊ အာဟာရ၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဟာရနိရောဓဋ္ဌ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာကို လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဟာရနိရောဓဂါမိနိ ၁ ၊ အာဟာရချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဋ္ဌ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ ဘ္ဒ)။ ။(ကြောင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တိ။ အာဟာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏ရင်း။သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာကုန်သော။သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏ရင်း။ တနည်း။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေကွဲပျောက်ကွဲတို့၏ရင်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်း ငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ခိုးမြောက်ခြင်းငှါ ၂ ။ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်။ ဣမေ၊ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဩဠာရိကော ဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်း ထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမော ဝါ၊ ဝတ္ထုနုံးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ကဗဠီကာရော၊ အလုပ်

၁။ ဘတာနံ ဝါ သတ္တာနံ သမ္ဘဝေသိနံ ဝါ ဌိတိယာ အနုဂ္ဂဟာယာဟု ပါဠိအစဉ်ရှိမှ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီမည်။ ဘတနှင့် သမ္ဘဝေသီ အတူးကိုလည်း အဋ္ဌကထာ၌။ ။

အလွေးကို ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရဂုဏ်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿာဟာရဂုဏ်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော့။ မနောသဉ္စေတနာ၊ စေတနာဟာရဂုဏ်း။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏော၊ ဝိညာဏာဟာရဂုဏ်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရသမုဒယော၊ အာဟာရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရနိရောဓော၊ အာဟာရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ အာဟာရနိရောဓာဂါမိနီ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ။ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဂုဏ်းတည်း။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။

၉၁။ (သာဓာဝုသော-အစ၊သိယာအာဝုသော-အဆုံး အနက်ရေးခဲ့ပြီ။နောက်၌ မည္ဇန်းပြီ)။ ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၏။ ဒုက္ခသမုဒယဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခနိရောဓဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။(ကြောင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ပ။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ဒုက္ခာ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သော သတ္တ, သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ ပိ၊ ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သတ္တ,သင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ ပိ၊ ကွေကွင်းကွဲကွာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သောဝတ္ထုဌာ၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထုဌာ၌ တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဇာတိစသည်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ, ထိုထိုဘဝ၌။ အภินန္ဒินี၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ (သာ၊ ထိုတဏှာတည်း)။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာဂုဏ်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာဂုဏ်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာဂုဏ်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤတဏှာကို။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ တဿာယေव တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြင်းမဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြင်လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်း)။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊

သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ အယံ၊ ဤမင်္ဂ၏။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇရာမရဏဉ္စ၊ ဇရာမရဏကို လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမ္မိတမ္မိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီဏတာ၊ အကြင်အိုသောအခြင်း အရာသည်။ ယံ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ယံ ပါလိစ္စံ၊အကြင်ဆံ,အမွေးဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတွန့်သည်၏အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤအိုသည်၏ အဖြစ်စသည်ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ ။

တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မာ တမ္မာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင် ရွှေလျှောခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွှေလျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စု မရဏံ၊ အကြင် သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္ဆေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရွှေလျှောခြင်း စသည်ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ စ၊ ဤအိုခြင်းသည်လည်း။ ဇရာ၊ ဇရာမည်၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤသေခြင်း သည်လည်း။ မရဏံ၊ မရဏမည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအိုခြင်း သေခြင်းကို။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယာ၊ ဇာတိ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏသမုဒယော၊ ဇရာမရဏ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၃။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာတိဉ္စ၊ ဇာတိကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယဉ္စ၊ ဇာတိ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓဉ္စ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓဂါမိနီ ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မိ တမ္မိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥခွံတွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်း သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ်ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ ကတမာဝုသော ဇရာ-ဟု အမေးမရှိသောကြောင့် ကတမဉ္စာဝုသော မရဏံ- အမေးလည်း မရှိသင့်။ စာပိုဒ်နံပါတ် ၁၀၀-နှာမဌပဝါဒ၌ အပေါင်းအမေးသံပါ၍ အစိတ်အမေး ပပါသည်ကိုလည်း ထောက်။

၉၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘဝဋ္ဌ၊ ဘဝကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝသမုဒယဋ္ဌ၊ ဘဝ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓဋ္ဌ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဘဝနိရောဓဂါမိနီ ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဋ္ဌ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော ကာမဘဝဝင်း။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသောရူပဘဝဝင်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော အရူပဘဝဝင်း။ ဣမေ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း[1]။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၅။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ကာမုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါန်ဝင်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ဝင်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော နွားလေ့ နွားကျင့်-စသော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါန်ဝင်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိ-ဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါန်ဝင်း။ ဣမာနိ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း[2]။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၆။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ တဏှာကာယာ၊ တဏှာအပေါင်းတို့သည်။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာဝင်း။ ဝါ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာဝင်း။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာဝင်း။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာဝင်း။ ဣမေ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၇။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဝင်း။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဝင်း။ ဣမေ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၈။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဖဿ[3]ဝင်း။ ။ပ။ မနောသမ္ဖဿော၊ ဘဉ်စိတ်ကို မှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်း ဟူသော မနောသမ္ဖဿဝင်း။ ဣမေ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၉။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ စက္ခာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုဟူသော စက္ခာယတနဝင်း။ ပ။ မနာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ်ဟူသော မနာယတနဝင်း။ ဣမာနိ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း။ နာမရူပသမုဒယာ၊ နာမ်ရူပ်၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သဠာယတန သမုဒယော၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန, ခြောက်ခုမြောက်သော အာယတန၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ "ဣမေ၊ ဣ၁်သည်တို့တည်း"ဟု အဆုံးသတ်သည်မှာ "တယော မေ အာဝုသော ဘဝါ" ဝါကျနောင် ပိုဒ်မပါ သဖြင့် သရူပ, သရူပဝန္တ နှစ်ရပ်ပေါင်းရှိသောအခါ အဆုံးသတ်သောနည်းဖြစ်၏။ ပိုဒ် ပါရှိလျှင်ကား "အာဝုသော၊ တို့။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊ဝင်း။ရူပဘဝေါ၊ဝင်း။အရူပဘဝေါ၊ဝင်းတည်း"ဟုပေး။

၂။ စက္ခုံ နိဿာယ ဥပ္ပဇ္ဇနာ သမ္ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿောဟိ။

၁၀၀။ အာဝုသော၊ တို့။ နာမရူပ်၊ နာမ်ရူပ်သည်။ ကတမံ၊အာဘယ်နည်း။ပ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်ရင်း။ သညာ၊ သညာသည်ရင်း။ စေတနာ၊ စေတနာသည်ရင်း။ ဖဿော၊ ဖဿသည်ရင်း။ မနသိကာရော၊ မနသိကာရသည်ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ နာမံ၊ နာမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်ရင်း။ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယရူပံ၊ အမှီပြု၍ဖြစ်သော ရူပ်သည်ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရူပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒဏ္ဍ၊ ဤဝေဒနာစသော ငါးပါးအပေါင်းသည်လည်း။ နာမံ၊နာမ်မည်၏။ ဣဒဏ္ဍ၊ ဤမဟာဘုတ် ဥပါဒါရူပ်အပေါင်းသည်လည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်မည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤနာမ်ရူပ် နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ နာမရူပံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏ်အပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ရင်း။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ ပဋ္ဌဝိညာဏ်မှ ကြွင်းသော ကောဂီဝိပါက်စိတ်ဟူသော မနောဝိညာဏ်ရင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကုန်ကုန်ကုန်

(ရှာကြံးသည်)။ အတ္ထိ၊ ဧ။(တတ္ထ၊ ထိုနိုဂုံးဌ်။) ဝိဟရတိ၊ ဧ။တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဥဒ္ဒေသ

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ညာယဿ၊အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဧကာယနော၊ တလမ်းတည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းတည်း။ (နဒ္ဒေဝ ပယဘူတောဂို ထေရက်၌ အဝဝါဒဝဂ်-အကျေကြုံသည်)။

စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ ! တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ရှစ်လောကာ၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ သူများစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းကို။ဝိနေယျ၊ပယ်ဖျောက်၍။ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။အာတာပီ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊၍။ သတိမာ၊၍။ လောကေ၊ဝေဒနာ လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာတာပီ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ စိတ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိရဟတိ၊ ၏။ အာတာပီ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ ဓမ္မလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းချုပ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနုပဗ္ဗ

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္မာ၊ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ပဏိဓာယ၊ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိ ၊ သတိကို။ ဥปฏฐเปตฺวา၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝ၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိ၊ ရှု၏။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဿဿတိ၊ ရှိက်၏[1]။

ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှူလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ယဿသန္တော၊ ရှိုက်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿဿာမိ၊ ရှိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊၏။ ရဿံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှူလတ်သော်။ ရဿံ၊ တိုစွာ၊ အဿသာမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိုက်လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊အလုံးစုံသောဝင်လေဟူသော ရှူမှု၏အစ အလယ်အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ အဿသိဿာမိ၊ ရှူဦး့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊အလုံးစုံသော ထွက်လေဟူသော ရှိုက်မှု၏ အစ အလယ် အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ ပဿသိဿာမိ၊ ရှိုက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုန့်ရင်းသောထွက်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ အဿသိဿာမိ၊ ရှူဦး့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုန့်ရင်းသော ဝင်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ ပဿသိဿာမိ၊ ရှိုက်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဒက္ခော၊လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော။ ဘမကာရော၀ါ၊ ပန်းပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဘမကာရန္တေ၀ါသိ၀ါ၊ ပန်းပွတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္ဇန္တော၊ ဆွဲဝင်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဉ္ဇာမိတိ၊ ဆွဲဝင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္ဇန္တော၊ လတ်သော်။ရဿံ ၊ စွာ။ အဉ္ဇာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေ ဧ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ ဖြစ်၍။ အဿသိဿာမိ ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ၊ ဖြစ်၍။ ပဿသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။

၁။ သသ-ပါဏနေ၊ သသ၊ သသခေတ်သည်။ ပါဏနေ၊ ရှူရှိုက်ခြင်းဌာ ဖြစ်၏။ ခေတ္တတ္ထသင်္ဂဟ။ သသခေတ် ရှူမှု ရှိုက်မှု နှစ်ခုလုံးကို ဟောအံ့။ အာ-ပုဗ္ဗ သသ ခေတ်ကား ရှူမှု-အန္တောပဝိသနဝါတတရုသာ ဟောအံ့။ ပ-ပုဗ္ဗ သသလည်း ရှိုက်မှု ဗဟိနိက္ခမနဝါတ တခုကိုသာဟောအံ့၊ ရေမွေး ရှူသည်၊ ပရုပ်ဆိုရှူသည်-စသော ဝေါဟာရ ထောက်၍ ရှူ-ဟူသည် အပြင်မှလေကို အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းပေတည်း။ ရှိုက်ထုတ်သည်ဟုသာ အသုံးရှိ၍ ရှူထုတ်သည်ဟူ၍ အသုံးမရှိရကား ရှိုက်ဟူသော စကားသည် အတွင်းမှလေကို အပြင်သို့ ထုတ်ခြင်းပေတည်း။ ထိုကြောင့် အဿာသောတိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသောတိ အန္တောပဝိသနဝါတော ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ-ဟူသော အဖွဲ့သို့ မလိုက်မှု၍ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥဗ္ဘတိပါဠိယံ အာဂတံ-ဟူသော နောက်နည်းနှင့်အညီ အဿာသကို-ရှူ၊ ပဿာသ-ကို ရှိုက် ဟု ပြန်ဆိုသည်။

အဂုယ်၍ ဒီဃံဝါ အဿသန္တောတိ ဒီဃံ ဝါ အဿာသံ ပဝတ္တယန္တော -ဟူသော အဖွင့်အတိုင်း အဿသန္တော ကို ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ပေါ်လွင်အောင် ပေးခဲ့သော် ဒီဃံ ကို ရှည်စွာ ဟု ကြိယာဝိသေသနတွဲ မပေးနိုင်။ ဒီဃံ၊ သော။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ဒီဃံ-ပုဒ်ကို အဿာသံ-၌ နာမဝိသေသနအဖြစ် ပေးရမည်။

အဿသိယာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို့။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။ ပဿသိဿာမိ၊ ဆုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ မိမိကိုယ်ကို စဉ်၍ ဖြစ်သော။ ကာယော၀၊ ထွက်လေ ဝင်လေ ရူပ်အပေါင်းဌာ်မူလည်း။ ကာယာနုပဿီ၊ ‘ထွက်လေ၀င်လေ ရူပ်အပေါင်းဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော။ ကာယော၀၊ ဌာ်မူလည်း။ ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဋ္ဌတ္ထဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဖြစ်သော။ ကာယော၀၊ ဌာ်မူလည်း။ ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ ၀၊ ထွက်လေ၀င်လေရူပ်အပေါင်းဌာ်မူလည်း။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ၁။ ကာယသ္မိံ ၀၊ ဌာ်မူလည်း။ ဝယဓမ္မာနုပဿီ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ ၀၊ ဌာ်မူလည်း။ သမုဒယ၀ယဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ၀ါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကာယော၊ ထွက်လေ၀င်လေ ရူပ်အပေါင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည် (ထင်လှာသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ၀ ဉာဏမတ္တာယ ၀၊ ထွက်လေ ဝင်လေဟု အဖန်ဖန် ရှုတတ်သော ဉာဏ်တိုးပွါးရုံဌာသာလျှင်။ ယာ၀ ပဋိဿတိမတ္တာယ ၀၊ ထွက်လေ ဝင်လေကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိ တိုးပွါးရုံဌာသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ အနိဿိတော၀၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဌ်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စဉ်လမ်းဘုယ်ကို။ နု ၀ ဥပါဒိယတိ၊ စဉ်လည်းမစဉ်လမ်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧवမ္ပိ ခေါ၊ ဤသို့လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ထွက်လေ၀င်လေအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၁၀၈။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဂစ္ဆန္တော၀၊သွားသော်လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဌိတော၀၊ ရပ်သော်လည်း။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ နိသိန္နော၀၊ ထိုင်သော်လည်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သယာနော၀၊ လျောင်းသော်လည်း။ သယာနော၊လျောင်းသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ၀ါပန၊တနည်းသော်ကား။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ကာယော၊ရူပကာယသည်။ ပဏိဟိတော၊ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုရူပကာယကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၁။ ပကတိ၀ါစီ၀ါ ဓမ္မသဒ္ဒေါ ဇာတိဓမ္မာနန္တိ အာဒီသု ဝိယ၊ တတိ ကာယသ ပစ္စယသမ၀ါယေ ဥပ္ပဇ္ဇနပကတိ ကာယာနုပဿီ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီတိ ဝုတ္တောဟူသော ရှိကာ ဒုနည်းနှင့်အညီ “သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍”ဟု ပေးလိုက်သည်။အဋ္ဌကထာနှင့် ရှိကာ ပဌမဝိကပ်အလို “ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကရဇကာယနာသဟုရှစ်တွေ့ကရားနှင့် အဿာသပဿာသကာယဟူသော ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဖန် တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍”-ဟု ပေးလေ။

(ကာယေ ကာယသ္မိံ-တို့၌ ရူပကာယ၌ ကာယာနုပဿီကို ရူပကာယ-ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ကာယော-ကို ရူပကာယသည်သာလျှင်-ဟုပေး။ အကြင်း အာနာပါနပဗ္ဗနှင့် မထူးပြီ။ နောက်ပမ္ဘတ္တိ၌လည်း ဤပမ္ဘအမှာအတိုင်း ကာယေ—စသည်ကို ပေး)။

ဗုရိယာယထပမ်း၊ ဗုရိယာဟုထ်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာသမ္ဘာနုပဗ္ဗ

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။အာဘိက္ကန္တေ၊ ရှေသို့တိုးလတ်သော်။ သမ္ဘာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ဘာနကာရီ၊သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးလတ်သော်။သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်။ သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ် သပိတ် သင်္ဃာန်းတို့ကို သုံးဆောင်သော်။ (ပရိဘောဂေါဓာရဏံနာမ-ဌ)။ သမ္ဘာနကာရီ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အာသိတေ၊ စားသော်ရင်း။ ပီတေ၊သောက်သော်ရင်း။ခါယိတေ၊ ခံစားသော်ရင်း။သာယိတေ၊လျှက်သော်ရင်း။ သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်။ သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားသော်ရင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်သော်ရင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သော်ရင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်သော်ရင်း[1]။ ဇာဂရိတေ၊နိုးသော်ရင်း။ဘာသိတေ၊ပြောဆိုသော်ရင်း။တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်ရင်း။ သမ္ဘာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သမ္ဘာနပဗ္ဗံ၊ သမ္ဘဉ်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံဖျားတိုင်အောင်သော။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ခြေဖဝါးတိုင်အောင်သော။ တစပရိယန္တံ၊ (ဖီလာအားဖြင့်) အရေပါး အဆုံးရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်ကြယ် ရှုံ့ရှာဖွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ (ဟစ္စကေ္ခတိ ၌စပ်)။ ။"ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤနည်းတူ အတ္ထိကို ပုဒ်တိုင်းလိုက်၍စပ်)။ လောမာ၊ မွေးညင်းတို့သည်။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးသည်။ မံသံ၊ အသားသည်။ နှာရု၊ အကြောသည်။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီသည်။ ဝက္ကံ၊

၁။ ဤ၌သုတ္တေ-အရ အိပ်ပျော်နေခိုက်ကို မယူလင့်၊ အိပ်ဆုဋ္ဌ လည်းလျောင်းနေခိုက် အိပ်မပျော်မီ ရှေ့ဆင်ခြင်ခြင်းကိုရည်၍ သုတ္တေ-ပေ။ သမ္ဘာနကာရီ ဟောတိ-ဟု ဟောတော်မူသည်။

အညိုရှိ့သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ယကနံ၊အသည်းသည်။ ကိလေဝကံ၊ အမြွှေးသည်။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်။ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်သည်။ အန္တံ၊ အူမသည်။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်။ ပိတ္တံ၊သည်းခြေသည်။သေမ္ဟံ၊ သလိပ်သည်။ ပုဠေဝါ၊ ပြည်သည်။ လေဟိတံ၊ သွေးသည်။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်။ ခေဠော၊တံတွေးသည်။သိင်္ဃာဏိကာ၊နှုပ်သည်။ လသိကာ၊ အစေးသည်။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်။ အတ္ထိတိ၊၏”ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ဥဘတော မုခါ၊နှစ်ဘက်ဝ ရှိသော။ နာနာဝီဟိတဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ဓညဿ၊ စပါးဖြင့်။ ပူရာ၊ပြည့်သော။ ပုတောဠိ၊ အိတ်သည်။ (အဿ)၊ဖြစ်ရာ၏။သေယျထိဒံ၊အဘယ်စပါးတို့ဖြင့် ပြည့်သနည်း။ သာလိနံ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့ဖြင့်ရင်း။ဝီဟိနံ၊ကောက်လတ်(ကောက်ကြမ်း)တို့ဖြင့်ရင်း။မုဂ္ဂါနံ၊ပဲနောက် တို့ဖြင့်ရင်း။ မာသာနံ၊ မတ်ပဲတို့ဖြင့်ရင်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်ရင်း။ တဏ္ဍုလာနံ၊ဆန်တို့ဖြင့်ရင်း။ (ပူရာ၊ ပြည့်သတည်း)။ တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ား သည်။ မုဉ္စိတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။ “ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ သာလိ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ ဝီဟိ၊ ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက် တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မာသာ၊ မတ်ပဲတို့တည်း။ဣမေ၊ တို့ကား။ တိလာ၊ နှမ်းတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တဏ္ဍုလာတိ၊ ဆန်တို့တည်း” ဟူ၍။ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပဋိကူလမနသိကာရအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ

၁၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဌိတံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော။ ယထာပဏိဟိတံ၊ ထားမြဲတိုင်းသော။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ “ဣမဿိ” ကာယော၊ ဤ ကိုယ်၌။ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေဇော ဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဂ္ဓော၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော။ ဂေါဃာတကော၀ါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေ၀ါသိ၀ါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည် သော်၎င်း။ဂါ၀ိ ံ၊ နွားကို။ ၀ဓိတ္ဝာ၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွဆုံ။ ဗီသသော၊ အစုအစု (အပုံအပုံ) [1] ။ ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ခွဲ၀ေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၀ခေါ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတုမနသိကာရအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ သော ဝိစ္ဆာ ပကာရေသု-မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ် ထောက်၍ သောပစ္စည်း ဝိစ္ဆတ္ထ ဖြစ်သည်။

ကာယာနုပဿနာ နဝသီဝထိကပဗ္ဗ

၁၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန်စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်းဌ။ ဆဋ္ဌိတာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ကောဟမတ်ဝါ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒိဟမတ်ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဟမတ်ဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှုအထက် ဖူးကြွတက်ရောင်သော။ ဝိနီလကံ၊ အထွေးအာဖြင့် ညိုမဲသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည်ရှိသော။သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ ရှုမြင်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ "အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ ဤကိုယ် သည်လည်း။ ဧवံဓမ္မော၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောရှိ၏။ ဧवံဘावီ၊ ဤကဲ့သို့ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧवं အနတီတော၊ ဤကဲ့သို့သော.သဘောကိုမလွန်နိုင်"ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ကပ်ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန်စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီဝထိကာယ၊ ဌ။ ဆဋ္ဌိတာ၊ သော၊ ကာကေဟိဝါ၊ ကျီးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊အပ်သော။ ကုလလေဟိဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဒ္ဓေဟိဝါ၊ လင်းတတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ကင်္ကေဟိဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊သော။ သုနခေဟိဝါ၊ ခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ဗျဂ္ဃေဟိဝါ၊ ကျားတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော၊ ဒီပိဟိဝါ၊ သစ်တို့ သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သိဂါလေဟိဝါ၊ မြေခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊အမျိုးမျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိဝါ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။သရီရံ၊ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ဣမမေव ကာယံ၊ ပင်လျှင်။ "အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ သည်လည်း။ပ။ ဧवံအနတီတောတိ၊ နိုင်"ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန်စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီဝထိကာယ၊ ဌ။ ဆဋ္ဌိတာ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြိုးကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တကွသော။နှာရုသမ္ပန္နံ၊ အကြောအဖွဲ့ရှိသော။သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမ်သလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှ ကင်းသော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ပ။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ (သတ္တမျှတ္ထေစ-ဖြင့်စီရင်)။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ပ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ခြေရိုးကို။ပ။ ဂေါပ္ဖကဋ္ဌိကံ၊ ဖမြက်ရိုးကို။ပ။ ဇင်္ဃဋ္ဌိကံ၊ ခွေးရိုးကို။ပ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ပ။ ကဋိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုး ကို။ပ။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကို။ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကို။ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ပ။ သီသကဋာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိကိတ္တာနိ၊ အရပ်-ထောင့်အရပ်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပဂတသမ္ပန္နာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန်စပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊သည်။ သီဝထိကာယ၊ ဌ။ ဆဋ္ဌိတာ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း

အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။အဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို။ပဿေယျ။ ၏။ပ။ပုဗ္ဗကိတာနိ၊ အစုအပုံ ဖြစ်ကုန်သော [1]။ တေရောဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော [2]။ အဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။ ၏။ပ။ ပူတိနိ၊ ပပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။ ၏။ပ။ ဝိယာရတိ။ ၏။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ နဝသိဝထိကအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စုဒ္ဓသ၊ တဆယ်လေးပါးကုန်သော။ကာယာနုပဿနာ၊တို့သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၁၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အားဖြင့်။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၀၊ ဝေဒနာကို မူ လည်း။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစားတတ်ပေ၏။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခ လည်း မဟုတ်သော။ ဝေဒနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနံ၊ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာမိသံ၊ ကိလေ သာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမမရှိသော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊၏။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊သော။ ဝေဒနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာ တိ၊ ၏။ နိရာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၀၊ကိုမူလည်း။ပ။သာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၀၊ကိုမူလည်း။ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊သော။ ဝေဒနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာသု၀၊ တို့၌မူလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ပုဗ္ဗကော ဣဘော ဘာတော ယေသန္တိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ ပေးသည်။ ပုဗ္ဗက် ပုဗ္ဗဘာဝံ ဣတာနိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအလို အစုအပုံ အဖြစ်ဟု ရောက်ကုန်သောဟုပေး။

၂။ တိရော ဝဿိကာနိ ကိလည်း ဝယသာ တိရော တိရောဝဿံ။ တိရောဝဿံ ဂတာနိ တိရောဝဿိ ကာနိ-ဟု ပြု။ နှစ်အပြင်သက်ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ၀၊ နှစ်လွန်ကုန်သောပေး။ ကြာမြင့်စွာ မိုးရေစွတ်ကုန်သော ဟု ပေးသည်ကား အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။

စိတ္တာနုပဿနာ

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တေ၊ ဌိ။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဣ သာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြွင်းကို အာဟစ်ခေါ်ယူသုတ် စာပိုဒ် ၆၇-၌ ရှုမှု အနက်ပေးလေ။ ပဇာနေယျ၊ ပဇာနာတိ-မျှသာ ထူး၏)။ ဣတိ၊ ဣ သို့။ အဗ္ဘန္တေ၊ သော၊ စိတ္တေ၀ါ၊ စိတ်၌မူ လည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၏။

စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏

ဓမ္မာနုပဿနာ နီဝရဏပဗ္ဗ

.၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့သော အပြားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ နီဝရဏတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဣ။ဘိက္ခု၊သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နီဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကထဉ္စပန၊အာဘယ်ဖြင့်ကား။ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နီဝရဏေသု၊ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဣ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဗ္ဘန္တေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒံ၀ါ၊ ကာမစ္ဆန္ဒကိုမူလည်း။ မေ၊ ဝါ၏။ အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒံ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ ထို့ပြင် လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။သန္တံ၊ သော။ ဗျာပါဒံ၀ါ၊ ဗျာပါဒကိုမူလည်း။ပ။တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။ သန္တံ၊ သော။ ထိနမိဒ္ဓံ၀ါ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုမူလည်း။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။ သန္တံ၊ သော။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စကိုမူလည်း။ပ။တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တေ၊ ဌိ။ သန္တံ၊ သော။ ဝိစိကိစ္ဆံ၀ါ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကိုမူလည်း။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဣတိ၊ ဣ သို့။ အဗ္ဘန္တေ၊ ကုန်သော။ဓမ္မေသု၀ါ၊ နီဝရဏတရားတို့၌မူလည်း။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ နီဝရဏ တရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ။(ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

နီဝရဏပဗ္ဗံ။ နီဝရဏ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး

မဟာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဧမေသု၊ တို့၌။ မဟာနုပဿီ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား၁ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ ပန၊ အာဝုဇ္ဇင်္ဂါး။ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ ဧမေသု၊ တို့၌။ မဟာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်း, ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ဣတိ၊ ကား။ သညာ၊ သညာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ဣတိ၊ ကား။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ဧမေသု၊ တို့၌။ မဟာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ကုန်သော။ ဧမေသုဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၌ မူလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ခန္ဓပဗ္ဗံ၊ ခန္ဓာ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဧမဟာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါး ဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဘန္တရိကမာဟိရေသု၊အတွင်း, အပသန္ဓာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဧမေသု၊ တို့၌။ ဧမဟာနုပဿီ၊ အာယတနတရား၁ဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အာဝုဇ္ဇင်္ဂါး။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ အဗ္ဘန္တရိကမာဟိရေသု၊ ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဧမေသု၊ တို့၌။ ဧမဟာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ-ရူပါရုံ နှစ်ပါး စုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ အကြင်သံယောဇဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို သံယောဇဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ယထာစ၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်။(ယထာစ-၌ စ-ကို နက်ရှိ နက်မဲ့ ၂-မျိုးကြည့်နိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာအလို စ-အနက်မဲ့)။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ သံယောဇနဿ၊၏။ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ၏။ အာယတိ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သဒ္ဒေစ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုသောတပသာဒ, သဒ္ဒါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ ဃာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုဃာနပသာဒ, ဂန္ဓာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဇိဝှဉ္စ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ရသေစ၊ရသာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒ, ရသာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုကာယပသာဒ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

မနဉ္စ၊ လောကိစိတ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဓမ္မေစ၊ လောကိဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုလောကိစိတ်, ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တဉ္စ၊ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တွေ၊ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊အာယတနတရားတို့၌မူလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာယတနပဗ္ဗံ၊ အာယတနအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်ပဗ္ဗ

ဘဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ဓမ္မာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဗ္ဘန္တွေ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ံ ဝါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဘတ္တေ၊ ၌။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘတ္တေ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဘတ္တေ၊ ၌။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြောင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဃ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဃ၊ကို။ ဘာဝနာယ၊ပွါးများခြင်း၏။ ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တဉ္စ၊ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ (ကြွင်းသော ဗောဇ္ဈင်ခြောက်ပါးတို့၌လည်း သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်အတူ သမ္မန်လေ)။

ဗောဇ္ဈင်ပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ

၁၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတ္တာသု၊ ကုန်သော။အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ သစ္စာတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဒိ၊ ဤတရားမှတပါး၊ တောဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလေဘာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲတကား၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲတကား၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကား၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ ပဌမဘာဏဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သောသတ္တဝါ,သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါပိ၊ ပေါင်းယှဉ်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တဝါ,သင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ ကွေကွင်းကွဲကွာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုဒ္ဒ၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိပါလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထုဒ္ဒ၌ တောင့်တခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏ ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာဝဇ္ဇိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။

၁။ ယမ္ပိစ္ဆန္တိ ယေနပိ ဓမ္မေန အလဗ္ဘနေယျံ ဝတ္ထုံ ဣစ္ဆဇ္ဇနော နလဘတိ၊ တံ အလဗ္ဘနေယျဝတ္ထုဣစ္ဆနံ ဒုက္ခန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သမ္ဘော-ဌ။ သုတ်မဟာဝါဒ-၌ အလဗ္ဘနေယျဝတ္ထုမှီ ဣစ္ဆနံ-သာ ထူး၏။

ယမ္ပိတိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ ယဒါပိ ပန ယံ သဒ္ဓေါ ဣစ္ဆန္တိ တံ အပေက္ခတိ, တဒါပိ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌာ ဣစ္ဆာ ဝုတ္တာ ဟောတိ၊ ယဒါ ပန နု လဘတိတိ တံ အပေက္ခတိ,တဒါ ဣစ္ဆာ ဝိသိဋ္ဌော အလာသော ဝုတ္တော ဟောတိ၊ သော ပနတ္ထတော အညော ဓမ္မော နတ္ထိ၊ တထာပိ အလဗ္ဘနေယျ ဣစ္ဆာဝ ဝုတ္တာ ဟောတိ (ဂင်းမူလ ဋီကာ)။

ယမ္ပိတိ ယံသဒ္ဓေါ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တန္တိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ (ဂင်းအနုဋီကာ)။ ဟေတုအတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တန္တိ အာဟ ယေန ဓမ္မေနာတိ၊ ဟေတု အတ္ထော ဟိ အယံ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ အလဗ္ဘနေယျဘာဝေါ တ္ထေ ဟေတု ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သုတ်မဟာဝါ ဋီကာ)။

ယဒါပိ ပန။ပ။ ဝုတ္တော ဟောတိ-(မူလဋီကာ)။ယမ္ပိကို ဣစ္ဆံ ၌ (ကရိယား အပြစ်ဖြင့်)စပ်သော် မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခ၊ ယမ္ပိကို နလဘတိ-၌ (ကရိယား အပြစ်ဖြင့်) စပ်သော် လိုအပ်သော အရာကို

၁၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်းဌာ။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥဒ္ဓံတွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ် ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤအ လုံးစုံကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှိတမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ဌာ။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင် အိုသော အခြင်းအရာသည်။ယံ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစ္စံ၊ အကြင် ဆံအမွေး ဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှာတမှာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်ရွှေလျှောခြင်းသည်။ယာ စဝနတာ၊အကြင်ရွှေ လျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ယံ အန္တရဓာနံ၊အကြင် ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်

မရှေခြင်းသည် ဒုက္ခဟု စပ်ပုံကိုသာ ပြဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။ သမ္ဘော ယောဇနာဌ် "မ္ဘေနာတိ ပဒံ ဣစ္ဆန္တေနာတိ ကရဏံ" ဟူ၍ ယမ်ကို ဣစ္ဆန်ခဲ့သော စပ်ပြု၏။ မရဏိကာဌ် အတ္ထဝိကပ် ထမျိုးဟု ဖွင့်လေသည်။

သော ပန။ပ။ ဥတ္တာ ဟောတိ (မူလဋီကာ)။ မရခြင်း ဟူသည် (လိုချင်ခြင်း)တဏှာမှတပါးမရှိ၍ မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခဟု ဌာပနာ။ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌ ဣစ္ဆာ-ယမ်မှ (ကရဏတ္ထ ပစ္စတ္တ ဝစနန္တ) ပါဋိဌကို ဣစ္ဆန်ခဲ့ စပ်ခိုက် နလာဘတိ (ကြိယာ)သည် ဣစ္ဆန်၏ ဝိသေသန၊ ဣစ္ဆန်သည် နလာဘတိ (ကြိယာ)၏ ဝိသေသ မြစ်၏။ လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏။ မည်သည့် လိုချင်မှုသည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ လိုချင်မှု မှန်သမျှ ဒုက္ခ မည်လေသလောဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ နလာဘတိ ကြိယာက လိုချင်ခြင်း မှန်သမျှ ဒုက္ခ မဟုတ်၊ မရနိုင်တာကို လိုချင်နေခြင်းသာ ဒုက္ခ မည်သည်ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။

ဣစ္ဆာဝိသိဋ္ဌ အလာဘ-ယမ်မှ (ကရဏတ္ထ ပစ္စတ္တဝစနန္တ)ပါဋိကို နလာဘတိ၌ စပ်ခိုက် ဣစ္ဆန်သည် နလာဘတိ၏ ဝိသေသန၊ နလာဘတိ သည် ဣစ္ဆန်၏ ဝိသေသ မြစ်၏၊ မရခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏၊ မည်သည့် မရခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမည်လေသလော ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ ဣစ္ဆန် ဟူသော ပုဒ်က မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမဟုတ်၊ လိုချင်လျက်နှင့် မရခြင်းသည် သာ ဒုက္ခမည်၏ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။

"ယောတု အတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တဝစနံ" (သုတ်မဟာဝါဠိကာ)။ယောထုံ၊ အကြောင်းကိုဟု အနက်ပြန်ရာ၌ အကြောင်းဟူသော အနက်သည် ယောတုသဒ္ဒါ၏ အနက်၊ကို ဟူသော အဲနက်သည် ယောတံ၌ သက်အပ်သော ဒုတိယာ အဲဝိဘတ်၏ အနက်ဟု ခွဲခြားရာသကဲ့သို့ ယံ-၌ လည်း အဝိဘတ္တိက ယ-သက်သက်ကား (ယောတုခေါ်မ) အကြောင်း အနက်ထွက်သည်ကို သိစေလို၍ ယောတု အတ္ထေဟု ဖွင့်၍ ယံ-၌ ပဌမာဝိဘတ်၏ အနက်ကား ကရိယာ်းအနက်ထွက်သည်ဟု သိစေလို၍ "ကရဏေ ပစ္စတ္တ ဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။

"ယမ္ပိတံ ယေနပိ မ္ဘေနာ"ဟူသော ဌာနတွင်၌ ယသဒ္ဒါသည် (မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းတဏှာ)ဟူသော အကြောင်း အနက်ကို သိဝိဘတ်သည် ကရိယာ်းအနက်ကို ဟောသည် ဟူလို။

အတ္တဘော ပစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနှံ၊ တို့၏။ ယောဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္ဆေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော သူ၏။ အညတရညတရေန၊တပါးပါးသော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ (ဒုက္ခဓမ္မေ နာတိ ဝေဒနာဒီနာ ဒုက္ခကာရဏေန။ ။သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ)။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ထိပါးနှိပ်စက်အပ်သော သူ၏။ ယော သောကော၊အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ယော သောစနာ၊ အကြင်စိုးရိမ်သော အခြင်းအရာ သည်။ ယံ သောစိတတ္တံ၊ အကြင် စိုးရိမ်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယော အန္တောသောကော၊ အကြင် အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယော အန္တောပရိသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သောကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သူ၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာဒေဝေါ၊ အကြင်ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယောပရိ ဒေဝေါ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယော အာဒေဝနာ၊ အကြင်ငိုကြွေးသော အခြင်း အရာသည်။ယော ပရိဒေဝနာ၊ အကြင်အဖန် တလဲလဲ ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ အာဒေဝိ-တတ္တံ၊အကြင်ငိုကြွေးသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပရိဒေဝိတတ္တံ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ပရိဒေဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ကတမဿ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲသည်။ ကာယိကံ၊ သော။အသာတံ၊သာယာဖွယ်မရှိသော။ ကာယသမ္ဖဿဇံ၊ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊သာယာဖွယ်မရှိသော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ကတမဿ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သော။ မနောသမ္ဖဿဇံ၊ စိတ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊သော၊ ဝေဒယိတံ၊သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ကတမော၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ၏။ အညတရည တရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယောအာယာသော၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယောဥပါယာသော၊အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ယံ အာယာသိတတ္တံ၊ အကြင်ပင်ပန်းသော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ဥပါယာသိတတ္တံ၊ အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းသော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဥပါယာသော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အပ္ပိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ ပေါင်းယှဉ်ခြင်း ဟူသော။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဒ၊ ဤလောကခွဲ။ အာသာ၊ ထိုသူ၏။ (ယသ္သကို ယေ အသ-ဟု ဖြတ်)။ အနိဋ္ဌာ၊ မရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ နှလုံးကို မပျံ့းစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ သဒ္ဒါ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ဂန္ဓာ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ရသာ၊ အကြင်ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အသ၊ ၏။ အနုတ္ထကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ အဟိတကာမာ၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ အဖာသုကကာမာ၊ မချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ အယောဂက္ခေမကာမာ၊ ဘေးမဂင်းရာကို အလိုရှိကုန်သော။ ယေဝါ ပန ဧတေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုအာရုံဟူလိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊အတူတကွ။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ယော သမာဂမော၊ အကြင်ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ ယံ သမောဓာနံ၊ အကြင် ပေါင်းရုံးရခြင်းသည်။ ယော မိဿီဘာဝေါ၊ အကြင်ရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ သော။ ဒုက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဒ၊ ၎င်း။ အာသာ၊ ထိုသူ၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပျံ့းစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ ပ။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အသ၊ ၏။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော။ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိကုန်သော။ ဖာသုကကာမာ၊ ချမ်းသာ ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ ယောဂက္ခေမကာမာ၊ ဘေးကင်းရာကို အလိုရှိကုန်သော။ ယေဝါ ပန ဧတေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာဝေါ၊ အမိသည်ဖခင်ရင်း။ ပိတာဝေါ၊ အဘသည် သောင်ရင်း။ ဘာတာဝေါ၊ ညီအစ်ကိုသည်သောင်ရင်း။ ဘဂိနိဝေါ၊ နှစ်မ အမသည်သောင်ရင်း။ မိတ္တာဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သောင်ရင်း။ အမစ္စာဝေါ၊ အပေါင်းအဖော်တို့သည်သောင်ရင်း။ ညာတိ သာလောဟိတာဝေါ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်သောင်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ ကွ။ ယာ အသင်္ဂတိ၊ အကြင် မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ပ။ ယော အမိဿီဘာဝေါ၊ အကြင်မရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

[1] ၁၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုဒ္ဒ် တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ ၊ အလိုရှိပါ လျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သော ဝတ္ထုဒ္ဒ် တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ မည်၏ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ (စာပိုဒ် ၉၁-၌လည်း ရှိ၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိဓမ္မာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သည်။ နအဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ သြ ကောင်းလေစု။ ဇာတိ၊ ပဋိ သန္ဓေ နေရခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့၏(အထံ)သို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နအာဂစ္ဆေယျ၊ မလာပါမူကား။ အဟောဝတ္တာတိ" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆတိ၊ ကုန်သည်။ ဣစ္ဆတိ၏။ ပန။ ထိုသို့ပင်တောင့်တ သော်လည်း။ တေ၊ ဤပဋိသန္ဓေမနေခြင်းဟူသောကို။ ဣစ္ဆာယ၊ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ နပ္ပတ္တမ္ပိ၊

မရဏာပ်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဣမိနာ မရဏေန ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိ စ ဣဒံ ကာယံ ဥပဋ္ဌာပေတိ ယမ္ပိ စ ဣဒံ ကာယံ ဥပဋ္ဌာပေတိ ဣတိ ဣမိနာ ကာယေန ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ ဣတိ ဝါ ... ပေ ... ဣတိ ဝါ ... ပေ ... ဣတိ ဝါ ... ပေ ...

လောကေ၊ ဌ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပ။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်။ပ။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ပ။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ပ။ ဓမ္မာ၊ မြတ်ရုံတို့သည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ပ။ သောတဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဉ်သည်။ပ။ ဃာနဝိညာဏ်၊ ဃာနဝိညာဉ်သည်။ပ။ ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်သည်။ပ။ ကာယဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဉ်သည်။ပ။ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည်။ပ။မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ပ။နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ပ။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ ရူပသဉ္စေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သောစေတနာသည် ။ပ။ ဓမ္မသဉ္စေတနာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ ရူပဝိတက္ကော၊ ရူပါရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ပ။ ဓမ္မဝိတက္ကော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ဌ။ ရူပဝိစာရော၊ ရူပါရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပ။ ဓမ္မဝိစာရော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပိယရူပ်၊ ၏။ သာတရူပ်၊ ၏။ ဧသော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ဤမြတ်ဝိစာရ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရူပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ဌ။ နိဝိသတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ

ဘဝဋ္ဌ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တဏှာယေव တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊အကြင် တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ယော စာဂေါ၊အကြင် စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင်တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာမုတ္တိ၊အကြင် လွတ်ရာဖြစ်သော, နိဗ္ဗာန်သည်။ ယောအနာလယော၊ အကြင်ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။အရိယသစ္စံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာခေါပနေသာတဏှာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယမာနာ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊အဘယ်၌။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုတ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ဌ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ လောကေ၊ ဌ။ ယံပိယရူပံ၊ သည်။ယံသာတရူပံ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။)သောတဏှာ၊ ကို။ ပဟီ

ယမာနှာ၊ သော်။ ထို၊ ဤချစ်အပ်သောယာအပ်သော ရှိပ်ခ်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗုဒ္ဓမာနှာ၊ သော်။ ထို၊ ခ်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ခ်။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ သည်။ ကိုယ်၊ နည်း။ လောကေ၊ ခ်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒ ရှိပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ မည်၏။ သာတရူပံ၊ မည်၏။ သောတဏှာ၊ကို။ ပဟီယမာနှာ၊ သော်။ ထို၊ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သောယာအပ်သောရှိပ်ခ်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗုဒ္ဓမာနှာ၊လတ် သော်။ ထို၊ ခ်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓတိ၊ ၏။ (အကြင်းကို သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသမှီ၍ သိလေ)။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ် သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါခြောက်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူ သည်။ ဧသေယ္ယထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဝင်း တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံဉာဏံ၊ အကြင်သိသော ဉာဏ်သည်ဝင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်း၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ဝင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ဝင်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ဝင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌သိသော ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်သော နေက္ခမ္မနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်ဝင်း။ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်ဝင်း။ အဝိဟိ ံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိဟိ ံသာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်ဝင်းတည်း ံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ သုံးပါးသောဝိတက်ကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ် ကြောင်း ဝိရတိဝင်း။ ပိသုဏာယ၊ ချေဖျက်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ဝေရမဏီ၊ ဝင်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ဝင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ အချည်းနှီးသော စကား ကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာဝါစာ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ဝင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူ

၁။ ပဌမသမန္နာဟာရမှ ပဌမဈာန်တိုင်အောင်သော ကုသိုလ်သည် "နေက္ခမ္မ"။ ထိုနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်သည် နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပတည်း။ ။ဒေါဝိတက္ကသုတ်-ဋီကာ။ ။မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဌာယ ယာဝပဌမဈာနာ။ "အဗျာပါဒဝိတက်"။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဌာယ ယာဝပဌမဈာနာ။ "အဝိဟိ ံသာဝိတက်"။ ။အဋ္ဌကထာ။

ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မေထုန်တို့၌ ယုတ်ယုတ်မာမာကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာကမ္မန္တော ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသावကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအသက်မွေးမှုကို။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ကတမောစ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုppန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနုppါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဥppန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ဝါယမတိ၊ ၏။ ဝီရိယံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ ပဒဟတိ၊ ၏။ အနုppန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မမေ့ပျောက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုlaယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။(အကြွင်းကို ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၆-၌ ရှု၍ ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။(အကြွင်းဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် တူပြီ)။

ဘုဝ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၀ါ၊သစ္စာလေးပါးတရား တို့၌မူလည်း။ဓမ္မာနုပဿီ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၀ါ၊ တို့၌မူလည်း။ ။(အကြွင်းသည် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၇-နှင့် တူပြီ။ ကာယေ ကာယာနုပဿီ-နေရာ၌ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ-ရှိသည်သာ ထူး၏)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒိဓေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ရှု။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သမ္ဘပဒ္ဓံ၊သစ္စာအဝိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိ ကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပွါးများပြားအံ့။ တဿ၊ ထိုတစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒွေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိ သေသေ၊ ဥပါဒါနိန်ဟူသောအကြွင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂามိဖိုလ်သော် ၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ ဒ္ဒိန်း၊ ၂ပါးကုန်သော။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ တပါးပါးသော ဖိုလ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဆဝဿာနိ၊ ခြောက်နှစ် တို့ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပြားအံ့။ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒွေ ဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကံ ဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤ။ ဘာဝေယျ၊ ပြားအံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကံ ဝဿံ၊ တနှစ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနှစ်လတို့ ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပြားအံ့။ ပ။ ယောဟိကောစိ၊သည်။ စတ္တာရော၊ကုန်သော။ ဣမေသတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤ။ ဘာဝေယျ၊ အံ့။ ဒ္ဒိန်း၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခံ ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနှစ်လတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယောဟိ ကောစိ၊ သူသည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဆမာသာနိ၊ ခြောက်လတို့ ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပြားအံ့။ ပ။ ပဉ္စမာသာနိ၊ ငါးလတို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိ မာသာနိ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ တီဏိ မာသာနိ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ ဒွေမာသာနိ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဧကံမာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အဇ္ဇမာသံ၊ လခွဲ (၁၅ ရက်) ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤ။ ဘာဝေယျ၊ ပြားအံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇမာသော၊ လခွဲ(၁၅-ရက်) သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ၊ သည်။ ဒ္ဒေ ဝ ဓမ္မေ၊ သာလျှင်။ အညာဝါ၊သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ သည်။သတိ၊ သော်။ အနာဂါမိတာဝါ။ သော်၎င်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒ္ဒိန်း၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခံ ၊ အပ်၏။

ဘုရား။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့ သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြင်းကို ဤသုတ် ၁၀၆-ရှေ့ ပေးလေ)။ ကောယနော၊ တလမ်း တည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါတိ၊ လမ်းတည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊အကြင် "ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ"စသော (ပရိယာယ်) စကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တေ၊ ဤ "ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ" စသော စကားကို။ ဟဒ္ဒိဿ၊ ဆိုရ၍။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော

အကျိုးထူးကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(အဘိနန္ဒုံ-တိုင်ဆောင် အကြောင်းတူပြီ)။

ဒသမံ၊ သော။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ မူလပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ မူလပရိယာယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုမူလပရိယာယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ မူလသုသံဝရမ္မူဒါယာဒါ၊ မူလပရိ ယာယသုတ်၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်တို့ဝင်း။ ဘေရဝါနက်ကာဂေါ်ယျဝတ္ထု၊ ဘယ ဘေရဝသုတ်၊ အနင်္ဂဏသုတ်၊ အာဂဏေ်ယျသုတ်၊ ဝတ္ထုသုတ်ဝင်း။ သလ္လေခသမ္မာဒိဋ္ဌိဝိဝေါ၊ သလ္လေခသုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသမော၊ အတူမရှိသော။ ဝဂ္ဂဝရော၊ မူလပရိယာယဝဂ်မြတ်သည်။ သုသမတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပြီးလတ်ပြီ။

၂-သီဟနာဒဝဂ်

၁-စူဠသီဟနာဒသုတ်

ဝ၃၉။ (ဧဝံ။ပ။ပစ္စေသောသုံ-တို့၏ အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် စာပိုဒ် ၁၄-ရှု၍ပေးလေ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒေဝ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်။ သမဏော၊ သော တာပန်ရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏)။ ဣဒေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒေဝ၊ ၌သာလျှင်။ တတိယော၊ သော။ သမဏော၊ အနာဂါမ် ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒေဝ၊ ၌သာလျှင်။ စတုတ္ထော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပရပ္ပဝါဒါ၊ သာသနာတော်မှ ပြင်ပဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ အညေဟိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်း(သမဏ)တို့မှ။ သုညာတိ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဧတံ သီဟနာဒံ၊ ထိုမကြောက်မရွံ့သော စကားကို။ (ဝါ၊ထိုမြတ်သော စကားကို။ ဝါ၊ ထိုတစုံတယောက်မျှ မြွက်ဆိုကြုံးဝါးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော စကားကို။ သမာသ်စပ်ခိုက် သီဟသဒ္ဒါ သေဌဝါစက၊ ထိုကြောင့် မြတ်သောစကားဟု ပြန်ဆိုသည်)။ နဒထ၊ ကြုံးဝါးကြကုန်လော့။

ဝ၄၀။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ယေန၊ အကြောင်မှီခိုရာ အကြောင်အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိတိ၊ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။သော အဿာသော၊ထိုမှီခိုရာသည်။ကောပန၊အဘယ်နည်း။ တံဗလံ၊ ထိုအစွမ်းသည်။ ကိံ ၊နည်း"။ ဧवं၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ယံ၊ အကြောင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို—

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ နော၊ ငါတို့အား။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ဟူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ (ဇာနတာ ပဿတာ-စသည်တို့၏ ထူးခြားပုံကို အဌကထာ၌)။ တေန ဘဂဝတာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။အက္ခာတာ၊ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေ့ဝ၊ တို့သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၁။ အဿသန္တိ ဣတ္ထ ဟေတုနာတိဝါ အဿာသော၊ အဝဿယော။ ဋီကာပါဌ်ကိုထောက်၍ အဿာသ အရ မှီခိုရာ သက်သာရာ အနက်ကို ယူ။

မယ်၊ တို့သည်။ ယေ၊ ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို ၁။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မာသမာနာ၊ မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမ၊ဆိုကုန်၏။

စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာဝုသော၊တို့။နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဧမေ၊ တရား၌။ ပသာဒေါ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သံလေသု၊ သံလတို့၌။ပရိပူရကာရိတာ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေဝ၊ လူတို့သည်ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ တို့အား။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အဂ္ဂါတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေ၊ ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မာသမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏" ဟူ၍။ (ဤတိကျေ)။ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။

ဘဂဝ။ "အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယောသတ္ထာ၊ အကြင်(တိတ္ထိ)ဆရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ တသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်း သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်(တိတ္ထိတို့၏)တရားသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဓမ္မော၊ တရား တည်း။ တသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ထို(တိတ္ထိတို့၏)တရား၌။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ပသာဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယာနိသိလာနိ၊ အကြင်သီလတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ မယမ္မိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေသုသီလေသု၊ထို(တိတ္ထိတို့)သီလတို့၌။ပရိပူရကာရိနော၊ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ ရှိကုန်၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန် သော။မနာပါ၊ နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေဝ၊ လူတို့သည်ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်း တို့သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဣဒ၊ ဤသို့ ကြည်ညိုရာ၌။ တုမှာကဏ္ဍေ၊ သင်တို့၏ရင်း။ အမှာကဏ္ဍ၊ ငါတို့၏ရင်း။ ယဒိဒံ၊ အကြင် ထူးခြားလွန်ကဲသော အမှု အရာ အသီးအသီးပြုခြင်းကို။ ဝဒေယျာထ၊ဆိုကုန်ရာ၏။ (အဋ္ဌကထာ ဋ္ဌိကာရှု၍ ပေးသည်)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ နည်း။ သောအဝိပ္ပယောသော၊ ထိုထူးခြား လွန်ကဲသော အမှုအရာသည်။ကော၊ နည်း။ တံနာနာကရဏံ၊ ထိုအသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ ကိံ ဤတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ကော ကိံ ပန၊

၁။ ယေကို နိယတ်နှင့် အလားတူပြု၍ ယင်းလေးပါးသော တရားတို့ကို ဟု ပြန်ဆိုသည်။ သို့မဟုတ် မယံ၊ တို့သည်။ ယေ၊ အကြင်လေးပါးသော တရားတို့ကို။ပ။ ဝဒေမ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ အဂ္ဂါတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း ဟု ဤသို့လည်း နိယတ် အနိယတ် ထုံးစံအတိုင်း ယေ မယံ ဝါကျကို ဖယောနှ၊ အတ္ထိခေါ ဝါကျကို ပဓာနပြု၍ သမ္ဗန်လေ။ နောက်ဝါကျ၌လည်း နည်းတူပြန်လေ။

တရုတည်းသာလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ နိဗ္ဗာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ပုထုဘိ ပနာတိ၊ အမျှားအပြားလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဃု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ ဖြေကြားကုန်သည်ရှိသော်။ "အာဝုသော၊ တို့။ နိဗ္ဗာ၊ သည်။ ကော၊ တရုတည်းသာတည်း။ နိဗ္ဗာ၊ သည်။ နုပုထူတိ၊ အမျှားအပြားမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္မု၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ သရာဂဿ၊ ရာဂရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ အပြီးအဆုံးလော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတရာဂဿ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ သော်။ "အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ဝီတရာဂဿ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးတည်း။ သာ၊ သည်။ သရာဂဿ၊ ၏။ နနိဗ္ဗာတိ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးမဟုတ်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္မု၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဒေါသဿ၊ ဒေါသရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတဒေါသဿ၊ ကင်းသော ဒေါသရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သမောဟဿ၊ မောဟရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတမောဟဿ၊ ကင်းသော မောဟရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သတဏှဿ၊ တဏှာရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတတဏှဿ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်ရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်မရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ဝိဒ္ဒသုနော၊ ပညာရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အဝိဒ္ဒသုနော၊ ပညာမရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ အနုရုဒ္ဓပဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်သောသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနနုရုဒ္ဓအပဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ မလိုက်လျော မဆန့်ကျင်သောသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။ (လောဘဖြင့် လိုက်လျော၊ ဒေါသဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ရည်၍ အနုရုဒ္ဓ ပဋိဝိရုဒ္ဓ ဟု ဟောအပ်သည်)။

"အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ပဟဠ္ဘာရာမဿ၊ သံသရာကို ခွဲခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ ပဟဠ္ဘရတိနော၊ သံသရာကို ခွဲခြင်းဌာ် မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မဟုတ်။ နိပ္ပဟဠ္ဘာရာမဿ၊ သံသရာကို မခွဲခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ နိပ္ပဟဠ္ဘရတိနော၊ သံသရာကို မခွဲခြင်းဌာ် မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မု၊ ၏။

[illegible] ၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၏ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၏ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဣမာဒေ့၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။

ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဘဝဒိဋ္ဌိ ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို။ အလျှိုနှာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိ ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိ ၊ ကို။ အဗ္ဗောသိတာ၊ မျိုမတတ် စဲ့လမ်းကုန်၏ ၁။ တေ၊ တို့သည်။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်။ ပဋ္ဌိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ အလျှိုနှာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ ၊ ကို။ အဗ္ဗောသိတာ၊ မျိုမဟတ်စဲ့လမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံများတို့သည်။ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ နှင့်။ ပဋ္ဌိဝိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဒ္ဋ္ဌိနှုံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဒိဋ္ဌိနှုံ၊ ဤသဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာခြင်းကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သရာဂါ၊ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒေါသာ၊ ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမောဟာ၊ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သတဏှာ၊ တဏှာနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ သဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာသုနော၊ ဗညာမဲ့ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အနုရုဒ္ဓပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဟဠဒ္ဓရာဗာ၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်းလျင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ဟဠဒ္ဓရတိနော၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဘဒ္ဒ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါန်ရင်း။ပ။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြားရှု သင်ခြင်းကို ဆိုကုန်၏ဟူ၍။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဣတိ ထည့်၍ ဖွင့်သည်)။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကုန်။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ တံ၊ ထိုမပညတ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤဝဋ္ဌအကြောင်းတို့ကို။ (ဝဋ္ဌကာရဏာနိ-ဋီ)။ ။ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။

၁။ အဗ္ဗောသိတာတိ တာယ ဒိဋ္ဌိယာ ဂိလိတ္မာ ပရိနိဋ္ဌာပိတာဝိယ တဒန္တောဂဓာ-ဋီ။ ။အဗ္ဗောသိ-တမ္ပန္တိ အဗ္ဗောသိတ္မာ ဂိလိတ္မာ ပရိနိဋ္ဌာပေတ္မာ (ဂေါ့ဟေတမ္ပယုတ္တံ)။ ။မရုပိတ္ထိကသုတ် အဋ္ဌကထာ။

နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ တေသမ္ပဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာ၀ါဒါ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ၀န်ခံကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စာ။ နပညာပေန္တိ၊ကုန်။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညာပေန္တိ၊ ကုန်။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညာပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တ၀ါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညာပေန္တိ၊ ကုန်။ (ဒိဋ္ဌာနာပဇာနနဝါရ၊ ကေဋ္ဌာနာပဇာနန ၀ါရတို့၌ တိဋ္ဌာနာပဇာနနဝါရကို မှီ၍ အနက်သမ္ဗန်)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀ရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ မကြိမ်းသော သဘော၌သော။ ဓမ္မ၀ိနယေ၊တရားတု ၀ိနည်းတုတို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ တိတ္ထိသာသနာ၌ ၁။

သတ္ထရိ၊ တိတ္ထိဆရာ၌။ ယောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ ၀ါ၊ ချမ်းသာသုံးရပ်ကို မချွတ်ဖြစ်စေတတ်သော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ် ၂။

ဓမ္မေ၊ တိတ္ထိတရားတို့၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။ သီလေသု၊ တိတ္ထိသီလတို့၌။ယာ ပရိပူရကာရိတာ၊ အကြင်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။ သဟဓမ္မိကေသု၊ ကျင့်ဖော်တိတ္ထိတို့၌။ ယာ ပိယမနာပတာ၊ အကြင် ချစ်အပ် နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ အပ်။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ထိုမဟောကြားခြင်းသည်။ ဧ၀ံဟိ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းပြ) အတိုင်းသာ။ (ဝေဠုတ်-ကို တဲ ဝေမေ၀-ဟု ဖွင့်သည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ (ယထာကာရဏတ္ထ၊ တဲ့ အနက်မဲ့။ ယထာတန္တိ ကာရဏတ္ထေ နိပါတော။ အဋ္ဌကထာ)။ ဒုရက္ခာတေ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောကြားအပ်သော။ ဒုပ္ပ၀ေဒိတေ၊ မကောင်းသဖြင့် သိစေအပ်သော။ အနိယျာနိကေ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော။ အနုပသမသံ၀တ္တနိကေ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ မဖြစ်သော။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပ၀ေဒိတေ၊ သဗ္ဗညုသည် မဟောအပ်သော။ ဓမ္မ၀ိနယေ၊ ၌။ တေ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ ပသာဒါဒယော-ဟု ပါဠိသော အဋ္ဌကထာ ပြသည်)။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာ၀ါဒေါ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနော၊ ၀န်ခံလျက်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊စာ။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်၏။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊

၁။ ဓမ္မေတိ ဓမ္မပတိရူပကေ၊ တိတ္ထိယာတိ ဓမ္မ၀ိနယောတိ ကထေန္တိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ ဓမ္မ၀ိနယေတိ။ ဋီ။ ဒု-၁၃။

၂။ သော ပသာဒေါ သမ္မဒတ္ထေ နသမ္ဘဝတော အတ္ထနော ပဝတ္တိ၀သေန အ၀ေစ္စပ္ပသာဒေါ၀ိယ အစ္ဆန္ဒကော နဟောတိတိ အတ္ထော။ ဋီ ဒု-၁၄။

ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညေတိ၊ ၏။ သိလမ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညေတိ၊ ၏။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ ငြိမ်းသော သဘောရှိသော။ မေဓိနယေ၊ တရားစစ် တရားမှန် ဝိနည်းစစ်၊ ဝိနည်းမှန်တို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ သမ္ဘည္ဘုရားသာသနာတော်၌။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သံဃေသု၊ တို့၌။ ယာ ပရိပူရကာရိတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သဟမ္မိ ကေသု၊သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ ယာပိယမနတာ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။အက္ခာ ယတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဟောကြားခြင်းသည်။ ကိယဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ထို ဟောကြားခြင်းသည်။ ဧဝံဟိ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းပြ) အတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ သုဘဂ္ဂာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော။ သုပ္ပဝေဒိတေ၊ ကောင်းစွာ သိစေအပ်သော။ နိယျာနိကေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဥပသမသံဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတေ၊ သမ္ဘည္ဘုရား သည် သိစေအပ်သော။ မေဓိနယေ၊ ၌။ တေ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ ဤဥပါဒါန်တို့သည်။ ကိံ နိဒါနာ၊အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိကုန်သနည်း။ကိံ သမုဒယာ၊အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ကိံ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဇာစ်မြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိံ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမှန်အစရှိကုန် သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင် နိဒါန်းရှိကုန် ၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင်ဇာစ်မြစ် ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမှန်အစ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ တဏှာ၊ ဤ တဏှာသည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင်နိဒါန်းရှိသနည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝါ၊ နည်း။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဝေဒနာနိဒါနာ၊ ဝေဒနာလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ ဝေဒနာပဘဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ ဖဿပဘဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဖဿော၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝေါ၊ နည်း။ ဖဿော၊ သည်။ သဠာယတန နိဒါနော၊ သဠာယတနလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ သဠာယတနပဘဝေါ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သဠာယတ နဠ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝံ၊ နည်း။ သဠာယတနံ၊ သည်။ နာမရူပနိဒါနံ၊ နာမ်ရုပ်လျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ နာမရူပပဘဝံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ နာမရူပဠ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝံ၊ နည်း။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဝိညာဏနိဒါနံ၊၏။ပ။ ဝိညာဏပဘဝံ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံဝိညာဏဠ၊ သည်လည်း၊ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝံ၊ နည်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သင်္ခါရနိဒါနံ၊ သင်္ခါရလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ သင်္ခါရပဘဝံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေသင်္ခါရာ၊ ဤသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝါ၊ နည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ နိဒါနာ၊ ကုန်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာပဘဝါ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံတောစရေါ၊ အကြောင်အခါ၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ (အူထ၊ ထိုအခါ၌)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာပွါ၏၊ ဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ နေဝဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စတ္တညေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။။(အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို ရှု၍ ယောဇနာ။ ဣဒမဝေါစ ။၀။ အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။စူဠသီဟနာဒသုတ္တံ၊စူဠသီဟနာဒသုတ်သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

.ဘဂဝါ။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည်ပေးမြဲ)။ ။ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီမြို့၌။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏ပြင်ပဖြစ်သော။ အပရပုရေ၊ မြို့၏ အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တာ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ သားဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ်သည်။ ، ဣမသ္မာ-ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ အစိရ-ပက္ကန္တော၊ ဖဲခွါ၍ မကြာမြင့်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ထိုသုနက္ခတ်သည်။ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။"သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏(သန္တာန်၌)။မနုဿဓမ္မာ၊လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမဂုဏ်လေးတရားထက်။ ဝါ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်လေး တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အရိယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်ထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံအစည် သက်သက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆောင်အပ်သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ စူးစမ်း ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက် အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿစ ခေါ၊ အကြင်ရာဂစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဿ၊ ထိုဂေါတမသည်။ ဓမ္မော၊ (အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော)တရားကို။ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သော၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ တက္ကရသာ၊ ထိုဟောတိုင်း ပြုကျင့်သော သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နိယျာတိတိ၊ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ (အာကာရဝါကျ၌ ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ် တွဲစပ်၍ရှု)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ ၌။ "သမဏသ ဂေါတမဿ၏(သန္တာန်၌)။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အပ်သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ယဿစ ခေါ၊ အကြင်ရာဂစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ထိုဂေါတမသည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ တက္ကရသာ၊ ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာ တိတိ၊တိ"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ ဝါစံ၊စကားကို။ ဘာသမာနသ္မာ၊ပြောဆိုသော။ လိစ္ဆဝိပုတ္တာသ္မာ၊ သော။

သုနက္ခတ္တာ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အဿောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ (ဘာသမ်ားနှင့် သည် အနာဒရမဟုတ်၊ သမ္မန်။ ဘာသမာနသာ တံ ဝစနံ သုဏီ။ အဋ္ဌကထာ)။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌာ၊။ စရိတ္တာ။ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ပ။ နိယျာတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝါစေ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဘာသတိ-နောင် ဤတိ အကျေကြဲ)။

ဘဂဝါ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော။ မင်ဖိုလ်မမှီး အချည်းနှီး ယောကျ်ားဖြစ်သော။ သော သုနက္ခတ္တော၊ ဤသုနက္ခတ်သည်။ ကောဓနောဟိ၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အသ၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ ကော့ခဝစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ယသ္မာ စ ခ္ခဿ။ပ။ ဒုက္ခကွဿယာယာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ သည်။ဝေ၊သို့။ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော၊ သော။ သောသုနက္ခတ္တော၊ သည်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ။ ဤတိခေါ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ (ဝါ၊သော်လည်း)။တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သော၊ ထိုသုနက္ခတ်ပြောကြားအပ်သော စကားသည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာတည်း။ (အဋ္ဌကထာ ရှုမြင် ပေးသည်)။ (တနည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿစ။ပ။ ဒုက္ခကွဿယာယာတိ၊ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာတည်း။) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤတိပိ သော ဘဂဝါ။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ဤတိပိ သော ဘဂဝါ ။ပ။ ဘဂဝါ-ဟူသော။ အယမ္ပိ နာမ၊ ဤဂုဏ်တော်လောက်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ငါ့ဘုရား၌။ (အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော)။ ဓမ္မနွယော၊ တရားအားလျော်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ မောဃပုရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ၏ (သန္ဓာန်၌)။ နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘီသေး။ (အပိနှင့် နာမကို အမျိုးမျိုးထိုင်၍ အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။ ဤအနက်ကို အားမရသေး က အဋ္ဌကထာရှုမြင် ကြံလေ)။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ဤဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဤဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဏ်ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဧကောပိ ဟုတ္တာ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ဗဟုဓာပိ ဟုတ္တာ၊ များသောအပြားဖြင့်လျက်လည်း။ ဧကောဟောတိ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်၏။ အာဝိဘावံ၊ မျက်မှောက်ဖြင့်ဝင်း။ တိရောဘावံ၊ မျက်ကွယ်ခြင်းဝင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာခြင်းဝင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာခြင်းဝင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာခြင်းဝင်း။ အာကာသေ သေယ္ယထာပိ၊ ကောင်းကင်ခြင်ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယ္ယထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်းငုပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယ္ယထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပက္ခိ၊အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယ္ယထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ဂမတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧवံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊

လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ ယာဝပြဟ္မလောကာပိ၊ ပြဟ္မာ့ဗြဟ္မာပြည်ဘိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏"ဟူသော။ အယမ္ပိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဓမ္မနေယော၊ သည်။ မောဃပုရိသသ၊ သော။ သုနက္ခတ္တသ၊ ၏ (သန္ဓာန်၌)။ နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ဤတိပိ၊ သို့လည်း။ အတိဂ္ဂန္ဓမာနုသိဂ္ဂါယ၊ လူတို့၏သောတပသာဒကိုလွန်သော။ ဝိသုद्ध ယ၊ စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတ ဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ ကုန်သော၊ မာနုသေစ၊ ကုန်သော။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ယေစ၊ တို့ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အယမ္ပိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ၌။ အတ္ထိတိ၊ ဟူသော။ ဓမ္မနေယော၊ သည်။ မောဃပုရိသသ၊ သော။ သုနက္ခတ္တသ၊(သန္ဓာန်၌)။ နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်တုံဘိသေး။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော်ဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိ၊ ဤသို့လည်း။ ပရ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ (စာပိုဒ် ၆၇-နှင့် အဝိမုတ္တိစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင်တို့၏)။ ဤတိ၊ ဟူသော။ အယမ္ပိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ ပ။ နဘဝိဿတိနာမ၊ သေး။

၁၄၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဗလေဟိ၊ အကြင်အားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံ ဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ပရိသာသု ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တို့၌။သီဟနာဒ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သောစကားကို။ နဒတိ၊ ကြွေးဝါးတော်မူ၏။ပြဟ္မစက္ကံ၊မြတ်သော တရားစက်ကို။ပဝတ္တေတိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။တထာဂတဗလာနိ၊ ဘုရားအားတော်တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။ ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဉာဏ်တော်သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံ ဌာနံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၏။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ သီဟနာဒ၊ ကို။ နဒတိ၊ ၏။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၁)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ ဆောက်တည်၍ ပြုအပ်ကုန်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏။ ဌာနသော၊အထောက်အပ်အကြောင်းအားဖြင့်။ ဟေတုသော။ ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ဉာဏ်ဖြင့်လည်း။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊

ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဟေတုသော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားဇေတာ်ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍ ။ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္ဗတ္တဂါမိနီ ၊ အလုံးစုံသောဂတိ, အဂတိသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်လမ်းစဉ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တေဘိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလောကံ၊ များသောဓာတ် ကွဲပြားသောဓာတ်ရှိသော ခန္ဓာအာယတနဓာတ် လောကကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တေဘိ၊ ၏။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိ ကတံ၊ အမျိုးမျိုးနှလုံးသွင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ဟရသတ္တာနံ၊မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ယုတ်ညံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ၊ဣန္ဒြေတို့၏ မြတ် မမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ရင့်သည်နှုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၆)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ စျာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ၊ လေးပါးသော စျာန် ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခ သုံးပါးသော သမာธิ ကိုးပါးသော သမာပတ်တို့၏။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကို။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်းကို။ ဝုट्ဌာနံ၊ ထမြောက်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၇)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။အနေကဝိဟိတံ၊သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ် နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထိဒံ။ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ၊၏။ ။(၈)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတိ။ ။(၉)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ ကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာธิကို။ပညာဝိမုတ္တိံ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယं ဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥปသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ။ ။(၁၀)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဗဟေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ،ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။

၁၇၉။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနန္တံ၊ သိတောမ္ဟသော။ ဝေ၊ သို့။ ပဿန္တံ၊ မြင်တော်မူ သော။ မ၊ ငါဘုရားကို။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "သမဏာ ဂေါတမာ၊ ၏။ မနုဿမ္မာ၊ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ သော။ ဝီမံသာနုစရိတံ၊ သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တံဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကို။ အပ္ပဟာယ၊ မယယ်ခြင်းကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ထိုသို့သဘောရှိသောစိတ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ကြောင့်။ တံဒိဋ္ဌိ ၊ထိုသို့ သဘောရှိသော အယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတ္တာ၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ (နိရယပါလေဟိ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။) အာဘတံ၊ ဆောင်အပ် သည်ဖြစ်၍။ နိရယေ၊ဌ်။ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ဟစ်ချအပ်သကဲ့သို့။ဝေ၊တို့။သော၊ကို။ ဝါစာစိတ္တဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ နိရယေ၊ ဌ်။ နိက္ခိတ္တော၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သိလသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။သမာဓိသမ္ပန္နော၊လောကုတ္တရာ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော။ပညာသမ္ပန္နော၊လောကုတ္တရာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ဟင်လျှင်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အာရာဓေယ္ယ၊ သေယျထာပိ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဣဒံ သမ္ဘဒ်၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ပ။ နိက္ခိတ္တော၊ ၏။

၁၅၀။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဝေယ်ာဝစ္စေဟိ၊ ခွန်ရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အကြင် ဝေယာဝစ္စတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊၏။ ဝေယာဝစ္စာနိ၊ တို့သည်။ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊တို့နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ပဋိဘာနဝေါ၊ ဘုရား ဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမေ မမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မသိအပ်ကုန်သေး။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဋိစောဒေဿတိ-ဌ် စပ်)။ တတြ၊ ထိုတရားတို့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ကို။ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဒေဝေါဝါ၊ သည်ရင်း။ မာရောဝါ၊သည်ရင်း။ ပြဟ္မာဝါ၊ သည်ရင်း။ ကောစိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်ရင်း။ လောကသ္မိံ ၊ ဌ်။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ပဋိစောဒေဿတိ၊ စောဒနာလတ္တံ့ဟူသော။ တေ နိမိတ္တံ၊ ဤပဋိဂ္ဂလဓမ္မဟူသော အကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တေ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အသမနုပဿန္တော၊ ၍။ ခေမပတ္ထော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ အာသဝပတ္ထော၊ ဘေးကင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဒ္ဓပတ္ထော၊ ခွန်ရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၁)

ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ပဋိဇာနတော၊ ခီဏာသဝဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်၏(သန္ဓာန်ဌ်)။ ဣမေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အပရိက္ခီဏာ၊မကုန်ကုန်သေး။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်မေထုန်အကျင့်တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ မင်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေထုန်အကျင့်တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ ၏။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အကျိုးငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယာသာ ခေါ၊ အကြင်ရာဂ စသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ တေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ သော ဓမ္မော၊ ထို

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တဏှာရဂ၊ ထိုဟောတိုင်း ပြုကျင့်သောသူ၏။ ဒုက္ခကွယ်ရာယား၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နနိယျာတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊ မပြီးစေ။ (နိယျာတိ ဂစ္ဆတိ၊ တံ အတ္ထံ သာဓေတိတိ ဒီပေတိ။ စာပိုဒ် ၁၄၆၊ အဋ္ဌကထာ)။.. ။ ဤတိ၊ ဆို။ပ။ ဝိယာရာမိ၊ ၏။ ။(၄) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ဤမဟာနီ စတ္တာရိ၊ တည်း။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၁။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤမာ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်ငင်း။ ဗြာဟ္မဏပရိသာ၊ ငင်း။ ဂဟပတိပရိသာ၊ ငင်း။ သမဏပရိသာ၊ ငင်း။ စာတုမဟာရာဇိကပရိသာ၊ ငင်း။ တာဝတိံသပရိသာ၊ ငင်း။ မာရပရိသာ၊ ငင်း။ ဗြဟ္မပရိသာ၊ ငင်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဤမာအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စတ္တာဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဤမာပရိသာ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ သင်္ဂဝင်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ အဟံ၊ သည်။ အနေကသတံ၊ အရာမကသော။ ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ကပ်ရောက်နိုင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ၏။ တတြပိ၊ ထိုမင်းပရိသတ်၌လည်း။ မယာ၊ သည်။ သန္နိသိန္နပုဗ္ဗဿေဝ၊ နေလည်းနေဘူး၏။ သလ္လပိတပုဗ္ဗဿ၊ ပြောဟောလည်း ပြောဟောဘူး၏။ သာကစ္ဆာ၊ တရားဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာစ၊ ရောက်သည်းရောက်ဘူး၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ထိုမင်းပရိသတ်၌။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ မံ၊ သို့။ဘယံ ဝါ၊ သည်ငင်း။ သာရဇ္ဇံ ဝါ၊ ရွံ့ရှာခြင်းသည်ငင်း။ သြက္ကမိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ နိမိတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မှု။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(ပရိသတ်သာထူး၏။ အကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၂။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤမာ ယောနိယော၊ ဤခန္ဓာအဘို့အစုတို့သည်။ စတသော၊ တည်း။ စတသော၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ အတ္ထိဇာ၊ ဥဒ္ဓ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ခန္ဓာအဘို့အစုငင်း။ ဇလာဗုဇာ၊ သားအိမ်၌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ငင်း။ သံသေဒဇာ၊ အညိုဝ်ခြင်ဖြစ်သော။ယောနိ၊ ငင်း။ သြပပါတိကာ၊ ကျရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယောနိ၊ ငင်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဏ္ဍဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ အဘိနိဗ္ဘိဒ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါကို။ အဏ္ဍဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဇလာဗုဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထိကောသံ၊ သားအိမ်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သံသေဒဇာ၊ အညိုဝ် ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပူတိမစ္ဆေ ဝါ၊ ငါးပုပ်၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူတိကုဏပေ ဝါ၊ အကောင်ပုပ်၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူတိကုဋိမှာသေ ဝါ၊ မှုံသိုး၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ စန္ဒနိကာယေ ဝါ၊ ညွန်မရှိသော တံစီးတွင်း၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဋ္ဌိဂလ္လေ ဝါ၊ ညွန်ရှိသော တံစီးတွင်း၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သြပပါတိကာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ (သာရိပုတ္တ၊ရာ)။ ဒေဝါစ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မှ တပါးသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်ငင်း။ နေရယိကာစ၊ ငရဲသားတို့သည်ငင်း။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ငင်း။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ၊တို့သည်ငင်းတည်း။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယောနိယော၊ တို့သည်။ ဤမာ စတသော၊ တို့တည်း။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။

. ၁၅၃။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ဂတိယော၊ ဣဏ္ဍလားရောက်အပ်သော ဂတိတို့သည်။ ပဠု၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဠု၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ နိရယော၊ ငရဲငင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုငင်း။ ပေတ္တိဝိသယော၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာငင်း ၁။ မနုဿာ၊ တို့ငင်း။ ဒေဝါ၊ တို့ငင်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ နိရယဉ္စ၊ ကိုငင်း။ နိရယဂါမိ ံ၊ ငရဲသို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုငင်း။ နိရယဂါမိ ံ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကိုငင်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြင် ငရဲသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုငရဲသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တိရစ္ဆာနယောနိဉ္စ၊ ကိုငင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိ ံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ။မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုငင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိနိ ံ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကိုငင်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြင်တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ။(အကြင်းမှီ၍ပေးလေ)။

၁၅၄။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စိ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇဿတိ၊ လတ္တံ ့ ။ တထာ၊ ဖြင့်။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဣရိယတိ၊ လှုံ့လပြု၏။ တဉ္စ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာရဗ္ဘတိ၊ တက်ရောက်၏" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတော၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပ။ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ကေန္ဒဒုက္ခာ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲရှိကုန်သော။ တိမ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ထက်ကုန်သော ၂။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ခံစားနေရသည်ကို။ ပသာမိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာမိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက်မှီသော။ ဝိတစ္ဆိကာနံ၊ ကင်းသော အလျှ ်ရှိကုန်သော။ ဝိတဓူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုးမှိုကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဃမ္မာဘိ တတ္ထော၊အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော ၃ ။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည် လွန်စွာရောက်အပ်သော။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မွတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဧကာယနေန၊ တခြောင်းတည်းသော။ မဂ္ဂေန၊ လမ်းဖြင့်။ တမေव အင်္ဂါရကာသုံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဏိဟေယ၊တောင့်တ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္ဝာ၍။ "ယထာ၊အားဖြင့်။ ဣမံ ယေဝ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့သာလျှင်။ အာဂမိဿတိ၊လတ္တံ ့ ။ တထာ၊အားဖြင့်။အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောကျ်ားသည်။ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့် လည်း။ ဣရိယတိ၊ လှုံ့လပြု၏။ တဉ္စ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာရဗ္ဘတိ၊ တက်ရောက်၏"ဟူ၍။ ဧवं၊သို့။ ဝေဒယာ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ကို။ အပဇရန သမယေန၊ ၌။ တဿ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ ၌။ ပတိတံ၊ကျသည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပဿေယ္ယ၊ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၁)

၁။ ပဏ္ဍိတော သုခတော အယနံ အပဂမော ပေစ္စဘာဝေါ၊ တံ ပတ္ထာနံ ဝိသယောတိ ပေတယောနိ မေဝ ဝဒတိ။ ။ဋီကာ။

၂။ စာပိုဒ် ၂၄-ခု တိဝိဓရွှေနှ ကလ္ပကာ။ စာပိုဒ် ၁၅-ခု ကလ္ပကာတိ ခရာ။ ၂၄-ပါဠိတော်ခု တိမ္ဗာ ခရာ ကလ္ပ ကာ-ဟု ၃-မျိုးလာ၏။ ဤခု ခရာ မယါ။ တိမ္ဗာတိ၀ါ တိဝိဓာ ကလ္ပကာတိ၀ါ အနိဋ္ဌာ။ ဋီကာ။

၃။ ဃမ္မေန အဘိတတ္တော ဃမ္မာဘိတတ္တောဟု ပြု။ ဃမ္မော ဥဏှော-အဘိဝေန်။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဂူထဂူပေါ၊ မစင်တွင်းသည်။ပ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ မျှားသောဆင်းရဲရှိကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဘို၌။ ဇာတော၊ ပေါက်သော။ တနုပတ္တပလာသော၊ ကျဲသော အရွက်ရှိသော။ ကဗရစ္ဆာယော၊ ကျဲသော အရိပ်ရှိသော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အထ၊ ဘ္ဘ။ပ။တမေနံ၊ကို။အပရေန သမယေန၊ ဘ္ဘ။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ၏။ ဆာယာယ၊ ဘ္ဘ။ နိသိနွံဝါ၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍ရင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့.ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊သေယျ၊ထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ပဿာမိ၊၏။ (၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သုခဗဟုလာ၊ မျှားသော ချမ်းသာရှိကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဗဟလပတ္တပလာသော၊ ထူသော အရွက်ရှိသော။ သန္ဓစ္ဆာယော၊ ထူသော အရိပ်ရှိသော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဧကန္တသုခါ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တစ်ဖြာ၊ ထိုပြာသာဒ်ရှည်၌။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာ၊ အတွင်း အပြင် လိမ်းကျံုးအပ်သော။ နိဝါတာ၊ လေတိတ်သော။ ဖုသိတဂ္ဂဠာ၊ ထိစပ်အပ်သော တံခါးရွက်ရှိသော။ ပိဟိတဝါတပါနာ၊ ပိတ်အပ်သော လေသောက်တံခါးရှိသော။ ကူဋာဂါရာ၊ အထွတ်ဘက်သော အဆောင်သည်။ အသ၊ ရာ၏။ တစ်ဖြာ၊ ထိုအထွတ်ဘက်သော အဆောင်၌။ ဂေါနုကတ္တာတော၊ အမွေးရှည်ကော်ဇောနုက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋိကတ္တာတော၊ သားမွေးဖြူ အခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋလိကတ္တာတော၊ ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွေးအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏော၊ ဝံပိုင့်ရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အခင်းရှိသော။ သဥ္ဇာတရစ္ဆဒေါ၊ အထက်၌ ဖွဲ့ယှက်မိုးအပ်သော မျက်နှာကြက်နီနှင့်တကွသော။ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနော၊ နှစ်ဖက်၌ ထားအပ်သော နီသောခေါင်းအုံး ခြေအုံးရှိသော။ ပလ္လင်္ကော၊ ညောင်စောင်းသည်။ အသ၊ ရာ၏။ အထ၊ ဘ္ဘ။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သောရေရှိသော။ သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သီတောဒကာ၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကာ၊ ဖြူသော ရေရှိသော။သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ရမဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အသ၊ ထိုရေကန်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီးအပါး၌ လည်း။ တိဗ္ဗော၊ ထူထပ်သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။အသ၊ရာ၏။ပ။တမေနံ၊ထိုယောက်ျား ကို။ အပရေန သမယေန၊ ဘ္ဘ။ တံ ပေါက္ခရဏိ'ံ၊သို့။ ဩဂါဟေတ္တာ၊ သက်ဆင်း၍။ နှာယိတ္တာ၊ ရေချိုးရှိုင်း။ ပိဝိတ္တာ၊ ရေသောက်၍ရင်း။ သဗ္ဗဒရထကိလမထပရိဠာဟံ၊ အလုံးစုံသော ပူခြင်း ပင်ပန်းခြင်း အိုက်ခြင်းကို။ ပဋိပဿမ္ဘေတ္တာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ပစ္ဆုတ္တရိတ္တာ၊ တက်၍။ တသ္မိ'ံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဘ္ဘ။ပ။ ပဿေယျ 'သေယျ၊ထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ကဘိယော၊ တို့သည်။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (အဲ့ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၆)

၁။ ဂေါနုကတ္တာတောမှ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနော တိုင်အောင်သော ပုဒ်တို့ကို အဋ္ဌကထာမှ လိုရင်းဖွင့်အပ်သော ပုဒ်နက်တို့ကို ပါစေ၍ ယောဇနာသည်။ အရွတ်ခက်သော ပုဒ်နက်နှင့် လိုရင်းမယုတ်သော ပုဒ်နက်တို့ ကျန်ခြင်းကြောင့် အတွင်းနှင့်မညီဟု မမှတ်လင့်။

၁၅၅။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တပဿီ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ပရမတပဿီ၊ မြတ်သောကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ၏။

လူခေါ်၊ ခေါင်းပါးသည်။ ပရမလူခေါ်၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။

ဇေဂုစ္ဆီ၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ပရမဇေဂုစ္ဆီ၊ မြတ်သော မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ၏။

ပဝိဝိတ္တော၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ပရမပဝိဝိတ္တော၊ မြတ်သော တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသူသည်။ ဟောမိ၊ ၏။ ။(ပရမတပဿီ-မှ ပရမပဝိဝိတ္တော-တိုင်အောင် ပုဒ်တို့၌ ပရမော-တပဿီ ဟု ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူ-စသည်ဖြင့် ပရမကို ကြိယာဝိသေသနပေးလျှင် ပို၍ အနက်ချောရာ၏)။ ။ဣတိ၊သို့။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပြဘူစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်လှုံ့လကို။ စရိတာ၊ ကျင့်သောသူဟူ၍။ အတိဇာနာမိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်သော အကျင့်လှုံ့လ၌။ မေ၊ ၏။ တပဿီတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်လှုံ့လရှိသည့်အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း-ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ တတြ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ တပဿီတာယ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[1])။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဟတ္ထာပလေခနော၊ လက်ကိုဝင်း လက်ဖြင့်ဝင်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟေဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြွေပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာ တတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါ ဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောမိ၊ ၏။ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်အိုးအဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မခံယူ။ ကဠောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မယူ။ ဧဠကမန္တရံ၊ တံခါးခုံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊ တုတ် လှံတံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ မုသလမန္တရံ၊ ကျည်ပွေ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ ဒိယျမာနံ၊ လောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင် မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ အနီးဌ၌ တည်သော ယောကျ်ားရှိသော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ သက်တို့သို့၊ နှီးဆော်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ခွေးသည်။ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ ၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဌာသဏ္ဌာစာရိနီ၊ အစု အစု လှည့်လည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ကို။နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊

၁။ ဤသို့ နှစ်နည်းအနက် ယောဇနာရာ၌ ပဌမနည်းသည် ထင်ဟြောအရ သာမညာဓာရ၊ တပဿီတာယ-ကား ဝိသေသာဓာရတည်း။ ဟေနိဿိတကာသာဓေ မယုံ ဣဒံ အစေလကာဒီ တပဿိတကတံ ဟောတိတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ စကားဖြင့် တပဿိတာယ-ပုဒ်ကို ပစ္စတ္တတ္ထပြလိုရှိ မဟုတ်။ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပတတ္ထသာ ပြသည်၊ နှစ်နည်းလုံးပင် သီလကွန် သာမညဖလဆောင်ကို မှီးသည်။ ။ဒီ ၆.၁-၁၆၄။

ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။သုရံ၊ သေရည်ကို။နပိဝါမိ၊ မသောက်။ မေရယံ၊ အရက်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ထုသောဒကံ၊ စိမ်ရည်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ သော၊ ထိုငါသည်။ ကောဂါရိ ကောဝါ၊ တအိမ်ထည်းသာ ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ကောလေါပိကောဝါ၊ တလုပ်ထည်းဖြင့်သာမျှတသည်လည်း။ဟောမိ၊ ၏။ပ။ကော်ဿာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်ထည်းဖြင့်လည်း။ ယာပေမိ၊ မျှတ၏။ပ။ ကောဟိကမ္မိ၊တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ ရေမိ၊ သုံးဆောင်၏။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဠပ်၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္မိ၊ လခွဲအခြားရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာ၊နှုယောဂ်အနု၊ ရက်လှည့်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ယုတ္တောဃဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(အနုကို ရှေ့ပို့ဖ်နှင့် တွဲ၍ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂ် အနု၊၌။ ယုတ္တောဃ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဟု ပေးအပ်သော အနက်နှင့် စပ် ၍ မှတ်သားဘွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၅ ၌ ရေးသားခဲ့ပြီ)။ ။သော၊ သည်။သာကာဘက္ခောဝါ၊ ဟင်းရွက်စိမ်း ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ သာမာကာဘက္ခော ဝါ၊ မြက်သီးဆန်ကို စားသည်လည်း။ (သာမာကော နာမ ဂေါဓုမေဠု။သီ-ဌီသစ် ၃၃၃၊ဂျုံ-ဆန်)။ဟောမိ၊၏။ နီဝါရာဘက္ခောဝါ၊ ကျီတ်ဆန် ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလာဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဟဋ္ဌာဘက္ခောဝါ၊ မှော်အစေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ကဏာဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ အာစာမဘက္ခောဝါ၊ထမင်းချိုးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ပိညာကာဘက္ခောဝါ၊ နှမ်းမှုံညက် ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ တိဏာဘက္ခောဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဂေါမယာဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကို သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေမိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ၊ အမျိုးမျိုးရှိသော လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေ၏အဝတ် တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ တိရိဋ္ဌာနိပိ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ အဇိနမ္မိ၊ သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။အဇိနက္ခိပမ္မိ၊ အလယ်၌ ခွဲအပ်သော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ဝါ၊ခွါနှင့်တကွသော သစ်နက် ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ကုသစီရမ္မိ၊ သမန်းမြက်သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဝါကစီရမ္မိ၊ လျှော်သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဖလကစီရမ္မိ၊ ပျဉ် ချပ် သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ကေသကမ္မလမ္မိ၊ ဆံပင်သက်လယ်ထည်ကိုလည်း။ဓာရေမိ၊ ၏။ ဝါဠကမ္မလမ္မိ၊ မြီးဆံသက္ကလယ်ထည်ကို လည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဥလူကပက္ခမ္မိ၊ ခင်ပုတ်တောင် အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ကေသမဿု လောစနာနုယောဂ် အနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်ခြင်းဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ယုတ္တောဃ၊ ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ အာသနဗဟုိကိုတ္ထောဝ၊ ပယ်အပ်သောနေရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တပ်ရပ်သောသူသည် လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပဓာနံ အနု၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တောဃ၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကာပဿယော၊ ဆူးဟူသော တံကပျဉ်၌။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏။ ။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်)။

၁။ ဌာနစက်မာဒီနိ ကရောမိတိ ဒယောတိ-ဟူသော အဌကထာ ထောက်လျှင် သေယျံ ကပ္ပေမိ-ဟူသည် ဥပလက္ခဏမျှသာ။ ဣရိယာပုထ် ၀ပါးလုံး ပြုသော်ညြောင့် ကဏ္ဏကာပဿယိက မည်သည် ဟူလို။

ကဏ္ဍကာပဿယိကောပိ၊ ဆူး ဟူသော တံကဲပျဉ် ရှိသူသည်လည်း။ ဟောမိ၏။သာယတတိယကမ္မိ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂ်အနု၊ ရေသို့ သက်ဆင်းခြင်းကိုလှုံ့လှုံ့ပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာမိ၊နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝေရမ္ဘ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ပူပန်စေခြင်း အဖန်ဖန် ပူပန်စေခြင်းကို လှုံ့လှုံ့ပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ တပဿီတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော လှုံ့လရှိသူ၏အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၆။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးရှိသော မြတ်သော အကျင့်လှုံ့လ၌။ မေ၊ ၏။လူခသို့ ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌။ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(တနည်း-သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊၌။ ဣဒံ၊သည်။ မေ၊၏။ လူခသို့ ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။)နေကဝသာဂဏိကံ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်သော။ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ကာယေ၊၌။ သန္ဓိစိတံ၊ စုဝေးသည် ဖြစ်၍။ ပဟဋ္ဌကဇာတံ၊ အပေါ်းတက်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ နေကဝသာ ဂဏိကော၊ သော။တိန္နုကခါဏု၊တည်ငုတ်သည်။သန္ဓိစိတော၊ စုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ပဟဋ္ဌကဇာတော၊ အပေါ်းတက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ပွတ်တိုက်ရမူကား။ အဟောဝတ၊ ကြောင် ကောင်းလေစု။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊တပါးသောသူတို့သည်။မေ၊ ၏။ဣဒံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ပရိမဇ္ဇေယျုံ၊ ပွတ်တိုက် ကြကုန်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကြောင် ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ (အကြံသည်)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေပိ၊ လည်း။ မေ၊ ငါ၏ (အကြံသည်)။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ မေ၊၏။ လူခသို့ ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊၏။(တနည်း။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဣဒံ၊သည်။ မေ၊ ၏။ လူခသို့ ၊သည်။ ဟောတိ၊၏)။ ။(၁)

(တတြာသု မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ဇေဏ္ဍိသို့ ဟောတိ-၌ ဇေဏ္ဍိသို့ ကို မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်-ဟု ပေး။ ကြောင်း လွယ်ပြီ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဘိက္ကမာမိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ သတောဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပဋိက္ကမာမိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသမဂတော၊ မညီညွတ်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ရေပေါက် -တည်းဟူသော သတ္တဝါတို့ကို။ သဃ်ာတံ၊ သတ်ခြင်းသို့။ မာ အာပါဒေသိ ၊ မရောက်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ယာဝဒဏဝိန္ဒုမ္ပိပိ၊ ရေပေါက်လေးမျှ၌သော် လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဒယာ၊ သနားခြင်းသည်။ ဟဋ္ဌပဋ္ဌိကာ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣဒံသု မေ သာရိပုတ္တ ဇေဏ္ဍိသို့ ဟောတိ၊ ရှေးနည်းတူပေး)။ ။(၂)

(တတြာသု မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ပဝိဝိတ္တသို့ ဟောတိ-၌ ပဝိဝိတ္တသို့ ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်။ ဟုပေး။ ကြောင်းရှေးနည်းမှု၍ ပေးလေ)။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော၊ အရညာယတနံ၊ တောကြီးသို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂေါပါလကံဝါ၊ နွားကျောင်းသားကိုလည်း။ ပသုပါလကံဝါ၊ ဆိတ် ကျောင်းသားကိုလည်း။ တိဏဟာရကံဝါ၊ မြက်ရိတ်သမားကိုလည်း။ကဋ္ဌဟာရကံဝါ၊ ထင်းခွဲသမားကို လည်း။ ဝနကမ္မိကံ၊ တောအလုပ်သမားကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ ၏။ (တဒါ၌)။ ဝနေန၊ တတောမှ။ဝနံ၊

တတောသို့။ ဂယာနေန၊ တခ်ျုမ္ပ၊ ဂယာနံ၊ တခ်ျုသို့။ နိန္ဒေန၊ တချိုင့်မ္ပ။ နိန္ဒံ၊ တချိုင့်သို့။ထလေန၊ တဂုန်းမ္ပ။ ထလံ၊ တဂုန်းသို့။ သံပတာမိ၊ သွားဏ်။ (ဝနေန ဝနံ၊ တတောမ္ပ တတောသို့။ပ။ ထလေန ထလံ၊ တဂုန်းမ္ပ တဂုန်းသို့-ဟူ၍ သော်လည်းဝပး)။ ဏံ၊ ထိုသို့ သွားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တေ ဈ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသော သူတို့သည်လည်း။ မံ၊ ကို။ မာ အဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ပါစေကုန်လင့်။ အဟဒ္ဓု၊ သည်လည်း။ တေ၊ တို့ကို။ မာအဒ္ဒသံ၊ မမြင်လို။ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညကော၊ တောဌ် ကြီးပြင်းသော။ မဂေါ၊ သမင်သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ပ။ သံပတတိ သေယျထာပိ၊ ပြေးသွားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျင်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဟောတိ၊ ဏ်။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ရာ။သော အဟံ၊သည်။ပဋ္ဌိတဂါဝေါ၊ထုက်သော နွားရှိကုန်သော။ (ပဋ္ဌိတဂါဝေါတိ နိက္ခန္ဓဂါဝေါ။ ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။အပဂတဂေါပါလကာ၊ ကင်းသော နွားကျောင်းသားရှိကုန်သော။ ယေတေ ဂေါဌ္ဌာ၊အကြင်နွားခြုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်ဏ်။ တတ္ထ၊ ထိုနွားခြုံတို့သို့။ စတုက္ကဒ္ဒုကော၊ လေးဘက်တွားလျက်။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တရုဏကာနံ၊ ငယ်လွှကုန်သော။ ဓေနုပကာနံ၊ နို့စို့ရှယ်ဖြစ်ကုန်သော။ဝစ္ဆကာနံ၊ နွားလေးတို့ဏ်။ယာနိတာနိ ဂေါမယာနိ၊အကြင်နွားချေးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်ဏ်။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဟာရေမိ၊ ဏ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယာဝဂီဝဏ္ဏ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ မေ၊ဏ်။ သက် မုတ္တကရိသံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်။ အပရိယာ-ဒိန္နံ၊မကုန်သည်။ဟောတိ၊ဏ်။ (တာဝဂီဝဏ္ဏ၊ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး)။ သက်ယေဝ မုတ္တကရိသံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကိုသာလျှင်။ အာဟာရေမိ၊ ဏ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်။ မေ၊ ဏ်။ မဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ အလွန်ဖောက်ပြန်သော အစာကို စားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဏ်။ ။(၄)

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သော အဟံ၊ သည်။အညတရံ၊တခုခုသော။ဘိက္ခုံ၊ သနက်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဏ်။ တတြ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဘိက္ခုံ သနကဿ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍဿ၊ ဏ်။ ဘိက္ခုံ သနကတ္တာ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ။ ဟောတိ၊ ဏ်။ အဝိတရာဂေါ၊ မဂင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်ဏ်။ (တဿ၊ ဏ်။) ယေဘုယ္ယေန၊အားဖြင့်။လောမဟံ၊အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရှင်ကုန်ဏ်။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုံ သနကတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဏ်။ (တနည်းကား၊သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဘိက္ခုံ သနကဿ၊ သော။ တတြ၊ဝနသဏ္ဍဿ၊ဏ်။ ဘိက္ခုံ သနကတ္တာ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်၂။ အဝိတရာဂေါ၊ မဂင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်ဏ်။ တဿ၊ ဏ်။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ လောမဟံ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရှင်ကုန်ဏ်။ ဣတိ

၁။ ကရဏံ ကတံ၊ ဘိက္ခုယာ ကတံ ဘိက္ခုနကတံ၊ တသ္မိံ ဘိက္ခုနကတသ္မိံ-ဟုပြု။ ဤကား ဘိက္ခုကိရိ-ယာယာတိအတ္ထောဟုသော အဋ္ဌကထာအလိုတည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘိက္ခုနက ကိရိယာယ-ဟု ရှိသော်လည်း ပါဠိတော်ကဏ်၌ က မပါရှိ၊ သုဒ် ပဒမူရဏမျှသာ၊ သို့မဟုတ် အနက် သီးခြားဖွင့်ဆိုချက် ပဌမနည်း၌ မရှိ။ ထိုကြောင့် မ-ဝ-ဘသ-၌ ဏ-ပဏ္ဍိတာဟ ကဲ့သို့ ပစ္စတ္တတ္ထကြဲ၍ ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဤရုတိယနည်းအလို ဏ-ကြားကား သာမျတ္ထ ဝိဘတ္တိ ကြားပစ္စည်း။ သုဒ် ကို သု ဣဒံ ဟု ပစ္ဆေဒပြု၊ သု-အနတ္ထက။ ဣဒံ သကတ္ထက။ ဘိက္ခုနကတသ္မိံ-ကို ဘိက္ခုနကဿ ဘာဝေါ-ဟု ပြု။ နိမိတ္တတ္ထသတ္တမီဟု ကြံ။ ယေဘုယ္ယေနကို လောမ, လောမဝန္ဒ ၂-မျိုးလုံး၌စပ်။

ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ သီတာ၊ အေးမြ ကုန်သော။ဟေမန္တိကာ၊ ဆောင်းဥတုဖြစ်ကုန်သော။ အန္တရဋ္ဌကာ၊ အကြား ရှစ်ရက် ဖြစ်ကုန်သော။ (တပ်ဦးတွဲလ၏ အဆုံး ၄-ရက်နှင့် တပေါင်းလဆန်း ၄-ရက် ပေါင်း၇-ရက် ဟူလို)။ ဟိမပါတသမယာ၊ ဆီးနှင်းကျရာ အခါဖြစ်ကုန်သော။ ယာ တာ ရတ္တိယော၊ အကြင်ရက်တို့သည်။ (ဤအရာ၌ ရတ္တိသဒ္ဒါ နေ့ညဉ့် နှစ်ခုပေါင်းဖြစ်သော ရက်ဟောတည်း)။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့ သဘော ရှိကုန်သော။ ရတ္တိသု၊ ရက်တို့၌။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်၌။(ဤရတ္တိသဒ္ဒါ ကား ညဉ့်သက်သက်ကိုသာ ဟော၏)။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝိဟာရာမိ၊နေ၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟာ ရာမိ၊ ၏။ ကိမ္မာနိ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောလ၌။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ အဇ္ဈော ကာသေ၊ ၌။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ ရတ္တိ ၊ ၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊ ၌။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိသု၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးသော။ အယံ အနုစ္ဆရိယဂါထာ၊ ဤအဖန်ဖန် အံ့ဘွယ်ကောင်းသော ဂါထာသည်။ မံ၊ ငါ၏(ဥာဏ်၌)။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

"သောတတ္တောဝ၊အလွန်ပူသည်လည်းဖြစ်သော။ သောသိန္နော ဧဝ၊အလွန်စို့တ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိ သနကော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက် ထည်းတည်းဖြစ်သော။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသော။ အဂ္ဂိ ၊ မီးသို့။ နစ အာသီနော၊ ကပ်လည်းမကပ်သော။မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဘေနာပသုတော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို ရှာခြင်းငှါ အားထုတ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ ထုသာနေ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဝဋ္ဌိကာနိ၊ သူသေ၏ အရိုး တို့ကို။ ဥပဓာယ၊ အုံးမ၍။ သေယ္ယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေမိ၊ပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိသု၊ စင်စစ်။ ဂါမဏ္ဍလာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ မံ၊ ငါသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ သြဠ္ဠဘန္တိပိ၊ တံတွေး လည်း ထွေးကြကုန်၏။ သြမုတ္တေန္တိပိ၊ ကျင်ငယ်လည်းစွန့်ကြကုန်၏။ ပံသုကေနပိ၊ မြေမှုန့်ဖြင့် လည်း။ သြကိရန္တိ၊ ကြဲကြကုန်၏။ ကဏ္ဏသောတေသုပိ၊ နားပေါက်တို့၌လည်း။ သလာကံ၊ တုတ်တံကို။ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကြကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တေသု၊ ထိုရှာသူ သားငယ်တို့၌။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သူ ဟူ၍။ နဘာတိ ဘနာမိ၊မသိ။သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်သည်။ မေ၊ ၏။ ဥပေက္ခာဝိဟာရသ္မိ ၊ လျစ်လျူရှုသော နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဥပေက္ခာ ဝိဟာရသ္မိ ဟောတိတိ ဥပေက္ခာ ဝိဟာရော ဟောတိ။ ။အဋ္ဌကထာ)။

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာဟာရေန၊ အစာဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်နိုင်၏ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့သော အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏားတို့သည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့သည်။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကောလေဟိ၊ ဆီးသီးတို့ဖြင့်။ ယာပေမ၊ မျှတကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းမှ။ တေ၊ တို့သည်။ ကောလံပိ၊ ဆီးသီးကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ကောလစုဏ္ဏံပိ၊ ဆီးမှုန့်ကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောလေသဒကံပိ၊ ဆီးဖျော်ရည်ကိုလည်း။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ ကောလဝိကတိ ပိ၊ ဆီးသီးဖြင့် တမျိုးတမုံ ပြုအပ်သော အစာကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။(ဣတိ၊ သို့။)အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊တလုံးတည်းသာ ဖြစ်သော့။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟာရိတာ၊ သုံး

ဆောင်သူ ဟူ၍။အာဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "တေန သမယေန၊ ထိုဧ၁-ကမ္ဘာထက်၌။ ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ အဟောသိန္နနှာတိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သင်၏အကြံသည်။ သိယာ အဿ၊ ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဧတံ၊ ဤဆီးသီးအရွယ်အစားကို။ဝေ၊ ဤသင်ကြံဆသည့်အတိုင်း။နု ဒဠ္ဍမ်ဲ၊ မမှုတ်အပ်။ဧတရဟိ သေယ္ယထာပိ၊ ယခုအခါ၌ကဲ့သို့။ တဒါပိ၊ ထို ဧ၁-ကမ္ဘာထက်၌လည်း။ ဧတပ္ပရမောယေဝ၊ အလွန်ဆုံး ဤအရွယ်အစားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ကော်ယော၊ တလုံးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟာရ ယတော၊ သော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြီ့သော အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။အာသိတိကပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယ္ယထာပိနာမ၊ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်ကိုကဲ့သို့ရင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယ္ယထာပိနာမ၊နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်းတို့၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။တာယေဝအပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်ပစ္စင်ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဠဝဒ် သေယ္ယထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အာနိသဒ်၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဠ္ဠနာဝဠ္ဠိသေယ္ယထာပိနာမ၊ ပုတီးကုန်းကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ပိဋ္ဌိက ဏ္ဍကော၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးသည်။ ဥန္နတာဝနတော၊ မြင့်မျှည့် နိမ့်မျှည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧရသာလာယ၊ စရပ်အိုမ်၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲ ကျဲကုန်သည်။ ဘဝန္တိ သေယ္ယထာပိနာမ၊ သက္ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဋ္ဌိယော၊ နံရိုးတို့သည်။ သြသုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာဟိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယ္ယထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အက္ခိကူပေသု၊မျက်တွင်းတို့၌။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်ဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ။ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္နော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူး အပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုဋ္ဌိတော၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယ္ယထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ သိသစ္ဆဝိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဋ္ဌိတာ၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊ ဝမ်းရေကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ယော၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။မေ၊၏။ဥဒရစ္ဆဝိ ၊သည်။ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သောအဟံ၊ သည်။ ဝစ္ဆဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုရင်း။ မုတ္တဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုရင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊မှောက်လျက်။ ပပတာမိ၊ လည်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သောအဟံ၊ သည်။တမေဝ ကာယံ၊ ထို ဧ၁-ကမ္ဘာက ကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။

အနောမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တာယော၀ ‘အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂဏ္ဍာနိ၊ တို့ကို။ အနောမဇ္ဇတော၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်သော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပူတိနှလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသောအမြှာမ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။

၁၅၉။ (ထူးသည်ကိုသာ ရေးအုံ့)။ မုဂ္ဂေဟိ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်။ပ။ တဏ္ဍုလေဟိ၊ ဆန်တို့ဖြင့်။ပ။ပတန္တိ၊ ကုန်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်လည်း။ တာယပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုကျင့်စဉ်ဖြင့်လည်း။ တာယပိ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်လည်း။ မနုဿ ဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဓိဂမံ၊ မရပြီ။ တံ၊ ထိုမရခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သော။ အရိယာ၊ မြတ်သော။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော။ ယာယံ အရိယာပညာ၊ အကြင် မဂ်ပညာသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တဏ္ဍုလာ၊ ထိုမဂ်လမ်းစဉ်အတိုင်း ပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ၎င်း။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဣမိဿာယေव အရိယာယ ပညာယ၊ ဤမဂ်ပညာကိုသာလျှင်။ အနဓိဂမာ၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။

၁၆၀။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ သံသာရေန၊ အဖန်ဖန်ကျင်လည်သောအားဖြင့်။သုဒ္ဓိတိ၊စင်ကြယ်၏ဟူ၍ ။ ဧवं၀ါဒိနော၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ မယာ၊သည်။ သုဒ္ဓါ၀ါသေဟိ ဒေ၀ေဟိ၊ သုဒ္ဓါ၀ါသ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အညတြ၊ ၍။ ဒီဃေန၊ ရှည်လျားသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလဖြင့်။ အသံသရိတပုဗ္ဗော၊အဖန်ဖန်မကျင်လည်အပ်ဘူးသော။ ယော သံသာရော၊ အကြင် ကျင်လည်ရာအရပ်သည်။အတ္ထိ၊၏။သော သံသာရော၊ သည်။နသုလဘရူပေါ၊ ရလွယ်သောသဘော မရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ အဟံ၊သည်။ သုဒ္ဓါ၀ါသေ ဒေ၀े၊ သုဒ္ဓါ၀ါသဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ စေ သံသရေယံ့၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် ကျင်လည် ငြားအုံ့။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ နပုနအာဂစ္ဆေယ်ံ့၊ တဖန် မပြန်လာရာ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဥပဟတ္တိယာ၊အဖန်ဖန်ဖြစ်သောအားဖြင့်။ပ။အနုပဟန္တုပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန် မဖြစ်ဘူးသော။ပ။ နပုန ရာဂစ္ဆေယ်ံ့၊ ရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာ၀ါသေန၊ အဖန်ဖန် နေသော အားဖြင့်။ပ။အနာ၀ဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မနေဘူးသော။ပ။နပုနရာဂစ္ဆေယ်ံ့၊ ရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယညေန၊ ယင်ပူဇော်သောအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၏ဟူ၍။ ဧवं၀ါဒိနော၊ ကုန်သော။ပ။အယိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ယင်မပူဇော်ဘူးသော။ ယော ယညော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယင်ကိုလည်း။မယာ၊သည်။ ခတ္တိယေန၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော။ မုဒ္ဓါ၀သိတ္တေန၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော ရေစင်ရှိသော။ ၀ါ၊ အဘိသိက်သွန်းလောင်းပြီးသော။ ရညာ၊မင်းသည်။ သတာ၀ါ၊ ဖြစ်လျက်ရှင်း။ မဟာသာလေန၊မျှားစွာသောဥစ္စာရှိသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သတာ၀ါ၊ ဖြစ်လျက်ရှင်း။ (ယိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်ဘူး၏)။

သာရိပုတ္တ၊ရာ။ အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ၊ မီးတို့ကို လုပ်ကျွေးသောအားဖြင့်။ပ။အဟရိစိဏ္ဏပုဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးဘူးသော။ ယောအဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ (ပရိစိဏ္ဏပုဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးဘူး၏)။

၁၆၁။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။“အယံ ဘ၀ ပုရိသော၊သည်။ ယာ၀ဒေ၀၊ပတ်လုံး။ ဒဟရော၊ငယ်သည်။ ယုဝါ၊ နုပျိုသည်။ သုသုကာ၊ငယ်ကေသော၊ ကောင်းသောမည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်။ဘဒြေန၊

ကောင်းသော။ယောဗွေနေနှ၊အရှယ်နှင့်။ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမ အရှယ်နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်။ ဟောတိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ပတ်လုံး။ပရမေန၊လွန်ကဲသော။ပညာဝေယျတ္တိယေန၊ ပညာစွမ်း
နှင့်။သမန္နာဂတော၊သည်။ဟောတိ၏။အယံဘဝံပုရိသော၊သည်။ ယတော၀၊ အကြောင်းအခါ၌ကား။
ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးသည်။မဟလ္လကော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကြီး၏ သည်။
အဒ္ဓဂတော၊ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်၏ သည်။
ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။အာသီတိကောဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်သော်၎င်း။နာဝုတိကောဝါ၊
အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်သော်၎င်း။ ဝဿသတိကောဝါ၊ အနှစ်တရာရှိသည်သော်၎င်း။ ဟောတိ၏။
အထ၊ ၌။ တမှာ ပညာဝေယျတ္တိယာ၊မှ။ ပရိဟာယတိတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊
ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ ရာ။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ ဝေ၊ ဤပြောဆိုတိုင်း။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မမှတ်အပ်။သာရိပုတ္တ၊ရာ။အဟံ၊သည်။ဧတရဟိ၊ယခုဒေခါ၌ ဇိဏ္ဏော၊ပြီ။ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ပြီ။
မေ၊၏။ ဝယော၊သည်။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဝတ္တတိ၊၏။ သာရိပုတ္တ ရာ။ ဣဒါ
ဤသာသနာတော်၌။ ဝဿသတာယုကာ၊ အနှစ်တရာစီအသက်ရှိကုန်သော။ ဝဿသတဇီဝိနော၊
အနှစ်တရာစီအသက်ရှင်ကုန်သော်။ ပရမာယု၊ လွန်ကဲသော။ သတိယာစ၊ သတိနှင့်၎င်း။ ဂတိယာစ၊
ပညာနှင့်၎င်း။ ဓိတိယာစ၊လုံ့လနှင့်၎င်း။ ပရမေန၊သော။ ပညာဝေယျတ္တိယေနစ၊ပညာစွမ်းနှင့်၎င်း။
သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဟု၊ ကုန်၏။
သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒဋ္ဌဝမ္မာ၊ ခိုင်ခံ့သော လေးရှိသော။သိက္ခိတောသင်ယူပြီးသော။ ဂတဟာတ္ထာ၊
လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိသော။(ဝါ)လက်ဖြောင့်သော)။ဂတူပါသနော၊ကပ်ရိုပြုအပ်သောမြှား
ရှိသော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသွားကျော်သည်။ လဟုကေန၊ပေါ့သော။အသနေန ၊မြှားဖြင့်။အပ္ပကသ
ရေနေ၀၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။တိရိယံ၊ ဖီလာဖြစ်သော။တာလ ဆွာယံ၊ထန်းပင်ရိပ်ကို။ အတိ
ပါတေယျ သေယျထာပိ၊လွန်၍ ကျစေသကဲ့သို့။ဝေ၊ တူ။(တေသာ၀ကာ၊တို့သည်)။အ၀ိမတ္တ သတိ
မန္ဒော၊လွန်ကဲသော သတိရှိကုန်၏။ဝေ၊တူ။(တေသာ၀ကာ၊ တို့သည်)။ အ၀ိမတ္တ၀ေဒိမန္ဒော၊လွန်ကဲ
သော ပညာရှိကုန်၏။ဝေ၊ တူ။(တေ သာ၀ကာ၊တို့သည်)။အ၀ိမတ္တ၀ီတိမန္ဒော၊လွန်ကဲသော လုံ့လ
ရှိကုန်၏။ဝေ၊တူ။(တေသာ၀ကာ၊တို့သည်။)ပရမေန၊လွန်ကဲသော။ပညာဝေယျတ္တိယေန၊နှင့်။သမန္နာ
ဂတာ၊ ကုန်၏။ အသိတ ပီတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားသော အခါ သောက်သောအခါ ခဲသော
အခါ လျက်သော အခါကို။အညတြ၊၍။ ဥစ္စောရ၀ယသာ၀ကမှာ၊ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်သောအခါကို။
အညတြ၊ ၍ ။နိဒ္ဒါကိလမထပရိ၀ိနောဒနာ၊အိပ်သောအခါ ပင်ပန်းခြင်းကိုပယ်ဖျောက်သောအခါကို။
အညတြ၊၍။တေသာ၀ကာ၊တို့သည်။ မံ၊ကို။စတုန္နံသတိပဋ္ဌာနာနံ၊လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။
ဥပါဒါယုပါဒါယ၊ စဲ၍ စဲ၍ ။ ပဠုံ၊ပြဿနာကို။ပုစ္ဆယ်ကျ၊မေးကုန်ရာ၏။အဟံ၊သည်။ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌောစ၊
မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်းလည်း။ တေသံ၊ တို့အား။ ဗျာကရေယျံ၊ဖြေစွမ်းနိုင်၏။ မေ၊သည်။
ဗျာကတဘဋ္ဌ၊ ဖြေအပ်သည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ဖြေအပ်သည့်အတိုင်း။ဓာရေယျံ၊ဆောင်ကုန်
ရာ၏။ မံ၊ကို။ ဒုတိယကံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ဥတ္တရိ၊လွန်။နစပဋိပုစ္ဆယျ၊တဖန်မမေးကုန်ရာ။ သာရိ
ပုတ္တ၊ရာ။ ဝဿသတာယုကာ၊ကုန်သော။ ဝဿသတဇီဝိနော၊ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ကုန်သော။မေ
၏။ တေသာ၀ကာ၊တို့သည်။ ဝဿသတာသု၊၏။ အစ္ဆယေန၊လွန်သဖြင့်။အထကာလံကရေယျုံ၊
အကယ်၍ သေ၏လည်း သေကုန်ကြားအုံ့။ တထာဂတသု၊၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟော်တော်မူခြင်း
သည်။ အပရိယာဒိန္နာယေ၀၊ မကုန်ဆုံးသည်သာလျှင်။ အသု၊ရာ၏။ပ။ ဓမ္မပဒဗျဉ္ဇနံ၊ ပါဠိတော်၏
ပုဒ်ဗျည်းသည်။ပ။ ပဋ္ဌပဒိတာနံ၊ ပြဿနာကို ထင်လင်းစွာ ဖြေတော်မူခြင်းသည်။ပ။အသု၊ရာ၏။
သာရိပုတ္တ၊ရာ။မံ၊ ဝါဘုရားကို။ မဗ္ဗကေန၊ ,ညောင်စောင်းဖြင့်။ စေပိပရိဟရိဿထ၊ အကယ်၍

ဆောင်ကုန်အုံ့။ တထာဂတဿ၊ အား။ ပညာဝေယျတ္ထိယဿ၊ ၏။ အညထတ္ထံ၊ ပြောင်းလဲသည်အဖြစ်သည်။ နေ၀တ္ထိ၊မရှိသည်သာ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ "အသမ္မောဟ၀မ္မော၊ တော့ဝေခြင်း သဘောမရှိသော။ သတ္တော၊ သည်။ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွါး ပြုခြင်းငှါ။ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တ၀ါအပေါင်းကို အစဉ်သနားခြင်းငှါ။ ဒေ၀မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးငှါ။သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ လောကေ၊လူ.ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နော တိ၊ဖြစ်ပြီ"ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော သူသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ . .

"အသမ္မောဟ၀မ္မော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ပ။ဥပ္ပန္နော တိ၊ပြီ"ဟူသော။ တံ၊ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။မမေ၀၊ ငါ့ဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊၏။

၎ဝ၆-၂။ တေန သမယေန၊ဌ။ အာယသ္မာ နာဂသမာလော၊ အရှင်နာဂသမာလသည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဗီဇယမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။

အထ၊ဌ။ အာယသ္မာနာဂသမာလော၊ သည်။"ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ ဘန္တေ၊ရား။အစ္ဆရိယံ၊လက်ဖျစ်ခတ်သံ အံ့ချီးထိုက်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဖူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစု။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမံ မွေ့ပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ရှု။ မေ၊၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟဋ္ဌာနိ၊ ရှင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အယံ၀မ္မ၀ရိယာယော၊သည်။ ကောနာမော တိ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကား၊ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။ နာဂသမာလ၊ လ။ တံ၊ သည်။ တသ္မာ၊ ထိုအမွေးရှင်ခြင်းကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ မွေ့ပရိယာယံ၊ကို။ လောမဟံသနပရိယာယော တေ၀၊ လောမဟံသဒေသနာ ဟူ၍သာလျှင်။ ဘာရေတိ၊ မှတ်လော့"။ ဣတိ၊သို့။ အ၀ေ၀စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာသီဟနာဒသုတ်ကို။ အ၀ေ၀စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ နာဂ

သမာလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂ၀တော၊၏။ ဘာသိတံ၊ကို။အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာသီဟနာဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ

"ဘဒ္ဒ၃။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ပါ၀ိသိ ။ သုပေးမြ)။ ။အထ၊ဌ။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊တို့၏။ "သာ၀တ္ထိယံ၊ ဌ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတုံ၊ ၎။ တာ၀ အတိပ္ပဂေါ၊ စောလွန်းသေး၏။ မယံ၊တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏။ အာရာ၊မော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ယံနူန ဥ၊သက်မေယျာ၊မာတိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊သည်။ အ၊ဟောသိ၊ပြီ။

၁။ နံ ဓာရေယိတိ ဣဟ နန္ဒိ နိ၀ါတမတ္ထံ၊ မဇ္ဈိ ၃-ဗဟုဓာတုကသုတ် ဋီကာ။

အထ၊၌။တောဘိက္ခု၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ့၊တို့၏။ အာရုမေ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္စာ၊ကုန်ရ၏။ အ ညတိတ္ထိ-ယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတ္စာ၊ လွန်စေ၍ ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ သု၊ကုန်ပြီ။ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ပယ်ခြင်းကို။ (ပရိညာန္တိ ပဟာနပရိညံ၊ သော ဟိ သမတိက္ကမော၊ နိ ဗ္ဗုတရော။ဋီကာ)။ ပညပေတိ၊ ပညတ်၏။ မယမ္ပိ၊တို့သည်လည်း။ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပ. ဘ္ဘပေမ၊ကုန်အံ့။ပ။ ရူပါနံ၊ ရူပ်တို့ကို။ ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ပ။ ပဿပေမ၊ ကုန်အံ့။ အာဝုသော၊ ဘို့။ နော၊ ဝါဘို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပညတ်ရာ၌။ သမဏဿ ဝါ ဂေါတမဿ၊ ၏ဝင်း။ အမှာကံ ဝါ၊ ငါဘို့၏ဝင်း။ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာနှင့်။ဓမ္မဒေသနံ ဝါ၊ကို့ဝင်း။အနုသာသနိယာ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်။ အနုသာသနိ ဝါ၊ ကို့ဝင်း။ အာရဗ္ဘ၊ စွဲ၍။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အထူး အလို အသီးသီးပြု ခြင်းကို။ ဝုစ္စေထ။ ဆိုအပ်ရာ၏။ (ယဒိဒံ။ပ။ နာနာကရဏံ ဝုစ္စေထ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ဝုစ္စေထာတိ ဝုစ္စေယ္ယ ဋီကာ)။ သော ဝိယေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ သော အဝိပ္ပယာ သော၊ ထိုအလိုသည်။ ကော၊နည်း။ တံ နာနာကရဏံ၊ထိုအသီးသီး ပြုခြင်းသည်။ကိန္တိ၊ နည်းဟူ၍။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ အထ၊၌။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိ သု၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ကုန်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ သု၊ မြစ်လည်း မမြစ်ကုန်။ အနဘိနန္ဒိတ္စာ၊၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္စာ၊ ၍ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ "သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ဗုဒ္ဓ ဘာသိတ ၊ဤဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာ နိယာမ၊ သိအောင် ပြုကုန်အံ့"။ ဤတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ ။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၁၆၄။ အထ၊၌။ပ။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲတော်မူကုန်ပြီးသော။ ။(ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။"အာဝုသော၊ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သဘောဘွယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိ ၊နည်း။ ရူပါနံ၊ ရူပ်တို့၏။ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ပ။ နိဿရဏံ၊သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဝစနီယာ၊ မေးဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ မေးအပ်ကုန်သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ နုစေဝ သမ္မာယိဿန္တိ၊ ပြည့်ပြည့် စုံစုံ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်လတ္တံ့ ။ ဥတ္တရိ စ၊ အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့။အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့ ။တံ၊ ထိုမဖြေဆိုနိုင်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့် ။ အဝိသယယသ္မိ ၊ အံ့ရာမဟုတ်သည်၌။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တထာဂတေန ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုဝင်း။ တထာဂတသာဝကေန ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်

၁။ ယထာတိ ကာရဏဝစနံ၊ တန္တိ နိပါတမတ္တံ။ယသ္မာ အဝိသယေ ပဇ္ဇော ပုစ္ဆိတော ဟောတိတိ အတ္ထော အဋ္ဌကထာ။ ။ယသ္မာ အဝိသယေ ပဇ္ဇော ပုစ္ဆိတော၊ တသ္မာ အာပဇ္ဇိဿန္တိတိ ယောဇနာ။ ဋီကာ။

ကိုဝင်း။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ဣတောဝ၊ ဤငါဘုရားသာသနာမှ။ သုတ္တာ၊ ၍။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒမသံ ပဋ္ဌာနံ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ(၂၀)နှင့် တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဘုံ၌။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံရားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါလောကဘုံ၌။အဟံ၊ သည်။ နပသာမိ၊ မြင်တော်မမူ ။

၁၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အသာဒေါ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဋ္ဌ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဣဓ၊ ရှာမှီး အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ ဖြင့် ဆပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမဂုဏနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော ၂ ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ပ။ သောတ ဝိညေယ္ယာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ပ။ ဃာနဝိညေယ္ယာ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံ့အပ်ကုန်သော။ပ။ ဇိဝှါဝိညေ ယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေ ယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမဂုဏာ၊တို့သည်။ ဣမေပဋ္ဌ၊တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ ပဋ္ဌ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယံ ဃုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်း၁ ည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ဖွယ်တည်း။

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမာနံ၊တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော စ၊အဘယ်နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ဤ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သိတာယ၊ အအေးသည်။ ပုရက္ခတော၊ နှိပ်စပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၃ ။ ဥဏှာယ၊အပူသည်။ ပုရက္ခတော၊၍။ ဌာ်သမကသစ္စါတာတပသရိသ ပ

၁။ တထာဂတာနှင့် တထာဂတသာဝကတို့ကို ချန်လှပ်၍ ဤငါဘုရား သာသနာမှ "ကော ပနာဝုသော ကာမာနံ အဿာဒေါ။ပ။ ဝေဒနာနံ အဿာဒေါ၊ ကော အာဒီနဝေါ၊ ကိं နိဿရဏံ"ဟူသော အမေးကို ကြားရ သော အတယာဂ်တ အတယာဂတသာဝက ဖြစ်သော အကြင်သူသည် ဤပြဿနာကို ပြေလယ်အောင် ဖြေရှင်း ခြင်းဖြင့် စိတ်ကို နှစ်သက်စေရာ၏။ သတ္တဝါလောကတခုလုံးလယ် ထိုသည့် သူကို ငါဘုရား မြင်တော်မမူ-ဟူလို။

၂။ စက္ခုဝိညေယျာတိ စက္ခုဝိညာဏေန ပဿိတဗ္ဗာ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။စက္ခုဝိညေယျာတိ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ ဟေတုဒ္ဒါရိကဝိညာဏေဟိ ဝိဇာနိတဗ္ဗာ။ ဋီကာ။ စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ဟု သော်လည်း၊ ဋီကာနည်း ယောဇနာ။ ဤ၌ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် ကရိုဏ်းအဖြစ် ယောဇနာခြင်းထက် စက္ခုဝိညာဏ်။ ဝါ၊ စက္ခုဒ္ဒါရိက ဝိညာဏ်တို့သည် မြင်အပ်ကုန်သော ဟု ကတ္တား ယောဇနာခြင်းက ပို၍ သင့်မြတ် ၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဝိညာဏ်သည် ကရိုဏ်း မဟုတ်၊ ကတ္တားသာ။ စက္ခုပသာဒသည် ကတ္တားမဟုတ်၊ ကရိုဏ်းသာ။ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤနီသျှင် ရှိုးရာလိုက်၍ ကရိုဏ်းပေးလိုက်သည်။

၃။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဟူသော အနုက်သည် အဓိပ္ပါယ်နက်သာ။ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်- ခြံရံအပ်သည်၊ သို့မဟုတ် ရှေ့သွားပြုအပ်သည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ ပုရက္ခတောကို ပုရတော-ဟု ဖွင့်၏၊ ဋီကာ၌ ပုရတော ကတော-ဟု ဖွင့်၏။

သမ္မာသောဟိ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မွေ့ ကင်းသန်း တို့၏ အတွေ့တို့သည်။ ရိုဿမာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ခုပ္ပိပါသာယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ မိယမာနော၊ သေသည်ဖြစ်၍။ ယဒိမုဒ္ဓါယ၊ လက်ဆစ်ချိုး အတတ်ဖြင့် သော်၎င်း။ ယဒိဂဏနာယ၊ ဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသင်္ခါနေန၊ အပေါင်းဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိကသိယာ၊ လယ်ထွန် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဝဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သည် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ယဒိဂေါရက္ခေန၊ နွားကျောင်း နွားမွေးအတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဣတ္ထေန၊ လေးအတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိရာဇပေါရိသေန၊ မင်းခစား အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသိပ္ပညတရေန၊ အတတ်အမျိုးမျိုးဖြင့်သော်၎င်း။ ယေနသိပ္ပဋ္ဌာနေန၊ အကြင်အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဧဝိဂ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သန္ဓိဋ္ဌကော၊ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်အပ်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓော၊ ဆင်းရဲအစုအပုံဖြစ်သော။ ကာမာနံ၊တို့၏။အယံပိ အာဒီနဝေါ၊ ဤအပြစ်သည်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမလျှင် မူလစာစ်မြင်ရှိ၏။ (မူလဌေန ကာမာ နိဒါနံ အသာတိ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ကာမာဓိကရဏံ၊ကာမလျှင် တည်ရာအကြောင်း ရှိ၏။ကာမာနံ၊တို့၏။ဟေတု၊ ကြောင့်။ (ဥပဇ္ဈာတိယေဝ၊ဖြစ်သည်သာတည်း)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓဟာတော၊ ထကြွသော။ ဃဋ္ဋတော၊ စေ့ဆော်သော။ ဝါယမတော၊ အားထုတ်သော။တဿ ကုလပုတ္တဿ၊၏။တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ စေ နာဘိနိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊အကယ်၍ မပြီးစီးကုန်အုံ့။ သော(ကုလပုတ္တော၊)သည်။“မေ၏။ ဥဋ္ဌာနံ၊ထကြွခြင်းသည်။ မေ၊ဝီရိယံ၊တ၊အချည်းနှီးသာတကား။ မေ၏။ ဝါယာမော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အဖလော ပတာတိ၊ အကျိုးမရှိစွတကား”ဟူ၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဠိ ၊ရင်ကိုတီး၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေ၊ဤသို့။ပ။စေအဘိနိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အုံ့။သော၊သည်။ တေသံ ဘောဂါနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာဓိကရဏံ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။“မေ၊ ငါ၏။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ကိန္တိ၊အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ရာဇာနော၊တို့သည်။နေဝ ဟရေယျုံ၊မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအုံ့နည်း။စောရာ၊တို့သည်။နဟရေယျုံ၊ နည်း။အဂ္ဂိ၊သည်။ နဒဟေယျ၊ မလောင်ရာအုံ့နည်း။ဥဒကံ၊ သည်။နဝဟေယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာအုံ့နည်း။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ နဟရေယျုန္တိ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအုံ့နည်း” ဟူ၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဝေ၊သို့။ အာရက္ခတောဃော။ ဂေါပယတောဃော၊ လုံခြုံစေသော။ တဿ(ကုလပုတ္တဿ၊) ၁ ၏။ တေဘောဂါ၊ တို့ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ တို့သည် မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်အုံ့။ စောရာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ဝါ၊တို့သည်မူလည်း။စေဟရန္တိ၊ကုန်အုံ့။သော(ကုလပုတ္တော၊) သည်။ “မေ၊၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဥစ္စာသည်လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ သောစတိ၊ ၏။ပ။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဇတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဤဝါကျ၌ ပါဠိတော်ဝယ်၊ တဿ ဝေ်ဟူ၍သာ ရှိ၏၊ တဿ စေ ဝေ်ဟူ၍ စေသဒ္ဒါ ပါက ပိုကောင်း၏။ ရှေးမူနှင့် နိဿယမျှားတွင် ပါရှိ၏။ ရွှေဝါကျမျှားတို့လည်း စေသဒ္ဒါ ပါသည်။

၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါန်၊ကာမဂုဏ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍။ ကာမာဓိကရဏ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို တည်ရာပြု၍။ ကာမာနုမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ရာဇာနောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရာဇူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ပြောဟူကား၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ပ။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသမီးသည်လည်း။ပ။ ပိတာပိ၊ အဖသည်လည်း။ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသမီးသည်လည်း။ပ။ ဘာတာပိ၊ ညီအစ်ကိုသည်လည်း။ပ။ ဘာတာပိ၊ မောင်သည်လည်း။ပ။ ဘဂိနိပိ၊ အစ်မ နှစ်မသည်လည်း။ပ။ သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေနနှင့်။ ဝိဝဒတိ၏။ ဟေ၊ ထိုမင်း စသည်တို့သည်။ ကလဟဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓတ္ထ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကြောင့်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပါဏိဟိပိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ လေဋ္ဌုဟိပိ၊ ခဲတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍေဟိပိ၊ တုတ်လုံတံဟူ၍ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္ထေဟိပိ၊ ဓားတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ဟူသည်။ ဟတ္ထ၊ ထိုအားသုတ်ခြင်းကြောင့်။ မရဏံပိ၊ သေခြင်းသို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုမတ်ဖြစ်ယော။ ဒုက္ခံပိ၊ ဆင်းရဲသို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟူ။ပ။ ဟေ ဟု၊ ကြောင့်။ ဥပဟတိယော ဖြစ်သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ အသိစမ္မံ၊ သန်လျက်ကာ၊ကို။ဟေတု၊၍။ ဓနုကလာပံ၊ လေး မြား တောင့်ကို။ သန္ဓယှိတ္မာ၊လွယ်၍။ ဥသုသု မြားတို့ကို။ ခိပ္ပမာနေ၊ပြီ၊ ပစ်အင်ကုန်သော်လည်း။သတ္တိသုလ်တို့ကို၊ ခိပ္ပမာနေ၊သုပြီ၊ ကုန်သော်လည်း။ အသိသု၊ သန်လျက်ဘို့သည်။ ဝိဇ္ဇော၊တလန္ဓေသုပြီ၊ တောက်ပ ကုန်သော်လည်း။ ဥဘတောဗျူဠှံ စစ်သည်နှစ်ဘက် ရင်ဆိုင်ယော။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့။ဟတ္ထနှန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ ထိုစစ်မြေပြင်၌။ ဥသုဝိပိ၊ ဝှေ့ဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ သတ္တိယာပိ၊ လှံဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ထိုးကုန်၏။ အသိနာပိ၊ သန်လျက်ဖြင့်လည်း။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။တတ္ထ၊ ထိုစစ်မြေပြင်၌။ မရဏံပိ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ဓနုကလာပံ၊ လေးမြား တောင့်ကို။သန္ဓယှိတ္မာ၊ လွယ်၍။ ဥသုသု၊ တို့ကို။ ခိပ္ပမာနေ၊ယုပြီ၊ သော်လည်း။ပ။ ဝိဇ္ဇောတလန္ဓေ၊ယုပြီ၊ သော်လည်း။ အဒ္ဓါ၀လေပနာ၊ ညွှန်ကိုဖြင့် လိမ်းကျံ၊ယပ်ကုန်သော။ (တာ တိန္ဓေန ကလလေန သိတ္တာ အဒ္ဓါ၀ လေပနာနာမ ဟောန္တိ။ အဒ္ဓကထာ)။ ဥပဓာရိယော၊ တံတိုင်းခြေတို့ကို။ ပဟန္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတံတိုင်းခြေ၌။ပ။ ဆဂေ၊ ကာယပြီ၊ နွားခြေးရည်ဖြင့်လည်း။ သြသိဉ္စန္တိ၊ လောင်းကုန်၏။ အဘိဝဂ္ဂေ၊ပြီ၊ ရွှေးရွယောင်ထားအပ်သော သစ်လုံးအနေဖြင့်လည်း။ သြမဒ္ဒန္တိ၊ ဖိချုကုန်၏။ အ ဘိ၊နာပြီ၊ ဖြင့်လည်း။ သီသံ၊ကို။ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ။ပ။ ဟေ ဟု၊ ကြောင့်။ ဥပဟတိ ယော၊ သာတည်း။

၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သန္ဓိ ပိ၊ နံရံစပ်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ နိလ္လောပံပိ၊ တအိမ်မကျန်တရှာလုံး လုရက်၍လည်း။ ဃရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ကောဋ္ဌကမ္ပိ၊

၁။ ဤကား ဂါမေ ပဟရိတ္မာ မဟာဝိလောပံ ကရောန္တိ။ ဇိဏ္ဏဃရံ ဂဟေတ္မာ အာဟာရုပေန္တိ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် နိလ္လောပန္တိ နိဿေသဝိလောပံ-ဟူသော ဤရှိကာတို့နှင့် အညီတည်း။ မန္တာန်း ဃဋ္ဋေ၊ ဃဋ္ဋကာ၊ နိလ်ယိတ္မာ ဟရတိ-ဟု နိလ္လောပ်ပုဒ်ကို ပွင့်ဆိုသည်။

တအိမ်ထောင်လုံး ဖမ်းယူခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပန္ထေပိ၊ လမ်းဘေးလည်း။ တိဋ္ဌန္တိ၊ (လုယူရန်)တည်ကုန်၏။ ပရဒါရံပိ၊ သူတပါးသားမယားကိုလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍ ။ဝိဝိဓေ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ကမ္မကာရဏာ၊ ညှင်းဆဲခြင်းအမှုတို့ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ကသာဟိပိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း။ တာဠေန္တိ၊ ရိုက်စေကုန်၏။ ဝေတ္တေဟိပိ၊ ဆူးရိုက်သော ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ တာဠေန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗုဒ္ဓကေဟိပိ၊ တုတ်တိုတို့ဖြင့်လည်း။ (လေးတောင်ပြည့်လျှင်ဒဏ္ဍ၊ လေးတောင် မပြည့်လျှင် အဗုဒ္ဓကာ)။ တာဠေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ပါဒံပိ၊ ခြေကို လည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒံပိ၊ လက်ခြေ ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ကဏ္ဏမ္ပိ၊ နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ကုန်၏။ နာသမ္ပိ၊နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ကုန်၏။ ကဏ္ဏနာသမ္ပိ၊ နား နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ဗိလင်္ဂထာလိကမ္ပိ၊ ပုန်းရည်အိုးခွံ ပုန်းရည်လောင်း သဏ္ဌေသို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို လည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သခ်မုဏ္ဍိကံပိ၊ ခရုသင်းအတူ (ဖွေးဖွေးဖြူအောင်)ဥိုးပြီးပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ။(သခ် ဝိပ် မုဏ္ဍကမ္မကာရဏံ။ ဌီကာ)။ ရာဟုမုခံပိ၊ ရာဟုခံတွင်းသို့ ရောက် သော နေမင်း တမူ ပြုခြင်းအမှုကိုလည်း။ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ရာဟု မုခဂတ သူရိယ သဏ္ဌာနကမ္မ ကာရဏံ။ဌီ)။ ဇောတိမာလိကမ်ပိ၊ တကိုယ်ခုံး မီးပန်း သဖွယ် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ (ဇောတိမာလဝန္တံ ကမ္မကာရဏံ။ဌီကာ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကံပိ၊ လက်ကို မီးလျှံသွင်အောင် ရှို့မြှိုက်ခြင်းအမှုကိုလည်း။ (ဟတ္ထပဇ္ဇောတနကမ္မကာရဏံ။ ဌီကာ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရေကပတ္တိကံပိ၊ပိန်းရွက်နှင့် တူသောကိုယ်ရေပွေ့ကို ခွဲခြင်း အမှုကိုလည်း[၂]။ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ စီရကဝါသိကံပိ၊ အဝတ်သဖွယ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရေတို့ကို ဝတ်စေခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ (သရီရတောဥပ္ပါဠိတမဒ္ဒစီရကာဟိ၊ နိဝါသာပနကမ္မကာရဏံ။ဌီကာ)။ ဧဏေယျကံပိ၊ဏေမည်သော သား ကောင်ကဲ့သို့ ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧဏိမိဂသဒိသကမ္မကာရဏံ။ ဌီကာ)။ ဗဠိသမံ ဝိကံပိ၊ ချိပ်တို့ဖြင့် အသားတို့ကို ချိတ်ဆွဲခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဗဠိသေဟိ မံသုပ္ပါဋနကမ္မကာရဏံ။ ဌီ)။ ကဟ္ဝာပဏံကံပိ၊ တကျပ်သားချင်း ဖြတ် လှီးခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကဟ္ဝာပဏမတ္တသော ဆိန္နနကမ္မကာရဏံ။ ဌီ)။ ခါရာပတစ္ဆိကမ်ပိ၊ ဆားဆမ်ပျော ရေတို့ဖြင့် သွန်းလောင်း ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တစ္ဆိဘာ ခါရာဝသိဉ္စနကမ္မကာရဏံ။ဌီ)။ ပလိဃပရိတ္တေကမ်ပိ၊ တံခါးကျည်ကဲ့သို့ လည်းစခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဃလိဃသဝိယ ပရိဝတ္တနကမ္မကာရဏံ။ ဌီ)။ ပလာလပီဌကံပိ၊ ကောက်ရိုး အင်ပျဉ်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကို လိပ်ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလာလပီဌသဒိသ ဝိယ - သရီရဿ သံဝေလ္လေန ကမ္မကာရဏံ။ဌီ)။ တတ္တေန၊ လောလောပူသော။ တေလေနပိ၊ ဆီဖြင့်လည်း။ ဩသိဉ္စန္တိ၊ သွန်းလောင်းကုန်၏။ သုနခေဟိပိ၊ ခွေးငတ်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါပေန္တိ၊ ခဲစေကုန်၏။ ဇီဝန္တံပိ၊ အရှင်လတ်လတ်ကိုလည်း။ သူလေ၊ ( ) ကျင်ခ်။ ဥတ္တာသေန္တိ၊ လှိုက်ကုန်၏။ အသိနာပိ၊ လည်း။ သီသံကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ တတ္ထ၊ ခ်။ပ။ဟေတု၊ ( ) ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဗိလင်္ဂထာလေ သိတ္တံ 'ဗိလင်္ဂထာလိကံ၊ တမိဝ ဗိလင်္ဂထာလိကံ။ ။ပုန်းရည်အိုးခွံ ပုန်းရည်လောင်းထည့် သကဲ့သို့ ဥဏ္ဍောင်းခွံကို ခွဲ၍ သံပူရေ လောင်းထည့်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း ဟူလို။

၂။ ရေကပတ္တကမ္မကာရဏန္တိ ရေကပတ္တသဒိသေ သရီရတော ပဇ္ဇေ ဥပ္ပါဋနကမ္မကာရဏံဟုသောဘိဓာလို၊ ရေကပတ္တ ဟု ( )ရမည်။ ရေကဝဋ္ဋကမ္မကာရဏံ-ဟူ၍လည်း ပါ၏ရှိ၏။ ထိုပါဋိ၏ အလို မြက်ကြိုးဖြင့် ကဲ့၍ ( )ခြင်း အမှုကိုလည်း-ဟု ပေး။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတ်၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန်တို့၊ ကုန်၏။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ တမလွန်ဘ ဖြစ်သော။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။

၁ရ၀

ခမ်းမ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိဉ္စာ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမေသု၊တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊အ ကြင်ဆန္ဒရာဂ၏ ပယ်ဖျောက်ရာသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရာ နိုင်ငှာနိ်သည်။ အတ္ထိ ၏။ ဣဒံ၊ ဤနိုင်ငှာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဧवं၊ သို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒမဒ္ဒ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း အဿာဒတော၊ သာယာဖွယ်ဟူ၍။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်ဟူ၍။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သူသည်- ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿတိ၊လတ္တံ့။ တဿ ထ ဘဝတ္ထာယ၊(ထိုအကျင့်ဖြင့်)သိခြင်း အကျိုးငှါ။ ပရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သမာဒပေဿန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်လတ္တံ့ဟုသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း ။ပ။ သမာဒပေဿန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁ရ၁

ဘမ်ခ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပါနံ၊ ရှင်တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘေယျဓာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ပန္နရသ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ ဝါ၊ တဆုံ့ငါးနှစ်အရွယ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ ဝါ၊ တဆုံ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နာတိဒီဃာ၊ မမြင့်လွန်းသော။ နာတိရဿာ၊ မနိမ့်လွန်းသော။ နာတိကိသာ၊ မပိန်လွန်းသော။ နာတိထူလာ၊ မဝလွန်းသော။ နာတိကာဠီ၊ မမည်းလွန်းသော။ နာစ္စောဒါတာ၊ မဖြူလွန်းသော။ ခဏ္ဍိစ္စကညာ ဝါ၊ မင်းမျိုး သတ္တိသွေးသည်ရင်း။ ပြာဟ္မဏကညာ ဝါ၊ ပုံကားမျိုး သတ္တိသွေ့သည်ရင်း။ ဂဟပတိကညာ ဝါ၊ သူကြွယ်မျိုး သတ္တိသွေ့သည် ရင်း။ (အတ္ထိ၏။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာ ကညာ၊ သည်။ တံ သို့ သမင်္ဂေယ၊ ထိုတဆုံ့ငါးနှစ် တဆုံ့ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိ၏။ ပရမာ၊ လွန်ကဲသော။ သုဘ၊ တင့်တယ်

သော။ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အံ့ဆင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဥ။ ဟိ၊သို့။ (ကြိုးပေါ်)။ ဘန္တေ ရား။ ဝေ၊ မှန်ပါ၏။ (ကျွတ်၊သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ ကုန်၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘံ၊သော။ ဝဏ္ဏနိဘံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အပ၊သည်။ ရူပါနံ၊ဟူ၏။ အဿာဒေါ၊တည်း။

ခရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အပရေန္တ သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ အာသီတိကံ ဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နာဝုတိကံ ဝါ၊ အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝဿသတိကံ ဝါ၊ အနှစ်တရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းသော။ ဂေါပါနသိ၁ ဝင်္ကာ၊

၁။ ဤ ၁ဖက-စာပိုဒ်မှ စ၍ စာပိုဒ် ဂဏန်းများကို ပြင်၍ တည်ထားသော်၊ အမေးဝါကျများ၏ ရှေ့သော စာပိုဒ်ဂဏန်းများ ပို့မှ သင့်လျော်မည်၊ အရှေ့ကထောင်လည်း ဤနည်းသာ စာပိုဒ် ဂဏန်း ရှိသင့်၏။

အချဉ်ကဲ့သို့ ကောက်သော။ ဘောဂ်၊ ကိုင်းသော။ (ဘောဂ္ဂန္တီ-ဘဂ်၊ ဗျာမိုနာ ပိသာ ဝက်ဘာဝမေဝ ဖီပေတိ။ အဋ္ဌကထာ။ အတိဝိယ ဝက်တာယ ဘောဂ်။ ဋီကာ)။ ဒဏ္ဍပရာယနံ၊ တောင်ဝှေးလျှင် ဝှိုက်အဖော်ရှိသော။ ဗဟေဓမ္မာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ ဂစ္ဆန္တိ ၊ သွားသော့။ အာတုရံ၊ ကျင်နာသော။ ဂတာယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်သော။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကျိုးသောသွားရှိသော။ ပလိတာကေသံ၊ ဖြူသောဆံရှိသော။ ဝိလုနံ၊ ကျိုးကြွား ဆံပင်ကျွတ်သော။ ခလိတသိရံ၊ ပြောင်ချောသော ဦးခေါင်း ရှိသော။ ဝလိနံ၊ အရေတွန့်သော။ တိလကာဟတဂတ္တံ၊ မှဲ့စွဲသော ကိုယ်ရှိသော။ တမေဝ ဘဂိနီ ၊ထိုနှမဂုဏ်ပင်လျှင်။ ပသောယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗေ ဝေ၊ သော်ကား ကုန်ကုန်ကုန်

လိမ်းကျံသော။ နှာရှသမ္ဘန်ခြံ၊ သော။ သရီရံ၊ သော။ တမေဝ ဘဂိနီ၊ ပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၏။ အင္ဂါကသခ်ိလိက်၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှကင်းသော။ နှာရှသမ္ဘန်ခြံ၊ သော။ သရီရံ၊သော။ တမေဝ ဘဂိနီ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၏။ တမေဝ ဘဂိနီ၊ ၏သာလျှင်။ အညေန၊ တပါးသော အရုပ်၌။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ပ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ ခြေ ရိုးကို။ပ။ ဂေါပ္ဖကဋ္ဌိကံ၊ ဖမြက်ရိုးကို။ပ။ ဇင်္ဃဋ္ဌိကံ၊ ဒူးရိုးကို။ပ။ဥိရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို ။ပ။ ကဋိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုးကို။ပ။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကို။ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကို။ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ပ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိကိုတွေ့ဘွာနိ၊ အရပ်,ထောင့်အရပ်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပဂတသမ္ဘန္ဓာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ ' အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ပ။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။

၅ ရှေ့ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။တမေဝ ဘဂိနီ၊ ၏ပင်လျှင်။သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ကို။ ပဿေယျ၊၏။ ပ။သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း အဆင်းနှင့် တူကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊တို့ကို။ ပဿေယျ၊၏။ပ။ ပုဉ္ဇကိတာနိ၊ အစုအပုံဖြင့်ကုန်သော။ တေရော ဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊တို့.ကို။ ပဿေယျ၊ ရုတ်။ပ။ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့.ကို။ ပဿေယျ၊ ရုတ်။ပ။အာဒီ-နဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ (ကိဉ္စ ဘိက္ခဝေ ရူပါနံ နိဿရဏံ ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီးစာပိုဒ် ၁၆၈-ကို မှီးရှု အနက် သမ္ဘန်လေ။ ကာမာနံဟူသော ပါဠိနှင့် ရူပါနံဟူသော ပါဠိသာထူး၏)။

၁၇ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်သည်။ ကော စ၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဧဝ၊ ၍ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယဿိ သမယေ၌။ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၌။အဇ္ဈတ္တဗျာပါဒေ၊ ပယိ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နေဝ စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ပရေဗျာပါဒေ၊ ပယိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း။ နှ စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ဥဘယဗျာပါဒေ၊ ပယိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နှ စေတေတိ၊အားမထုတ်။တသ္မိံ သမယေ၌။အ-ဗျာပဇ္ဈယော၀။ဆင်းရဲမရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊သည်။ ဝေဒနာနံ၊တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်ကို။ အဗျာပဇ္ဈပရမံ၊ ဆင်းရဲကင်းခြင်းလျှင် လွန်မြတ်ခြင်း ရှိ၏.ဟူ၍ ၀ဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေ

၁။ အဗျာပဇ္ဈယော၀တိ နိဒုက္ခမေ၀၊ အဒုကတာ။ ဗျာပါဒေနဒ္ဒေန ဗျာပါဒေ၀၊ ဗျာပါဒေ၀ ဗျာပဇ္ဈံ၊ ဒုတ္ထိ ဘော ဗျာပဇ္ဈန္တိ အဗျာပဇ္ဈံ ဒုက္ခရုယိတံ၊ ထေနဟာ နိဒုက္ခ မေ၀တိ၊ ဋီကာ။

တတ်သော။စေတသော၊ စိတ်၏။ကောဒီဘာဝ၀ံ၊ မြတ်သော တာညီကြည်ခြင်းကိုပြုစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပီတိယာ၏။ (ဝုပသမာ စ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ ။စသဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း)။ ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်ဖြစ်၍ရင်း။သတော စ၊အောက်မေ့တတ်သည် ဖြစ်၍ ရင်း။သမ္ပဇာနော စ၊ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်ဖြင့်၍ ရင်း။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ ယင်းတတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသည်။သတိမာ၊သတိနှင့် ပြည့်စုံပေသည်။သုခဝိဟာရီတိ၊ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိပေသည်"ဟု၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။တံ တတိယဈာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ဈာန်လေးပါးတို့၏ ရှေ့ဦးစီး ခဏ၌ သာလျှင်။ သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ စ၊ စေတသိက သုခ စေတသိက ဒုက္ခဘို့၏လည်း။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခ၀ ညှင်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဘိညာဒံ၊ ကို။ အဗျာပဇ္ဇာ ဟု၍။ ဝေဒါဒိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒန္တ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ဝေဒနာ၊သည်။အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိ။ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏။ဝိပရိဏာမမဓမ္မာ၊ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ (တသ္မာ၊ကြောင့်)။ ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာ၊ဒီနဝေါ၊ တည်း။

ဘဒ္ဒန္တ။ ဝိဇ္ဇ သိက္ခဝေ ဝေဒနာနံ နိဿဟုတ်-ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီး စာပိုဒ် ၁၆၈-ကိုမှီး၍ အနုတ် သမ္ဗန်ဆေ၊ ဝေဒနာနံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ကာမာနံဟူသောပါဠိသာ ထူး၏၊ ဤဒေ၀ေါစ။ပ။ အာဘိနန္ဒုံ ပေးမြဲ)။

ဘတိယံ၊ သော။ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တံ၊ ဆည်း။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

ဘဒ္ဒန္တ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ဝေဒနာ၊သည်။အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိ။ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏။ဝိပရိဏာမမဓမ္မာ၊ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ (တသ္မာ၊ကြောင့်)။ ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာ၊ဒီနဝေါ၊ တည်း။

ဘဒ္ဒန္တ။ ဝိဇ္ဇ သိက္ခဝေ ဝေဒနာနံ နိဿဟုတ်-ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီး စာပိုဒ် ၁၆၈-ကိုမှီး၍ အနုတ် သမ္ဗန်ဆေ၊ ဝေဒနာနံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ကာမာနံဟူသောပါဠိသာ ထူး၏၊ ဤဒေ၀ေါစ။ပ။ အာဘိနန္ဒုံ ပေးမြဲ)။

ဘတိယံ၊ သော။ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တံ၊ ဆည်း။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

ဘဒ္ဒန္တ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာ၊

ကြောင်း"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလကပင်လျှင်။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ အာစာနာမိ၊သိ၏။ "ဘန္တေ၊ရား။လောဘော၊သည်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ တည်း။ပ။ မောဟော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊" ဟူ၍။ ဝေဠု ဣသိပင်လျှင်။ပ။ အဟံ၊ သည်။ အာစာနာမိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ သို့ ယိလျက်လည်း။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ လောဘမ္မာပိ၊ လောဘတရားတို့သည်လည်း။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်း စေ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌန္တိတိ ခေပေတ္မာတိဋ္ဌန္တိ။ ဋ္ဌ။ ။အခ္ချိ သော အရာဌာနတို့၌ ဂဟဏတ္ထ ရှိ၏)။ ဒေါသမ္မာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ မောဟမ္မာပိ၊ တို့သည် လည်း။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင် တရား ကြောင့်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ လောဘမ္မာပိ၊တို့သည်လည်း။ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ကုန်၏။အဗ္ဘုတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ မေ၊၏။ အပ္ပဟီနော၊မပယ်အပ်သေးသော။ သောမဿော၊ ထိုတရားသည်။ ကောသုနာမာတိ၊အဘယ် မည်သော တရားနည်း ဟူ၍။ဝေ၊ဣသိသော အကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝ၇၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယေန၊ အကြင် တရားကြောင့်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ တေ၊၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဘုတ္တံ၌။ တေ၊၏။ အပ္ပဟီနော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ သော ဝေ၊ထိုလောဘ ဒေါသ မောဟာသာလျှင်တည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ တေ၊ သင်၏။ သောစ ဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်လည်း။ အဗ္ဘုတ္တံ၊ ၌။ ပဟီနော၊ပယ်အပ်ပြီးသည်။ အဘဝိဿ၊ဖြစ်ခြားအံ့။ တံ၊သည်။အဂါရံ၊အိမ်၌။ နအဋ္ဌာဝသေယျာသိ၊ မနေရာ။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ နပရိဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ မခံစားရာ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ တေ၊ သည်။ သော ဧ ဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းကိုပင်လျှင်။ အဗ္ဘုတ္တံ၊ ၌။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ အဂါရံ၌။ အဋ္ဌာဝသိ၊ ၏။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ခံစား၏။

ဝ၇၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ "ကာမာ၊ ကာမတို့သည်။အပ္ပဿာဒါ၊ နည်းသော သာယာဖွယ် ရှိကုန်၏။ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲ ရှိကုန်၏။ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဘဏ္ဍ၊ ဤကာမတို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟု၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိ-ယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ (၏ လည်း ပေးနိုင်သည်။ ပညာယ ၌စပ်)။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့် ၁။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ခြားအံ့။သော ဓ သော ဝေ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်ပင်လျှင်။ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ ဧ၀၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ပီတိသုခံ ဝါ၊ ပီတိသုခရှိသော ဈာန်နှစ်ပါး အပေါင်းကိုလည်း။ တတော၊ ထိုဈာန်နှစ်ပါးအပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊ အလွန် ငြိမ်သက်သော။ အညံ ဝါ၊ တပါးသောအထက်ဈာန်နှစ်ပါး အထက် မဂ်နှစ်ပါးကိုလည်း။ နာဘိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသည်။ နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတောစခေါ၊ အကြင် အခါ၌ကား။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ "ကာမာ၊ တို့သည်။ပ။ ဘိယျောတိ၊"ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ဧ၀ံ၊

၁။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာပညာယ။(ဋ)။ ဝိပဿနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂပညာယ။ (ရှိ)

ဤကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုအရိယသာဝကသည်ပင်လျှင်။ပ။ အဓိဂစ္ဆတိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌ပင်လျှင်။ အနုဘိသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဘော၊ ဘုရားလောင်းသည်သာ လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယှမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ပ။ သုဒိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုငါသည်ပင်လျှင်။ပ။ တဇ္ဇေတာ၊ ထိုဈာန်နှစ်ပါး အပေါင်းထက်။ သန္ဓတရံ၊သော။ အသုံ ဝါ။ အထက် ဈာန်နှစ်ပါး မက်လေးပါးကိုဝင်း။ နာဗ္ဗဂမံ၊ မရပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇီ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသူဟူ၍။ နေဝ တာဝ ပစ္စညာသိံ ၊ ဝန်မခံသေး။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယ,တော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မေ၊သည်။ပ။ သုဒိဋ္ဌံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ သော စ၊ ထိုငါ့ဘုရားလောင်းသည်ပင်လျှင်။ပ။ အဗ္ဗဂမံ၊ ရပြီ။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇီ၊ ဟူ၍။ ပစ္စညာသိံ ၊ ဝန်ခံပြီ။

ခ ၁၂၈။ (ဤစာပိုဒ်ကို မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် ၁၆-၇-၈-၉-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၁၂၉။ မဟာနာမ၊နာမ်။ ကော်၊ သော။ သမယော်၌။အဟံ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ လင်းတနှင့် တူသော အထွဋ်ရှိသော။ဝါ၊အထွဋ်တို့၌ လင်းတရှိသော။ပဗ္ဗတေ၊တောင်၌။ဝိဟရာမိ၏။ တေန သမယေန၌။ သမ္မာဘုလာ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တက္ကဒန်းတို့သည်။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိ ဂိလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ကျောက်ညို၌။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်သော နေရာရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဥဗ္ဘဋ္ဌကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဥဒ္ဒိယေ၀ ဌိတကာ ဟောန္တိ အနိသိန္နာ။ဌ)။ ဩပက္ကမိကာ၊ မိမိလုံ့လဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိပ္ပာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ မဟာနာမ၊နာမ်။ အထ၌။ အဟံ၊သည်။ သာယနှသမယံ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုट्ठိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ၌။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန၊ ၌။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တေ နိဂဏ္ဌေ၊တို့ကို။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊တို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဋ္ဌကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ကုန်လျက်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ကိန္တု ဝေဒယထာတိ၊ အဘယ်ကြောင့်ခံစားကုန်သနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစိ၊ ပြီ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ဂါ့ရှင် ဂေါတမ၊ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တမည်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သမ္ဗညူ၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကိုသိ၏။ သမ္ဗဒဿာဝီ၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကို မြင်၏။ စရတော စ၊ သွားစဉ်ရင်း။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်စဉ်ရင်း။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်ပျော်စဉ်ရင်း။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးစဉ်ရင်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ဗေ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ သော၊ ထိုနာဋပုတ္တသည်။ ဘော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ပုဗ္ဗေ၌ ၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ကဋုကာယ၊ ကြမ်းသော။ ဣမာယ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အကျင့်ဖြင့်။ နိဇ္ဇီရေထ၊ ဆေးမြေ့ထုတ်။ တတ္ထ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော

အကျင့်ခ်ဋ္ဌ။ ဘေရုဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ အကြင် စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှု ကံကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ဟောတိ၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုရာဏာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ တပသာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ ဗျန္တီဘာဝါ၊ ကင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်ငင်း။ နဝါနံ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို။အကရဏာ၊ မပြုခြင်းကြောင့်ငင်း။အာယတိ ံ ၌။အနဝဿ ဝေါ၊မပွါးခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။အာယတိ ံ၌။အနဝဿဝါ၊မပွါးခြင်းကြောင့်။ကမ္မက္ခယာ၊ ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ကမ္မက္ခယာ၊ ကြောင့်။ဒုက္ခက္ခယာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုက္ခက္ခယာ၊ကြောင့်၊ ဝေဒနာက္ခယာ၊ ဒေဝနာတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ဝေဒနက္ခယာ၊ကြောင့်။ သဗ္ဗံ ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊လတ္တံ့ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ အာဟ၊ပြောဆိုပြီ။တဥ္စ၊ထိုနာဠပုတ္တ၏ စကားဆဲသည်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ (ထို)ငါတို့အား။ (ငါတို့၏ စိတ်ဌာနမှ၍ သော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန် အလို ပေးလေ)။ ရှစ္စတိ စေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ ခမတိစ၊ အလိုလည်းကျေ၏။ တေန စ၊ ထိုနာဠပုတ္တ၏ စကားဖြင့်သာလျှင်။အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏' ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ ၁။

IX

၁၈၀။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ နိဂဏ္ဌေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဟုဝမှေ၀၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး သာလျှင်တည်း။ နု နာဟုဝမှ၊မဖြစ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ ဇာနာ-ထ ကိ ံ ပနာတိ၊ သိကြကုန်၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ ဤ၌ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ဌ၌။ ပါပကမ္မံ၊ကို။ အကရမှေ၀၊ ပြုကုန်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ နု နာကရမှ၊ မပြုကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိ ံ ပနာတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဝေရှပ် ဝါ ဝေရှပ်ဝါ၊ ဤသို့ ဤ သို့သဘောရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမှ၊ ပြုပြီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ ဇာနာထ ကိ ံ ပနာတိ၊လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဒေဝ်ဌ ဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ပြီ။ ဧတ္တကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊လည်း။ နိဇ္ဇိရေတမ်ံ၊ ဆွေးမြေ့ ထုံ၏။ ဧတ္တကမ်ံ၊ သော။ ဒုက္ခေ ဝါ၊ သည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏေ၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ဇာနာထ ကိ ံ ပနာတိ၊ လော"ဟူ သော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကိုငင်း။

၁။ အတ္ထိ ခေါ် ဘောနိဂဏ္ဌ။ပ။ နိဇ္ဇိရေထဣတိ ပုရာဏာနံ ကမ္မာနံ တပသာ ဗျန္တီဘာဝါ၊ အကြောင်း တချက်၊ ယံ ပနေတ္တ ဘေရဟိ။ပ။ တံ အာယတိ ံ ပါပဿ ကမ္မဿ အကရဏံ၊ ဣတိ နဝါနံ ကမ္မာနံ အကာရဏာ၊ အကြောင်း တချက်။ ဥင်းအကြောင်း နှစ်မျိုးလုံးသည် အာယတိ ံ အနဝဿဝေါ၏ အကြောင်းချည်းတည်း။ တပသာ ဗျန္တီဘာဝါ၌ -တပဟူသည် ကာဠသီလာယံ ဥဒ္ဒဠကာ ဟောန္တိ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ-ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ပင် တည်း။

ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုဋဌင်း။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသောပ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘ၌။ အဟုဝမ္ဟေ၊ တည်း။ နု နာဟုဝမ္ဟာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊သို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ နဇာနာထ ကိရ၊ မသိရှာ ကြလေကုန်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုဋဌင်း။ နု ဇာနာထကိရ၊ ကုန်။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဝေဿနွေ၊ ဤသို့မသိသည် ရှိသော်။ လောကေ၊ ဘ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ လုဒ္ဒါ၊ ကြမ်းတမ်း ကုန်၏။ (လုဒ္ဒါတိသောဏာ၊ ဌိ)။ လောဟိတပါဏိနော၊ သွေးပေသော လက်ရှိကုန်၏။ ကုရ္ဗရကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းတမ်းသော အမှုရှိကုန်၏။ (ကုရ္ဗရကမ္မန္တာတိ ဒါရုဝဏ္ဏကမ္မာဒိဌိ)။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပစ္စာဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နိဂဏ္ဌေသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ နု ခေါ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ မရထိုက်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရထိုက်၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ သည်။ စေ အာဝိသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ မျှားသော စစ်သည် ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊သည် [1]။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂစ္ဆေယ္ယ၊၏။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မတာ ဂေါတမေန၊ ထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ "အာယသ္မန္တေဟိ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်။ သဟသာ၊ အဆော တလျင်။ အပ္ပဋိသံ၊ မဆင်ခြင်မူ၍ ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သူတည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ အပ်ပြီ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ ဂေါတမောဝါ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော နု၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ၊ မေးအပ်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်၊ သဟသာ၊ လျင်။ အပ္ပဋိသံ၊ ၍ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ကား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်(ထား) ပါစေတော့။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ မာဂဓော၊ သော။ ။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော နု၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။

"အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တုမ္ဟေ၀၊ သင်တို့ကိုပင်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ (စိတ်၌။)ဧမယ္ယ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးကို။ ဗ္ယာကရေယ္ယာထ၊ ကုန်ရာ၏။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊တို့။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာယေန၊

၁။ မဟာတိယာ သေနာယ သမန္နာဂတတ္တာ သေနိယောဟူသော ဒီ ၁၂၂၄-အဌကထာနှင့် အညီ မျှားသော စစ်သည် ရှိသော-ဟု အနက် သမ္ဗန်သည်။ သေနိယောတိ တဿ နာမံ-ဟူသော ဤအဌကထာ အလို သေနိယော၊ သေနိယ မည်သော ဟု အနက်သမ္ဗန်ရမည်။ သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော။ဗိမ္ဗိသာရောတိ တဿနာမံ-ဟု ဝိဂ္ဂ ၁၂၂၇-၌ ဖွင့်လျက်ရှိသဖြင့် ဤအဌကထာ၌လည်း သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော ဗိမ္ဗိသာရောတိ၊ တဿနာမံ-ဟု ဝိဂ္ဂ ၁၂၂-အတိုင်းရှိလျှင် သင့်မြတ်ရာ၏။

ကိုယ်ဖြင့်။ အနိဋ္ဌမာနော၊ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍ ။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာဝသမာနော၊ မပြောဆိုမူ၍။ သတ္တရတ္တိန္ဒိဝါနိ၊ ခုနှစ်ညဉ့် ခုနှစ်နေ့ တို့ပတ်လုံး။ ကေန္ဓသုခပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာတမျိုးတည်းကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိं မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ မာဂဓော၊ သော။ပ။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနိဋ္ဌမာနော၊ ၍။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာဝသမာနော၊ ၍ ။ ဆရတ္တိန္ဒိဝါနိ၊ လုံး။ပ။ ကေ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ တည်ဉဉ်တနေ့ပတ်လုံး။ ကေန္ဓသုခပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာ တမျိုးတည်း ကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ကို။ ကိं မညထ၊ နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောမိ၊ ၏။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာဂဓော၊ သော။ပ။ ရာဇာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အဟံ ဝါ၊သည်ရင်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူနည်း။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိं မညထ၊ နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ ဝဂ်ါတမော၊ သည်သာလျှင်။ မာဂဓေန၊. သော။ သေနိယေန၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ သော။ ရညာ၊ မင်းထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-အနုမာနသုတ်

၁၈၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရိမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ဘေသကဠတောင်ခွ ၂။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဝုသော ဘိက္ခဝေါတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏

၁။ အညာဟိ ဝေဒနာဟိ အဝေါမိဿံ ကေန္ဓံ သုခံ ကေန္ဓသုခံ။ တဿ ပဋိသံဝေဒီ၊တေနာဟ-နိရန္တရသုခပဋိသံဝေဒီတိ-ဟူသော ဤပြိုကာနှင့်အညီ ကေန္ဓသုခံနှင့် ပဋိသံဝေဒီကို သမာသ်အဖြစ်ဖြင့် တွဲ၍ သမ္ဗန္ဓလိုက်သည်။ ပါဠိ၌ ကေန္ဓသုခံ ပဋိသံဝေဒီ။ အဋ္ဌကထာ၌ ကေန္ဓသုခံ ပဋိသံဝေဒီတိ နိရန္တရသုခံ ပဋိသံဝေဒီ-ဟု ရှိသည်။ နိဂ္ဂဟိတာဂမ-ကြောင့်သော် ဋီကာနှင့် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ ညီညွတ်ရာ၏၊ သို့သော် သမ္ဗန္ဓကာယပဋိသံဝေဒီ အဿသိဿာမိ-ဟူသော သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိကဲ့သို့ ပဋိသံဝေဒီ၏ အယူဉ် နိဂ္ဂဟိတ်မဲ့ သမာသ် ရှိခြင်းသာ ကောင်း၏။

၂။ ပဲစိမ်းငုံ တောင်-ဟု နိယယဟောင်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ ဘေသကဠာတိ ဝုစ္စတိ ဃမ္မဏ္ဍကစ္ဆံ၊ ကေစိ သေတ ရုက္ခန္တိ ဝဒန္တိ။ တေသံ ဗဟုလတာယ ပန တံ ဝနံ ဘေသကဠာဝနန္တေ၀ ပညာယိတ္ထ။ ဘေသောနာမ ကောယကျော အယုတ္တကာရီ တဿ တတော ဂဠ္ဆတဠာနတာယ တံ ဝနံ ဘေသကဠာဝနံ နာမ ဇာတန္တိ ကေစိ။ ဋီ။

(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ့ ရှေးရှု့နှာကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော သည်။အာဝုသော တို့။ ဘိက္ခု သည်။ အာယသ္မန္တော တို့သည်။ မံ တပည့်တော်ကို။ ဝဒန္တု ဆိုဆုံးမပါကုန်လော့။ (အဟံ သည်။) အာယသ္မန္တော်ဟု တို့သည်။ ဝစနီယော ဆိုဆုံးမထိုက်သူသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ စေပိ ပဝါရေတိ အကယ်၍ ပင့်ဖိတ်စေကာမူ။ သောစ ထိုရဟန်းကား။ ဒုဗ္ဗစော ဆိုဆုံးမ ခက်သော စကား ရှိသူသည်။ ဒေါဝစဿကရဏော ဟု ဆုံးမခက်သူ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ မေ့မေ့ဟု တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဟတော ပြည့်စုံသည်။ အက္ခမော ဆုံးမကို မခံနိုင်သည်။ အနုသာသနီ အဆုံးအမကို။ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ အရှိအသေ အားဖြင့် မခံယူသည် ။ ဟောတိ ၏။ အထ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ နံ ထိုရဟန်းကို။ သဗြဟ္မစာရီ သံတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ ဆိုထိုက်သူ ဟူ၍။ နစေဝ မညန္တိ မှတ်လည်းမမှတ်ထင်ကုန်။ အနုသာသိတဗ္ဗံ ဆုံးမထိုက်သူဟူ၍။ နစ မညန္တိ ကုန်။ တဿိ ပဋိကူလေ ၌။ ဝိဟရန္တိ ကုန်ကုန်ကုန်

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓဟေတု၊ ကြောင့်။ အဘိသင်္ခါ၊ အလွန်ကြီကပ်ထိပါးလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓသာမန္တာ၊ အမျက်၏အနီးခံ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိစ္ဆာရေတာ၊ မြှောက်ဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ စောဒကရဟန်းသည်။ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်သည်ရှိသော်။ စောဒကံ၊ စောဒကရဟန်းကို။ ပဋိပ္ဖရတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။ (ပဋိသန္ဓေါ ပစ္စတ္တိကပရိယာယော၊ ဖရဏံ ဝါယမနံ ဣမ ဘုတ္တာဝဋ္ဌာနန္တိ- ဋီကာ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။ စောဒကံ၊ ကို။ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။ စောဒကဿ၊ စောဒကသို့။ ပစ္စာရောပေတိ၊ တဖန်တင်၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။ အညေနညံ၊ အကြောင်းတပါးဖြင့် အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ ကောပဠ္ဠ၊အမျက်ထွက်ခြင်းကိုရင်း။ ဒေါသဠ္ဠ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုရင်း။ အပ္ပစ္စယဠ္ဠ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုရင်း။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပဒါနေ၊ မိမိအကျင့်၌။ (အပဒါနေတိ အတ္ထနော စရိယာယ-ဋ္ဌ)။ နိ သမ္မာယတိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမပြေဆိုနိုင်။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊တို့။ပ။ မဂ္ဂီ၊သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်တတ်သည်။ ပဠာသီ၊အင်တူပြိုင်ဘက်ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းလေ့ရှိသည်။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဌော၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သည်။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟီ၊ မြဲမြံစွာ စွဲလမ်းတတ်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ စွန့်နိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ။၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဒေါဝစဿကရဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ ဟူ၏။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘဂ္ဂ။ (အနုယ၊ ဗျတ္တိရေကမ္မသာ ထူးတော့၏)။

ဘဂုဝ။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ (ကမ္မတ္ထတာဝသေနပန အဋ္ဌကထာယံ အတ္တာ

နန္ဒီ ပစ္စတ္တေ ဥပယောဂဝစနံ ကတ္တာ ဝုတ္တံ။ ဋီကာ)။ "ယော အယံ ပဏ္ဍိလော၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အယံပဏ္ဍိလော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သူတည်း။ အမနာပေါ၊ စိုတ်နှလုံးကို မပွါး စေတတ်သူတည်း။ အဟာ ဣမေ၊ ငါသည်လည်း။ ပါပိစ္ဆော၊ ရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊သို့။ ဂတော၊ သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ (=အသ + ယျောမိ) အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ အပ္ပိယော၊ သည်။ အမနာပေါ၊ သည်။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏" ဟူ၍ ။ ဝေါ၊ သို့။ အနုမိနိတမ္ပိ၊ အဖန်ဖန်နှိုင်းချိန်အပ်၏။ (လိင်္ဂပလ္လာသတည်း)။အာဝုသော၊တို့။ ဝေါ၊သို့။ ဇာနန္တေန၊ နှိုင်းချိန်၍ သိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ နု ဘဝိဿာမိ၊ အုံ့။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ နု ဘဝိဿာမိတိ၊ အုံ့" ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတမ္ပိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ (ဤမှ နောက် ၁၈၃-စာပိုဒ် အဆုံးအထိ ဝူပြီ)။

၁�># ။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသော်တရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည် ပင်လျှင်။အတ္တာနံ၊ ကို။"အဟံ၊သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ဝသံ၊သို့။ဂတော၊သည်။ အမှိ ကိ ံ နု တိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူ၍ ။ ဝေါ၊သို့။ပစ္စဝေက္ခိ-တမ္ပိ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အာဝုသော၊တို့။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊သော်။ "အဟံ၊သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အမှိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပါပကာနံ၊ကုန်သော။တေသံ ယေဝ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတမ္ပိ၊ အားထုတ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ နအမှ၊ မဖြစ်။ ပါပိကာနံ၊ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ နု အမှိတိ၊ မဖြစ်"ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ သစေပနဇာနာတိ၊ အုံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ၊နေ့ရောညဉ့်ပါ အဖန်တလဲလဲ ကျင့်သုံးသည်ဖြစ်၍။ တေနေဝ ပီတိပါ-မောဇ္ဇေန၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာတမ္ပိ၊ နေရာ၏။ (ဤမှနောက် တဆဲ့ငါး ဝါ!ကျအထိ မထူးပြီ)။

အာဝုသော၊တို့။ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊သော်။အပ္ပဟီနေ၊ မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သစေသမနုပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အုံ့။ အာဝုသော။ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဝါယမိတမ္ပိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊သော်။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သစေ ပန သမနုပဿတိ၊အကယ်၍မြင်အုံ့။အာဝုသော၊တို့။တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ပ။ ဝိဟာတမ္ပိ၊ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုနုသော။ မဏ္ဍနဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေ ဝါ၊ မှန်၌ရင်း။အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်၌ရင်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ တတ္ထ၊ထို မိမိမျက်နှာ ရိပ်၌။ ရဇံ ဝါ၊မြူအညစ်အကြေးကိုရင်း။အာဂန္တုံ ဝါ၊ အပြစ်အနာကိုရင်း။ သစေ ပဿတိ၊အကယ်၍မြင်

အံ့။တသောဝ ရဿ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ တသောဝ အဂ်ဿ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယာမတိ၊ အားထုတ်၏။တတ္ထ၊ ဣဒံ ဝါ၊ကိုဌင်း။အဂ်ဿံ ဝါ၊ကိုဌင်း။ နော စေ ပဿတိ၊အံ့။တေနေဝ။ ထိုမမြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ "မေ၊ ငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်ကို့တည်း။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်နှာရိပ်သည်။)ဝဘားစင်စစ်။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊စင်ကြယ်လေစု"ဟူ၍။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေဒေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗန္တိ၊ နေရာ၏ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ (မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော တေဒဝေါစ- ဝယ် တေဒဝေါစ-ဌ ပြန်သတ်၊ ဤတွင် အာဂကာရ ဆုံးသည်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။အဲဒါနန္တိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ အနုမာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဖ-စေတောခီလသုတ်

ဘဂ္ဂ။ (ဧဝံ မေ သုတံ ။ပ။ပစ္စယောသုံ ပေးမြဲ)။ဘဂဝါ၊သည်။ကဿစိ၊တစုံတယောက်သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။စေတောခီလာ၊ စိတ်ကိုကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့ကို။ (စေတော တေဟိ ခီလယတိ ထဒ္ဓဘာဝံ အာပဇ္ဇတိတိ စေတောခီလာနိ။ ဌ)။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စေတသော၀ိနိဗန္ဓာ၊ စိတ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ် သော တရားတို့ကို။ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိံ ၊ သီလဖြင့် ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ ၊မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဌာနံ၊ သည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော။ စေတောခီလာ၊ စိတ်ကို ကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ ပဌ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတောပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္မသိဒတိ၊ မကြည်လင်[1]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထရိ၊ ၌။ကင်္ခတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ နိုင်။ နု သမ္မသိဒတိ၊ လင်။တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊အာတပ္ပါယ၊ အပူတပြင်းဦးစွာ အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အနုယောဂါယ၊ အထပ်ထပ်အားထုတ်ခြင်းငှါ။ သာတစ္စာယ၊ အမြဲမပြတ် အား ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဓာနာယ၊ ဦးစွာ အထပ်ထပ် မပြတ် အားထုတ်ခြင်းငှါ။ နု နမတိ၊မညွှတ်။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပါယ၊ ငှါ။ အနုယောဂါယ၊ ငှါ။ သာတစ္စာယ၊ ငှါ။ ပဓာနာယ၊ငှါ။ နု နမတိ၊ မညွှတ်။ ဧဝံ၊ သို့။အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဌမော၊ သော။ အယံ စေတော ခီလော၊ သည်။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သတ္ထရိ ဓရ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် ဂုဏ်တော် နှစ်မျိုးကို မုချ ဥပစာ နှစ်နည်း အင္ဂကထာဖွင့်၍ ကင်္ခတိကို ဒုဗ္ဗလဝိမတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆတိကို မဇ္ဈိမဝိမတိ၊ နာဓိမုစ္စတိကို ဗလဝတီ ဝိမတိ၊ နသမ္မသိဒတိကို တိဝိဓဝိမတိ-ဟု ရှိကာ ခွဲခြားဖွင့်ဆိုသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တရားခ္ခ ၁။ပ။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃေ၊ အရိယသံဃာခ္ခ။ ပ။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါးခ္ခ။ပ။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္ပြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ခ္ခ။ ကုပိ-တော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္ထမနော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အာဃာတစိတ္တော၊ ထိပါး သော စိတ်ရှိသည်။ ခိလဗာဓတော၊ ငြောင့်တံသင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ နေ နမတိ၊ မညွှတ်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟီနာ၊ ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၀၆။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ မဖြတ်အပ်သေးကုန်သော။ စေတောဝိနိဗန္ဓာ၊ စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားတို့သည်။ကတမေ ပဉ္စ၊အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ၌။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသည်။ အဝီဂတစ္ဆန္ဒော၊မကင်းသော ဆန္ဒရှိသည်။ အဝီဂတပေမော၊ မကင်းသော ချစ်ခြင်းရှိသည်။ အဝီဂတပိပါသော၊ မကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်။ အဝီဂတပရိဠာဟော၊ မကင်းသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်။ အဝီဂတတဏှော၊ မကင်းသော တဏှာရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ,ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ မိမိကိုယ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ရူပေ၊ ပြင်ပရုပ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (ရူပ-အရ သကာပရိက္ခာရ ဥာဘိမိတ္တာ စသည်ကိုယူ-ဋီကာ-)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန္နစပရံ၊လည်း။ ယာဝဒတ္ထံ၊ ဒေလိုရှိသလောက်။ ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။ (ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ ဥဒရပူရံ-ဋ)။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊စားရ၍။ သေယ္ယသုခံ၊ အိပ်ရာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ ပဿသုခံ၊ ငယာ နံတောင်းပြောင်းလဲ၍ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ အိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ (မိဒ္ဓသုခန္တိ နိဒ္ဒါသုခံ-ဋီကာထာ)။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲယှဉ်စေသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။အသမုစ္ဆိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ "အဟံ၊သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤဓုတင်စသော အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ဣမိနာတပေန၊ ဤကိလေသာတို့ကို ပူပန် စေတတ်သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ဤမေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်သော မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည်သော်ရင်း။ ဒေဝညတရော ဝါ၊အမှတ်မရှိ

၁။ ဓမ္မအရ ပရိယတ္တိဓမ္မနှင့် ပဋိဝေဓဓမ္မကိုသာ ယူ၊သိက္ခာယ ဟု ဟောလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိပတ္တိဓမ္မ-မယူအပ်။

တန်ခိုးနည်းသော နတ်သည်သော်၎င်း။ ဘဝိသာမီတို၊ ဖြစ်အံ့” ဟု။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မာစရိယ်၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ စေတောဝိနိဗန္ဓာ၊ တို့ကို၊ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။

၁၀၇။ ၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ပ။ သုသမုစ္ဆိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အနုယကို ဗျတိရေက ပြန်၍ ဟောထားသည်။ သို့အတွက် မထူးတော့ပြီ ဖြစ်၍ မရေးသားတော့ပြီ)။

၁၀၉။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

ဝိရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ,အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။

စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

ဝိမံသာသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ဘာဝေတိ၊၏။ ဥဿောဠှိယေ၀၊ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းသည် သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ဝါးခုမြောက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ဥဿောဠှိပန္နရသက်သမန္နာဂတော၊ ဥဿောဠှိအဝင်အပါ တဆယ့်ငါး အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။သ-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိနိပ္ဖိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ ။ဘဗ္ဗော၊သိုက်၏။သမ္မောဓာယ၊ မက်လေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့၊ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊ ဥတို့သည်။ အဋ္ဌ ၀ါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသ၀ါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း၊ ဒ္ဒါဒသ၀ါ၊ ၁၂-လုံးတို့သော်၎င်း။အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ထိုဥတို့ကို။ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မသည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေ့ပေးအပ်ကုန်သည်။သမ္မာ၊ ဝှာ။ ပရိဘာ၀ိတာနိ၊ ကြက်နွားဖြင့် ထိုးအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋိယာ၊ ထိုကြက်မ၏။ “ဣမေ ကုက္ကုဋိ ပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ၀ါ၊ ခြေသည်းဖျားပြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ၀ါ၊ နှုတ်သီးပြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတ္မာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ယောဂက္ခေမဿာတိ စတူဟိ ယောဂေဟိ ခေမဿ အရဟတ္တဿ-ဟု ဖွင့်သည်၊ ကာမတော ဘဝတိဘယံ-၌ ဘယ၏ အယူဉ်အပါဒါနိ ဖြစ်သကဲ့သို့ ခိဝတ်ဖြင့် ပြီးသော ခေမာကိုလည်း ဘိခဝတ်နှင့် အလားတူယူ၍ စတူဟိ ယောဂေဟိ-ဟု အပါဒါနိ ဖွင့်ဟန်ရှိသည်။

သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ အဟောဝတ အာတိနိ ဇ္ဈေယျုန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစု” ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဂိဟ္ဌာပိ နဉ္ဇပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။ တေ ကုဋုမ္ဗိကပေါတကာ၊ တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ သဖြင့်။ အာတိနိ ဇ္ဈိတုံ၊ ဖောက်ခဲခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ ဝေါ၊ သို့။ ပ။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗောတိ၊ ထိုက်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(သုတ်အစ ဘဂဝါ တေဒဝေါစ-ဝယ် တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။အာတိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

ဆဋ္ဌံ၊ ဒသာ။ စေတောခိလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝနပတ္ထသုတ်

၁၉၀။ (ဝနပတ္ထပရိယာယံ၊ ဝနပတ္ထသုတ် ဒေသနာကို ပဋေး။ ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၉၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တံ ဝနပတ္ထံ၊ကို။ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနုပဒိတာ၊ မထင်ဘူးသော။ သတိ စေဝ၊ သတိသည်လည်း။ ၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်ဘူးသော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ နသမာဓိယတိ၊ မတည်ကြည်။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်သေးကုန်သော။ အာသဝါ စ၊ အာသဝတို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ အနနုပ္ပတ္တံ၊ မရောက်ဘူး မရဘူးသေးသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြတ်သော။ ယောဂက္ခေမန္တိ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း။ နာနုပါပုဏာတိ၊ မရောက် (မရ)။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည်။ ဇိဝိတပရိက္ခာရာ၊ အသက်၏အဆောက် အဦးဖြစ်ကုန်သော။ ယေစ ဣမေ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊အကြင် သင်္ဃန်းဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ သမုဒါနေတဗ္ဗာ၊ ဆောင်ယူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသင်္ဃန်း။ပ။ ပရိက္ခရာတို့သည်။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသဖြင့်။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ၂ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “အဟံ၊သည်။ ဣမံ ဝနပတ္ထံ ဂိုံ။ပ။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခါယောနိသော၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိ ဘာဂံ ဝါ၊ ညပိုင်း၌သော်၎င်း။ ဒိဝသဘာဂံ ဝါ၊ နေ့ပိုင်း၌သော်၎င်း။ တမှာ ဝနပတ္ထာ၊ မှ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲ့သွားရာ၏။ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေရာ။ (ရတ္တိကောဋ္ဌာသေ ဝါ ဒိဝါကောဋ္ဌာသေ ဝါ-အဋ္ဌကထာ)။

၁။ ဋီကာ၌ ဝုနိယတိ ဝိဝေကကာမေဟိ ဘဒိယတိ ဝနုတေ ဝါ တေ'အတ္ထသမ္ပတ္တိယာ ဝသနတ္ထာ'ယ ယာစနွော ဝိယယောတိတိ ဝုနံ-ဟု ဝန်ကို ဝစနတ္ထ ပြု၏။ ပတိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ ဝိဝေကကာမာ။ ယထာဓိပ္ပေတဝိသေသာဓိဂမေနာတိ ပတ္ထံ၊ ဝနေသု ပတ္ထံ ဂဟနဋ္ဌာနေ သေနာသနံ ဝနပတ္ထံ-ဟု ဝနပတ္ထကို ဝစနတ္ထပြု၏။ ပရိယာယပုဒ်ကိုလည်း ပရိယာယတိ အတ္ထနော ဖလံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ ဝတ္တတိတိ ပရိယာယော ဟု ပြုလျှင် ကရတာ ရ၏။ ပရိယာယတိ ဓဝသောတဗ္ဗမတ္ထံ ပတိဋ္ဌပေတီတိ ပရိယာယော-ဟု ပြုလျှင် ဒေသနာရသည်ဟု ဋီကာဆရာဖွင့်ဆို၏။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းမရ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း မရသော တောအုပ်ကိုပြုသည်။

၁၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ ပန၊ ဒ္ဒကား။ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဝနပတ္ထံ၊ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ ထိုသက်နှီး။ပ။တို့သည်။အပ္ပကသိရေန၊ မဆင်းရဲမပင်ပန်း သဖြင့်။သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမံ ဝန ပတ္ထံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟာရामိ၊ ၏။ပ။အဟံ၊သည်။ စိဝရဟေတု၊သက်နှီးဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နိ ပန ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သူမဟုတ်။ ပိဏ္ဍပါတ ဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ပ။ သေနာသနဟေတု၊ ကျောင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ပ။ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရဟေတု၊သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နိ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက် သူမဟုတ်။ အထ ဧ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ ဣမံ ဝနပတ္ထံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ မေ၊၏။ပ။ နာနုပါပုဏာမိတိ၊ မရောက်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွိတမ္ပိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သခါ၂ပိ၊ ဆင်ခြင်၍လည်း[1]။တမှာ ဝနပတ္ထာ၊ မှ။ ပက္ကမိတမ္ပိ၊ ၏။ နဝတ္ထမ္ပိ၊ရာ[2]။

၁၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ ပန၊ ဒ္ဒကား။ပ။တသ္မိံ ဝနပတ္ထေ၂ဒ္ဒ။ ဝတ္ထမ္ပိ၊ နေရာ၏။ နပက္ကမိတမ္ပိ၊ ရာ[3]။

၁၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမ ပန၊ ဒ္ဒကား။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ယာဝဒေဝမ္ပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ တသ္မိံ ဝနပတ္ထေ၂ဒ္ဒ။ ဝတ္ထမ္ပိ၊၏။နဝတ္ထမ္ပိ၊ရာ[4]။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဒ္ဒ။ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ နိဂမံ၊ နိဂုံးကို။ပ။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ပ။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ပ။ ပဋ္ဌဝိ၊ပဋ္ဌဝိုလ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိဘာဂံ၀ါ၊ သော်ဌင်း။ ဒိဝသဘာဂံ ၀ါ၊သော်ဌင်း။ သော ပဋ္ဌဝေါ၊ ကို။ အနာ ပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ (အနာပုစ္ဆာယ အနာပုစ္ဆိတ္စာ ဟု ဆိုလိုလျက် တ္စာ၏ ကာရိယ-ယကြေ သည်)။ ပက္ကမိဘမ္ပိ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်။

၁၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ ပန၊ ဒ္ဒကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သခါ၂ပိ၊ ၍လည်း။ သော ပဋ္ဌဝေါ၊ ကို။ အာပုစ္ဆာ၊ ပန်ကြား၍။ ပက္ကမိတမ္ပိ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ရာ။

၁၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ ပန၊ဒ္ဒကား။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။သခါ၂ပိ၊ ၍လည်း။ သော ပဋ္ဌဝေါ၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ၏။ နဲ ပက္ကမိတမ္ပိ၊ မဖဲသွားရာ။

၁၉۷။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣမ ပန၊ဒ္ဒကား။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝဒေဝမ္ပိ၊ လည်း။ သော ပဋ္ဌဝေါ၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ၏။အပိ၊ စင်စစ်။ပနဇ္ဇမာနေနပိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော်

၁။ သခါ၂ပိတိ ဝေ၀သမဏမေ့ဿ အနိုပ္ပဇ္ဇနဘာ၀ံ ဇာနိတ္စာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် သခါ၂ဒ္ဒ တ္စာ၏ ကာရိယ-ယ ကြေသည်ဟု မှတ်။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုသာ ရသော တောအုပ်ကို ပြသည်။

၃။ ပစ္စည်းလေးပါးကို မရ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာ ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။

၄။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။

လည်း။ နှ ပဏ္ဍိတမ်ား၊ မဖဲသွားရာ။ (တနည်း အပါ၊ စင်စစ်။ပနုဇ္ဇမာနေနပါ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရသည်လည်းဖြစ်သော။တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ နှ ပဏ္ဍိတမ်ား၊မဖဲသွားအပ်။ ဥပနိဿယပဋိဂ္ဂုလ်၏ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရစေကာမူ မဖဲသွားအပ်ဟူလို)။ ။(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အာတိနန္ဒု-ပေးမြဲ)

သတ္တမ်၊ သော။ ဝနပတ္ထသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၈-မခုပိဏ္ဍိကသုတ်

၁၉၉။ (ဧဝံ မေ သုတံမှ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ခေ့ဏာအထိ ပေးမြဲ)။ယေန၊ ၌။မဟာဝန်၊'တောကြီး သည်။ (ဟိမဝန္တာတောစပ်၌ သဘာဝအလျောက် အလိုလိုပေါက်ရောက်နေသော သယံဇာတ တောကြီး၊ ၌။ ၎င်း)။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့နေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ မဟာဝန်၊ သို့။ အဗ္ဗောဂါဟေတ္တာ၊ ၍။ ဗေသုဝလဋ္ဌိကာယ၊ ဥသျှစ်ပင်ပျို၏။ မူလေ၊ အနီး၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန့်စင်ရန် အလို့ငှါ။နိသီဒိ၊နေတော်မူပြီ။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ဒဏ္ဍာပါဏိမည်သော ။သင်္ကော ပိ၊ သာကီဝင်မင်းသည်လည်း။ဇယံဝဟာရံ၊ခြေလျင်ကို။ အနုစင်္ကမမာနော၊ကျွေးရောက် ထိုရောက် စကြံ ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုထိုကျွေကျွေ လှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ၌။ မဟာဝန်၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဝိတိသာရေတ္တာ၊ ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ သြလုဇ္ဇ၊ ထောက်၍ ။ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ကိ ဝါဒီ၊ အဘယ်အယူ ရှိသနည်း။ ကိ အက္ခာယီတိ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း ဟူသော။ တေ၊ ကျွေ့စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ သဒ္ဓေဝကေ၊ သော။သမာရကေ၊ သော။သပြဟ္မကေ၊ သော၊ လောကေ၊ ၌ရှင်း။ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကတွင်ရှင်း။ ယထာ ဝါဒီ၊ အကြင်အယူရှိသူသည်။ လောကေ၊ ၌။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယှ၊ ငြင်းခုံ၍။နှ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ယထာ စ ပန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့နှင့်။ဝိသံယုတ္တော်၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော်၊ နေသော။အကထံကထီ ၊သို့လော သို့လော ယုံမှားမရှိသော။ ဆိန္နကုက္ကုစ္စော်ဖြတ်အပ်ပြီးသော စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာ ကိုယ်စိတ် အမူအရာရှိသော။ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝအဆက်ဆက်၌။ ဝါ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ ဝိတတဏှော၊ ကင်းသောတဏှာရှိသော။ တံပြာဟ္မဏံ၊ ထို မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သညာ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သော သညာတို့သည်။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့သည်။နာနုသေန္တိ၊အစဉ်လိုက်၍ မဖြစ်ကုန်။အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏။ ဧဝံအက္ခာယီ၊ ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ ?။

၁။ ပယ်ရှယ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝါသနာအလျောက် တုတ်ကိုင်ဆောင်သော ကြောင့် ဒဏ္ဍာ ပါဏိမို့ အဿာ၃တိ-ဟူသော ဝစနတွင်အရ ဒဏ္ဍပါဏိ-ဟု ဝိသေသနမ-သည်။

၂။ တောင်ဝှေး တုတ်အပျော်ဌ် လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ခပ်အုပ်အုပ် ကိုင်ပြီး၊ ရင်းကိုင်ထားသော လက်၏ လက်ဖမိုး ပေါ်၌ မေးတင်ကာနေသည်ကို ဒဏ္ဍမောလုဇ္ဇ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ၌။

၃။ ယထာတိ ယေနကာရဏေန-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယထာသည် အနိယတ်။ ဧဝံဝါဒီ။ပ။ ဧဝ မကွာယီသည် နိယတ်၊ ယထာ၏ နိယတ် တိုက်ရိုက်ပင် မဟုတ်သော်လည်း အကြင်အကြောင်းကြောင့် ကာမ ဝိသံယုတ္တအကထံကထီ-ဖြစ်သော ပြာဟ္မဏသို့ ကိလေသာတို့ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ထိုအကြောင်းကို ငါဘုရားဟာ တော်မူသည်ဟု ဟောဆုံ ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဧဝံဝါဒီ ဧဝမကွာယီ-သည် ယထာ၏ သွယ်ဝိုက်သော နိယတ် တမျိုးပင်ဟူလို။ တဋ္ဌ ကာရဏံ အဟံ ဝဒါမိတိ အံယဒေဝတ္ထ အတ္ထောဟု။ အဋ္ဌကထာ။

ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သြကမ္မေတ္တာ၊ ညိတ်၍။ ဇိဝှံ၊ လျှာကို။နိလ္လာဠေတ္မာ၊ ထုတ်၍။ တိဝိသာခ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နလာဋိကာ၊ နဖူးရေးကို။ နလာဋေ၊ နဖူး၌။ ဝဋ္ဋာပေတ္မာ၊ ထစေ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။သြလုဗ္ဘ၊ ထောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ပြီ။

၂၀ဝ။ အထ ခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ သြလုဗ္ဘ၊ ၍။ ပက္ကာမိဘိ၊ ပြီ"ဟု၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၂၀၁။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရှုး။ ကိ ဝါဒီ၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ လောကေ၊ ၌။ ကေနစိ၊ နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယှ၊ ငြင်းခုံ၍။ နှ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ကာမေဟိ၊ တို့နှင့်။ဝိသံယုတ္တေ၊ ၍။ဝိဟရန္တံ၊ သော။ အကထံကထိ ၊ သော။ ဆိန္နဘုဏ္ဍစ္ဆဒ်၊ သော။ ဘဝါဘဝေ၊ ၌။ ဝီတရာဂေ၊ သော။ တံပြာဟု၊ ဏာ၊ သို့။ သညာ၊တို့သည်။ ကုထဇ္ဇပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ကား။နာနုသေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍ မဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ယတောနိဒါနံ၊အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ ပုရိသံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဟဋ္ဌသညာသခ်ါ၊ ပဟဋ္ဌတရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့သည်။ ဝါ၊ ပဟဋ္ဌတရားအစုတို့သည်။ (သညာအနက်မဲ့)။ သမုဒါစရန္တိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အထက်ထက်၌ ပိုင်းခြား သော အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏ ။ တတ္ထ၊ဤအဲ့ကြောင်းတို့၌။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သည်။ အဘိဝဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်ချီးမွမ်းဖွယ်သည်၊ အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ၊ မျိုမတတ်စွဲယူဖွယ်သည်။စေနတ္ထိ၊အကယ်၍ မရှိအုံ့၊သေဝ၊ဤမရှိခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ရာဂါနုသယာနံ၊ရာဂါနုသယတို့၏။ အန္တော၊အဆုံးတည်း။ပ။ သေဝ၊ပင်လျှင်။ဒဏ္ဍာဒါနသတ္ထာဒါနကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒတုံတုံပေသုညမုသာဝါဒါနံ၊တုတ်ကိုဆွဲကိုင်ခြင်း, ထားကို ဆွဲကိုင်ခြင်း, ခိုက်ရန်ဖြင့်ခြင်း, ငြင်းခုံခြင်း, ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်း, နှင့် နှင့်ဟု ဆိုခြင်း,ကုန်းတိုက်ခြင်း,မုသားပြောဆိုခြင်းတို့၏။အန္တော၊တည်း။ ဤတို့ဤအကြောင်းတို့၌။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ ၍။ သုဂတော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၂၀၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဇဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ "အာဝုသော၊တို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ ။ပ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊"ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ဤပါဠိကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္မာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊

၁။ အာဘိနိသိဒေယျာတိ အာဘိဘဝိတ္မာ အဇ္ဈောတ္ထရိတ္မာ နိသိဒေယျ-ဟူသော ကခ်ါပဋမနည်းအလို နာနုသေန္တိ-၌ အနုသည် အနုဂမန၊ သမုဒါစရန္တိ-၌ အာသည် အဘိဘဝနတ္ထ။ သို့မဟုတ် မရိယာဒတ္ထကို ဟောသော ကြောင့် ကမ္မဗ္ဗဝစနီယ မဟုတ်ရကား ယင်းတို့၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံ ပြာဟု၊ ဏံ ပုရိသံ-ဟူသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်တို့ကို ကမ္မတ္ထ ယောဇနာသည်။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ ဧတံ ဥပယောဂဝစနံ၊ မဟေ ဝါ ပဋေ ဝါ နိသိဒေယျ၊ ဝါ နိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဝါ တိ အတ္ထော ဟူသော ကခ်ါ ဒုတိယနည်းအလို နာနုသေန္တိ-၌ အနုသည် ပဒသောဘနတ္ထ။ ဘုတပုဗ္ဗဂတိက နည်းအရ ဥပသဂ္ဂမတ္ထဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မဗ္ဗဝစနီယ ဖြစ်ရကား ၎င်း ကမ္မဗ္ဗဝစနီယ၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံ ပြာဟု၊ဏံ-ကို ၌-ဟု သတ္တမျတ္ထ ယောဇနာအပ်၏။ တံ ပြာဟု၊ဏံ အနု၊ ထိုမကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော သူ၌။ နုသေန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟု ယောဇနာဟူလို။ သမုဒါစရန္တိ ပုဒ်ကိုကား သမ္ဘသော ဥဒ္ဒိ ဥဒ္ဒိ မရိယာ ဒါယ ပဝတ္တန္တိ၊ မရိယာဒတ္ထောဟိ အယမာကာ ရော၊ တေန စ ယောဇေန ပုရိသန္တိ ဥပယောဂဝစနံဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ပုရိသံ-ကို ကမ္မတ္ထေဒုတိယာဖြင့်သာစီရင် ကမ္မဗ္ဗဝစနီယယုတ္တေ-၏ အစီအရင် မဟုတ်သောကြောင့် ပုရိသံ၊ ၌။သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု မပေးလင့်။ သံ-ဥ-အာ တို့လည်း ဥပသဂ္ဂမတ္ထသာ၊ ကမ္မဗ္ဗစဝနီယ မဟုတ်။

အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနုက်ကို။ အဝိဘဇိတ္တာ၊ မဝေဘန်မှု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနုက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန်အပ်သော ၁။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနုက်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျနှုတိ၊ ဝေဘန်နိုင်ရာသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ဘုန်း၏။ “အယံ ခေါ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ ကို။ သတ္ထု၊ စေ၊ ဘုရားသည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနံစ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ အာယသ္မာ မဟာ ကစ္စာနော၊ သည်လည်း။ပ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေန၊ ၌။အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တေန၊ သို့။ ဥပသက်မေယျာမ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကုန်၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ တေ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံနုနပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ၊ မေးရပါ ကုန်မူကား ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ တေ ဘိက္ခူ ယေနာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော မှ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိတိ- အထိလွယ်ပြီ)။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပဋ္ဌိတဿ၊ မီ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထိုငါတို့၏(စိတ်၌)။ “ဣဒံ နော အာဝုသော ဘဂဝါ သံခိတ္တေန။ပ။ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇေယျာတိ၊ ယျ”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နု။ တေသံနော အမှာကံ၊တို့၏။ အယံ ခေါ။ပ။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာယသ္မာ မဟာကစ္စာ-နော၊ သည်။ ဝိဘဇတူဘိ၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (တေ ဘိက္ခူ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ တေဒဝေါစုံ-မှ တေဒဝေါစုံ-ကို ပြန်စပ်သည်)။

၂၁၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့၊ အာဝုသော၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိ-ယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန်အလို့ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော်။မဟတော၊ ကြီးသော။ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။အတိက္ကမ္မ-ဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်ကို။အတိက္ကမ္မ ဝ၊ သာလျှင်။ သာခါယသာသေ၊ အခက်အရက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ (ဣဒံ၌ စပ်)။ သတ္ထာရိ၊ သည်။သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ပါလျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အတိ သိတ္ဝာ၊လွန်၍။အမှေ၊တို့ကို။ဘေမတ္တံ ဤအနာထပိဏ်သဘောကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်၏ဟူ၍။ ယံမညထ၊ အကြင်အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဝေါသမ္ပဒံ ၊ ဤဥပမာသဘောရှိ၏ ၂ ။

၁။ အတ္ထံ ဟူသော ဒုတိယန္တပုဒ်နှင့် အဝိဘတ္တဿ-ဟူ၊သော ကမ္မဝါစက ပုဒ်တို့ တွဲစပ်နေပုံခန်း၏။ သဒ္ဒါနည်း စဉ်းစားရှာကြံလေ။

၂။ ရှိကာ၌ကား ဝေ၀သမ္ဘဒန္ဓိ ဝေ၀ သမ္ဘဒ္ဒနက် ဝေ၀ ပဿိတမ္ဘံ ဣဒံ မမ အဗ္ဗောသနံ-ဟု ဖွင့်၏။ ရှိကာအလို ဝိဘဇတာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော-ဟု သော ဝါကျကို ဣဒံဖြင့် စွဲစေလိုသည်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤ ငါအား အကျယ်ဝေဘန်ပြဘို့ လာရောက် တောင်းပန်နေခြင်းသည်။ ဝေ၀သမ္ဘဒံ၊ ဤသာရတ္ထိကော-စသည်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြခဲ့သော သဘောရှိ၏။ဟုပေး။ စာပိုဒ် ၁၄၉ ဝေ၀ သမ္ဘဒမိဒံ သာရိပုတ္တ၀ဒါမိ-ဟူသော ဝါကျ၌ကား ဝေ၀ သမ္ဘဒမိဒံသာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမမ္ဟိ ဂါထာရဏ်-၏ ဝေရူပမေ၀-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝေ၀နှင့် သမ္ဘဒံကို မတွဲပဲ ဣဒံနှင့်သမ္ဘဒံတွဲပြီးလျှင် သမ္ဘဒံကို ကရဏတ္ထသားရ၍ ယောဇနာခဲ့ပြီ။ ဝေ၀ သမ္ဘဒမိဒံ-ဝါကျနှင့် စပ်၍ အထူးအား လျော်စွာအနက်ပေး။

အာဝုသော၊ တို့။ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ့၊ သိထိုက်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူသည်သာတည်း။ ပဿံ၊ မြင်ထိုက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူသည်သာတည်း။ (တနည်း။ ဇာနံ့၊သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ဇာနာတိ၊သာတည်း။ပဿံ၊မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ပဿတိ၊သာတည်း။) စက္ခုဘူတော၊စက္ခုငါးပါးသို့ ရောက်တော်မူ၏ ။ညာဏဘူတော၊ညာဏ်သို့ရောက်တော်မူ၏။မေ့ဘူတော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဓြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ (တနည်း။ စက္ခုဘူတော၊ ပညာမျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ညာဏဘူတော၊ ညာဏ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ မေ့ဘူတော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏)။ ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်စေသော အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူတတ်၏။အတ္ထသာ၊ သစ္စာလေးပါး၏အနက်ကို။ နိန္နေတာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်၏။ အမတသာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မသာမိ၊ တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားအတူ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုဋ္ဌသာလျှင်။ ဝေါမတ္တံ၊ ကို။ ယံပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကြင်မေးကုန်ရာ၏။ တေသံ၊ထိုမေးခြင်း၏။ သောစေ ကာလော၊ထိုအခါသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။နံ့၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ရှင်မဟာဂစ္စည်းထေရ် မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊နဲ့။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ့၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ သည်သာတည်း။ (ပဿံ ပဿတိမှ အတ္ထံ ဝိဘဇိတုံ-အထိ မထူးပြီ)။ အာယသ္မာမဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဂရုံကတ္တာ၊ ဝန်လေးသည်ကို မပြုမူ၍။ (ဝန်လေးသည်ဟု သဘောထားတော်မမူဘဲ)။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။အာဝုသော၊ တို့။တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။—

၂၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ၊ ပ။ နိရုတ္တိန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ပ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသာ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တသာ၊ သော။ ဤမသာ ဥဒ္ဒေသသာ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ (သိပုံ အခြင်းအရာကို ပြလိုမျှ စက္ခုဥာဏ်သော ပဋိစ္စ-စသည် မိန့်သော်)။

အာဝုသော၊တို့။ စက္ခုံ၊ စ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ စက္ခု ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊

၁။ ဒဿနပရိဏာယကဇ္ဈေနာတိ ယထာ စက္ခု သတ္တာနံ ဒဿနတ္ထံ ပရိဏေတိ၊ ဝေ လောကဿ ယထာ ဝဒဿန သာဓနတော ဒဿနကိစ္စပရိဏာယကဇ္ဈေန စက္ခု ဘူတော-ဟူသော ဌီကာ ပဌမနည်းသည် စက္ခု ဝိယ ဘူတော စက္ခုဘူတောတိ ဝေမေတေသု ပဒေသု အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော အဌကထာ။ စက္ခု ဣဝ ဘူတော အယံ ပရမတ္ထဒဿနတောတိ စက္ခုဘူတော၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိနှင့်ညီ၏။ ထိုကြောင့် ပညာမျက်စိ သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ပဌမ ဥပမာန ပုဒ္ဓဗဒ ယဟုဠ္ဒိယိ အနက် ဟောနေသည်။ ပညာစက္ခုမယတ္တာ ၀ါ ဘယမ္ပိ ဥာဏေန ပညာစက္ခုံ ဘူတော ပတ္တောတိ ၀ါ စက္ခုဘူတော-ဟူသော ဌီကာ ဒုတိယ နည်းသည် ဌီကာဆရာ၏ သီးခြားကြံဆအပ်သော ဒုတိယတပ္ပုရိသ ဝိဂ္ဂဟတည်း။ ပညာစက္ခုသို့ ရောက်တော်မူ၏-ဟု အနက်ယောဇနာ။

ဝေဒနာသည်။ ဥပဇ္ဈတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏ ။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏။ ယံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ၏။ တံ၊ကို။ ပဝဇ္ဇေတိ၊ခွဲထွင်၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ပဝဇ္ဇေတိ၊ ခွဲထွင်၏။ တတောနိဒါနံ၊ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခု ဝိညာဏ်အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုရိသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဟဋ္ဌ သညာသခ်ါ၊ တို့သည်။ အဘိဘာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။သောဘဏ္ဍ၊ သောတပသာဒကိုဝင်း။ပ။ ဃာနဏ္ဍ၊ ဃာနပသာဒ ကိုဝင်း။ပ။ ဇိဝှဏ္ဍ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုဝင်း။ပ။ ကာယဏ္ဍ၊ ကာယပသာဒကိုဝင်း။ပ။ မနဏ္ဍ၊ဘဝင်စိတ်ကိုဝင်း။ ဓမ္မေ စ၊ လောကီမြောရုံဘို့ကိုဝင်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ မနောဝိညာဏ၊ အာဝဇ္ဇန်း ဧော မနောဝိညာဏ်ရှိ။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနောဝိညေယ္ယေသု၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ: စစ်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စက္ခုသို့ ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿယညတ္တိ ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဒ္ဓာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဖဿပညတ္တိယာ၊ ဖဿ ဟူသော ပညာခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေဒနာပယတ္တိ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဒ္ဓာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝေဒနာပညတ္တိယာ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သညာပညတ္တိ ၊ ကို။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညာပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ဝိတက္ကပညတ္တိ ၊ ဝိတက်ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဟဋ္ဌ-သညာသခ်ါသမုဒါစရဏပညတ္တိ ၊ ယဟဋ္ဌတရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့၏ ဖြစ်၏ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတသို ၊ သောတပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ သဒ္ဒေ၊ သဒ္ဒါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဃာနသို ၊ ဃာနပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံ သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ရသေ၊ ရသာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ကာယသို ၊ ကာယပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ မနသို ၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မေ၊ လောကီမြောရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ မနောဝိညာဏော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိ ၊ ကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ သည်။ စက္ခုသို ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ အသတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏော၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိ ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ဖဿပညတ္တိယာ အသတိမှ ဤစာပိုဒ်အဆုံးအထိ လွယ်ပြီ)။

၁။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကြောင့်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ ဟု ဋ္ဌိကာနည်းသော်လည်း အနက်ပေး။ ယန္တိ ဝါ ကာရဏဝစနံ၊ ယသ္မာ အာရမ္မဏံ ဝေဒေတိ၊ တသ္မာ တံ သဉ္ဇာနာတီတိ အတ္ထော။ နဟိ အသတိ ဝေဒယိတေ ကဒါစိ သညုပ္ပတ္တိ အတ္ထိ၊ သေသပဒေသုပိ ဧသေဝ နယော။ ဋီ။

အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာစာနာမိ၊ သိ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အာကခ်ံမာနာ စ ပန၊ အလိုရှိကုန်သော် ကား။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာသျှင်။ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တေမတ္တံ၊ ကို။ဟဠိပုစ္ဆေယျာထ၊ ကုန်လေ့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဓာရေယျာထာတိ၊ ကုန်လေ့ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (၂၀၃-စာပိုဒ်အဆုံးမှ ဧတဒဝေါစ-၌ ပြန်၍ စပ်သည်)။

၂၀၅။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ၍။ အာဘဝနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (ယံ ခေါ နော မှ မဟာကစ္စာနံ တေမတ္တံ ပဠိပုစ္ဆိမှ-အထိ လှယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဣမေဟိ အာကာ ရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအက္ခရာတို့ဖြင့်။ အဏ္ဍော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်ပြီ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် အ၀ ဘေတိက္ခူ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစုံ-၌ ပြန်စပ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ပ။ မဟာပညော၊ ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ စေပိ ပဠိပုစ္ဆေယ်ျာထ၊ အကယ်၍မူလည်း မေးကြကြောင့်၊ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေကြားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ၊ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကရေယ်ျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ သောစေဝ၊ ဤအနက်သည်သာလျှင်။ ဧတဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝဉ္စ၊ ဤရှင်မဟာကစ္စာန ဟောအပ်တိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေथ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဇိယစ္ဆာဒုဗ္ဗလျပရေတော၊ ဇော်မှတ်အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဓုပိဏ္ဍိကာ၊ မုံ့ချိုကို။ အဓိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင် အရပ်မှ။ သာယေယ္ယ၊ လျက်ရာ၏။(တတော တတော၊မှ။) အသေစနကာ၊ အချိုဖြင့် သွန်း လောင်းဘွယ် မလိုသော။ သာဒုရသာ၊ ကောင်းသော အရသာကို။ လဘေထေဝ သေယ္ယထာပိ၊ ရသည်သာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ စေတသော၊ ကြံစည်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဒဗ္ဗဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယတောယတော၊ အကြင် အကြင် ပါဠိအစိတ်အပိုင်းမှ။ ဣမဿ ဓမ္မပရိယာယဿ၊ ဤတရားဒေသနာ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဥပဓာရေယ္ယ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ (တတောတတော၊ မှ။) အတ္ထမနတ်၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ လဘေထေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပသာဒံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို။ လဘေထေဝ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တသ္မာ၊ ထိုမုံ့ချိုနှင့် တူသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ မဓုပိဏ္ဍိက ပရိယာယောတ္ဝေ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ)။

အဌမံ၊ သော။ မဓုပိဏ္ဍိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်

၂၀၆။ (ဝေ၊ မေသုတ်။ပ။ ပစ္စေကသောသုံ ပေးမြဲ) ဘဂဝါ။ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဥ်သာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေး သော၊ ဗောဓိသတ္တဿော၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ငါ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဝိတက္ကေ၊ တို့ကို။ ဒ္ဝိဓာဝကတ္တာ ဒ္ဝိဓာဝကဘာ၊ နှစ်စု နှစ်စုပြု၍။ ယံနူနဝိဟရေယျန္တိ၊ နေရမှုကား ကောင်းစု" ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ယော စာယံ ကာမဝိတက္ကော၊ အကြင်ကာမဝိတက်သည်ရင်း။ ယော စ ပါဒျာဒဝိတက္ကော၊ အကြင် ဗျာပါဒ ဝိတက်သည်ရင်း။ ယောစဝိဟိ ံသာဝိတက္ကော၊ အကြင်ဝိဟိ ံသာ ဝိတက်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဧကံဘာဂံ၊ တစုကို။ အကာသိ ံ၊ ပြုပြီ။ ယောစာယံ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ အကြင်နေက္ခမ္မဝိတက်သည်ရင်း။ ယော စ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ အကြင်အဗျာပါဒဝိတက်သည်ရင်း။ ယောစအဝိဟိ ံသာဝိတက္ကော၊ အကြင်အဝိဟိ ံသာဝိတက်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဘာဂံ၊ အစုကို။ အကာသိ ံ၊ ပြီ။

၂၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ အပ္ပမတ္တာသု၊ မမေ့မလျော့သော။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ ပဟိတတ္တာသု၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတောနေသော။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏ (သန္တာန်၌။) ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ "မေ၊ ၏ (သန္တာန်၌။) အယံ ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ သော စ၊ ထိုကာမဝိတက်သည်လည်း။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်း ၄ါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူဘပါး၏ ဆင်ရဲခြင်း၄ါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်း၄ါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကို ချုပ်စေတတ် တားမြစ်တတ်၏ ၁။ ဝိဃာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်းအတွေ့ ရှိ၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကောတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ၄ါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော၊ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌။) အတ္ထင်္ဂတော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပညာနိရောဓိကော၊ ၏။ ဝိဃာတပက္ခိကော၊ ၏။ အနိဗ္ဗာန-သံဝတ္တနိကော၊ တတ်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (စိတ်၌။) အတ္ထင်္ဂတော၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပဇဟာမေ၊ ပယ်ပစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိနောဒေမေ၊ ဖျောက်ပစ်သည် သာလျှင်တည်း။ (ပဇဟာမေဝါတိ ပဇဟိမေ၊ ဝိနောဒေမေဝါတိ နိဟရိမေ။ အဋ္ဌကထာ)။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို။ ဗျန္တီမေ၊ ကင်းသော အပိုင်း အခြား ရှိသည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိ ံ၊ ပြီ။

၂၀၈။ (တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ - မှ ဗျန္တီမေ၊ နံ အကာသိ ံ - အထိလွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘိက္ခု၊သည်။ ယညေဒေ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ အနု-

---

၁။ နိရုဇ္ဈနံ နိရောဓော၊ ပညာယ နိရောဓော ပညာနိရောဓော၊ ပညာနိရောဓောယ သံဝတ္တတိတိ ပညာ နိရောဓိကောဟု ကြံ၍ ပညာချုပ်ခြင်း၄ါ ဖြစ်၏ ဟူ၍သော်လည်းပေး။

ဝိတက္ကေတိ၊ အဖန်ဖန် ကြံစည်၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုကြံစည်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စေတသော၊စိတ်၏။ နတိ၊ ညွှတ်ခြင်းသည် ၁။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ စေအနုဝိတက္ကေတိ၊ အုံ့။ စေအနုဝိစာရေဘိ၊ အုံ့။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေပဟာသိ၊ ပယ်အုံ့။ (ပဟာသိတိ ကာလဝိပလ္လာသေန ဝုတ္တန္တိ အာဟ ပဇဟတိတိ။ ဋီ)။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ စေအကာသိ၊ ပြုအုံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကာယ၊ ကာမဝိတက်၏အကျိုးငှါ။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကာယ၊ ငှါ။ နမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအုံ့။ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ ဖြစ်သော။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်း လအခါ၌။ ကိဋ္ဌသမ္ဘာရေ၊ ကောက်ပင်တို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ ဂေါပါလကောဝါ၊ နွားကျောင်း သားသည်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခေယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ သော၊ ထို နွားကျောင်း သားသည်။ တာ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ အာဒဏ္ဍေယ္ယ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ရိုက်ရာ၏။ ပဋိကောဋ္ဌေယ္ယ၊ ဖိလာရိုက်ရာ၏။ သန္နိရုန္ဓေယ္ယ၊ ပိတ်ပင်ရာ၏။ သန္နိဝါရေယ္ယ၊ တံတားမြစ်ရာ၏ ၂။

တံးထိုရိုက်ခြင်း ပိတ်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းသည်။ကိယဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။သော ဂေါပါလကော၊သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်၍ ကောက်စပါးကို စားခြင်း တည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဓံ ဝါ၊သတ်ခြင်းကို ၎င်း။ ဗန္ဓနံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ကိုလည်း။ ဇာနိံ ဝါ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းကိုလည်း။ ဂရဟံ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဇာသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝေ မေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ သြကာရံ၊ ယုတ်ညံ့သည့်အဖြစ်ကို။ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသည့် အဖြစ်ကို။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။ ဝေါဒါနပက္ခံ၊ ဖြူစင်သော အဘို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။

၂၀၉။ (တဿမယံ-မှ နဥဘယ ဗျာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ-အထိ ပဋ္ဌိသေဓပါသည် သာထူး၏)။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကို တိုးပွါးစေတတ်၏ ?။

၁။ ကာမဝိတက္ကာဒီသု ယံ ယံ ဝိတက္ကေတိ၊ ယံ ယံ ဝိတက္ကံ ပဝတ္တေတိ၊ တေန တေန စိတ္တာကာရေန ကာမဝိတက္ကာဒီဘာဝေါ စေတသော နတိ(နမနံ)ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ယေန ယေန အာကာရေန၊ ရှိ-ရှု၍။ ယညေဝ၊ အားဖြင့်-ဟု ပေးလိုက်သည်။ နမနံ နတိ၊ နမုဓာတ်၊ တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော တိပစ္စယန္တကိတ် ပုဒ် ဟု ကြံ၍ နတိ ညွှတ်ခြင်းသည်ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ လက်ရှိအဋ္ဌကထာမူ၌ နတိ ဟောတိ မရှိပဲ နဟိ ဟောတိ ဟု ရှိသည်။ ဤအလို စေတသော၊ စိတ်၏ (ကြံစည်မှုသည်)။ နဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ-ဟုပေး။ ။ကာမဝိတက္ကံ စေ။ပ။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကာယ စိတ္တံ နမတိ-ဟူသော ပါဠိတော် အကျယ်ထောက်က နတိ ဟောတိ သာ ကောင်း၏။

၂။ ရှေသို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ဆက်သွားစေရန် နောက် တည့်တည့် ရိုက်ပေးခြင်းသည် အာကောဋ္ဌေယ္ယ။ဘေးဖုံးမသွားစေရန် ဝဲယာ ထဘက်တက်မှ ရိုက်ပေးခြင်းသည် ပဋိကောဋ္ဌေယ္ယ၊ ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကောက်ပဲ အသီးအနှံ မစားမိစေရန် နောက်မှ ကြိုးတင်းတင်းဆွဲ၍ ဟန့်တားခြင်းသည် သန္နိရုန္ဓေယ္ယ၊ ဝဲယာဘေးဘက်ရှိ ကောက်ပဲသီးနှံကို မစားနိုင်အောင် ကြိုးတင်းတင်းဆွဲကာ တားမြစ်ခြင်းသည်-သန္နိဝါရေယ္ယ။ ဤသို့ အထူးမှတ်သားရာ၏။

၃။ အနုပ္ပန္နပညာယ ဥပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နပညာယ ဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တတိတိ ပညာဝုဒ္ဓိကောဟုပြု။ မဖြစ်သော ပညာ၏ ဖြစ်ဘို့ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်ပြီးသော ပညာ၏ တိုးပွါးဘို့ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏ဟု အဋ္ဌကထာ အလို ယောဇနာ။

အဝိဇ္ဇာတပဏ္ဍိကော၊ ပင်ပန်းခြင်း အဘို့မရှိ။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရတ္တိ ၊တညဉ့်ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေကွမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျ၊ အကယ်၍ လည်း အဖန်ဖန် ကြံစည်ငြားအုံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း အဖန်ဖန်သုံးသပ်ငြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဘယံ၊ဘေးကို။ နေဝ-သမနုပဿာမိ၊ မမြင်သည်သာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေကွမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျ၊ အုံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျ၊အုံ့။ တတောနိဒါနံ၊သော။ဘယံ၊ဘေးကို။ နေဝ သမနုပဿာမိ၊သာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရတ္တိ ဒီဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေကွမ္မဝိတက်ကို။ပ။ နေဝ သမနုပဿာမိ၊သာ။အပိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။အတိစိရံ၊အလွန်ကြာမြင့်စွာ။အနုဝိတက္ကယတော၊ သော။ အနုဝိစာရယတော၊ သော။ မေ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ကိလမေယျ၊ ပင်ပန်းရာ၏။ ကာယေ၊ သည်။ ကိလန္တေ၊ ပင်ပန်းသည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဟညေယျ၊ ထိခိုက်ရာ၏။ စိတ္တေ၊ သည်၊ ဥဟတေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိမ္ပိ၊ သမာဓိမ္ပ။ အာရာတိ၊ ဝေး၏ဟူ၍၊ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ အဇ္ဇတ္တမေव၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။စိတ္တံ၊ကို။ သဏ္ဌပေမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ (ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ ဌပေမိတိ အတ္ထော-ဋ္ဌ)။ သန္ဓိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာငြိမ်ဝပ်စေ၏။ ဧကောဒိ ၊ မြတ်သော သမာဓိကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မေ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မာဥဟညိတိ၊ မထိခိုက်ပါစေလင့် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့်တည်း။

[ ]-၁၁၀။ (တဿမယှံ-မှ မာ မေ စိတ္တံ ဥဟညိတိ-အထိ ရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယညေဒေဝ၊ အားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ အနု-ဝိတက္ကေတိ၊ ၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ ၏။ပ။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိမ္ဘာနံ၊ ဇွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလဉ်။ သဗ္ဗသညောသု၊ အလုံးစုံသော ကောက်တို့ကို။ ဂါမန္တသမ္ဘတေသု၊ ရွာအနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော်။ ဂေါပါလကောသည်။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ ရွက်မူလဂတဿ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ ကပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ အဇ္ဈောကာသဂတဿ ဝါ၊ လွင်တီးခေါင်၌ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။တဿ၊ထိုနွားကျောင်းသား၏။ ဧတာ၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဂါဝေါ၊နွားတို့တည်း။ ဣတိ၊သို့။သတိကရဏီယမေဝ၊ သတိပြုရမ့်သာလျှင်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ ဤသည်တို့ကား။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတိကရဏီယမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

[ ]-၁၁၁။. (၂၁၁ မှ ၂၁၄-အထိဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-မှ ၅၄-အထိ နှင့် တူ၏)။

[ ]-၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အရညေ၊ တောင်၌။ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ နိန္နံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသော။ ပလ္လလံ၊ ညွှန်အိုင်သည်။ အတ္ထိ၏။ မဟာမိဂသင်္ဃော၊ သမင်အုပ်ကြီးသည်။ တမေနံ၊ ထိုညွှန်အိုင်ကို။ ဥပနိဿာယ၊၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏။ အနုတ္ထကာမော၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အဟိတကာမော၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အယောဂက္ခေမကာမော၊ ဇီဝယ္ဓာ-စသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရပ်ကို အလိုမရှိသော[1]။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

---

[1]။ ဇီဝယ္ဓာ, ပိပါသာ, ဘယ, ပဋိပတ္တိ ၄ပါး။

သော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ (ပိဒဟေယျ-စသည်၌ စပ်)။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော။ (အနုပဒ္ဒဝံ+အာဝဟတီတိ=သော ဝတ္ထိကော။ဋီ)။ ပိတိဂမနီ ယော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ မဂ္ဂံ၊ကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ဝိဝရေယျ၊ ဖွင့်ရာ၏။ သြကစရံ၊ တယ်သမင်ကို။ (သြကေ မိဂလုဒ္ဒကဿ ဂေါစရေ+စရတိတိ သြကစရော၊ ဒီပကမိဂေါ-ဋီကာ)။ သြဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ သြကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ဟိ၊ ဤသို့ ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသဿ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီးသည်။အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မေ မဟာတော မိဂသဿ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏ ပင်လျှင်။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမော၊ ငံရေစွန့်စားစသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရပ်ကို အလိုရှိသော။ကောစိဒေဝ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ခေမော၊သော။ သောဝတ္ထိကော၊ သော။ ပိတိဂမနီယော၊သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဿ၊ရာ၏။ တံ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဝိဝရေယျ၊ ဖွင့်ရာ၏။ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ သြကစရံ၊ တယ်သမင်ကို။ ဥဟနေယျ၊ သတ်ရာ၏။ သြကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧवं ဟိ၊ ဤသို့ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသဿ၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊၌။ ဝုဒ္ဓိं၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိं၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ငါဘုရားသည်။အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ အတ္ထယ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို။ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ကတာ၊ ပြုအပ်၏။အယံ စေဝ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ တတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မဟန္တံ နိန္နံ ပလ္လလန္တိ တေ၊ ဤမဟန္တံ နိန္နံ ပလ္လလံ-ဟူသော အမည်သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ မဟာမိဂသဿတိ တေ၊ ဤမဟာမိဂသဿဟူသော အမည်သည်။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပုရိသော။ပ။အယောဂက္ခေမကာမောတိ တေ၊ ဤပုရိသော။ပ။အယောဂက္ခေမကာမောဟူသော အမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကုမ္မဂ္ဂေါတိ တေ၊ ဤကုမ္မဂ္ဂေါ ဟူသော အမည်သည်။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မိစ္ဆာမဂ္ဂဿ၊ဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ် ရှစ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ရင်း။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိဿ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၏ရင်း

တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။သြကစရောတိ တေ၊ ဤသြကစရောဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒိရာဂဿ၊ အာရုံ၌ ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သြကစာရိ ကာတိတေ၊သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော။ပ။ ယောဂက္ခေမကာမောတိ တေ၊ သည်။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေမော မဂ္ဂေါ သောဝတ္ထိကော ပိတိဂမနီ ယောတိ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော မဂ်တို့၏အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ်

ရှစ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိသ၊ သမ္မာသမာဓိ၏ ရင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊ သော။ ပိတိဂမနီယော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော လမ်းကို။ ဝိဝဋ္ဋော၊ဖွင့်အပ်ပြီ။ ကုမ္မဂ္ဂေါ၊ မိစ္ဆာမဂ်တည်းဟူသော လမ်းဆိုးကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်ပြီ။ ဩကစရော၊နန္ဒိရာဂတည်းဟူသော တယ်သမင်ကို။ ဥဿာတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဩကစာရိကာ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော တယ်သမင်မကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ (အကြောင်းသလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ၈၀-နှင့် တူပြီ)။

နဝမံ၊ သော။ ဒေဝေါ ဝိတက္ကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်

၂၁၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသုံ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဓိစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မဋ္ဌာနတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောစိတ်ကို[1]။ အနုယုတ္တေန၊ အဖန်ဖန် အားထုတ် သော။ ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊အကြောင်းတို့ကို။ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌။ (အချိန်ရှိတိုင်းဟူလို)။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ (တဗ္ဗပစ္စယန္တိ နှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ။ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဤ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ ယံနိမိတ္တံ၊အကြောင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊စွဲ၍ ။ ယံနိမိတ္တံ၊ကို။မနသိ၊စိတ်၌။ ကရောတော၊ ပြုသော။ (အန္တိမပစ္စယန္တိနှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသူပသံဟိတာပိ၊ ဒေါသနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ မောဟူပသံဟိတာပိ၊ မောဟနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တမ္မာနိမိတ္တာ၊ ထိုအကြောင်းမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့် စပ်ယှဉ် သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဌ်။ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တမ္မာ နိမိတ္တာ၊မှ။ အညံ၊သော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဌ်။ ကရောတော၊သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ကုန် သော။ ဒေါသူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ မောဟူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ထိုဝိတက်တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ (တေ၊ထိုဝိတက်တို့သည်။ ပဟိယန္တိ၊ကင်းကုန်၏။ ဟာဓာတ် ဒိဝါဒိ ပရိဟာနျတ္ထ သော်လည်း ပေး)။ တေ၊တို့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုဝိတက် တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ (တနည်း၊ တေသံ၊ တို့၏။ပဟာနာ၊ကင်းခြင်းကြောင့်။)အဇ္ဈတ္တ မေဝ၊ မိမိကို စဲ၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္ဌာတိ၊ ကော်င်းစွာ တည်၏၊ သန္နိသီဒတိ၊ကောင်းစွာ ငြိမ်ဝပ်၏။ ဧကောဒိ၊ မြတ်သော သမာဓိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒကော၊ လိမ္မာသော။ ပလဂဏ္ဍော၊ လက်သွားဆရာသည်

---

[1] စိတ္တအရ ကုသလကမ္မဋ္ဌာန်း အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော စိတ်ကိုကောက်။ အဓိကံ စိတ္တံ အဓိစိတ္တံ။ ဝိပဿနာ ပါဒက အနုသမာဓိတ္ထိစိတ်ကိုကောက်၊ ၌။

သော်ရင်း။ ပလဂဏ္ဍန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ တပည့်သက်သမားသည်သော်ရင်း။ သုခုမာယ၊ သေးငယ်သော။ အာဏိယာ၊ စို့ဖြင့်။ သြဠာရိကာ၊ တုတ်သော။ အာဏိ ၊ စို့ကို။ အဘိနိဟနေယျ သေယျထာပိ၊ရိုက်နှက်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိဟရေယျ သေယျထာပိ၊ ရိုက်ထုတ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိ၀တ္တေယျ သေယျထာပိ၊ နဲ့ဖြုတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ။(၁)

၂၁၇။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တမ္မာနိမိတ္တာ၊ မှ။ အည်၊သော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဌ်။ ကရောတော၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေ၀ပ္ပဋိဋ္ဌေ၀၊အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ၀ေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏။အာ၀ဇ္ဇနံ၊အပြစ်ကို။ "ဣတိပိ၊ ဣဒံအကြောင်းကြောင့်လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ အရိယသလာ၊အကုသိုလ်တို့တည်း။ ဣတိပိ၊လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊တို့သည်။သာ၀ဇ္ဇာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ဣဘိပိ၊လည်း။ဣမေ ဝိဘက္ကာ၊တို့သည်။ဒုက္ခ၀ိ၀ါ ကာ၊ မကောင်းသော အကျိုးရှိကုန်၏။" ဣဘိ၊သို့။ ဥပပရိက္ခိဘဗ္ဗော၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏။ အာ၀ဇ္ဇနံ၊ကို။ ဥပ ပရိက္ခတော၊ သော။ တဿ၊၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ဒဟရော၊ နုနယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ၀ါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော၀ါ၊ သည်ရင်း။ ကဏ္ဌေ၊ လည်ဂို။ အာသတ္တေန၊ ဆဲအပ်သော။ အဟိ ကုဏပေန၀ါ၊ မြွေသေကောင်ပုပ်ဖြင့်ရင်း။ ကုက္ကုရကုဏပေန၀ါ၊ ခွေးသေကောင်ပုပ်ဖြင့်ရင်း။ မနုဿကုဏပေန၀ါ၊ လူသေကောင်ပုပ်ဖြင့်ရင်း။ အဋ္ဌိယေယျ ၊သေယျထာပိ၊ မိမိ၊ကိုယ်၊ကိုနှိပ်စက်အပ်သလို ပြုကျင့်သကဲ့သို့။ ဟရေယျ သေယျထာပိ၊ ရှက်ရာသကဲ့သို့။ ဇိဂုစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ စက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ။(၂)

၂၁၈။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တေသမ္ပိ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏လည်း။ အာ၀ဇ္ဇနံ၊ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေ၀ပ္ပဋိဋ္ဌေ၀၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ဘို့။ ၀ေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံဝိတက္ကာနံ၊တို့ကို။ အသတိ အမနသိကာရော၊ မအောက်မေ့ခြင်း နှလုံးမသွင်းခြင်းသို့။ အာ၀ဇ္ဇိတမ္ဘော၊ ရောက်အပ်၏။တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့ကို။ အသတိ အမနသိကာရံ၊သို့။ အာ၀ဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ား သည်။ အာ၀ါသ၀ဘာနံ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ရူပါနံ၊ အဆင်းတို့ကို။ အဒဿနကာမော၊ မြင်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်။အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နိမိလေယျ၀ါ သေယျထာပိ၊ မှိတ်သော်လည်း မှိတ်ရာသကဲ့သို့။ အညေန၊ တပါးသော အရုပ်သို့။ အ၊ပလောကေယျ ၀ါ သေယျထာပိ၊ မျက်နှာသွဲ့ရှိသော်လည်း ကြည့်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ။(၃)

၂၁၉။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ပ။ စေ၀ပ္ပဋိဋ္ဌေ၀၊အကယ်၍ပင်ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့၊ ၀ေန ဘိက္ခု-နာ၊ သည်။ တေသံ ဝိဘက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဌာနံ၊ ဝိတက်ကို ပြုပြင်တတ်သော

အခြောင်းရှိတည်းရာ သည်ဝိပလ္လာသကို ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ကာတမ္ပ၊ ပြုအပ်၏။ပ။သမာဓိယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ပုရိသော၊သည်။ သီဃံ၊ လျင်မြန်စွာ။ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားရာ၏။ တဿ၊ထိုယောဂျိုး ၏။ "အာမ၊ ငါသည်။ သီဃံ၊ စွာ။ ကိ ံ နုခေါ ဂစ္ဆာမိ၊အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။အာမ၊သည်။ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး။ ယံနူနဂစ္ဆေယ္ယန္တိ၊ သွားရမူ ကောင်းလေစ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။အဿ၊ ရာ၏။ သော၊သည်။ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး။ဂစ္ဆေ ယ္ယ၊ရာ၏။တဿ၊၏။ "အာမ၊သည်။သဏိကံ၊ ဖြေး ဖြေး။ကိ ံ နုခေါ ဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။ အာမ၊သည်။ ယံနူနတိဋ္ဌေယ္ယန္တိ၊ ရပ်ရ မူကား ကောင်းလေစ့" ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊သည်။ တိဋ္ဌေယ္ယ၊ ရပ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အာမ၊သည်။ ကိ ံ နုခေါဋ္ဌိတော၊ အဘယ်ကြောင့် ရပ်သနည်း။ အာမ၊ သည်။ ယံနူန နိသီဒေယ္ယန္တိ၊ထိုင်ရမူကား ကောင်းလေစ့"ဟူ၍။ဝေ၊သည်။အဿ၊ရာ၏။ သော၊သည်။ နိသီဒေယ္ယ၊ ထိုင်ရာ၏။ တဿ၊၏။ "အာမ၊သည်။ ကိ ံ နုခေါ နိသိန္နော၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်သနည်း။ အာမ၊ သည်။ ယံနူနနိပဇ္ဇေယ္ယန္တိ၊ အိပ်ရမူကား ကောင်းလေစ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ရာ၏။ သော၊ သည်။ နိပဇ္ဇေယ္ယ၊ အိပ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျင်။ သောပုရိသော၊ သည်။ သြဠာရိ ကံ သြဠာရိကံ၊ ကြမ်းထမ်း ကြမ်းထမ်းသော။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ သုခုမံ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့ သိမ်မွေ့သော။ ဣရိယာပထံ၊ ကို။ ကပ္ပေယ္ယ၊သေယ္ယထာပိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေမေ၊သာလျင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ ။(၄)

၂၂ဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ စေဥ္ပဇ္ဇန္တော၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွားဌ။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဓာယ၊ ထား၍။ (အံကြိတ်၍။) ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရွေးရှုခိုက်၍။(တောက် ခေါက်၍။) စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ အဘိနိဂ္ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ဖိနှိပ်အပ်၏။ အဘိနိပ္ပီဠေဘဗ္ဗံ၊ ဖိညှစ်အပ်၏။ အဘိသန္တာပေဘဗ္ဗံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းစေအပ်၏။ ဒန္တေ၊ဌ။အဘိဒန္တံ၊ ကို။ အာဓာယ၊ ၍ ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ တာလုံ၊ ကို။ အာဟစ္စ၊ ၍ ။ စေတသာ၊ဖြင့်။စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိဂ္ဂ-ဏှေဘာ၊ သော။ အဘိနိပ္ပီဠယေတာ၊ သော။ အဘိသန္တာပယတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း ၏။ပ။သမာဓိယတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန် အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ကို။ သီသေဝါ၊ ဦးခေါင်းဌ၌ ၎င်း။ ဂလေဝါ၊လည်မျိုဌ၌ ၎င်း။ ခန္ဓေဝါ၊ ပခုံးဌ ၌ ၎င်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။အဘိနိဂ္ဂဏှေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိပ္ပီဠေယ္ယ သေယ္ယ ထာပိ၊ ဖိညှစ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိသန္တာပေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ပြင်းစွာပင်ပန်းစေရာသကဲ့သို့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊ သာလျင်။ သမာဓိယတိ၊၏။ ။(၅)

၂၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံနိမိတ္တံ၊ကို။ အာဂမ္ဘ၊ ၍။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ၊ ၌။ ကရောတော၊ သော။ ယဒေတာ ဘိက္ခုနော၊ အကြောင်း ရဟန်း၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ကို။ ယံဝိတက္ကံ၊ကို။ အာဂတခဏာဘိ၊ အလိုရှိလ တတ္တံ့ ၊ ထံဝိတက္ကံ၊ကို။ ဝိတက္ကေသာတိ၊ ကြံစည် လတ္တံ့ ။ ယံဝိတက္ကံ၊ကို။ နာဂတခဏာဘိ၊ အလိုမရှိလတ္တံ့ ။ တံဝိတက္ကံ၊ ကို။ နဝိတက္ကေသာတိ၊ မကြံ စည်လတ္တံ့ ။ (ဣတိ၊သို့။) ဝိတက္ကပရိယာယပဋေသု၊ ဝိတက်တို့၏ အလှည့်ကျဖြစ်ရာ လမ်းတို့၌။

၁။ သခ်ရောတိတိ သခ်ါရော၊ ပစ္စယော။ သန္တိဋ္ဌတိ ဌေါတိ သဏ္ဌာနံ၊ ဝိတက္ကသခ်ါရသ သဏ္ဌာနံ ဝိတက္ကသခ်ါရသဏ္ဌာနံ။ဌ။

ဝသီ၊ အလေ့အကျက်ရှိပြီးသောသူဟူ၍ ၁ ။ (နှိုင်နင်းခြင်းရှိသူဟူ၍ သော်လည်းပေး။ အကြွင်း သဗ္ဗာသဝသုတ်အဆုံးစာပိုဒ် ၂၇-နှင့် တူပြီ)။

ဒသမံ၊ သော။ ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီး၏ပြီ။

ဒုတိယောဒုစ်ခုမြောက် သော။ သီဟနာဒဝဂ္ဂေါ၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏ပြီ။

ဝဏ္ဏ၊ ထိုသီဟနာဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ စူဠသီဟနာဒ လောမဟံသဝဏ္ဏော၊ စူဠသီဟနာဒသုတ် မဟာသီဟနာဒသုတ်ဌင်း။ မဟာစူဠဒုက္ခက္ခန္ဓ အနုမာနိကသုတ္တံ၊ မဟာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် အနုမာနသုတ်ဌင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ခီလ ပတ္ထ မရုပိတ္ထိက ဒွိဓာဝိတက္ကာ ပဠုနိဒ္ဒိဋ္ဌကထာ၊ စေတော ခီလသုတ် ဝနပတ္ထသုတ် မရုပိတ္ထိကသုတ်ဒွေဝေါဝိတက္ကသုတ် ငါးပါးသောအကြောင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝဏ္ဏော၊ သီဟနာဒဝဂ်အပေါင်းတည်း။

၁။ ဝသီကို စိတ္ထဝသီ ဟုဏဝသီသိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား သဒ္ဒတ္ထမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထသာ'။

၃-သြပမ္ဘဝဂ်

၁-ကကစ္ဆပမသုတ်

၂၂၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ ပေါ်မြဲ)။တေနခေါ ပန သမယေန၊ဘု။အာယသ္မာမောလိ ယဖဂ္ဂုနော၊ အရ္ဟတ်မောလိယဖဂ္ဂုနသည်။ဘိက္ခုနိဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ အတိဝေလ၊ အချိန်အခါ အပိုင်းအခြား အကျင့်-သီလကို လွန်၍။ သံသဒ္ဓေ၊ ရောနှောလျက်။ ဝိဟရတိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သံသဒ္ဓော၊ သော။ အာယသ္မာမောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၏။ ကောစိဘိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာယသ္မတော မောလိယ ဖဂ္ဂုနဿ၏။ သမ္မုခါ၌။ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ သစေဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်တက္ခ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အံနတ္တမနော၊ မိမိဝင်ကိုယ်စိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ။(မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ -သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဆိုလေ)။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ အဓိကရဏ်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ကောစိဘိက္ခု၊သည်။ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။သမ္မုခါ၌။ အာယသ္မတော မောလိယ ဖဂ္ဂုနဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ သစေ ပန ဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ တက္ခ။ တာဘိက္ခု နိယော။ တို့သည်။ ကုပိတာ၊ ကုန်၍။ အနတ္တမနာ၊ ကုန်၍။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သံသဒ္ဓော၊ သော။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အထခေါ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရေး။ပ။ဝိဟရတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၂၂၃။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တံ၊သည်။ ဟေ၊လာလော့။အာဝုသောဖဂ္ဂုန၊နု။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊သို့။ မမ ဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ မောလိယဖဂ္ဂုနံ၊ သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣတိတလုံးကြေ)။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ နာခံပြီး၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ၊မောလိယဖဂ္ဂုဠံ၊ကို။ "အာဝုသောဖဂ္ဂုန၊ နု။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဧवं၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊လျှင်။တယာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို)။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖဂ္ဂုန။ နု။ တံ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရသိကိရ၊ နေသတဲ့။ ဖဂ္ဂုန၊နု။ တံ၊သည်။ သံသဒ္ဓော၊၍။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ တို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရသိ ကိရ၊ တဲ့။ ကောစိ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သစေဘာသတိ၊ အံ့။ တေန၊ နှင့်တက္ခ။ပ။ ကရောသိကိရ၊ သတဲ့။ ကောစိ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ကရောန္တိကိရ၊ ကုန်သတဲ့။ ဖဂ္ဂုန၊နု။ပ။ ဝိဟရသိကိရ၊ တဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ဧတံ၊သည်)။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (တေ၊ ကို)။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရေး။ ဧवं၊မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဖဂ္ဂုန၊နု။ တံ၊သည်။ ကုလပုတ္တော နှုန်း၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်လော။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော နှုန်း၊ ဝင်ရောက်သူ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ရေး။ ဧवं၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

၂၂၄။ ဖဂ္ဂုနေ။ တံ့ဆည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ အတိဝေလ ၊ ၍။ သံသင်္ဘောလျက်။ ယံဝိဟရေယျာသိ၊ အကြင်နေရာ၏။ တော်၊ ဤနေခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တာဿ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ တေ၊ သင့်အား။ နုပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဖဂ္ဂုနေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ စေပိဘာသေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆိုပြောအံ့။ ဖဂ္ဂုနေ။ တံ့ဆည်။ တတြာပိ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်း၌လည်း။ ဂေဟသိတာ၊ အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မှီကုန်သော ။ ယေဆန္ဒာ၊ အကြင်တဏှာဆန္ဒ ပဋိဃဆန္ဒတို့သည်။ ` ဂေဟသိတာ၊ ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊ အကြင်ဝိတက်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတဏှာဆန္ဒ ပဋိဃဆန္ဒ ဝိတက်တို့ကို။ ပဇဟေယျာသိ၊ ပယ်စွန့်လော့။ ဖဂ္ဂုနေ။ တတြာပိ၊ ၌လည်း။ တေ၊သည်။ "မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေဝဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်လတ္တံ ။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နစ နိစ္ဆာရေဿာမိ၊ မြှက်လည်းမမြှက်ဆိုအံ့။ ဟိတာနုကမ္ပိစ၊ အစီးအပွါးဖြင့် အစဉ်သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ မေတ္တစိတ္တောစ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဒေါသန္တရော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (အန္တရသဒ္ဒါ-စိတ်ဟော)။ နဝိဟရိဿာမိတိ၊ မနေအံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဖဂ္ဂုနေ။ တေ၊ သည်။ ဝေဟိ၊ လျင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဖဂ္ဂုနေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခေါ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အကယ်၍လည်း ပေးငြားအံ့။ လေဋ္ဌုနာ၊ ခဲဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပေါက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အံ့။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ရိုက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အံ့။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ခုတ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အံ့။ ဖဂ္ဂုနေ၊ နေ။ တံ့ဆည်။ တတြာပိ၊ ထိုလက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရာ စသည်၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဖဂ္ဂုနေ၊ နေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ စေပိဘာသေယျ၊ ရာ၏။ ဖဂ္ဂုနေ၊ နေ။ တံ့ဆည်။ တတြာပိ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုရာ၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၂၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဧကံသမယံ၊ တပါးသောအခါ၌။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယိ ` သု ဝတ၊ နှစ်သက်စေကုန်ပြီတကား။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ၊ ဤ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို (မွန်းမတည့်မီ) တချိန်တည်းသာစားခြင်းကို ၂ ။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ အနာမ်ားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊

၁။ ဆန္ဒာဒီနံ ဝတ္ထုဘာဝတော ကာမဂုဏာ ဂေဟံ ဝိယ ဂေဟံ၊ တေ စ တေ သိတာ နိဿိတာတိ ဂေဟသိတာတိ ဝုတ္တာ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ ပေးသည်။

၂။ ပုရေဘတ္တကာလ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ-ဟု ကာလနှစ်မျိုးလိုရာ ပုရေဘတ္တကာလဟူသော တကာလ တချိန်၌သာ စားသောက်သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ၌ မစားသောက်သည့်အတွက် ၂-ကာလ ၂-ချိန်လုံး စားသောက်သည် မဟုတ်ဟူလို။ အရှေ့ဆက်တက်မှ မွန်းမတည့်မီ ပုရေဘတ္တကာလ အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း မည်မျှ စားသောက်စေကာမူ ဒုတိယနဘောဇနံ၊ တျာသနဘောဇနံ-စသည် မဆိုနိုင်။ ဝစနတ္ထကိုကား ဧကာသနံ ဘောဇနဿ ဧကာသနဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာဖြင့် သိ။ ဧကဝေလာယ မေဝ ဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာကား ပြောင့်ပြသော စကားတည်း။

လျင်လျင်မြန်မြန် ထနိုင်ခြင်းကိုဋ္ဌင်း။ ဗသဒ္ဓ၊ (ကိုယ်)အား၊ကိုဋ္ဌင်း။ ဖာသုဝိဟာရဒ္ဓ၊ (ကိုယ်၏) ချမ်းချမ်းသာသာ နေရခြင်း၊ကိုဋ္ဌင်း။ သဒ္ဓါနာမိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧထ၊ လာကုန်လော့။ တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇမာနာ၊သော်။ အပ္ပါဗာဓတဒ္ဓ၊ကိုဋ္ဌင်း။အပ္ပါတကိတတ္ထ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ လဟုဋ္ဌာနဒ္ဓ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ ဗသဒ္ဓ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ ဖာသုဝိဟာရဒ္ဓ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ သဒ္ဓါနိဿယတာ၊ သိကြားကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊သည်။ တေသုဘိက္ခူ၊သု၊ တိဋ္ဌ။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမ,ကို။ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သည်။ နုအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ သည်။ တေသုဘိက္ခူ၊သု၊ တိဋ္ဌ။ သတ္ဘပါဒကရဏီယမေဝ၊ သတိဖြစ်စေခြင်း၊ကိုပြုသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွေ၌။ ယုတ္တော၊ ကအံ့ပ်သော။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဩခဋ္ဌပတောဒေါ၊ ချထားအပ်သော နှင်တံရိုးသော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရထား,ကို။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာ၏သော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းဘို့ကို သွားစေဘက်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲသက်ဖြင့်။ ရဿိယော၊ ကြိုးဘို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊လက်ျာလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံ,ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ ယေနိစ္ဆက၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သောလမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆက၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်း။ သာရေယ္ယပိ သေယ္ယထာပိ၊ ရွှေသို့သွားလည်း သွားစေရာ သကဲ့သို့။ ပစ္စာသာရေယ္ယပိ သေယ္ယထာပိ၊ နောက်သို့ဆုတ်လည်း ဆုတ်စေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ကုသလသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အာယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်း,ကို။ (လွန်စွာယှဉ်ခြင်း,ကို-ဟုသော်လည်း ပေး)။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဧဝံဘိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိ ၊ မြေဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိ ၊ သီသဖြင့်ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ ၊ မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿထ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂါမဿ၊ ဝါ၊ ရွာ၏ဌင်း။ နိဂမဿ၊ ဝါ၊ နိုဂုံး၏ဌင်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသည်။(အဿ၊ရှိရာ၏။)ဘံစ၊ထိုအင်ကြင်းတောသည်လည်း။ ဌေ။ ဣဒ္ဓဘိ၊ ကြက်ဆူပင်တို့ဖြင့်။ သဒ္ဓန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုအင်ကြင်း ဧတောဒေ၊။ အဋ္ဌကာမေ၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမေ၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမေ၊ ယောဂဘေး၏ ကုန်ရာ,ကို အလိုရှိသော ၁။ ကောစိဒေ၊ တစုံတယောက်သော

၁။ ယောဂက္ခေမခုနှတ္တရံ-စသော အချို့သောအဆုံ၌ ယောဂခေမ အရ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုဟောသည်။ ၂-ဝက်၊ ၉-သုတ် ၂၁၅-၌ အယောဂက္ခေမကာမောကို စဘုဟိ ယောဂေဟိ ခေမံ နိဗ္ဗယဉ္စာနံ အနိစ္ဆန္တော။ (အဋ္ဌကထာ)။ စတူဟိ ယောဂေဟိတိ ဇိဿဘ္ဘာ၊ပိပါသာဘယ ပဋ္ဌိပတ္တိသင်္ခါတယောဂေဟိ (ဋီကာ) ဟု အဆုဋ္ဌာန အားလျော်စွာ ဖွင့်သည်။ ထိုကိုထောက်၍ ဤယောဂက္ခေမကာမောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း ထိုအင်ကြင်းတောနှင့်ပတ်သက်သော အဆုဖြစ်၍ ချုန်ယယ်ဘို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ခါချဉ်ထုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်ခြင်း ပင့်ကူအိမ်ဘို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်နေခြင်း ကိုင်းခြောက်ဘို့ရှိခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ခြင်း,ကို အလိုရှိသော သူ-ဟု ဆိုလိုသည်။

ဖြစ်သော။ ပရိုသော၊ သည်။ ဥပဓေယျ၊ ရာ၏။ ကုဋ္ဌိလာ၊ ကောက်ကုန်သော။ သြဇာပဟာရဏီယော၊ အဆီသြဇာတို့ကို မဆောင်ကုန်သော။ ယာ တာ'သာလလဋ္ဌိယော၊အကြင်အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။) တာ၊ တို့ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပသို့။ နီဟရေယျ၊ထုတ်ဆောင်ပစ်ရာ၏။ အန္တောဝဝန်၊ တောအတွင်းကို။ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်အောင်။ ဝိသောဓေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဥဒုကာ၊ ဖြောင့်မတ်ကုန်သော။ သုဇာတာ၊ ကောင်းစွာ ပေါက်ကုန်သော။ ယာ ပနတာ သာလလဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။)တာ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ပရိဟရေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေဟိ၊ဤ သို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။တေ သာလဝန်၊ဤအင်ကြင်းတောသည်။ အပရေန သမယေန၊၌။ ဝုဒ္ဓိ ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ ၊သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ ဃေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျင်။ပ။ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

၂၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေव သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌ပင်လျှင်။ ဝေဒေဟိကာနာမ၊ဝေဒေဟိကာ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာနီ၊အိမ်ရှင်မ-သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ "ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟာတာနိယာ၏။ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊သည်။ သောရတာ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ နိဝါတာ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ ဥပသန္တာတိ၊ ငြိမ်ဆက်အေးဆေး၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ ကာဠီနာမ၊ ကာဠီမည်သော။ ဒါသိပနု၊ ကျွန်မသည်ကား။ ဒက္ခာ၊ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသည်။ အနလသာ၊ ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်။ သုသံဝိဟိတာကမ္မန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြု စီရင်အပ်သော အမှုကိစ္စရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထခေါ၌။ ကာဠီယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၏။ "မယုံအယျာယ၊ ငါ့အရှင်မ၏။ 'ဝေဒေဟိကာ၊သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။သောရတာ၊ ၏။ပ။ ဥပသန္တာတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ကလျာဏော၊သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊၏။ ကိံ နုခေါ၊အသို့နည်း။ မေအယျာ၊ ငါ့အရှင်မသည်။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။ အတ္ဌတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နပါဘုကရောဘိနုခေါ၊ထင်စွာမပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့ မဟုတ်။အသန္တံ၊ထင်ရှား မရှိ၍ ။ နပါတုကရောတိနုခေါ၊ ထင်စွာမပြုလေရော့သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မယှမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ဝေ တ ကမ္မန္တာ၊ထိုအမှုတို့ကို။သုသံဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်ကုန်၍ လော။ ယေန၊ အကြောင့်ကြောင့်။ မေအယျာ၊ သည်။သန္တံယေဝ၊ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။အတ္ဌတ္တံ၊သော။ ကောပံ၊ကို။ နပါဘုကရောဘိ၊ ထင်စွာမပြု။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ဖြစ်၍။နောနပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြုသည်မဟုတ်။အာဘံ၊ ငါသည်။ အယ္ယ၊ အရှင်မကို။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။)ဝိမံသေယ္ယ၊ စူးစမ်းရမ္ဟုကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၌။ ကာဠီ၊ သော။ ဒါသိ၊သည်။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်သော အခါ၌။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာသခေါ။ ၌။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ ကာဠီ၊ သော။ ဒါသိ ၊ကို။ ဟေ ဧေ ကာဠိတိ၊ ဟယ်ကျွန်မကာဠီ-ဟူသော။ ဘော၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ကိं ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣဒါနိ၊ဤ သို့ ရှေးရှုနှာပြီ။ ဧေ၊ ဟဲ့ကျွန်မ။ကိं ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသနည်း။ဣဒါနိ၊ ဤ သို့ မေး၏။ အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ကိဉ္စိ၊ အကြောင်း တစုံတခုသည်။ နု၊ မရှိ။ ဣဒါနိ၊ ဤ သို့ ဖြေ၏။ ရေ၊ ဟဲ့ကျွန်မ။ ဝဘာ၊ စင်စစ်။ ကိဉ္စိ၊သည်။ နော၊

မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပါပိဒါသိ၊ ယုတ်မာသော ကျွန်မ။ ဒိဝါ၎ဉ်။ဥဋ္ဌာသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ထသနည်း။ ဗျာတိ၊သို့။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ။ အနုတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာဂုဠိ ၊ မျက်မှောင် ကြုတ်ခြင်းကို။အကာသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ်။ ကာဠိယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၊ ၏။ "မေဒေယျ၊ သည်။ သန္ဓေယော၊ ပင်လျှင်။ ။ အဟံ၊ သည်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ အယ္ယ၊ကို ၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိမံသေယ္ယ၊ စူးစမ်းရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထခေါ၊ဌ်။ကာဠိ၊သော။ဒါသိ၊သည်။ဒိဝါတရုံယေဝ၊ အလွန်နေမြင့်မှသာလျှင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ပ။ အနုတ္တမနာ၊ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနဝါစံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြှက်ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ပ။ ဝိမံသေယ္ယ၊ စူးစမ်းရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ကောင်းလေစုဟူသော ။ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

(အထခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ,ကုပိတာ အနုတ္တမနာ-အထိ တူပြီ)။ အဂ္ဂဒ္ဒသူစိ ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ သိသေ၊ ဦးခေါင်းဌ်။ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။အဒါသိ၊ပေးပြီ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်း ကို။ ဝေါဘိန္ဒိ၊ခွဲပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ ကာဠိ၊သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဘိန္နေနသီသေန၊ ကွဲသော ဦးခေါင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဂလန္တေန လောဟိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌိဝိဿကာနံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ "အယျေ၊ အရှင်မတို့။ သောရတာယ၊ ကောင်းသော အမှုဌ် မွေ့လျော်သော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့၊ အယျေ၊ တို့။ နိဝါတာယ၊ ကိယ်ကိုနှိမ့်ချသောရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ အယျေ၊ တို့။ ဥပသန္တာယ၊ ငြိမ်သက် အေးဆေးသော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ ကထံဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ကေဒါသိကာယ၊ တယောက်တည်းသော ကျွန်မအား။ ဒိဝါ ဥဋ္ဌေသိတိ၊ နေမြင့်မှ ထသည်ဟု။ ကုပိတာ၊ ၍။ အနုတ္တမနာ၊ ၍။ အဂ္ဂဒ္ဒသူစိ ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သီသေ၊ ဌ် ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။ ဒဿတိနာမ၊ပေးတိသနည်း။သီသံ၊ကို။ဝေါဘိန္ဒိဿတိနာမာတိ၊ ခွဲတိသနည်း"ဟူ၍။ ဥဏ္ဏာပေသိ၊ အယုတ်အားဖြင့် ကြည့်ရှုစေပြီ (ကဲ့ရဲ့စေပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ အပရေန သမယေန၊ ဌ်။ "ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ စဏ္ဍီ၊ကြမ်းထမ်း၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။အနိဝါတာ၊မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်းမရှိ။ဝေဒေဟိကာ၊သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။အနုပသန္တာတိ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေးခြင်းမရှိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါပကော၊သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပျံ့နှံ့.၍ တက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျက်စီးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊ စကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည် ၁။ နဘုသန္တို၊ မထီခိုက်ကုန်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက် သာလျှင်။ သောရတသောရတော၊ အလွန်ကောင်းသောအမှုဌ် မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ပဋ္ဌမ ဘိက္ခဝေ ဝစနပထာ-စသော အပိုဒ် ၂၂-ပါဠိတော်။ ၎င်း၏အဖွင့် ဝစနပထေတိ ဝစနမဂ္ဂေ ယုတ္တ ကာလာဒိကေ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီပေးသည်။ ၄-ဝဏ်၊ ၆-သုတ်၊ စာပိုဒ် ၃၀၉ ဤအဋ္ဌကထာဌ်ကား ဝစနပထေ ဟိတိ ဝစနေဟိ-ဟု ပထသဒ္ဒါ အနက်မဲ့ ဖွင့်သည်။

နိ၀ါတ နိ၀ါတောဝ၊ အလွန်မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်သည် ၁။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပသန္တူ၊ ပသန္တော၊ အလွန်ငြိမ်သက်အေးဆေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘက္ခု၊ ကို။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ၀စနပထာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သောရတောတိ၊ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူဟူ၍။ ၀ေဒိတဗ္ဗော၏။ နိ၀ါတောတိ၊ ဟူ၍။ ၀ေဒိတဗ္ဗော၏။ ဥပသန္တောတိ၊ဟူ၍။ ၀ေဒိတဗ္ဗော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ စိ၀ရ။ပ။ ပရိက္ခာရဟေတု၊ သက်နှံး ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သောစကား ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝစဿတိ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော စကားရှိသူ၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နုဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုမဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံစိ၀ရံ။ပ။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ သုဝစော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဝစဿတိ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ (တသွာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောစဘိက္ခု၊ သည်ကား။ဓမ္မယေ၀၊တရားကိုသာလျှင်။ သက္ကရောန္တော၊ အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ဂရုံကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ မာနေန္တော၊ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ဓမ္မယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ပူဇေန္တော၊ပူဇော်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေ၀၊ သာလျှင်။ အဟစ္စာယမာနော၊ ရှိသောကျိုးနှင့်သည်ဖြစ်၍။ သုဝစော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝစဿတိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ဝဒါမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသွာ၊ ကြောင့်။ဤဟု၊ဤသာသနာ၌။ “ဓမ္မယေ၀၊ကိုသာလျှင်။ပ။အဟစ္စာယမာနော။ ကျိုးနှံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝစော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သောဝစဿတိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမာဘိ၊ ကုန်အံ့”ဟူ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[၂၂၇]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌ရင်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့်တင့်သောအခါ၌ရင်း။ ဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားရှိသော အားဖြင့်ရင်း။ အဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားမရှိသော အားဖြင့်ရင်း။ သဒ္ဓေယ္ယနဝါ၊သိမ်ဆွေသောအားဖြင့်ရင်း။ ဖရုသေနဝါ၊ကြမ်းတမ်းသောအားဖြင့်ရင်း။ အတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မှီသောအားဖြင့်ရင်း။ (အကြောင်းနှင့် စပ်သဖြင့်ရင်းဟူ၍ သော်လည်း ပေး)။ .အနတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မမှီသောအားဖြင့်ရင်း။ (အကြောင်း နှင့်မစပ်သောအားဖြင့်ရင်း-ဟု သော်လည်းပေး)။ မေတ္တစိတ္တာ၀ါ၊ မေတ္တာစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ရင်း။ ဒေါသန္တရာ၀ါ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ယေဟိ၊အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော်။ ဝ၀ေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တေ ၀စနပထာ၊ ထိုစကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ဤမေ၀ဋ္ဌ၊ ဤ၌ငါးပါးတို့တည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သော အခါ၌ရင်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့်တင့်သောအခါ၌ရင်း။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝ၀ေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေတ္တစိတ္တာ၀ါ၊ ဖြစ်၍ရင်း။

၁။ သောရတ သောရတော၊ နိ၀ါတ နိ၀ါတော-စသည်တို့၏ ရှင်ပြီးပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၁-ကဏ္ဍ ၅၅-သျှောခီ လောပေါ ဟုဒ္ဓမေကဿသုတ်-ကြည့်။

ဒေါသန္တရာ၀ါ၊ ဖြစ်၍ဌင်း။ ပရေ၊ တို့သည်။ ၀ဒမာနာ၊ သော်။ ၀ဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တဿာပိ၊ထိုစကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ဌာလည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ "နော၊ငါတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေ၀ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်ည်းမဖြင်လတ္တံ့။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော။ဝါစံ၊စကားကို။ န စ နိစ္ဆာရေဿာမ၊မြှက်လည်း မမြှက်ဆိုကုန်အံ့။ဟိတာနုကမ္ပိစ၊ အစီးအပွါးကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မေတ္တာစိတ္တာ၀စ၊ မေတ္တာစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဒေါသန္တရာ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရိဿာမ၊ မနေကုန်အံ့။တံပဋိဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ဖရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရိဿာမစ၊နေလည်းနေကုန်အံ့။တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော ။ သမ္ဘာ၀န္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တ၀ါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။အ၀ေရေန၊ ရန်မရှိသော။အ၀ျာပဇ္ဇေန၊ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊၍။ ဝိဟရိဿာမ စာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေ၀ဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုဒါလပိဋ္ဌက်၊ ပေါက်တူး ချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ဤမြေကြီးကို။ အပထဝိံ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဝေ၀ဲ၊ သို့။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သင်မြေကြီးသည်။ အပထဝီ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်။ ဘ၀သိ၊ ဖြစ်လော့၊ တံ၊ သည်။ အပထဝီ၊ သည်။ ဘ၀သိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တတြတတြ၊ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိဝဋေယျ၊ တူးရာ၏။ တတြ တတြ၊၌။ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲရာ၏။ တတြ တတြ၊ ၌။ သြဒ္ဒေယျ၊ တံတွေးထွေးရာ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ သြမုတ္တေယျ၊ ကျင်ငယ်ခွန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ကို။ အပထဝိံ၊ ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ ကရေယျ နု၊ ပြုနိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ဤထိုသို့ မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံ မဟာပထဝီ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယ္ယော၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။) သော၊ ထိုမြေကြီးကို။ အပထဝီ၊ မြေမဟုတ်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မလွယ်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလေသေ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာ၀ဘာဂိ၀ေ၊ အဘို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ကိဿ ဟေတု ဟူသော အမေးကို ပြန်အုပ်သည်)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိ တလုံးကြေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ တဒါရမ္မဏံ၊

၁။ တဒါရမ္မဏဟူသော်တိ တဿေ၀ မေတ္တာစိတ္တဿ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ အလို တဒါရမ္မဏ်၌ တ-အရ တံပုဂ္ဂလကို အာရုံပြုသော မေတ္တာစိတ်ကို အရကောက်၍ တ၀ေ၀+အာရမ္မဏ်=တဒါ ရမ္မဏ်-ဟု ၀စနတ္ထ ပြုစေလိုသည်။ ထိုကြောင့် တဒါရမ္မဏ်၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော-ဟု သမ္ဗန္ဓသည်။ သော ပုဂ္ဂလော-အာရမ္မဏံ ဧတဿာတိ=တဒါရမ္မဏံ၊မေတ္တာစိတ္တံ-ဟူသော ဋီကာအလို တ-အရ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကောက်၍ တဒါရမ္မဏ-အရ မေတ္တာစိတ်ကို ကောက်ရမည်ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကား တနည်းမဟုတ်၊ တဒါရမ္မဏဟူသော်တိ ကတဲ့ တဒါရမ္မဏ်၊ သမ္ဘာ၀န္တံ လောကံ ကရောတိ-ဟူသော စောဒနာ၀ါကျ၌ လ၁သော တဒါရမ္မဏ် ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမေတ္တာစိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော။ သမ္ဘာဝန္တံ၊ ဌိုသော။ လောကံ၊ ကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ပ။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ သော။ ပထဝီသမေန၊ မြေကြီးနှင့်တူသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမ စ၊အံ့။ပ။ သိက္ခိတမ္ပိ၊ ၏။

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ လာခံဝါ၊ ချိပ်ရည်ကိုရင်း။ ဟလိဒ္ဒိ ဝါ၊ နနွင်းရည်ကိုရင်း။ နီလံဝါ၊ အည်ိုရည်ကိုရင်း။ မဉ္ဇိဋ္ဌံဝါ၊ မောင်းသော အရည်ကိုရင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ဤကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊ အရူပ်ကို။ လိခိဿာမိ၊ ရေးအံ့။ ရူပပါတုဘာဝံ၊ အရူပ်ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ၌။ ရူပံ၊ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ လိခေယ္ယုန္၊ ရေးနိုင်-ရာသလော၊ ရူပပါတုဘာဝံ၊ ကို။ အပိ၊ စစ်။ ဝဝေယ္ယုန္၊ နိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧवံ၊ သည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံ အာကာသော၊ သည်။ အရူပီ၊ အဆင်းမရှိ။ အနိဒဿနော၊ မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တတ္ထ၊ထိုကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊အရူပ်ကို။ လိခိတုံ၊ရေးခြင်းငှါ။ နသုကရုံ၊မလွယ်။ ရူပပါတု-ဘာဝံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နသုကရုံ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၏။ ဝိဃာတာယ၊ ၏။ ယာဝ ဘာဝီဝေ၊ သာလျှင်။ အယ၊ ရုတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိဘာသုံးကြေ။ အာကာသသာမေန၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ဝေဒမဝ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ-မှ သိက္ခိတမ္ပိ အသိ တူပြီ)။

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊သည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကာ၊ မြက်မီးရှူး ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။သော၊ သည်။ "အဟံ၊သည်။အာဒိတ္တာယ၊ သော။ ဣမာယတိဏုက္ကာယ၊ ဤမြက်မီးရှူးဖြင့်။ ဂင်္ဂံ နဒီ ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ သန္တာပေဿာမိ၊ ပူစေအံ့။ သံပရိတာပေဿာမိတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူစေအံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ ဂင်္ဂံ နဒီ ၊ ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ သန္တာပေယ္ယုန္၊ ပူစေနိုင်သလော။ သံပရိတာပေယ္ယုန္၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧवं၊ သည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယ္ယာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။အာဒိတ္တာယ၊သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ သန္တာပေတုံ၊ ငှါ။ သံပရိတာပေတုံ၊ ငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၏။ ဝိဃာတာယ၊ ၏။ ယာဝ ဘာဝီဝေ၊ သာလျှင်။ အယ၊ ရုတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေကုန်၏။ ။(ဂင်္ဂါသမေန၊ ဂင်္ဂါမြစ်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ကြွင်းတူ၏)။

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သော။ သုမဒ္ဒိတာ၊ ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ သုပရိမဒ္ဒိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သော။ တူလိနီ၊ လဲနှင့်တူသော။ ဆိန္နသဿရာ၊ ပြတ်သော သရ် သရ် ဟူသော အသံရှိသော။ ဆိန္နဘဿရာ၊ ပြတ်သော ဘရ်ဘရ်ဟူသော အသံရှိသော။ဗိဇ္ဇာရဘဿာ၊ ကြောင်ရေအိတ်သည်။(အသေ၊ရှိရာ၏။) အထ၊၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဋ္ဌံဝါ၊သစ်သားကိုရင်း။ ကထလံဝါ၊ အိုးခြမ်းကိုရင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သော။ပ။ ဆိန္နဘဿရံ၊ ပြတ်သော

ဘရ် ဘရ် ဟူသော အသံရှိသော။ ဣမံ ဗိဇ္ဇာရဘဿံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်ကို။ ကဌေနဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကထဒလနဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ သရသရံ၊ သရ် သရ် ဟူသော အသံကို။ ကရိသာမိ၊ အုံ့။ ဘရဘရံ၊ ဘရ်ဘရ် ဟူသောအသံကို။ ကရိသာမိတိ၊ အုံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒေယျ။ ၏။ (အမုံ ဗိဇ္ဇာရဘဿံ၊ ဤ ကြောင်ရေအိတ်ကို။ ဤပုဒ်မှ တပါး တံဂိသယောတု-အထိ တူ၏)။ ဘန္တေ:ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အမုဗိဇ္ဇာရဘဿော၊ ဤခကြောင်ရေအိတ်သည်။ မဒ္ဒိတ္တာ၊ နယ်အပ်သည်။ ပ။ ဆိန္နဘဇ္ဇရာ၊ ပြတ်သော ဘရ်ဘရ်ဟူသောအသံရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) (ဗိဇ္ဇာရဘဿောသမေန၊ ကြောင်ရေအိတ်နှင့်တူသော။ ဤပုဒ်မှတပါး သာနသုကရာမှ-သိက္ခိတဗ္ဗံ-အထိ တူပြီ)။

၂၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင် ၂-ဘက်ရှိသော။ ‘ကကစေန၊ လှီးဖြင့်။ သြစရကာ၊ ယုတ်သော အမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ သူခိုးတို့သည်။ အဂ်မဂ်ါနိ၊ အဂ်ါ ကြီးငယ်ဘို့ကို။ စေပိ သြကန္တေယျုံ၊ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အုံ့။ တတြာပိ၊ ထိုဖြတ်ရာ၌သည်း။ ဇယာ၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ မနောပဒူသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားငြားအုံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကိုပြုတတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံပိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုဇမ္ပ၊ တို့သည်။ ကာကစူပမံ၊ လှလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမဉ္စ သြဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကိုလည်း။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရေယျာထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုဇမ္ပ၊ တို့သည်။ ယံဝစနုပထံ၊ အကြင်စကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ နာဓိဝါ-သေယျာထ၊ သည်းမခံကုန်ရာ။ အဏုံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော ထူလံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။တံဝစနုပထံ၊ ကို။ တုမှေ။ တို့သည်။ ပဿထ နော ... ကြ ကုန်သလော။ ဣဘဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ!ရား။ ဧတံ၊ သည်။နောဟိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဘ၊ ၌။ ပ။ မနသိ၊ ၌။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ တံ၊ ထိုနှုတ်လုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ၄ါ။ သုခါယ၊ ၄ါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဘ၊ ဤ သို့။ အာဟ။ ဘဂဝါ၊ ပြီ။ ။(စာပိုဒ် ၂၂၅-အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ ကကစူပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်

၂၃၄။ (ဧवံ မေ သုတံ။ပ။ အာရောမေ-ပေးမြဲ)။ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗယ၊ လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ အရိဋ္ဌ မည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ယထာ၊ အကြောင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ အကြောင်တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ နှုတ်ရှာနိဗ္ဗာန်ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ဘို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ပဋ္ဌိသေဝတောဘာ၊မှီဝဲသောသူအား။(မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-၏-ပေး၍ အန္တရာယဘွဲ့ စပ်)။ အန္တရာယာယ၊ ၄ါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြောင်းမူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိတိ၊ သိ၏"ဟူသော။

ဝေရှပ်၊ သော။ ပါပက်၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။သမ္မဟုလာ၊ မျှားစုဘုန်းသော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ 'အာဇာနာမိတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဝေရှပ်၊ သော။ ပါပက်၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အဘ္ဘု၊ ၏။) ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ'သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ အရိဋ္ဌရဟန်းကို။ "အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ 'ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ အာဇာနာမိတိ၊ သိ၏'ဟူသော။ ဝေရှပ်၊ သော။ ပါပက်၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့ဟူသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ ဘော်ရှိစကားကို။အဝေါစုံ၊ပြောဆိုကုန်ပြီ။အာဝုသော၊တို့။ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ နာလံ၊ ကုန်။ ဝေဗျာခေါ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ရှိ။ ပြောကြားပြီ။ အထခေါ၊ဌ်။ တေပိ ဘိက္ခူ၊။ တို့သည်လည်း။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ ဧတသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ကာမာ၊ ကင်းစေကုန်သ ဿ်ဖြစ်၍။ "အာဝုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ဝေ၊ ဤ။ မာအာဝေ၊ မခြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ မာအဗ္ဘာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိဝဒေယ္ယု၊ ဟောတော်မမူသည်သာ။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ဌ။ အနေကပရိယာယေန၊ မျှားသော အကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ အန္တရာ[illegible]။ ဌ၊။ အလဉ္စပန၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ [illegible] ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကာမဂုဏ်ဘို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ မံသပေသူပမာ၊ အသားတစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်ဒီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ယာစိတကူပမာ၊ ငှါးရမ်းထားအပ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးရှိသောသစ်ပင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ အသိသူနူပမာ၊ သားခုတ်ဓား သားစဉ်းဘုံးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ သတ္တိလူသူပမာ၊ လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ သပ္ပသိရူပမာ၊ မြွေဦးခေါင်းလျှင် ဥပမာ
ရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ဟူ၍ ။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် ယူစေကုန်၏။ သမနုဘာသန္တိ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌောဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်သည် ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော၊တို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဝေဗျာခေါ၊ ထိုဟောတော်မူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။

အာဇာနာမိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပါပကံ၊ သော။ တဒေဝ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုပင်လျှင်။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ သက်ဝင်၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။

၂၃၅။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသွာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ငါ့။ နာသက္ခိ ၁ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ ၁ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ပ။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿုမှ၊ ကြားကုန်ပြီ။(နာလံ အန္တရာယာယာတိ အထိ အကြွင်း လွှယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အရိဋ္ဌဘိက္ခုံ၊ ကို။ (သစ္စံကိရ-မှ နာလံ အန္တရာယာယာတိ-အထိတူ၏)။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုမှ၊ ပြောဆို ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဝေဗျာခေါ၊။ပ။ နာလံအန္တရာယာယာတိ၊ ယ-ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အထခေါ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌဘိက္ခုံ။ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ ဧတေသွာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ မာဟေဝံ အာဝုသော အရိဋ္ဌ။ပ။ အာဒီနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယ္ယောတိ၊ဘိယ္ယော-ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇိမှ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်ပြီ။ သမနုဂါဟိမှ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် ယူစေကုန်ပြီ။ သမနုဘာသိမှ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကုန်ပြီ။(ဝေ၊ပိ ခေါ ဘန္တေ-မှ တေသွာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ ဝိဝေစေတုံ-အထိတူ၏)။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊တို့သည်။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ဘဂဝတော၊ အား။အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကုန်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (စာပိုဒ်အစ ဧတဒဝေါစုံ-ပြန်စပ်သည်)။

၂၃၆။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဟေ၊ လာလော့။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ (ဣတိ၊ သို့။) မမ၊ဝါဘုရား၏။ ဝစနေန, စကားတော်ဖြင့်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌဘိက္ခုံ၊ကို။ တုံ၊သင် သည်။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေဘန္တေတိ၊ ကောင်း ပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။သောဘိက္ခု၊ သည်။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍။ (ယေန အရိဋ္ဌော-မှ အာမန္တေသိတိ - အထိလွှယ်ပြီ)။ ဝေမာဝုသောတိ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်ဟူ၍ ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုခေါ် လာသော ရဟန်း၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍။ (ယေနဘဂဝါ-မှ နာလံအန္တရာ ယာယာတိ-အထိ ရှေးနှင့်မတူ)။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ မယာ၊ ဇါဘုရားသည်။ ဝေ၊ ဤ(တေ ပဋိသေဓေတော နာလံ အန္တရာယာယ)သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ မေ၊ ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူထံမှ။ တုံ၊ သည်။ အာဇာနာသိနာမ၊ သိဘိသနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ မယာ၊ သည်။ပ။ ဝုတ္တံနု၊ အပ်သည်မဟုတ်လော။ ပန၊ကား။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဓေတော ၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ၎။ အလဗ္ဘ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ (အပ္ပဿာဒါ ကာမာ-မှ အာဒီနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယ္ယော-အထိတူ၏)။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ အတ္ထိပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျှက်။ တုံ၊ သည်။ အတ္ထိနာ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။(တနည်း။ အတ္ထိနာ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူခြင်းဖြင့်။ သာရတ္ထဒီပကာ၊ ဗာဟိရနိဒါနအဖွင့်)။အမှေစေ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဇ္ဈာစိဂ္ဂသိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္ထာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ခနသိ၊ တူးဖြိုး၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။

ပသဝတိ၊ ပ္ပါးစေ၏။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ တဲ့၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တဲ့၊ လုံး။ တေ၊ ၏။ အဟိတာယ၊ ၎။ ဒုက္ခာယ၊ ၎။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တဲ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထခေါ၎။ ဘဂဝါသည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သေ၊။ အရိဋ္ဌော၊သော။ အယံ ဘိက္ခု၊သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဥသ္မီဂတောပိ၊ ပြုအပ်သောပညာဉာဏ်ဌေ မျိုးစေ့မျှရှိသူသည်။ သိယာအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာလျင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ ။ မကုံဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍ ။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝေါမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံမှိုင်လျက်။ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာဉာဏ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ ကို။ တုဏ္ဍိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ကို။ မကုံဘူတံ၊ ကို။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ ကို၊ အဝေါမုခံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ ကို။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍ ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ ကို။ "မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ တဲ့၊ သည်။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ပါပကေန၊ သော။ ဧတေန ဒိဋ္ဌိဂတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ ပညာယိဿသိ၊ (ငရဲစသည်တို့၌) ထင်ရှားလတ္တံ့ ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ မေးဦးအံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ မှုပြီ။

၂၃ဂ။ အထခေါ၎။ ဘဂဝါသည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ။(အတ္တနာ ဒုဂ္ဂယ်တေန ။ပ။ ပသဝတိ-ပေးလေ)။ ဧवं၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ။ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ သော ။ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း ။အာဇာနာထာတိ၊ သိကြကုန်ကုန်လော"ဟူ၍ ။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ.တို့ ။သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧ သို့။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမှေ၊တို့သည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာ အာဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ ။(ဤဝါကျမှ တပါး နောဟေတံ ဘန္တေ-မှ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ တိုင်အောင် ရှေးနည်းတူပေး)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော။ ထိုဒိစ္ဆာဝါဒီ ရဟန်းသည် ။ဝတ၊ ဧ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ကာမသညာ ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော သညာမှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ကာမဝိတက္ကေဟိ၊ ကိလေ ကာမနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပဋိသေဝိဿ တိတို့၊ မှီဝဲလတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ ။

၂၃ဃ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ပရိယတ်တရား၊ကို။ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို။ ဂေယ္ယံ၊ ဂေယျကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ကို။ ဂါထံ၊ ကို။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ကို။ ဇာတကံ၊ ကို။ အဗ္ဘုတဓမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒလ္လံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတ္ဝာ၊ သင်ယူကုန်ပြီး၍ ။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ (အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သော) အနက်ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ နဥပပရိက္ခန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ဝါ၊ မစူးစမ်းကုန်။ အတ္ထံ၊ကို။ပညာယ၊ ဖြင့်။ အနုပပရိက္ခိတ္ဝာ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအချည်းနှီးသောယောက်ျားတို့

အား။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ရှုတတ်သော ပညာကို။ နခမန္တိ၊ မခန့်ကုန် ၁ ။ တေ၊ တို့သည်။ ဥပါဒမ္ဘာနိသံသာစေ၀၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဣတိ၀ါဒပွေမောက္ခာနိ သံသာစ၊ ဤသင်ယူအပ်သော ပါဠိဖြင့် သူတပါးတို့ တင်အပ်သော အယူ၀ါဒမှ လွတ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရင်း ၂ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဿစ၊ အကြင်မင်ဖိုလ်၏ လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပရိယတ်တရား၏။ တဿ အတ္ထံ၊ ထိုမင်ဖိုလ် ဟူသော အကျိုးကိုလည်း။ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်။ ဒုဋ္ဌဟိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ သံ၀တ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ဒို ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ မမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဒုဋ္ဌဟိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ အလဂဒ္ဒတ္ထိကော၊ မြွေ ကို အလိုရှိသော။ အလဂဒ္ဒ၀ေ၀ိ၊ မြွေကိုရှာလေ့ရှိသော။ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊ မြွေ ကိုရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အလဂဒ်ံ၊ ကို။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြွေကို။ ဘောဂေ ၀ါ၊ ကိုယ် (အခွေ) ၌သော်၎င်း။ နင်ဗ္ဗေ၀ါ၊ အမြီး၌သော်၎င်း။ ဂဏှေယ္ယ၊ဘမ်းကိုင်ရာ၏။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊သည်။ ပဋိပရိ၀တ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်၍။ တဿ၊ ထိုမြွေ ဘမ်းယောက်ျား၏။ ဟတ္ထေ၀ါ၊ လက်၌သော်၎င်း။ ဗာဟာယ၀ါ၊ မောင်း၌ သော်၎င်း။ အညတရသ္မိံ ၊တပါးပါးသော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေ၀ါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၌သော်၎င်း။ ဍံသေယ္ယ၊ ကိုက်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြွေ ဘမ်းယောက်ျားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမြွေကိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ၀ါ၊ သေခြင်းသို့၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံ၀ါ၊ ဆင်းရဲသို့၎င်း။ နိဂစ္ဆေ ယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အလဂဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဒုဋ္ဌဟိတတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။

(၂)ဧ။ (ဤ၀ယ ဘိက္ခ၀ေ-မှ သုဋ္ဌိတတ္တာ ဘိက္ခ၀ေ ဓမ္မာနံ-ဘိုင်အောင် နပါ မပါနှင့် သုဋ္ဌိတ နှင့် ဒုဋ္ဌ ဘိတမျှ သာထူးသည်။ ။ဥပပရိက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ၀ါ၊ စူးစမ်းကုန်၏။ ခမန္တိ၊ ခန့်ကုန်၏။ သုဋ္ဌ ဘိတာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ကုန်သော။ သုဋ္ဌိ ဘတ္တာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း ဟု ပေး)။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ပ။ သော၊သည်။ မဟန္တံ၊သော။ အလဂဒ်ံ၊ ကို။ ပဿေယ္ယ၊ ရာ၏။ တမေနံ ထိုမြွေကို။ အဇပဒေန၊ ဆိတ်ခြေ ဟူ၏ဟု ရှိသော။ ဒဇ္ဇေန၊ တုတ်ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ် သည်ကို။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) နိဂ္ဂဏှေယ္ယ၊ နှိပ်ရာ၏။ အဇပဒေန၊သော။ဒဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟိဘတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်၍။ ဂ၀ါယ၊လည်၌။ သုဋ္ဌိတံ ဂဏှေယ္ယ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ဖမ်းရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊သည်။ တဿ ပုရိ သဿ.၏။ ဟတ္ထေ၀ါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဗာဟာ၀ါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အညတရံ၊ သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ၀ါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဘောဂေဟိ၊ဘို့ဖြင့်။ ကိဠာပိ

၁။ နဥပဇ္ဇဟန္တိ နအာပါထံ ဟာဂစ္ဆန္တိ-ဟူသော အဠကထာအလို နိဗ္ဗာန်-နှင့် နခမန္တိ ခဲ့ပေးရန် မလို။ နနိဗ္ဗာနံ ခမန္တိ၊ မထင်ကုန်-ဟု ပေး။

၂။ ဤတိကို ဝေ၀ ထောယ ဟရိယတ္ထိယာ၊ ၀ါဒကို အတ္ထနော ဥပရိ ပရေဟိ အာရောပိတ၀ါဒဿ နိဂ္ဂဟဿ၊ ဓမ္မာကွာနိသံသာ-ကို မောက္ခ၀ယောဇနာ-ဟု ရှိကာမှင့်သည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

ပလိဝေဌေယျ၊ အကယ်၍ ရစ်ပတ်ခြားအုံ့။ အထခေါ်ဘ့ဉ်။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရဏံ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ နေ၀နိဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု ၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အလဂဒ္ဒဿ၊ ၏။ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ (၀ေမော။ပ။ ဓမ္မာနံ-၀ါ၊ကျေးသည် ရှေးနှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိသာသနာ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင် ပရိယတ် တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနေယျာထ၊ သိ.ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသို့ သိကြ သည့်အတိုင်း။ နံ၊ ထိုပရိယတ်တရားကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ယူ.ကုန်ရာ၏။ မေ၊သည်။ဘာသိတဿ၊ သော။ယဿ စ ပန၊ ၏.ကား။ အတ္ထံ၊ကို။ နအာဇာနေယျာထ၊ မသိကြကုန်ရာ။ တတ္ထ၊ ထိုပရိယတ် တရား၌။ ၀ေ၊ သင်တို့သည်။ အဟံ၊ ငါ၏ဟုရားကို။ ပဋိပုစ္ဆိတမ္ဟေ၊ မေးလျှောက်အပ်၏။ ဝိယတ္တာ၊ ပရိယတ်၌ ,လိမ္မာကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်. အဿု၊ ရှိ.ကုန်ရာ၏။ တေ၀၊ တို့ကိုလည်း။ ပဋိပုစ္ဆိဘဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

၂၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ၀ေ၊ သင်တို့အား။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ညြယ်လေးပါးမှ ထုတ်ဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကုလ္လူပမံ၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံ.ကို။ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအုံ့၊ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းစိမ့်သောငှါ၊ နောဒေသိဿာမိ၊ မမူ။ တံ၊ ထိုကုလ္လူပမတရားကို။ပ။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂ၀၊သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ သော။ ပုရိသော၊သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏဝံ၊ (နက်ရှိုင်းသော) ရေပြင်ကျယ်ကို ¹။ဩရိမံ၊ ဤမှာဖက်၌ဖြစ်သော။တီရံ၊ကမ်းကို။ သာသင်္ကံ ၊ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ရှိ၏ ဟူ၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘေမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဖက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်း ကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘေမ်း မရှိဟူ၍။ ပဿေယျ၊ရာ၏။ သန္တာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။နာ၀ါစ၊ လှေသည်လည်း။ နအဿ မရှိရာ။ အပါရာ၊ ဤဖက်ကမ်းမှ။ပါရံ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ ဥတ္တရိတုံ၀ါ၊ ကူးမြောက်ကြောင်းတံတား သည်လည်း။ နအဿ၊မရှိရာ။ တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ "အယံ ဥဒကဏ္ဏ၀ေါ၊သည်။ မဟာ၊ကြီး၏။ ဩရိမံ၊သော။ ဘီရံ၊သည်။သာသင်္ကံ ၊၏။ သပ္ပဋိဘယံ၊၏။ ပါရိမံ၊ သော။ တီရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ မရှိ။ အပ္ပဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္တာရဏီ၊ သော။ နာ၀ါစ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊မှ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှါ။ ဥတ္တရိတုံ ဘုဝါ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက် သစ်ရွက်ကို။ သံကၠိဏိတ္ဝာ၊ စုရုံး၍။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်.ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့.၍။ တံ.ကုလ္လံ၊ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟတ္ထေ ဘိစ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေ ဘိစ၊ ခြေဘို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျှက်။ သော တိဏ္ဏော၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုဖက်.ကမ်းသို့ ၊ ဥတ္တရေယျ၊ ကူးရမ္ဟကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွ" ဟူ၍။ ၀ေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။အဿ၊ရာ၏။(အဿခါ-မှ ဥတ္တရေယျ-အသိဟူ၏)။ ဥဋ္ဌိဟိတ္ဝာ၊ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရိဂတ်ဟသ၊တဖက်ကမ်း သို့ ခရောက်ပြီးသော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ "အယံ.ကုလ္လော၊သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ အဟံ၊သည်။

---

¹။ မဟန္တံ ဥဒကဏ္ဏ၀ံ-၌ မဟန္တံ-သည် ဥဒကဏ္ဏ၀ံ-၏ ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် ပေးသကဲသို့၊ မဟာကို ဥဒကဏ္ဏ ၀ေါ-၏ဝိသေသန အဖြစ်ပေးသော် ဥဒကဏ္ဏ၀ေါ-ကို သသင်္ကော သပ္ပဋိဘယော ခေမော အပ္ပဋိဘယော-ဟု ဝိတက်ပြင်ရှိစေ။

ဣမံကုလ်ားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ပ။ ဥတ္တိဏ္ဏောဟုကားမြောက်ပြီ။အဟ၊ သည်။ ဣမံကုလ်ားကို။ သိသော၀ါ၊ ဦးခေါင်းခ် သော်လည်း။ အာရောပေတွာ၊တင်၍။ ခန္ဓော၀ါ၊ ,ပခုံးခ်သော်လည်း။ ,ဥစ္စာရေတွာ။ ထားရ။ ယေနကာမံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိရာ'အရပ်သို့။ပဏ္ဍိမေယျ၊ဖဲ့သွားရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ"ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အသ၊ ရာ၏။(တံကိ ' မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးလေ)။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၀ကာရီ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိ ,ကုလ္လေ၊ ခ်။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုသင့်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသူသည်။ အသ၊အပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။(နောဟေတံ ဘန္တေ-ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သော၊ပုရိသော၊သည်။ကထံကာရီ၊ အသို့ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိ ,ကုလ္လေ၊ ခ်။ ကိစ္စကာရီ၊ သည်။ အသ၊ ရာသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကခ်။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရင်္ဂတော၊ သော။ တသ ပုရိသသ၊၏။ (ဗဟုကာရော ။ပ ။ဥတ္တိဏ္ဏော-အထိပေးမြ)။ အဟ၊သည်။ဣမံကုလ်ားကို။ ထလေ၀ါ၊ ကုန်းပေါ်ခ်သော်ရင်း။ ဥဿာဒေတွာ၊ တင်ထားရ။ ဥဒကေ၀ါ၊ ရေခ်သော်ရင်း။ သြပိလာပေတွာ၊မျှောရ။ ယေနကာမံ၊သို့။ ပဏ္ဍိမေယျ၊ မူကား။ ယံနူနာတိ၊ စွဟူ၍ ။ ဝေ၊သည်။ အသ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သော၊ပုရိသော၊ သည်။ဝေ၀ကာရီ၊ ဤကြံစည်သည့် အတိုင်း ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိ ,ကုလ္လေ၊ခ်။ ကိစ္စကာရီ၊သည်။ အသ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇ၀မေ၀ ခေါ်၊သာလျှင်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလ္လ,ပမော၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော ။မမ္မော၊ ကို။ မယာ၊ ဒေါဘုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နောဒေသိတော။ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ ,ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကုလ္လ,ပမံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အာဇာနန္တေဟိ၊ သိကုန်သော ။ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ဓမ္မာပိ၊ (ဘာ၀နာ-မယ) ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အဓမ္မာ၊ (မေထုန်စသော) အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ပဂေ၀ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အဘယ်မှာမပယ်အပ်ဘဲ ရှိကုန်အုံ့နည်း။

၂၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းတို့သည် ၁ ။ ဣမာနိ ဆ၊ ဤခြောက်ပါး တို့တည်း။ ကတမာနိဆ၊ အဘယ်ခြောက်ပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဓ၊ဤလောကခ်။ပ ။(အဿု-တ၀ါစသည်တို့၏အနက်ကို မူလပရိယာယသုတ် စာပိုဒ် ၂-ခ် ရှု)။ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ဧတံ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ။ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ ။ သညံ၊ ကို။ပ ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ပ ။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော။ မုတံ၊ တွေးအပ်သော။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော ။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်အပ်သော။ ယမ္မိ တံ၊ အကြင်အာရုံသည်လည်း ။အတ္ထိ၏။ တမ္မိ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း။ ဧတံ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊သည်။ အသ္မိ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ,သော၊ ထိုငါသည်။ လောကော၊ လောကတည်း။ သော၊သည်။ အတ္တာ၊တည်း။ သော၊သည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန် လောကသို့ သွားရ။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခဲ့သည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အ၀ိပရိဏာမ၀ေမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသည်။ ဘ၀ိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော ၀တ္ထုတို့နှင့် တူစွာ။ တဝေ၀၊ တည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ ဌဿာမိ၊ တည်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ယမ္မိ တံ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း

၁။ ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမ္ပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ ကို ဆုံးနည်းလုံးသော်လည်းပေး။

သည်။ အတ္တိ၏။ တမ်ပီ၊ကိုလည်း။ တေ၊ ဤဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည်။ မမ၊ တည်း။ သော၊သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မေ၊ ၏။အဟာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (သုတဝါ စသောဝါဒကို၊ အဿုတဝါ စသော ဝါဒကို မှီ၍ ပေးလေ)။ သော၊ သည်။ တေ၊ ဤ အတိုင်း။ သမနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်ရှိသော်။ (ဒိဋ္ဌိဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည်။)
အသတိ၊ မရှိသော်။နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်ဟူ၏သာ။ တေ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၄၂။ တေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရေ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော ဝတ္ထု၊သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ သိယာနုခေါ၊တိ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ အံ့လော" ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောကင်္ဘ။ ကေစိ၊သာ၊ အချို့သောသူ၏။ "မေ၊ ငါ၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု၊သည်။ ဝတ၊ စစ်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထု၊သည်။ ဝတ၊ စစ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၏။ ယံ၊သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။အဟံ၊ သည်။ တံ၊ကို။ ဝတ၊ စစ်။ နလဘာမိတိ၊ မရ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤ၌ အကြံသည်။ ဟောတိ၏။သော။ ထိုအချို့သော သူသည်။သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဠိ ၊ ရင်ကိုတီး၍ ။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကျွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သိယာ ပန ဘန္တေ ဗဟိဒ္ဓါ အသတိ အပရိတဿနာ။ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိတိ-ဌ အပရိတဿနာ၊ မတပ်မက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်- စသည်ဖြင့် ပဋိသေဓအနက်ပေးရမ်မှ တပါး အားလုံးတူ၏)။

ဘန္တေ၊ရေ။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဌ ဖြစ်သော အာဘွင်း ဝတ္ထု၊သည်။အသတိ၊သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ သိယာနုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ဤ၌။ကေစိ၊သာ၊ ၏။ "သော လောကော၊သည်။ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့"ဟူ၍။ဧवं၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိ၊မိစ္ဆာအယူသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဌာနာဓိဌာနပရိယုဋ္ဌာနာဘိနိဝေသာ နုသယာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ, အကြောင်းဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ, တည်ရာဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ,ထကြွသော ဒိဋ္ဌိ, မှားသော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ဒိဋ္ဌိ,အမန်တလဲလဲ ကိန်းတာ်သော ဒိဋ္ဌိတို့ကို[1]။ သမုဋ္ဌိတာယ၊ ပယ်သတ်ခြင်းငှါ။သမ္ဘသခ်ါရသမထာယ၊အလုံးစုံသော သခ်ါရဘို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဓိပဋိ နိဿဂ္ဂါယ၊ အလုံးနုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယာယ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။

၁။ အသတိ နပရိတဿတိတိ အဝိဇ္ဇမာနေ-ဤအဋ္ဌကထာ။ ။အဝိဇ္ဇမာနေ တေ့ မမာတိ ဂယောတဗ္ဗေ တဏှာဝတ္ထုသို့ ၊ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓပဉ္စကေ အနုပလဗ္ဘမာနေ ဝိနဗ္ဗေ။ ဋီကာနှင့်အညီ ဆယ်မာနိ ဘိက္ခဝေ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိ-ပါဠိနှင့်ဆီလျော်အောင် ဒိဋ္ဌိဌာနေ-ဟု ပါဌသေသထည့်သည်။

၂။ ပါဠိ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ လေးပဒသာရှိလျက် အဋ္ဌကထာ၌ ဒိဋ္ဌိနဿ ဒိဋ္ဌိဌာနာနဿ ဒိဋ္ဌာဓိဌာနာနဿ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာ-နာနဿ အာဘိနိဝေသာနုသယာနဿ-ဟု သံဝဏ္ဏနာ ငါးရပ်ရှိသည်။ဒိဋ္ဌိနဿ တခုပိ၏။ အဋ္ဌကထာ အလို ၂၄၁-စာပိုဒ်၌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိကို ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမ္ပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟု ဖွင့်ဆက်သို့ ဤ၌လည်း ဒိဋ္ဌိဌာန-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ဒိဋ္ဌိနဿ ဒိဋ္ဌိဌာနာနဿ-ဟု နှစ်နည်းဖွင့်သည်ဟု ယူ။

ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓာယ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ တထာဂတသာဝကာ၊ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ တာ၊ ထိုအချို့သော သူ၏။ "ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿာမိ နာမသု၊ ပြတ်လိမ့်မင်္ဂလာ။ ဝိနဿိဿာမိ နာမသု၊ ပျက်လိမ့်မည်လော။ နဿုနာမ ဘဝိဿာမိတိ၊ မဖြစ်တော့အုံ့လော"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောယုံမှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအချို့သော သူသည်။ သောစတိ၊ ၏။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၊ ခေါ၊ လျှင်။ အဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ၊ သို့။ မိန့်တော်မူပြီ။

(သိယာ ပန ဘန္တေ။ ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိ-ဟူသော ဗျာတိရေက ဝါကျမှာအနက် သိသာပြီ)။

၂၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ အကြင်သိမ်းဆည်းအပ်သော အပဝတ္ထု၊ သည်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဓုဝေါ၊ သည်။ သဿတော၊ သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သဿတိသမံ၊ စာ။ တထေဝ။ ပြင့်သာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဏှေယျ၊ ဃ၊ သိမ်းယူ-နိုင်ရာကုန်သလော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ ရှုမြင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤ၊ သို့ မေး၏။ (နော ဟေတံ ဘန္တေ-ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပဋိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ နဿမနုပဿာမိ၊ မမြင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံအတ္တာ၊ ဝါ၊ ဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယတော၊ စွဲလမ်းသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တံ အတ္တာ၊ ဝါ၊ ဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယေထ၊ စွဲလမ်းနိုင်.ကုန်သလော။ ။(ပဿထနော။ ပ။ ပါယာသာ-လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံဒိဋ္ဌိနိဿယံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာကို။ နိဿယတော၊ မှီသော။ အဿ၊ ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ တံဒိဋ္ဌိနိဿယံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာ.ကို။ နိဿယေထ၊ မှီနိုင်ရာကုန်သလော။ (ပဿထနောတုမှေ။ ပ။ ပါယာသာ-လွယ်ပြီ)။

၂၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိ၀၊ ခန္ဓာ၀ါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တနိယံ၊ ဗဟိဒ္ဓ၀တ္ထု၊ ဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ မေတိ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍ ။အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ ဤ၊ သို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဝေ၊ ဤ၊ မေးတော်မူတိုင်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိယေ၊ ဗဟိဒ္ဓ ၀တ္ထု၊ ဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တာ၊ ခန္ဓာ၀ါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ မေ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)တည်း။ ဣတိ၊ ဤ၊ သို့။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤ၊ သို့ မေး၏။ ဘန္တေ ;ရှုး။ ဝေ၊ ဤ၊ မေးတော်မူတိုင်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိစ၊ ခန္ဓာ၀ါးပါးဟူသော အတ္တကိုရှင်း။ အတ္တနိယေစ၊ ဗဟိဒ္ဓ ၀တ္ထု၊ ဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာကိုရှင်း။ သစေ့တော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတဇော၊ ခိုင်မြဲသော

အားဖြင့်။ အနုလဒ္ဓမာနေ၊ မရအပ်သော်။ "သော လောကော၊ သည်။ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့" ဟူသော။ ယမ္မိ တံ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း အကြောင်း သည်။ ကောဝလော၊ အလုံးစုံသော။ ပရိပူရော၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော။ ဗာလဓမ္မော၊ လူမိုက် တို့၏ တရားသည်။ နသိယာ နု၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိ၊ အဘယ်မှာလျှင်။ နောသိယာ၊ မဖြစ်ပဲ ရှိအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောဝလော၊ သော။ ပရိပူရော၊ သော။ ဗာလ-ဓမ္မောတိ၊ လူမိုက်တရားသည်သာ။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ကိံ မညထ၊ အသို့ အောက်မေ့ မှတ်ထင် ကုန်သနည်း။ ရှုပ်၊ ရှုပ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံပန၊ အကြင်ရှုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ထိုရှုပ်သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲ လော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံပန၊ အကြင်ရှုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊တည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။တံ၊ ထိုရှုပ်ကို။ တေ၊ ဤရှုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ သော၊ ဤရှုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသို့ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤရှုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တဘာသည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ၄ါ။ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ (နောဟေတံ ဘန္တေ တံကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ-ပေးမြဲ)။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သညာ၊ သည်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ (အနိစ္စံ ဘန္တေ။ပ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ-ရှေးနည်း ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောကဌ်။ အတီတာ-နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရှုပ် သည်။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဌ်လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်ဌ်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံ၊သည်။ သြဠာရိကံဝါ။ ရှန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည် လည်း ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူ ပ်၊ သည်။ဟီနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတံဝါ၊မြတ် သည်လ,ည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံ၊သည်။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံရူ ပ်၊သည်။ အတ္ထိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေံရူပ်၊ကို။ (ဝေမေတံမှတေံ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၌စပ်) တေ၊ ဤရှုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နု၊ မဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊သည်။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍ ။ဝေါ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ကာစိ၊ သော။ ယာဝေဒနာ၊သည်။ ကာစိ၊ သော။ ယာသညာ၊ သည်။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ပ။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်ကို။ တေ၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။ နအဟာမသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။ သော၊

၁။ နှဆံ ၀ ဒူရေ ပဏီတ ဒူရေ။ စတုကဋ္ဌရ ရေဟိတဿဝဂ် ကဲ့သို့ ပါဠိပဒီကတ္ထဋ္ဌ သတ္တမိကြုံ၍ ကိဉ္စိ၊သော။ ရှုပ်၊ သည်။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေဝါ၊ နီးလည်း နီး၏-ဟု တုလျှတ် လိုက်တ်ပေး။ သမုဒ္ဒဿ ကြည်ရိမတိ ရတော ပရတီရံဝိယ ၀ သုဝိဒူရ ဝိဒူရေ အဟံ။ မ-၂-ပေါ်တလိယသုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။သုဝိဒူရ ဝိဒူရေတိ သဗ္ဗဝိဒူရဘူတေ ဝေ ဝိဒူရေ အဟံ ဌိတော၊ ၎င်းဌိကာတို့ အလို ကိဉ္စိ၊သော။ ယံရှုပ်၊ သည်။ ဒူရေဝါ၊ ဌ်လည်း။ ဌိတံ၊ တည်၏။ သန္တိကေဝါ၊ ဌ်လည်း။ ဌိတံ၊ တည်၏-ဟု ပေး။

သည်။ နမေအတ္တာတိ၊ ငါ၏ အတ္တမဟုတ် ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿံ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ရူပသို့ ၊ ရှာ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၏။ သညာယ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၏။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသို့ ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း ကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိုလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသို့ ၊ ကိုလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၏။စိတ်ကို၊သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိုလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ခီဏာဇာတိ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ကို စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥက္ခိတ္တပလိဃော ဣတိပိ၊ မြှောက်ပင့် အပ်ပြီးဘသာ အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည်ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ သံကိဏ္ဏပရိခေါ်ဣတိပိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကမ္မာဘိ သင်္ခါရ ကျုံးမြောင်း ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ အဗ္ဗူဠှေ ဝိဏော ဣတိပိ၊ နုတ်အပ်ပြီးသော တဏှာ တံခါးတိုင် ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ နိရဂ္ဂဠော ဣတိပိ၊ ဩဃမဟာဂီယ သံယောဇဉ် တံခါးရွက်မရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ အရိယော၊ စင်ကြယ်သော။ ပန္နဓဇော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနတံခွန်ရှိသော။ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနဝန် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တော ဣတိပိ၊ မာနယောဂနှင့်မယှဉ်သူဟူ၍ ၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊သည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ ကည်ထု(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည်။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဃော၊သည်။ ဟောတိ၏။ ဘိက္ခဝေ'တို့။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ သံကိဏ္ဏပရိခေါ်၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ ဘိက္ခုနော၊၏။ ပေါနောဘဝိကော၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိသော။ ဇာတိသံသာရော၊ ဖြစ်စေ တတ် ကျင်လည်စေတတ်သော ကမ္မာဘိသင်္ခါရသည်။ ပဟီနော၊သည်။ ဟောတိ၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိဏ္ဏပရိခေါ်၊သည်။ ဟောတိ၏။(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အဗ္ဗူဠှေသိကော ဟောတိ-၌ တဏှာ၊ တဏှာသည်-ဟု၌ပ။ကြွင်းလွယ်၏)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိရဂ္ဂဠော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဩဃမဟာဂီယာနံ၊ အောက်အရပ် (ကာမဘုံ)သို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာနိ၊ ကုန်သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवံခေါ၊ လျှင်။ပ။ နိရဂ္ဂဠော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အသ္မိမာနော၊ ခန္ဓာ ငါးပါးဟု ငါဟု စွဲလမ်းသော မာနသည်။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဝိသံယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တံ၊ ကိုလေသာမှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သတ္တန္နာ၊သိကြားနှင့်တကွကုန်သော။ သဗြဟ္မကာ၊ဗြဟ္မာနှင့်တကွကုန်သော။ သပဇာပတိကာ

မာရ်နတ်နှင့်တကွကုန်သော။ဒေ၀ါ၊နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။အနွေသံ၊ရှာကုန်သည်ရှိသော်။တထာဂတဿ၊ သတ္တ၀ါ၏။ ၀ါ၊ ရဟန္တာ၏။ ဝိညာဏ်၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအာရုံကို။ နိဿိတန္တိ၊ မှီ၏ဟူ၍။ နာဘိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကြကုန်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ တထာဂတံ၊ သတ္တ၀ါကို။ ၀ါ၊ ရဟန္တာကို။ အနုဒ္ဓ ဝိဇ္ဇောတိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိဟူ၍။ ၀ါ၊ မသိအပ် မသိနိုင်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဝေ၀ါဒိ ၊ ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိသော။ ဝေမက္ခာယိ ၊ ဤသို့ မိန့်ဖြွဲ့လေ့ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဝေနယိကော၊ သတ္တ၀ါတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သတ္တော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တ၀ါ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်း ကို။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိဘ၀ံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေတိ၊ သိစေ၏"ဟူ၍။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်။ တဏ္ဍာ၊ အချည်းနှီးသောအားဖြင့်။ မုသာ၊ လိမ်လည်သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ယထာ၀၊ အကြင် သတ္တ၀ါတို့ကို ဖျက်ဆီး၏ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ ယထာ၀၊ အကြင် ထင်ရှားရှိသော သတ္တ၀ါ၏ ပြတ်၏ ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ တထာ၊ ထိုငါဘုရား မဟော သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ ဘောဘဏ္ဍော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပညာပေတိ၏"ဟူ၍။ အသတာ၊ အားဖြင့်။ပ။ အဘူတေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

(တနည်းကား—

ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ယထာ၀၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နု၊ သတ္တ၀ါကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ယထာ၀၊ ဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ သတ္တ၀ါ၏ ပျက်စီးခြင်းကို မဟော။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (ဖြစ်သော။) မံ၊ ကို။ တေဘောဘဏ္ဍောသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်ဖြစ်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝေနယိကော၏။ သတော၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဝိနာသံ၊ ကို။ ဝိဘ၀ံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏" ဟူ၍။ အသတာ၊ အားဖြင့်။ပ။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏)။

ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေစ။ ရှေးအခါ၌ဌင်း။ ဧတရဟိစ၊ ယခုအခါ၌ဌင်း။ ဒုက္ခံ၀ေ၊ ဆင်းရဲကိုဌင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိရောဓဉ္စ၊ ချုပ်ရာကိုဌင်း။ ပညာပေမိ၊ သိစေ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ စေအက္ကောသန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။ စေပရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေရောသေန္တိ၊ အကယ်၍ ချုတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေ၀ိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အာဃာတော၊ အမျက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အ၀ပ္ပစ္စ-ယော၊ ဝမ်းမမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။အနဘိရဒ္ဓိ၊မနှစ်သက်ခြင်း သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။ စေသက္ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အရိုအသေပြုကုန်အံ့။ စေဂရုံကရောန္တိ၊အကယ်၍ အလေး ပြုကုန်အံ့။ စေမာနေန္တိ၊ အကယ်၍ မြတ်နိုးကုန်အံ့။ စေပူဇေန္တိ၊ အကယ်၍ ပူဇော်ကုန်အံ့၊ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။စေတသော၊ စိတ်၏။

ဥပ္ပိလာဝိတဘ္တံ၊ပေါ်လွင်သည်၏ အဖြစ်သည်ဟု။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်းဌာ။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ကို။ စေသက္ကရောန္တိ၊ အုံ့။ပ။ စေပူဇေန္တိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်ဘို့ဌာ။ တထာဂတဿ၊ ၏။ "ယံဂ္ဂဒံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌာ။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဌာ။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဣမေကာရာ၊ ဤအရိုအသေတို့ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏" ဟူ၍ ။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေပိအဇ္ဈာဝသယ္ယုံ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆဲရေးကုန်အုံ့။ပ။ စေပိဝိဟေသေယ္ယုံ၊အကယ်၍ မူလည်း ညှဉ်းဆဲကုန်အုံ့။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့ဌာ။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာဃာတေ၊ အမျက်ကို။ နကရဏီယာ၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယာ၊ကို။ နကရဏီယာ၊ အပ်။ စေဘသော၊ ၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ ကို။ နကရဏီယာ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ဌာ။ တုမှေ၊ တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေသက္ကရေယ္ယုံ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ စေပိပူဇေယ္ယုံ၊ ကုန်အုံ့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်ဘို့ဌာ။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ ကို။ နကရဏီယာ၊ မပြုအပ်။ပ။ စေဘသော၊ ၏။ ဥပ္ပိလာဝိဘဘ္တံ၊ ကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ဌာ။ တုမှေ၊ တို့ကို။ ပရေ၊တို့သည်။ စေပိ သက္ကရေယ္ယုံ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ စေပိပူဇေယ္ယုံ၊ ကုန်အုံ့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်ဘို့ဌာ။ တုမှာကံ၊တို့၏။ "ယံ ဂ္ဂဒံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ဌာ။ပရိညာတံ၊ အပ်၏။ တတ္ထ ဌာ။ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာရာ။ တို့ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ အပ်ကုန်၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊သည်။ အာသ၊ ရှု၏။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဣဟ၊ဌာ။ ယံ၊အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်ဘို့၏(ဥစ္စာသည်။) နု၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်စွန့်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ဝေါ၊ သင်ဘို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ကိဥ္စ၊အဘယ်သဘောတရားသည်သျှင်။ တုမှာကံ၊သည်။ နု၊ မဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ တုမှာကံ၊သည်။ နု၊မဟုတ်။ တံ၊ထို့ရူပ်ကို။ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊သည်။ ဝါ၊ကို။ ပဟီနံ၊ သော်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ဝေါ၊ဘို့၏။ ဟိတာယ၊ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ သညာ၊ သည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။။ပ။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ဣမသ္မိ ံ ဇေတဝနေ၊ဌာ။ ယံတိဏကဋ္ဌသာခါ ပလာသံ၊ အကြင် မြက် ထင်း သစ်ခက် သစ်ရွက်သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ကို။ ဇနော၊လူသည်။ ဟရေယျ၀ါ၊ ဖယ်ရှားခူလည်း ဖယ်ရှားငြားအုံ့။ ဒဟေယျ၀ါ၊မီးရှို့မူလည်း မီးရှို့ငြားအုံ့။ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ။ ကရေယျ၀ါ၊ ပြုမူလည်း ပြုငြားအုံ့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ အမှေ၊တို့ကို။ "ဇနော၊သည်။ဟရတိ၀ါ၊ဘိ၊ဆောင်မူသည်း ဆောင်၏ဟူ၍။ဒဟတိ၀ါ၊တိ၊ မီးရှို့မူလည်း ရှို့၏ဟူ၍။ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ။ကရောတိ၀ါ၊တိ၊ ပြုမူလည်း ပြု၏" ဟူ၍။ဝေါ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။အဿ အပိနု၊

၁။ ဥပ္ပိလတိ ပုရိမာ၀တ္ထာယ ဘိဒ္ဓတိ ဝိသေသံ အာ၀ဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပိလံ။ တဒေ၀ ဥပ္ပိလာ၀ိတံ၊ တဿ ဘာ၀ေါ ဥပ္ပိလာ၀ိတတ္တံ။ ဋီကာ။

ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘုန္တေ၊ရေး။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ သည်သာ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ရေး။ ယံ၊ အကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ ဤမြက်ထင်း သစ်ခက် သင်ရှက်သည်။ နော။ တပည့်တော်တို့၏။အတ္တာဝေါ၊ အတ္တသည်လည်း။ နဲ၊မဟုတ်။အတ္တနိ ယံဝေါ၊ အတ္တ၏ဥစ္စာသည်လည်း။ နဲ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယံ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သော။ဝိဝဋော၊ ပွင့်လင်းသော။ ပဏာသိတော၊ ထင်ရှားသော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော အဝတ်ဟောင်းရှိသူနှင့်တူသော။ ဝါ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးသော အမှိုက်(ရဟန်းတု)ရှိသော။ ဧမ္မော၊ တရားကို။ သ္မာကွာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ သော။ ဝိဝဋော၊ သော။ ပဏာသိတော၊ သော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ သော။ ဧမ္မော၊ ကို။ သ္မာကွာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သော။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိကုန်သော။ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တာဆဲခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန် ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ (ဘဝတို့ဌာန်ဖွဲ့ဘာတ်သော) ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာ ဝ ဟ၊ သိရှိ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ် ကုန်ပြီးသော။ (မူလ-ရိ ယ ဝ ယသုတ် စာပိုဒ် ၈-၌လည်းပါ၏)။ ယေတေ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့၏။ ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏသည်။ ပညာပနာယ၊ သိစေခြင်း (ပညတ်ခြင်း)ငှါ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့ ။ပ။ သ္မာကွာတေ၊ အပ်သော်၊ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ တိဏာ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းဘို့သည်။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပဘတ်ပဋိသန္ဓေနေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြဿဒါပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုပြဿဒါ ပြည်မှ။ အနဝဇ္ဇဘာဝမှာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ္မာကွာတေ၊ အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ ဘို့၏။ တိဏာ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ တနုဘူတာ၊ နည်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ဘို့သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍ ။) သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ၊လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍ ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ္မာကွာတေ၊ အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ တိဏာ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊

၁။ ဆိန္နာ (ပယင်္ကနာ အဝိဇ္ဇမာနာ)ပိလောတိကာ ယဿတိ ဆိန္နပိလောတိကောဃယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ဝါ၊ အား။ ဆိန္နာ၊ ပယ်ဖြတ်အပ်သော။ ဝါ၊ မရှိသော။ ဝါ၊ ကင်းသော။ ပိလောတိကာ၊ (စုတ်ပြုတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ပါသော) အဝတ်ဟောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ မည်၏။ ဆိန္နပိလောတိကောဝိယ ဆိန္နပိလောတိကော။ ဗျာဂရဏ်။ စုတ်ပြုတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်ကို မဝတ်၊ အသစ်ကျပ်ချုတ် အဝတ်သစ်ကို ဝတ်သူနှင့် တူသော ပစ္စည်းလေးပါးပေါ်မှီဝဲအောင် ကုဟန စသည်ကို ပြုသူ ဣရိယာပုထ်ကိုပြင်သူ မိမိ၌မရှိသောဈာန် ဝိပဿနာထိုကို ပြောဆိုသူတို့မှ ကင်းရှင်းသောတရား (သာသနာ)ဟု ဆိုလိုသည်။ နိဒါနသံဋ္ဌ ၃-ဝဂ် ၂-သုတ် ၂၂-စာပိုဒ်၌လည်း ၆ လေ။

ပယ်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိနိပါတမမ္ပာ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျရြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့် မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျင်လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ္ဓာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မ္မောနုသာရိနော၊ ပညာတရားဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လျော့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လျော့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျင် လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ္ဓာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ရုံမျှသာ။ ပေမမတ္တံ၊ နှစ်သက်ရုံမျှသာ။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်လျင်လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

ဒုတိယံ၊ သော။အလဂဒ္ဒူပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-ဝမ္မိကသုတ်

၂၄၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရုဏေ၊ ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။အာယသ္မာ-ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရကဿပသည်။ အန္ဓဝနေ၊ အန္ဓတောဌ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ အညတရာ၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား (ဗြဟ္မာ) သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းကောင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သိဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေवလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်။ အန္ဓဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတ္မာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းပြစေ၍။ပ။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ကို။—ဘိက္ခု ဘိက္ခု၊ ရဟန်းရဟန်း။ အယံ ဝမ္မိကော၊ ဤတောင်ပို့သည်။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဓူမာယတိ၊ အခိုးထွက်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဇ္ဇလတိ၊ အလျှံတောက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ သတ္ထာ၊ တူးရှင်းလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးလော့ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ တူးသော်။ လဂိ ်၊ တံခါးကျည်ကို။ အဒ္ဒ ်၊ မြင်ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ လဂိ၊ တံခါးကျည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည် သုမေဓ၊ ရှိ။ လဂိ ်၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္ထာ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးဆွလော့ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဥဒ္ဓမ္မာယိကံ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတက်သော) ဖားကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဥဒ္ဓမ္မာယိကာ၊ (တို့သည်မှ အထက်ဖောင်းကြွ ပွတက်သော) ဖားပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓမ္မာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဒ္ဝိဓာပထံ၊ လမ်း ၂-သွယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဒ္ဝိဓာပထော၊ လမ်းနှစ်သွယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒ္ဝိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ စဂ်ဝါဠံ၊ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊

အရှင်။ စင်ဝါရော၊ ဆပ်ပြာရေစစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ စင်ဝါရုံ၊ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ကုမ္ဘံ၊ လိပ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ကုမ္ဘော၊ လိပ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကုမ္ဘံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ အသိသူနံ၊ သားခုတ်ဓားနှင့် သားစဉ်းတုံးကို။ အဒ္ဒသ၊ပြီ။ဘဒန္တေ၊အရှင်။ အသိသူနာ၊ သားခုတ်ဓားနှင့် သားစဉ်းတုံးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိသူနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ မံသပေသိံ၊ သားတစ်.ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရှင်။ မံသပေသိ။ သားတစ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ပြာ ဟွဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိံ ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ နာဂေါ၊ မြေနဂါးကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ နာဂေါ၊ မြေနဂါးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့ ဆိုပြီ။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာဃဒ္ဒေသိ၊ မထိပါးလင့်။ နာဂဿ၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-နာဂဿကိုသာမျှတ္ထပေး)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဣမေပဋ္ဌေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပုစ္ဆေယ္ယာသိ၊ မေးလျှောက်လော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဗ္ယာကရောတိ၊ ဖြေဆို၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနာဂ်ကို။ ဓာရေယ္ယာသိစ၊ မှတ်လည်းမှတ်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တထာဂတေနဝါ၊ ဘုရားကိုဂုဏ်း။ တထာဂတသာဝကေနဝါ၊ ဘုရားတပည့်ကိုဂုဏ်း။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဣတောဝါပန၊ ဤအကျွန်ုပ်၏ထံမှလည်း ။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဣမေသံ ပဋ္ဌာနံ၊ ဤပြဿနာတို့ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယေ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပဂ္ဂိုလ်.ကို။ အာဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ဗိုလ်ထယ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့် တကွသော။ လောကေ၊ သြဘာသလောကဘ်။ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံကားနှင့်တကွသော။ သဒေဝ-မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ကြီးသောလူနှင့်တ.ကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဘ်။ နပဿာမိတိ၊ မမြင်ပါဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒံ-ကိုအရာဌာနအား လျှော်စီးပေး)။ ဝတ္ဘာ၊ ဆိုပြီး၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပြီ။

၁။ မဟာခုဏ္ဍကွန္ဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၅-အဌကထာ၌ ဣတောဝါ ပန သုတ္တာတိ ဣတောဝါ ယန မမ သာသနတော သုတ္တာ အတဃာဂတောပိ အတဃာဂတသာဝကောပိ အာရာဓယေ္ယ ပရိတောသေယ္ယ အညထာ အာရာဓနံ နာမ နတ္ထိတိ ဒဿေတိ-ဟု ဖွင့်၏။ ၎င်း စာပိုဒ် ၁၆၅၌ ဣတော၊ ဤငါ့ဘုရား သာသနာတော်မှ-ဟု ပေးၗ ဤ၌ ဣတော ၊ ဤအကျွန်ုပ်ထံမှ-ဟု ပေးရမည်ဟူလို။

၂၅၀။ အထိခေါ်။ ဌ်။အာဃာသ္ဟာ ကုမ္ဘာရကဿပေါ်။ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ၏။ အစ္စယေန လွန်ရာအခါ၌။ပ။ ဘဂဝန်၊ ကို။ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမံ ရတ္တိ ၊ ဤညဉ့်၌။ပ။ အန္တရဝေယိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝမ်ိုကော၊ တောင်ပို့ဟူသည်။ ကောနုခေါ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ ရတ္တိ ၊ ဌ်။ ရှုမာယနာ၊ အခိုးထွက်ဟူသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဇ္ဇလနာ၊ အလျှံတောက်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ပြာဟူကော၊ ပုံးဟူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူပါနည်း။ သုမေဓော၊ ပညာရှိဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ သတ္တိ၊ တူးရှင်းလက်နက်ဟူသည်။ ကိ ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိဂ္ဂဏံ၊ တူးဆွခြင်းဟူသည်။ ကိ ၊ အဘယ်ပါနည်း။ လဂီ၊ တံခါးကျည်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓုမာယိကာ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖော်ကြွပ်တက်သော) ဖားဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဒ္ဒိဝေါပထော၊ လမ်းနှစ်သွယ်ဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ စက်ဝါဠ၊ ဆပ်ပြာရေ စစ်ဟူသည်။ ကိ ၊ နည်း။ ကုမ္ဘော၊ လိပ်ဟူသည်။ ကော၊နည်း။ အသီသူနာ၊ သားခုတ်ထား သားစဉ်းတုံး ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ မံသပေသိ၊ သားတစ်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ နာဂေါ၊ မြေ့နဂါး ဟူသည်။ ကောတိ၊ နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၅၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ဝမ်ိုကောတိတေ၊ တောင်ပိုဟူသော ဤအမည်သည်။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ မိဘတို့၏သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်သော။ သြဒနကုမ္ဘာသုပစယဿ၊ ထမင်းမုယောမှုံ့ဘို့ကြောင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒန ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျုံ့ခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲ ကျဲခြင်း သဘောရှိသော ။ကုမ္ဘဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။အဓိဝေါ၊အမည်တည်း။။ (၁)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ကမ္ဘဏ္ဍေ၊ အမှုလုပ်ငန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ ၊ အကြောင်းပြု၍။ ရတ္တိ ၊ ဌ်။ ယံအနုဝိတက္ကေတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန်ကြံစည်၏။ ယံအနုဝိစာရေတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ အယံ၊ ဤအဖန်ဖန်ကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းသည်။ ရတ္တိ ၊ ဌ်။ ရှေ့ယနာ၊ အခိုးထွက်ခြင်းမည်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရတ္တိ ၊ ဌ်။အနုဝိတက္ကော ဘဝ၊ ၍။ အနုဝိစာရေတူ၊ ၍။ ဒိဝါ၊ ဌ်။ ကမ္ဘဏ္ဍေ၊ တို့ကို။ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ (မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။) ယံပယောဂေတိ၊ အကြင်အားထုတ်၏။ အယံ၊ ဤ (ကိုယ် နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့်) အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဒိဝါ၊ ဌ်။ ပဇ္ဇလနာ၊ အလျှံတောက်သည် မည်၏။ ။(၂-၃)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ပြာဟူကောတိ တေ၊ ပုံးဟား ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။အဓိဝစန်၊ တည်း။ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သုမေဓောတိ ဧတေ၊ ပညာရှိဟူသော ဤအမည်သည်။သေက္ခဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစန်၊ တည်း။ ။(၄-၅)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သတ္ထန္တိ ဧတေ၊ တူးရှင်းလက်နက် ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယာယ၊ မြတ်သော ။ပညာယ၊ လောကုတ် လောကီ နှစ်လီသော ပညာ၏။အဓိဝစန်၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ အဘိဂ္ဂဏန္တိ ဧတေ၊ တူးခြင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိရိယာရမ္ဘဿ၊ (စိတ်ရော ကိုယ်ပါ)အားထုတ်ခြင်း၏။ အဓိဝစန်၊ တည်း။ ။(၆-၇)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ လဂီတိ ဧတေ၊ တံခါးကျည်ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစန်၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ လဂီ ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဇဟ၊

ပယ်စွန့်လော့။ သတ္တံ၊ ပညာ-ဟူသော လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ တူးလော့ ဟူ သော။ အယံ၊ ကား။ တေသာ၊ ဤလင်ကိုပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၇)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဥဒ္ဓုမာယိကာတိတော်(တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတက်သော)ဖားဟူသော ဤအမည်သည်။ ကောဓုပါယာသာ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓုမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ ကောဓုပါယာသံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ပညာ လက်နက်ကို။အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။အယံ၊ ကား။ တေသာ၊ဤဥဒ္ဓုမာယိကာ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၉)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒ္ဒိဓာပထောတိ တော်၊လမ်းနှစ်သွယ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒ္ဒိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ထားလိုက်ဦး။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ပညာလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေသာ၊ ဤဒ္ဒိဓာပထော-ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၀)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စဂ်ဝါရန္တိတော်၊ ဆယ်ပြာ ရေစစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်၊ ကုန် သော။ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏာဘို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော နိဝရဏတို့၏ အမည် ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏာ၊ ၏ငင်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏာ၊ ၏ငင်းတည်း။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ စဂ်ဝါရံ၊ ဆယ်ပြာရေစစ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဋ္ဌနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ကား။ တေသာ၊ ဤစဂ်ဝါရဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၁)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ကုမ္မောတိတော်၊ လိပ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ပဋ္ဌန်၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ နံ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၏ငင်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါ နက္ခန္ဓာ၊ ၏ငင်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကုမ္မံ၊ လိပ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဋ္ဌဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လော့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေသာ၊ ဤကုမ္မဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၂)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အသိသူနာတိတော်၊ သားခုတ်ဓား သားစဉ်းတုံး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဋ္ဌာနံ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါနံ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သောသဘော ရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမထုဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ တပ်စွဲမ်း ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံ တို့၏ငင်း။ပ။ သောတဝိညေယျာနံ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ သဒ္ဒါရုံ တို့၏ငင်း။ပ။ ဃာနဝိညေယျာနံ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့၏ ငင်း။ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာနံ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့၏ငင်း။ပ။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ကာယဝိညေယျာနံ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၏ငင်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိသူနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဋ္ဌကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်

ငါးပါးတို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ ဧတေသု၊ ဤအသိသူနာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၃)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံသပေသိတိတော်၊ သားတစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ နန္ဒိရုဏ်ကဿ၊အာရုံ၌ ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစန်၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိ ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ နန္ဒိရာဂံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ သော။ အယံ၊ ကား။ ဧတေသု၊ ဤမံသပေသိ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၄)

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ နာဂေါတိတော်၊ မြွေနဂါးဟူသော ဤအမည်သည်။ ခီဏာသဝဿ၊ အာသဝေါ ကုန်ခမ်းပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစန်၊ တည်း။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာစာရေသိ၊ မထိပါးသင့်။ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏(ခြေတော်တို့ကို)။ နမောကရောဟိတိ၊ ရှိခိုး ခြင်းကိုပြုလော့ ဟူသော။ (ကံစွယ်းအလို-နာဂဿ၊ ရဟန္တာအား ဟု သမ္ဗန္ဓနုတ္တပေး)။ အယံ၊ ကား။ ဧတဿ၊ ဤနာဂဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဘုရားရှင် မိန့်လတ်ပြီ။ ။(၁၅)။ ။ (ဤဒမဝေါစ။ပ။ အတိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ)

တတိယံ၊ သော။ဝမ္မိကသုတ္တံ၊ဝမ္မိကသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ရထဝိနီတသုတ်

၂၅၂။ (ဧवं မေ သုတံ။ ပေးမြဲ။) ကော်သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိဘူမကာ၊ မေးဖွားရာအရပ်၌ နေကုန်သော။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ နိသိဒိ ၊သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ ဘေတိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော၊ အာဘယ်ရဟန်းကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဇာတိဘူမကာနံ၊ ကုန်သော။ သပြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသောအလို ရမက်ရှိ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။အပ္ပိစ္ဆကထဉ္စ၊ အလိုကင်းခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သန္တုဋ္ဌိကထဉ္စ၊ ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ ကို။ ပဝိဝေကကထဉ္စ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ အသံသဂ္ဂကထဉ္စ၊ မရောနှောခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။။ကတ္တာ၊ ၏။အတ္တနာစ၊သည်လည်း။အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားတက်သော လှုံ့လရှိ၏။(အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ ဟဂ္ဂဟိတ ဝီရိယော။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘိက္ခူနံ၊တို့ကို။ ဝီရိယာရမ္ဘကထဉ္စ၊(စိတ်ရော ကိုယ်ပါ)အားထုတ်ခြင်း လှုံ့လနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သီလသမ္ပဒါ-ကထဉ္စ၊ သီလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သမာဓိသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်

ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုရှုနှုံ၊ တို့ကို။ ပညာသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ပညာ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုရှုနှုံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိ သမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ဖိုလ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုရှုနှုံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ သပြဟ္မစာရိနုံ၊တို့.ကို။ သြဝါဒကော၊ ဆုံးမတတ်၏။ ဝိညာပကော၊ သိစေတတ်၏။ သန္ဒဿကော၊ ကောင်းစွာ ပြတတ်၏။ သမာဒပကော၊ ကောင်းစွာယူစေတတ်၏။ သမုတ္တေဇကော၊ ကောင်းစွာ ထက်မျက်စေတတ်၏။ သမ္မဟံသကောတိ၊ကောင်းစွာရွှင်လန်းစေတတ်၏” ဟူ၍။ ဧတံ၊ သို့။ သမ္ဘာ ဝိတောနှုတိ၊ ချီးမွမ်းအပ်သနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ မန္တာနီပုတ္တော၊ မန္တာနီပုံ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာပုဏ္ဏောနာမ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ဌိတ်။ပ။ သပြဟ္မစာရိနုံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပ။ သမ္မဟံသကောတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧတံ၊ သို့။ သမ္ဘာဝိတော၊ ၏။ဤဘိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၂၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌိတ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ ဌိတ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌိတ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ “ယဿ၊ အကြင်အရှင်၏။ (ဝဏ္ဏံ-စပ်) ။ဝိညူ။ပညာရှိကုန်သော။ သပြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်ဌိတ။ အနုမသ အနုမသ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ တဿ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဇ္ဇနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ (ဧတေ၊ ထိုပညာရှိတို့ ချီးကျူးခြင်း စသည်တို့သည်) ။ မန္တာနီပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ ထိုအရှင်ပုဏ္ဏ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (ဧတေ၊ တို့သည်)။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကဒါစိ-ကရဟစိ၊ တစုံတခု သော အခါ၌။ မန္တာဏီပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မတာ ပုဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ အတူတကွ။ အပ္ပေဝ-နာမသမဂဂေ ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအံ့မသိ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၅၄။ အထခေါ၊ ဌိတ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌိတ။ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ ဝိဟရိတ္မာ၊ ၍။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုပ္ပေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လည်လာတော်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်တည်း။ တံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည် သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ တတြသာဝတ္ထိယံ၊ ဌိတ။ ဇေတဝနေ၊ဌိတ။ အနာထပိဏ္ဍိ-ကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ ဌိတ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မန္တာဏီပုတ္တောပိ၊ သော။ အာယသ္မာပုဏ္ဏောပိ၊ သည်။ ‘ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိ ’ သို့။ အနုပုဗ္ဗေဏ၊ အစဉ်ဆိုက်ရောက်တော်မူလာသတတ်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌိတ။ပ။ အာရာမေ၊ ဌိတ။ ဝိဟရတိကိရာတိ၊ နေတော်မူသတတ်”ဟူ၍။ အဿောသိ၊ ကြားပြီ။

၂၅၅။ အထခေါ၊ ဌိတ။ပ။ နိသိဒိ၊ပြီ။ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအတွင်း၌။နိသိန္နံ၊ သော။ မန္တာဏီ ပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဧတဒဝေါစ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ကထာယ၊ စကားဖြင့်။

သန္ဓသောသိ၊ကောင်းစွာ ပြတော်မူပြီ။ပ။ သမ္ဘဟ်သောသိ၊ကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေတော်မူပြီ။အထခေါ်။ ၌။ပ။ သန္ဓသိတော၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။ သမ္ဘဟ်သိတော၊ ကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သောစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အန္ဓဝန်၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနဿိ။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့နေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။

၂၅၆။ အထခေါ်။ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တံ၊ သည်။ ပုဏ္ဏသဏ္ဌာနာမ၊ ပုဏ္ဏမည်သော။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အဘိဏှ၊ မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ပြောကြားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရှင်ပုဏ္ဏသည်။ပ။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ပက္ကန္တော၊ ဖယ်သွားပြီ" ဟူ၏။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစု၊ ပြီ။

အထခေါ်။ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တရမာနရူပေါ၊ လျင်မြန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒနံ၊ ထိုင်စရာအခင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ မန္တာဏီပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝါ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ သိသာနုလောကီ၊ ဦးခေါင်းကို ကြည့်လျက်။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ အထခေါ်၌။ပ။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေရန်အလို့ငှါ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အထခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ မန္တာဏီပုတ္တံ၊သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။—

၂၅၇။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏ။ တယာ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ နောတိ၊ ကျင့်သုံးသလောဟူသော ။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဝေ၊ (အိမ်း) ဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။အာဝုသော၊ ဏ္ဍ။ တယာ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ ကိ ံ နုခေါ၊ ကျင့်သုံးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ဏ္ဍ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ (ကိ ံ ပနာဝုသော-စသည်၌ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဟုပေး။ ကြင်းလွယ်၏)။

ကိ ံ နုခေါ၊ဇ။ ဝုဿတိတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆေ၊ မေးအပ်သည်။ သုမာနော၊ သော်။ နောဟိဒံ အာဝုသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ဏ္ဍ။ စရဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။

၁။ ဘဂဝတိ နော။ပ။ ဝုဿတိတိ အာဝုသော ကိ ံ အမှာကံ။ပ။ အာယသ္မတာ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ-တူ အဋ္ဌကထာမှင့်သည်ကား နောကို အမှာကံ ဖွင့်သည်မဟုတ်၊ နော-ကို ကိ ံ ဟု ပုစ္ဆာဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်သည်ဟု မှတ်။

ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ပြဿစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပြဿစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဣဏ။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိ ံ နု၊ မည်သည့်အကြောင်း ကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ဣဏ။ ဣမေဟိ ဝမ္မေဟိ၊ ဤဝိသုद्ध်တရားတို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ထားရ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိ ံ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ကိ ံ နုခေါ။ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဧနာဘိဒံ အာဝုသောတိ၊ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ပြီ။ပ။အာဝုသော၊ ဣဏ။ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရားစကား၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ် ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။

၂၅၈။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သီလဝိသုद्ध ံ၊ ကို။ အနုပါဒါနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ စေပညေယျ၊ အာဇယ်၍ သိစေကြားအံ့။ သဉ္ဇပါဒါနံယေव သမာနံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိသော တရားဖြစ်လျက်ကိုပင်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ ပဉ္ဉပေယျ၊ သိစေရာ၏။ပ။ အာဝု သော၊ ရာ။ ဣမေဟိ ဝမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ၍။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူသည်။ စေအာဝိသ၊ အာဇယ်၍ ဖြစ်ကြားအံ့။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏၊ အာဝု သော၊ ရာ။ ပုထုဇ္ဇနော၊ မည်သည်။ ဣမေဟိ ဝမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အလို့ငှါ။ ဥပမံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣဓ၊ ဤ လောကဝ်။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဖြင့် လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၂၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပဿေနဒိဿ၊ ပဿေနဒိ မည်သော။ ရာဇညာ‌ကောသလဿ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ သာကေတေ၊သာကေတပြည်၌။ အစ္ဆာယိကံ၊ ရွတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ကိဉ္စိဒေဝ‌ကရဏီယံ၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ရာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပေါ်ရာ၏။ သာဝတ္ထိ ံ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌ရင်း။ သာကေတံ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။တဿ၊ထိုပဿေနဒိကောသလမင်း၏။ သတ္ထာ၊ ခုနှစ်စီးကုန်သော။ ရထဝိနီတာနိ၊ ယဉ်ခကျားအောင် ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းကသော ရထားတို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေယျုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိကောသလောရာဇာ၊ ပဿေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ အန္တေပုရဒ္ဒါရာ၊ နန်းတွင်းတံခါးမှ။ ပဋ္ဌမံ၊သော။ ရထဝိနီတံ၊ ကို။ အဘိရုဟေယျ၊ တက်စီးရာ၏။ ပဋ္ဌမေန၊သော။ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ပ။ သတ္တမေန၊ သော။ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တေ ပုရဒ္ဒါရံ၊ နန်းတွင်းတံခါး-အထိ။ အနုပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ အန္တေပုရဒ္ဒါရဂတံ သမာနံ၊ နန်းတွင်းတံခါးသို့ ရောက်ရှိပြီးဖြစ်နေသော။ တမေနံ၊ ထိုပဿေနဒိကောသလကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊

အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်ရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ "မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။တုံ့၊သည်။ ဤမိန်းမ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တေပုရဒ္ဒါရံ၊ အထိ။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ရောက်တော်မူသလော"ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပုစ္ဆယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ၊ ကထံ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ပဿေနဒီ ကောသလော ရာဇာ၊ ပဿေနဒီ ကောသလမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျုနုခေါ၊ ဖြေ ဆိုရာမည်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

အာဝုသော၊ ဣဏ္ဍ။ ဝေါ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ပဿေနဒီကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗျာကရမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျုံ၊ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဤမ၊ ၌။ မေ၊ ငါသည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တော၊ နေစဉ်။ သာကေတေ၊ ၌။ အစ္ဆာယိကာ၊ သော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏီယံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သာဝတ္ထိ ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။ သာကေတံ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ ရထဝိနီတာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အယံ သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ အန္တေပုရဒ္ဒါရာ၊ မှ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ရထဝိနိတံ၊ ကို။ အဘိရုဟိ ၊ ပြီ။ပ။အနုပ္ပတ္တောပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ အာဝုသော၊ ဣဏ္ဍ။ ဝေါ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒမဝ၊သာလျှင်။ သိလဝိသုဒ္ဓိ၊ သီလဝိသုद्धိကို။ ယာဝစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္ထာဝေ၊ စိတ္တဝိသုद्धिအကျိုးရှိရှိသာလျှင်။(ဤစ္ဆိတပဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်၏)။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။

၂၆၀။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တောသည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံပုဏ္ဏံ၊ ကို။ "အာယသ္မာ၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ကထဘာ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ သပြဟ္မစာရီ၊သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်သနည်း"ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။ ပုဏ္ဏောတိ၊ ပုဏ္ဏမည်၏။ မန္တာဏိပုတ္တောတိ စပန၊ မန္တာဏိပုဏ္ဏေးမ၏ သားဟူ၍လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ သပြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ (ပုဏ္ဏ) ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ဣဏ္ဍ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖြစ်ဓတ်ဘီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ အာဝုသော၊ ဣဏ္ဍ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဲ့ဩအာသစ်ဖြစ်ပေစ့။ "သုတာတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ သတ္ထုသာသနံ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကို။ အာဇာနန္တေန၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိသော။ သာဝကေန၊ သည်။ ဗျာကတာ ယသာ၊ ဖြေဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မန္တာဏိပုတ္တေန၊ သော့။ အာယသ္မတာ ပုဏ္ဏေန၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ ဂမ္ဘီရတ္ထဂမ္ဘီရပဋ္ဌာ၊ အလွန်နက်နဲသောပြဿနာကို။ အနုမဿာအနုမဿာ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လဘန္တိ။ ရကုန်၏။ ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ တေ၊ ထို(ဖူးမျှော်ခင့် ဆည်းကပ်ခင့်)ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ သပြဟ္မစာရီနှင့်၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။

တေသံ သမြဟ္မစာရိနံ၊ တို့၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ သမြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ စေလဏ္ဍုပကေန၊ အ၀တ်ခေါင်းခုံရှိသော။ မုဒ္ဓနာ၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ မန္ဒာနိ-ပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။ စေ ပရိဟရန္တာပိ၊ ဆောင်ကုန်သော်လည်း[1]။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘေယ္ယု၊ ရကုန်ရာ၏။ ပယိရုပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘေယ္ယု၊ ရာ၏။ တေ၊ ထို(ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်)ရခြင်းတို့သည်။ တေသမ္မိ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထို (ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းသည်။ တေသမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရခြင်းတည်း။ ယေမယံ၊အကြင်ငါ့ကို သည်။ပ။ ပယိရုပါသနာယ၊ ငှါ။ လာဘာမ၊ရကုန်၏။ တေ၊ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္မိ၊ ထိုငါတို့၏လည်း။ လာဘာ၊တို့တည်း။ တေ၊ သည်။တေသံအမှာကမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၊သို့။ဝုတ္တော၊ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်။ပ။ဇာနန္တိတိ၊ သိကုန်သနည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။အာဝုသော။ ဣဒ္ဓ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမ၊ကား။ဥပတိဿောတိ၊ ဥပတိဿမည်၏။ သာရိပုတ္တောတိစပန၊ သာရိပုတ္တရာဟူ၍လည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ သမြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ကပ္ပေန၊ ဘုရားလောက်နီးနီး ပညာကြီးသော။သာ၀ကေန၊ လကျိသရဲ့ အဂ္ဂသာ၀ကကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်၍ နေရပါ ကုန်လျက်။(မယံ၊ တို့သည်)။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟူ၍။ နဇာနာမိ၀ ဝတ ကိရ၊ မသိချက်သား ဆိုးဝါးလှကုန်စွတကား[2]။ ဟိ၊မှန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။သစေ ဇာနေယျာမ၊ အကယ်၍ သိကုန်အုံ့။ နော၊ ငါတို့၏ (အတို့၌)။ ဧတ္တကံပိ၊ ဤမျှ လောက်ကိုလည်း။ နပဋိဘာသေယျာမ၊ ပြောမနေရကုန်ရာ။ (စောစောက ရှင်သာရိပုတ္တရာ ကြီးမှန်းသိလျှင် ယခုလောက် ဥပမာတွေ့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ပြောနေဘို့ မလိုဟူလို)။ အာဝုသော၊ ရာ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အုံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ပ။ ပယိရုပါသနာယ၊ ငှါ။ လာဘာမ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို(ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့ဘည်း။ တေ၊ထို(ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်)ရခြင်းသည်။ တေသံ အမှာကမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ ဣဟ၊ ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌။ ဥတောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။တေမဟာ နာဂါ၊ ဆိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ အနုမောဒိ[3]သု၊ ဝမ်းမြောက် ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ရထ၀ိနီတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-နိ၀ါပသုတ်

၂၆၁။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ နေ၀ါပိ-ကော၊ မြက်ခင်း စိုက်ပျိုး သားမူဆိုးသည်။ "မေ၊ ငါသည်။ နိ၀ုတ္ထံ၊စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမံ နိ၀ါပံ၊

၁။ ဧ၀ပိ-တိုင်ပုံကို ပရိဟရန္တာပိ။ပ။ အဌာနပရိကပ္ပေန အဘိဏှဒဿနသာ ဥပါယံ ဒသေတိ-ဟူသော အဌ ကထာအရှင့်ကြည့်၍ စဉ်းစားလေ။

၂။ ဝတသဒ္ဒါ ဝိမှယတ္ထ၊ ကိရသဒ္ဒါ အ၀ုစ္စတ္ထ၊ကြိယာနှင့်မဆက်ဆက် ခွဲပေးလျှင် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုပင် စိတ်ဝင်းမကျ မနှစ်သက်သော အနက်ပေါ် အောင်-ကိရ၊ ငါ့နှယ် (နေ၁) ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ-ဟု ပေးနိုင်သည်။

ဤမြက်အစာကို။ (နိဝါပ်၊ ၌ စပ်က မေ၊ ၏- ဟုပေးနိုင်သည်)။ မိဂဇာတာ၊ သားသမင်အပေါင်း တို့သည်။ ပရိဘုဥ္ဇန္တာ၊ စားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်သည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာသော်။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ယာပေန္တု၊တိ၊ မျှတစေကုန်သတည်း”ဟု ရည်ရွယ်၍။ မိဂဇာတာနှင့်၊ သားသမင်အပေါင်း တို့၏ အလို့ငှါ။ နိဝါပ်၊ မြက်ခင်း (ဝါ၊ မျိုးစေ့)ကို။ နနိဝပတိ၊ စိုက်ပျိုးသည်မဟုတ်။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကောသည်။ “မေ၊သည်။ နိဝုတ္ထံ၊ သော။ဤမမ် နိဝါပ်၊ ဤမြက်ခင်းသို့။ မိဂဇာတာ၊တို့သည်။ အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့ကုန်၍။ မုစ္စိတာ၊ အစာ၌ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ဘောဇနာနိ၊ အစာတို့ကို။ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ မုစ္စိတာ၊ ၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မတ္တာသမာနာ၊ ယစ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပမတ္တာသမာနာ၊ မေ့လျော့ကုန် သည်ရှိသော်။ ဤမသို့ နိဝါပေ၊ ဤမြက်ခင်း၌။ ယထာဘာမကရဏီယာ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုစမ်းနိုင် ကုန်သည်။ (အနိယပစ္စည်းသက္ကတ)။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့”ဟု၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့ ရည်ရွယ်၍ သာလျှင်။မိဂဇာတာနှင့်၊အလို့ငှါ။နိဝါပ်၊ မြက်ခင်းကို။ နိဝပတိ၊စိုက်ပျိုး၏။

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့တွင်။ ပဌမာ၊ရှေးဦးကုန်သော။ မိဂဇာ တာ၊တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊သည်။နိဝုတ္ထံ၊သော။ အမုံ နိဝါပ်၊ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ပ။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေါဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ ဤဒုဒ္ဓါနုဘာဝါ၊အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်သော တန်ခိုးအစွမ်းမှ။နုပရိမုစ္စိ ်သု၊ မလွတ်နိုင် ကုန်ပြီ။

၂၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်ကုန်သော။မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ “ပဌမာ၊ ကုန်သော။ယေတေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ပ။နုပရိမုစ္စိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။မယံ၊တို့သည်။ သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိဝါပဘောဇနာ၊ မြက်စာမှ။ယံနူန ပဋိဝိရမေယျာမ၊ရှောင်ကြဉ်ရကုန် မူကား ကောင်းလေစု။ဘယဘောဝါ၊ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် စားခြင်းမှ။ပဋိဝိရတာ၊ရှောင်ကြဉ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အရညာယတနာနိ၊တောအရပ်တို့သို့။ အဇ္ဈောဝါဟေတ္တာ၊ ဝင်၍။ ယံနူန ဝိဟရေ ယျာမာတိ၊ နေရကုန်မူကား ကောင်းလေစု”ဟု၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သမစိန္တေသုံ၊ အညီအညွတ် ကြံကုန်ပြီ။ တေ၊ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့သည်။ပ။ ဝိဟရိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။တေသံ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ တိဏောဒကသမ္ပန္နော၊ မြက်ရေကုန်ရာဖြစ်သော။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလဆ်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြုံလိုခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။တေသံ၊တို့၏။ ဗလဝီရိယံ၊ အား အစွမ်းလို့သသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ဗလဝီရိယေ၊ သည်။ ပရိဟီနေ၊ သော်။နေဝါပိကဿ၊ ၏။နိဝုတ္ထံ၊ သော။ တဒမဝ နိဝါပ်၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္ဆာဂမိ ်သု၊ ပြန်လာကုန်ပြီ။ တေ၊တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ပ။ နုပရိမုစ္စိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘတြ၊ တို့တွင်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ပ။ နုပရိမုစ္စိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္ထံ၊ သော။ အမုံနိဝါပ်၊ ကို။ ဥပ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ယံနူန ကပ္ပေယျာမ၊ ပြုရကုန်မူကား ကောင်းလေစု။

တတြ၊ ထိုမြက်ခင်းအနီး၌။ အာသယံ၊ ကို။ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ ၍။ နေဝါပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္ထံ၊ သော။ အမုနိဝါပံ၊ သို့။အနနုပခဇ္ဇ၊ မတိုးဝှေ့ကုန်မူ၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ အနနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်မူ၍။အမုစ္ဆိတာ၊ ကုန်၍။ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇိဿာမ၊ မရောက်ကုန်။ပ။နေဝါပိကဿ၊ ၏။ အမုသ္မိံ နိဝါပေ၊ ထိုမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏီယာ၊အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ နု အဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တတြ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်း မပြုနိုင်သောအခါ၌။ နေဝါပိကဿ၊ ၏ငင်း။နေဝါပိကပရိသာယ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမူဆိုး ပရိသတ်၏ငင်း။ "တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။သဒ္ဒာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်။ ကေတမိနာ၊ စဉ်းလဲခြင်း(အတတ်)ရှိကုန်သည်။ အဿုနာမ၊ ဖြစ်ကုန်စတကား။ ပရဇနာ၊ (လူမှ တပါးတခြားကုန်သော)ဘီလူးတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ တန်ခိုးရှိကုန်သကဲ့သို့။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ အဿုနာမ၊ကုန်စတကား။ (ဣဒ္ဓိမန္တာတိ ဣဒ္ဓိမန္တော ဝိယ၊ ပရဇနာတိ ယက္ခာ။ အဋ္ဌကထာ)။နိဝုတ္ထံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမဉ္စ နာမ နိဝါပံ၊ ဤမည်သော မြက်ခင်းကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့၏။ အာဂတိ ဝါ။ လာရာအရပ်ကိုငင်း။ ဂတိ ဝါ၊ သွားရာအရပ်ကိုငင်း။ နစဇာနာမ၊ မသိကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နိဝုတ္ထံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ကို။ မယာတိဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဒဏ္ဍဝါကရာဟိ၊တုတ် ပိုက်ကွန်တို့ဖြင့်။သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သပ္ပဒေသံ၊ ကြီးစွာသော အရပ်ကို။ (ပဒေသေန+သဟ+ယံ ဝတ္တတိတိ-ဟု ပြု။ မဟန္တံ သြကာသံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား အရကြား သာ)။ အနုပရိဝါရေယျာမ၊ အစဉ် ဝန်းရံရကုန်မူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု။ ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာသို့။ တေ၊ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ဂါဟာ၊စွဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။(ဂါဟံ ဂါဟန္တာ-ဝစနဝိပလ္လာသ။ ဤသို့သောအရာ မျှားစွာ၏)။ဂစ္ဆေယျုံ၊သွားကုန်ရာ၏။တတိယာနံ၊ကုန်သော။မိဂဇာတာနံ၊တို့၏။ တံအာသယံ၊ ထိုနေရာကို။ အပ္ပေဝ နာမ ပသေယျာမာတိ၊ မြင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုမူဆိုး, မူဆိုးပရိသတ်တို့သည်။ပ။ အနုပရိဝါရေသုံ၊ အစဉ် ဝန်းရံကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ သို့။ပ။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေဝါပိကောစ၊ သည်ငင်း။ပ။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ မှ။ နပရိမုစ္စိံသု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။

၂၆၅။ (စတုတ္ထမိဂဇာတ-၌ တတြ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထာ-မှ နောက်ဆုံး ယတ္ထ တေ ဂါဟံ ဂစ္ဆေယျုံ-တိုင်အောင် ဝါကျမျှားတွင် "ယံနူန မယံ ယတ္ထ အဂတိ"တဝါကျသာ ထူးတော့သည်။ထို၏ အနက်ကိုလည်း "ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေဝါပိကဿ၊ ၏ငင်း။ နေဝါပိကပရိသာယ၊ ၏ငင်း။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယံနူန ကပ္ပေယျာမ၊ စု"ဟု ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုမြင်ရာအခါ၌။ နေဝါပိကဿ၊၏ငင်း။ နေဝါပိကပရိသာယ၊ ၏ငင်း။ "မယံ၊ တို့သည်။စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ သစေ ယဒေသာမ၊ အကယ်၍ ပုတ်ခတ်ကုန်ငြားအံ့။ ယဒိတာ၊ ပုတ်ခတ်ခံရကုန်သော။ တေ၊ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့သည်။ အညေ. အခြားသော သားသမင်တို့ကို။ ယဒိဿန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ထိခိုက်ကုန်လတ္တံ့။ ။ ယဒိတာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။အညေ၊ တို့ကို။ ယဒိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ ဝေါ၊ ဤသို့ ပုတ်ခတ်ကုန်သော်။ နိဝုတ္ထံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ကို။ သမ္ဘသော။ အလုံးစုံကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊

တို့သည်။ ပရိမုဠ္ဠိသာန္တိ၊ လ္ဒတ်ကုန်လတ္တံ့ ။မယံ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ ယံနူန အဏ္ဏပေက္ခေယျာမာတိ၊ လျစ်လျူ။ရှုကုန်ရမူကား ကောင်းလေစ့” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။နေဝါပိကောစ၊ သည်ရင်း။ နေဝါပိကပရိသာစ၊ သည်ရင်း။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ အဏ္ဏပေက္ခိ ံသု၊ လျစ်လျူ။ရှုကုန်ပြီ။ပ။ ပရိမုစ္စိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။မေ၊ငါဘုရားသည်။အတ္ထသ၊အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို။ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။အယံဥပမာ၊ ကို။ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။တတ္ထေ၊ ဤဥပမာ၌။အယံစေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဝါပေါတိ ံ ၊ တော်မြက်ခင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကောတိ ံ ၊ တော်မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမူဆိုးဟူသောအမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာမှုရှိသော။ မာရဿ၊ မာရနတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကပရိသာတိ ံ ၊ မူဆိုး၏ပရိသတ်ဟူသော ဤအမည်သည်။မာရပရိသာယ၊မှာရဇနတ်ပရိသတ်၏။အဓိဝစနံ၊တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။မိဂဇာတာတိ ံ ၊ သားသမင်အပေါင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏားတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၂၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့တွင်။ ပဌမော၊ကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်သည်။နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။အမုံနိဝါပံ၊ ဤကာမဂုဏ်မြက်ခင်းကို ရှင်း။ အမှုနိစ လောကာမိသဝံနိ၊ ထိုသူဘို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကိုရှင်း။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနဝနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိ ံသု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ။ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မာရဿ၊ ၏။ အမုသ္မိ ံ နိဝါပေ၊ ထိုမည်သော ကာမဂုဏ်မြက်ခင်းဌာနင်း။ အမုသ္မိ ံ စ လောကာမိသေ၊ ထိုသူဘို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ဌာနင်း။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဘိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ပ။ မာရဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ တန်ခိုးအစွမ်းမှ။ နပရိမုစ္စိ ံသု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမော၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာသေယျထာပိ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းဘို့ကဲ့သို့။ ပဌမေ၊ကုန်သော။ ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ တထူ-ပမေ၊ ထိုပဌမသားသမင်တို့လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ အာဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၆၈။ (တတြ ဘိက္ခဝေ-မှ အဗ္ဘောဂါဟေတ္တာ ဝိဟရိ ံသု-အထိဘူပြီ)။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏား တို့သည်။တတ္ထ၊ထိုတောအရပ်တို့၌။သာကဘက္ခာပိ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားကုန်သည်လည်း။အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။သာမာကဘက္ခာပိ၊မြက်သီးဆန်ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ နိဝါရဘက္ခာပိ၊ ကျိတ်ဆန်ကိုစားကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခာပိ၊ သားရေစကို စားကုန်သည်လည်း။အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဟဋ္ဌဘက္ခာပိ၊ မှော်အစေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကဏဘက္ခာပိ၊ ဆန်ကွဲကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။အာစာမဘက္ခာပိ၊ထမင်းချိုးကို စားကုန်သည်လည်း။ (ထမင်းရည်ကို ဟောသောအရာလည်းရှိ၏)။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ပိညာကဘက္ခာပိ၊နှမ်းမှုန့်ညက်ကို စားကုန်သည်လည်း။အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။တိဏဘက္ခာပိ၊ မြက်ကိုစားကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ဂေါမယဘက္ခာပိ၊ နွားချေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝနမူလဖလာဟာရာ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလိုကျွေးကျွေးသော အသီးကို စားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယာပေသုံ၊ မျှတကုန်ပြီ။(တေသံ ဂိမှာနံ-မှ ဗလဝီရိယံ ပရိဟာယိ-အထိတူပြီ)။ ဗလဝီရိယေ၊ အားအစွမ်းလျှံလသည်။ ပရိဟီနေ၊ ဆုတ်ယုတ်

သည်မျိုသော်။စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကာမဂုဏ်မှ စိတ်၏ လွတ်ခြင်းသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ ။ (ကာမတော စိတ္တဿ ဝိမုတ္တိ ဣဓ စေတော ဝိမုတ္တိတိ အဓိပ္ပေတာ။ ဋီကာ)။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ကာမဂုဏ်မှ စိတ်၏လွတ်ခြင်းသည်။ ပရိဟီနာယ၊ ယုတ်လျော့သည်ရှိသော်။ မာရဿ၊ သည်။ နိဝုတ္ထံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ တမေဝ နိဝါပံ၊ ထိုကာမဂုဏ်မြက်ခင်းသို့သာလျှင်ရင်း။ တာနိစ လောကာမိသာနိ၊ ထိုသူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့သို့ရင်း။ ပစ္စာဂမိ ̊သု၊ ပြန်လာ ကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒုတိယာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာသေယျထာပိ၊ တို့ကဲ့သို့။ ဒုတိယော၊ ကုန်သော။ ဣမေသမဏပြောဘဂေ၊ တို့ကို။ တဿပမေ၊ ဟူ၍။ အာဟံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၄၉။ (တစ္ဆြ ဘိက္ခဝေ-မှ နောက်ဆုံး အမှုသို့ ̊စ လောကာမိသေ-အထိ လွယ်ပြီ)။ ။အပိစ ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။လောကော၊သည်။သဿတော၊မြဲ၏။ဣတိပိ၊ဤ သို့ရင်း။ လောကော၊သည်။ အသဿတော၊ မမြဲ၊ ဣဘိပိ၊ ရင်း။ လောကော၊ သည်။အန္တဝါ၊အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိပိ၊ရင်း။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်ဘည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တံ၊ ထိုအသက်တည်း။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ ဇီဝံ၊သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး တခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ၊ အသက်မှတပါး တခြားတည်း။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့ရင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိပိ၊ ရင်း။တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။ ဟောတိစ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ ဝေဒိဋ္ဌိကာ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၅၀။ (လွယ်ပြီ)။

၂၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကဿဋ္ဌ၊ အဘယ်သို့လျှင်။မာရဿစ၊ ၏ရင်း။မာရပရိသာယစ၊ ၏ရင်း။ အဂတိ၊ သွားလာရာ အရပ်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။(ဣဓ-စသည်သည် သလ္လေခသုတ် ဂ၂-စာပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ အန္ဓံ၊ ကန်းအောင်။ အကာသိ၊ ပြုပြီးသူဟူ၍ရင်း။ မာရစက္ခုံ၊ မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အပဒံ၊ တည်ရာ မရှိအောင်။ ဝဓိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာအရပ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီးသူ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ ဂတော၊ ဟူ၍ရင်း။ လောကေ၊ ၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏော၊ လွန်မြောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အတိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

ပဌမ၊ သော။ နိဝါပသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

(အရိယာဝပရိယေသနာ)

၆-ပါသရာသိသုတ်

၂၇၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာဒေ၊ ပေးမြဲ) အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပါဋိသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ဌ။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊အရှင်အာနန္ဒာကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ ဓမ္မီ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ကထာ၊ စကားကို။ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည်ကား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်လှလေပြီ"။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ဌ။ ဓမ္မီ ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ သဝနာယ၊ ကြားနာရန် အလို့ငှါ။ လဘေယျာမာတိ၊ ရသိုကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ ရမ္မကဿ၊ ရမ္မကမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမော၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်လော့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ သဝနာယ၊ ငှါ။ အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျာထ၊ ရကုန်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ ခေါ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု၍နားထောင်ကုန်ပြီ (စကားတုံ့ပေးကုန်ပြီ)။

အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။ (ပါရာဇိကာဏ် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီပေးသည်)။ ယေန၊ အကြောင် အရပ်၌။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်ဖြစ်သော။မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊မိဂါရသူဌေးအမိ ဝိသာခါသည် ၂ ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့ နေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကြကုန်အုံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အာယာမ၊ စို့။ ယေန၊ ဌ။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့တံခါးမုခ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတုံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းငှါ။ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ကပ်ကြကုန်အုံ့"ဟူ၍ ။အာမန္တေသိ၊ပြီ။(ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၇၃။ အသခေါ၊ဌ။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကေ၊ အရှေ့ တံခါးမုခ်၌။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတ္တာ၊ သွန်းလောင်း၍။ ပစ္ဆုတ္တရိတ္တာ၊ ပြန်တက်၍။ ဧကမန္တံ၊ တဝိုက်တည်းသော သက်နိုး ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနော၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက် ?။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

၁။ ဤကား စိရံ-နှင့် သုတာ-တဟု၏စကြံ၍ ပေးသော အနက်တည်း။ သုယျန္တိ ဘွာတိ သုတော၊ ကာလော။ စိရံ သုတော ကာလော ယဿ၊ ကထာယာတိ-စိရသုတာ။ခေါ်ကထာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော် ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌၏-ဟုပေး။ ဤအလို စိရံ-နှင့် သုတာ-သမာသ်တဟု၏တည်း။

၂။ ဝိသာခါသည် မိဂါရသူဌေး၏ ချွေးမပင် ဖြစ်သော်လည်း မယ်တော်အရာ၌ ထား၍ မိဂါရမာတာ-ဟု ဆိုသည်။

၃။ ပကတိဘာဝံ ဂမယမာနော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပုဗ္ဗသဒ္ဒါ၊ပဟ၊ အပ ဧတ-ဏယပစ္စည်း မာန ပစ္စည်းကြောင့် ရှေယင်ကိုယ်အတိုင်း ဖြစ်စေလျက် ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

အထခေါ်၊ ဌ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရုး။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရမ္မကပုံဏားဏ်။ အယံအဿမော၊ ဤသခ်ိမ်းကျောင်းသည်။ အဝိဒူရေ၊ အနီးပါတည်း။ ဘန္တေ၊ရုး။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ဏ်။ အယံ အဿမော၊သည်။ ရမဏီယော၊ မြေလျှောဘုယ်ကောင်း၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။ ရမ္မကဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ဏ်။ အယံ အဿမော၊ သည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်နူးစေတတ်၏။ ဘန္တေ၊ရုး။သာဓု၊တောင်းပန်လျှောက်ထားပါ၏။ဘဂဝါ၊သည်။ယေန၊ဌ်။ရမ္မကဿဗြာဟ္မဏဿ၊ဏ်။ အဿမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ဏ်။ တေန၊သို့။ အနုကမ္ပံ၊ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

အထခေါ်၊ဌ်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ဏ်။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဏ်။ အဿမေ၊ ဌ်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကထာယ၊ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ်၊ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်အပြင်ဘက်ဌ်။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထာ ပရိယောသာနံ၊ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ဍ်။ ဥက္ကာသိတ္ဝာ၊ချောင်းဟန့်ဍ်။ အဂ္ဂဠံ၊တံခါးရွက်ကို။အာကောဋေသိ၊ ခေါက်ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဏ်(အလို့ငှါ)။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်ပြီ။ အထခေါ်၊ဌ်။ဘဂဝါ၊သည်။ ရမ္မကဿဗြာဟ္မဏဿ၊ဏ်။အဿမံ၊သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဍ်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထား အပ်သော။ အာသနေ၊ဌ်။ နိသီဒိ၊ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ဍ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာနဟိ၊ ယခုအခါဌ်။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်၊ သန္နိသိန်း၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ အဟန္တု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော။ အန္တရုကထာ၊ အကြားဌ်ဖြစ်သော အခြားစကားသည်"။ကာ စ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ရုး။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နော၊ တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊သော။ ဓမ္မီ၊ သော။ ကထာ၊ စကားပါတည်း။ အထ၊ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ဖြင့်။ ယံသန္နိသိဒေယျာထ၊ အကြင်စည်းဝေး နေထိုင်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ဤစည်းဝေး နေထိုင်ခြင်းသည်။ကုလပုတ္တာနံ၊အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်၍ ၂။ အဂါရသ္မာ၊လှူ ဘောင်မှ။အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ဝင်ရောက်ကုန်သော။တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိ၊သော။ ကထာ၊ဝါ၊ရင်း။ အရိယော၊ အပြစ်ကင်းသော။ တုဏ္ဍီဘာဝေါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အပြစ်ရင်း။ ဣတိ၊သို့။ ဒ္ဝယံ၊နှစ်မျိုးကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုသင့်၏။

၁။ အန္တရုကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာန။ပ။ ပရိပုစ္ဆာဒီနံ အန္တရု အညာ ကော ကထာ။ အဌကထာ။အညာတိ အန္တရုသဒ္ဒေ အတ္ထမဟာ၊ အညတ္ထော ဟိ အယံအန္တရုသဒ္ဒေါ ဘူမန္တရံ သမယန္တရန္တိ အာဒီသု ဝိယ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီ အန္တရုကထာ၊ အခြား(တပါး)သော စကားသည်-ဟုပေး။ ယင်းသို့ အညတ္ထပေးသော်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်း နှလုံးသွင်းခြင်း-ပါဠိအဌကထာ လေ့လာ သင်ကြားခြင်း ဟူသော ရဟန်းကိစ္စ ရပ်နားခိုက် ကြိုးကြားကာလ၌ ဖြစ်သော စကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် အန္တရု ဝေမဇ္ဈေတိ အတ္ထော-ဟု ဋီကာဆရာ ဖြေင့်ပြပြန်သည်။

၂။ သဒ္ဓါယ-ဟု စာပိုဒ် ၂၂၇-၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။ ပဋိသခ်ါကဲ့သို့ တွာပစ္စယန္တပုဒ်-ဟု ကြံသည်။ တနည်း နာဝိဘတ်၏ ကာရိယကြံလျှင် သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့် ဟုပေး။

၂၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒေ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိယေသနာ၊ ဤရှာမှီးခြင်း တို့သည်။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်း။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကင်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် [1]။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဇာတိဓမ္မံယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇရာဓမ္မံယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ မရဏဓမ္မံယေဝ၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊သည်။ သောကဓမ္မော၊ စိုးရိမ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သောကဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊၏။ အတ္တနာ၊သည်။ သံကိလေသဓမ္မော၊ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သံကိလေသဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒေယ၊ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုတ္ထဘရိယံ၊ သားမယားသည် [2]။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒါသိဒါသံ၊ ကျွန်မိမ္ဘော-ကျွန်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၏။ အဇေဠကံ၊ ဆိတ်နှင့်သိုး (ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလား) သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌံ သူကရဲ၊ ကြက်-ဝက်သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠဝံ၊ဆင် နွားမြင်း မြည်းသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတံ၊ရွှေငွေသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၏။ ဃရဒိုဏ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧတေဘိပရေယော၊ ဤငါးဖြာသော အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့သည်။ ဇာတိမော၊ ဖြစ်ခြင်းဘဝဘာရှိကုန်၏။ ဣဒေ၊ ဤငါးဖြာ အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့၌။ အယံ၊ ဤ သတ္တဝါသည်။ ဂဝိဿိတာ၊ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နော၊ သက်ဝင်သည် ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဝါ-ဟု စာပိုဒ် ၂၇၇-၌ ဋ္ဌဖွင့်လတ္တံ့)။ အတ္တနာ၊သည်။ ဇာတိမော၊သည်။ သမာနော၊လျက်။ ဇာတိဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (ဇရာဓမ္မ အစ-သံကိလေသဓမ္မ အဆုံး အမေးအဖြေဝါကျများကို ဇာတိဓမ္မကို မှီး၍ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤရှာခြင်းသည်။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊သည်။ ကတမာ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊သည်။ ဇာတိမော၊ သည်။ သမာနော၊လျက်။ ဇာတိဓမ္မော၊၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ အဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်း မရှိသော။ အနုတ္တရံ၊မိမိထက်သာလွန် ကဲမြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသတိ၊၏။ ပ။ အဇရံ၊အိုခြင်းမရှိသော။ ပ။ အဗျာဓိ ၊နာခြင်းမရှိသော။ ပ။

၁။ ဇာတိဓမ္မော-စသည်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဇာယနသဘာဝေါ ဇိရဏသဘာဝေါ-ဟု စသည်ဖွင့်၏။ ထိုကို ရှိကာ၌ ဇာယနသဘာဝေါ၏ ဇာယနပကတိကောတိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏-ဟု အညပုဒ်အနက်ထွက်အောင် ယောဇနာသည်။

၂။ ပုတ္ထဘရိယ-စသည်ကား သမာဟာရဒွန္ဒ ဖြစ်၍ နပုံကတ်-ပဌမန္တ၊ ဇာတိဓမ္မံ-ကိုလည်းရှင်းတို့၏ လိန်ဝုစ် လိုက်၍ ဇာတိ ဓမ္မော သဘာဝေါ ယဿ ပုတ္ထဘရိယဿာတိ ဇာတိဓမ္မံ-ဟု နပုံလိန် ပဌမာ ကောဝေနန္ဒ-ဟု မှတ်။

အမတ်၊ သေခြင်းမရှိသော။ပ။ အသောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ပ။ အသံကိလိဋ္ဌ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း
မရှိသော။ပ။ ပရိယေသတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံ၊ဤရှာမှီးခြင်းသည်။အရိယာ၊အပြစ်ကင်းသော။
ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာ၄-ပါး၊ကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ရှေ့ဦးသာလျှင်။ အနဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ ၄-ပါး၊ကို မသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တွာ၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာ။ သမာနော၊
သော။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ပ။ သံကိလေသမေ့မ်ယော၀၊ ကိုသာလျှင်။
ပရိယေသာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှ်၊ ထိုငါဘုရား၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ နု ခေါ၊
အဘယ်ကြောင့်။ပ။ သံကိလေသမေ့မ်ယော၀၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသာမိ၊ ရှာမှီးပါအုံ့နည်း။ အဟံ၊
ငါသည်။ပ။ အသံကိလိဋ္ဌော၊သော။ အနုတ္တရော်၊သော။ ယောဂက္ခေမော်၊သော။နိဗ္ဗာန်၊ကို။ ပရိယေသေယျံ၊
ရှာမှီးရပါမူကား။ ယံ နူနာတိ၊ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော အဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊၌။
ဒဟရော၀၊ ငယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော
မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည် [1]။ ဘဒြေန၊ ဇကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန
ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကာမကာနံ၊ အလို
မရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊မျက်နှာ၌ မျက်ရည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဖတို့သည်။
ရုဒန္တာနံ၊ ငိုးကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊
ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ဝတ္ထာနိ၊ အ၀တ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊(ဖုံးလွှမ်း)၀တ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။
အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိ [2]၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ဧवं၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။
သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိं ကုသလဂဝေသီ၊ အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။
အနုတ္တရော်၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ (အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေလျက်။
ယေန၊၌။ ကာလာမော၊ ကာလာမ-အနွယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသော့သည်။ အတ္ထိ၏။
တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ [3]၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော
ကာလာမ၊ ငါ့ရှင်ကာလာမ။အဟံ၊သည်။ဤမသို့ [4]ဓမ္မ၀ိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သော
အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ဤစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။အ၀ေါစ၊ဆိုပြီ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ကာလာမော၊သော။အာဠာရော၊သည်။မံ၊ကို။ "အာယသ္မာ၊
အရှင်သည်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါလော့။ ယတ္တ၊ အကြင်တရားတို့။ ဝိညုဇာတိကာ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊
သည်။ နု စိရသ္မော၀၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။
အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။ အယံ မေ၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏"ဟူသော။
တေ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊သည်။နုစိရသ္မော၀၊သာလျှင်။ ခိပ္ပမေ၀၊လျင်မြန်စွာ

၁။ သုသုကာဠကေသောတိ ဆုဠ္ဍကာဠကေသော-ဟူသော အဓိကတာဖွင့်နှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်။ ဥပသာရ ၂-ချက်ဆင့် သုသု-ကို ဆုဠ္ဍ-ဟု ဖွင့်သည်ဟူ၍ရင်း၊ သို့မဟုတ် သုသုသူငယ်ဟော၊ သုသုနော ကာဠကေသော ယဿာတိ သုသုကာဠကေသော၊ သူငယ်၏ နက်သော ဆံပင်ရှိသည်-ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကို ဖျောက်၍ သုဠ္ဍ-အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်ဟူ၍ရင်း ကြံဆရာ၏။ သို့မဟုတ်-သုသု၊ နုပျိုသည်။ ကာဠကေသော၊ မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်ဟု ဤသို့သော်လည်း သုသုတပုဒ်၊ ကာဠကေသော တပုဒ်၊ ၂-ပုဒ် ခွဲရာ၏။

သာလျှင်။ တံမမ်ပ်ီ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိ ်ီ သင်ယူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။သြဋ္ဌပဟတမတ္တေန၊နှုတ်ခမ်းတိရိစ္ဆာန်မျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊ စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဥာဏဝါဒဠ္ဠ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုငင်း။ ထေရဝါဒဠ္ဠ၊ငါမြတ်ထေရ်ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုငင်း။ ဝဒါမိ၊ဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ အညေစ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တဿမယ္ဟံ၊ထိုငါဘုရား၏။ “ကာလာမော၊ ကာလာမ အနှယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ယုံကြည်ခိုးမျှဖြင့် ်။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပဝေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ကာလာမော၊သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ၏”ဟူသော်။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထခေါ၊၌။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရံ၊ကို။“အာဝုသော ကာလာမ၊မ။ ကိတ္တာဝတာ၊အဘယ် မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ဣဒေသိ နောတိ၊သိစေသနည်း”- ဟူသော။တေ၊ကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယ္ဟံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယ္ဟမ္ပိ၊ ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ပ။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယ္ဟမ္ပိ၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။(ပဒဟေယျံ၊၌စပ်)။ယံမမ်ပ်ီ၊ အကြင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ပဒဟေယျံ၊ အားထုတ်ရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု”ဟူသော။တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောခေါ အဟံ၊ သည်။ပ ။ ဝိဟာသိ ်ီ၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ ၌။အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ပ။ အာဠာရံ၊ ကို။“အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ကိတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေသိ နောတိ၊လော”ဟူသော။တေ၊ကို။အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် ဗောဓိသတ်။(သိဒ္ဓတ္ထာဘဝသို့ ရောက်ပြီး သော်လည်း ဘုရား မဖြစ်သေးမီ ဗောဓိသတ်-ဟုပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ငါအာဠာရသည်။တေ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေမိ၊၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် အာဠာရ။ အဟမ္ပိခေါ၊ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်) ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် ဗောဓိသတ်။ ယေမယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။(ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးထည်းသာ)။တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။သပြဟ္မ စာရီ ်ီ၊ အတူတကွ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။တေသံ နော၊ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။အာဝုသော၊ ဝါရှင် ဗောဓိသတ်။ ဧတံ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသော ရခြင်း

၁။ ကေဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနေဝ၊ ယုံကြည်ခိုးမျှဖြင့်သာလျှင် -ဟု ကေဝလံကို ဝေတ္တ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့်တွဲကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဇာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ကို။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ ဝိဟရသိ၊၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ယံဓမ္မံ၊ကို။ပ။ ဝိဟရသိ၊၏။ အဟံ၊ငါအာဇာရသည်။ တံဓမ္မံ၊ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဇာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။တံဓမ္မံ၊ကို။ ဇာနာသိ။ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ကို။ ဇာနာသိ၊၏။တံဓမ္မံ၊ကို။ အဟံ၊ငါအာဇာရသည်။ဇာနာမိ၊၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဇာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။တုဝံ၊သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၏။ အဟံ၊ ငါအာဇာရသည်။ တာဒိသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝေ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။(မယံ၊ ငါဘို့သည်။) သန္တာ၊ ထင်ရှား၍ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အာဇာရ) ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဇာရော၊သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊၏။) အနွေဝါသီသမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ ဥဠာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ဟ္ဒေ၊ယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယှံ၊ ထိုငါ၏။ "အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခြိုးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည်ကို သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဒေဝ အာကိဉ္စညာယတနူပဓိတ္ထိသာ ဝေ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ရောက်ရုံငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ အနလက်ရိတ္ဝာ၊ အဖန်ဖန် မြှစ်ခြင်းကို ပြု၍ ၁။ တသ္မာ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိ ၊ ဖဲသွားပြီ။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိ ကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ဌာ။ ရာမဟုတ္တော၊ရာမပုံစား၏သား ဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ ၊ ပြီ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ ဓမ္မ၊ဌိ၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သိတင်းသုံးဘော်သည်။ သမာနော၊

၁။ အနုလက်ရိတ္ဝာ-ကို နှ အလက်ရိတ္ဝာ-ဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အလက်ရိတ္ဝာ-ကိုလည်း တန်ဆာဆင်ခြင်းအနက်၊ နှ-ကိုလည်း ပဋိသေဓအနက် ကြံကာ တန်ဆာမဆင်မူ၍ -ဟု မယောဇနာသင့်။ အနု အလက်ရိတ္ဝာ-ဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အဖန်ဖန် တန်ဆာဆင်၍ ပေးပြန်သော် နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိက မဟုတ်သော သမာပတ် ၇-ပါး မျှလောက်ကို ဗောဓိသတ်သည် အလွန် မြတ်နိုးနေရာရောက်၏။ ထိုကြောင့် ဤအနက်လည်းမသင့်။ အနု အလက်ရိတ္ဝာ-ဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အနုကို ပုနပ္ပုန-အနက်၊ အလက်ရိတ္ဝာ၌ အလံ-ကို ဝါရဏ အနက်ကြံကာ အဖန်တလဲလဲ မြှစ်ခြင်းကိုပြု၍ ဟူသော ဤအနက်သာ အလံဗျတိနာ အလံဗျတိနာတို ပုနပ္ပုန် အလက်ရိတ္ဝာ-ဟူသော အဓိကတာ၊ အနုလက်ရိတ္ဝာတို အနုအနု အလံကတ္ဝာ ပုနပ္ပုန် ဗျတိနာ နကိုယ်ပယောဇနေ် ကတ္ဝာ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်လည်း ညီ၊ ပါဠိတော်လာ ဗောဓိသတ် ဆိုလိုရင်းနှင့်လည်း ဆီလျော်ပေသည်။

ဖြစ်လျက်။ အာစရိယဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မံ၊ကို။ ဌပေသိ၊ပြီ။ ။(အယံမေဓာ၊ ဤသမာပတ် ရှစ်ပါး တရားသည်။ ဤတပုန်သာထူး၏။ ကြင်းအားလုံးလွယ်ပြီ)။

၂၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ကိ ံ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ ဝရပဒံ၊ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂ္ဂေသု၊ မဂဘိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊၌။ ဥရုဝေလာသေနာနိဂမော၊ ဥရုဝေဋ္ဌ တော သေနာနိဂုံးသည်။ အတ္ထိ၏။တံ၊ထိုဥရုဝေဋ္ဌတော သေနာနိဂုံ၊ဆို။ အဝသရိ ံ ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှော်ဘွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကိုရင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ သန္ဒတိ ံ ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးပြူသော၊ သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသောဆိတ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိ ံ စ၊ မြစ်ကိုရင်း။ ဘာမနဿ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရဂါမံစ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုရင်း။ အနုသံ၊ မြင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥာဏမယံ၊၏။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယောဝတ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းပေစုတကား။ ဝနသဏ္ဍောစ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကောဝတ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစု တကား။ နဒီစ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္ဒတီ၊ စီးသည်ဖြစ်၍ ။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးပြူသည်ဖြစ်၍ ။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရမဏီယောဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိဝတ၊ ရှိခဲ့ပေစုတကား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းငှါ။အလံဝတာတိ၊စွမ်းနိုင်စု တကား" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊သည်။တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ဌာ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ဣတိ၊ ဤသို့.နှလုံး သွင်း၍။နိသီဒိ ံ ၊နေပြီ။

၂၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ သော်။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ (ကြင်း ၂၇၆-ပိုဒ် မှီး)။ မေ၊ ၏။ ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ သမ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်လ ည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိ. ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဖန်ဘဝကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။(ပုနဗ္ဘဝ ကရဏ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဥတ္တရပဒလောပ၏ အစွမ်းဖြင့် ပုနဗ္ဘဝေါ-ဟု ရှိသည်)။

၂၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ "မေ၊ သည်။ အဓိကတော၊ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။အယံ ဒေမ္မာ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲပြုခြင်းသဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲပြုခြင်းသဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာတည်း။သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။အတက္ကာဝစရော၊အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံပဇာ ပနု၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ ပျော်ပိုက်၏။ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ (သခ်ါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊ အကြောင်းတရားတို့၏

ညီညွှတ်မှုကိုစဉ်ဆက်၍ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော) အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ၁။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊သော။ပဇာယပန်၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ဒုဒ္ဒသံ၊ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။သမ္ဘသခ်ါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓပဋိပဒိုနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။အဟဉ္စေဝ၊ ငါယုယ်လည်း။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောကြားအံ့။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏(တရားကို) ။နအာဇာနေယျုံ၊မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာသော၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ထုတ်"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိဿု၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုန်း။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေးဘုန်း ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော) ။အနုစ္ဆရိယာ၊အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။ "ကိစ္ဆေန မေ။ပ။ အာဝုဇ္ဇာတိ၊ အာဝုဇ္ဇာ"ဟူကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်ဘုန်း)။ ပဋိဘံသု ၂၊ ထင်ကုန်ပြီ။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ ၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ဘုန်း။ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏ ? ။ (ဟ- အနက်မရှိ)။ ရာဂ ဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံမေမ္မော၊ ဤသစ္စာ

၁။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ ပဋ္ဌမနည်းနှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်၊ အယံ ပစ္စယော ဧကောသန္တိ ဣဒပ္ပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ ဒယော သမ္ဘသခ်ါတမ္မော၊ ဣဒပ္ပစ္စယာနံ ဘာဝေါ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ ပစ္စယာ ယတ္ထ ဝုတ္တိကာလကွတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ကို သာဝသာမ်ိုး၊ ဂင်းကိုပင်ကောက်၊ဣဒပ္ပစ္စယတာနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါကို ကမ္မဓာရည်းတဲ့၊ ဂင်းကိုပင် ကောက်-ဟု ဆိုသော (လယ်တီ-သာသနဝိသောဓနီ-တ-၂၀၈) အလို (ဤအကြောင်းရှိသော အဝိဇ္ဇာဒီ သင်္ခါတရားတို့၏ အဖြစ် ဟူသော အကြောင်း ညီညွတ်ခြင်းကို စဉ်၍ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သော) ဤဣဒပ္ပစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ဟု သော်လည်းပေး။ ဂင်းနည်းသည် ဣဒပ္ပစ္စယာနံဝါ အဝိဇ္ဇာဒီနံ အတ္ထနောဖလံ ပတိ ပစ္စယတာဝေ ဥပ္ပါဒနသမတ္ထ-တာ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ တေန သမတ္ထပစ္စယလက္ခဏော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဒဿိတော ဟော်တိ-ဟူသော ဋီကာ ဒုတိယ နည်းနှင့် ညီ၏။

၂။ အပိဿု မ်။ပ။ ပဋိဘံသု-နှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၃-၌ အမြှောက်မျှ ရေးသားခဲ့ပြီ။ အကျယ်ကို မောဂ္ဂလ္လာန် သျာဒီကဿ ၂-သုတ် စာကိုယ် ဋီကာ မြန်မာ ဗျာဒျာနိယာကို ရှု၍ သိလေ။

၃။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟလန္တိ ဣဒေ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္ထော။ပ။ အလံ ဒေသိတုံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတုံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏-ဟု ပရိယတ္တအနက် ယောဇနာသည်။အလံသဒ္ဒါ ပရိယတ္တ အနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကော အတ္ထော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ယောတိ-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရှေနောက် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒကွန္တိ-ကို။ ပဿန္တိ-ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ မူဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိကို နသုသမ္ဘုဓော ဒကွန္တိ အလံ-ဟူသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက် ချလျှင် ဟောသဖြင့် အကျိုး မရှိ ဟူသော ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ- ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ ဖြစ်လျက် ကော အတ္ထော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်း ဖြစ်ရကား ရှေနောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက်မဖွင့်။

ဟ ဣတိဝါ ဗျတ္တန္တိ တေသို့ အတ္ထေ နိပါတော၊ ကော်သတ္ထေတိ ကေစိ၊ ဟဗျတ္တံ ကော်သေန ဝါ အလံ နိပ္ပ-ယောဇနံ၊ ဝေဝိဇ္ဇေန အဓိဂတာသု မမ္ပသု ဒေသိတုန္တိ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာ အလို-ဟု၊ စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။

လေးပါးတရားကို။ နသုသမ္ဘုဧေ၊ လွယ်လင့်တဲ့ကို မသိအပ်။ နိုဗုဒ္ဓံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်စွာသော။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲစွာသော။ အဏုံ၊ အဏုမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိံ၊ နိစ္စ-သုခ-စသော အယာဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော် သစ္စာတရားကို။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ ဟမောနေ့နေ့၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋ္ဌာ၊ လွှမ်းမိုးပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နဒဿန္တိ၊မမြင်နိုင်ကုန်။

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ။ နော့နမတိ၊ မညွတ်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ။ သဟမ္ပတိဿ၊ တိမည်သော။ ပြဟ္မုနော၊ ပြဟ္မာ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမ၊ငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊သိ၍။“ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်လောကဌ်။ အရဟာတော၊ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ဌ။ နော့နမတိ၊မညွတ်။ တော၊ အချင်းတို့။ သောလောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိ၀တ၊ ပျက်စီးစွ တကား။ တော၊ တို့။ သောလောကော၊ သည်။ နဿတိ၀တာတိ၊ ကား”ဟူသော။ တော်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထခေါ၊ဌ။ သဟမ္ပတိ ပြ ဟ္မာ၊သည်။ ဗလ၀၊အားရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ၀၊ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရှာသကဲ့သို့ဝင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ကို။ သမိဉ္ဇေယျ၊ သေယျထာပိ၊ကွေးရှာသကဲ့သို့ဝင်း။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ပြဟ္မလောကေ၊ဌ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့ဌ။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ။သဟမ္ပတိပြ ဟ္မာ၊သည်။ကော်သံ၊ ပခုံးထက်ဌ။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍ ။ ယေန၊ဌ။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥဇုသိ၊ လက်အုပ်ကို။ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်စေ၍။ မံ၊ငါဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ဘဂဝါ၊သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်သုံးသော သတ္တဝါရှိကုန်သော။သတ္တာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၀နတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘ၀ိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဟမ္ပတိပြ ဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ၊ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်ဌ။—

(ပ) သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပုရေဏကသဏ-စသည်) တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆ အပ်သော။ အသုဒ္ဓေ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂ္ဂေသု၊ မဂ

အလ်၊ အကျိုးတော့ မရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလ်၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိ-ဟု ပေး။ ကေစိ အလိ-ဟားစင်စစ်။ အလ်၊ အကျိုးမရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလ်၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ-ဟု ပေး။ ဟလန္တိ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ ပဒ-ဟူသော် ဋီကာနောက်နည်းကား ဟလ်ကို ဟ-တဟုတ် အလ်-တဟုတ် မခဲ့ရ။ အလ်-သည် တဟုတ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလ်-လည်း အလ်-နှင့် အလား-တူ တဟုတ်တည်းသာ ဟု ပြသည်။ တဟုတ်တည်း ယူခိုက် အနက် အတိအကျ မပြသော်လည်း-နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလ်ကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလ်-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထ ဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလ်၊ အကျိုးမရှိ ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

တိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရဟောသီ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ ရှား)။ အမတသ[1] အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒုါရံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။တေ၊ ဤအရိယာမဂ်တရား ကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါ၏လော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသော ဘုရားရှင်သည်။အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်)။ သုဏန္တု၊ နာကြားစကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊တည်သော သုသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ပဿေ ယထာပိ၊ မြင်ရသကဲ့သို့။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့ဟည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပမာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သော ကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်း ပေး)။

ဝီရ၊ လှုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဓိတသင်္ကိမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ အဂဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ကြွေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသယ၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ပြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိပြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဥ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။သတ္ထေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ဟဒ္ဒိစ္ဆ၊ စွဲ၍။ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏(ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ,အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ သောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိံ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပ-ရဇက္ခေ၊ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသော ကိလေသာမြူ ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ထက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သ္စာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒုါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇ-ဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန် လောကနှင့် အပြစ်ကို ဘေးဟု မြင်လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊တို့ ဟိုဝင်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊ မနေကုန်သော။သတ္တေ၊ တို့ဟိုဝင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့[1]။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညိုတော်၌ရင်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ပဒုမာ ကြာတော်၌ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတော်၌ရင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။အန္တောနိမုဗ္ဘေပါသိနိ၊ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွါးကုန်စေအပ်ကုန်သော)။အပ္ပေကစ္စာနိ၊ကုန်သော။ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာညိုတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏)။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ကုန်ရာ၏)။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အစွန်းဂွမ်းလွန်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေမေဝ၊ လျှင်။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာနံ၊ကို။ အပါရုတာ။ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိံ၊ တုံ့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟူ၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နားရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဥ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဒါရာ၊ တံခါးသဖွယ် ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော။ ဟဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော။မေ၊ ကို။ မနုဇေသု၊ လူတို့အား။ နဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်[2]။ အမှိ၊ ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေယျံ၊နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ ကာလာမအမည်ဖြစ်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အဓိဂမဗာဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါဋိဟာရိယ)

၁။ ဆိုလတ္တံ့သော ဝေမေဝ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့်တွဲ၍ အဿု သေယျထာပိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ရာသကဲ့သို့ရင်း-ဟုဆော်လည်း ဥပမာ ဇောတက အပြစ်ဖြင့် ပေးလေ။

၂။ ဘဂဝတာ-ကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတပုဗ္ဗ တစိတ်၌စပ်။ အမှိ၏ကတ္တား အဟံ-ထောက်၍ ကတာဝကာသော-ကို ကဟော+အဝကာသော+မမ-တိ-ဟု ပြု။

ပညာရှိ၏။ မေဝေ၀ီ(တိဟိဘ်ပဋ္ဌိသန္ဓေ တ်တံ ကတ္တမ္ဘာ)ပညာရှိ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပ်တ်လုံး။ အပ္ပရေ၀ကွေ၀ာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ဂ၊လေသာမြူနည်းသော သတ္တ၀ာရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရ၊ အား။ ပဗ္ဗမ်၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောရမူကား။ ယံနူန၊ စွ။ သော။ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။ အာဇာနိဿတိ၀ါ၊ လတ္တံ့”ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ဇါ၀ုရုးကို။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာ၊ ဠာ၊ ရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော၀ါ၊ သေပြီး၍ ခုနှစ်ရက်ရှိပါပြီ”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ကာလာ-မော၊ သော။ အာ၊ ဠာ၊ ရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ မေ၊ ၏။ ဉာ၊ ဏ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ကာလာမော၊ သော။ အာ၊ ဠာ၊ ရော၊ သည်။ မဟာ၊ ဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအာ၊ ဠာ၊ ရသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အာဇာယ်၍ နာကြားရအံ့။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။ အာ၊ ဇာ၊ နေယျ၊ ၀ါ၊ သိရာ၏ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယ္ဟံ-စသည် လွယ်ပြီ၊ ထူးရာ ကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာ၊ မ၊ ပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အ၀ိ၊ ဒေါ၊ သ-ကာလင်္ကတော၀ါ၊ သန်ကောင်ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ပ။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တံ၊ ကုမ္ဘဌာန်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ဇါ၀ုရုး-ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ ”သု၊ လုပ်ကျေးဇူးကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ တေ၀ါ-ကွ၊ တို့သည်။ မေ၊ ဇါ၀ုရုး-အား။ ဗဟုကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ပ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခ၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အ၀ေ၀ေ၊ ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာ၊ ၊ သည်။ ဝိ၊ သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လွန်ကို၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသောဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေ၀ဗုဒ္ဓါ ဘို့၏ ဂတ်ဆင်းရာ ဖြစ်သော။ မိဂဒါ၀ေ၊ မိဂဒါ၀ုန်တောင်၌။ ဝိ၊ ဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥ၊ ရ၀ေ၊ လာယံ၊ ၌။ ယထာ ဘိ၊ ရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မေ့လျော်တော်မူသလောက်။ ။သဒ္ဒတ္ထ)။ ပ။ ပဏ္ဏမိ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

၂၇၅။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာ၊ ဇီ၀ကော၊ သော။ ဥ၊ ပ၊ ကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တ၊ ရာ၊ စ၊ အကြား၌ရင်း။ ဗောဓိ ”၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တ၊ ရာ၊ စ၊ ၌ရင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အ၀ေးရောက်သောခရီးသို့သွားသော။ “မံ၊ ဇါ၀ုရုး-ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ မံ၊ ကို။ အာ၀ုသော။ ရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိ၊ ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆ၀ိ၀ဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ရှင်။ တုံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥद्दိသ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ ၏။ သတ္ထာ ၀ါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ၀ါ၊ အဘယ်သူ၏ကား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ ရောစေသိတိ၊ နှစ်သက်သနည်း” ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အာ၊ ဇီ၀ကံ၊ သော။ ဥ၊ ပ၊ ကံ၊ ကို။ သမ္ဗာ၊ ဘိ၊ ဘု။ ပ။ အမတဒုန္ဒုဘိန္တိ၊ အမတဒုန္ဒုဘိ ”-ဟူကုန်သော။ ဂါထာ၊ ဂါ၊ ထာ-တို့ဖြင့်။ အဗ္ဘာ၊ ၊ ရှတ်ဆိုတော်မူပြီ။

ဥ၊ ပ၊ ကော၊ ဥ၊ ပ၊ ကော။ အဟံ၊ ၏သည်။ သမ္ဗာ၊ ဘိ၊ ဘု၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သူသည်။ သမ္ဗ၊ ဝိ၊ ဒူ၊ အလုံးစုံ(လောကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သ၊ မ္ဗ၊ သု၊ အလုံးစုံ

ကုန်သော။ မြေသို့ လောကီတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သူသည်။ သဗ္ဗဥ္ဇဟာ၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို ပယ်စွန့်သူသည်။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာဝရဏပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယ္မိ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသ္မိံ၊နတ်နှင့်တကွသော။လောကသ္မိံ၊ ၌။မေ၊၏။အာစရိယော၊ (လောကုတ္တရာ) ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊၏။ ပဇ္ဇိပ္ဂဂ္ဂလော၊ တုဖ.ဂ် ပြိုင်ဖ.ဂ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

လောကေ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက် သာလွန်သူ မရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမှိ၊ ၏။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အနီဘူတသ္မိံ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အမတဒုန္ဒုဘိံ၊ အမြိုက်စည်ကြီးကို။ အာဟဉ္စိ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ြာကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသီတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တုံ၊ သည်။ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။အနန္တဇိနော၊အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပက လျှောက်ထားပြီ။ ။ (ဣတိ ၂-လုံး ရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ အကြေကြံ)။

ဥပကာ၊ က။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မေ့ာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊ အောင်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ (အဟံ၊ သည်။) ဇိနော၊ ဇိနမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယ္ယုအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ သြကမ္မေတ္တာ၊ ညွှတ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

၂၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဥပသက်မိ်၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊၍။ "အာဝုသော၊တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များဖို့အသို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ပဟေနဝိဇ္ဇနေ္ဓာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။အာဝတ္တော၊လှည့်လည်၏။သော၊ ထိုရဟန်း

ဂေါတမကို။ နေ၀ အာတိ၀ါဒေတမ္ဘော၊ ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတမ္ဘော၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အသ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေတမ္ဘံ၊မခံယူအပ်။ အပိစ၊သို့သော်လည်း။ အာသနံ၊ကို။ ဌပေတမ္ဘံ၊ ထားသင့်၏။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒတိတိ၊ ထိုင်လတ္တံ့”ဟူ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ် ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ သော်။ (တနည်း၊ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်၀ါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထိုဘုရားရှိန်၀ါ ခြင်းအရာသည်။ အာဘိဘူတာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ၀ါ၊ ကုန်သော။ နာသက္ခိ သူတိ ဗုဒ္ဓါနုဘာ၀ေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အာဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာကို မှီ၍ အနက်သမ္မန်သည်)။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သကာယကတိကာယ၊ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေဟစ္စေ၊ အခ္ခိုရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္ဆုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေဟစ္စေ၊ တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပ္ပေဟစ္စေ၊ တို့သည်။ပါဒေါဒကံ၊ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ရွေးရှု၊တည်ထားကုန်ပြီ။ အပိစ၊သို့သော်လည်း။ မံ၊ ကို။နာမေနစ၊အမည်အားဖြင့်၎င်း။ အာ၀ုသော၀ါဒေနစ၊အာ၀ုသော-ဟု ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်၎င်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနွန်းကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ နာမေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာ၀ုသော၀ါဒေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ မာသမုဒါစရထ၊ မပြောဆို မသုံးနွန်းကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၊ နားစိုက်ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်)။ အမတံ၊ (သေခြင်းကင်းသော)အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာဂ္ဂမ်-ကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရုန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ब्रह्मစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂब्रह्मစရိယသ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိုဒ် ၂၇၉-နှင့် အညီတည်း)။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရသော၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿထတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေစိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “အာ၀ုသော ဂေါတမ၊ မ။ တုံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၎င်း။ တာယ ပဋိပဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသောအကျင့်ဖြင့်၎င်း။ တာယပိ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကိုပြုခြင်းဖြင့်၎င်း။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဓိဂစ္ဆာ၊ မရပြီ။ တုံ၊ သည်။ ကောရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗဟုလော၊ ၍။ ဗာဟုလ္လာယ၊ငှါ။ အာ၀တ္တော၊ ၍။ ပ။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ ကိं ပနအဓိဂမိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။

အဝေါစုံးကုန်ပြီ။ (နဗာဟုလ်ကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး မျှားပြားဖို့ကျင့်သည်မဟုတ်။ နပဓာနဝိဒ္ဓန္ဆော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး မျှားပြားဖို့ အလို့ငှါ။ နအာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ဤတောမှ။ပုဗ္ဗေ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေရမ်း၊ သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ပဘာဝိတံ၊ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို။ (ပဘာဝိတန္တိ ဝါစာသမုဋ္ဌာနံ ဝစီနိစ္ဆာရဏဿ အတ္ထော။ဋီကာ)။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိတူးကုန်သလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံး ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဆုံး။ ဧတံ၊ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊မသင့်ပါ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဟံ၊သည်။ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ဘုရားဟု သိစေခြင်းငှါ။အသက္ခိ ၊စွမ်းနိုင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒ္ဝေပိဘိက္ခူ၊ တို့ကိုသည်း။ သြဝဒါမိ၊ ၏။ တယောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တိ၊ လှည့်လည် ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္တာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ ဆမ္ဘဂ္ဂိယာ၊ ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ငါတို့သည်။ ယာပေမ၊ မျှတကြကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သြဝဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ဧဝံ၊ သို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ သွန်သင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ "နော၊ (ပဋ္ဌဝဂ္ဂိ တည်းဟူသော) ငါတို့၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ မပျက်။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံး ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ဖြစ်ခြင်းဘည်း။ဒါနိ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ဘဝနှင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဝါ၊ ဘဝနှင့် ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်းသည်။)နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ ထိုပဋ္ဌဝဂ္ဂိတို့၏။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၂၇၇။ (ပဋ္ဌမေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ကာမဂုဏာ-တို့ကို စာပိုဒ် ၁၇၇-၌ ရေးခဲ့ပြီ) ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ဂထိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊တွေ့ဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ သက်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠှာ။ အဋ္ဌကထာ)။ အနာဒီနဝ ဒဿာဝီနော၊ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဟား တို့သည်။ "အနယံ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အလိုရှိဘိုင်း ပြုနိုင်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧဝဒိတမ္ပိ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရညိကာ၊ တောဝင် ပေါက်ပွားသော။ ဧကေ၊သားကောင်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ဖွဲ့ခနှောင်အပ်(မိ)သ ည်ဖြစ်၍။ ပါသရာ သိ ်၊ကျော့ကွင်းအပေါင်းကို။ အဓိသယေယျု၊ ဖိ၍ အိပ်ရာ၏။ဒသာ၊ထိုသားကောင်သည်။ "အနယံ၊ သို့။အာပန္နော၊၏။ဗျသနံ၊သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ လုဒ္ဓဿ၊ မုဆိုးသည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုနိုင်၏။ လုဒ္ဒေ၊ မုဆိုးသည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသော်လည်း။ ယေနကာမံ၊အလိုရှိတိုင်း။ နပဏ္ဍိဿတိ၊ မဖဲသွားနိုင် လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧဝဒိတမ္ပိ၊ သည်။ အဿသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အဿု၊ ကုန်၏။ (တေစခေါ-စသော ဝါကျ၌။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ ကုန်သည်။ နာတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧဝဒိတမ္ပိ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏ဟု ပေး။လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ အာရညကော၊ သော။ မဂေါ၊ သည်။အရညေ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။စရမာနော၊လှည့်လည်လတ်သော်။ ဝိဿဇ္ဇော၊ မကြောက် မ၌ ရဲ၀ံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝိဿဇ္ဇော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဝိဿဇ္ဇော၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ဝိဿဇ္ဇော၊ ၍။ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုမကြောက်မ၌ ရဲ၀ံ့စွာသွား ခြင်း စသည်သည်။ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လုဒ္ဒဿ၊ ၏။ အနာပါထဂတော၊ မမြင်ရာသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ (ဤ၌ အနာပါထဂမနတော-ရှိမူ သာ၍ ကောင်း၏)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေव၊သာလျှင်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ [1]။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယမ၊ မက်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဿတ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ ပဓိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ကို။ မာရံ၊မာရ်နတ်ကို။အန္ဓံ၊ကာဏ်းအောင်။အကာသိတိ၊ပြုပြီဟူ၍ဝင်း။မာရေစက္ခုံ၊မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အပဒံ၊ တည်ရာမရှိအောင်။ ဝဓိတ္ဝာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာ အရပ်သို့။ ဂတောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍ဝင်း။ လောကေ၊လောကဌ်။ ဝိသတ္တိကံ၊တဏှာကို။ တိဏ္ဏောတိ၊ လွန်မြောက်ပြီဟူ၍ဝင်း။ ဝိဿဇ္ဇော၊ မကြောက်မ၌ ရဲ၀ံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိတိ၊ သွား၏ဟူ၍ဝင်း။ ဝိဿဇ္ဇော၊၍။ တိဋ္ဌတိ၊ရပ်၏။ဝိဿဇ္ဇော၊၍။ နိသီဒတိ၊ထိုင်၏။ ဝိဿဇ္ဇော၊၍။ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိတိ၊ ပြု၏ဟူ၍ဝင်း [2]။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပိမတော၊ ၏။ အနာပါထဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။(ဣဒမဝေါစ။ပ။အာတိနဒ္ဓုံ-ပေးမြဲ)

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပါသရာသိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၂၇၈။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္ဗဿေတေန၊ အလုံးစုံဖြူသော။ ဝဠ္ဍဝါဘိရထေန၊ မြည်းမ(၄-ကောင်)ကသော ရထားဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့လယ်၌။ နိယျာတိ၊ ထွက်လာ၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပိလောတိကံ၊ ပိလောတိက မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ကို။ ဒူရတောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ပိလောတိကံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကုတော၊ ဘယ်မှ။ ဝစ္ဆာယနော၊ ဝစ္ဆာဝ်ယနအနွယ်ဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ ၌။ အာဂစ္ဆဘိန္ဒတိ၊ ကြွလာသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အိုအချင်း ပုံဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော သမဏဿ ဂေါတမဿ သန္တိကာ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမအထံတော်မှ။ အာဂစ္ဆामိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပရိဗိုဇ်)ဖြေဆိုပြီ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော အမေးကို။ တံ၊ သင် (ပိလောတိကပရိဗိုဇ်) သည်။

၁။ ဗျာန် အနက်မျှားကို စာပိုဒ် ၅၁-၌ ရှေ့ခဲ့ပြီ။

၂။ အန္ဓမကာသိ ဝါကျ၊ အပဒံ ဝဓိတ္ဝာ ဝါကျ၊ တိဏ္ဏော လောကေ ဝိသတ္တိကံ ဝါကျ၊ ဝိဿဇ္ဇော။ပ။ ကပ္ပေတိ ဝါကျတို့၌ ဣတိ-သည်၌ ဝုစ္စတိ-၏ အာကာရဝါကျ အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။

ကိ ံ မည္သည္၊အ ယ္ကိုမ္ယတ်ထင်သနည်း ?။ "ဘဝ်ဝစ္ဆာယနော၊အရှင်ဝစ္ဆာယနသည်။သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပညာဝေယျတ္ထိ ယံ၊ ပညာစွမ်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ (ဘဝ် ဝစ္ဆာယနော၊ သည်။ သမဏံ ဂေါဘမံ၊ ကို။ ရှေဝါကျမ္ဘ ဘဝ်။ပ။ ဂေါတမဿ-ပုဒ် သမဏံ ဂေါတမံ-ဟု. ဝိဘာဘ်ပြင်.လိုက်)။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍။ မညေ၊ (ယူဆ)မှတ်သင်သလော"။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိက) မေး၏။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ အဟံ၊ ဝါ(ပိလောတိက)သည်။ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။ (အို ဇာဏုဿောဏိ ငါကကော ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မို့ သိရမ္ဘာလဟူလို)။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်လျှင် ?။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ကို။ ဇာနေယ္ယ၊ သိရာ၏။ သော ပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထို ရဟန်း ဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာ လျှင်။ နူန၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက) ဖြေဆို၏။ ဘဝ်ဝစ္ဆာယနော၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒါရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိ) မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏု ဿောဏိ။ အဟံ၊ ဝါ (ပိလောတိက)သည်။ ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပေနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပသံသိဿာမိ၊ ချီးမွမ်းနိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သေဌဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောဘုရားဂုဏ်တို့ဖြင့် သာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်သူပေတည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက)ဖြေ၏။ဘဝ်ဝစ္ဆာယနော၊ သည်။ ကံ်ပနအတ္ထဝသံ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနော၊ကောင်းစွာမြင်သည် ဖြစ်၍။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသနည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ ဇာဏုဿောဏိက မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော။ နာဂဝနိကော၊ဆင်တောင်ခွ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနံ၊ ဆင်တောသို့။ ပဝိသေယ္ယ၊ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုဆင်တောင်ခွ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောခွ်။ ဒီဃတောစ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယံ စ၊ အနံ့အားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ။ ကျယ်ပြန့် သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာ.ကို။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်၊ ဘော၊ အိုအချင်း တို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာ ဝတ၊ ကြီးမားလေစ့ တကား။ ဗုဒ္ဓတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သေယ္ယ ထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ဒေသနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ရာတို့ကို ?။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁။ (က)တံ ကိ ံ မည္သည်။(ခ)ဘဝ်။ပ။ပညာဝေယျတ္ထိယံ။(ဂ)ပဏ္ဍိတောဝ မညေ-ဟု အမေး ၃-ဝါကျ။ထိုတွင် မညေ-သည် နိပါတ်တည်း။မည္ဟတိ နှင့် အနက်တူ၏။(ခ)ဝါကျ၌ ကြိယာမရှိ။ ထိုကြောင့် နောက်လာလတ္တံ့ ကိုကြည့် ၍ ဇာနာတိ-ထည့်ရမ်းပေး။ ပဏ္ဍိတောဝ နောင် ဗုဒ္ဓတိ ဆောင်ပေး။ လုတ္တနိဒ္ဒေသော်လည်းကြ၊ ပဏ္ဍိတောတိ မည္ဟတိနှင့် ပဏ္ဍိတောဝ မညေ-တူ၏ ဟူလို။ မူဟောင်းတို့၌ တံ ကိ ံ မည္သည်-ဟု မဏ္ဍိမ.ဟုရိသ်ဖြင့် ရှိလျက် ဆဋ္ဌမ.၌ ပဌမ.ဟုရိသ်ဖြင့် မည္ဟတိ ဟု ရှိနေသည်။ ဋီကာ၌။

၂။ ကောစာတိ ဟေတု နိဿက္ကေ-ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ၊ ကုတော စာတိ။ တတော စာဟ ကေန ကာရဏေန ဇာနိဿာမိတိ။ ဋီကာ။

၃။ ဥဒ္ဓတံ ပဒတိ ဗုဒ္ဓတိ ဥဒ္ဓာတိ-ဥဒ္ဓာဟုပဒါနိ။ပ။ ဒေသနာဉာဏေန-အဏ္ဍဇ-ဇုဒ္ဓာနုဒ္ဓါနိ။ ဋီကာ။

သမ္ပဲသမ္ပုဒ္ဓေါ။ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူပေ၏။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သ္စာကွာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ သံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့၊ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ၊

၂၇၉။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အာဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဘော၊ အိုဗာဟုဃောဏိ။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ အဟံ၊ သည်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိကုန်သော။ ကတပရပ္ပဝါဒေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါ ပြုအပ်ပြီးသော (ပြီးပြီးသော) သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒ၊ (ပရသမယ) သူတပါးတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင် ပြောဆိုခြင်း (ပရဝါဒမဒ္ဒန) ရှိကုန်သော ”။ ဝါသဝေခီရှေပေ၊ ဝါလဝေဒီလေးသမားနှင့် တူကုန်သော။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ ခတ္တိယ၊ ပဏ္ဍိတေ၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ တေ၊ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ (မိမိ) ပညာစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏)မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဘိန္နန္တာ မညေ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ပြုလျက်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “ဘော၊ အို အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော ခလု၊သည်။အမုကံ နာမ၊ ထိုမည်သော။ ဂါမံ၀ါ၊ ရွာသို့၎င်း။ နိဂမံ၀ါ၊ နိုဂုံးသို့၎င်း။ ဩသရိဿတိ၊ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့”ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ ပဋ္ဌ၊ ဤပြဿနာကို။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ ဧवं၊ ဤသို့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဧवं၊ သို့။ စေ ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုအံ့။ ဧवं၊ သို့ဖြေဆိုအပ်သော်။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမာတိ၊ တင်ကုန်အံ့။ ဧवं၊ သို့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧवं၊ သို့။ စေ ပိ ဗျာကရိဿတိ. အကယ်၍မူလည်းဖြေဆိုအံ့။ ဧဝမ္ပိ ဤသို့လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ကို။ အာရောပေဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့”ဟူ၍။ ပဋ္ဌံ. ပြဿနာကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။“ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ သော။ ဂါမံ၀ါ၊ သို့၎င်း။ နိဂမံ၀ါ၊ သို့၎င်း။ ဩသရေါ၀ခလု၊ ဆိုက်ရောက်သတဲ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ယို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။တော၊တို့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊

၁။ ဤကား ဋီကာ ဖွင့်ဆိုသည်အတိုင်း အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ကတသဒ္ဒေါ. နိပ္ဖန္နပရိယာယော။ ဤဖြင့် ကရိယိတ္ထာတိ-ဟု အတီတကာလိက ကမ္မသာဓနပြုလျှင် နိပ္ဖန္နသိဒ္ဓပုဒ်တို့နှင့် ကတသဒ္ဒါ ပရိယာယ်တူ အနက်ဟောတတ်ဟု ပြတ်။ ပရေ ပဝဒန္တိ ဣတ္ထေ တေနာတိ ပရပ္ပဝါဒေါ။ ။ဤဖြင့် ဋီကာလာအတိုင်း ကိတန္တ၀ိဂ္ဂဟ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ ပ၀ါဒပုဒ်ကို အဓိကရဏ, ကရဏသာဓန, တမျိုးမျိုးပြုလျှင် ပရေသံ ပ၀ါဒေါ ပရပ္ပ၀ါဒေါ-ဟု တပ္ပုရိသ်ဖြစ်စေပြုလျှင် ပရသမယော၊ (သမယန္တရ)ရသည်ဟု သိစေသည်။ ပရေဟိ ပ၀ါဒါနံ ပရပ္ပ၀ါဒေါ။ (ဤဖြင့် ပရေဟိ သဒ္ဒိ ကတ၀ါဒပရိစယေ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ သဟာဒိယောဂ တတိယာ-တပ္ပုရိသ်တွဲ၍ သူတပါးတို့နှင့်အတူ ဖက်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း-ပြန် စေလိုသည်)။ ပရ၀ါဒမဒ္ဒနံ-ဤဖြင့် သူတပါးတို့နှင့်အတူ ယှဉ်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း ဟူသည် ပရသမယ ပရ၀ါဒကို နှိမ်နှင်းခြင်းပင်တည်း ဟု အရကောက်ကို သိစေသည်။ တဒုဘယမ္ပိ ကေ၊တော ကတ္တာ ပါဠိယံ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဝိညာတပရပ္ပ၀ါဒေ စေ၀ ပရေဟိ သဒ္ဒိ ကတ၀ါဒပရိစယေ စာတိ။ ဤဖြင့် ပရပ္ပ၀ါဒေါ စ ပရပ္ပ၀ါဒေါ၂ ပရပ္ပ၀ါဒေါ-ဟု ဧကသိတ် ပြုရမည်ဟု ပြသည်။ ကတနှင့် ပရပ္ပ၀ါဒေါ-ကိုကား မည်သို့ တွဲရမည်ဟု တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားချက် ဋီကာ မလာသော်လည်း ဧကစ္စေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ-ဟူသော ပါဠိတော် ထောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရအောင် ကထော ပရပ္ပ၀ါဒေါ ယောသန္တေတိ ကတပရပ္ပ၀ါဒေါ-ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိတွဲ။ ဤပြဆိုဇယ်ခဲ့သော သဒ္ဒါနည်းအရ အဃဏ်ပါအတိုင်း အနက်ပေး။

ကောင်းစွာပြု၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာ ထက်မြက်စေ၏ သမ္မဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေ၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္တသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမာဒပိတာ၊ ကုန်သော်။ သမုတ္တေဇိတာ၊ ကုန်သော်။ သမ္မဟံသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ကို။ ပဏ္ဍိ၊ ကို။ နုစေဝပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးမြန်းကြ ကုန်သည်သာ။ အသာ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ကုတော အာရောပေသာန္တိ၊ အဘယ်မှာ တင်ပါ ဘုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သမဏသော ဂေါတမသ၊ ၏ သာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သမ္မဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ အဟ၊သည်။ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ဒေသနာ ဉာဏ်ပြစ်ထုကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ အသ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သ္သာကွာ-တော၊ ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ပေ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ အဟ၊ သည်။ နိဋ္ဌ၊ ဿို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ ပုံနစဟရုံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ အဟ၊ သည်။ ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတော၊ ပုံ၏ားပညာရှိတို့ကို။ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတော၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ပ။ သမဏပဏ္ဍိတော၊ ရဟန်းပညာရှိ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ပ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သမဏံယေဝ ဂေါတမံ၊ ကိုသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇွာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းပညာရှိ ဘို့ ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်း ပြုစေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါတမအထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သမာနာ၊ ရဟန်း ပြု ကုန်လတ်သော်။ ဥပကဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ ၍။ အာတာပိနော၊ ၍။ ပဟိတတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တ ဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေव၊ သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မိပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အภิญ္ဇာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိဘို့သည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ (မယံ၊ ငါဘို့သည်။) မနုံ အနဿိဿာမ ဝတ၊ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရုံပြီတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနုံ ပနဿိဿာမ ဝတ၊ အထူးထူး အထွေထွေ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရုံပြီ တကား"။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿမဏာဝ၊ ရဟန်းတုတို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမု၊

၁။ ဆဋ္ဌမနှင့်တကွ စာမူအားလုံး၌ အနုဿာဝမဟူ၍သာရှိ၏။ သရာဒိ, ဗျဉ္ဇနာဒိ ၂-မျိုးတွင် ဗျဉ္ဇနာဒိ နာသဓာတ်တည်း။ ဗျဉ္ဇနာဒိဓာတ်ကို နှ ပဋိသေဓမြစ်လျှင် နှ မှ အကာရိယသို့ ပြောင်းလဲ၍မရ။ နှ နုဿာဝ-တုသာ ရှိရာ၏။ အကယ်၍ အ-အာဂုံကြုံလျှင်လည်း ဝတ္ထုမာန်ဝိဘတ်နှောင်းရာဝယ် အာဂုံအာမလာနိုင်။ အ-အာဂုံ၊ နာသဓာတ် ကာလာတိပွတ္တိ ဿာမဝိဘတ်ဖြင့် အနုဿိဿာမ ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။

သင္ဂဲယတနသံယုတ် ၂-ဝတ်၊ ၁၀-သုတ် အဌကထာ၌ အနုဿသန္တိ နဿသိ ဟု ကာလာတိပွတ္တိဖြင့် ဖွင့်ပုံ၊ ဤအဌကထာ၌ သစေ နှ ဥပသဂ်ဖယျာမ၊ နဌာ ဘဝေယျာမဟု ကာလာတိပွတ္တိဆန်ဆန် ဖွင့်ပုံထောက်၍ အနုဿိဿာမဟုသာ ရှိသင့်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ မနုံ သဒ္ဒါ အပ္ပဝါစက ဖြစ်ကြောင်း စသည် အပြည်အစုံ အဌကထာ၌။

ဝန်ခံမိခြေကုန်ပြီ။ အပြာဟွားဏာ၀၊ အပယ်ရှိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသည်တို့ မဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဗြာဟွားဏာ၊ အပယ်ရှိအပ်ပြီးဧသော မကောင်းမှု သူ့ရှိတို့သည်။အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟာ၊ ဣ၀ာ၀၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟာ၊ ဣ၀ာ၀၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ပ။ အရဟာ၊ ဣ၀ာ၀၊ တို့သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိ၊ သို့။ အဟမ်း ရောက်ပြီ။

၂၉၀။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝဏ္ဏ၀ါဘိရဏာ၊ မှ။ သြရောဟိတ္ဘာ၊ သက်ဆင်းရှိ။ ကော်သ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဘာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ အ၌လိ၊ လုက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဘာ၊ ညွှတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ “အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂ၀တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ (၀၊ ထိုဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို မောဂ္ဂလ္လာနအလို)။ နမော၊တုပ်ဝယ်ရှိကျိုး ရှိခိုးပါ၏။ပ။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောအခါ၌။ တေနဘောတာ ဂေါတမေန၊ ထိုရှင်တော်ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အပ္ပေ၀နာမ သမာဂစ္ဆေ-ယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေ၀၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဂဏာသတ္ထာ-ပေါ်စကားပြောဆိုခြင်းသည်။အပ္ပေ၀ နာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမသိ”ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌ်။ နိသိန္နော၊သော။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မ-ဏော၊ သည်။ ယာ၀တကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပိလောတိကေန၊ သော။ ပရိမ္ဘာ၀ကေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံသမ္ဘိ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂ၀တော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။“ဗြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုံဏား။ ဣဿာ၀တာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ ဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံသည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ(ယော)ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ အကြင် ဆင်ခြေရာ ဥပမာ ရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသောတရားကို။ (အပိစ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယောဟတ္ထိပဒေါ ပမော၊ အကြင်။ပ။ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားကို။ ဟူသော်လည်း ယထာ တထာ ယော တံ ထည့်၍ ယောဇနာ)။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံး သွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧ၀ံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနားထောင်ပြီ။ ဘဂ၀၊ သည်။—

၂၉၁။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သေယ္ယထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ နာဂ၀နိကော၊ ဆင်တောင်္ခ ကျက်စားနေသော ယောကျ်ားသည်။နာဂ၀နံ၊ဆင်တောသို့။ပ၀ိသေယ္ယ၊ ဝင်ရောက်၏။သော၊

ထိုဆင်တောဘ္ရ ကျက်စားနေသော ယောကျ်ားသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောဘ္ဍ။ ဒီဃတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယဘူ၊ အနုံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ အကြင် ဆင်တောဘ္ဍ ကျက်စားနေသော်ယောကျ်ားသည်။ ကုသလော၊ ဆင်အတတ်ဘ္ဍ လိမ်မာကျမ်းကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ သည်။) ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတာ၊ ကြီးပေစ္ဆတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်သေးသာလျင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောဘ္ဍ။ မဟာပဒါ၊ ကြီးသောခြေရှိ ကုန်သော။ ဝါမနိကာနာမ၊ ဝါမနိကာ မည်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ (ပုဂ္ဂနိမ့်-တိုသော ဆင်မတို့ ဟူလို)။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုပုဂ္ဂနိမ့်တိုသော ဆင်မတို့၏လည်း။ ဧတံ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ ထိုဆင်တောဘ္ဍ ကျက်စားသောသူသည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာရှင် ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ ထိုဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောဘ္ဍ။ ဒီဃတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်သော။ တိရိယဘူ၊ အနုံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒဘူ၊ ဆင်ခြေရာကိုဧကင်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်ဘ္ဍ။ နိသေဝိတဘူ၊ ပွတ်တိုက်ရာကိုဧကင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်အတတ်ဘ္ဍ လိမ္မာသူသည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတာ၊ ကြီးစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်သေးသည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ဘ္ဍ။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။ ဥစ္စာ၊ (ခြေတံရှည်သဖြင့်) မြင့်ကုန်သော။ ကာဠာရိ ကာနာမ၊ ကာဠာရိကာအမည်ရှိကုန်သော[1]။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုဆင်မတို့၏လည်း။ ဧတံ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာပွတ်ရာ၏ အရှင်ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ဘ္ဍ။ ဒီဃတောစ၊ အားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ သော။ တိရိယဘူ၊ အနုံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒဘူ၊ ကိုဧကင်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်ဘ္ဍ။ နိသေဝိတဘူ၊ ပွတ်ကိုက်ရာကိုဧကင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်အတတ်ဘ္ဍ လိမ္မာသည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ သည်။ မဟာဝတာ၊ စွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ သေး။ တံ၊ ထိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ဘ္ဍ။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။

---

[1] ကာဠာရီ ကေသာ အတ္ထိတိ ကာဠာရိကာ။ တချောင်းက အထက်ထောင်ထက်၍ တချောင်းက အောက်သို့ကုတ်နေသဖြင့် ရှိရှိရှိစဉ် ပမာဏထက် ကျဲသော အစွယ်ရှိသော ဆင်မ မည်သည် ဟူလို။

ဥစ္စာ၊ ကုန်သော။ ကဏေရုကာနဿမ၊ ကဏေရုကာ မည်ကုန်သော[1]။ ဟတ္ထိနီယော၊ တို့သည်။ သံန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ တို့၏လည်း။ တေပဒီ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ထု၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ပ။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သော အရပ်၌။ သာခါဘင်္ဂ၊ ကျိုးသောသစ်ခက်ရှိသော သစ်ပင်ကိုရင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ နာဂံ၊ ထိုဆင်ကိုလည်း။ ရုက္ခမူလဂတံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ရောက်နေသည်ကိုရင်း။ အဇ္ဈောကာသဂတံ ဝါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ရောက်နေသည်ကိုရင်း။ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ၊ သွားနေသည်ကိုရင်း။ တိဋ္ဌန္တံ ဝါ၊ ရပ်နေသည်ကိုရင်း။ နိသိန္နံ ဝါ၊ ထိုင်နေသည်ကိုရင်း။ နိပန္နံ ဝါ၊ လျောင်းနေသည်ကိုရင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အယမေव၊ ဤဆင်သည်သာ။ သော မဟာနာဂေါ၊ ထို (ငါမြင်ခဲ့သော ခြေရာ၏အရှင်) ဆင်ကြီးပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်၏။ (ဆိုအပ်လတ္တံ့သော ဝေမေဝ၊ ထောက်၍ နိဋ္ဌ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့-ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။

ပြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ အရဟာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိခြင်းတော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝဿဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွ သော။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ သဿ မဏပြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော ။ဣမံ၊ ဤသတ္တဝါလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗ्ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ အညတရသ္မိံ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတော ဝါ၊ ဖြစ်သောသူသည်ရင်း။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနသဒ္ဓါပဋိလာ ဘေန၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ "ဃရာဝါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသူသည်။ ကေနဋ္ဌပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံခြင်း။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။

---

[1]။ ကဏေရုဂိယာတိ ကဏေရုကာ။ ဧည်းယယ်ပွင့်သော ပန်းငုံနှင့်တူသော အစွယ်ရှိသောကြောင့် ကဏေရုက မည်သည် ဟူလို။

သခ်ၨလိခိတ်၊ခရွသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော ၁ ။ ဤခံ ပြာဘွဲ့စရိယံ၊ ဤမြှောက်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလုယ်ကု။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ၂ ။ သြဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ချည်ဘိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံနူနပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမူကား ကောင်းစွ”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အပ္ပံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။မဟန္တံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ သြဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်၏။

¶

၂၉၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် တည်းဟူသော သာဇီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချေခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချေခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြင့်၍။ (ဒယံ မေတ္တစိတ္တာဘာ အာပန္နော။ အဋ္ဌကထာ)။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။အဒိန္နာဒါနာ၊ မပေးအပ်သောဥစ္စာ ကို ယူခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ ယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိ ကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

၁။ ဤကား လိခိတသခ်ၨသီသံ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်တည်း။ သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့ကား သခ်ၨန လိခိတော သခ်ၨလိခိတော-ဟု ပြု၍ သခ် မည်သော ကျမ်းဆရာ တပါးသည် ကျင့်ပုံ ကျင့်နည်း နိသျည်း ရေးသားစီရင်သည်။ ထိုသခ်ၨဆရာ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းကန်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို ရည်၍ သခ်ၨလိခိတ-ဟု ဟောတော်မူသည် ဟူ၏။ ထိုကျမ်းသည် ယခုတိုင် သီဟိုဠ်၌ ရှိသတတ်။ ဗဟုဿုတအလို့ငှါ သီဟိုဠ်ဆရာတို့ အဆို ထည့်လိုက်သည်။

၂။ မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ။ ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာ ပေါက်သော အမွေးဟူသမျှကို မဿုယု ဆိုအပ်၏။ အဘိဓာန်။ ။ဤအလို မျက်ခုန်းမွေးသည် ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာမဟုတ်၊ မိန်းမမျက်နှာ၌လည်း ပေါက်သောကြောင့် မျက်ခုန်းမွေးကို မဿု-ဟု မဆိုအပ်။နွတ်ခမ်းမွေးကား မိန်းမ မျက်နှာ၌ပေါက်ရိုးထုံးစံမရှိ။ယောကျ်ား မျက်နှာ၌သာ ထုံးစံအားဖြင့် ပေါက်သောကြောင့် နွတ်ခမ်းမွေးကိုလည်း မုတ်ဆိတ်နည်းတူ မဿု ဟု-ဆိုအပ်၏။

ထိုကြောင့် မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ-ဟူသော အဘိဓာန်ကို ကိုးကားရ၍ ကေသမဿုံ သြဟာရေတွာ-ဝယ် မဿု အရ မုတ်ဆိတ်ကိုသာယူ၍ နွတ်ခမ်းမွေးထားကောင်းသည် ဟူသော အယူဝါဒနှင့် အဆိုပါ အဘိဓာန်နှင့် အညီ မျက်ခုန်းမွေးလည်း ကေသမဿုံ-၌ မဿု အရကောက်ယူနိုင်သည်အတွက် ဆံမုတ်ဆိတ် နွတ်ခမ်းမွေးသာ ပယ်ဖြတ်ရိတ်ပစ်ရမည် မဟုတ်သေး၊ မျက်ခုန်းမွေးကိုလည်း ဆံမုတ်ဆိတ် နွတ်ခမ်းမွေးနည်းတူ ရိတ်ပစ်ရမည် ဟူသောအယူဝါဒကို လက်မခံနိုင်။

အပြိုဟူ၀ရိယံ၊ မမြဲသော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပြားဟူစာရီ၊ မြဲတည်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာရုစာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတောဟု ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မုသာ၀ါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာ၀ါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စ၀ါဒီ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်ချည်း ဖြစ်အောင် စပ်တတ်သည်။ ထေ၀တာ၊ တည်ကံ့သော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းဌာ ထိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အ၀ိသံ၀ါဒကော၊ မခွဲတယှဉ်းစေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟု သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္မာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြ၀ါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတ္မာ၊ ၍။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏(ထံ၌)။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိန္နာနံ၀ါ၊ ကွဲပြားသောသူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်၏။ သဟိတာနံ၀ါ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာ-မော၊ ညီညွတ်သူလျင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂ နန္ဒီ၊ ညီညွတ်သူတို့ ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟု သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင်၏။ ပေါဏီ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသော လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များငှာသော လူတို့၏ စိတ်ကို ပျံ့ပြန့်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟု သည်။ ကာလ၀ါဒီ၊ သင့်သော အခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတ၀ါဒီ၊ သဘာ၀ အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထ၀ါဒီ၊အကျိုးရှိကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မ၀ါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယ၀ါဒီ၊ အဆုံးအမ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာနဝတိံ၊ စိတ်နှလုံးလျင် ထားရာ အရပ်ရှိသော။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သော၊ ပရိယန္တ၀တိံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထ သံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို ကာလေန၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ภာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်သာ

၁။ ပတိ ဧကေဒ္ဓာ သဒ္ဒယိတမ္ဘောတိ ပစ္စယော။ ပတိပုဗ္ဗလ္ဝဓာတ်၊ အပစ္စည်း။ ပစ္စယောဝ ပစ္စယိကော၊ ထိုက သူတည်။ ယုံကြည်အပ်သူ၊ ပတိယတေ သဒ္ဒယိယတေတိ ပစ္စယော၊ ပစ္စယာယ အရဟတိတိ ပစ္စယိကောဟု ဆေး လည်း ပြု။ ယုံကြည်ခြင်းဌာ ထိုက်သောသူဟု ဝေး။

စားလေ့ရှိသည်။ရတ္တာ့ပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲအခါ စားခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ ၊ ကခြင်း ကစေခြင်း သီဆိုခြင်း သီဆိုစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း ထိုကခြင်း စသည်တို့ကို ပြောင့်တံကျင်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျော်း တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း(တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ)မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည် ၂။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကမံသ-ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ဟောတိ၊'၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟ ဏာ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီး မကျသေးသော မိန်းမတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်နွားသိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်းမြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်,ယာတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ တမန် အမှု အစေခံ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ တုလာကူဋ ကံသ ကူဋ မာနကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲမှ။ဥက္ကောဋနာ ဝဉ္စနာ နိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ပတ်လိမ်လည်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ။ ဆေဒနာ ဝဓ ဗန္ဓန ဝိပရာ-မောသာ အာလောပ သဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း လုယက်ခြင်း ဖျက်ဆီး ခြင်း နိုင်ထက်စီးနင်း (ထားပြတိုက်)ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်ရင်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ယေနယေနေव၊ အကြင် အကြင်

၁။ နစ္စနှ နစ္စာယနှ-ဟူသော သုဒ္ဓ, ကာဋ်ဂ် ၂-မျိုးကို နစ္စ-ဟု သရွေ့ကသိသ်ပြုသကဲ့သို့ ဒဿနနှင့် သဝန ကိုလည်း ဝိရွေ့ကသိသ် ပြုထားသောကြောင့် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ဒဿနေန စေတ္ထ သဝနမ္မိ သင်္ဂဟိတံ ဝိရွေ့ကသောသနယေန။ ဋီကာ။ ဂီတ ဝါဒိတ-လည်း နစ္စကဲ့သို့ သရွေ့ကသိသ်ပြု။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿန-ဟု လေးပုဒ်ခဲ့ ဒုန်တဲ့။

၂။ ယတ္ထာ ပန 'အာဓာရေ ပဋိကိုတ္တေ တဒါဓာရ ကြိယာ ပဋိကိုတ္တာ ဟောတိ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ မြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာ ကို ပယ်သဖြင့် ထိုနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းကို ပယ်ပြီးဖြစ်တော့၏။

အထဝါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဿ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဿ။ပ။ ကေသေသေန အယံ နိဒ္ဒေသော ဂတောဟူသော ရင်းရှိကာ ဒုနည်းအလို မြင့်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်း မြတ်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းမှ ဟု ကေသိသ်ကြဲ၍ အနက်ပေး။သယနဂ္ဂဟဏေန အာသနမ္ပိ ဂဟိတံ-ဟူသည်နှင့်အညီ သယန ဟု ဆိုသော်လည်း ထိုင်နေခြင်းကိုလည်း ပယ်၏ဟူလို။

အရပ်သို့သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတတို၊ ဖဲသွားခ်ေ ။ တေနေ တေနေ၀၊ သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေ၀၊ ပရိကွေ့ရာ ကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတတို၊ ခ်ေ။

သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ ၀ါ၊အဲ့။ ပကို၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော-ဋ္ဌက်သည်။ ယေနယေနေ၀၊ သို့သာလျှင်။ ဥဒေတိ၊ ပျံ၏။ တေနတေနေ၀၊ သို့သာလျှင်။ သပတ္တဘာ၊ ရော၀၊ အတောင်တည်းဟူသော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဥဒေတိ၊ ပျံ၏။ (ဤ၌လည်း မူယောင်း၌ ယေန ယေန စ ဟု သမ္ဘုယတ္ထ-စ နှင့်ရှိ၏)။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘန္တော၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့ ချမ်းသာကို။ ပဋိ သံ၀ေဒေတိ၊ ခံစား၏။

၂၉၅။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ နိ-နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊(ယောဂျ်ား-မိန်းမ-လှ-မလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူလေ့မရှိသည်။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန် စသော အသေးစိတ်)ထင်ရှားသော၊ အမှတ်အသားကို ယူလေ့မရှိသည်။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြောင်း စက္ခုခြေမှူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ကို။ အသံ၀ုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊နေသော။ နေံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဒွာသ၀ေယ္ယုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုခြေကို။ သံ၀ရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ဌိတံ။ သံ၀ရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောတေန၊ နာ၊ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊အရသာကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ သော၊ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံ၀ရေန၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘန္တော၊ သော။ အဗျာသေကသုခံ၊ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးသော်ရင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃာဋိပတ္တစီ၀ရခေါရဏေ၊ သင်္ဃာဋိ၊ ပတ်စီ၊ ၀တ်စုံ၊ ဆေး၊ ခွဲသော အားဖြင့် ဆောင်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသိတေ၊ စားသော်ရင်း။ ပီတေ၊ သောက်သော်ရင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲသော်ရင်း။ သာယိတေ၊ လျက်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာ၀ကမ္မေ၊ ကျွင်ကြီး ကျွင်ငယ်ပြုသော်

၁။ မူယောင်း၌ ယေန ယေန စ ပဏ္ဍိတတို့ဟု ရှိ၏။ အကြောင် အကြောင် အရပ်သို့ သွား၏။ ထိုထိုအရပ်ထိုလည်း ဆောင်ရှိသာ သွား၏။ ဟူသော သမ္ဘုယတ္ထ စ-အနက်သာ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ဆဋ္ဌမ၌ ယေန ယေနေ၀ ဟု ဝေနှင့် ၏။ ရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မရ။ ဝေကို အနက်မဲ့သော်လည်း-ကြံပေး။ သို့မှသာ အဓိပ္ပါယ်ဖြောင့်မည်။

ဝင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားသော်ဝင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်သော်ဝင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သော်ဝင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်သော်ဝင်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသော်ဝင်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆို သော်ဝင်း။ တုဏ္ဍီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်ဝင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၆။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေနစ၊ ဤသီလအစုနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍ဝင်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယ-သံဝရေနစ၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ပဇညေနစ၊ ဤသတိသမ္ပဇဉ်နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍ဝင်း ။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ဟူသော။ အရญ္ဇံ၊ တောကိုဝင်း။ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်း ကိုဝင်း။ ပဗ္ဘာရံ၊ တောင်ကိုဝင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုဝင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုဝင်း။သုသာနံ၊ သင်းချိုင်း ကိုဝင်း။ နေ့ပတ္တံ၊ တောအုပ်ကိုဝင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုဝင်း။ ပလာလပုဉ်ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုဝင်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲပြီးသော်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ဟစ္စိဝယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း သို့ ရှေ့ရှု။ သတိ ၊ သတိကို။ ဥปฏฐเปตฺวา၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥปาทินฺนกฺขนฺธ) လောကတွင်။ အภิဇ္ဈံ၊ (ရှေ့ရှုကြံတတ်သော) အภิဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတาภิဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အภิဇ္ဈာရှိသော။ စေတသา၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရति၊ နေ၏။ အภิဇ္ဈာယ၊ အภิဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ (ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော)ဒေါသကို။ ပဟာယ၊၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသ(ဗျာပါဒ) ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ သဗ္ဗပါဏภูตหิตานุกမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါဘို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရति၊ ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသา၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိန-မိဒ္ဓေ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ အာလောကသညီ၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ဝင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင် ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရति၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓา၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကุกฺกุจฺจံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနุဒฺธတော၊ မပျံ့ပျံ့သည်ဖြစ်၍ဝင်း။ အဇฺฌตฺตံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ อุปสนฺตจิตฺโต၊ ငြိမ်သက်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရति၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကุกฺกุจฺจา၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစิกิจฺฉံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိณฺณวิจิกิจฺโฉ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၍ဝင်း။ กุสเลสุ၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ธเมฺมสุ၊ တရားဘို့၌။အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရति၊ ၏။ ဝိစิกิจฺฉาယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၁။ ဆဟာသာကာရုပဋိဝိရတော သမာဒါယေव ဟဏ္ဍမတိ၊ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ-တို့၏ အဆုံး၌ ဤ၂၉၆-စာပိုဒ် ၄-ဝါကျမှ သက်ဆိုင်ရာ အသီးသီး တဝါကျစီ နိဂုံးအုပ်ခဲ့မှသာလျှင် ဤ၂၉၆-စာပိုဒ်ရှိ အစ လေးဝါကျနှင့် ရှေ့နောက်ညီမည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် ၂၉၇-စာပိုဒ် အဆုံး နိဂုံး ဝါကျသည် သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ-ဟု မရှိသင့်။ သော ဣမာယ စ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော အဗျတ္တံ အနုဝဇ္ဇသုခံ ပဋိ-သံဝေဒေတိ-ဟု ရှိမှ သင့်မည်။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ကန္ဒရကသုတ် ၁၁-၁၂-၁၃-တို့၌လည်း ပါဠိတော်ရှင်း ထောက်၍ ဤ နည်းသာတည်း။ သီလက္ခန္ဓပါဠိတော် သာမညဖလသုတ်၌ အသီးသီး နိဂုံးလေးဝါကျရှိ၏။

၂၉၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နီဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗာဟုဿောဏိပုံဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို လည်း။ ပ။ တထာဂတပဒံ ဣတိပိ၊ ဘုရားဥာဏ်ခြေရာဟူ၍ရင်း။ တထာဂတနိသေဝိတံ ဣတိပိ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်၏ ပွတ်တိုက်ရာဟူ၍ရင်း။ တထာဂတာရဇ္ဇိတံ ဣတိပိ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်၏ ထိုးရာဟူ၍လည်း။ ဝစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊သို့။ နတ္ထေ၀ တာဝ ဂစ္ဆာတိ၊ မရောက်သေးသည်သာတည်း။ (ပုန စပရံ မှစ၍ စာပိုဒ် ၂၉၉-နာပရံ ဣတ္ထတ္ထာယာတိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင် ဘယဘေရဝသုတ် ၅၁-၂-၃- စာပိုဒ်တို့ကို မှီးရှုပေးလေ)။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ ဟောတိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ဆင်ခြေရာလျှင် ဥပမာ ရှိသော တရားတော်သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ပြည့်စုံလုံလောက်သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတိ ဤသို့သော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။အ၀ေ၀စ.ပြီ။ (ဝေ၀ုတ္တေ ဗာဟုဿောဏိ-မှ သရဏံ ဂတန္တိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-ရှု၍ပေးလေ)။

သတ္ထမံ၊ သော။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

ဥ၀၀။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီတိ)။ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။— အာဝုသော၊ တို့။ ဇင်္ဃလာန်း၊မြေ၌ သွားကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိသော သတ္တ၀ါတို့၏။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယာနိ ပဒဇာတာနိ၊ အကြောင်ခြေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဘာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ အကဲ့ရှုံ့ဝင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုခြေရာ အပေါင်းတို့ထက်။ ဟတ္ထိပဒံ၊ကို။မဟန္တတ္တေန၊ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ သေယျထာပိ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ (ယဒိဒံ အနုက်မဲ့)။ အာဝုသော၊ တို့။ဧ၀မေ၀ခေါ၊သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ စတ္တာသု အရိယသစ္စေသု၊တို့၌။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ကတမေသု စတ္တာသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌နည်း။ ဒုက္ခေ၊ သော။ အရိယသစ္စေ၊ အရိယသစ္စာ၌ရင်း။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ပဋိပဒါယ၊အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စေ၊၌ရင်းတည်း။

ဥ၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဇာတိပိ၊ (ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်)ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ရင့်ရော်အိုမင်းခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သောကပရိဒေ၀ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်စိတ်မသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း

တို့သည်သည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ယံ၊ အကြောင်မရှိနိုင်သော ဝတ္ထုကို တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိလျက်။ နု လဘာတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထို(လိုချင်လျက်)မရရှိခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စုကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ သေယျထိဒံ၊ ဤသည်တို့တည်း [1]။

အာဝုသော၊ တို့။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့၎င်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အခိုပြု၍။ ရူပဉ္စ၊ ဖြစ်သောရုပ်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်၎င်း။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်၎င်းတည်း။

၃၀၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ မိမိသန္တာန်ခံဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်ခံ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြောင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ခံ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဠံ၊ ခက်ထန်၏။ ခရိဂတံ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့၎င်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့၎င်း။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့၎င်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့၎င်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးရင်း။ မံသံ၊ အသားရင်း။ နှာရု၊ အကြောရင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးရင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီရင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှိ။ ရင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးရင်း။ ယကနံ၊ အသည်းရင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးရင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျင်းရင်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်ရင်း။ အန္တံ၊ အူမရင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ရင်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်ရင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းရင်းတည်း။

အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြောင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ကက္ခဠံ၊ ၏။ ခရိဂတံ၊ ၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤပထဝီဓာတ်ကို။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ယာစေဝ ပထဝီဓာတု၊ သည်၎င်း။ ဗာဟိရာ၊ သော။ ယာ စ ပထဝီဓာတု၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤဓာတ်နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရေဝ၊ ပထဝီဓာတ်သည်သာတည်း။

တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ "တေ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နု မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နု အတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ (တေ အနုက်မ့်)။ ယထာဘူတံ၊ စု။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊

---

[1] ကတမေ စ ဝုသော-ဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျ၏နောက် သေယျထိဒံ-ကိုလည်း ရုတိယပုစ္ဆာ ဝါကျ ကြံ၍ ဣဒံ (ဣမေ)ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျထာ (ကတမေ)အဘယ်သည်တို့နည်းဟု ပေးကြသည်၊ ဤ၌ သေယျထာ-သည် နိပါတ် ဖြစ်ရကား ပုစ္ဆာဝါစက ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသကဲ့သို့ အနတ္တက နိပါတမတ္တ ဟု ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် သေယျထာကိုအနုက်မ့်ဣဒံ၊ ကို။ ဣမေ၊ တို့သည် ဟု နိုဂမန အဖြစ် ပေးလိုက်သည်။ သေယျထိဒံ မပါလျှင် ပိဋ္ဌိ ပြောင့်ရုံ၏။

ဤပထဝီဓာတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒီသော၊ ၍။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ပကုပ္ပတိ၊ ပျက်စီး၏။ သော သမယော၊ သည်။ဟောတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။တဿိ သမယော၌။ဗာဟိရာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊တို့။ တာဝ မဟတ္တိကာယ၊ထိုမျှလောက် ကြီးမားသော။ဗာဟိရာယ၊သော။တဿာ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ထင်ရှားတုံတိ၏။ ခယဓမ္မတာ၊ ကုန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ ဝယဓမ္မတာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏အဖြစ် သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ မဗ္ဘဗ္ဗကာသာ၊ အနည်းငယ် တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှုပါဒိန္နာသာ၊ တဏှာသည် ကပ်၍ ယူအပ်သော။ဣမသ္မာ ကာယာသာ၊ ကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ဝါဟူ၍ရင်း။မမန္တိ ဝါ၊ဝါ၏ ဥစ္စာဟူ၍ရင်း။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဝါဖြစ်၏ဟူ၍ရင်း။ ကိ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင် စွဲလမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ အထခေါ၌။ အယံ၊ထိုပဋိပဒါ၏။ ဣတ္ထေ၊ဤအဓျတ္တိကပထဝီဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊စွဲလမ်းယူခြင်းသည်)။ နောတေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

အာဝုသော၊ တို့။တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ပရေ၊ တို့သည်။ စေ အက္ကောသန္တိ၊အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။ စေ ဟရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေ ရောသေန္တိ၊ အကယ်၍ ချုတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေ ဝိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတသမ္မဿတော၊ သောတ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော။ အယံ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ သာ စ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အပဋိစ္စ၊ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍။ နော ဥပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်။ ကိ ၊ အဘယ်ကို။ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်သနည်း။ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဖဿော၊ သောတသမ္မဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၍၏။ ဝေဒနာ၊ သောတ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ပဿတိ၏။ သညာ၊သောတ သမ္မဿကြောင့်ဖြစ်သော သညာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ သင်္ခါရာ၊ သောတ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သောတသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊သို့။ ပဿတိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝေတာရမ္ဘဏမေव၊ ဝေတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရုံ၌။ ဝါ၊သို့သာလျှင်။ ပကွန္ဒတိ၊ပြေးဝင်၏။ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။သန္တိट्ठတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။အဓိမုစ္စတိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ပရေ၊တို့သည်။အနိဋ္ဌေဟိ၊အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။အကန္တေဟိ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။အမနာပေဟိ၊နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်ကုန်သော အတွေ့တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လှိုက်လှဲပြုကုန်၏ [1]။ ပါဏိသမ္ဘသေနပိ၊ လက်အတွေ့ဖြင့်ရင်း။ လေဋ္ဌုသမ္ဘသေနပိ၊ ခဲအတွေ့ဖြင့်ရင်း။ ဒဏ္ဍသမ္ဘသေနပိ၊ တုတ်အတွေ့ဖြင့်ရင်း။ သတ္ထသမ္ဘသေနပိ၊ ထားလက်နက် အတွေ့ဖြင့်ရင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ လှိုက်လှဲပြုကုန်၏။ သော၊သည်။"ယထာဘူတသ္မိ ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ကာယေ၊

၁။ သမုဒါစရန္တိတိ ဥပဂ္ဂမန္တိ။ အဋ္ဌကထာ ရှိကာဋ္ဌကား သမ္ဘသော ဥဒ္ဒံ အာဝရန္တိ-ဟု ဖွင့်၏။

ကိုယ်၌။ ပါဏိသမ္ဘဝေါ ပါ၊ လက်အတွေ့ဘို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကမန္တိတိ ပဝတ္တန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ လေဋ္ဌသမ္ဘဝေါ ပါ၊ ခဲအတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍသမ္ဘဝေါ ပါ၊ တုတ်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္ထသမ္ဘဝေါ ပါ၊ ထားလက်နက် အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤ၎င်း၏ကိုယ်သည်။ တထာဘူတော၊ထိုသို့ ဖြစ်မြဲ သတောဝိတ်၏။ ဘဝတာ၊ သည်။ ကကစူပမောဝါ၊ ဒေ၊ လွှဲသွားလျှင် ဥပမာရှိသော၊ သြဝါဒဋ္ဌိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင်နှစ်ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လွှဖြင့်။ ဩစရကာ၊ ယုတ်သောအမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ အဂ်ိမဂ်ါနိ၊ အဂ်ါကြီးငယ်တို့ကို။ စေပိ ဩကန္တေယ်ျ၊ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အံ့။ တတြပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ ယော၊ သည်။ မနောပဒူသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြားအံ့ ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုတတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဣတိ ဣတ္ထိသော။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တေ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အသလ္လီနံ၊မတုံ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ သတိ၊သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ထင်သည်ဖြစ်၍ ။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊မမေ့ပျောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ ။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တည့်။ စိတ္တံ ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ကောင်းစွာထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုထည်းသော အာရုံအာဘို့ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တည့်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမသ္မိ ကာယေ၊ ၌။ ပါဏိသမ္ဘဝေါ၊တို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊အကယ်၍ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ လေဋ္ဌသမ္ဘဝေါ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊ စေကုန်။ ဒဏ္ဍသမ္ဘဝေါ၊ တို့သည်သည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊ စေကုန်။ သတ္ထသမ္ဘဝေါ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊စေကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဣဒံ သာသနံ၊ ဤအဆုံးအမတော်ကို။ ကရိယတိ ဟိ-ကရိယတိဧဝါတိ၊ ပြုအပ်သည်သာတည်း”ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော။ ဧवं၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဧवं၊ သို့။ သံဃံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ နု သဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ (တဿ)မေ၊ ထိုငါ၏။ အလာဘာ ဝတ၊ အရှုမတော်လေစုတကား။ (တဿ)မေ၊ ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ အရှုတော်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်၏။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁။ မနောဂိုဏ်းဝင် ဟုဒ်တို့သည် သမာယ်အလယ်၌သာ သြဇာဖြင့် နေရှိကြ၏။ ယင်း ထုံးစံကို ထောက်က ပဒူသေယျဟူသော အာချ‌ေတ်နှင့် မန ဟူသော နာမ်ပုဒ်တို့ ဝါကျမဟုတ်၊ သမာယ် ဟု ယူဆဘွယ်ရှိသည်။ ဤကို သမာယ်ဟု ယူဆလျှင် သဏ္ဌာရော၌ ဂ၊ ဂဏ္ဌရော၌၊ မနသိနိဝေသ မနသိကတ္တာ-စသည်တို့ကိုလည်း သမာယ် ဟု လက်ခံရမလို ဖြစ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သုဏိသာ၊ ချေးမသည်။ သသုရ၊ ယောကျ္ကမကို။ ဒီသ္ဝ၊ မြင်၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂ် အာပဇ္ဇတိ သေယျထာပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန၊ ထိုသို့ ဘည်ခြင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္တ မနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တ္တောဝတာပိ ခေါ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဗဟုကတံ၊ မျှားစွာလိုက်နာရခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အဒ္ဓါ သော။ အဗ္ဗဘ္ဘိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဗ္ဗဘ္ဘိကာ၊သော။အာပေါဓာတု၊သည်။ကတမာ၊နည်း။ ယံ၊ အကြင် အာပေါဓာတ်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီးတတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစီးခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေ၊ ၎င်း။ သေမှံ၊ သလိပ်၊ ၎င်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်၊ ၎င်း။ လောဟိတံ၊သွေး၊ ၎င်း။ သေဒေါ၊ ချွေး၊ ၎င်း။ မေဒေါ၊ အဆီ၊ ၎င်း။ အဿု၊ မျက်ရည်၊ ၎င်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်၊ ၎င်း။ ခေဠော၊ တံတွေး၊ ၎င်း။ သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှာပ၊ ၎င်း။ လသိကာ၊ အစေး၊ ၎င်း။မုတ္တံ၊ ကျောင်ယမ်း၊ ၎င်းတည်း။ပ။ အာပေါဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊ ပျက်စီး၏။ (ပကုပ္ပတိတိ ဩဃ၀သေန ၀ဋ္ဋတိ သမုဒ္ဒတော ၀ါ ဥဒကံ ဥတ္တရတိ ဟု-အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကား ဘာ၀တ္ထ)။ သော သမယော၊ သည်။ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုအာပေါဓာတ်သည်။ ဂါမမ္ပိ၊ ရွာကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ မျှောလို့၏။ နိဂမမ္ပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ နဂရမ္ပိ၊မြို့ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊၏။ဇနပဒမ္ပိ.ဇနပုဒ်ကိုလည်း ။ဝဟတိ၊၏။ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ဇနပုဒ်ရပ်ကွက် ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ ယံ၊၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာတရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ ရေတို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ ဒ္ဝိယောဇန သတိကာနိ၊ယူဇနာနှစ်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ရေတို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ တိယောဇန သတိကာနိ၊ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။စတုယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာလေးရာရှိကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ပဉ္စယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာငါးရာရှိကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ ဆယောဇန သတိကာနိ၊ယူဇနာခြောက်ရာရှိ ကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊တို့သည်လည်း။သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။သတ္တယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာခုနှစ်ရာရှိကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊တို့သည်လည်း။သြဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ဆော သမယော၊သည်။ဟောတိ ခေါ၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ယံ၊အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ သတ္တတာလံ၊ ထန်းခုနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဆတ္တာလံ၊ ထန်းခြောက်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဉ္စတာလံ၊ ထန်း၀ါးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတုတ္ထာလံ၊ ထန်းလေးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ တိတာလံ၊ ထန်းသုံးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဒ္ဝိတာလံ၊ ထန်းနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ တာလမတ္တံ၊ ထန်းပင်မျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်

အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ သတ္တာပေါရိသံ၊ ခုနစ်သူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဆပ္ပေါရိသံ၊ ခြောက်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဉ္စပေါရိသံ၊ ငါးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတုပ္ပေါရိသံ၊ လေးသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊သည်လည်း။သဏ္ဌာတိ၊၏။တိပေါရိသံ၊သုံးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဒ္ဝိပေါရိသံ၊ နှစ်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ပေါရိသမတ္တံ၊ တသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ သော သမယော၊သည်။ ဟောတိ ခေါ၊တည်း။ ယံ၊အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊၌။ အစုပေါရိသံ၊ တသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ကဋ္ဌမတ္တံ၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ ဇာဏုကမတ္တံ၊ ဒူးဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ဂေါပ္ပကမတ္တံ၊ဖမျက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ ယံ၊ ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ အဋ္ဌုသိပမ္ဘ တေမန မတ္တမ္ပိ၊ လက်တဆစ် စွတ်လောက်ရွံ့မျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ တာဝမဟာလ္လိကာယ၊ တိမျှလောက်ကြီးသော။ ဗာဟိရာယ၊ သော။ တဿာ အာပေါဓာတုယာ၊၏။ အနိစ္စတာ၊သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ထင်ရှားတုံ့ဟိ၏။ခယဓမ္မတာ၊ သည်။ပညာယိဿတိနာမ၊၏။ဝယဓမ္မတာ၊သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊၏။ဝိပရိဏာမဓမ္မတာ၊သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ မတ္တဌကဿ၊ အနည်းငယ်တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှုပါဒိန္နဿ၊ တဏှာသည် ကပ်ရှိယူအပ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ကို။အဟန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ဝင်း။မမန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ဝင်း။ အသ္မီတိ ဝါ၊ ၍ဝင်း။ကိံ ပန၊အဘယ်မှာလျှင် စဲ့လမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ အထခေါ၊ ၌။ အဿ၊ ၏။ ဣဒေ၊ ဤအစ္ဆတ္တိက အာပေါဓာတ်၌။(ဂါဟော၊စဲ့လမ်း၍ ယူခြင်းသည်)။ နောတေဝ ဟောတိ၊မဖြစ်သည်သာတည်း။ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ကတမာ စ၊ နည်း။ သိယာ၊ သော။ အစ္ဆတ္တိ ကာ၊သော။ တေဇောဓာတု' ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အစ္ဆတ္တိကာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် တေဇောဓာတ်သည်။ အစ္ဆတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောရှိ၏။တေဇော ဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်းသဘော ယို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်ရှိယူအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤတေဇောဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ယေန စ၊ အကြင်တေဇောဓာတ် ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြည့်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ပရိဍယ္ဟတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ် ခဲဖွယ် လျက်ဖွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အည်ပိ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်တေဇောဓာတ်သည်။ အစ္ဆတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဇေတေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ၏။

(ရှေ့) အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ ဇတေဇောဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုတေဇောဓာတ်

သည်။ ဂါမမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟာတိ၊ ၏။ နုဂရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟာတိ၊ ၏။ ဇနပဒမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟာတိ၊ ၏။ ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ရပ်ကွက်ကိုလည်း။ ဒဟာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုတောတောဓာတ်သည်။ ဟရိတန္တံ ၀ါ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်သို့ရင်း။ ပန္ထန္တံ ၀ါ၊ လမ်းမသို့ရင်း။ သေလန္တံ ၀ါ၊ တောင်သို့ရင်း။ ဥဒကန္တံ ၀ါ၊ ရေသို့ရင်း။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှောမ်ယမ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ ၀ါ၊ မြေအပြင်သို့ရင်း။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ အနာဟာရော၊ မီးစာမရှိခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ကုက္ကုဋပတ္တေနပိ၊ ကြက်တောင်ဖြင့်ရင်း။ နာဝဂ္ဂဒဠ္ဌလေနပိ၊ အကြောအပိုင်းအစဖြင့်ရင်း။ (နာဝဂ္ဂဒဠ္ဌလေန-ဟု ရှိသျှင် ကောင်းစု)။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ဂ၀ေသန္တီ၊ ရှာကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ ထိုမီးရှာရာအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၅။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ယံ၊ အကြင် ၀ါယောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ၀ါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ၀ါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဘို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ၀ါယော်ဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓင်္ဂမာ၊ အထက်သို့ ဆန်ကုန်သော။ ၀ါတာ၊ တို့ရင်း။ အ၀ေ၀ကမာ၊ အောက်သို့ စုန်ကုန်သော။ ၀ါတာ၊ တို့ရင်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်းခွံတည်ကုန်သော။ ၀ါတာ၊ တို့ရင်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊ အအူခွံတည်ကုန်သော။ ၀ါတာ၊ တို့ရင်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကုန်သော။ ၀ါတာ၊ တို့ရင်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ရင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ဘို့တည်း။ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာ၀ေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏ [1]။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ၀ဟတိ၊ ဆောင်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ တာလ၀ဏ္ဏေန ပိ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်ရင်း။ ဝိဓူပေနေနပိ၊ မီးခပ်ယပ်ဖြင့်ရင်း။ ၀ါတံ၊ လေကို။ ပရိယေသေန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ ဩဃ၀ေနပိ၊ ယိုစီးရာ တံစက်မြိတ်၌ လည်း။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။နဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊သာတည်း။ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၆။ အာဝုသော၊ တို့။ကဒ္ဒ၊ ထင်းကိုလည်း။ပဋ္ဌိစ္စ၊စဲ၍။ဝလ္လိဉ္စ၊(ချည်သော)နွယ်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ တိဏဉ္စ (မိုးသော)မြက်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ မတ္တိကဉ္စ၊ မြေညက်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ ပရိ၀ါရိတော၊ အတွင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာ၊ကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အ၀ါရံတွေ၀၊ အိမ်ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ နာ၊ဠဉ္စ၊အကြောကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ စမ္မဉ္စ၊ အရေကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ ပရိ၀ါရိတော၊ အတွင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာ၊ကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ ရူပံတွေ၀၊ ရူပ်ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရာ၀ေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပါဠိရှိတိုင်း သုဒ္ဓကတ္တုရူပ် ဖြစ်အောင် ဝိရာ၀ံ တေ-ဟု ပဒစ္ဆေဒကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဓာတ်ကျမ်းတို့၌ ဒိ၀ါဒိ-ဘူ၀ါဒိ ဒို့ဂထိကဓာတ် အနေသာရှိ၏။ ဓာတ်ကျမ်းတို့အလို ဝိပူဗ ရန္ဓဓာတ် ဘူ၀ါဒိ၊ ကာရိက-ဟော ပစ္စည်းဖြင့် ရှုပ်ပြီးစေရမလိုရှိ၏။ အလားတူ ပါဠိတို့၌ ရှေးက နိုဗ္ဗိန္ဒတိ ရှိလျှင် နောက်၌ ဆက်လျက် ဝိရဇ္ဇတိ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ- ဟု ဒိ၀ါဒိ-သာ ရှိကြသည်။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း ဝိရဇ္ဇတိ ရှိလျှင် ပိုမို ကောင်းမည် ထင်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အဗ္ဗတ္ထိကာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အပရိဘိန္နံ၊ မပျက်စီးသည်။စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။စေ နအာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ မရောက်ကုန်အံ့။တဒေဝ၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ခြင်းအားလျော်သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဒေဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံနှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်စွာဖြစ်သော။ ဝိညာဏဘာဝကဿ၊ ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းသည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ (တဒ္ဓေ တဒ္ဓေ-၌ တ-အစွဲကို ဋ္ဌိကာ၌)။ အာဝုသော၊ တို့။ အဗ္ဗတ္ထိကာ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော်။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်အံ့။ တဒေဝ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့အားလျော်စွာဖြစ်သော။ သမန္နာဟာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဒေဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏ ဘာဝကဿ၊ ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ အဗ္ဗတ္ထိကာ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊အံ့။ တဒေဝ၊ သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ သည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧवं၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ တဒေဿ၊ သော။ ဝိညာဏဘာဝကဿ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယာ ဝေဒနာ၊ သည်။ တထာဘူတဿ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏(ဝေဒနာ)တည်း။ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ တထာဘူတဿ၊ သူ၏ (ဝိညာဏ်)တည်း။ တံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (အတ္ထိ-ပါဌသေသ မထည့်လိုက ဤသို့ပေး)။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ဝေဒေတိ၊ ဤ သိုလျှင်။ ပဋ္ဌန်း၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ သင်္ဂဟော၊ တပေါင်းတည်း ချဉ်းချုံးယူခြင်းသည်။ သန္ဓိပါတော၊ အညီအညွတ် ကျရောက်ခြင်းသည်။ သမဝါယော၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ (အကြောင်းညီညွတ်မှုကို) စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းတရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင်၏။ သော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အကျိုးတရားကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ ပဿတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဒိဒံ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ အကြင် ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ တို့သည်။ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ ဖြစ်သော တရားတို့ဟုတ်သည်း။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒော၊ အကြင် အလိုသည်။ ယော အာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်းသည်။ ယော အနုနယော၊ အကြင်ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ယံ အဇ္ဈောသာနံ၊ အကြင်မျှမြတတ် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအလိုးစုံသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။သော၊ထိုအလိုးစုံသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်းဟု၍။ ဧवं၊ ဤ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣတ္ထောဝတာ

ပါ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊သည်။ ဗဟုကတဲ၊ မျှားစ့ာ ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟော၊ တိ၊ ၏။ (အဋ္ဌတ္ထိ ကဏ္ဍေ အာဝုသော။ပ။ ဟောတိတိ-စါကျ၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ရေးအံ့)။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ အပရိဘိန္နော၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ မဲ့ဝ စ၊ မဲ့ဝရုံတို့သည်လည်း။အာပါထံ၊ သို့။ စေ နုဝစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ ထိုဘဝင်စိတ်မဲ့ဝရုံတို့ အားလျော်စ့ာ ဖြစ်သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ သည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အံ့။ တဇ္ဇသ၊ ထိုဘဝင်စိတ် မဲ့ဝရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏဘာဝဿ၊ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

အဌမံ သော။ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-မဟာသာရောပမသုတ်

ဥတ္တ။ (ဧवं မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇ ဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အစိရပက္ကန္တော၊ ဇရ၍ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ ကို—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ သည်။ပ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစ့ာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သြတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ ဒုက္ခောတိဏ္ဏော၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဆင်းသည်။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ အမို့၊ ဖြစ်၏။ ကေဝလဿ။ သက်သက်သော၊ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝနာမ၊ စင်စစ်သာလျှင် ။ ပညာယေထ၊ ထင်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ (ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်သော်လည်း။ (ပိ-ကျေ)။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘသက္ကာရ သိလောကေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသော အကြံအစည်ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ သည်။တေန လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ဖြင့်။ "အဟံ၊ သည်။ လာဘ သက္ကာရသိလောကဝါ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောရှိသည်။ အသ္မိ ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။အပ္ပညာတာ၊ ထင်ရှားသူဘို့ မဟုတ်ကုန်။ အပ္ပေသက္ခာတိ၊ တန်ခိုးမဲ့ကုန်၏ဟု ပြောကြားအပ်သူတို့တည်း[၂]။ ဝါ၊ အခြံအရံမဲ့သူတို့တည်း"ဟူ၍။အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။

၁။ အသိမောန်၌ အပ္ပေဝနာမ-သဒ္ဒါ သံသယတ္ထ-သာ လာသော်လည်း သဒ္ဒါ ဟူသော ပုဒ်နှင့် လိုက်လျောစေရန် အပ္ပေကဒါကို အပိ-ဝေဒါ ဟု ဖြတ်သကဲ့သို့ အပိ ဝေ နာမ ဟု ပဒဋ္ဌေဒကြဲ၍ ကော်သတ္ထ ယောနောလိုက်သည်။

၂။ အပ္ပေသက္ခ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-ဘ-ဝ၀ဖ-စာပိုဒ်၌ ၆၊ နတ္ထိ ဝေသ် ဤသော (ဤသနံ ဣဿရိယံတိ) အကွာဝတမ္ဘာသိ အပ္ပေသက္ခာပ္ပ။ မ-ဘ-ဝ၀ဖ-ရှိကာ။

ဥက္ကံသေတိ၊ခ္ပီးမြောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ရှုံ့ချ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘ သက္ကာရ သိလောကေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဈတိ၊ ယစ်၏။ ပမဇ္ဇတိ၊ မေ့လျော့၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာလျက်။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍ သာလျှင်။ ဖေဂ္ဂုံ၊ အကာကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ တစ်၊ အခွံကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပဝဠိကံ၊ အပွေးကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ ၍သာလျှင်။ သာခါပလာသံ၊ အခက်အရွက်ကို။ သာရဋ္ဌီ၊ အနှစ်ဟူ၍။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်လျက်။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရေယောက်ျားကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောကျ်ားသည်။ သာရံ၊ ကို။နှ အညာသိ ဝတ၊ မသိစုတကား။ ဖေဂ္ဂုံ၊ကို။ နှ အညာသိ ဝတ၊စုတကား။ တစ်၊ ကို။ နှ အညာသိ ဝတ၊ ကား။ ပဝဠိကံ၊ကို။ နှ အညာသိ ဝတ၊ ကား။ သာခါပလာသံ၊ ကို။နှ အညာသိ ဝတ၊ ကား။ တထာဟိ၊ ထိုသို့မသိသောကြောင့်သာလျှင်။ သာရတ္ထိကော၊ သော။သာရဂဝေသီ၊သော။ အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလျက်။ပ။အာဒါယ၊ယူ၍။ ပက္ကန္တော၊ဖဲသွားပြီ။ အသ၊ထိုယောကျ်ား၏။သာရေန၊ အနှစ်ဖြင့်။ယဋ္ဌ သာရကရဏီယံ၊ အကြင်အနှစ်ဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စသည် [1] ။ အတ္ထိ၏။ အသ၊၏။ တဋ္ဌ အတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးကိုလည်း။နှ ဘဝိဿတိ၊မခံစားရလတ္တံ့ ”ဟူ၍။ဝေ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏရိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ သာခါပလာသံ၊ (ဟစ္စည်းလေးပါးဟူသော) အခက်အရွက်ကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ယူပြီးသူဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုဟစ္စည်းလေးပါးကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်ပင်။ ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိလသမ္ဓဒ်၊ သီလပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တာယ သိလသမ္ဓဒါယ၊ ထိုသီလပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သိလသမ္ဓဒါယ၊ ဖြင့်။ "အဟံ၊ သည်။ သိလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညေ၊ ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ ပါပဓမ္မာတိ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ကို။ဥက္ကံသေတိ၊၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ရှုတ်ချ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သိလသမ္ဓဒါယ၊ ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏရိယာ၊ ၏။ ပဝဠိကံ၊ သီလတည်းဟူသော အပွေးကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီးသူဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုသီလဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ သာရတ္ထရဏီယံ-၌ သာရကား သမာသ်ပြီးလတ်သော် သုဂတာ သုဂတစီစံ-၌ကဲ့သို့ မပြောနိုးရကား သာရေန ဟု ကရဏာ ဟုဒ် ထပ်လျက်ရှိသည်။

ဒုဝ၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမာဓိသမ္ဘဒံ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရုဝေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊ သည်။တာယ သမာဓိသမ္ဘဒါယ၊ ဖြင့်။အတ္တာမနော၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။တာယ သမာဓိသမ္ဘဒါယ၊ ဖြင့်။ "အဟံ၊ သည်။သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်။ ကေဝလိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ အမို့၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ပုန်၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာတိ၊ ချာချာ လည်သော စိတ်ရှိကုန်၏"ဟူ၍။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ပြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ တစ်၊ သမာဓိတည်းဟူသော အခွံကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုသမာဓိဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ.စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဒုဝ၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ အာရုဝေတိ၊ ပြီးစေ၏။ (ဉာဏဒဿန-ဟူသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်တည်း)။ သော၊သည်။တေန ဉာဏဒဿနေန၊ ဖြင့်။ပ။ "အဟံ၊ သည်။ ဇာနံ၊ သည်။ ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည်။ ဝါ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။အသ္မိ၊ ၏။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဇာနံ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဿံ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ပ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပြဟ္မစရိယဿ၊မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ ဖေဂ္ဂု၊ (ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ဟူသော) အကာကို။ အဂ္ဂဟေသိ စ၊ ယူပြီးသူ ဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဒုဝ၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ အသမယဝိမောက္ခံ၊ အခါမမှတ် အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာမှ လွတ်သော လောကုတ္တရာ တရား ၉-ပါးကို။ အာရုဝေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။တာယ အသမယဝိမုတ္တိယာ၊ မှ။ယံ ပရိဟာယေထ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ အဇ္ဇာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနုဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊လျှင်။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသံ၊ လာဘ်ဝူဇော် အကျော်အစောသာအကျိုးရှိသည်။ နု မဟုတ်။ သီလသမ္ပဒါနိသံသံ၊ သီလပြည့်စုံရှိသာ အကျိုးရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ သမာဓိသမ္ပဒါနိသံသံ၊ သမာဓိပြည့်စုံရှိသာ အကျိုးရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဉာဏဒဿနာနိသံသံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်လောက်သာ အကျိုးရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကုပ္ပါ၊ မပျက်သော။ယာ အယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ ဧတဒတ္ထံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်လျှင် အကျိုး" ဧတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ သာရံ၊ အနှစ်တည်း။ ဧတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ပရိယော

သာနံ၊ တည်း။ ဤတို၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ။(သုတ်အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဤဒမဝေါ့စ။ပ။ အတိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

နဝမ၊ သောဒ။ မဟာသာရောပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၁၀-စူဠသာရောပမသုတ်

၃၁၂။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ဌ်။ ပိဂ်လကောဠော ပိဂ်လကောစ္ဆ မည်သော့။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ပ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ရ်။ ကေမန္ဒ်ဌ်။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ဗ။ယေမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သဝိနော၊ သံဃာ(အ) ထု ရှိကုန်၏။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအုပ်ဖွဲ့အစည်း ရှိကုန်၏။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့တည်း။ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ယသဿိနော၊ အကျော်အစောရှိကုန်၏။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုတည်ထောင် ပြုလုပ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ မျှားစာသောလူသည်။ (ယေ ဤမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့ကို) ။သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဤဒံ၊ ဤရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော။ ပူရဏော၊ ပူရဏဇင်း။ ဂေါသာလော၊ နွားခြုံ့ မွေးဖွားသော။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိဇင်း။ ကေသကမ္ဗလော၊ ဆံကမ္ဗလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ အဇိတဇင်း။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သော။ ပကုဓော၊ပကုဓဇင်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား ဖြစ်သော။သဉ္စယော၊ သဉ္စယဇင်း။ နာဋပုတ္တော၊နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌဇင်းတည်း။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သကာယ ပဋိညာယ၊ မိမိ၏ဝန်ခံချက်ဖြင့်။ အတ္ထညံသု၊ သိကုန်သလော။ သမ္ဗေ၊ တို့သည်။နာတ္ထညံသု၊ မသိကုန်သလော။ (ဝေအနက်မဲ)။ ဥဒါဟု၊ ထို့သို့ မဟုတ်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုံဏား တို့သည်သာ။ (ဝေ အကျေကြ)။ အတ္ထညံသု၊ သိကုန်သလော။ ဧကစ္စေ၊ တို့သည်သာ။နတ္ထညံသုန္တိ၊ မသိကုန်သလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပိဂ်လကောဠ ပုံဏား။ သမ္ဗေတေ။ပ။နာတ္ထညံသူတိ၊ သုဟူသော။ဧတံ၊ဤပြဿနာသည်။ အလံ၊မသင့်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦးလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ဟောအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နာကြားလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧवं ဘော၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ။ ဤတို ခေါ်၊ လျှင်။ ပိဂ်ဠ-ကောဠော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဘဂဝတော၊၏(စကားကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှု့နာကြား ပြီ။ ဘဂဝါသည်။—

(၃၁၃။ ၃၁၄။ ၃၁၅။ ၃၁၆။ ၃၁၇-ပိုဒ် တို့သည် မဟာသာရောပမသုတ်နှင့် တူပြီ)။

၃၁၈။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧवमेတံ၊ သာလျှင်။ပ။ ဤတို၊သို့။ ဝမ္မေတိ၊၏။ လဘိသက္ကာရသိ-လောကေန စ၊မှလည်း။ (ဥတ္တရိတရား၊ပဏီတတရားတို့ဌ် စပ်လျှင်-ထက်-ဟုပေး)။ အညေ၊တပါး၊ကုန် သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ဥတ္တရိတရာ စ၊ လွန်သည်ထက်လည်း လွန်ကုန်၏။ပဏီတ-တရာ စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာ"

မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ဆန္ဒ၊ဆန္ဒကို။နေ ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။နေ ဝါယမတိ၊ အားမထုတ်။ ဩလီနဝုတ္တိ ကောစ၊ တန်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ရှင်း။ သာထလိကောစ၊ (သာသနာကို) လျော့လျော့ယူ တတ်သည်ရှင်း။ ဟောတိ၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထူ ပမံ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ခ၁၉။ (မထူးပြီ)။

ခ၂၀။ အနောလီနဝုတ္တိကောစ၊ မတွန်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်ရှင်း။ အသာထလိကောစ၊ (သာသနာကို) လျော့လျော့မယူတတ်သည်ရှင်း။ ဟောတိ၏။' (ကြွင်းမထူးပြီ)။

ခ၂၁။ ။ ခ၂၂။ (မထူးပြီ)။

ခ၂၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ဥဿဒဿနေန၊ ဒိမ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဟူသော ဥာဏ်အမြင်ထက်။ ဥတ္တရိတရော စ၊ လွန်သည်ထက်လည်းလွန်ကုန်သော။ ပဏီတတရော စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း မြတ်ကုန်သော်။ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ကတမေ စ၊အဘယ်တို့နည်း။ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ပ။ဝိဟရတိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။အယမ္ဘို ဓမ္မာ၊ဤပဋ္ဌမစျာန်တရားသည်လည်း။ဥဿဒဿနေန၊ထက်။ဥတ္တရိတရော စ၊၏။ ပဏီတတရော စ၊၏။(အကြွင်းတူပြီ၊ ဘယဘေဝရသုတ် ၅၁-၂-နှင့် သလ္လေခသုတ် ၈၂-စာပိုဒ် တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ခ၂၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ တေ၊သည်။ ပရိယောသာနန္တိ၊ တည်းဟူသော။ တေ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ (ခ၁၂-အဆုံး တေဒဝေါစ၊ ပြန်စပ်)။

တေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်အဆုံး နိဂုံး ပြန်၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ပြီ။ ။(ဣတိတသုံးကြေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဠသာရောပမသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သုံးဝဂ်မြောက်သော။ သြပမ္မဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုသြပမ္မဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ မောဠိယ ဖဂ္ဂုန ရိဋ္ဌံ စ နာမော၊ ကကစူပမ သုတ်၊ အလဂဒ္ဒူပမသုတ်ရှင်း။ အနွတ္ထဝနေ၊ ဝမ္မိကသုတ်ရှင်း။ ကထိပုဏ္ဏား၊ရထဝိနီတသုတ်ရှင်း။ နိဝါပေါ၊ နိဝါပသုတ်ရှင်း။ ရာသိကဏ္ဏကမဟာဂဏနာမော၊ပါသရာသိသုတ်၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမ သုတ်၊ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်ရှင်း။ သာရူပမော၊ မဟာသာရောပမသုတ်ရှင်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ပိဏ်လကောဇ္ဇော၊စူဠသာရောပမသုတ်ရှင်းတည်း။ ။(သန္ဓါရေး စဉ်းစားနေရန်မလို။ ဖြစ်သလို ယောဇနာလေ)။

၄—မဟာယမကဝဂ်

၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်

[1] ၃၂၅။ (ဝေ၁်မေ သုတ် ဧကံသမယံ ပေးမြဲ)။ နာတိကေ၊ နာတိကရွာ၌။ ဂိဠာကာဝသထေ၊ အုတ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ၊၏။ တေန ခေါ၎ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်ရင်း။ အာယသ္မာစ နန္ဒိယော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာစကိမိလော၊ သည်ရင်း။ ဂေါသိင်္ဂ-သာလဝနဒါယေ၊ ဂေါသိင်္ဂအကြင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၎၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သာယန္ဟ သမယံ၊၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တက္ကိယ်တော်တည်း ကိန်းဝှမ်း။(ဘာဝတ္ထ)။ ဝုဋ္ဌိတော၊ထတော်မူပြီး၍။ ယေန၊၌။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနဒါယော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဒါယပါလော၊ တောစောင့်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည်ကို။အဒ္ဒသာ၊မြင်ပြီ။ဒီသ္မာနု၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "သမဏ၊ရဟန်း။ ဧတံ ဒါယံ၊ ဤတောသို့။မာ ပါဝိသိ၊ မဝင်လင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤတောတွင်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ အတ္ထာဂါမရှပါ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကိုလိုလားသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ဘုံ၏။ အဖာသုံ၊ မချမ်းသာမှုကို။မာ အကာသိတိ၊မပြုလင့်" ဟူသော။ တေ၁် ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊သည်။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနဿ၊ ပြောဆိုသော။ ဒါယပါလဿ၊တောစောင့်၏ (စကားကို)။ အသောသိ၊ခေါ်၊ ကြားပြီ။ သုတ္တာန၊ ၌။ ဒါယ-ပါလံ၊ကို။ "အာဝုသော ဒါယပါလ၊ ငါ့ရှင် တောစောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ မာ ဝါရေသိ၊ မတားလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ရောက်တော်မူလာပြီ"ဟူသော။ တေ၁် ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၎၌။ ပ။ အာယသ္မန္တံ ကိမိလံ စ၊ အရှင်ကိမိလကိုရင်း။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ ကြွလာတော်မူကြပါကုန်"။ ပ။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။တေ၁်စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၎ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုပြီ။ ကေစိ၊ တပါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊လှမ်းယူပြီ။ ကေစိ၊သည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ကေစိ၊သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ၊၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို။ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်ပြီ။ တေပိ ခေါ၎ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

[2] ၃၂၆။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ခမနီယံ၊ ကျန်းမာရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (အနုရုဒ္ဓါ၊တို့)။ ကစ္စိ၊ အသ္သိ နည်း။ (ဝေါ၊သင်တို့သည်)။ ပိဏ္ဍကေန၊

---

[1] ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌ အာသိက္ကမထ-ပုဒ်သည် အာဂမနတ္ထ။ အဂ်လိပ် သာသာပြန်၌ကား ဂမနတ္ထ ပြန်ဆိုသည်။ ၎င်းအလို ကြွသွားတော်မူကြပါကုန်-ဟု ပေး။

[2] ဝေါ-ကို အဋ္ဌကထာ၌ သာမိဝစန်-ဟု ဖွင့်သည်။ ခမနီယံ ယာပနီယံ၌စပ်။ ဝေါတိနိပါတမတ္တံ၊ ပစ္စတ္တ ဝစနံ ဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်လတ္တံ့ သည်ကို ရှု၍ ကစ္စိ ပိဏ္ဍကေန-ဝါကျ၌ ဝေါ၊ သင်တို့သည် ဟု ပေးလိုက်သည်။

ဆွမ်းဖြင့်။ နှ ကိုလမထ၊ မပင်မပန်း ရှိပါ၊ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘဂဝါ၊ရှား။ ခမနီယံ၊ ကျန်းမာပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ နှ ၀ ကိုလမာမ၊ မပင်ပန်းကြပါ၊ကုန်။ ဣတိ၊။ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ သိုသ္ဓာ်ကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။အဝိ၀ဒမာနာ၊မငြင်းခုံကုန်သ ည်။ခီရေါဒကီဘူတာ၊နွားနို့နှင့်(ရေထားသော) ရေပမာ (နှစ်ကိုယ်တစိတ်သာ) ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ချစ် ခင်ခင် ရှုမြင်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မဿန္တာ၊ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊၍။) ဝိဟာရထ၊ နေကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တဗ္ဗ၊စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟာရာမ၊ နေကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟာရထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ (ဣဓ၊ အနက်မဲ့ကြ)။ မယံ၊ ဘုရား တပည့်တော်၏။ "ယောဟိ၊ အကြင်ငါသည်။ ဝေဠုဝေဟိ၊ကုန်သော။ သမ္ပ ဗ္ဘာရီဟိ၊သီတင်းသုံးဖော် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ဝိစရာမိ၏။ တဿ မေ၊ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်း"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှား။ တဿ မယ်၊ထိုဘုရား တပည့်တော်၏။ ဣမေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ဤအရှင် တို့၌။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ အာဝိဘေ၀၊ မျက်မှောက်ဖြင်း။ ရဟောဘ၊မျက်ကွယ်ခြင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ရှေးရှု့တည်၏။မေတ္တံ၊သော။ဝစီကမ္မံ၊ဝစီကံသည်။အာ၀ိဘေ၀၊ ခြင်း။ ရဟောဘ၊ ခြင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ၏။ မေတ္တံ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ အာ၀ိဘေ၀၊ ခြင်း။ ရဟောဘ၊ ခြင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တဿမယ်၊ထိုဘုရားတပည့်တော်၏။ "အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ထား၍။ဣမေသံယေ၀ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ၀သေန၊အလိုအားဖြင့်။ယံ နူန ၀ တ္ထေယျန္တိ၊ဖြစ်ရပါမူကား ကောင်းစွ"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှား။သော အဟံ၊သည်။သက် စိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ထား၍။ ဣမေသံယေ၀ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ၀သေန၊ အားဖြင့်။ ၀တ္ထာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိ၊ သင့်၏။ နော၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏။ ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်။ နာနာ၊ အသီးသီးတို့တည်း။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သည်ကား။ဧကံ စ၊ တခုတည်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ (မညေ၊ အနက်မဲ့)။

အာယသ္မာပိ နန္ဒိယော၊ သည်လည်း။ပ။ ဝိဟာရာမ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။

၃၂၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပြင်းစွာ လောင်ကြွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ 'ကုန်၍။ ဝိဟာရထ၊ နေကုန်သလော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တဗ္ဗ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။

ပဌမ်၊ စွာ။ ဂါမတော၊ ရွာ၌ ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး၍။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန်လာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပညပေတိ၊ ခင်း၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုရင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကိုရင်း။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဝဏ္ဏာရပါတိ ၁ ဆွမ်းပိုထည်ရန်ခွက်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ ယောသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ဂါမတော၊ မှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၍။ ပဋိက္ကမတိ၊ ၏။ ဘုတ္တာဝသေသော၊ စားပြီး၍ ချန်ထားအပ်သော ဆွမ်းသည်။ .သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။နောစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအုံ့။အပ္ပဟရိတေဝါ။ စိမ်းသော မြက် သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ဆဏ္ဍေတိ၊စွန့်ပစ်၏။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေတိ၊ မျှောပစ်၏။ သော၊ ထိုနောက် ရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပဋ္ဌိသာမေတိ၊ သိုမ်း၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုရင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကိုရင်း။ ပဋ္ဌိသာမေတိ၊ ၏။ အဝဏ္ဏာရပါတိ ၁ ဆွမ်းပို ထည်ရန်ခွက်ကို။ ပဋ္ဌိသာမေတိ၊ ၏။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကို ၂။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ တံမျက်လှည်း၏။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ပါနီယဿ၎ဝါ။သောက်ရေအိုးကိုရင်း။ပရိဘောဇနီယဿ၎ဝါ။သုံးရေအိုးကိုရင်း။ဝစ္စဿ၎ဝါ။ သန့်သက်အိုးကိုရင်း။ ရိတ္တံတုစ္ဆံ၊အချည်းနှီး ရေမရှိသည်ကို ?။ ပဿတိ၊၏။သော၊သည်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝိသယှံ၊ မ-ရန် မစုမ်းနိုင်သော လေးလံသော ဝတ္ထုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊ လက်ယပ်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ သိစေ (ခေါ်)၍ ။ ဟတ္ထဝိလဿကေန၊ လက်ချင်းယှက်သဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေမ၊ တည်ထားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ မယံ၊ တို့သည်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမချီ-မကြွနိုင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ နတ္ထေ၀ ဘိန္ဒာမ၊ မမြွက်ဆိုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဠာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ်ကျ ?။ သမ္ဘရတ္တိကံ၊ တညလုံးလုံး။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိဒါမ၊ စည်းဝေး ထိုင်နေကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၃၂၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧवं၊ဤသို့။အပ္ပမတ္တာနံ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနံ၊ ၍။ ပဟိတတ္တာနံ၊ ၍။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်ဟု။ ဧवं၊ သင်တို့၏။ မနုဿမှာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မဝဏတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ အရိယာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ် အမြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣဘိ၊ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ရှေး။ ကိं ဟိ နော သိယာ၊ အဘယ်ကြောင့် မရတဲ့ရှိပါအုံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာကင်္ခါမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ လုံး။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။

၁။ ပိဏ္ဍာယ ,ပဏ္ဍမတိတိ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္မာ ပစ္ဆာဂစ္ဆတိ။ဆဋ္ဌကထာ။ ဂါမတောကို ပိဏ္ဍာယ၌စပ်ကဘုမ္မတ္ထ၊ ပဋိက္ကမတိ၌ စပ်လျှင် အပသက္ကတ္ထ။

၂။ ဘတ္တံ ဂဟန္တီ ဘက္ခန္တိ ဝါ ဘောတိ ဘတ္တဂ္ဂံနှင့် အညီ သမ္ဘတ္တသော်လည်း ၎။ စာပိုဒ် ၆၀-၌ ပေးခဲ့ပြီ။

၃။ ရိတ္တံ-ကား၊ ရေလုံးမရှိသော အချည်းနှီး။ တုစ္ဆံ-ကား၊ ရေရှိသော်လည်း သောက်သုံး၍ မပြစ်သော အချည်းနှီး-ဤသို့ထူးသည်ဟု ကြံ။ အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ တယော ဝေ၀စနံ-ဟု ဖွင့်၏။

၄။ ပဠမေ ပဠမေ အဟနိ ဘ၀တိတိ ပဠာဟိကံ၊ ဝိစ္ဆာ၊ မ-အကြေကြံ။ ဋီကာ။

အယ်ခေါ်၊ ဤပဌမစျာန်သည်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာနံ၏။ အာတာပီနံ၏။ ဝိဟာရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ မနုဿမမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တာရိ၊သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ ဟုဆိုအပ်သော။ (နော အနက်မဲ့)။ အဓိဂတော၊ အပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတည်း။ ဤတို၊ဤ သို့ လျှောက်တားကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော ပဌမစျာန်ကို။ သမတိက္ကမသာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ကို။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အညော၊ ပဌမစျာန်မှတပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ဤတို၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ပ။ အယံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

(ပ-ဒု-တ-စ-စျာန်နှင့် ပတ်သက်၍ စာပိုဒ် ၂၉၇-၌။အယံ တေသာ အစ္စဲတို့ကိုလည်း ဒုတိယစျာန်စသည် ဌာနအား လျှော်စွာစွဲ။ ကြွင်းမခဲ့ပြီ။ ပဌမစျာန်မှစ၍ ပေးအံ့)။ ဘန္တေ၊ရား။ ဤ၊ ဌ်။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေ၀၊ လုံး။ အာကာခ်ါမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သမ္ဘသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော။ အခြင်းအရာအားဖြင့်-ပေးလျှင် သမတိက္ကမာဌ်စပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရူပစျာန်တို့ကို ။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ (ဝတ္ထုနှင့် အာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော) ရူပစျာန်တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ (ပထဝီကသိုဏ်းစသော) အာရုံအမျိုးမျိုးဌ် ဖြစ်သော ရူပစျာန်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုဏ်း ၉-ပါး တို့တွင် တပါးပါးကို ခွဲ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဤတို၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။တေသာ ဝိဟာရသာ၊ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ပ။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သည်။ အညော၊ ရူပစျာန်မှတပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ပ။ သမ္ဘသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊သည်။ အနန္တံ၊အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ဤတို၊ ဤ သို့ ပွါးများ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ပ။သမ္ဘသော၊အားဖြင့်။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊၍။ ကိဉ္စိ၊စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဤတို၊ဤ သို့ ပွါးများ၍။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ပ။ သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ ၍။ နေ၀သညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရာမ၊ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို။။ပ။ အယံ၊ ဤနေ၀သညာနာသညာယတနစျာန်သည်။

၁။ ဝိဂ္ဂဟကို ရှမေ သညာဟု ပြုသော်လည်း ပဓာန ဥပလက္ခဏနည်းအရ ရှပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။အဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗိဟိ ပြု၍ပထဝီ ကသိုဏ်းဝန်း စသော ရှပ်တို့ကိုကောက်၊ သလ္လေခသုတ် ဂ၂-ပိုဒ်၌ မေးခဲ့ပြီ။

အညော၊ အာကိုဉ္စညာယတနစျာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ပြေဆိုကုန်ပြီ။

၃၂၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ပ။ သမ္မတော၊ အံ့ဖြင့်။ ဒုနေ၀ သညာ နာသညာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ၀ေဒနာ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာသုမ၊ ကုန်၏။ ပညာယ စ၊မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသ္မာ၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိမြင်ခြင်း၊ကြောင့်။ နောဝါတို့၏။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ပရိက္ခီဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်ကို။ပ။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်သည်။ အညော၊ နေ၀သညာနာသညာယတနစျာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မယံ၊ တို့သည်။ ဤမမှာ ဖာသုဝိဟာရာ၊ ဤချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံ ၀ါ၊ လွန်သည်ထက် လွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပဏီတတရံ ၀ါ၊မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းကို။ နု သမနုပဿာမ: မမြင်ပါကုန်။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ပြေဆို ကုန်ပြီ။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

၃၂၀။ (အထခေါ်မှ ပဏ္ဏာမိ-တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၇၉-ကို မှီး၍ ပေး)။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အနုသံယာယိတ္စာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၍ ၂။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပဋ္ဌိနိ၀တ္တိတ္စာ၊ ပြန်လာခဲ့ကြ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ကို။ "အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓ၊ အား။ မယံ၊တို့သည်။ ဤမာသဉ္ဇ ဤမာသဉ္ဇ ဝိဟာရသမာပတ္တိနှင့်၊ ဤမည် ဤမည်သော ချမ်းသာစွာနေကြောင်း (လောကီ လောကုတ်)သမာပတ်တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ရခြင်းရှိပါကုန်၏ဟူ၍။ ဧ၀ं၊ သို့။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာရောစိမှ ကိ ံ နု၊ ပြောကြားဘူးပါကုန်သလော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ။ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သမ္မုခါ။ မျက်မှောက်တော်၌။ နောတို့၏။ ယာ၀အာသ၀ါနံ ခယာ၊ အာသ၀ေါ တရားတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ပကာသေတိတိ၊ ဖော်ပြတိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ ၇။ (ယံ အနက်မဲ့)။ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ မေ၊အား။မယံ၊တို့သည်။ ဤမာသဉ္ဇ ဤမာသဉ္ဇ ဝိဟာရသမာပတ္တိနှင့်၊ တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဧ၀ं၊ သို့။ နု အာရောစေသုံ၊ မလျှောက်ထားဘူးကုန်။ အပိစ၊လည်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊တို့၏။ စေတော၊စိတ်ကို။မေ၏။စေတသာ၊

၁။ ဝေဒနာသညာ၏ ချုပ်ရာဟု ဆိုသော်လည်း သညာသဟိတ ဝေဒနာသဟိတ သမ္ပယုတ္တစေတသိကတို့၏ ချုပ်ရာကိုယူ။ အထူးအားဖြင့် ဤအရာ၌ သညာ၀ေဒနာသဟိတစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ချုပ်ရာကိုယူ။

၂။ အနုသံယာယိတ္စာ ပဋ္ဌိနိ၀တ္တိတ္စာ-တို့၏ ကတ္တားကား ၃-ခု၊ အ၀ေါစုံ-၏ ကတ္တားကား ၂-ခု ဖြစ်ရကား ပုရိသော သပ္ပိ ပိတ္စာ ဗလံ ဟောတိ-ကဲ့သို့လည်း ကတ္တား လုံးလုံးလျားလျားမပြား၊ အဟံ အာဘိ၀ါဒိယ သာသိယံ-ကဲ့သို့လည်း ကတ္တား မတူတတ်။ နိသျဟောင်း၌လည်း အနုသံယာယိ-ဟု အာချာတ် ကြိယာဖြင့် ရှိ၏။ မြန်မာပြန် ဟောင်း၌လည်း အစဉ် လိုက်ကြလေဟု အာချာတ်ကြိယာ အနေဖြင့် ပြန်ဆိုသည်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ရှိကာလည်း ပါဠိချင်း မတူကြ။ သို့ဖြစ်၍ ဤပါဠိသွား ၀ါကျအနေအထားသည် ဘဂ၀န္တံ အနုသံသာယိတ္စာ တတော ပဋ္ဌိနိ၀တ္တိ ံသု၊ အထခေါ် အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော အာယသ္မာ စ ကိမိလော အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ တေစ ၀ေါစုံ-ဟု ရှိလျှင် ကတ္တားလည်း အသီးသီး ကြိယာလည်း အသီးသီး ဖြစ်ရကား ယုံမှားမဲ့ ဖြစ်ရာ၏။

၃။ အနုသာ၀ေတ္စာတိ အနုပဂမနဝ၀ေန သမ္မဒေ၀ အာရောစေတ္စာ-ဟူသော ရှိကာအလို အနုသာ၀ေတ္စာ-ကို ကြားစေကုန်၍။ ၀ါ။ လျှောက်ထားကြကုန်၍-ဟု ပေး။

ဖြင့်။ ပရိစ္ဆေဒပိုင်းခြားမှ။ "ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနှင့်၊ တို့ကို။ လာဘိနော၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဣမာသဉ္စ။ပ။ လာဘိနောတိ"ဟူ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တမေနံ ပဠုံ၊ထိုပြဿနာကို။ဘဂဝတာ၊သည်။အဘိပုဗ္ဗေန၊မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ (မယာအနုရုဒ္ဓေန၊ သည်။) ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မိန့်တော်မူပြီ။

ဥဒ္ဒေ။ အထခေါ၊ဌ်။ ပရဇနော၊ ပရဇနမည်သော။ ဒီဃော ယက္ခော၊ ဒီဃနတ်မင်းသည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ တနေရာ၌။ ဌိတော၊တည်သော။ ပရဇနော၊မည်သော။ ဒီဃောယက္ခော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သော။တထာဂတော၊သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ နန္ဒိယော စ၊ သည်ရင်း။အာယသ္မာ ကိမိလော စ၊ သည်ရင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကုလပုတ္တာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ (အယံ၊ဤဘုရားရဟန္တာရှိရာအရပ်၌ နေရခြင်းသည်။ တံဝသန္တာနံ၊ထိုအရပ်၌ နေကုန်သော။)ဝဇ္ဇီနံ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားဘို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။လာဘာ၊လာဘ်တို့ဘည်း။ (တံဝသန္တိယာ၊ ထိုအရပ်၌ နေသော။) ဝဇ္ဇီပဇာယ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား လူအများ၏။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာလျှလ ရအပ်သောလာဘ်တို့ ပေတည်း"ဟူသော ။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပရဇနသာ၊ သော။ ဒီဃသ၊ ယက္ခသ၊ ၏။ သဒ္ဒံ၊ ပြောဆိုသံကို။ သုတ္တာ၊ကြားရ၍ ။ ဘုမ္မာ ဒေဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်ဘို့သည်။ လာဘာဝတ။ပ။ ကိမိလောတိ၊ ယူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုဿာ ဝေသုံ၊ တဆင့်ကြားသိစေကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ တေန ခဏေန၊ ထိုတခဏခြင်းဖြင့်။တေန လယေန၊ ထိုတလယခြင်းဖြင့်။ တေန မုဟုတ္တေန၊ ထိုတမုဟုတ်ခြင်း ဖြင့်။ ယာဝ ပြဟ္မလောကာ၊ ပြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။

ဒီဃ၊ဃ။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝ၊ မှန်၏။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ ယသ္မာပိ ကုလာ၊ အကြင်အမျိုးမှ လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ ဤအမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ တံပိ ကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည် လည်း။ တယော၊ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ စေ အနုဿရေယျ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကြောင်းအံ့။ဝေ၊သော်။တယိပိ ကုလဿ၊ ၏လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏ ၂။ ဒီဃ၊ ဃ။ ယသ္မာပိ ကုလပရိဝဋ္ဋာ၊ အကြင်အမျိုးအဆက်မှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ

၃။ အဌကထာအတိုင်း ပေးနိုင်လျှင် ကောင်း၏။ သို့သော် ပါဠိသေသတွေ့ ရှုပ်ယှက်နေမည်စိုးရ၍ ချုံးပေးလိုက်သည်။ အယံနှင့် လာဘာ ဝုစ်ကွဲ သော်လည်း ဝိဘတ်တူက ပေးနိုင်သည်သာ။ တနည်းအားဖြင့် ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်။ တေသံ ဝဇ္ဇီနံ၊ ထိုဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ ဘည်း။ ဝဇ္ဇီပဇာယ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသူတိုင်းသား လူအများ၏။ လာဘာ၊ တို့ဘည်း။ ဟု သော်လည်း ပေးလေ။ ။ဤ နောက်နည်း အလို အနိယတ်ကလည်း ၌နှ၊ တေသံ ဝဇ္ဇီနံ၊ အရလည်း၌နှ အစ့ဲတူသည်ပြင် ပါဠိသေသလည်း နည်း ၏။ ဝဇ္ဇီပဇာယနှင့် အရကွဲသော်လည်း ဝဇ္ဇီနံ၊ ၌၌ အနိယတ် ဝါကျ၌ ယတ္ထ ဟု ရှိသည်။ ဝဇ္ဇီနံ အရ ရှိကာအလို ပဋ္ဌိလ်ကို ဖွင့်ဆိုသည်ကား ဥပစာရ စကားဟု ကြံ။

၂။ ဤ၌ အသ-၏ ကတ္တား သီးခြားမပါ။ တဿ ကုလဿ-ဟူသော သမ္ဗန္ဓသည်ပင် တံကုလံ-ဟု ကတ္တား ဖြစ်နိုင်သည်။

ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နိဂမာ၊အကြင်နိဂုံးမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နဂရာ၊ အကြင်မြို့မှ လည်း။ ယသ္မာပိ ဇနပဒါ၊ အကြင်ဇနပုဒ်မှလည်း။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ပြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဝေဿာပိ၊ ကုန်သည် မျိုးတို့သည်လည်း ။ပ။ သုဒ္ဒါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း ။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကော၊ ပြာဟ္မာ ၂၀-နှင့် တကွသော။ လောကောပိ၊ သြဝာသလောကသည်လည်း။ သဿမဏပြာဟ္မဏီ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမ္မုတိ နတ်ဟူသော မင်းကြွင်းသော လူနှင့် တကွ သော။ ပဇာပိ၊ သတ္တလောကသည်လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တေ၊တို့ကို။ ပဿန္တု စိတ္တာ၊ ကုန်ရှိ။ စေ အနုဿရေယျ၊ ပြားအုံ့။ ဝေ၊ သော်။ သဒေဝကဿ၊ သော။ပ။ လောကဿပိ၊ ၏လည်း။ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယပိ၊ ၏လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ၎။ သုခါယ၊ ၎။ အသာ၊ ၏။ ဒီဃ၊ဃ။ ယာဝ၊ အလွန်လျင်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာ အလို့ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံသောဏဒဏ္ဍဝဂါသိဂ်ီသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး

၂-မဟာဂေါသိဂ်သုတ်

ဒုတိယ။ (ဝေ၊ မေ သုတ်-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၎။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါသိဂ်သာလ ဝနဒါယေ၊ ၌။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ အဘိညာတေဟိ၊ ထင်ရှား ကျော်စော-ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ် တို့နှင့်။ အာယသ္မတာ စ သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်ရင်း။ပ။ အာယသ္မတာ စ အာနန္ဒေန၊ ရင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ အဘိညာတေဟိ၊ ကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ ကုန်သော။ ထေရေဟိ စ၊ တို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကဿပ၊ ငါ့ရှင်ကဿပ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ဘုံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အုံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနာယူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာစ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်ရင်း။ပ။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တဉ္စ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကိုရင်း။ပ။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီးမှ ။ပ။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ အရှင်ရေဝတကို။ "အာဝုသော ရေဝတ၊ ငါ့ရှင်ရေဝတ။ အမှ သမ္ဘရိသာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမန္တာ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်ပြီ။

အာဝုသော ရေ၀တ၊ တ။ အာယာမ၊ ကုန်စ္ဆီ။ပ။ ဥပသက်မိယောမာတိ၊ ကုန်အုံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရေ၀တော။ သည်။ပ။ ဥပသက်မိ"သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၃။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။အာယသ္မန္တံ ရေ၀တံ စ၊ ကိုဝင်း။အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ စ၊ ကိုဝင်း။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွလာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနုဗျိ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။"အာယသ္မာ အာနန္ဒောသည်။ တေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘဂဝတောဝ၏။ ဥပဋ္ဌာကသ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကာ၀စရဿ၊ အနီးဌာနေသော။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏ (ကြွလာခြင်းသည်)။ သုဘဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝန်၊ ဂေါသိင်္ဂအကြင်းတောသည်။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှော်ဖွယ်ကောင်း၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဒေါသိနာ၊ အပြစ်ကင်း၏။ သာလာ၊ အကြင်းပင်တို့သည်။ သမ္ပဖုလ္လာ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ဌဲပြစ်ကုန်သော။ဂန္ဓာ မညေ၊ အနံ့တို့ကဲ့သို့။ သမ္ပ၀န္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လှိုင်ကုန်၏။ အာ၀ုသော အာနန္ဒ၊နှာ။ ကထံရူပေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော်။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝန်၊ သည်။ သောဘေယ္ယာတိ၊ တင့်တယ်နိုင်ရာသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။

အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဒ၊ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော ကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ (များစွာကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်-ဟု ပေးလျှင် ဗဟုကို သုဓာတ်၌ စပ်)။ ။သုတ၀ရော၊ ကြားအပ်ပြီးသောတရားကို ဆောင်သည်။ သုတသန္နိ စယော၊ စုပေါင်းအပ်ပြီးသော ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာဒိကလျာဏာ၊ အစ၌ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ပရိယောသာနကလျာဏာ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထာ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သဗ္ယဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ကေ၀လပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်း ကျင်မှ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းသော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဘိ၀ဒန္တိ၊ ညွှန်ပြကုန်၏။ အဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့ကို။ ဗဟုဿုတာ၊ များစွာကြားနာအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဓတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ၀စသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးကုန်သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိ၀ိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စတဿန္နံ၊ ကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား။ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ အကျရုပ်ပြည့်စုံပြီးပြင်ကုန်သော။ အနုပ္ပဗန္ဓေဟိ၊ အစဉ်မပြတ်ကုန်သော။ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်။ အနုသယသမုဋ္ဌိတာယ၊ အနုသယတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၏။ အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သောစဘယ္ယ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာဖြေဆိုပြီ။

၃၃၄။ ဧ၀ं ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဖြေဆို လျှောက်ထားအပ်သော်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေ၀တံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော ရေ၀တ၊တ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ယထာသကံ

၁။ လက်ရှိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို ရှုရှု ပေးလိုက်သည်။ မြန်မာပြန် နီသျှောင်းတို့လည်း အလားတူ ရှိ၏။ သဒ္ဒါနှင့်အနက် တခြားစီ ဖြစ်နေ၏။ ပရိမဏ္ဍိတေဟိ-ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ ရှိမူကောင်းစွ။ ထက်ဝန်းကျင် ထန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော-ဟု အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်မှင့်ကြံ။

ပဋ္ဌိဘာနုံ၊ မိမိဉာဏ်အမြင်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ ဒ္ဝိနှိ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏။ပ။ သောဘေယျာတိ။ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစု၊ မိန့်ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိသဿတိ၊ ပဋိသဿတိ ရှိသည်။ ပဋိသဿတိ ရတော၊ တယောက်တည်းကိန်းခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထတ္ထံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံအနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တော။ ဃဋ၏။ အနိရာကတတ္ထောနော၊ မတားမြစ်အပ်သော စျာန်ရှိ၏။ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း (သမထ ဝိပဿနာ)တို့ကို။ ပြုပြုဟောတာ၊ပွါးစေတတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်ရေဝတ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၅။ ဝေ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ “အာဝုသော အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဝါ။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစု၊ ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တေ မာနုသကေန၊ လူတို့မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။လောကာနံ၊ လောကဓာတ်တို့၏။သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်ရှု၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ ဥပရိပါသာဒ ဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်လျက်။နေမိမဏ္ဍလာနံ၊ အာကာပ်အဝန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေယျ ဃေယျထာပိ၊ ကြည့်ရှုရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၆။ ဝေ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကဿပ၊ပ။ပ။သောဘေယျာတိ၊ရာသနည်း” ဟူသော။တေ၊ကို။အဝေါစု၊ပြီ။အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဓ၊ဤ။ ဘိက္ခု၊သည်။ အတ္ထနာ စ၊ မိမိသည်လည်း။ အာရညိကော၊ တောခို နေလေ့ရှိသည်။ (အာရညကင်ဝုတင်ဆောင်သည် ဟူလို)။ အာရညိကတ္တဿစ၊ တောခိုနေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။(ဝဏ္ဏဝါဒီဝယ် ဝဏ္ဏပုဒ်တစိတ်ခြစ်)။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၏။အတ္ထနာစ၊သည်လည်း။ပိဏ္ဍပါတိကော၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ပိဏ္ဍပါတိကတ္တဿ စ၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာ စ၊ သည်လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဝုတင်ဆောင်သည်။ ပံသုကူလိကတ္တဿစ၊ ပံသုကူဝုတင်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာစ၊ သည်လည်း။ တေစီဝရိကော၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ တေစီဝရိကတ္တဿစ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာစ၊ သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသော အလိုရမ်းမက်ရှိသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယစ၊ အလိုရမ်းမက်ကင်းသူ အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သည်။ ပဝိဝေကဿစ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။အတ္ထနာ စ၊သည်လည်း။အသံသဋ္ဌော၊မရောနှောသည်။ အသံသဂ္ဂဿ စ၊ မရောနှောခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာ စ၊သည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားတက်သော လုံ့လရှိသည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿစ၊ စိတ်ရောကိုဟုပ်ပါ အားထုတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊

၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပဒေနော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သီလသမ္ပဒါယစ၊သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။သမာဓိသမ္ပဒေနော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သမာဓိသမ္ပဒါယစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပဒေနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ပညာသမ္ပဒါယစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပဒေနော၊ ဗိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိသမ္ပဒါယစ၊ ဗိုလ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပဒေနော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပဒါယ စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သောဘေယျ၊ ဆုတ်။ ဤတိ၊ဤသို့ ရှင်မဟာကဿပ လျှောက်ထားပြီ။

ဥ၃၇။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။အာယသ္မန္တံမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ကို။"အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊လ္လာန်။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ဆုတ်"ဟူသော။ စကား၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဤစ၊ဌာ။ ဒွေ ဘိက္ခူ၊။ တို့သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာစရိယကားကို။ ကထေန္တိ၊ပြောကုန်၏။ တေ၊ ထို နှစ်ပါးတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဋိ၊ အမေးကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ပဋိ၊ အမေးခံရကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။' အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ပဋိ၊ အမေးကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ နော စ သံသာဒေန္တိ၊ မပင်ပန်းစေကုန်။ (သံပုဗ္ဗ-သဒ္ဒဓာတ်+ဏော + အန္တိ၊ အတ္တကိလမနုတ္တ) ။နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မီ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာစ၊ စကားသည်လည်း။ ပဝတ္တိနီ၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ပ။ သောဘေယျ။ ဆုတ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဖြေဆိုပြီ။

ဥ၃၈။ အထ ခေါ၊ ဌာ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ဆုတ်"ဟူသော။ စကား၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊လ္လာန်။ ဤစ၊ ဌာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တံ၊ကို။ ဝသံ၊ မိမိအလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ နော စ ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ အကြင်နေကြောင်း ဖြစ်သော သမာပတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိဟာရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ တာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ပုဗ္ဗဏှသမယံ၌။ဝိဟာရတိ၊၏။ပ။မဇ္ဈန္ဟိကသမယံ၊မွန်းတည့် အခါ၌။ပ။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ပ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့ ။ ရညော ဝါ၊ မင်း၏ဌင်း။ ရာဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး၏ဌင်း။ ဒုဿကရဏ္ဍကော၊ ပုဆိုးကြုပ်သည်။ နာနာရတ္တာနံ၊ အမျိုးမျိုးဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်းအမတ်ကြီးသည်။ ယဉ္စဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ အကြင်အကြင်ပုဆိုး အစုံကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ ပါရုပိတုံ၊ဝတ်ရုံခြင်းငှါ။ အာကင်္ခေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံတဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ ထိုထိုပုဆိုးအစုံကို။ပ။ သာယန္ဟသမယံ၌။ ပါရုပေယျ၊ ဝတ်ရုံရာ၏။ အာဝုသော

၁။ တံတဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ ကို။သာယန္ဟသမယံ၊ကို။ပါရုပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ဤသို့ ပါရုပေယျ၊ကြိယာ နှင့်တွဲ၍သော်လည်း သေယျထာပိ-ကို ယောဇနာ။

မောဂ္ဂလ္လာန်၊ လ္လာန်။ ဝေမေဝခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ဆုတ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၉။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ တေအာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသောတို့။ သမ္ဗေဟေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယထာသက် ပဋိဘာန်၊ မိမိတို့ထင်မြင်ချက်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ[1]။ အာဝုသော၊ တို့။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိသာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍ ။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂ၀တော။ အား။ အာရောစေသာမ၊ လျှောက်ထားကုန်အံ့။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဗျာကရိ ဆာတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ။ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ မှတ်သားသော အားဖြင့် ဆောင်ထားကုန်အံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ပ။ သောဘေ-ယျာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒောဝ၊ အာနန္ဒာသည်သာလျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသော်။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဝေ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ[2]။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ဟောတတ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူပြီ။

(၃၄၀။ ၃၄၁။ ၃၄၂။ ၃၄၃။ ၃၄၄။ မထူးပြီ။ ရှေးနည်းမှီ၍ပေးလေ။ အဏ္ဏတ္ထံ စေတော သမထမနုယုဇ္ဇော- စသည်ကိုလည်း ၃၃၄-စာပိုဒ်၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

ဤ ၃၄၅။ ဝေ၀ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ (အဖြေသည်)။ သုဘာသိတံ နု ခေါ၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်သော အဖြေပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (အဖြေသည်)။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင်းဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်သော အဖြေချည်းတည်း။ (တေန တေန ကာရဏေန သုဘာသိတမေ၀။ အဋ္ဌကထာ)။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ "ကထံ ဘဝေယျ၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်သာလ၀နံ၊ သည်။ သောတေ၊ ယျာတိ၊ တင့်တယ်ရာသနည်း"ဟူသော။ (ဤတိ၊ ကြေ)။ မမ၊ ငါ၏ဘုရား၏ (စကားကို)။ သုဏာထ၊ (သင်တို့) နှားထောင်ကြားကုန်လော့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤ၀၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲလတ်သော်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသ၀ေဟိ၊ တို့မှ။ မေ၊

---

[1] ရှိုးရာအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ ယထာသက်၊ မိမိအယူအဆအားလျော်စွာ။ ပဋိဘာန်၊ ထင်မြင်ချက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီ-ဟု ဤသို့သော်လည်း ယထာသက်-ကို ကြိယာဝိသေသန၊ ပဋိဘာန်-ကို ဗျာကတံ-၏ ကံအဖြစ်ဖြင့် ကြံ၍ပေး။

[2] ယထာ အာနန္ဒောဝ။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ဝေ၀ဗျာကတံ၊ အာနန္ဒေန အတ္ထနော အနုဗ္ဗ၀ိကမေ၀ အဗ္ဗော-သယာနုရူပမေ၀ ဗျာကတန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။

ငါ၏။ စိတ္တာ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ နု ဝိမုစ္စိဿတိ၊ မလွတ်မြောက်လတ္တံ့။ တာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပလ္လင်္ကံ၊ ဤထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို။ နု ဘိန္ဒိဿာမိတိ၊ မဖျက်အံ့"ဟု ပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ အာဘုဇိတ္တာ၊ ဖွဲ့ခဲ့၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေဠုပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျ၊ ရာ၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြောက်ဆိုအပ်သော အားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါ စ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဂေါပါလကသုတ်

၃၄ဝ။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောဒဿဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ အဂေါ်ဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို။ ပရိဟာရိတုံ၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းငှါ။ ဖာတိ ၊ တိုးပွါးအောင်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ကတမေဟိ ကောဒဿဟိ၊ အဘယ် တဆယ့်တပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကၽွန်။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ရူပညူ၊ ရူပ်ပုံ သဏ္ဌာန်ကို(အဆင်း,အရေအတွက်အားဖြင့်)သိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဝဏ္ဏတော ဝါ၊ ဂဏတော

၁။ ဤပါဠိမှာ ယထာရူပေန ဘိက္ခုနာ။ပ။ ဝိမုစ္စိဿတိတိ-ဟု အနိယတ် ဝါကျရှိ၏။ ဤအနိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနကြိယာလည်း သောဘေယျ၊ ဝေရူပေန ဝါကျကို နိယတ်ဝါကျဟူအံ့။ ၎င်းဝေရူပေန-ဟူသော နိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနလည်း သောဘေယျ။ ဤသို့ ကြိယာချင်း တူနေသောကြောင့် အကြင်သို့ သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိင်္ဂ-သာလဝနသည် တင့်တယ်ရာ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိင်္ဂသာလဝနသည် တင့်တယ်ရာ၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မဲ့ အနက်ထွက်ရာ၏။ ထိုကြောင့် ယထာရူပေန ဝါကျနှင့် ဝေရူပေန-ဝါကျသည် နိယတ် အနိယတ်တစုံ မဟုတ်နိုင်။

ရှေစာပိုဒ် ၃၃ဝ-စသည်တို့ကထံ ရူပေန အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ကထံ ရူပေန အာဝုသော ရေဝတ-စသည်ဖြင့် မေးရ၍ ၎င်းအမေးကို အသီးသီး ဖြေဆိုခဲ့၏။ ၎င်းအမေးအဖြေအားလုံးကို ခြုံ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ကဿနုခေါ ဘန္တေ သုဘာသိတံ-ဟု ဘုရား၏ ထင်မြင်ချက်ကို မေးလျှောက်သည်။ ၎င်းရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကဿနုခေါ-စသော မေးခွန်းတို့ ကထံ ရူပေန-ဟု မသုံးနှုန်းသော်လည်း မူလဖြစ်သော ပြဿနာအကျယ်တို့ ကထံ ရူပေန-ဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည်အားလျှော်စွာ ၎င်း ကဿနုခေါ-ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမေးကို ဖြေဆိုရာတွင် အဖြေလည်း တိကျ မူလပြဿနာလည်း ပေါ်လွင်စေရန် ဘုရားရှင်သည် အပိစ မမ သုဏာထ ကထံ ရူပေန ဘိက္ခုနာ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ သောဘေယျ၊ ဂေါသိင်္ဂ အကြင်းတောသည် ဘယ်လိုရဟန်းမျိုးဖြင့် တင့်တယ်နိုင်သည်ဆိုသော ငါဘုရား၏ထင်မြင်ချက် စကားကိုလည်း သင်တို့ နားထောင်ကြကုန်ဦးလော့ ဟု စကားပျိုး၍ ဣဓ သာရိပုတ္တ-စသည်ဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူသည်။

ဤပြဆိုအပ်ခဲ့သော အကြောင်းများကြောင့်ဝင်း နိသျဟောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်သာသာပြန်၌ အင်္ဂလိပ် အကူရာရေး ပါဠိစာမူမဟုတ်။ ကထံ ရူပေန-ဟု ရှိသောကြောင့်ဝင်း ကထံ ရူပေန-ဟုသာ ရှိသင့်သည်။ ယထာ ရူပေန မရှိသင့်။ အကယ်၍ မူရှိတိုင်းပေးလိုက အပိစ၊ သော်လည်း။ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ မမ၊ ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့ ဟု ဤသို့ ယထာရူပေန-၏ နိယတ် တထာရူပံ ဘိက္ခုံ-ထည့်၍ ပြန်ဆိုလေ။

ဝါ ရှုပ် နဇာနာတီ။အဋ္ဌကထာ)။ လက္ခဏာကုသလော၊ အမှတ်အသားဌာ် လိမ္မာသည်။ နဟောတီ၊ မြစ်။အာသာဌိုက်ယင်ဉကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှားတတ်သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ ဝဏ်၊ အနာကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ ခုမ်၊ အခိုးအငွေ့ကို။ ဝတ္ထာ၊ပြုတတ်သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ နဇာနာတီ၊ မသိ။ ပိတ်၊သောက်အပ်ပြီး (မသောက်အပ်ပြီး)ကို။ နဇာနာတီ၊ မသိ။ (ပိတမ္ပိ၊အပိတမ္ပိ နဇာနာတီ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဝိထိ ၊လမ်းကို။ နဇာနာတီ၊ မသိ။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်ဌာ လိမ္မာသည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ အန-ဝသေသဒေါဟီ၊ အကြွင်းမဲ့ နို့ညစ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတီ၊ ၏။ ယေ တေ ဥသဘာ၊ အကြင်နွားလားတို့သည်။ ဂေါပိတရော၊ နွားဖခင်တို့တည်း။ ဂေါပရိဏာယကာ၊ နွားရှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေ: ထိုနွားလားကြီးတို့ကို၊အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသောပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ ပူဇော်တတ်သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ အဘာဗြော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိ ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ ၊စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငါ။ အဘာဗြော၊ မထိုက်။ ကတမေဟိ ကောဒသဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ရှုပည္ဟု၊ ရှုပ်ကိုသိသည်။ နာဟောတီ၊ မမြစ်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသားဌာ် လိမ္မာသည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ပ။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့တည်း။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကုန်၏။စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်၏။ သံဃပိတရော၊သံဃဖခင်တို့တည်း။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃရှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း (သက်တော်ရှည်)တို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။

ဥ၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊အာဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရှုပည္ဟု၊ သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။“ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ရှုပံ၊ သည်။ အတ္တာ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊သော။ တံရှုပံ၊ ကို။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိတိ၊ မဟာဘုတ်တို့ဟူ၍ရင်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါရူပန္တိစ၊ မှီ၍ဖြစ်သော ရူပ်ဟူ၍ရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရှုပည္ဟု၊ သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ ။(၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသားဌာ် လိမ္မာသည်။ နဟောတီ၊ မမြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌာ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ကမ္မလက္ခဏော၊ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည် ကမ္မလက္ခဏော၊ ကုသိုလ်ကံဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ပ။ နဟောတီ၊ မမြစ်။ ။(၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာသာဌိုက်၊ ယင်ဉကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှားတတ်သည်။ နဟောတီ၊ မမြစ် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ဌာ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ လက်ခံ၏။ နပ္ပဇဟတိ၊ မစွန့်။နဝိနောဒေတိ၊မပယ်ဖျောက်။ နဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကိုမပြု။အနဘावံ၊အဖန်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။နဂမေတိ၊ မရောက်စေ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟိ ံ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ၊

ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကာမျှကုန်သော။ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော။အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဏ်၊ အနာကို။ ပဠိဗ္ဗာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ (ဣဒေဘိက္ခဝေ- စသည်၌ စာပိုဒ် ၂၉၅-ကို နည်းမှီးပေး)။ ။(၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အခိုးအငွေ့ကို။ ကတ္တာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည် အားလျော်စွာ။ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသည် အားလျော်စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသေတာ၊ ဟောကြားတတ်သည်။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ယေ တေ ဘိက္ခု၊အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်ဖွင့်လာပြီး အာဂုံ ပါဠိလည်း ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်၏။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣမဿ၊ ဤစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ နုပရိပုစ္ဆတိ၊ (ယုံမှားပျောက်ရေး အတွက်)မမေး။ နုပရိပဉ္ဇတိ၊ (ဆွေးနွေးသောအားဖြင့်) မမေး။ (ပရိပုစ္ဆတိနှင့် ပရိပဉ္ဇတိ အထူးရှိကာ၌)။ တေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဣဿ၊ထိုရဟန်း၏။ အဝိဝဋ္ဋဉ္စေ၊ မပွင့်လင်းသည့် အရာကိုလည်း။ နဝိဝရန္တိ၊ မဖွင့်ကုန်။ အနုတ္တာနီကတဉ္စ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း။ နဥတ္တာနီ ကရောန္တိ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုကုန်။ အနေကဝိဟိတေသု၊ များသော အပြားရှိကုန်သော။ ကင်္ခဌာနိယေသု၊ ယုံမှားရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌လည်း။ ကင်္ခံ၊ ကို။ နပရိဝိနောဒေန္တိ၊ မပယ်ဖျောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပိတံ၊ သောက်အပ်ပြီး မသောက်အပ်ပြီးသည်ကို။ နဇာနာတိ၊သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ ဒေသိယမာနော၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုးခံ့ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မဝေဒံ၊ အကြောင်းခံ့ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရ။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၈)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်၌ လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ၊လေးပါး

သော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ယထာဘူတ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၉)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုဝသေသ ဒေါဟိ၊ အကြွင်းမဲ့ နိုဗ္ဗာန်လေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား၊ရှိကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတ။ပ။ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား တန်ဆာ အဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဘိဟဋ္ဌု၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ (အဘိဟရိတ္ဝာ-အဋ္ဌကထာဖင့်။ တုံယာနှာ။ မောဂ္ဂလ္လာန်) ပဝါရေန္တိ၊ဖိတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ တတြ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ခံယူခြင်း၌။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၁၀)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကထဉ္စ၊လျှင်။ဘိက္ခု၊သည်။ (ပူဇေတာ ဟောတိ ၌ စပ်)။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃရှေ့ဆောင်တို့တည်း။ ၊ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့၌။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံမှုကို။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌ရင်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌ရင်း။ နဲ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ၊ ရှေးရှုမတည်စေ။ပ။ တေ၊ထို ရဟန်းတို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၁၁) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ အာပတ္တိတုံ၊ဌါ။ အဘာဗော၊ မထိုက်။

၃၄၈။ ၃၄၉။ (ရှေးနှင့်မထူး။ နဲ ပါ-မပါလောက်သာ။ ထူးတော့သည် ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ၊ အာပတ္တိတုံ၊ ဌါ။ဘဗ္ဗောတိ၊ ထိုက်၏ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ထတိယံ၊ သော။ မဟာဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-စူဠဂေါပါလကသုတ်

၃၅၀။ (ဝေ၊ မေ သုတ်) ။ ကော် သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌။ ဥက္ကစေလာ-ယံ၊ ဥက္ကာစေလမြို့၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ထိုနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား။ မာဂဓကော၊ မဂဓတိုင်းသားဖြစ်သော။ ဒုပ္ပညော-ဇာတိကော၊ ပညာမဲ့သော သတ္တဝါရှိသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဝဿာနံ၊ မိုးယမ်းလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ သရဒအခါ၌။ (သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၁-ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထိယူ)။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၏။ သြဒိုမ်တီရံ၊ ဤမှာ ဖက်ကမ်းကို။ အသမဝေက္ခိတ္ဝာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍။ ပါရိမတီရံ၊ ထိုမှာဖက်ကမ်းကို။ အသမ ဝေက္ခိဘ္ဝာ၊ ၍။အတိတ္ထေနေဝ၊ ဆိပ်ကမ်း မဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ သုဝိဒေဟာနံ၊ သာယာသောဝိဒေဟာတိုင်းတို့၏။ ဥတ္တရံတီရံ၊ မြောက်ဖက်ကမ်းသို့။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူးစေပြီ။ (ပသန္ဒေါ အာရုမ္ဘတ္ထော။ ဋီကာ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဂါဝေါ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ

နဒီယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်၌။ သောတေ၊ရေအယဉ်၌။ အာမဏ္ဍလိယ် ကရိတ္စာ၊ ဝဲလည်ရှိ ၁။ တတ္ထေ၀ ထိုဝဲ၌သာလျှင်။ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုအကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုရှေးအတိုင်း (အနက်မဲ့သော်လည်းကြံ)။ မဂဓကော၊ သော။ဒုပ္ပညော-ဇာတိကော၊ သော။ သော ဂေါပါလကော၊သည်။ပ။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူစေပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနခေတ်) လောကဌ်။ အကုသ်လာ၊ မလိမ္မာကုန်။ ပရဿ လောကဿ၊ တမလွန် (ခန္ဓာအာယတနခေတ်) လောကဌ်။ အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ မာရဓေယ္ယဿ၊ ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာ လောကိတရားဌ်။ အကုသလာ၊ကုန်။ အမာရဓေယ္ယဿ၊ ကိလေသမာရ်၏တည်ရာ မဟုတ်သော လောကုတ်တရားဌ်။ အကုသလာ၊ကုန်။ မစ္စုဓေယ္ယဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာလောကိတရားဌ်။ အကုသလာ၊ ကုန်။ အမစ္စု-ဓေယ္ယဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာမဟုတ်သော လောကုတ်တရားဌ်။ အကုသလာ၊ကုန်။ တေသံ ထိုရဟန်းပုံစား တို့၏ (စကားကို)။ ယေ၊ အကြောင်သူတို့သည်။ သောတမ္ပိ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍။ သဒ္ဓဟာတမ္ပိ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍။ မည်သည်ကို၊ မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုနာယူ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ ၊ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒ၅၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ပတာရေသိ၊ပြီ။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါပိတရော၊ ကုန်သော။ ဂေါပရိဏာယကော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဥသဘေ၊အကြင်နွားလားဥသဘာတို့ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပတာရေသိ၊စတင်ကူးစေပြီ။ (ပါဠိ၌ ဥသဘာ ဂေါပရိဏာယကာ-ဟု ပဌမန္တနှင့် ရှိ၏။ ဒုတိယန္တရှိမှ သင့်သည်)။ တေ၊ တို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတံ၊ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္စာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပါရံ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ မလ၀ဂါ၀ေါ၊ အားကြီး(အားသန်)သော နွားတို့ကို။ ဒမ္မဂါ၀ေါ၊ ဆုံးမသင့်သော (အယှယ်ရှိ) နွားတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားကြီး နွားလတ်တို့သည်လည်း။ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဝစ္ဆတရေ၊ နွားပိုက်တို့ကို။ ဝစ္ဆတရိယော။ နွားမတန်းတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားပိုက်တို့သည်လည်း။ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ကိသာမလကော၊ ပိန်ကြုံ၍ အားနည်း ကုန်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နို့စို့နွားကလေးတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနို့စို့နွားကလေး တို့သည်လည်း။ပ။ အဂမံသု၊ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ တာ၀ဒေ၀၊ထိုနေ့ဌ်သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဖွားသော။ မာတုဂေါရ၀ကေန၊ အမိနွားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယှမာနော၊ မျှော(မှေး) လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ငယ်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နွားကလေးသည်။ အတ္ထိ၏။သောပါ၊ ထိုနွား

၁။ ဧန်းထိုင်းသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို ပြု၍-ဟု သဒ္ဒါနှက်ယေး။ အာမဏ္ဍလာကာရံ ထသို့ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဟု ပြု။ အာကာရုအခြေကြံ။

ကလေးသည်လည်း။ပ။အဂမဿသိ၊ ရောက်ပြီ။တံ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိုယ်ဟောတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ ကြောင့်။တထာ၊ ထိုရှေးအတိုင်း။ (အနက်မဲ့သော်လည်းကြံ)။ မာဂဝ ကောသော။ သပ္ပညဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ သော ဂေါပါလကော၊သည်။ပ။ ပတာရေတိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ ပဋိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ-ဟု သမ္ဗန္ဓ)။

ဝုဏ္ဏ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဂေါပိတရော၊ကုန်သော။ဂေါပရိဏာယကာ၊ကုန်သော။ယေ တေ ဥသဘာ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ပ။အဂမ်သု သေယျထာပိ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ် ရှိကုန်၏။ ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ (ယကြေသည်)။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တိရိယ၊ ဖီလာ။ မာရဿ၊ ခန္ဓမာရ်၏။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ သဖြင့်။ ပါရံ၊ သံသရာ၏ ထိုဖက်ကမ်း (နိဗ္ဗာန်)သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေ ဗလဝါဝေါ၊ ထိုအားကြီးသော နွားတို့သည်။တေ ဒမ္မဂါဝေါ၊ ထိုဆုံးမသင့်သော နွားတို့သည်။ပ။ အဂမ်သု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ ပဌမံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရဘာဂိယာနံ၊ အောက်အရပ်(ကာမဘုံ)သို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ထိုဗြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိမ္မော၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း ။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေ ဝစ္ဆတရာ၊ထိုနွားပိုက်တို့သည်။တာ ဝစ္ဆတရိယော၊ ထိုနွားမတန်းတို့သည်။ပ။ အဂမ်သု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ နည်းပါးသည် အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူပြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍ ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တေပိ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသာဗလကာ၊ ပိန်ကြွ၊ အားနည်းကုန်သော။ တေဝစ္ဆကာ၊ ထိုနို့စို့နွား ငယ်တို့သည်။ အဂမ်သု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မော

အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျရောင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ (မဂ္ဂနိယမအားဖြင့်) မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မက်လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် တို့တည်း။တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တာဝဒေဝ၊ တိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဘွားသော။ မာတုဂေါရဝ ကေန၊ အမိနွားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယှမာနော၊ မျှော(မှေး)၍ လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ ငယ်သော။ သော ဝစ္ဆကော၊ ထိုနွားကလေးသည်။ပ။ အဂမာသိ သေယျာထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မဟာနုဘာဝိနော၊ ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုဘာဝိနော၊ သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

- ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဟံ ခေါ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနခေတ်) လောကတ္ဌ။ ကုသလော၊ လိမ်မာတော်မူ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဿ မယှံ၊ထိုငါဘုရား၏(စကားကို။) ယေ၊ အကြင်သူဘို့သည်။ သောတမ္ပိ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍ ။ သဒ္ဓဟာတမ္ပိ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍ ။ မဿိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုနာယူယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိ ဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်)။

ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဘာ၊၍။ သတ္ထာ၊သည်။ အဝါပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

ဇာနတာ၊ (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ လောကော၊ ဤ(ခန္ဓာ အာယတန ခေတ်) လောကကိုရင်း။ ပရောလောကော၊ တမလွန် (ခန္ဓာအာယတနခေတ်) လောကကိုရင်း။ သပ္ပုဂါသိတော၊ ကောင်းစွာပြတော်မူအပ်ပြီ။ မာရေန၊ မစ္စုမာရ်သည်။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်သော။ ယဒိ၊ အကြင်လောကီတရားကိုရင်း။ မစ္စုနာ၊ မစ္စုမာရ်သည်။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်အပ်သော။ ယဒိ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားကို ရင်း။ သပ္ပုဂါသိတံ၊ အပ်ပြီ။ (ပြန်သတ်)။ ပဇာနတာ၊ သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သမ္ပဋိ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊လောကံ၊ ထိုလောကီ လောကုတ်တရားအပေါင်းကို။ အဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော။ အမတဒ္ဓါရံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်ကို။ ဝိဝဋံ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူအပ်ပြီ။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်၏။ သောတံ၊ တရား တည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝိဒ္ဓဿံ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိနဋ္ဌကတံ၊ မာန ကျူး ကင်းအောင်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ (ဟုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ပါမောဇ္ဇဗဟုလာ၊ မျှားသောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ခေမီ၊ ဘေးကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ အတ္ထာတိ၊ ဖြစ်ကုန်လော့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ပြီ။

ဝေဠုဒ္ဒါ၊ သော၊ စူဠဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စုဠသစ္စကသုတ်

၃၅၃။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ကော်သမဗျာ်ဒ္ဌ။ဘဂဝါ်သည်။ ဝေ၀သာလီယ်ဒ္ဌ။မဟာဝနေ၊ တောကြီးဒ္ဌ။ကူဋာဂါရသာလာ၀ယ်၊အထူးရှိသောကျောင်းဒ္ဌ။ ဝိဟာရတိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဒ္ဌ။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊တက္ကဒုန်း၏သားဖြစ်သော။ဘဿပ္ပဝါဒကော၊စကားအစဉ်ကို အထူးထူးအပြားပြား ပြောဆိုတတ်သော။ ပဏ္ဍိတ၀ါဒေါ၊ ငါပညာရှိဟု ပြောဆိုတတ်သော။ ဗဟုဇနဿ၊ မျှားစွာသောလူ အပေါင်းသည်။ သာ၀ုသမ္မတော၊ ကောင်းသော အယူရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော။ သစ္စကော၊ သစ္စကသည်။ ဝေသာလိယံ၊ဒ္ဌ။ ပဋိ၀သတိ၊ နေ၏။ ဝေါ၊ ထိုသစ္စကသည်။ ဝေသာလိယံ၊ဒ္ဌ။ ပရိသတိ၊ပရိသတ်ဒ္ဌ။ "ယော၊အကြင်သူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ၀ါဒေန၊ စကားလမ်းစဉ်ဖြင့်။ ၀ါဒံ၊ အပြစ်ဆို။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်[1]။ နသက်မ္မေယျ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္မကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္မ၀ေ၀ေယျ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတိုးကြားတို့မှ။ သေမ၊ ချွေးတို့သည်။ နု မုစ္စေယျုံ၊ မထွက်ကုန်ရာ။ သစိ၊ သံစာ(အ)ထုရှိသော။ ဂဏိ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အစည်းရှိသော။ ဂဏာစရိယ်၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်သော။ တံ သမဏံ၀ါ၊ ကိုသော်ငင်း။ တံ ပြာဟ္မဏံ၀ါ၊ ကိုသော်ငင်း။ အဟံ၊သည်။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်။ အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊သော။ပဋိဇာနမာနံအပိ၊ဘုရားဟု ဝန်ခံသောသူကို သော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိသော။ ထူဏံပိ၊ တိုင်ကိုသော်လည်း။ ၀ါဒေန၊ ဖြင့်။ ၀ါဒံ၊ သို့။ စေ သမာရဒ္ဓေယျ၊ အကယ်၍ တင်သည်ဖြစ်အုံ့။ သာပိ၊ ထိုတိုင်သည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ၀ါဒေန၊ ဖြင့်။ ၀ါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဓါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်။ သက်မ္မေယျ၊ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္မကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္မ၀ေ၀ေယျ၊ ထိုမှဤမှတုန်လှုပ်ရာ၏။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်သောသူ၏(တုန်လှုပ်သော အဖြစ်ဒ္ဌ)။ ကော ပန ၀ါဒေါတိ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအုံ့နည်း"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ဒ္ဌ။ အာယသ္မာအဿဇိ၊ အရှင်အဿဇိသည်။ ပဗ္ဗဇျာသမယံ၊ ဒ္ဌ။ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊ ၀တ်ရုံ၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သက်နှံးကို။ အာဒါယ၊၍။ ဝေသာလိ၊သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဝင်၊။ ပါ၀ိသိ၊ပြီ။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။သစ္စကော၊ သည်။ဝေသာလိယံ၊ဒ္ဌ။ ဇယ်၁ဝိဟာရံ၊ခြေလျင်ရှောက်ခြင်းကို။ အနုစင်္ကမမာနော၊ထိုရောက် ဤရောက် စင်္ကြံ၊ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်လျက်။ ဒူရတောဝ၊လျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ အဿဇိ၊ ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ တည်း။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အဿဇိ၊ ကို။ "တော အဿဇိ ဇိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာ၀ကေ၊ တို့ကို။ကထံ၀ိနေတိ၊အဘယ်သို့ ဆုံးမသနည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကေသု၊တို့ဒ္ဌ။ ဗဟုလာ၊ သော။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမသည်။ ကထံဘာဂါ၊ဘယ်သို့သော အဘို့ရှိသည်။ ပ၀တ္တတိတိ၊နည်း"ဟူသော။တော်၊ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂ၀ေဿန၊ အဂ္ဂ၀ေဿန။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သညာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝေဒနာ၊သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သညာ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ

---

[1] သမာရဒ္ဓေါ်ကို အာရောပိတောဟု ကာရိတ်ဖွင့် ဖွင့်သည်။ ၀ါဒံ-ကား ဤ၌ ဘတ်ခ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒုတိယန္တဖြင့်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ၀ါဒံ-ဟူသော ဒုတိယန္တနှင့် သမာရဒ္ဓေါ-၌ ကံဟော တဟစ္ဆည်းကို ခွဲ၍ မသင့်ဟု ယုံမှား မရှိသင့်။

မဟုတ်ကုန်။ ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ ကုန်"ဟု၍။ (ဓမ္မအရသင်္ခ်တ အသင်္ခ်တ အားလုံးယူ)။ ဝေါ၊ ဣတိ။ သာဝကာ၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊ နေ။ ဝေဓေ၊ လျှင်။ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော အာဿဇိ၊ ဇိ။ ဒုဿုတိ၊ မကြားသင့်သောစကားကို။ အာသုမ္ဘ ဝတ၊ ကြားရကုန်၏ တကား။ ယေ မယံ၊ တို့သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဧဝံဝါဒိ ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏ဟူ၍။အာသုမ္ဘ၊ပြီ။ မယံ၊တို့သည်။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တရုံတခါ၌။ ဘောဓာ ဂေါတမေနေဒ္ဓ။ သဒ္ဓိ ၊တကွ။ အပ္ပေဝနာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံရကုန်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်းသည်။ အပ္ပေဝနာမ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာသော။ တဿ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမှားသောအယူမှ။ အပ္ပေဝနာမ ဝိဝေစေယျာမ၊ ကင်းစေနိုင်ကုန်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုဏ်။

၃၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပဋ္ဌမတ္ထာနိ လိစ္ဆဝိသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ သန္ထာဂါရေ၊ ပြာသာဒ်တွင်းရေးကို စီရင်ရာဖြစ်သော လွတ်တော်၌။ ကေနစိ ဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သန္နိပတိတာနိ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။အထခေါ၊ ၌။သစ္စကော၊သည်။ပ။ တေ လိစ္ဆဝီ၊တို့ကို။ "ဘဝန္တော လိစ္ဆဝီ၊အရှင်လိစ္ဆဝီ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တု၊ရှေးရှု၍လာခဲ့ကြကုန်လော့။ဘဝန္တော လိစ္ဆဝီ၊တို့သည်။အဘိက္ကမန္တု၊ကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်း ဂေါတမနှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကွ။မေ ၊ငါ၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်မှောက်၌။) ဥာတညတရေန၊ ကျော်စောထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်သော။ သာဝကေန၊ သော။ အဿဇိနာ နာမ။ အဿဇိမည်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပဘိဒ္ဓိတံ ယထာ၊ဝန်ခံအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မေ၊ ငါ၏(မျက်မှောက်၌။) သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သစေပဘိဒ္ဓိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အုံ့ ။ ဗဟုဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ ရှည်သော အမွေးရှိသော။ ဌေကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ အာကဗ္ဗေယ္ယုံ သေယ္ယထာပိ၊ ဆဲရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပရိကဗ္ဗေယ္ယုံ သေယ္ယထာပိ၊ တွန်းရာသကဲ့သို့ရင်း။ သမ္မဂ္ဂိကဗ္ဗေယ္ယုံ သေယ္ယထာပိ၊ ဆဲမွေ့ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ (အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍)။ (နိဂ္ဂဟပုတ္တသ ဝါဒံ အာရောပေဿတိ-ကို ထောက်၍ အာရောပေတ္တာ-သည်သည်)။ အာကစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။ ပရိကစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။ သမ္ဂဂ္ဂိကစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။

ဗဟုဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာ.ကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုတ်၌ အမှုကို ပြုလုပ်သော သူသည်။ မဟန္တံ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာကိဋ္ဌံ၊ သေတင်းကုတ်၌ ခင်းအပ်သော ဖျာကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ကဏ္ဏေ၊ (ဖျာ)အစွန်း၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ အာကဗ္ဗေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ယှဉ်ရင်း။ပ။ သမ္ဂဂ္ဂိကစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။ ဗဟုဝါ၊ သော။သောဏ္ဍိကာဧုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစ်သောအိတ်.ကို။ ကဏ္ဏေ၊ ၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ဩဝေဇ္ဇေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ မှောက်၍ ခါရာသကဲ့သို့ရင်း။ နိဒ္ဓုနေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ လှန်၍ ခါရာသကဲ့သို့ရင်း။ နိပ္ပေါ်ရေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာသကဲ့သို့ရင်း။ပ။ နိပ္ပေါ်ရေဿာမိ၊ အုံ့။

၁။ မေ-ကို ကစ္ဆည်းအလို-အား-ပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန်-အလို-၏-ဟုပေး။ သစေ ပတိဋ္ဌိဿတိ-ကို အာကစ္ဆိဿာမိ-စသည်၌ စပ်။ ပတိဋ္ဌိတန္တိ အနိစ္စံ အနတ္တာတိ စ ပဋိညာတံ-ဟူသော ဋီကာ၌၌ ပတိဋ္ဌိတံ-ကို ကမ္မရုပ်ပေးလိုက်သည်။

သင်္ခါဟာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝါ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်၌ အားယုတ်သော။ (သင်္ခါဝသေ ဟာယတိတိ-ဟူပြု)။ ကဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ သော။ ပေါက္ခရဏီ ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာဏခေါဝိကံ နာမ၊ သာဏခေါဝိကမည်သော။ (သာဏခေါဝိက အဓိပ္ပါယ် အဋ္ဌကထာ၌)။ ကိဠိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိဠတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျင်။ အဟံ၊ သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။သာဏခေါဝိကံ မညေ၊လျှော်မျှင်ဖွပ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ကိဠိတဇာတံ၊ကို။ ကိဠိဿာမိ၊ ကစားအံ့။ပ။ ဘဝိဿတိတိ၊လတ္တံ ”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ တတြ၊ထိုလိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿတိကိ ၊ တင်လတ္တံ့လော။ အထခေါ၊သို့မဟုတ်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။သစ္စကော၊သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿတိကိန္တိ၊လော”ဟူ၍။ဝေါ၊ဤသို့။အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။ဧကစ္စေ၊ကုန်သော။လိစ္ဆဝီ၊တို့သည်။ “ယော၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သော သစ္စကော၊ သည်။ကိ ဘဝမာနော၊ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ”ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ ပဌမတ္တေဟိ လိစ္ဆဝီသတေဟိ၊ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ဟရိဝုတော၊ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ မဟာဝနံ၊သည်။ကူဋာဂါရသာလာ၊သည်။(အတ္ထိ၊၏)။တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။

၃၅၅။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။သမ္မဟုလာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အဗ္ဘောကာသေ၊ ၌။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။မယံ၊တို့သည်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဗုဒ္ဓမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိပါကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဗ္ဘောဂါဟေတ္မာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ အညတရသ္မိံ ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းငှါ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ ။အထခေါ၊၌။ပ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝီ၊ ထိုလိစ္ဆဝီတို့သည်လည်း။ပ။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။တေပိ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည် အနွယ်ကို။ သာဝေတ္မာ၊ ကြားစေ၍။ပ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်လည်း။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ကုန်၍။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၅၆။ ကေမန္တံ၊၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၏။ ပဋ္ဌဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားခြင်း၏။ ဝါ၊ ငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ဂဏရေတိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသံ၊ တစုံတခုသောလျှင် ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးလိုမ၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယဒိ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ မေးလိုသည် ဖြစ်အံ့။ ပုစ္ဆ၊မေးလော့။ (တနည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ ယံ၊ အကြောင်းပြဿနာကို။ အာကင်္ခသိ၊ မေးလိုမ၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ပုစ္ဆ၊မေးလော့။)ဣတိ၊ဤသို့။

၁။ ဒဿနံ ဣဒ အာဂတောဘာ ဒဿနံ-ကဲ့သို့ ဝိဟာရံ-ကိုငှါ-ဟု ပေးသည်။ဒဿနံ၊ ဗုဒ္ဓမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဒ၊ သို့။ အာဂတောဘာ၊ ၏။ သ-ဝိဘတ်ကို အံ-ပြု။

အဝေါစ၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ဝေ်ဘာဂါစ၊ လည်း။ ပဝတ္တတိ၏။ ဤတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောဂေ ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။မံ၊ ငါ၏ (ဥာဏ်၌)။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ သစ္စက ကဆိုပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တံ၊ သင်၏(ဥာဏ်၌။) ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊မ။ ယေကေစိမေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗိဇဂါမဘူတဂါမာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင် အပေါင်းတို့သည်။ ဝုဒ္ဓိ ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့ ။ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းတို့သည်။ ပထဝိ ၊ ''ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပထဝိယံ၊ဌိ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ ။ ဝုဒ္ဓိ ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ (ဝုဒ္ဓိ ။ပ။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကိုပြန်စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။) ဝေ၊ ဤသို့။ တေ ဗိဇဂါမဘူတဂါမာ၊ တို့သည်။ ဝုဒ္ဓိ ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဗလကရဏီယာ၊(လက်ရုံး)အားစွမ်းဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ယေ ဤမေ ကမ္မန္တာ၊အကြင် (လယ်လုပ်ကုန်ဘွယ်ခြင်း စသော) အမှုတို့ကို။ ကရီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ တေ၊ တို့ကို။ ပထဝိ ၊ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပထဝိယံ၊ဌိ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကရီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဗလကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ကရီယန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ရုက္ခာ၊ ရုပ်ဟူသော အတ္တရှိသော။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ရူပေ၊ ရုပ်၌။ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ ။ ပုညံ ဝါ၊ ကောင်းမှုကိုဂုဏ်း။အပုညံ ဝါ၊ မကောင်းမှုကိုဂုဏ်း။ ပသဝတိ၊ ဖြစ်ပွါးစေ၏။ ဝေဒနာတ္တာ၊ ဝေဒနာဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ သညာတ္တာ၊ သညာဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ သင်္ခါရတ္တာ၊ သင်္ခါရဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ ဝိညာဏတ္တာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ပသဝတိ၏။ဤတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ တုံ၊သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ မေ၊၏။ အတ္တာ၊အတ္တတည်း။ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ နနု၊ဆိုသလော။ဤတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ (ဤတိ လောပ)။ ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း ။ရူပံ၊သည်။မေ၊၏။အတ္တာ၊တည်း။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မေ ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်းဟူ၍ ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။မဟာတိ၊ မျှားစွာသော။ အယဉ္စ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်လည်း။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တေ၊ သင်၏။ မဟာတိ၊ မျှားစွာသော။ ဇနတာ၊ သည်။ ကိ ဟိ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဤလိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တုံ၊သည်။ သကညော ဝါဒံ၊ မိမိ၏ဒဿနကိုသာလျှင်။ နိဿေဇ္ဇေဟိ၊ ဖြေရှင်းလော့။ ဤတိ၊ သို့။အဝေါစ၊ပြီ။ဘော ဂေါတမ၊မ။ အဟံဟိ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ရူပံ၊သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊တည်း။ပ။ ဝိညာဏံ၊သည်။ မေ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၁။ ပါဠိတော်၌ အဟံ ဟိ ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အဟမ္ပိ-ရှိသည်၊ အယဉ္စ မဟာတိ ဇနတာတိ-ဟူသော နောက်ဝါကျထောက်၍ အဟမ္ပိ-သာ ရှိသင့်သည်။

၃၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။တ္တေ၊ ဤအတ္တဟု ဝန်ခံရာ၌။ တညော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌။)ခမေယျ။ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ခတ္တိယဿ၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော။ (ရေမြေ ကိုအစိုးရသော။)မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊သိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ရညော၏။သကသို့ ဝိဇိတေ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဃာတေတာယံ ဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုလည်း။ ဃာတေတုံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ။ စာပေတာယံ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုသည်း။ စာပေတုံ၊ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ပမ္မာဇေတာယံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ပမ္မာဇေတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ဝသော၊ အလိုသည်။ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ပသေနဒိဿ၊ပသေနဒိမည်သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ကောသလမင်း၏ကဲ့သို့ငင်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ မာဂဓဿ၊မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟီ(မိဖုရား)၏သား ဖြစ်သော။ ရညော အဇာတသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊ အဇာတသတ်မင်း၏ကဲ့သို့ငင်း။ဝသော၊သည်။ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ပ။ရညော အဇာတသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊၏ကဲ့သို့ငင်း။ဝသော၊သည်။ဝတ္တေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂဏာနံ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ဣမေသမ္မိ သံဃာနံ၊ ဤမင်းအပေါင်းတို့၏လည်း။ ဝသော၊သည်။ ဝတ္တေယျ၊ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤမင်း အပေါင်းတို့ဟူသည်။သေယျထာ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ဝဇ္ဇီနံ၊ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏ငင်း။ မလ္လာနံ၊ မလ္လမင်းတို့၏ငင်း။ပ။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ခတ္တိယဿ၊ သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ဝသော၊သည်။ ကိံ ပနဝတ္တတိ၊အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ပသေနဒိဿ၊သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ၏ကဲ့သို့ငင်း။ မာဂဓဿ၊ သော ။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊သော။ရညော အဇာတသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊ ၏ကဲ့သို့ငင်း။ ဝသော၊ သည်။ ကိံ ပန ဝတ္တတိ၊ အံ့နည်း။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ဝတ္တိတုံစ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါလည်း။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ တံ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ပဿ၊ အကြောင်ရှုပ်ကို။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုစ်။ တသ္မိံ ရူပေ၊ ၌။ "မေ၏။ရူပံ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤ သို့သဘောရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။မေ၏။ရူပံ၊သည်။ ဝေါ၊ဤ သို့ သဘောရှိသည်။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်" ဟူသော။တော၏။ဝသော။သည်။ဝတ္တတိ၊ဖြစ်သလော။ဣဒါ၊ပြီ။ဝေါ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးတော်မူအပ်သော်။ နိဂ္ဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂ္ဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ "အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဒါနိ၊ ၌။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ ဒါနိ၊ ၌။ တေ၊ သင်၏။ တုဏ္ဍီဘာဝဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ နု ကာလော၊ အခါမဟုတ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ သဟဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်ပါလျက်။ နု ဗျာကရောတိ၊ မဖြေကြား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဗွေဝ၊ကျ၍အရပ်၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလတိတိ၊ ကွဲလတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဝဇိရပါဏိ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ ယက္ခော၊ သိကြားသည်။ အာယသံ၊ သံဖြင့် ပြီးသော။ အာဒိတ္တံ၊ မီးလျှံအဆင်းရှိသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ အလွန် တောက်ပသော။ သဇောတိဘူတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်တောက်ပသော။ ဝဇိရံ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ စွဲကိုင်၍။ နိဂဏ္ဌာ ဥတ္တာသာ၊ သော။ သစ္စကသာ၊ ၏။ ဥပရိဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်ထက်၌။ "နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ အယံ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ပ။ အသ္သ၊ထိုသစ္စက၏။ မုဒ္ဓံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဇဋ္ဌေ၊ ၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ စိတ်။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဇိရပါဏိ၊ သော။ တံ ခေါ်ပနယက္ခံ၊ ကို။ ဘဂဝါစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ရင်း။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကောစ၊ သည်ရင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သော အမွေးရှင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှင်သော အမွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေव၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ မှီခိုရာဟူ၍။ ဂဝေသိ၊ ရှာမှီးလျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ လျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂဝေသိ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ လျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂဝေသိ၊လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဋိစ္စတု၊ မေးတော်မူပါ။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဖြေကြားပါအုံ့"ဟူသော။ တေ၊ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဥ၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ မနသိ ကရောဟိ။ လော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ မနသိ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဗျာကရောဟိ၊ လော့။ တေ၊ သင်၏။ ပုရိမေနဝါ၊ ရှေ့စကားနှင့်လည်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကားသည်။ ပစ္ဆိမေနဝါ၊ နောက်စကားနှင့်လည်း။ ပုရိမံ၊ ရှေ့စကားသည်။ နခေါ် သန္ဓိယတိ၊ မစပ်။ ဝါ၊ မည်။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ ။(အကြင်း သညာ သခ်ါရ ဝိညာဏ ဝါကျမျှားသိလောက်ပြီ)။

(ရှေ) အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။မနသိ ကရောဟိ၊ လော့။ ပ။ရှုပ်၊ ရှုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ ပန။အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊မမြဲ။တံ၊ထိုရုပ်သည်။ဒုက္ခံဝါ၊ဆင်းရဲလော။သုခံ ဝါ၊ချမ်းသာလော။ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ "တေ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ တည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊တည်း" ဟူ၍။ "သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။" ကလ္လံနု၊ လျော်ကန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ (အကြင်းဝေဒနာ-စသည် သိလောက်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။(နုခေါ် အနက်မဲ့ကြုံ) ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အလ္လီနော၊ ကပ်ငြိလျက်။ ဒုက္ခံ၊ ဆို။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဗ္ဘောသိတော၊ မျှိမတတ် စွဲလမ်းလျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။"တေ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ပ။ အတ္တာတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ 'သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ အပိ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း။ဒုက္ခံ၊ ကို။ပရိဇာနေယျ နုခေါ်၊ပိုင်းခြားမှ သိနိုင်ရာသလော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊

ဆင်းရဲ(ဒုက္ခ)ကိုမူလည်း။ပရိကေ္ခပေတ္တာ၊ အကြောင်းမဲ့ ကုန်ခန်းစေ၍။ ဝိဟာရေယျ နုခေါ၊ နေနိုင်ရာ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဝေဿန္တေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အလ္လီနော၊ လျက်။ပ။ သမနုပဿတိ နု၊ ရှုသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိံ ဟိ နောသိယာ၊အဘယ်မှာ မရှိဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။တော်၊ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ ဝေ၊ ဤမိန့်တော်မူတိုင်း ရှုရာရောက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဥ၅၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရ-ဂဝေသီ၊ အနှစ်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော။ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန် အလို့ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဏ္ဍံ၊ ထက်သော။ကုဌာရိံ ၊ ဓားမကို။အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ ဝနံ၊ သို့။ ပဝိသေယ္ယ၊ ဝင်ရာ၏။,သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သော။ နဝံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖူးတံမဖြစ်သေးသော။ မဟန္တံ၊ သော။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျောတုံးကို။ ပသေယ္ယ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။မူလေ၊ ၌။ ဆေတ္တွာ၊၍ ။ အဂ္ဂေ၊အဖျားဝ်ဉ်။ ဆိန္နေယျ၊ ရာ၏။အဂ္ဂေ၌။ ဆေတ္တွာ၊ ၍။ ပတ္တဝဋ္ဋိံ ၊ ငှက်ပျောပတ်ရစ်ကို။ ဝိနိဗ္ဗဋေယျ၊ ခွါရာ၏။ သော။ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောပင်၌။ ပတ္တဝဋ္ဋိံ ၊ ကို။ ဝိနိဗ္ဗဋေန္တော၊ ခွါသည်ရှိသော်။ဖေဂ္ဂုမ္ဟိ၊ အကာမျှကိုသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊မရရာ။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ကုတောဝ၊အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ဝေမေဝခေါ၊လျှင်။တံ့၊သည်။မယာ၊သည်။ သကာသေ ဝါ၊ဒေ၌။ သမနုယုဇ္ဇိယမာနော၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။. သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်သည် ရှိသော်။သမနုဘာသိယမာနော၊အကြောင်းကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ ရိတ္တော၊ အနှစ်သာရမှုဏ်း၏။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ အပရဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်း၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တေ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၌။ ပရိသတိ၌။ပ။ မနုဿဘူတသာ၊၏ (တုန်လှုပ်ရာ၌။)ကော ပန ဝါ၊ဒေါ၊နည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဧသော ဝါစာ၊ကို။ ဘာသိတာ ခေါ ပန၊ ဆိုအပ်ဘူးသည် မဟုတ်လော။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။တုယှံ ခေါ၊ သင်၏ကား။နုလာဌာ၊ နဖူးမှ၊ မုတ္ထာနိ၊ ထွက်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ သေဒဖုသိတာနိ၊ ချွေးပေါက်ဘို့သည်။ ဥတ္တရုသက်ံ ၊ ကိုယ်ရံ့ကို။ ဝိနိဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖောက်ထွင်း၍။ ဘူမိယံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ မယှံ ခေါ၊ငါ၏ကား။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယသ္မိံ ၌။သေဒေါ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ဣဘိ၊ဤ သို့မိန့်၏။ ဣဘိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ တသ္မိံ ပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ ကာယံ၊ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နိဂ္ဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ ။ မဂ္ဂုဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္ထက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဈာယန္တော၊ ကြံမှိုင်လျက်၊ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝါ၊ တဖန်ပြန်ဆိုရန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ နိသီဒိ၊ပြီ။

ဥ၆၀။ အထခေါ၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊သော။ ဒုမ္မုခေါ၊သည်။ တုဏ္ဍီဘူတံ၊ သော။ မဂ္ဂုဘူတံ၊ သော။ ပတ္ထက္ခန္ဓံ၊ သော။ အဓောမုခံ၊သော။ ပဇ္ဈာယန္တံ၊ သော။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ သော။ နိဂ္ဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"ဘဂဝါ၊ ရှင်း။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။ မိ၊

ဘကျွန်ပ်၏ (ဥာဏ်၌။) ပဋိဘာတီဘိ၊ ထင်လာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဒုမ္မ၊ခ၊တံ၊ သင်၏(ဥာဏ်၌။) ပဋိဘာတု၊လော့။ ဤတိ၊သို့။ .ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ သေယျ၊ထာပိ၊ ကား။ဂါမဃ ဝါ၊၏ရင်း။ နိဂမဃ ဝါ၊၏ရင်း ။အဝိဒူရေ၊၌။ ပေါက္ခ၊ရဏီ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တတြ၊ ထိုရေကန်၌။ ကဏ္ဍ၊ကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ အဃ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။ အထခေါ၊၌။ သမ္မာဒုလာ၊ ကုန်သော။ ကုမာရကာဝါ၊သူငယ်တို့သည်ရင်း။ကုမာရိကာဝါ၊ သူငယ်မတို့ သည်ရင်း။တမ္ပာဂါမာဝါ၊ထိုရွာမှ,ရင်း။တမ္ပာ နိဂမာဝါ၊မှ,ရင်း။နိက္ခမိတ္ဝာ၊၍။ ယေန၊၌။သာပေါက္ခ၊ရဏီ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံပေါက္ခ၊ရဏီ၊ သို့။ သြဂါဟေတ္ဝာ၊သင်္ဘောဆင်း၍ ။တံကဏ္ဍ၊ကံ၊ကို။ဥဒကာ၊မှ။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ထလေ၊ ကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌာ-ပေယျုံ၊ တည်စေကုန်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။ဟိ၊မှန်၏။ သောကဏ္ဍ၊ကော၊သည်။ ယညေဝအဋ္ဌ၊အကြောင် အကြောင်လက်မကို။ အဘိနိန္နာမေယျ၊ သူငယ်တို့သို့ ရွှေ့ရှု,ညွှတ်စေရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကို သာလျှင်။ တေ ကုမာရကာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တာကုမာရိကာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သား ချောင်းဖြင့်ရင်း။ ကထလေနဝါ၊ အိုးခြမ်းဖြင့်ရင်း။ သဏ္ဌိ,နွေယျုံ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္ဘဇ္ဇေယျုံ၊ ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္မလိဘဇ္ဇေယျုံ၊ အကြွင်းမဲ့ချိုးကုန်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဝေဟိ၊ဤ၌သို့အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ချိုး အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။သောကဏ္ဍ၊ကော၊သည်။သဏ္ဌိ,နွေဟိ၊ကုန်သော။ သမ္ဘဂ္ဂေဟိ၊ကုန်သော။ သမ္မလိ ဘဂ္ဂေဟိ၊ကုန်သော။သမ္ဘေဟိ၊ကုန်သော။အဇ္ဇေဟိ.တို့ဖြင့်။ပုဗ္ဗေသေယျထာပိ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့။ပုန၊တဖန်။ တံပေါက္ခ၊ရဏိ ၊သို့။ သြတရိတုံ၊ဌ၊။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ နိဂဏ္ဌ ပုတ္တာ၊ သော။ သစ္စကသာ၊၏။ ယာနိ ဝိသူကာယိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသောခြောင့်တို့သည်။ ယာနိဝိသေဝိတာနိ၊အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသော မာန်ထောင်ခြင်းတို့သည်။ ယာနိ ဝိပ္ပန္နိတာနိ၊အကြင်ဒိဋ္ဌ တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) သဗ္ဗာနိ၊ကုန်သော။ တာနိပိ၊ ထိုအယူတို့ကို လည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဏ္ဌိ,နွာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘဂ္ဂါနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္မလိဘဂ္ဂါနိ၊ အကြွင်းမဲ့ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ဒါနိ၊၌။နိဂဏ္ဌပုဗ္ဗော၊သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ပုန၊တဖန်။ ဝါဒါဓိပ္ပါယော၊ ဝါဒတင်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒန္တိ နိပါတမတ္တံ။ အဒ္ဒကထာ)။ ဘဂဝန္တံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ဌ၊။ အဘဗ္ဗောစ၊မတိုက်သည်သာ။ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ နိဂဏ္ဌ ပုတ္တော။သော၊သစ္စကော၊သည်။လိစ္ဆဝိပုတ္တံ၊ သော။ဒုမ္မုခ၊ ကို။ဒုမ္မုခ၊ ဒုမ္မုခ။တုံ့သည်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဒုမ္မုခ၊ ဒုမ္မုခ။ တုံ့သည်။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ။နှ မန္တေမ၊ မတိုင်ပင်ကုန်။ ဤ၊ ဤအရပ်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ မန္တေမ၊ ကုန်၏။ (ဤတိ၊ သော။) ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၃၆ခ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အမှာကဉ္စေဝ၊ ငါတို့၏ရင်း။အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ များစွာသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ရင်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊တည်စေလော့,ဧတံ ဝိလာပံ၊ထိုစကားသည်။ဝိလပိတံ မညေ၊ ယောင်ယမ်းပြောဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ကိတ္တာဝတာ၊ အာဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ သာဝကော၊ သည်။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုကျင့်သည်။ သြဝါဒပတိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာ ပြုကျင့်သည်။ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။သတ္တ,သာသနေ၌။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံ.ကဒထာ၊ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လား တွေးတောခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါးသော ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မေး၏။

အဂ္ဂိဝေဿနဲ့၊ နဲ့။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။မမ၊၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတိတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော့။ ယံရှပ်၊ အကြောင်ရှိပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၌စပ်)။အဗ္ဗဿ်ဘ်ဝါ၊ အဗ္ဗဿ်ဘ်သန္ဓာန်၌လည်းဖြစ်သော။ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္ဓာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ယံရှ ပ်၊ သည်။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရှ ပ်၊သည်။ ဟီနံဝါ၊သော။ ပဏီတံဝါ၊ သော။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံရှပ်၊သည်။ အတ္ထိ၏။သမ္ပဿ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ရှပ်၊ ဤရှပ်ကို။ (ပဿတိ၌စပ်)။ "တေ၊ရှပ်၊သည်။ မမ၊ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နဲ့၊မဟုတ်။ သော၊သည်။ အဟံ၊သည်။ နဲ့ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊သည်။မေ၊ငါ၏၊ နဲ့ အတ္တာတိ၊အတ္တမဟုတ်" ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ ခီဏာ-

သဝေါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိသော။ ကတ-ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော)ဝန်ရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိသော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဲ့။ ဣဒ၊ဌ်ဒ်။ပ။ အနုပါဒါယ၊ရှ်။ ဝိမုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နဲ့။တ္တောဝတာ၊ဖြင့်။ပ။ဝိမုတ္တော၊သော၊ဘိက္ခု၊သည်၊ဟောတိ၏။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဲ့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒဿနာနုတ္တရိယေန၊ အမြင်အထူးနှင့်ရင်း၊ပဋိပဒါနုတ္တရိယေန၊အကျင့်အထူးနှင့်ရင်း။ ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယေန၊လွတ်မြောက်ခြင်းအထူးနှင့်ရင်း။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထူးမြတ်ခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နဲ့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ တထာဂတ-ညော၊ ကိုသာလျှင်။ "သော ဘဂဝါ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)သိတော်မူ၏။ ဗောဓာယ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဒမထာယ၊ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ကို၊ ဒေသေတိ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူ၏။ သမထာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၏။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ တိဏ္ဏော၊ (သြဃလေးပါးကို)ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ တရဏာယ၊ (သြဃလေးပါးကို) ကူးမြောက်စေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ (ကိလေသာမီး)အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ(ကိလေသာမီး)အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိတိ၏"ဟူ၍။ သက္ကရောတိ၊ အရှိအသေပြု၏။ ဂရုကရောတိ၊ အလေးပြု၏။ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိ-၂။ ဝေ၊သို့။။ ဝုတ္တော၊သော်။ နိဂ္ဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊မ။ ယေ မယံ၊ အကြွင်ငါတို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဝါဒေန၊ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာသာဒေတဗ္ဗံ၊ ထိပါးအပ်၏ဟူ၍။ အမည္ကိမ္ပ၊ ထင်မှတ်ကြပါကုန်၏။ (တေ) မယမေဝ၊ (ထို)ငါတို့သည်သာလျှင်။ ဓံသီ၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလိုလို့ရှိကုန်၏။ (တေ)မယံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဂဗ္ဗာ၊

နှုတ်မာန်ရှိကုန်၏။ တောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊မှန်၏။ ပဘိန္နံ၊ အမှန်ယစ်သော။ ဟတ္ထိ ၊ ဆင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ ပုရိသဿ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ မဖြစ်ရာသည် သာတည်း။ တောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပဇ္ဇလိတံ၊ အရောင်တောက်သော။ အဂ္ဂိကဋ္ဌံ၊ မီးပုံကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ပုရိသဿ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ကို။ အာသဇ္ဇ၊၍။ ပုရိသဿ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ တည်း။ တောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊မှန်၏။ အာသီဝိသံ၊လျင်သော အဆိပ်ရှိသော။ ဃောရ၀ိသံ၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသောမြွေကို။ အာသဇ္ဇ၊၍ ။ ပုရိသဿ၏။သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ၍။ ပုရိသဿ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ တည်း။ပ။ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ သ္မာတနာ ယ၊ နက်ဖန်အလို့ငှါ။ မေ၊၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ၊ အဓိ၀ါသေတုတိ၊ လက်ခံတော်မူပါ ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊သည်။တုဏ္ဏီဘာ၀ေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း ဖြင့်။ အဓိ၀ါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၎င်း။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂ၀တော၏။ အဓိ၀ါသနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊၍။ တေ လိစ္ဆ၀ီ၊ ထိုလိစ္ဆ၀ီတို့ကို။ "ဘောန္တော်လိစ္ဆ၀ီ၊တို့သည်။ မေ၊ ၏ (စကား၊ကို။) သုဏန္တု၊ ကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ မေ၊ ငါသည်။ သ္မာတနာယ၊ ဌ၊။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုသို့ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်သောကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ အသာ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏ဟူ၍။ မညေယျာထ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ (တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။)မေ၊ငါ၏(အထံ၌။) အာဘိဟာရေယျာထာတိ၊ ရှေးရှု့ဆောင် ခဲ့ကြကုန်လော့"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ဆိုပြီ။ အထခေါ၎င်း။ တေလိစ္ဆ၀ီ၊တို့သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊၏ (အထံ၌)။ပဌမတ္ထာနံ ထာလိပါကသတာနိ၊ ငါးရှာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွမ်းချက်အိုးတို့ကို။ ဘတ္တာဘိဟာရံ၊ ရှေးရှု့ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ (သာမည-ကံ ဝိသေသ-ကံတို့၏)။အာဘိဟာရိ ်သု၊ ရှေးရှု့ဆောင်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၎င်း။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ သကေအာရာမေ၊ မိမိအရံ၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ် သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲတွယ်ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋိယာဒါပေတ္ဝာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ "ဘောဂေါတမ၊မ။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပြီးပါပြီ"ဟူ၍။ ဘဂ၀တော၊ အား။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ လျှောက်စေ၏။

အထခေါ၎င်း။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ ၎င်း။ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊၍ ။ ပတ္တစီ၀ရံ ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ ယေန၊ဌာန်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊၏။ အာရာမော၊ သည်။ (အတ္တို၏)။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍ ။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ဌာန်။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အထခေါ၎င်း။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ဖြင့်။ သယတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပ၀ါရေသိ၊ ကောင်းစွာတားမြစ် စေပြီ။အထခေါ၎င်း။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။သစ္စကော၊သည်။ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ဘုတ္တာ၀ိ ်၊ဆွမ်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ သြနီတ ပတ္တပါဏိ ်၊သပိတ်မှဖယ်ထားသော လက်ရှိသည်ကို။(ဥ တ္ဝာ၊၍။) အညတရံ၊သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။အာသနံ၊ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ကေမန္တံ၊၎င်း။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကေမန္တံ၊၎င်း။ နိသိန္နောခေါ၊သော။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ-ဣမသ္မိ ်ဒါနေ၊

ဤကောင်းမှု၌။ယံပုညဉ္စ အကြင်ကုသိုလ်အကျိုးရင်းသည်ရင်း။ ယော ပုညမဟိစ၊အကြင်မျှသော ကုသိုလ် အကျိုးထူးသည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထိုအကျိုးရင်း အကျိုးထူးသည်။ ဒါယကာနံ၊ ပေး လှူသူ ဒါယကာတို့၏။ သုခါယ၊ ဌာ။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပါစေ" ဟူသော်။ တေ၊ကို။ 'အဝေါစ၊ဖြို။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။တာဒိသံ၊ သင်ကဲ့သို့သော။ အဝိတရာဂ၊ တပ်စွန်းခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတ ဒေါသံ၊ပြစ်မှားခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းမကင်းသေးသော။ ဒက္ခိဏေယ္ယံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှု အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်။ဒါယကာနံ၊တို့အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဝီတရာဂ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းပြီးသော။ ဝီတဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကင်းပြီးသော။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကင်းပြီးသော။ ဒက္ခိဏေယ္ယံ၊ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍ ။ ယံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊သည်။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ပြီ။

ပဌမံ၊ သော။ စူဠသစ္စကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

၃၆၄။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ကူဋဂါရသာလာယံ၊ ပေးမြဲ)။ ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ဘဏ္ဍာသမယ်၊ ၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သည်။ပ။ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အထခေါ မှ ဗဟုဇနဿ-တိုင်အောင် စူဠသစ္စကအတိုင်း ပေး)။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ ဤသစ္စကသည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို အလိုရှိ၏။ ခမ္မဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစဲပြု၍။ မဟာဇနော၊ တမဟာတ်မျှ။ နိသီဒတူတိ၊ ထိုင်တော်မူပါလေ့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (နိသီဒိမှ ဘဂဝန္တံတိုင်အောင် စူဠသစ္စကဋ္ဌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၆၅။ ဘောဂေါတမ၊မ။ဧကေ၊ကုန်သော။ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဘာဝနာနုယောဂံအနု၊ ကာယဘာဝနာကို လိုက်သပြုခြင်း၌။ ယဒေဝ၊ ယုတ္တာ၊ ယုဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍]။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ စိတ္တဘာဝနံအနု၊ စိတ္တဘာဝနာ၌။ယဒေဝ၊ ယုဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နောဝိဟ-ရန္တိ၊ မနေကုန်။

၁။ အဝိတရာဂ၊ ဝီတရာဂ-ကို သဒ္ဒတ္ထပေးလိုက နု ဝီတရာဂေါတိ ဝီတော ရာဂေါ ဟောဟာတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ နှင့်အညီ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ မယုတ်သော။ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသော-ဟုပေး။ အဝိတဒေါသံ၊ ဝီတဒေါသံ စသည်နည်းတူ။

၂။ ကာယဘာဝနာတိ ပန ဝိပဿနာ ဝုစ္စတိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကာယသ္မာ အသုဘာနိစ္စာဒိ ကာယာနုပဿနာ ကာယဘာဝနာ။ ဋီကာ။ ။စိတ္တဘာဝနာတိ သမထো ဝုစ္စတိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။အနုယုတ္တာဒိ ယုတ္ထ-သည် အကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ကြိယာဖြစ်အုံ့၊ အနုသည် ကမ္မဋ္ဌာနဝစနီယ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂံပုဒ်ကို အနုနှင့်တွဲ၍ ကာယဘာဝနာ နုယောဂံ အနု၊ ဒု-ဟု ပြန်။ အနုကို ယုတ္ထာနှင့်တွဲ၍ အနုကို ပုနပ္ပုနံ၊ ယုတ္ထာ-ကို ယောဇနတ္ထကြောင့် အဖန်တလဲလဲ ယုဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ဟု မပြန်လင့်။ အကယ်၍ အနုသည် ဓာတုတ္ထဝိသေသက ဥပသာရပုဒ်ဖြစ်အုံ့၊ ယုတ္ထာ-၌ ဟုဧဝေတ်သည် ယောဇနတ္ထယုဉ်ခြင်း အနက်မဟောတော့ဘဲ ဝါယာမတ္ထ အားထုတ်ခြင်း အနက်ကို ဟောတတ်။

ဘောဂေါတမ၊မ။ဟီ၊မှန်၏။ ဝေ၊ ထိုရဟန်းပုံ၊ကားတို့သည်။ သာရိရိက၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘုရားပဋိမ်း၊ ရှေးခ၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ သာရိရိကာယ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝမ္ဟောပိ၊ ပေါင်း၏ တောင့်တင်းခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံဘိ၏။ ဟဒယမ္ပိ၊ နှလုံးသည်လည်း။ ဖလိဿတိ နာမ၊ ကွဲတုံဘိ၏။ဥဏ္ဏာ၊ ပူသော။ လောဟိတမ္ပိ၊ သွေးသည်လည်း။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂမိဿတိ နာမ၊ အန်ထွက်ဘိ၏။ ဥမ္မာဒမ္ပိ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ စိတ္တက္ခေပမ္ပိ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ ပါပုဏိဿတိနာမ၊ ရောက်တုံဘိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဿ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ ဘေဒါ၊တွေ့၊ ထိုစိတ်သည်။ ကာယနွယ်၊ ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသဲ့သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အဘာဝတော၊ မပွါးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော ပွါးခြင်း၌ အဖန်ဖန် ယှဉ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အဘာဝတော၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဿ မယ္ဟံ၊ အား။ "အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ နော ဝိဟရန္တိတိ၊ကုန်၏" ဟူသော။ဝေါ၎ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၎င်းသို့သော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုဗ္ဗိ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကိန္တိ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာယဘာဝနာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပွါးခြင်းကို။ တေ၊ သင်သည်။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ၎င်းသို့ မေးတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ၎င်းကာယဘာဝနာဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝစ္ဆော၊ ဝစ္ဆအနွယ် ဖြစ်သော့။ နုန္နော၊ နန္ဒသည်ရင်း။ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စအနွယ်ဖြစ်သော။ ကိသော၊ ကိသသည်ရင်း။ မဂ္ဂလိဂေါသာလော၊ မဂ္ဂလိဂေါသာလသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေ၊ ၎င်းတို့သည်။အစေလကာ၊ အဝတ်မရှိ.ကုန်။ (အကြင်းကို မဟာသီဟနာဒသုတ်စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးထားသော အနက်တိုမှ၍

ယင်းသို့ ဝါယာမတ္ထဟောခဲ့သော ယုံဂေတ်လည်း၊ သကမ္မကခေတ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်း အနုလည်း ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်ပဲ ဓာတ္တတ္ထဝိသေသကဥပသာရ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂ-ပုဒ်သည် ကမ္မပ္ပ-ဝစနီယအယှဉ်မဟုတ်သည့်အတွက် ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ သုတ်ဖြင့်ပင် ဝိုးဝိုးကမ္မတ္ထ အနက်ကို ဟောပါ။ ထို့ကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂ်၊ ကာယဘာဝနာ၌ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို ဟု ပြန်ဆိုမှ၊ အနုကိုလည်း ဥပသာရ ဖြစ်သည်အားလျှော်စွာ ယူတ္ထာနှင့် တွဲ၍ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ဟု ပြန်ဆိုလေ။

ယုဇ္ဈခေတ်ကဲ့သို့ အကမ္မကခေတ်၏ ရှေ့ဦးရှိသော အာဘိ ပရိ အနု-စသည်တို့သည် ဓာတ်ကို အထူးပြုအံ့၊ ၎င်း အာဘိစသည်တို့သည် ဥပသာရ၊ အထူးမပြုအံ့၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ၎င်းတို့ ရှေ့ရှိ ကာယဘာဝနာ နုယောဂ်-စသော ဒုတိယန္တပုဒ်တို့ကိုလည်း ၌ ဟူ၍ရင်း၊ ကို-ဟူ၍ရင်း၊ ၂-မျိုးပေးနိုင်သည်။

ယင်းသို့ နှစ်မျိုးရသော အရာမျိုး၌ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဝိဝေက် နာနုသိက္ခန္တိတိ တိဏ္ဏံ ဝိဝေကာနံ အညတရံ နာနုသိက္ခန္တိ-ဟူ၍ရင်း၊ စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥဏ္ဏာ-ဒိုကပ္ပဝနမနုယုတ္တောတိ ဥဏ္ဏာ-ဒိုကဝိဝိယံ အနုယုတ္တော-ဟူ၍ရင်း ဖွင့်ဆိုလေ့ရှိကြကုန်၏။ အဓိပ္ပါယ် နှစ်ရပ်လုံး သက်ဆိုင်နိုင်သော်လည်း ဒုတိယာ၊ အလိုရှိသောအခါ စာပိုဒ် ၆၅-၌ စေတော သမထ မနုယုတ္တောတိ စေတော သမထေ ယုတ္တော-ဟူ၍ရင်း ဇောရိယံ အနနုယုတ္တောတိ ဇောဝရေ အနနုယုတ္တော-ဟူ၍ရင်း စာပိုဒ် ၆၃-၌ အနု အာဘိ သေည်တို့၏ ရှေ့ရှိ စေတော သမထ-စသော ဒုတိယန္တ ကို သတ္တမျန္တဖြင့် ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဤနည်းမျိုး၍ အလားတူ ပုဒ်တို့ကို သိလေ။

သိလေ။ ကေဝုစ် ဗဟုဝုစ်မျှသာထူး၏။ ဝိဟရန္တိတိ-ဌိတိ ကို ဣတိ အယဲ၊ တည်း-ဟု ပေးလေ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တာဝတ်ကနေ၀၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေန္တိကိ ပန၊ မျှတကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ၌။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ အလုံ့မှန်မြတ်ကုန်သော။ ခါဒနီယာနိ ခါဒနီယာနိ ခဲဘွယ်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ ကုန်သော။ သာယနီယာနိ၊ လျှက်ဘွယ်တို့ကို။ သာယန္တိ၊ စပ်ကုန်၏။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ ကုန်သော။ ပါနာနိ၊ သောက်ဘွယ်တို့ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣမံ်ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေန္တိနာမ၊ ယူစေသည် မည်ကုန်၏။ ဗြူဟေန္တိနာမ၊ ပွါးစေသည် မည်ကုန်၏။ မေဒေန္တိနာမ၊ အဆီဖြစ်အောင် ပြုသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပုရိမံ၊ ရှေ့ဦးဖြစ်သော ပြုကျင့်နိုင်ခဲသော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ယံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဥပစိနန္တိ၊ တိုးပွါးစေကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ အာစယာပစယော၊ တိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ကိန္တိ ပန၊ လျှင်။ စိတ္တဘာ၀နာ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ သုတာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ စိတ္တဘာ၀နာယ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊သည်။ပုဗ္ဗေ၊ မေးတော်မူအပ်သည်။ သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တေ၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ နသမ္မာယာသိ၊ ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်။

ဒုဗ္ဗဂ်။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ "အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ သင်သည်။ပုရိမာ၊ သော။ ယာပိခေါ၊ သော ကာယဘာ၀နာ၊ကိုလည်း။ ဘာသိတာ၊ဆိုအပ်ပြီ။ သာပိ၊ ထိုကာယဘာ၀နာသည်လည်း။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကာယဘာ၀နာ၊ သည်။ နော၊ မဖြစ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာယဘာ၀နမ္မိ၊ ကိုလည်း။ နု အညာသိခေါ၊ မသိသည်သာတည်း။ တုံ၊ သည်။ စိတ္တဘာ၀နံ၊ ကို။ ကုတော ဇာနိဿသိ၊ အုံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ ယဿ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘာ၀ိတကာယော စ၊ မပွါးမျှားအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ရင်း။ အဘာ၀ိတစိတ္တော စ၊ မပွါးမျှားအပ်သော စိတ်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာ၀ိတကာယော စ၊ ပွါးမျှားအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိသည်ရင်း။ ဘာ၀ိတစိတ္တော စ၊ ပွါးမျှားအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုအခြင်းအရာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာ၀ုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ဟောကြားပေအုံ့"ဟူသော ။တေ၊ ကို။အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အရှင်။ ၀ေ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော၊ သစ္စကော။ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

ဒုဗ္ဗဂ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အဘာ၀ိတကာယော စ၊ သည်ရင်း။ အဘာ၀ိတစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဿုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုခသ်ာရုဂီ စ၊သုခ၀ေဒနာ၌ လွန်စွာ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်း။

ဟောတိ၊ ၏။ သုခသာရဂိတဠ၊ သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာတပ်စွန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ အာယဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏သန္ဓာန်၌။ သာ သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယံ၊ ၏။နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊သည်။သမာနော၊၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ကိလမတိ၊ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဠိ ၊ရင်ကိုတီး၍။ ကန္ဒတိ၊ငိုကြွေး၏။သမ္မောဟံ၊တေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဂ္ဂိ ဝေယျန၊ နဃ။ တဿ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ဖြစ်ပေါ် လာပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သော သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်း။ ကာယဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊နည်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။အဂ္ဂိဝေယျန၊ နဃယဿကသ္ဆစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ဥဘတောပက္ခံ၊ နှစ်ဘို။ ဝါ၊ နှစ်ပါးသော အတ္ထိရှိသည်ဖြစ်၍။ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။သုခါဝေဒနာ၊ သည်။စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ကာယဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေယျန၊နဃ။ ..ဝေ၊ခေါ်။လျှင်။ အဘာဝိတကာယောစ၊ သည်ရင်း။ အဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၉။ အဂ္ဂိဝေယျန၊ နဃ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ပ။ သုဘဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား။ပ။ ဟောတိ"တိ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။အဝေါစ၊ပြီ။

၃၇၀။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿန္နော၊ ကြည်ညို၏။ ဟိ၊ အခကြောင်းကား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဘာဝိတကာယော စ၊သည်ရင်း။ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဂ္ဂိဝေယျန၊ နဃ။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်သည်။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ ဥပနိယ၊ကပ်ဆောင်၍။ အယံ ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ တေ၊ သင့်အား။ အဟံ၊ သည်။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဆိုပေအုံ့။ အဂ္ဂိဝေယျန၊ နဃ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္မာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်(သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္မာ၊ (ဖုံးလွှမ်း) ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တတ်တတော၊ ထိုအခါ၌။ ဝဘ၊ စင်စစ်။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ သင်၏အကြောင်းသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယထာရူပါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော၊ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။တထာရူပါ၊ သော။သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ နု ဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု၊ မဖြစ်ပေါ် လေယောင်တကား။ ယထာရူပါ၊ သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ ပ။ နဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု၊မဖြစ်ပေါ် လေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၇၁။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ကိ ဟိ နော သိယာ၊အာဘယ်မှာ မဖြစ်ဖဲ့ ရှိပါအုံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဣဒ၊ ဤသာ့သနာတော်၌။ သမ္ဗော်ဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေ့၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဏ္ဍာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးခဲ့သော။ ဗောဓိသတ္တဿော၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာ လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါအား။ "ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်ရှင်နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာ၀သတာ၊ နေသူသည်။ ကေန္ဒပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ ကေန္ဒပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နု သုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ။ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ရဟန်းပြုရမူကား ဧကာင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (၃၇၁-စာပိုဒ်အကြွင်းနှင့် ၃၇၂-၃၇၃-စာပိုဒ်တို့သည် ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၇-၂၇၈-၂၇၉နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏)။

၃၇၄။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အပိ သု၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အသုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူး ကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ (အနု အစ္ဆရိယာ) အဖန်ဖန်အံ့သြဘွယ် ကောင်းကုန်သော။ တိသော။ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မ၊ ငါ၏(ဥဘဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု၊ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္မော၊ ကျီးအစေးရှိသော။ အလ္လံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ "အဂ္ဂिं၊ မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေဿामိ၊ ဖြစ်စေအုံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအုံ့"။ ဣတိ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာရာ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု၊ တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သေပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္မော၊ သော။အလ္လံ၊သော။အမုံ ကဋ္ဌံ၊ ထိုသင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်ဘိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂिं၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ၊အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျ၊အပိနု၊ ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣဒံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထို၎င်းသင့်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊သည်။ အလ္လံ၊ ဝိုစွပ်၏။ သုသ္မော၊ အစေးနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာ၀ဘာဂီ ဧ၀၊ အဖို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ဧ၀မေ၀ခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ယေ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ကာယေန စေ၀၊ ဖြင့်ရင်း။စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကာမေဟိ၊ ၀တ္ထုကာမ ဘို့။ အ၀ူပကဋ္ဌာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏ ပြာဟ္မဏတို့၏ (သန္ဓာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒေါ၀၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယော ကာမသ္နေဟော၊အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်ရင်း။ယော ကာမမုစ္ဆာ၊အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသောတွေ၀ေခြင်းသည်ရင်း။ယော ကာမပိပါသာ၊အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်းသည်ရင်း။ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသကဲ့ရင်း။ (ဟောတိ၏။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဗ္ဗူဠှတ္တာ၊ မီမိသန္ဓာန်၌။ သုပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။

နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ။ အကြောင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်သမဏဗြာဟ္မဏာဘိုသည်။ သြပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိမ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ကြားအုံ့။ တေ၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ ဥာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ (သစ္စာလေးပါးကို)ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သြပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော့။ တိမ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ကြားအုံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဥာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘဒ္ဒ။ အဿုတ ပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ ပဋ္ဌမာ၊သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၇၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘဒ္ဒ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရိပေါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊သော့။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ကား။သသ္သေဟိ၊ သော။အလ္လိ၊ သော။ ကဋ္ဌ၊ ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ကုန်း၌။နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ဘဒ္ဒ။ ပုရိသော၊ သည်။ "အဂ္ဂိ"ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယာမိ၊ အုံ့။ တေဇော၊ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ အုံ့"။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရိတရိ"ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။ ဘောဂေါတမ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သဿ္ဆေဟိ၊ သော။ အလ္လိ၊ သော။ အဒုံ ကဋ္ဌ၊ ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ၌။ ကိဠာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုယပ်ဝင် ထားအပ်သော်လည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ ကိလမထသာ၊ ၏။ဝိဃာတသာ၊ ၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ပ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၇၆။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘဒ္ဒ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရိပေါ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောဋ္ဌပေါ၊ အစေးမရှိသော ။ကဋ္ဌ၊ထင်းကို။ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ၌။နိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတ ပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ ကုန်သော။ တိယော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဋ္ဌိဘာသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ပ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွားမျိုး။ အာဒါယ၊ အဖျော်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (အံကြိတ်၍)။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။(ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍)။စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊အကုသိုလ်စိတ်ကို။ယံနူန အာဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယံ၊ ဖိန်ပ်ရမ္ဟကောင်းလေစ့။ယံနူန အာဘိနိပ္ပဇ္ဇေယ္ယံ၊ ဖိညှစ်ရမ္ဟ ကောင်းလေစ့။ ယံနူန အာဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေရမ္ဟ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။တော်၊ ဤသို့သော ဒုက္ခြဲ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ တိုင်သည်။ပ။ အာဘိသန္တာပယတော၊

၁။ ကောဋ္ဌန္တိ ဝါ သုက္ခကလိဂ်ရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဋ္ဌကောဋ္ဌဘာဝံ အာပန္နန္တိ ကောဋ္ဌပေါ်ဟူသော ဋီကာအလို ထင်းခြောက်အပြစ်သို့ ရောက်သောဟု ယေး။

သော။တသ မယ်ုံ၏။ကစ္ဆေဟိ၊လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ချေးတို့သည်။မုစ္ဆန်ဟိ၊ယိုထွက်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သီသေ၊ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတ္မာဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတ္မာဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ အာဘိနိဂ္ဂဏှယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့။ အာဘိနိပ္ပီဠယျသေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ အာဘိသန္တာပေယျသေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေမေဝ၊ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ မုစ္ဆန်ဟိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။မောဃါသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝိရိယံ၊ သည်။ အသလ္လီနံ၊ မတွန့်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပ္ပဝေနေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာတိတုန္ဒဿ၊ ဝိရိယသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါစ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ ဝေရူပါပိ၊ ဤသို့သောဘာဝရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥပဟန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာသည်။ မေ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

၃၇။အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။တသ မယ်ုံ၏။ "အဟံ၊သည်။အပ္ပါနကံယေဝ၊ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊စတုတ္ထဈာန်ကို။ယံနူ နု ဈာယေယျံ၊နည်း၊ဝင်စားရမူကောင်းစု"ဟူသော။တော်၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဧသော အဟံ၊ သည်။ မုခတောစ၊ ခံတွင်းမှဌင်း။ နာသတောစ၊ နှာခေါင်းမှဌင်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ ၊ ချုပ်တည်း ပိတ်ဆို့ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တသ မယ်ုံ၏။ မုခတောစ၊မှဌင်း။နာသတောစ၊ မှဌင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော်။ ကဏ္ဏသောတေဟိ၊ နှားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထွက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊လွန်ကဲသော။ သဒ္ဒေါ၊အသံသည်။ ဟောတိ၏။ ကမ္မာရာဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။ဓမ္မာနဿ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။မေ၏။မုခတော စ၊မှဌင်း။ပ။ ဟောတိ၏။ပ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တသ မယ်ုံ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါနကံယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော်။ ဈာနံ၊ကို။ယံနူ နု ဈာယေ ယျန္တိ၊ဝင်စားရမူကောင်းလေစု"ဟူသော။ တော်၊သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ သောအဟံ၊ သည်။မုခတော စ၊ မှဌင်း။ နာသတော စ၊ မှဌင်း။ ကဏ္ဏတောစ၊ နှာမှဌင်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တသ မယ်ုံ ၏။ မုခတော စ၊မှဌင်း။ နာသတော စ၊မှဌင်း။ ကဏ္ဏတော စ၊မှဌင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥဟနန္တိ၊ထိခိုက်ကုန်၏။ (တိုးဝှေ့ ကုန်၏လည်းဟူ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော။ သည်။ တိဏဏှန၊ ထက်သော။ သိခရေန၊သံစူးဖြင့်။မုဒ္ဓနိ၊ဦးထိပ်၌။အာဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ထိုးမွှေ့ရာသကဲ့သို့။အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။

၁။ စာပိုဒ် ၅၁-၌ အဌကထာဆရာ ၂-နည်း ဖွင့်သည်၊ ရှုလေ။ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယသည် မတွန့်။ ထင်သောသတိသည် မပျက်ဟူသည် အားထုတ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ဝိရိယသည် မတွန့်၊ ထင်သောကြောင့် သတိသည် မပျက်ဟူလို။

၂။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရုဿာသကံ-ဟု အဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော-ဟု ပေးသည်။ ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော-ဟု မပေးနှင့်။ အတိဝန်အဝိုကား ဝိနည်းအလိုသာ။

ဝေမော၊ ဤအတူသာလျှင်။ မေ၏။မုခတော စ၊မှုရင်း။နာသတော စ၊မှုရင်း။ ကဏ္ဌတော စ၊မှုရင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဒနိ၌။ ဥဟာနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ပ။တိဋ္ဌတိ၏။

အဂ္ဂိဝေဿနုန။တဿ မယ္ဟံ၏။ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သိသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသော ဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿနုန။ ပလဝါ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ဒဠ္ဍေန၊မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့စွာ)သော။ ဝရတ္တကဋ္ဌေန၊သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။သိသေ၌။ သိသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျသေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ (ထားရာသကဲ့သို့ လည်းပဋ္ဌ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေမော၊လျှင်။ပ။နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿနုန။ တဿ မယ္ဟံ၏။ပ။ အဓိမတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝါတာ၊တို့သည်။ ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒကွော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်ဝင်း။ ဂေါဃာတကန္တေ၊ဝါသိ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ဝင်း။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလိုးဓားဖြင့်။ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။အဂ္ဂိဝေဿနုန။ဝေမော၊သာလျှင်။မေ၏။ပ။နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿနုန။တဿ မယ္ဟံ၏။ပ။အဓိမတ္တာ၊ သော။ ကာယသ္မိ၊ကိုယ်၌။ဥဿာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿနုန။ ပလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒွေ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ား နှစ်ယောက်တို့သည်။ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ပုရိသံ၊ ကို။ နာနာ ဗာဟာသု၊ အသီးသီး သောလက်မောင်းတို့၌။ဂဟေတ္မာ၊ကိုင်၍။ အဂ်ါရကာသုယာ၊မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ၊သေယျ ထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္ဘရိတာပေယျုံ၊သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန် မြှိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿနုန။ ဝေမော၊ခေါ်။ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတောစ၊ မှုရင်း။ပ။ နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿနုန။ အပိဿု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်။ မံ၊ငါ့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်ကုန်၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလက်တောတိ၊ သေလေပြီ"ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ကေစွာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာလက်တော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလက်ရောတိ၊ သေမည့် ဆဲဆဲသာ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ပြီ။ ကေစွာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။"သမဏော ဂေါတမော၊သည်။နု ကာလက်တော၊ သေလည်း မသေသေး။ နပိ ကာလက်ရောတိ၊ သေအံ့ ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ သော၊ ထိုနေ ခြင်းသည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဟာရောတ္ထေ၀၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ (အရဟံ၊သည်။) ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ "ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံမှ- ဟောတိ-တိုင်အောင် သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

ဥဂ္ဂ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ဟံ၏။ "အဟံ၊သည်။ သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အစာအာဟာရ ဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံနူန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမူ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဝေ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ အထခေါ၊ဌ်။ မံ၊ ငါ့သို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကုန်၍။ "မာရိသာ၊ အချင်း။ တုံ၊ သည်။ သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သည်။ သမ္ဘသော၊ သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊အံ့။ တဿ-

တော၊ ထိုသင်၏။ လောမကူပေဟိ၊ မြေးတွင်းတို့မှ။ ဒိဗ္ဗောဇ၊ နတ်သြဇာကို။ မယ်၊ တို့သည်။ အရှောဟာရေသောမ၊ သွင်းကုန်အံ့။ တာယ၊ ထိုနတ်သြဇာဖြင့်။ တံ့၊ သည်။ ယာပေသာသီဘိ၊ မှုလတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ်ံ၊ ၏။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ သမ္ဘသော။ သိမ်း။ အဇဋ်တံ၊ အစာမစားခြင်းကို[1]။ ပဋိဇာနေယ်ံ။ သိစေခြားအံ့။ ဣမာစ ဒေဝတာ၊တို့သည်လည်း။ မေ၊၏။ လောမကူပေဟိ၊တို့မှ။ ဒိဗ္ဗောဇ၊ကို။ အရှောဟာရေယ္ယုံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။ တာယစ၊ ထိုနတ်တို့ သွင်းသောနတ်သြဇာဖြင့်လည်း။အဟံ၊သည်။ ယာပေယ်ံ။ အံ့၊ တံ၊ ထိုမှုတခြင်းသည်။ မမ၊၏။ မုသာ၊ ခ္ဆုတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော ခေါအဟံ၊ သည်။ တာဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အလန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

ဒုဂ်ဝ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။တဿ မယ်ံ၊၏။ “အဟံ၊သည်။ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတ်ပသတ်၊ တလက်ဖက် တလက်ဖက် မှုသော။ အာဟာရံ၊ အစာအဟာရကို။ ယဒိ ဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ယဒိဝါ-ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည် ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမူ ကောင်းလေစု”ဟူသော။ တေ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ သောခေါ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ထောက် ထောက်၊သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ယဒိဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကဠာယယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရေသိ ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ယဒိဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရ ယတော၊ သုံးဆောင်သော။တဿ မယ်ံ၊ ထိုငါ၏။ ကာယော၊သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ပိန်ကြွေ့သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသိတိကပဗ္ဗာနိဝါ သေယျ ထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ဝင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိ နာမ၊နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း အဆစ်ဘို့ကဲ့သို့ဝင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည် အဖြစ်ခံကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်ပစ္ဆင်ါနိ၊ အင်ကြိုးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဠဗဒ် သေယျသာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အာနိသဒ်၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝဠဉ္ဇာဝဋ္ဌိသေယျထာပိနာမ၊ပုတီးကုန်းကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်၊ မေ။ ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကော၊ ကျောက်ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္နတာဝနတော၊ မြင့်ချိန်မ့်ချိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အို၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲကျဲကုန်သည်။ (တဲ့လဲကန့်လန့်တို့သည်)။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ဖာသုဋ္ဌေယေ၊နံရိုးဘို့သည်။သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ဂမ္ဘီရေ၊နက်သော။ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်းဌ။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်ဌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြက္ခာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အင်္ဂါဏိ၊ မျက်ကွင်းတို့ဌ။

၁။ အဇ္ဇိတန္တိ အဓိဗာဇနံ-အဌကထာ။ အဇ္ဇိတန္တိတော် အဋ္ဌိတ်၊ ဘဂဝရဟ ဇကာရုဒေသံ ကတ္တာ-ဋီကာ။

အကျွှီတာရုကာ၊ မျက်နှာ်ဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နာ်သော အရုပ်ဌ်တည်ကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဩကွဲ့ဃယိကာ၊ ချိုဉ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဒီဃန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိုနော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်သော။ တိတ္ထကာလာပု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရွှံ့သည်ရင်း။သမ္မိလာတော၊ညှိုးနွမ်းသည်ရင်း။ ဟောတိ သေယျထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ: ပင်လျှင်။ မေ၏။ သီသစ္ဆဒီ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဠ္ဠိတာ၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတာ ညှိုးနွမ်းသည်။ဟောတိ၏။အဂ္ဂိဝေဿနေ၊ နေ။သော အဟံ၊သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊ ဝမ်းရေကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ ဣတိ ဣ သို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ကို။ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ဣတိ၊ သော်။ဥဒရစ္ဆဝိ ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊ နေ။ တာ်ယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊သည်။ ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊ နေ။ သောအဟံ၊သည်။ ဝစ္ဆံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုရင်း။ မုတ္တံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုရင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊သော်။တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ထဇ္ဇော၊ ထိုအရပ်ဌသာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်လျက်။ ယထာမိ၊လည်း(လဲ)၏။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊နေ။ သောအဟံ၊သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊ နေ။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ဖြင့်။ ဂဟေတွာနိ၊ တို့ကို။ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ ပုတိမူလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ၊ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊နေ။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊၍ ။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော်တိ၊မည်းသော အဆင်းရှိ၏”ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။“သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်း ရှိသည်။နု၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမော်တိ၊ ရှေသော အဆင်းရှိသည်”ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။မနုဿာ၊တို့သည်။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နကာဠော၊ မည်းသော အဆင်း ရှိသည် မဟုတ်။နပိ သာမော၊ ရှေသော အဆင်းရှိသည်လည်းမဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဂ္ဂုရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခွအရေအဆင်း ရှိ၏” ဟူ၍ (မဂ္ဂုရစ္ဆဝိတိမဂ္ဂုရမစ္ဆစ္ဆဝိ-အဌကသာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း)။ ဝေါ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊နေ။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သော။ မေ၊ငါ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ယာဝ၊ အလွန်[1]။ ဥပဟတော၊ ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၏။

ဒုဂ၊ အဂ္ဂိဝေဿနေ၊နေ။တဿ မယ္ဟံ၊ထိုငါ၏။“အတိတမဒ္ဓါနံ၊အတိတ်ကာလ၌။ကေစိ၊အချို့ကုန်သော်။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ဩပဂ္ဂမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ တောဝပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ ဣဒေါ၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယ္ယော၊ အလွန်။ နု၊ မရှိ။အနုဂတ-

---

၁။ စာပိုဒ် ဒုဂ-၌ ယာဝဋ္ဌိဒံ ဘောတော ဂေါတမသာ။ပ။ဆဝိဝဏ္ဏောစေဝ ပရိယောဒါယတိ။ပ။ဝိမ္ပသီဒတိ-ကို ထောက်က ယာဝဏ္ဍမေ အဂ္ဂိဝေဿနေ ပရိသုဒ္ဓေါ ဆဝိဝဏ္ဏော ပရိယောဒါတောဟု။ပ။ ယာရတာယ-ဟုသာ ရှိရမည်။ ယာဝ-လည်း အတိဝိယ အနက်သာပေး။ တာဝ-မပါသင့်။ ဒုဂ-စာပိုဒ် အလယ်၌ ယာဝဏ္ဍမေ အဂ္ဂိဝေဿနေ ဥဒရစ္ဆဝိ။ပ။ ယာရတာယ-ကို ထောက်လျှင်လည်း ဤ၌ တာဝ-မပါသင့်ကြောင်း ပြ၍ ထင်ရှား၏။

မခွါနုံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ပ။ ဤတော၊ထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။နု၊မရှိ။ အဟံ၊သည်။ ကဠုကဝ်ယ၊ သော။ဤမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿမှာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသ၊ အရိယာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သောဉာဏ် အမြင်အထူးကို။ နခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓယ၊သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာနုခေါတိ၊ ရှိသေးသလော” ဟူသော။ ဤတိ တော်၊သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။တဿ မယှံ၊၏။ အဟံ၊သည်။ သဏ္ဌာ၊ သာကိုဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ခမည်းတော်၏။ ကမ္မဋ္ဌေ၊(လယ်ထွန်မင်္ဂလာ)အမှု၌။ သိတာယ၊ အေးသော။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ (ဝိဝိဓေဝ-စသော အနက်ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်-၅၁-၌ရှု၍ ပေးလေ)။ ဝိဟာရိတာ၊ နေသူဟူ၍ ။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ သော၊ ဤပဌမစျာန်သည်။ ဗောဓယ၊ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သိယာနု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော ဟူသော။ တော်၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။တဿ မယှံ၊၏။ “သော၀၊ ဤပဌမ စျာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓယ၊ငှါ။ မဂ္ဂေါတိ၊တည်း”ဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏ်၊ သတိသို့ အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တဿ မယှံ၊ ၏။“ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ ။အညတြော၀၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ အညတြော၀၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမစျာန် ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊သည်။ တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမစျာန်ချမ်းသာမှ။ ကိं နုခေါ ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်အံ့နည်း”ဟူသော။ တော်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ပ။ နခေါ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

၃၇၂။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယှံ၊ ၏။“ဝေ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနုံ၊ အလွန် ပိန်ကြုံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ ရောက်သောကိုယ်ဖြင့်။ တံသုခံ၊ ထို ပဌမစျာန် ချမ်းသာကို။အဓိဂန္တုံ။ ရခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ ထမင်းမုယောမှုံ ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစ”ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ပဠု၊ ငါးဦးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ယံခမ်း၊ အကြင် တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့ ။ တံ၊ ထိုတရားကို။ နော၊ ငါတို့အား။ အာရောစေဿတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့ ”။ ဤတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပစ္ဆုပဋ္ဌိတာ၊အနီး၌ တည်ကုန်သည်။ (လုပ်ကျွေး ကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော်။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ်၊ ပြီ။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ တေ ပဠု ဘိက္ခူ၊ ထိုငါးဦးသော ရဟန်းတို့သည်။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္ဓော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။အာဝတ္တော၊လှည့်လည်၏”။ ဤတိ၊ ဤသို့။ နိမ္မိတ္ဓ၊ ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိ ်သု၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၇၃။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတ္မာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ။(ဝိဝိဓေဝ-ကာမေဟိ-စသော

ပဌမစျာန် အစ စတုတ္ထစျာန်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့၏နက်ကို ဘယာဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေရှပါပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ခ၀၄။ (မဟာသစ္စကသုတ် စာပိုဒ် ခ၀၄-ခ၀၅-ခ၀၆-တို့၏ အနက်ယောဇနာနည်းသည် ဘယ ဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-၅၃-၅၄-နှင့် တူပြီ)။

ခ၀၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အဟံ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အထုမကသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတာ၊ ဟောနိုင်သူ ဟူ၍။ အတိဇာနာမိ၊သိ၏။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကေမေကော၊ တဦးစီ တဦးစီသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေတိတိ၊ ဟော၏" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ဤထင်မှတ်ခြင်းကို။ ဧवं၊ ဤ အတိုင်း။ နု ခေါ ဒဠ္ဍေ၊ မမှတ်သင့်။ ယာဝဒေव ဝိညာပနတ္ထာယ၊ သိစေရုံအကျိုးငှါသာလျှင်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဒေသံ၊ သုတပါဠိတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ သည်။တဿာ ယေဝ ကထာယ၊ ထို(တရား)စကား၏သာလျှင်။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ယေန၊ အကြင်ဖလသမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ နိစ္စ ကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း (မြဲသောကာလပတ်လုံး)။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ပုရိမသ္မိံ ၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ တသ္မိံ ယေဝ သမာဓိနိမိတ္တေ၊ ထိုဖလသမာဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဗ္ဘန္တရမေဝ၊ ဂေါစရရှုတ္တဟူသော မိမိကို စွဲ၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ စိတ်ကို။ သဏ္ဌပေမိ၊ကောင်းစွာ တည်စေ၏။ သန္နိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာ တည်နေစေ၏။ ကောဒိ ၊ မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းကို။ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာ တင်ထား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ယထာ၊မြတ်စွာဘုရား၏ စကား(ကဲ့သို့။) ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။တေ၊ ဤစကားကို။ ဩဂဟနီယံ၊ ယုံကြည်ထိုက်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ သုပိတာ၊အိပ်ဘူးသည်ဟူ၍။ အတိဇာနာတိ ခေါ် ပန၊ သိဘူးပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အဟံ၊ သည်။ ဂိမှာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္ဆိမယာမော၊ နောက်ဆုံးလေး၌။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပရိဋ္ဌန္တေ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မူပြီးသော်။ သဃာဋိ ၊ ဒုကူဋ်သင်္ကန်းကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်။ ပညပေတ္မာ၊ ခင်း၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက္ခဏာနံပါးဖြင့်။သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင် ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိတာ၊ သက်ဘူးသည်ဟူ၍။ အတိ ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ ထိုနေ့အခါအိပ်ခြင်းကို။ဂေါ၊ အချို ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ ၊ တွေ့ဝေသောနေခြင်းဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ (သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ ဝဒန္တိတိ သမ္မောဟ ဝိဟာရောတိ ဝဒန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဣတိ ဤသို့ ဆိုး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဣဿာ ဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။သမ္မူဠှောဝါ၊ တွေ့ဝေသောသူသည်ရင်း။ အသမ္မူ ဠှောဝါ၊ မတွေ့ဝေသောသူသည်ရင်း။ နု ခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဂ္ဂိ ဝေဿန၊ နု။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ သမ္မူဠှောစ၊ သည်ရင်း။ အသမ္မူဠှောစ၊ သည်ရင်း။ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုအကြောင်းကို။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။

မနုသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိသာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘော၊ အရှင် (ဂေါတမ)။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဤဘိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ သည်။ (အပ္ပဘိနာ-ဌ္ဌစ်)။ ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်၏။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိကုန်၏။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ဖွဲ့သန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။တေ အာသဝါ၊ ထိုအာသာဝေါတရားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အပ္ပဘိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး။ တံ၊ ထိုသူကို။ (ယဿကဿစိ-တဲ့ဘက် နိယတ်)။ အဟံ၊သည်။ သမ္မုဋ္ဌောဘိ၊ တေ့ဝေသူ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ ဟိ၊အကြောင်းကား။ အာသဝါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္မုဋ္ဌော၊ တေ့ဝေသူသည်။ ဟောတိ၏။ပ။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အာသမ္မုဋ္ဌော၊ မတေ့ဝေသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။(ပဟီနာ-ဌ္ဌစ်)။ ယေအာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်၏။ ပေါနောဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ သဒရာ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ အာယတိ၊ ဌ္ဌ။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ကုန်၏။ တေအာသဝါ. တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်၏။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ၊ ဌ္ဌ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီး သော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုနဝိရူဠ္ဍိယာ၊ တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘာဗောသေယျထာပိ၊ မတိုက်သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ ဧवमेवခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ ဤဘိ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(စာပုဒ် ၃၈-အဆုံး တေဒဝေါစ-ဌ္ဌ ပြန်စပ်သည်)။

၃၈။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘောဂေါတမ၊မ။အဗ္ဘုတံ၊မဖြစ်ဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစ့။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာသဇ္ဇအာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်၍ ထိခိုက်၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊ သော။ ဥပနီတေဟိ၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဝစနပဗေဟိ၊ စကား (ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း)တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရိယမာနဿ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ ဆဝိ ဝဏ္ဏောစေဝ၊ အရေအဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိယောဒါယတိ၊ ဖြူစင်၏။ မုခ ဝဏ္ဏောစ၊ မျက်နှာ အဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိပ္ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိမကဿပ၊ ကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဘိတာ၊ တင်သူဟူ၍။ အဘိစာနံဝမိ၊ ၏။ သော်ပိ၊ ထိုဦးရေကကဿပသည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အညေန၊ အကြောင်းတပါးဖြင့်။ အညံ၊ အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးဖိပြီ။ ဟေဋ္ဌာ၊အပ် ဌ္ဌ။ကဲ့သို့၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊ ညွှတ်စေပြီ။ ကောပဌ္ဌ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်း။ ဒေါသဌ္ဌ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုလည်း။ အပ္ပစ္စယဌ္ဌ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ ပါတုကာတုကာသိ၊ ထင်ရှားပြုပြီ။ ။ပ။

အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓသယဟာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟန္ဒ၊ ခွင့်ပြုပါ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ များသော ပြုဘွယ်ရှိပါကုန်၏"ဟူသော့။ ဇော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဟေဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ တုံ၊ သည်။ မညသိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဖဏ္ဍာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဆဋ္ဌ၊သော။ မဟာသစ္စကာသုတ်၊သည်နိဋ္ဌိတ်ပြီ။

၇-စူဠဇဋကာသခ်ယသုတ်

[1] ၃၉၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ကော်သမယံ၌။ဘဂဝါ၊သည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပုဗ္ဗာရုမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး အမိ ဝိသာခါသည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ် ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်ထီးကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသခ်ယ ဝိမုတ္တော၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ အစ္ဆေဇ္ဇနိဋ္ဌော၊ စင်စစ် ပြီးဆုံးခြင်း ရှိသူသည်။ အစ္ဆေဇ္ဇယောဂကွေမ်၊ စင်စစ်ယောဂတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ။ အစ္ဆေဇ္ဇ ဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မြတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ အစ္ဆေဇ္ဇပရိယောသာနော၊ စင်စစ်ပြီးဆုံးခြင်း ရှိသူသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူဘို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သူသည်။ ဟောတိ နုခေါတိ။ နည်း" ဟူသော။ ဇော်ကို။ အဝေါစ၊ ၊ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဣဒ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊သည်။ "သမ္မေ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ (ခန္ဓာ ငါးပါး စသော)တရားတို့သည်။ အဘိနိဝေသာယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ နာလန္ဒိ၊ မသင့် ကုန်"ဟူ၍။ သုတံ ကြားဘူးသည်။ ဟောတိ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဇော်၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနော၊သည် ။ပ။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဘိဇာနာတိ၊ အထူးသိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဘိညာယ၊ အထူးသိပြီး၍ ။ သဗ္ဗံ'သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားသိ၏။ သဗ္ဗံ၊သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိပြီး၍။ သုခံ၀ါ၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၀ါ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ၀ါ၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်သော။ ယံ၀েဒနံ၊ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာသဝေဒနာသု၊ ထိုဝေဒနာဘို့၌။ အနိစ္စာနုပဿီ၊ မမြဲသောအားဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ.၏။ ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ နိရောဓာနုပဿီ၊ ရာဂချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိ

---

[1] ဋီကာ၌ အစ္ဆေဇ္ဇမေ၀ စတူဟိ ယောဂေဟိ ခေမော တေဿ အတ္ထိတိ အစ္ဆေဇ္ဇ ယောဂကွေမီ-ဟု ယောဂကို အပါဒါန်ဖြင့် ဖွင့်၏။ သံယုတ် ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၌လည်း ယောဂကွေမာဓိ၀ါဟနဿ ဣတ္ထေ ယောဂေဟိ ခေမတ္တာ နိဗ္ဗာနံ ယောဂကွေမံနာမ-ဟူ၍ အပါဒါန်ဖြင့်ပင် ဖွင့်၏။ ၎င်းအဌကထာ ဋီကာတို့အလို-စင်စစ်ယောဂတို့မှ ကုန်ရာ (၀ါ)လွတ်မြောက်ရာ)နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ဟု-ဟေး။

ပါ ၃၁၉

၂၁၄ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ [၄-မဟာဃမက

သည်ဖြင့်၍ ။ ဝိဟာရဘိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊၏။သော၊သည်။ တာသုဝေနာသု၊တို့၌။ အနိစ္စာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟာရန္တော၊ နေလျက်။ နိရောဓာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တော၊ နေလျက်။ ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တော၊လျက်။ သောကေ၊ သောကာ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောသခ်ါရကိုမျှ၊ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းပေ။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသော်။ နုပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညေव၊ ကိုယ်ဘိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ "ဇာတိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ပြဘဝစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။အပရံ၊တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ" ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊သိ၏။ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ပ ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊တို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊သည်။ ဟောတိ၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အဝေါစ၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍။ ပဒက္ခိဏံကတ္တာ၊၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တဓရာယိ၊ ကွယ်လေပြီ။

ဥဒ္ဒေ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာတော မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနဿ၊၏။"သော ယက္ခော၊ ထိုသိကြားသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဘာသိတံ၊ကို။အဘိသမေစ္စ၊ ပညာဖြင့်သိ၍။ အနုမောဒိ ကိံ နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်၊ နော အဘိ

[illegible] သမေစ္စ၊မသိမှု၍။ အနုမောဒိ ကိံ နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်သလော။ အဟံ၊သည်။ တံ ယက္ခံ၊ ကို။ သော ယက္ခော၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဘာသိတံ၊ကို။ အဘိသမေစ္စ၊၍ ။ ယဒိ ဝါ အနုမောဒိ၊ လော။ နော အဘိသမေစ္စ၊၍။ ယဒိဝါအနုမောဒိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံနူန ဇာနေယျန္တိ၊ သိအောင်ပြုရမူ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဘော်၊ သည်။အဟောသိ၊ပြီ။အထခေါ၌။အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဗဟေ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ၀ါ သေယျထာပိ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ငင်း။ပသာရိတံ၊ဆန့်အပ်သော။ဗာဟံ၊ကို။ သမိဉ္ဇေယျ၀ါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ငင်း။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ ပဗ္ဗတာဇုမေ၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ၌။ အန္တဓရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။တာဝတိံ သေသု ဒေဝေသု၊ တာ၀တိံ သာ နတ်ပြည်တို့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊သော။ သက္ကော၊သည်။ ကေပုဏ္ဏ ရိကော၊ တခုသော သရက်ဖြူပင်ရှိသော။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဘိဘူရိယသတေဟိ၊ ငါးရာသော တူရိယာတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမဂ်ီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ပရိစာရေတိ၊(ဣန္ဒြေကို)ဖြစ်စေ၏။(နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစား၏)။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊သော။ သက္ကော၊သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာ လျှင်။အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိပဉ္စဘူရိယသတာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓာမေတ္တာ၊ တားမြစ်၍ ။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ဟေ၊ ကြွခဲ့ပါလော့။

၁။ သမ္ပိတော သမဂ်ီဘူတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။သမဂ်ီဘူတောတိ ထပေသေ ဝေဝနံ-အဋ္ဌကထာတော်ကို ပရိယာယ်တူ ပေးသည်။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ (တေ၊သင်၏။ အာဂတံ၊ ကြွလာခြင်းသည်။) သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဣမ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်အကြိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်အကြိမ်ကို။ စိရဿံ-ခေါ်ကြာမြင့်မှသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ နိသီဒ၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣမ၊ ဤနေရာ၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါပြီဟု”သော။ တေ၊ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ (ဣဒမာသနံ ပညတ္တံဟု ပါဋိ၌-ဒ-ဖြင့် ရှိ၏။ဣဒံ အာသနံ၊ကို။ ပညတ္တံ၊ပြီ-ဟု ပေး)။ ။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ကို။ ဂဟေတ္မာ၊၍ ။ ကေမန္တံ၊ တခုသောနေရာအတို့၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကေမန္တံ၊၌။ သိနိန္ဒံခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။“ကောသိယ၊ သိကြားမင်း။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ၊ တဏှာကုန်ရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ။မြတ်ယမ်း၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေသံ ကထာယ၊ ၎င်းတရားစကားကို။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ ။ဘာဂီနော၊ အာဘို့ရှိကုန်သည်။ အယာမာတိ၊ ဖြစ်လိုကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေစ၊ပြီ။

၃၉၂။ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။မယံ ခေါ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ကုန်၏။ သကေန ကရဏီယေနဝေ၊ မိမိကိစ္စသည်သာလျှင်။ အပ္ပံ၊ နည်းပါ၏။ (အပ္ပေ ဝ သကေန ကရဏီယေနာတိ သကကရဏီယမေဝ အပ္ပံ မန္ဒံ။အဋ္ဌကထာ)။ ။အပိစ၊သို့ရာတွင်။ တာဝတိံ-သာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ကရဏီယေနဝေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်သာလျှင်။ (ဗဟု၊မျှား၏။) အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ယံ၊ အကြင်တရားစကားသည်။ နော၊ တို့အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။(တံ၊ ထိုတရားစကားကို။) သုဿုတံယေဝ၊ ကောင်းစွာကြားနာအပ်သည်သာလျှင်။ သုဂ္ဂဟိတံဝေ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည် သာလျှင်။ သုမနသိကတံဝေ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းထားအပ်သည်သာလျှင်။ သူပဓာရိတံဝေ၊ ကောင်း စွာ ဆောင်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၏။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘို့ဖြစ် ဘူးသည်ကား။ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံသာနတ် အသုရနတ်တို့၏ စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠှော၊ ပေါင်းဆုံစုဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ခေါဟနု၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ဇိနိံသု၊ နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရ နတ်ဘို့သည်။ ပရာဇိနိံသု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။သော အဟံ၊ သည်။ တံသင်္ဂါမံ၊ ထိုစစ်ပွဲကို။ အဘိဝိဇိနိတ္မာ၊ အောင်မြင်၍ ။ ဝိဇိတာသင်္ဂါမော၊ အောင်မြင်ပြီးသောစစ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုစစ်ပွဲမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတ္မာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ ဝေဇယန္တံနာမ၊ ဝေဇယန္တာမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ မာပေသိံ ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေဇယန္တသ္မာ၊ သော။ ပါသာ-ဒသ္မာ၏။ ကေသတံ၊ တရာသော။ နိယျူဟံ၊ ဘုံဆောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ကေကသ္မိံ ၊ တခု တခုသော။ နိယျူဟေ၊ ဘုံဆောင်၌။ သတ္တသတ္တကဏ္ဍာဝါရသတာနိ၊ အထွဋ်တတ်သော အခန်း ခုနှစ်ရာ ခုနှစ်ရာတို့သည်။အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ကေမေကသ္မိံ ၊ တခုတခုသော။ကဏ္ဍာဝါရေ၊ အထွဋ်တတ်သော အခန်း၌။သတ္တသတ္တအစ္ဆရာယော၊ခုနှစ်ယောက်ခုနှစ်ယောက်သောနတ်သျီးတို့သည်။(သန္တိ၊ရှိကုန်၏။) ကေမကိသာ၊ တယောက်တယောက်သော။ အစ္ဆရာယ၊ နတ်သျီး၌။ သတ္တသတ္တပရိစာရိကာယော။ ခုနှစ်ယောက် ခုနှစ်ယောက်သော အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။)မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊

လွှာန်။ တုံ့ပြန်သည်။ ဝေဃယန္တသား၊ သော။ ပါသာဒသား၏။ ရာမဏေယကံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဠှံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဒ္ဓေယျာသိ နော၊ အလိုရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

၃၉၃။ အထခေါ၎င်္။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ ထင်ကျော် စားသည်ရင်း။ ဝေယာဝဏော၊ ဝေယာဝဏ မည်သော။ မဟာရာဇာ စားနတ်မင်းကြီးသည်ရင်း။ အာယသ္မန္တं မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ။ ယေန၊ဘုံ။ ဝေဃယန္တော၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္တါ၏။)တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊သော။ သက္ကဿ၊၏။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေးမတော်သည်။ အာယသ္မန္တं မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး၍ ။ သြတ္တပ္ပမာနာ၊ ကြောက်ခြံ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဟိရိယမာနာ၊ ရှက်နှီးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ သကံသကံ ဩဝရကံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ အခန်းသို့။ ပဝိသိ သု၊ ကုန်ပြီ။သုဏိသာ၊ ခြေးမသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသွာ၎။ ဩတ္တပ္ပတိ သေယျထာပိနာမ၊ ထိပ်လန့်သကဲ့သို့။ ဟိရိယတိ သေယျထာပိနာမ၊ ရှက်နှီးသကဲ့သို့ ။ပ။ ပဝိသိ သု၊ကုန်ပြီ။ အထခေါ၎င်္ ။ပ။ အနုစက်မာပေန္တိ၊ စကြီ လျှောက်တော်မူစေကုန်၏။ အနုဝိစရာပေန္တိ၊ လှည့်လည်တော်မူစေကုန်၏။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လွှာန်။ ဝေဃယန္တဿ ပါသာဒဿ၊၏။ ဣဒမ္ပိ ရာမဏေယကံ၊ကိုလည်း။ ပဿ၊ လော့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊ အရှင်သီကြားမင်း၏။ ဣဒံ ဤဌာနသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပေ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညဿ ယထာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော သူ၏ (ဌာန)ကဲ့သို့တည်း။ မနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကိဉ္စိဒေဝ၊တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ရာမဏေယ-ကံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ ကုန်သော်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဒေဝါနံ တာဝတိံ သာနံယထာ၊တာဝတိံ သာနတ်ဘို့၏(ဌာန)ကဲ့သို့။သောဘတိဝတာတိ၊တင့်တယ်ပေစုတကား"ဟု၍။ ဝေါဟရိသု၊ကုန်ပြီ။အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊၏။တယိဒံ၊ထိုဌာနသည်။သောဘတိ၏။ ပုဗ္ဗေ၎င်္။ ကတပုညဿ ယထာ၊တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အထခေါ၎င်္။ အာယသ္မတော မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာနဿ၊၏။"အယံယကွော၊ ဤသီကြားမင်းသည်။အတိဗာဠှံ၊ အလွန်ပြင်းပြစ်စွာ။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊၏။အာဟ၊သည်။ဣမံယကွံ၊ကို။ယံနူန ဃံဝေဇယန္တိံ၊ထိတ်လန့်စေရမူ ကောင်းလေစု"ဟုသော။တေ၊ သည်။အဟော သိ၊ပြီ။အထခေါ၎င်္။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ယထာ၊အကြင် သို့ သတောရှိသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ဖန်ဆင်း အပ်သည်ရှိသော် ။ ဝေဃ ယန္တံ၊သော။ပါသာဒံ၊ကို။ပါဒဂ္ဂေန၊ခြေမဖြင့်။ သက်မွေ ပိ၊ တုန်လှုပ်စေပြီ၊ သမ္ဘကမွေသိ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။သမ္ဘဝေဝေသိ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထခေါ၎င်္။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊သော။သက္ကော၏ သည်ရင်း။ဝေယာဝဏော၊သော။မဟာရာဇာ စားသည်ရင်း။ဒေဝါ စ တာဝတိံ သာ၊တို့သည်ရင်း။ "ယတြဟိ၊ အကြင်ရဟန်း ဖြစ်လျက်လျှင်။ ဒိမ္ဘဘာဝနံ၊ နတ်ဘုံဗိမာန်ကို။ ပါဒဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သက်မွေယာတိနာမ၊

၁။ ရာမဏီယကန္တိ ရမဏီယဘာဝံ-ဌီကာ၊။ ပါဠိတွင် ရာမဏေယျကံ-ရှိသည်။

၂။ အဗ္ဘကထာဘွဲ့ အတိဗာဠှံကို အတိဝိယ၊ ပမတ္တောကို မတ္တော ဟု ဖွင့်သည်ကို ဋီကာဆရာ အဓိပ္ပါယ်တမျိုး ယူဆ၍ ပဗာဠှ မတ္တောတို့ ပမတ္တော၊ ကေနဟာ- အတိဝိယ မတ္တောတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ ပမတ္တောဘွဲ့ ပ ကို အတိဝိယ၊ မတ္တောကို မတ္တောဟု ဖွင့်သည်- ဟု ဋီကာတြဲသည်ဟူလို။

နိုင်ဘိ၏။ သမ္မာကမ္မေယျတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ သမ္မာဝေယျတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ တဿ သမဏဿ၊ထိုရဟန်း၏။ မဟာဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီးမားသည်၏ အဖြစ်သည်။မဟာနုဘာဝတာ၊ အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသည်၏အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့တကား။ ဘော၊ တို့။ အဘ္ဘုတံဝတာတိ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစ့တကား”ဟူ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတ-ဝိတ္ထာရတာ၊ ဖြစ်သော လက်ဖြစ်ခတ်တီး အံ့ချီးခြင်းရှိကုန်, ဖြစ်သော မဖြစ်စဘူး အဦး အသစ် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်, ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဦး။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ဖြစ်သောအမွေးရှင်ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၍ ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

ဒုဋ္ဌ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံ၊ သည်။ (အကြွင်း ဤသုတ် စာပိုဒ် ၃၉၀- နှင့် တူပြီ)။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေ်ခေါ၊ လျှင်။ မေ၊အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထခေါ၊ဦး။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ဦး။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ပရိစာရိကာယော၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တေ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဗဟုသားချီ မကြာမြင့်မီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ကို။ “မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားဟူသည်။ ဧသောနူတိ၊ ဤရဟန်းပင်လော”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်မတို့။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ နခေါ၊ မဟုတ်ပေ။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သပြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးတော်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊သင်၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (မာရိသ၊ မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း)။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ သပြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးတော်သည်။ ဝေ်မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤမျှတန်ခိုးကြီး၏။ ဝေ်မဟာနုဘာဝေါ။ ဤမျှအစွမ်းရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟောနု၊ အံ့သြဘွယ်ရှိပေစ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။

ဒုဋ္ဌ။ အထခေါ၊ဦး။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတညုတရဿ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော သူတို့တွင် တဦး အပါအဝင်ဖြစ်သော။ မဟေသက္ခဿ၊ တန်ခိုးကြီးသူဟု ပြောကြားအပ်သော။ယက္ခဿ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ ၊ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောကြားသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဇာနာတိနောတိ၊ အမှတ်ရတော်မူပါသလော” ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစု၊ပြီ။ ။(အကြွင်း သိလောက်ပြီ။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

သတ္တမံ၊ သော။စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၈-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်

ဒုဋ္ဌ။ (ဧवं မေ သုတံ ။ပ။အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ ။တေနခေါ ပန သမယေန၊ဦး။ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ တံ၊ငါသည်၏သားဖြစ်သော။သာတိဿနာမ၊သာတိမည်သော။ဘိက္ခုနောရဟန်း၏။ “ယထာ၊အကြွင်

သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဒေဝိဒံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင်လျှင်။ သန္ဓာဝတိ၊ အဖန်တလဲလဲပြောင်းသွား၏။ သံသရတိ၊ ကျင်လည်၏။ အနုသေတိ၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါး အခြားသော ဝိညာဏ်မဟုတ်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဟံ၊သည်။ အာစာနာမိ၊ သိ၏"ဟူသော။ ဝေရပ်၊ ဤသဘောရှိသော။ ပါပက၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပဋ္ဌန်း၊ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တသ၊ သော။ သာတိဿ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယထာဟံ။ပ။ အနုဿရာ-ဟူသော။ ဝေရပ်၊ သော။ ပါပက၊သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊သည်။ ဥပဋ္ဌန်းကိုရ၊ သတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိ တလုံးအကြေကြဲ)။ အသောသုံခေါ်၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ်၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပ သင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တံ၊သော။သာတိ ဘိက္ခုံ၊ကို။"အာဝုသော သာတိ၊ တိ။ ယထာဟံ။ပ။ အနုဿရာ၊ဟူသော။ ဝေရပ်၊ သော။ ပါပက၊သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊သည်။ ဥပဋ္ဌန်းကိုရ၊ ဖြစ်သတဲ့ဟူသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ (ဣတိကြေ)။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။အာဝု သော၊ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့။ ယထာ၊ ဖြင့်။ပ။ အနုသေ၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါးအခြားသောဝိညာဏ်မဟုတ်။ ဝေဝုဟာခေါ်၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။ပ။ အာစာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ်၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တံ၊သော။ သာတိ ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသွာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကင်းစေလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဝုသော သာတိ ငါ့ရှင်သာတိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာအာဝစ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ အဗ္ဘာစိက္ခိ ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဘက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိဝေယျ၊ ဟောတော်မမူသည်သာ။"အာဝုသောသာတိ၊တိ။ အနေကပရိယာယေန၊များသောအကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ပဋ္ဌစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဝိညာဏသာ၊၏။ သမ္ဘဝေါ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တန္တိ၊ပြီ"ဟူ၍။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)သမနုယုဇ္ဇန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံ စေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးကုန်၏။သမနုဘာသန္တိ၊အကြောင်းကို စစ်ဆေးကုန်၏။ ဝေမ္မိခေါ်၊ ဤသို့ လျှင်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊ သည်။ ဘေဟိ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ တို့သည်။ သမနုယုဇ္ဇိယမာ နော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ ရှိသော်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ အနုသေ၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါးအခြားသောဝိညာဏ်မဟုတ်။ ဝေဝုဟာခေါ်၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဟံ၊သည်။ အာစာနာမိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပါပက၊ သော။ တဒေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမသာ၊ မှားသော သုံးသပ်ခြင်း ဖြင့်။ အဘိနိဝိဿာ၍ ။ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏။

ဒုဗ္ဘာ။ ယတောခေါ်၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တံ၊ သော။ သာတိ ဘိက္ခုံ၊ကို။ပါပကာ၊ သော။တေသွာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ဤအယူမှ။ဝိဝေစေတုံ၊ ကင်းစင်မှ်သောငါ့။နာသက္ခိ သု၊ မစွမ်းကုန်ပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးအုံ)။ အထခေါ်၌။ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ထိုင်နေကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ (အဝေါစုံ၌ စပ်)။ (သာတိဿ နာမ ဘန္တေ။ပ။ အနုဿရာ်ပေးမြဲ)။ ဘန္တေ၊ရှင်း။မယ်၊တို့သည်။သာတိဿနာမကိုရ။ပ။ အနုဿရာ်၊ဟူ၍။

အဘုမ္ဘ ခေါ်ကြောင်းကုန်ပြီ။ပ။ ဝေါ်သို့။ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ဘန္တေ၊ရှေး။ကောဇဋ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊သည်။ အမှေ၊ တမည်တော်တို့ကို။ ဝေဗျာခေါ်။ပ။အနုညန္တိ၊ ဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါ်စ၊ ပြီ။ အထခေါ်၏။ ဘန္တေ၊ရှေး၊။ မယ်၊တို့သည်။ပ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ဖြစ်ကုန်ရှိ။ မာ ဝေ အာဝုသော။ပ။ သမ္ဘဝေါ်တိ၊ ဟူ၍ ။ သမနုယုဇ္ဇိမှ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သမနုဘာသိမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရှေး။ ဝေ်ပိခေါ်၊ ဤသို့လျင်။ပ။ ဒိဋ္ဌဂတိ၊ကို။ ထာမသာ၊ဖြင့်။ ပရာမသာ၊ ဖြင့်။ ဝေဗျာ ခေါ်။ပ။အနုညန္တိ၊ ဟူ၍။ အဘိနိဝိဿ၊၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ယတောခေါ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ မယ်၊တို့သည်။ သာတိ ဘိက္ခု၊ သော။ကောဇဋ္ဌပုတ္တ၊ကို။တေသမ္ပာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ဌ။ နာသက္ခိမှ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်ကြကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယ်၊ တို့သည်။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊အား။ အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကြကုန်အံ့ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါ်စုံ၊ကုန်ပြီ။ (စာပိုဒ်အစပြုန်စပ်ပုဒ်နက် တို့ကို ၃၉၆-စာပိုဒ်ဖြင့် သိနိုင်လောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ အစပ်အဟပ်လောက် ရည်ရွယ်-ပေးလိုက်သည်)။

၃၉၇။ အထခေါ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဟေ၊ လာလော့။ အာဝုသော သာတိ၊ သာတိ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊ဝါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ကေဝဋ္ဌပုတ္တ၊သော။ သာတိ ဘိက္ခု၊ကို။တုံ၊ သင်သည်။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ်ဘန္တေတိ၊ ကောင်း ပါပြီ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ဘုရား၏(စကားကို။)ပဋိဿုတ္တွာ၊ ရှေးရှု နှားထောင်၍။ပ။သာတိ ဘိက္ခု၊သော။ကေဝဋ္ဌပုတ္တ၊ကို။"အာဝုသောသာတိ၊တိ။ သတ္ထာ၊သည်။တံ၊ သင့်ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ ၏"ဟူသော၊ တော်၊ကို။ အဝေါ်စ၊ ပြီ။ပ။

သာတိ၊ သာတိ။ တံဝိညာဏံ၊ ထိုသင်ပြောသော ဝိညာဏ်ဟူသည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ ယွာယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ ဝေဒေါ၊ ပြောဆိုတတ်၏။ ဝေဒေယျော၊ သိတတ်၏[1]။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုဘဝတို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ အကောင်းအဆိုး ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တံ အကုသိုလ်တံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ (သော၊ ထို သဘောတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

မောဃပုရိသ၊ အချည်း နှီးသောယောကျ်ား။ ကဿနုမ၊အဘယ်မည်သောသူ၏။ (မမ်ခ်ခ်စပ်။) မယာ၊ဝါဘုရားသည်။ဝေ်သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။မမ်ခ်ကို။ တုံ၊သည်။ အာဇာနာသိနုခေါ်၊ နှစ်သက် သနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျ်ား။ မယာ၊သည်။အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်း တရားတို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ "ပစ္စယာ၊ ကို။ အညတြ၊၍။ ဝိညာဏသာ၊၏။ သမ္ဘဝေါ်၊သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံနနု၊ ဟောကြားသည် မဟုတ်လော။ မောဃပုရိသ၊ ကျ်ား။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။တုံ၊သင်သည်။အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ဒုဋ္ဌဟိတောန၊ မကောင်း

---

[1] ဝဒတိတိ ဝဒေါ်ဝစီကမ္မဿ ကာရကောထိ အတ္ထော။ပ။ဝေဒီယောဝ ဝေဒေယျော၊ ဇာနာတိ အနုဘောတိစာတိ အတ္ထော။ ဤဒီသာနံ ဟိ ပဒေါ်ဟု ဗဟုလာ ကတ္တုသာဓနတံ သဒ္ဒဝိဒူ မညန္တိ-စသည်ဖြင့် ဋီကာ၌ မှတ်သားတွယ်ရာ မျှားလေ့ရှိ၏။

သဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ အမှေစေ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဋ္ဌာစိုက္ခဲသိ၊ စုပ်စဲ့၏။ အတ္တာနဥ္စူ၊ကိုလည်း။ ဒဏာသိ၊ တူးဖြို၏။ ဗဟုံ၊ မျှားစာသော။ အပုညံစ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊လုံး။ တေ၊၏။ အဟိတာယ၊ ၄ါ။ ဒုက္ခာယ၊ ၄ါ။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဤတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၉၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုသာတိကို။ ကိं ၊ မည်ထု၊ နည်း။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်။ ဤမသို့ ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဥသ္မိကတောပိ၊ ပြုအပ်သော ပညာဥာဏ်ဌေ မျိုးစေ့ရှိသူသည်လည်း ၊။ အပိနုသိယာ၊ ဖြစ်ရာ သလော။ ဤတိ၊သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ကိं ၊ ဟိသိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤပညာဥာဏ်ဌေ မဂ်ဖိုလ်မျိုးစေ့ရှိနိုင်ဘို့ရန်သည်။ နောဟိသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဧवं၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ မက္ခံဘူတော၊ အရှိန်အစောင်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဈာယန္တော၊ ကြံမိုင်လျက်။ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာဥာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ (အကြွင်းကို အလဂဒ္ဒူပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၃၆-၂၃၇ကိုမှီး၍ ပေးလေ)။

၄၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယံ ယဒေဝ ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ၊(သိမှု)ဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တေန တေနေव၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဝိညာဏံတ္ဝေव၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ်၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ စက္ခုံ၊စက္ခုပသာဒကိုဌင်း။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ စက္ခုဝိညာဏံ တ္ဝေव၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ်၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ သောတဉ္စ၊ သောတ ပသာဒကိုဌင်း။ သဒ္ဒေ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကိုဌင်း။ ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကိုဌင်း။ ဂန္ဓေ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို ဌင်း။ ဇိဝှဉ္စ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုဌင်း။ ရသေ စ၊ ရသာရုံတို့ကိုဌင်း။ ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကိုဌင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကိုဌင်း။ မနဉ္စ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွ ဘဝင်စိတ်ကိုဌင်း။ ဓမ္မေ စ၊လောကီ ဓမ္မာရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ မနောဝိညာဏံ တ္ဝေव၊ မနော ဝိညာဏ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ်၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယံ ယဒေဝ ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ တောက်လောင်သကဲ့သို့။ တေနတေနေव၊ ထိုထိုအကြောင်းအားဖြင့် သာလျှင်။ သင်္ခ ်၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ သစ်သားထင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိတ္ဝေव၊ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ်၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ သကလိကဉ္စ၊ ထင်းပေါက်စကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊သို့။ သကလိကဂ္ဂိတ္ဝေव၊ ထင်းပေါက်စမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ်၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ သို့။ တိဏဉ္စ၊ မြက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ ပ ။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုလည်း။ ပ ။ ထုသဉ္စ၊ ဖွဲ့ကိုလည်း။ ပ ။ သက်ခရဉ္စ၊ အမှုက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ အဂ္ဂိ၊သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊သို့။ သက်ခရဂ္ဂိတ္ဝေव၊

၁။ ဥာဏမယာ ဥသ္မာ တေသာ အတ္ထိတိ ဥသ္မီ။ပ။ ယညာဏမယာ ဤမသို့ ဓမ္မဝိနယော-အပိနု အတ္ထိတိ-စသည်ဖြင့် အလဂဒ္ဒူပမသုတ် ရှိကာမှင့်၏။

အမှိုက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ သခ္ခါ ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ မနောဝိညာဏံတော့ဝ၊ ဟူ၍ သာလျှင်။ သခ္ခါ ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၏။

ဌ၀ဝ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ဣတိ၊သို့။ ပဿထ၊ ရှုမြင်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဤ ယို့ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တံ၊သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤ ယို့။ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣဘိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သလော။ နောဘူ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကခ်ံတော၊ ယုံမှားသူ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း (ဝိစိကိစ္ဆာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ ၊အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သလော။ နောဘူ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ကခ်ံတော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊သည်။ ဘူတံ၊၏။ တံ၊သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤ ယို့။ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣဘိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သလော။ နောဘူ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကခ်ံတော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုမြင်သူ၏။ယာဝိစိ ကိစ္ဆာ၊ သည်၊ (အတ္ထိ၏။)သာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ကင်းပျောက်သလော[1]။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တံ၊သည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။သမ္မပ္ပညာယ၊ဖြင့်။ပဿတော၊၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။)သာ၊သည်။ ပဟီယတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ထိုအကြောင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ သည်။ ဘူတံ၊၏။ တံ၊သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။) သာ၊သည်။ ပဟီယတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ဤခန္ဓာငါးပါးကို။ ဘူတန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟူ၍။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်[2]။ ဘိက္ခ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး၌။ နိဗ္ဗိဒိကိစ္ဆာ၊ ကင်းသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။အာဟာရ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒိကိစ္ဆာ၊ ကုန်သလော။ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊သည်။ဘူတံ၊၏။ တံ၊

၁။ ပဟီယိဿန္တိ တေ ရှေ့၊ ဘုယတောတိ စ ကေနစိ-ဘောဒစိန္တာနှင့်အညီ ပဟီယတိ-ကို ကတ္တုရှေ့ ကြံသည်။

၂။ ယောမှိ ပဌမမေ-နိတိ-သုတ်ဖြင့် ပဌမာ ဗဟုဝစနန္တ ဝေါ-ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိဒိကိစ္ဆာ-စသည်နှင့် တုလျတ် လိင်တ်ပေး။

ကို။ နိဏောဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဤဘိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဓေါ၊တို့သည်။ တွေ့၏။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊လော။ ဤတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေါ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤဒုဒ်၊ကို။ ဘူတန္တိ၊၏ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်အပ်သလော။ ဤတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေါ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေါ၊ဤသို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူစင်သော။ ဤမဲ့ဒိဋ္ဌိ ဤဥာဏ်အမြင်ကို။ စေအလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ ကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။စေကေလာယေထ၊ အကယ်၍ မြူးထူးလျက်နေကုန်ငြားအံ့။စေဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မက်မောကုန်ငြားအံ့။စေမမာ-ယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။မေ၊သည်။နိတ္ထ-ရဏတ္ထာယ၊ သြဃလေးပါးမှ .ထွက်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဂဟဏတ္ထာယ၊စွဲလမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။နောဒေသိတံ၊ဟောတော်မမူအပ်သော။ကုလ္လူပမံ၊ဖောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။အာဇာနေယျာထနု၊နှစ်သက်ကြကုန်၏လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊သို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဝေါ၊သို့။ ပရိယောဒါတံ၊ သော။ ဤမဲ့ဒိဋ္ဌိ ဤဝိပဿနာ ဥာဏ် အမြင်ကို။ စေ နအလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ မကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။ စေ နကေလာယေထ၊အကယ်၍ မြူးထူးလျက် မနေကုန်ငြားအံ့။ စေ နဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မမက်မောကုန်ငြားအံ့။ စေ နမမာယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မမြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အပိ၊စင်စစ်။မေ၊သည်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ သြဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ငှါ။နောဒေသိတံ၊ သော။ ကုလ္လူပမံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အာဇာနေယျာထနု၊ လော။ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေါ၊ နှစ်သက်ပါကုန်၏။

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၀ါ၊ သတ္တဝါတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာမှီးကုန်သော။ သတ္တာနံ၀ါ၊ တို့၏ရင်း။ (တနည်း)ဘူတာနံ၊ဖြစ်ပြီး သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၀ါ၊ ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ပဋိသန္ဓေကို ရှာကုန်သော။ ဘူတာနံ၀ါ၊ သေကွပုထုဇဉ်တို့၏ရင်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ အာဟာရာ၊ အာဟာရဘို့သည်။ ဤမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ သြဇာရိကော၀ါ၊ ဝတ္ထုကြမ်းတန်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမော၀ါ၊ ဝတ္ထုနုံးညံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကဗဠီကာရော၊ အလုပ်အလေ့ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရရင်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿအာဟာရရင်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။မနောသဉ္စေတနာ၊ စေတနာအာဟာရရင်း။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်အာဟာရရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဤမေအာဟာရာ၊ ဤအာဟာရတို့သည်။ ကိं နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ကိं သမုဒယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိं ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန် သနည်း။ ကိं ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစ ရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဤမေ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်၏။ တဏှာ သမုဒယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယ်တဏှာ၀၊ ဤတဏှာသည်လည်း။ ကိ ုနိဒါနာ၊ သနည်း။၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိုခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သခ်ၧါရာ၊ သခ်ၧါရတို့သည် (သမ္ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏)။သခ်ၧါရပစ္စယာ၊သခ်ၧါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။နာမရူပ်၊ နာမ်ရူပ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏) ။နာမရူပပစ္စယာ၊နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။သဠာယတန်၊ စက္ခာယတနစသော ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) သဠာယတနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ကြောင့်။ တဏှာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။)တဏှာပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဥပါဒါန်၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘ၀ေ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဘ၀ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ဇာတိ၊ဘ၀သစ်၌ ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ဇရာမရဏ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်၎င်း။သောကပရိဒေ၀ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း,ငိုကြွေးခြင်း, ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ပြင်းစွာ ပင်ပန်ခြင်း တို့သည်၎င်း။(သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။)ဝေ၊ ဤသို့။ ကေ၀လဿ၊ချမ်းသာမဖက် သက်သက်သော။ ဝေဒနာ ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၊ ဤဆင်းရဲအစုတည်။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။

၄၀၃။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတော်၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏ-ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊(ငါဘုရား)မိန့်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိနုခေါ်၊ ဖြစ်လေသလော။ နောဝါ၊မဖြစ်လေသလော။ ဇာတ္တာ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးဖြစ်ရာ၌။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ အဘယ်ပုံဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်။(သမ္ဘဝတိ၏။)ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတ္ထေ၊၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏(စိတ်သည်)။ ဝေ၀ေဟောတိ၊ ဤပုံ ဖြစ်ပါ၏။

ဘ၀ပစ္စယာဇာတိတိ တော်၊ကို။ ဣတိခေါ်၊ လျှင်။ဝုတ္တံ၊ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘ၀ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊သည်။ ဟောတိနုခေါ်၊ လော၊ နောဝါ၊ လော။ ဇာတ္တာ၌။ ကထံဝါဟောတိ၊ နည်း။ဣတိ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘ၀ပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဇာတိ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဘ၀ပစ္စယာ ဇာတိတိဇာ၊ ၌။ နော၊တို့၏(စိတ်သည်)။ ဝေ၀ေဟောတိ၊ ၏။၀။ ဘန္တေ၊ရား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သခ်ၧါရာ၊ တို့သည်။(သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသခ်ၧါရာတိ ဇာ၊ ၌။ နော၊ တို့၏(စိတ်သည်)။ဝေ၀ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

၄၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သာဓု၊ကောင်းပေ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေပိ၊တို့သည်လည်း။ဣတိခေါ်၊လျှင်။ ဝေ၀ေ၊သို့။ ဝဒေထ၊ကုန်၏။အဟမ္ပိ၊ငါဘုရားသည်လည်း ။ဝေ၀ေ၊သို့။၀ဒါမိ၊၏။ဣဒမဝေါ ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤသခ်ၧါရ စသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣဒမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ဤသခ်ၧါရစသော အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ သခ်ၧါရာ၊ အကြင်သခ်ၧါရတို့သည်။(သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။)သခ်ၧါရ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။၀။ ဝေ၀ ဤသို့။ ကေ၀လဿ၊ချမ်းသာ မဖက် သက်သက်သော။ ဝေဒနာ ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၊ ဤဆင်းရဲအစုတည်။ သမုဒယော၊ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။

အဝိဇ္ဇာယတော့ဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိထုဂနိုရောဓော၊ တပ်ခြင်း ကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိုရောဓောသင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၏။ သင်္ခါရနိုရောဓာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဝိညာဏ နိုရောဓော၊ဝိညာဏ်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ပ။ဇာတိနိုရောဓာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်ရင်း။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု-ပါယာသာ၊ တို့သည်ရင်း။ နိုရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ဝေ၊သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိုရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဝ၀၅။ ဇာတိနိုရောဓာ ဇရာမရဏ နိုရောဓောတိ ဧတေ၊ ဇာတိ။ပ။ နိုရောဓော ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏနိုရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နော၀၊။ မဖြစ်လေသလော။ ဣတ္ထ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးချုပ်ရာ၌။ ကထံ၀ါ ဟောတိ၊ (သင်တို့စိတ်)အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရေ။ ဇာတိနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ဇရာမရဏနိုရောဓော၊သည်။ (ဟောတိ၏။) ဇာတိနိုရောဓာ ဇရာမရဏ နိုရောဓောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်၌)။ဝေ၊ ဟောတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပါ၏။ (ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ဣတိ တလုံးအကြေကြဲ)။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိုရောဓာ သင်္ခါရနိုရောဓောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ ဝေ၊ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝ၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဣတိခေါ၊လျှင်။ တုမှေပိ၊တို့သည်လည်း။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၏။ဣဒမဝေါ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်း တရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဣဒံ၊ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရား သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣဒမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား၏။ နိုရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရားသည်။ နိုရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိုရောဓာ၊ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရ နိုရောဓော၊သည်။ဟောတိ၏။ပ။ကေဝလဿ၊သတ္တဝေါနှင့် မဟက် သက်သက်သော[1]။ ဧတဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိုရောဓော၊သည်။ ဟောတိ၏။

ဝ၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေ ဇာနန္တာ၊ဤသို့ သိကုန်သော်။ ဝေ၀ဟာနန္တာ၊ ဤသို့မြင်ကုန်သော်[2]။"မယံ၊ ငါတို့သည်။အတီတမဒ္ဓါနံ၊လွန်ပြီးသောကာလ၌။ အဟော-သုမ္ဘ နု ခေါ၊ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၌။ နုအဟောသုမ္ဘနုခေါ။ မဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန် သနလော။အတီတမဒ္ဓါနံ၌။ကိံ၊အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။အဟောသုမ္ဘနုခေါ၊ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သနည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်သည်။ အဟောသုမ္ဘနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။အတီတမဒ္ဓါနံ၌။ ကိံ၊ဟုတ္တာ၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ကိံ၊အဟောသုမ္ဘ နုခေါ၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သနည်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဒ္ဒန္တံ၀ါ၊ ရှေ အဘို့(ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ပဋိဝေ၀ယျာထ နု၊(တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) တဖန်ပြေးသွားကုန်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရေ။ တေ၊ ဤအမေးသည်။ နော၀ါ၊ မသင့်ပါ။

---

[1] ကေဝလဿာတိ။ပ။ သုဒ္ဓဿ ဝါ သတ္တဝိရဟိတဿာတိ အတ္ထော။ ။အဋ္ဌကထာ။

[2] ဇာနန္တာ ပဿန္တာ-အရ ဝိပဿနာနှင့် တက္ကသော မဂ်ဉာဏ် ယူလေ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဝေဇာနန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ဝေါဝဿန္ဒာ၊ကုန်သော်။ "မယ်၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့လော။ပ။ မယ်၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ဌ်။ ကိံ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ကုန်၍။ ကိံ၊သည်။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း" ဣတိ၊ ဤသို့။ အပရန္တံဝါ၊ နောက်အဖို့ (ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ ပဋိစ္စဝေယျာဝထနု၊ တဖန် ပြေးသွားကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဝေဇာနန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ဝေါဝဿန္ဒာ၊ ကုန်သော်။"အဟံ၊သည်။ တေရဟိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခု ဖြစ်ဆဲကာလ၌လည်း။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နော အသ္မိနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ ဘယ်ဘဝမှ။ အာဂတောနုခေါ၊ လာခဲ့သနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကုဟိံ၊ ဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမီ၊ သွားမည့်သူသည်။ ဘဝိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း"။ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားရှိသည်။ အဿထနု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊သည်။ နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ဝေါဝဿန္ဒာ၊ ကုန်သော်။"သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂရု၊ အလေးပြုထိုက်သော သူတည်း။ သတ္ထုဂါရဝေနစ၊ ဘုရားကို ရိုသေလေးစားခြင်းဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ဝဒေယျာထနု၊ ဆိုကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊သည်။ နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝေါဝဿန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ "သမဏော၊ ဘုရားဟူသော သမဏသည်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ ဟော ကြားတော်မူ၏။ သမဏာနဿမ၊ သမဏမည်ကုန်သော။ မယံစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျာထနု၊ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ပ။ဝေါဝဿန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ အည်၊ (ငါဘုရားမှ) တပါးသော တိတ္ထိကို။ သတ္ထာရံ၊ဆရာဟူ၍ ။ ဥဒ္ဒိသေယျာထနု၊ ညွှန်ပြကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။နောဟိ၊မသင်္ခပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဝေါဝဿန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ မျိုးစာသော (တိတ္ထိ) သမဏဗြာဟ္မဏာဘို့၏။ ယာနိတာနိ ဝတ ကောတူဟလ မင်္ဂလာနိ၊ အကြင် ဝတ်အကျင့် မမြင်စဘူး အထူး-အဆန်းကို စုံစမ်းကြည့်ရှုလိုခြင်း မင်္ဂလာတို့သည် ၁။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ သာရတော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခေယျာထနု၊ တဖန်ယူကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊သည်။ နောဟိ၊ မသင်္ခပါ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့သည်။ ယဒေဝ၊ အကြင်တရားစကားကိုသာလျှင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာဏံ၊ သိအပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ တိုင်။ ဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားသိအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုသိမြင်သော တရားသဘောကိုသာလျှင်။တုမ္မေ၊သင်တို့သည်။ဝဒေထနု၊ ဆိုကုန်သည် မဟုတ်လော။ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏ဘုရား။

၁။ ဝတ ကောတူဟလမင်္ဂလာနိတိ ဝတသမာဒါနာနိစ ဒိဋ္ဌိကုတူဟလာနိစ ဒိဋ္ဌသုတမင်္ဂလာနိစ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္ဓိဋ္ဌကေန၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ အကာလိကေန၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်သော။ ဧဟိပဿိ-ကေန၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သော။ ဩပနေယျိကေန၊ မိမိစိတ်ထဲ၌ ဆောင်ယူခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗေန၊ သိအပ် ခံစားအပ်သော။ ဣမိနာ ဧမေန၊ ဤတရားဖြင့်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ ဥပနီတာ၊ နီဗွာန်သို့ ရောက်စေအပ်ပြီ။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ဧမှော၊ သည်။ သန္ဓိဋ္ဌကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော တရားတည်း။ ပ။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်သော တရားတည်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ငါဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ တေ၊ ဤသန္ဓိဋ္ဌကော-အစရှိသော စကားကို။ ဣဒံ၊ ဤ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်(တုမှာက်သာမံညာတံ)စသည်ကို။ ပဋိစ္စဃ်ခဲ့၍ ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္ဓိပါတာ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ အမိသည်လည်း။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့ရောက်ထိုက်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုအနီးဌိတည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဂဗ္ဘ ဿ၊၏။ အဝက္ကန္တိ၊သည်။ နေဝဟောတိ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဓ၊ဌ်။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်လည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ သည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (တတော၊ ထိုအခါဌ်။)ဝေ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဏံ၊ တို့၏။ သန္ဓိပါတာ၊ ကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊၏။အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တမေနံ ဂဗ္ဘံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါကို။ မာတာ၊ သည်။ နဝဝါမာသေ၊ ကိုးလပတ်လုံးဘို့သော်၎င်း။ ဒသဝါမာသေ၊ ဆယ်လပတ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ မဟာတာ၊ ကြီးစွာသော။ ဂရုဘာရံ၊ လေးလံသောဝန်တည်းဟူသော[1]။ သံသယေန၊ (ဇီဝိတသံသယ ဖြင့်) အသက်ဌ်ကြီးစွာသော ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ မာတာ၊သည်။ နဝန္နံ ဝါ မာသာနံ၊ ကိုးလတို့၏ရင်း။ ဒသန္နံဝါမာသာနံ၊ ဆယ်လတို့၏ ရင်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါဌ်။ မဟာတာ၊သော။ သံသယေန၊ဖြင့်။ ဂရုဘာရံ၊ ကို။ ဝိဇာယတိ၊ မွေးဖွားတ၏။. ဇာတံသမာနံ၊ မွေးဖွားပြီးဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သကေနလောဟိ-တေန၊ မိမိ၏နို့ရည်ဖြင့်။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဒိဒံ မာတုထညံ၊ အကြင်အမိနို့ရည်

၁။ မဟန္တေန ဇီဝိတသံသယေနာတိ။ပ။ ဧဝံ ပဝတ္တာ ဇီဝိတ သံသယေန ဝိပုလေန ဂရုတရေန သံသယေန၊ ဋီကား။ ဤ၌ ဂရုတရေန သံသယေန-ဟု ဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ဂရုဘာရံ-ပုဒ်သည် တမေနံ ဂဗ္ဘံ၏ ဝိသေသနမဟုတ်။ သံသယေန-ပုဒ်၏ ဝိသေသနသာ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာနှင့် ညီ၍ "ဂရုဘာရံ၊သော။ သံသယေန၊ ဖြင့်"ဟု ပါဠိရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ သံသယေန ဂရုတရေန-ဟူ၍သော်၎င်း။ သံသယေန ဂရုဘာရေန-ဟူ၍သော်၎င်း ရှိမူ စာအသွားအလာ ပိုမြဲ ပြောင့်ရှု၏။

သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ထိုအမိနှီ ရှည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ လောဟိတံ၊ လောဟိတမည်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဥဒ္ဓိ ၊ကြီးထွားခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊ စွဲ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ (စက္ခုစသော)ဣန္ဒြေတို့၏။ ..ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို၊ အန္ဒာယ၊၍ ။ ကုမာရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ယာနိတာနိ၊ ကိဠာပနကာနိ၊ အကြောင်းကစားဖွယ်တို့သည်။ (ကိဠန္တိ ဧတေနာတိ ကိဠနံ။ ကိဠနမေव ကိဠနကံ။ ။ဣ)။ သန္တိ၊ကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ ထိုကစားဖွယ်တို့ဖြင့်။ ကိဠတိ၊ ကစား၏ ။ သေယျထိဒံ၊ ဣဒါ ကစားဖွယ်တို့ဟူသည် အာဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝက်ကံ၊ ထွန်ငယ်သည်ရင်း။ ဃဋိကံ၊ ကျည်းသားရိုက်ခြင်းသည်ရင်း။ မောက္ခစိကံ၊ ဂျမ်းထိုးခြင်းသည်ရင်း။ (ဘားကစားလည်းဟူ)စိဂ္ဂလကံ၊ စကြာငယ်ရင်း။ ပတ္တာဠှကံ၊ ခွက်ငယ်ရင်း။ (စလယ်တောင်း ပြည်တောင်းတည်း) ရထကံ၊ ရထားငယ်ရင်း။ ဓနုကံ၊ လေးငယ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊သည်။ ဥဒ္ဓိ ၊ကို။ အန္ဒာယ၊၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပရိပါကံ၊ ကို။ အန္ဒာယ၊၍။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္ဒေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ သောတဝိညေယ္ယေဟိ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒေဟိ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဃာနဝိညေယ္ယေဟိ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယေဟိ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္ဒေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံ-ဟိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့အပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)ပဋ္ဌမံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ။(သမပ္ပိတော-သမင်္ဂီဘူတော၊ ကုံလုံပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍) ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စံပယ်၏။

၄၀၉။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ရူပါရုံ၌။သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာတပ်၏။ အပ္ပိယရူပေ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်ဖြစ်၏။အနုပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ မထင်သောကိုယ်၌ သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တစေတသော၊ ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြတ်အပ်သော အကုသိုလ် စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ။ (ပရိတ္တစေတသောတိ ကိလေသေဟိ ပရိတော ခဏ္ဍိတစိတ္တော။ ဋီကာ)။

"အယ၊ ထိုသူငယ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြောင်ဖလသမာဇတ်၌။ ပါပကာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ တေ အကုသလာဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။တဉ္စ ဧတေ၊ ဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကိုရင်း။တဉ္စ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာ၊ဝိမုတ္တိကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော။ ထိုသူငယ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုရောဓဝိရောဓံ၊ လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ)ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ)သို့။ သမာပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုခ၁၀၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခ၁၀၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမ

သုခ်ဝါ၊ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟုတ်သည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ယံဝေဒနံ၊ အကြင် ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊သည်။ တံဝေဒနံ၊ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အဘိဝဒတိ၊ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆို၏။အဗ္ဗောသာယ၊သက်ဝင်စဲလမ်းမ၌(တဏှာဖြင့် မျိုချိုလည်းဟူ)။ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ တံဝေဒနံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဗ္ဗောသာယ၊ ၍ ။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူယော်၏(သန္ဓာန်၌။) နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း (တဏှာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ တဿ၊ ထိုသူယော်အား။ ဥပါဒါန-ပစ္စယာ၊ စဲလမ်းမှ(ဥပါဒါန်) ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ, ဥပပတ္တိဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ကမ္မဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း (ဖြစ်ပွါးခြင်း)သည်။(သမ္ဘဝတိ၏။)ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်ငင်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်ငင်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवံ၊သို့။ ကေवလဿ၊ သော။ တဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤလောကဌ်။အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ၊လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ (အကြွင်းစူဋ္ဌဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၉၁-၂၉၂-၂၉၃-၂၉၄-၂၉၅-၂၉၆၊နှင့်တူပြီ)

၄၁၃။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင်ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဌ။ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤ နိဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ကင်း၍ ဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ (ဝိတက်ရှိသော)။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ (ဝိစာရရှိသော။) ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။(အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၈၂-၌၍ ပေးလေ)။

၄၁၄။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင်ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဌ။ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤ နိဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊၍။ ဝိဝိစ္စေव၊ ကင်း၍ ဆိတ်၍ သာလျှင်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို။ ဧကောဒိဘावံ၊ ဧကဒိဘာဝ။ ဝိတက်ဝိစာရ ကင်းသော ဈာန်ကို။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို။ ဝိစာရံ၊ ဝိစာရကို။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်မြောက်သော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။(အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၈၂-ရှု၍ ပေးလေ)။

၄၁၅။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ကို။ ဒိသ္မာ၊၍ ။ ပိယရူပေ၊သော။ ရူပေ၌။ နသာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမတပ်။ အပ္ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၌။ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်မဖြစ်။ ဥပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ ထင်သောကိုယ်၌ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော ,မင်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၏။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယတ္ထ၊၌။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ တေအကုသလာမြော်၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ကုန်၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ ကိုငင်း။ တဉ္စပညာဝိမုတ္တိ ၊ကိုငင်း။ယထာ

၁။ စာပိုဒ် ၃၀၆-၌ငင်း၊ ၂၀၁-၌ငင်း ဤစာပိုဒ် ၄၀၉-၌ငင်း၊ အဗ္ဗောသာယ-ပုဒ်ကို ဖွင့်၏။ အချို့အရာ၌ ဝိယမတ္တပုဒ်တို့ ထည့်စွက်ဖွင့်သေး၏။

ဘုတ်၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၏။ သောသည်။ ဧ၀ံ၊သို့။ အနုရောဓ ဝိရောဓ၀ိပ္ပဟီနော၊ အကြင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသော လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ) ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ) ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခ၀ါ၊ သော။ ဒုက္ခ၀ါ၊ သော။အဒုက္ခမသုခ၀ါ၊ သော။ ကိုယ်၊သော။ ယံ၀ေဒနံ၊ကို။ ဝေဒေတိ၏။ သောသည်။ တံ၀ေဒနံ၊ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။နာဘိ၀ဒတိ၊ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွ ဟု မပြောဆို။ နာဇ္ဈောသာယ၊သက်၀င် စွဲလမ်းခြင်း မဖြစ်မူ၍။ တိဋ္ဌတိ၏။ . ။(အကြင်းသည် ဤသုတ် ၄၀၉-စာပိုဒ်မှီ၍ သိသာပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ငါ၏ဟုရုး၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ (ဒေသိတံ၊ ဟောထား၊အပ်သော။) "ဣမံ ခေါ၊ တဏှာသင်္ခယ၀ိမုတ္တိ"၊ ဤတဏှာသင်္ခယ ဝိမုတ္တိ ဒေသနာကို။ (တဏှာ၏ ကုန်ရာနိမ္မာန်ကိုအာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်ပုံ ညွှန်ပြချက်ကို။) တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ကေ၀ဋ္ဋပုတ္တ၊ သော။ သာတိ"၊ ဧ၀ သော။ ဘိက္ခုပန၊ ကိုကား။ မဟာတဏှာ ဇာလ တဏှာသမ္ဘ၀ပ္ပ ဒိဋ္ဌိမုဏ္ဍံ၊ ကြီးမားစွာသော တဏှာကွန်ရက်, တဏှာထုတ်လျောက်ဖြင့် စွမ်းမိ ဖွဲ့မိသူဟူ၍။ (ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(အကြင်းတူပြီ)။

အဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ္တံ၊ သည်၊ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

၉-မဟာအဿပုရသုတ်

၄၁၅။(ဧ၀ံ မေ သုတံ၀ေးမြဲ)။ကော်သမယံ၊ ဌ္ဌ။ဘဂ၀ါ၊သည်။အဂ်ေသု၊အဂ်တိုင်းတို့ဌ္ဌ။အဿပုရံ နာမ၊ အဿပုရမည်သော။ အဂ်ါနံ၊ အဂ်မင်းသား၊တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံးဌ္ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း ရဟန်း တို့ ဟူ၍။ သဇ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ တုမှေစ ပန၊ သင်တို့သည်လည်း။တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘာယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သမဏမှာတိ၊ ငါတို့ ရဟန်းဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဋိဇာနာထ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့သည်။ ဧ၀ံ သမညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဧ၀ံပဋိညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟု ဝန်ခံကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။"ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ သည်။ သမဏကရဏာ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏကရဏာ၊ ဗြာဟ္မဏ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏"။

၁။ ယေဓမ္မာ သမာဒါယ ပရိပူရိတာ သမိတပါပသမဏ၀ ဗာဟိတပါပဗြာဟ္မဏ၀ ကရောန္တိတိ အတ္ထော၊ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ကတ္တုသာဓကပြုလုပ်ရမည့်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ ဟုတ်။ သမဏကရဏံ ဗြာဟ္မဏ ကရဏံ၌ ကရဏံကို ကရဏသာဓက ပြုရမည်။ အကြင်တရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်အောင် ပြုပေးတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ပေတည်း။ ပီယော၀ကို ပီတိဇနကောဖြင့် ကတ္တုသာဓကမပြုဘဲ ကမ္မသာဓ ကိုသာ ပြုသကဲ့သို့တည်း။ ထိုကြောင့် သမဏဖြစ်ကြောင်းဟု ပြန်ဆိုသည်။

တေခမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ကျင့်ကုန်သည်ရှိသော်။အမှာကံ၊ငါတို့၏။ (နော-ကား အနက် မရှိ)။ အယံသမညာစ၊ဤသမဏအမည်သည်လည်း။သစ္စာ၊ မှန်သောအမည်သည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။အယံပဋိညာစ၊ဤသမဏဟု ဝန်ခံခြင်းသည်လည်း။ ဘူတာ၊ ဟုတ်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။မယံ၊ ငါတို့သည်။ယေသဗ္ဗ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ သက်နိုး ဆွမ်းကျောင်း (အိပ်ရာ နေရာ)အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမှေသု ငါတို့၌။ တေ ကာရာ၊ထိုပြုလုပ်ခြင်းတို့သည်။(ထိုပစ္စည်းတို့ကို လှူကြောင်း ကောင်းသော စေတနာတို့သည်)။ မဟပ္ဖလာ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ များသော အာနိသင် ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ။ အမှာကဉ္စေဝ၊ ငါတို့၏လည်း။ အယံပဋိဇ္ဇာ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဝဉ္ဇာ၊ မမြဲသည်။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ သဥဒြယာ၊ တိုးပွါးခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ”ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်အပ်၏။

၄၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပြာဟ္မဏကရဏာစ၊ ပြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေစ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။“ဟိရောတ္တပ္ပေန၊ ရှက်ခြင်း, ကြောက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့”ဟူ၍။ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ တုမှာကံ ၊ သင်တို့၏။ “ဟိရောတ္တပ္ပေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ တ္တောဝတာ ၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို ပြုအပ်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ သာမညတ္တော၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိတော့ပြီ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်လျှင်။ တုဋ္ဌိ ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျာထ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာရောစေယျာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပဋိဝေဒယျာမိ၊ သိစေအံ့။ သာမညတ္ထိကာနံ၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်။ သတိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ဥတ္တရိ ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ကရဏီယော၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ သာမညတ္ထော၊ သည်။ မာပရိဟာယိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်။

၄၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ “နော၊ ငါတို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အမူအရာသည်။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သည် ။ ဝိဝဋော၊မဖုံးလွှမ်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဆိဒ္ဒဝါစ၊ ကိလေသာတို့၏ ဝင်စရာ အပေါက်ရှိသည်လည်း။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ သံဝုတော စ၊ ပိတ်ထားအပ် သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ တာယ စ ပန ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရတာယ၊ ထို စင်ကြယ်သော

၁။ ဥဒ္ဒံ ဥဒ္ဒံ တနောတိတိ ဥတ္တာနောပ။ ဥပရုပရိ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတောဝ ပါကဋောဝ ဟောတိ၊ ဌိကာအလိုအဆင့်ဆင့် တိုးတက်ထင်ရှားသည်ဟုပြန်။

ကိုယ်အမူအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။နေဝ ဥက္ကံသေဿာမ၊ မမြှင့်တင်ကုန်အံ့။ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဝမ္ဘေဿာမာတိ၊ မရှုတ်ချကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဝစီသမာစာရော၊ နှုတ်အမူအရာသည် (နှုတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သည်။ ဝိဝဋော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ မနောသမာစာရော၊ စိတ်အမူအရာသည် (စိတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥတ္တာနော၊ သည်။ ဝိဝဋော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊သော။ကရဏီယံ၊ သည်။ကိဉ္စ၊ နည်း။နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးမှုသည်။ ဥတ္တာနော၊သည်။ ဝိဝဋော၊ သည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။"ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရာ၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ (ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြုံး ရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြောင် စက္ခုန္ဒြေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဧနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ မဟေ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယ္ယုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အံ့။သောတေန၊ နှားဖြင့်။သဒ္ဒံ၊အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နံ၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတ္ဝာ၊ သာယာ၍။ပ။ ကာယေန။ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌပ္ပံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

အဆင်းကြည်လင်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရိယာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဤမသာ ကာယသာ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဌိတိယာ ဝေ၊ တည်တံ့ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝယာပနာယ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝဝိဟိ သုပရ တိယာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ရုံငှါ သာလျှင်။ ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ သာသန ပြဟ္မစရိယ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရိသာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်အုံ့။ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါ-ဒေဿာမိ၊မဖြစ်စေကုန်အုံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ်ဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ကရဏီယံ၊ သည်။ကိဉ္စ၊ နည်း။ "ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြား ခြင်းဌာ။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဒိဝသံ၊ နေ့အခါ၌ (နေ့အခါပတ်လုံး)။ စင်္ကမေန၊ စင်္ကြံ သွားခြင်းဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ် တရားတို့ကို)ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ဓမ္မေဟိ၊နိဝရဏတရားတို့မှ။စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊ သုတ်သင်ကုန်အုံ့။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်(ပတ်လုံး)၌။ စင်္ကမေန၊ ဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်ရင်း။အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက္ခြာနံတောင်းဖြင့်။ ပါဒေ၊ (လက္ခြာ)ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ)ခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအုံ့ဟု အမှတ်သညာကို။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ သီဟသေယ္ယံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေဿာမ၊ ပြုကုန်အုံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ စင်္ကမေန၊ ဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမာတိ၊ ကုန်အုံ့"ဟူ၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ်ဟိ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။"သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့ တိုးလတ်သော်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန် သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်ရင်း။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေး သော်ရင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ သံဃာဋိ ပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ် သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို (သုံးစွဲသောအားဖြင့်) ဆောင်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ အသိတေ၊ စားလတ်သော်ရင်း။ ပီတေ၊ သောက်လတ် သော်ရင်း။ခါယိတေ၊ ခဲစားလတ်သော်ရင်း။ သာယိတေ၊ လျှက်လတ်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ကုန်အုံ့။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုလတ်သော်(စွန့်လတ်သော်)။

သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်လတ်သော်၎င်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်လတ်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်လတ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိယေ၊ နိုးလတ်သော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်၎င်း။ တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်၎င်း။ သမ္မာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိဿာမ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရုံခါ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ "ဟိရောတ္ဌပေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ နော၊ တို့၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ မနောသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာဇီဝေါ၊သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ပြီ။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူနော၊ကုန်သည်။(အမှ၊ကုန်၏။)ဇာဂရိယံအနုယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ (အမှ၊ ကုန်၏။) သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဝေါဟာရတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ ပြီ။ ဝေါဟာရတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုဝင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုဝင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကိုဝင်း။ကန္ဒရံ၊ချောက်ကိုဝင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ တောင်ခေါင်းကိုဝင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုဝင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုဝင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်ပြင်ကိုဝင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုဝင်း။ ဘဇတိ၊ မှီ၀ဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးလတ်သော်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ထက်ဝယ်ကို။အာဘုဇိတ္မာ၊ ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု၊။ သတိ ံ၊ သတိကို။ ဥปฐ ပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥปါဒါနုက္ခန္ဓ)လောကင်္ဘာ။ အဘိဇ္ဈာ၊ ရှေးရှု၊ကြံတတ်သော အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာภิဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အภิဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာปါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ဒေါသဗျာပါဒ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာปါဒပဒေါသာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည် ဖြစ်၍ဝင်း။ အာလောကသညီ၊ အလင်းထောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ သတော၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍ဝင်း။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြင့်၍ဝင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥปသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၍ဝင်း။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဝိဟရတိ၊၏။ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၄၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣဏံ၊ (အကိုးနှင့်တကွသော သူတပါး၏)ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသောအလုပ်တို့ကို။ ပယောဇေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏ ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တေကမ္မန္တာ၊ ထိုအလုပ်တို့သည်။ သမိဇ္ဈေယုံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ယာဝနိစ ဣဏမူလာနိ၊ အကြင် ကြွေးမြီးရင်းတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) တာနိစ၊ ထိုကြွေးမြီရင်းတို့ကိုလည်း။ ဗျန္တီကရေယျ၊ ကင်းအောင်ပြုရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဥတ္တရိ ၊ ပိုလွန်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်သောဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ သားမယားကို မွေးမြူခြင်းငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ "အဟံခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ဣဏံ၊ ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မန္တေ၊ဘို့ကို။ ပယောဇေသိ ၊ အားထုတ်ပြီ။ တဿ မေ၊ထိုငါ၏။ တေကမ္မန္တာ၊ တို့သည်။ သမိဇ္ဈိ ၊သု၊ ကုန်ပြီ။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပေါရာဏာနိ၊ ကုန်သော။ယာနိ စ ဣဏမူလာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျန္တီ၊ကုင်းရှင်းအောင်။ အကာသိ ၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဥတ္တရိ ၊ သော်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ ၎။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသေး၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြွေးမြီ ကင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။(ဒုက္ခိတောတိ သဗ္ဗာဗာဓုက္ကော။ ဋီကာ)။ ဗာဠှဂိလာနော၊ပြင်းစွာ နာသည်။ အဿ၊ရာ၏။အဿ၊ ထိုသူ၏ (စိတ်၌)။ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်လည်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက် ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ (ဝါ၊ မဆာ။)အဿ၊ ထိုသူ၏။ကာယေ၊ကိုယ်၌။ဗလမတ္ထာစ၊ အားသည်လည်း။ (အားအနည်းငယ်သည်လည်း)။ (အပ္ပံ ဗလံ ဗလမတ္ထာ၊အပ္ပတ္ထောဟိ အယံ မတ္ထာသဒ္ဒေါ၊မတ္ထာသုခ ပရိစာဂါတိ အာဒီသုဝိယ၊ ဋီကာ)။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ သော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ထိုအနာမှ။မုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊ ၌။ ဘတ္တံ စ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ (မြိန်ယှက်ရာ၏။) အဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္ထာစ၊ အားသည်လည်း။သိယာ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။တဿ၊၏။ "အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာဗာဓိကော၊ သည်။ ဒုက္ခိတော၊ သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏ (စိတ်၌)။ဘတ္တံ စ၊သည်လည်း။ နစ္ဆာဒေသိ၊နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။မေ၊ ငါ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္ထာစ၊ သည်လည်း။ နအာသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သောဘဟံ၊ ထိုအားမရှိသောငါသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေတိ၊ နှစ်သက်၏။ မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ဗလမတ္ထာစ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

၁။ ကမ္မန္တေ၊ ၌။ပယောဇေယျ၊ ယှဉ်ရာ၏-ဟူ၍သော်လည်းပေး။ပ-ဥပသာရ သည် အနုဝတ္တကဖြစ်အုံ့၊ ယုဇ-ယှဉ်ခြင်း အနက် ဟောသောကြောင့် ရှေ့ပုဒ်,ဒု-ဟု ပေး။ ပ-ဥပသာရသည် ဝိသေသက ဖြစ်အုံ့၊ ယုဇ-အားထုတ်ခြင်း အနက်ဟောသောကြောင့် ရှေ့ပုဒ်,တို့ကို-ဟုပေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဗန္ဓနာ၊ ထိုနှောင်အိမ်အမှု။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အစ္ဆယေန၊ တောင်းမလိုသောအားဖြင့်။ မုစ္စေယျ၊ လွှတ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ တောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်း သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ "အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုမ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ ၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ သော (အဟံ)၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာ ဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အစ္ဆယေန၊ အားဖြင့်။ မုတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ တောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နတ္ထိ စာတိ၊ ရှိလည်းမရှိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတော်နိဒါနံ၊ ထိုနှောင်အိမ်မှ လွှတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို (စိတ်ကျေနပ်မှုကို)။ လဘေထ၊ ရာ၏။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အနတ္ထာဓိနော၊ မိမိနှင့် မစပ်သည်။ (မိမိကိုယ်ကို မိမိအစိုးမရသည်)။ ပရာဓီနော၊ တပါးသော သူတို့နှင့်သာ စပ်သည် (တပါးသောသူတို့ကသာ စိုးပိုင်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယေနကာမံဂမော၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့ သွားနိုင်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဒါသဗျာ၊ ထိုကျွန်၏ အဖြစ်မှ။ မုစ္စေယျ၊ ရာ၏။ အတ္တာဓီနော၊ မိမိနှင့်သာ စပ်သည် (မိမိ ကိုယ်ကို မိမိ အစိုးရသည်)။ အပရာဓီနော၊ တပါးသော သူတို့နှင့်မစပ်သည် (သူတပါးတို့ မစိုးပိုင်သည်)။ ဘုဇိဿော၊ ကျွန်အဖြစ်မှ လွှတ်သူသည် ၁။ (မိမိအလိုအတိုင်း စိုးပိုင်ခွင့်ရှိသူသည်)။ ယေန ကာမံဂမော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဓနော၊ ဥစ္စာနှင့်တကွသော။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ သွားရာ၏။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ကန္တာရာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အစ္ဆယေန၊ အားဖြင့်။ နိတ္ထရေယျ၊ လွန်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒါယယထာ၊ ကြွေးမြီကဲ့သို့ရှင်း။ ရောဂံ ယထာ၊ အနာကဲ့သို့ရှင်း။ ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ၊ နှောင်အိမ်ကဲ့သို့ရှင်း။ ဒါသဗျံ ယထာ၊ ကျွန်အဖြစ်ကဲ့သို့ ရှင်း။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂံ ယထာ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးခဲကဲ့သို့ရှင်း။ အပ္ပဟီနေ၊ မပယ်အပ် ကုန်သေးသော။ ပဟ္ဏေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နိဝရဏေ၊ ဤနီဝရဏတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဏဏျံ ယထာ၊ ကြွေးမြီ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့ရှင်း။ အာရောဂျံ ယထာ၊ အနာ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့ရှင်း။ ဗန္ဓနာမောက္ခံ ယထာ၊ နှောင်အိမ်မှ လွှတ်သူကိုကဲ့သို့ရှင်း။ ဘုဇိဿံ ယထာ၊ မိမိအလိုအတိုင်း

၁။ ဘုဇော အတ္တနော ယထာသုခဝိနိယောဂေါ ဟုဿော ဟုစ္ဆိတမ္ဘော ဟောတိ ဘုဇိဿော၊ သာမိကာ ဿော ပန အပရသန္တကတာယ အတ္တနော ဘန္ဓကောတိ ဝုတ္တော။ ဋီကာ။

စိုးပိုင်သူကိုကဲ့သို့ရင်း။ ခေမန္ဓဘူမိ ယထာ၊ ဘေးမရှိရာမြေအရပ်ကိုကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ပဠေ၊ ကုန်သော။ ဣမေနီ၀ရဏေ၊ တို့ကို။ အတ္ထနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ၊ ၏။

၄၂၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဠေ၊ ကုန်သော။ ဣမေနီ၀ရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ (အကြောင်း စာပိုဒ် ၅၁-ကြည့်ပေး)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒါနိ ကာယံ၊ ဤရှုပကာယကိုသာလျှင်။ ဝိ၀ေကဇေန၊ နိ၀ရဏကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ (ပီတိသုခတည်းဟူသောရေဖြင့်)။ အဘိသန္နေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ ပရိသန္နေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်စေ၏။ ပရိပ္ဖုရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေ၏။ အဿ၏။ သဗ္ဗာ၀တော၊အလုံးစုံသော ကာယဿ၊ ၏။ ဝိ၀ေကဇေန၊သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိ'မနံ့သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ နှာပကော၀ါ၊ ရေချိုးသမားသည်သော်၎င်း။ နှာပကန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနီယစূဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတ္ဝာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဆုတ်ဖျန်း၍ ဆုတ်ဖျန်း၍။ သန္နေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင်အခဲပြုရာ၏။) သာယံနှာနီယပိဏ္ဍီ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပြာခဲသည်)။ သေ့ဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသောအစေးသည် အစဉ်ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သေ့ဟာပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သေ့ဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ။ ဖုဋ္ဌာ၊ ပြန့်နှံ့သည်။ နစပဗ္ဗရိနီ၊ ယိုလည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၂၈။ (ပုနစပရံမှ အပ္ပဋိ'ယောတိ-အထိ ဘယဘေရ၀သုတ် စာပိုဒ်-၅၁-နှင့် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဇ္ဇိဒေါဒကော၊ထွက်သော စမ်းရေရှိသော။ဥဒကရဟဒေါ ရေအိုင်သည် ၂။ အဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်၀သည်။ နေ၀ အဿ၊ မရှိရာ။ ပစ္ဆိမာယဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယဒိသာယ၊ တောင်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေ၀ေါ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ ဧ'ဖန်ရံခါ။ သမ္မာ၀ေ၀ုံ၊ အရည်သည်းထန်စွာ။ နအနုပ၀ေ့ဇ္ဇယျ၊ မရွာရာ။ အထခေါ၊ ၌။ တမှာ၀ ဥဒကရဟဒါ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သိတာ၊ အေးလှစွာသော။ ၀ါရိ'ဝါရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဇ္ဇိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေ၀ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကိုပင်လျှင်။ သိ'တေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္နေယျ၊ စိုစွတ်စေလောမ်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သဗ္ဗ၀တောတိ အကာရဿ အာကာရော ကတော၊ သဗ္ဗာ၀ယ၀တောတိ ဖလော။ ဋီ။

၂။ မ-၂-၂၅-စာပိုဒ်၌ ဥဒကရဟဒေါ ဝမ္ဘီရော ဥဇ္ဇိဒေါဒကော-ရှိ၏။

၄၂၉။ ပုန္နစဟရံမှ သုခေန အပ္ပဋိဟတ် ဟောတိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ်၅၁ နှင့် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်မှတ်ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညိုတောင်ရင်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာ ကြာတောင်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတောင်ရင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန် သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ နံဝါ၊ ကြာညိုတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနံဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနံဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့ သည်ရင်း။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။တာနိ၊ ထိုကြာညို စသည်တို့သည်။ယာဝစဂ္ဂါ၊အဖျားတိုင်အောင်ရင်း။ ယာဝစ မူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင်ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိပ္ဖုရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျံ့နှံ့ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။ အဿ ဥပ္ပလာနံဝါ၊ ထို ကြာညိုတို့၏ရင်း။ အဿပဒုမာနံဝါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏ရင်း။ အဿပုဏ္ဍရိကာနံဝါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိက် ကြာတို့၏ရင်း။သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ မပျံ့နှံ့သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊လည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၃၀။ (ပုန္နစဟရံမှ အပ္ပဋ္ဌံဟောတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁ နှင့် ဤ သုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါဒူပေတ္တာ၊ ခြုံ၍။နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ ၏။ အဿ၊ ထိုယောဂျီး၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော။ (ကောဌာသရှိသော လည်းဟု)။ ကာယဿ၊ရူပကာယအား။သြဒါတေန၊သော။ ဝတ္ထေန'ဖြင့်။အပ္ပဋ္ဌံ၊ မနှံ့သောအရပ် မည်သည်။(မလုံခြုံသော အရပ် မည်သည်လည်းဟု)။ ကိဉ္စိ၊စိုးစဉ်းမျှလည်း။နအဿ၊ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ။ ၏။

၄၃၁။ (သော ဝေ မှ အနုဿရတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၂-ကို ရှု၍ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သကမှာ။ မိမိနေရာ၌ဖြစ်သော။ ဂါမာ၊ ရွာမှ။ အည်း၊ တပါးသော။ ဂါမံ၊ (ဒုတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။တမှာပိဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အည်း၊ သော။ဂါမံ၊(တတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောဂျီး သည်။ တမှာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သကံယေဝဂါမံ၊မိမိနေရာ ရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။တဿ၊ထိုယောဂျီး၏။"အဟံ ခေါ၊ငါသည် သာလျှင်။သကမှာဂါမာ၊ မိမိနေရာ(ပဌမ) ရွာမှ။ အမုံဂါမံ၊ ထို(ဒုတိယ)ရွာ သို့။ (မ ၂၂-သုတ် ၂၅၇-ပိုဒ်၌ အည်-ရှိ၏။) အဂစ္ဆိံ၊ သွားဘူးပြီ။ တတြာပိ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာ၌ လည်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဒ္ဓာသိံ၊ ရပ်တည်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဝေ၊ ဤ သို့။ နိသီဒိံ၊ ထိုင်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဘာသိံ၊ ပြောဆိုခဲ့ဘူးပြီ။ ဝေ၊ဤသို့။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်-နေသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ တမှာပိ ဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အမုံဂါမံ၊ ထို (တတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။ တတြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရွာ၌လည်း။ ဝေ၊ သို့။ အဒ္ဓာသိံ၊ ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ နိသီဒိ ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ အဘာသိ ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ တုဏ္ဏီ၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ တမ္မာဂါမော၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သက်ခယဝဂါမံ၊ မိမိရွာသို့သာလျှင်။ ဟစ္စာဂတော၊ ပြန်ရောက်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရှု၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၃၂။ (သော ဝေ မှပဇာနာတိအထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒ္ဒေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံး၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်ကုန်သည်သည်းဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တေပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစင်္ကမန္တေပိ၊ လူးလာ ပြန်ခပ် သွားကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တေပိ၊ ထိုမှ ဤမှ 'သွားလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၄၃၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ သော်။ ။(အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သေယျထာပိ၊ ကား။ဟတ္ထတ သခ်ေပ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျူသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ရပ်တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပိသမ္ပုကမ္ပိ၊ ယောက်သွား ခရုကိုင်း။ သက္ခရကထလိကမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကိုင်း။ မစ္ဆဂုမ္ဗမ္ပိ၊ ငါးအပေါင်းကိုင်း။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တဿ၊ထိုယောက်ျား၏။ "အယံ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ ၏။ အနာဝိလော၊ ကျူ၊ တကြ၊ ,ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္ပုကာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေမစ္ဆဂုမ္ဗာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ စရန္တိပိ၊သွားလည်းသွားကြကုန်၏။တိဋ္ဌန္တိပိတိ၊ ရပ်တည်လည်း ရပ်တည်ကြကုန်၏"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဿ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ပဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤသို့သောရဟန်းကို။ သမဏောဣတိပိ၊သမဏဟူ၍ဝင်း။ ဗြာဟ္မဏောဣတိပိ၊ဗြာဟ္မဏဟူ၍ဝင်း။ နှာတကောဣတိပိ၊နှာတကဟူ၍ဝင်း။ ဝေဒဂူဣတိပိ၊ ဝေဒဂူ ဟူ၍ဝင်း။ သောတ္တိယောဣတိပိ၊ သောတ္တိယ ဟူ၍ဝင်း။ အရိယောဣတိပိ၊ အရိယာဟူ၍ဝင်း။ အရဟံဣတိပိ၊ အရဟံဟူ၍ဝင်း။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏောဣ၊ သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏီယာ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ တရားတို့သည်။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ခေါ၊ ဤသို့ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏောဣ၊ သမဏ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဗာဟိတာ၊ မကောင်းမှုမှ အပယ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပြာဟွဏော၊ ပြာဟွဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ, တို့။ ကာသဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ နှာတာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆေးလျော်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ နှာတကော၊ နှာတကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ နိဿုတာ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည် [1]။ ဟောန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ သောတ္ထိယော၊ သောတ္ထိယမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။အာရကာ၊ ကိလေသာတို့ကို သတ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္ဓိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ အရိယော၊ အရိယာမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာရကာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္ဓိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ပ။ အရဟံ၊ အရဟံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒ-ပေးမြဲ)

နဝမံ၊ကိုးခုမြောက်သော။မဟာအဿပုရသုတ္တံ၊ မဟာအဿပုရသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီး။

၁၀-စူဠဒုကၡဝိဘင်္ဂသုတ်

ဂ၃၅။ (ဝေဠုဝေယျကတ်။ပ။ ပစ္စတ္ထောသုံ-ပေးမြဲ) ဘဂဝါ၊သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း,ရဟန်းဘို့ဟူ၍။ သဇ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ (အကြွင်းမဟာအဿပုရသုတ်စာပိုဒ် ၄၁၅-နှင့်တူပြီ)။

ဂ၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမဏသာမိစိပ္ပဋိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဘိဏှာသုဿ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၍ကြံဖန်ခြင်း (အဘိဏှာ) မျှားသော [2]။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဘိဏှာ၊ သည်။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တဿ၊ တောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏ [3]။ ကောဓနဿ၊ အမျက်သွားလေ့ရှိသော။ပ။ ဥပနာဟိဿ၊ ရန်ပြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိသော ။ပ။ မက္ခိဿ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ခြေဖျက်ခြင်းရှိသော။ပ။ ပလာသိဿ၊ အင်တူပြိုင်ခြင်းရှိသော။ပ။ ဣဿုကိဿ၊ ငြူစူစောင်း

၁။ နိဿုတတ္တာတိ သမုစ္ဆေဒပဟာနဝသေန ဣဿ္ဌာနတော သမ္ဘဝတော နိဿဋတ္တာ။ ဋီကာ။

၂။ ပရဝိတ္တာဒီအဘိဏှာယနသီလာ။ (စာပိုဒ် ၃၇-အဋ္ဌကထာ) ရှေးရှု၍ ကြံဖန်ခြင်းမျှားသော ရှေးရှု ကြံဖန်လေ့ရှိသော ရှေးရှု၍ကြံဖန်တတ်သော ဟုလည်းပေး။

၃။ ဗျာပန္နစိတ္တာတိ ပကတိဘာဝဝိဇဟနေန ဝိပန္နစိတ္တာ။ (စာပိုဒ် ၃၇၊ အဋ္ဌကထာ) စာပိုဒ် ၄၄၀-၌ ဝိပန္နစိတ္တော ပူတိဘူတစိတ္တောဟု ဖွင့်၏။

မြောင်းခြင်း ရှိသော။ပ။ မစ္ဆရိယ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော။ပ။ သဒ္ဓယ၊ စဉ်းလဲသော။ပ။ မာယာ-ဝိယ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသော။ပ။ပါပိစ္ဆယ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမှက်ရှိသော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကယ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ကယစိ၊ သော။ ယသ ဘိက္ခုနော၊ ၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမဏမလာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အညစ်အကြေးဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဒေါသာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပျက်စီးစေတတ်ကုန်သော။ သမဏကသဋာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အနှစ်သာရမဲ့ကြောင်း အရိုန်အစော် မဲ့ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ။(ဧတေ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ။ပ။ ကသဋ္ဌေ နိရောဇေ ကရောန္တိ-မိလာပေန္တိ၊ တသ္မာ သမဏ ကသဋ္ဌာတိ ဝုစ္စန္တိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကသဋ္ဌေတိ အသာရေ၊ နိရောဇေတိ နိတ္တေဇေ။ ဋီကာ)။ ။ ဆာပါယိကာနံ၊ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ဒုဂ္ဂတိဝေဒနိယာနံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ မကောင်းကျိုးကို ခံစားစေတတ်ကုန်သော။ဣမေသံ ဌာနာနံ၊ ဤအဘိဇ္ဈာစသော အကြောင်းတို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊ မပယ်ဖြင်းကြောင့်။ "သမဏသာမီစိပ္ပဋိပဒံ၊ကို။ နပဋိပန္နောတိ၊ ကျင့်သော ရဟန်းမဟုတ်"ဟု၎င်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဘတောဝေဏိ၊ အသွားနှင်ဖက်ကို။ ပိတနိသိတံ ?၊ ရေဖြင့် ဆတ်၍ ကျောက်၌ သွေးအပ်သော။ မတဇံနာမ၊ မတဇမည်သော ?။ အာဝုဇေတာ၊ လက်နက်မျိုးသည်။ အဿ၊ရှု၏။ တံ၊ထိုလက်နက်မျိုးသည်။ သံဃာဋိယာ၊ အအိမ်ဖြင့်။ သမ္ဘာရတံ၊ ကောင်းစွာဖုံးထားအပ်သည်။ သမ္ဘလိဝေဋိတံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရစ်ပတ်အပ်သည်။ အဿ၊ ရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ တထူပမံ၊ ထိုမတဇမည်သော လက်နက်နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၇။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံဃာဋိကယ၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရှုံသောသူ၏။ သံဃာဋိ ဝါရဏမတ္တေန၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ကာမျှဖြင့်။ သာမည်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အဟံ၊သည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အစေလကယ၊ အဝတ်မဝတ်သောသူ၏။ အစေလကမတ္တေန၊ အဝတ်မဝတ်ကာမျှဖြင့်။သာမည်၊ကို။ အဟံ၊သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရဇောဇလ္လိကယ၊ မြေအညစ်အကြေး ကို ဆောင်သောသူ၏။ရဇောဇလ္လိကမတ္တေန၊ မြေအညစ်အကြေး ကို ဆောင်ကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကောရောဟကယ၊ (မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေ့သုံးကြိမ်) ရေသို့ သက်ဆင်းသောသူ၏။ဥဒကော ရောဟကမတ္တေန၊(မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေ့သုံးကြိမ်)ရေသို့ သက်ဆင်းကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၁။ ဘိက္ခုနော အဘိဇ္ဈာလုသာစသော ပုဒ်တို့ကို ဆဋ္ဌကတ္တားကြံလျက် အပ္ပဟီနာ၌ စပ်၍ ယောဇနာ နိုင်သေးသည်။

၂။ သမဏာဘာဝသာ မလာ၊ သမဏာဘာဝဋ္ဌေသနာ။ ။ဋီကာ။

၃။ ပိတနိသိတန္တိ ဥဒကပိတံ စေဝ သိလာယဉ္စ သုနိသိတံ။ အဋ္ဌကထာ။

၄။ သံကို တစ်ည်းဖြင့် တိုက်၍၊ ထိုမှရသော သံမှုန်ကို သဲဘက်ပါးနှင့်ရောမှ ကြိုးကြာမသော ကြွေကြွေတို့ကို ဝဲကျွေး၊ ဝင်းကြက်ဝုက်တို့. မစင်မစစ်နှိုင်ခ၌ သေလျှင် ဝမ်းပိုက်ကိုခွဲ၍ ဝင်းသံမှုန်ကို. ထုတ်ယူပြီးလျှင် ဇရပ်ဆောက်၊ ဤသို့ ခုနှစ်ကြိမ်တိုင် ပြုလုပ်၍ရသော သံမှုန်တို့ကို ကျွမ်းကျင်လှသော ပန်းဘဲတို့အပ်၍ ခြစ်ပါ၊ လာပါသော် ဖောက်မျိုးသည် မတတတည်း၊ အကယ်၍ ဝုက်တို့မသေခဲ့သော် ဝင်းတို့ကိုသတ်၍ သံမှုန်တို့ကိုထုတ်ယူခင်းနည်းအတိုင်း ပြုထုပ်အပ်သော ခေါင်းမျိုးသည် မထသော ဇာတန်တို့ မတတ် အရမတတ လက်နက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူက္ခမူလိကာသာ၊ သစ်ပင်ရင်းခံနေသောသူ၏။ ရူက္ခမူလိကာမတ္တေန၊သစ်ပင်ရင်းခံ နေကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဘောကာသိကာသာ၊ ဟင်းလင်းပြင် (လွင်တီးခေါင်) ခံ နေသောသူ၏။ အဗ္ဘောကာသိကမတ္တေန၊ ဟင်းလင်းပြင်ခံ နေကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမ္မဇ္ဇကာသာ၊ အထက်ခံ ရပ်တည်လျက်နေသောသူ၏။ ဥမ္မဇ္ဇကမတ္တေန၊ အထက်ခံ ရပ်တည်လျက်နေကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိယာယဘတ္တိကာသာ၊ (တလတကြိမ်-လခွဲတကြိမ်) အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားသောသူ၏။ ပရိယာယဘတ္တိကမတ္တေန၊ အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မန္တဇ္ဈာယကာသာ၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်သောသူ၏။ မန္တဇ္ဈာယကမတ္တေန၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်ကာမျှဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇဋိလကာသာ၊ ဆံကျစ်ရှိသော သူ၏။ ဇဋာဓာရဏမတ္တေန၊ ဆံကျစ်ကို ဆောင်ကာမျှဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုကာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်တို့ခံ ရှေးရှု ကြံဖန်ခြင်း မျှားသော။(၀၊ ကြံဖန်လေ့ရှိသော။)သံဃာဠိကာ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောရဟန်းသည်။ သံဃာဠိ ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော။ သံဃာဠိကာ၊ သည်။ သံဃာဠိဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ ဗျာပါဒေ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။

ကောဓနာ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ သော။ သံဃာဠိကာ၊ သည်။ သံဃာဠိဓာရဏ မတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။) "ဘဒ္ဒမုခ၊ ကင်းတယ်သော (ကောင်းသောလည်းဟူ) မျက်နှာရှိသော ချစ်သား။ တံ့၊ သည်။ဟေ၊လာလော့။သံဃာဠိကော၊ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ အဘိဇ္ဈာလုကာ၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ သံဃာဠိ ကာ၊ သော။ တေ၊ သင်သည်။ သံဃာဠိ ဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ ပဟီယိဿတိ၊ ပယ်အပ်လတ္တံ့။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယိဿတိ၊ လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှုတ်ဆိုသွင်းမှ။ ဘာတမေဝ ၊မှေးဖွားကာစ သာလျှင်ဖြစ်သော။တမေနံ၊ထိုသူငယ်ကို။မိတ္တာ၊မိတ်ဆွေတို့သည်ရင်း။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော်တို့ သည်ရင်း။ ညာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ နံသံဃာဠိကံ၊ ကို။ ကရေယျုံ၊ ကုန်ဆုံ၏။သံဃာဠိကတ္တမေဝ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ် ရုံသူ၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။သံမာဒဟေယျုံ၊ ဆောက်တည်စေကုန်ဆုံ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယဿ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနိ၊ ဤလောက ၌။ ကေစိ၊ အချို့သော။ အဘိဇ္ဈာလုံ၊ သော။ သံဃာဠိကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊မြင်တော်မူ၏။ ။ပ။ ကေစိ၊ သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ သော။ သံဃာဠိကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သံဃာဠိကာသာ၊ ၏။ သံဃာဠိဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သော။ ဇဋိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသောသူ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဇဋာ ဝေဌကမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ် ကင်းငြားအုံ့။ ဝါ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ ဟောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ ဇဋိလကဿ၊ ၏။ဝါ၊ သည်။ ဇဋာဝေဌကမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ 'စေပဟီယေထ၊ ငြားအုံ့။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဇဋိလကဿ၊ ၏။ ဇဋာဝေဌကမတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၇။ ။(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ-မှ စ၍ သမဏသာမီစိပ္ပဋိပဒံ ပဋိပန္နောတိ ဝဒါမိ- တိုင်အောင် သော ပါဠိတော်တို့၏ အနက်ကို ၄၃၆- စာပိုဒ်အနက်ကို မှီး၍ပေးလေ။ နဝါ မပါသော ထူး၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္ဘေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်နေသည်ကို [1]။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ သမ္ဘေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ကို။ သမနုပဿတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော ရဟန်း၏(သန္တာန်)၌။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ဇာယတိ၊၏။ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ သော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော နာမကာယ ရူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်။သုခံ၊ချမ်းသာ နှစ်မျိုးကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာကို ခံစားသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

သော၊ထို(ရဟန်း)သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်။ ကော်ဒိသံ၊တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတ္မာ၊ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။တထာ၊ထို့အတူ။ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက် သော အရပ်ကို။တထာ၊တူ။တတိယံ၊ကို။တထာ၊တူ။စတုတ္ထံ၊ကို။ဖရိတ္မာ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဖြန့်၍။ ဥဒ္ဓံ၊အထက်အရပ်၌ရင်း။ အဓော၊အောက်အရပ်၌ရင်း။ တိရိယံ၊ဖီလာကန့်လန့် အရပ်၌ရင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊သတ္တလောကကို။ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြော သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ရန်မရှိသော။ အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ဆင်းရဲမရှိသော။မေတ္တာသဟဂတေန၊သော။စေတသာ၊ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ကား။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သောရေရှိသော။ သီတောဒကာ၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကာ၊ ဖြူမွှေး သောရေရှိသော။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း သော။ ပေါက္ခရဏီ၊ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ရေကန်၏ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ။ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည်

---

[1] ဝိသုဒ္ဓံ-ကို ဝိသုဒ္ဓန္တံ-ဟု အန္တမဂ္ဂည်းဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့်ရင်း။ ဝိသုဒ္ဓါထိ ပန နတာဝ ဝတ္ထေဒ္ဓော- စင်ကြယ်ပြီးသောသူဟူ၍—ဆတိတ္ထကာလဖြင့်, မဝေပြာနိုင်သော-ဟု ဖွင့်ပြသောကြောင့်ရင်း စင်ကြယ်နေသည်ကို မဟုပ္ပန်ကာလပေါ် လွင်အောင် ဒေ-ဟူသောအသုံးကိုသည်သည်။

လွန်စွာ ရောက်အပ်သော။ကိလဿော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မွတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စေပိ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း လာပြားအုံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါက္ခရဏီ ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍ ။ ဥဒကပိပါသံ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သမ္မပရိဠာဟံ၊ အလွန်ပူလောင်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ရာ၏ ။ပ။ ယတော ကုတော၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်မှ။သမ္မာတိတ္ထော၊ သော။ သမ္မပရေတော၊ သော။ ကိလဿော၊ သော။ တသိတော၊ သော။ ပိပါသိတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ထိုရေကန်သို့။ စေပိအာ ဂစ္ဆေယျ၊ ပြားအုံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါက္ခရဏီ ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊၍။ ဥဒကပိပါသံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သမ္မပရိဠာဟံ၊ကို။ ဝိနေယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ စတ္တိယကုလာ၊မင်းမျိုးမှ၊ (နိက္ခမိတ္စာ၊၍။) အဂါရသ္မာ၊ လှူ.တောင်မှ။အနာဂါရိယံ၊ရဟန်းတောင်သို့။ပမ္မဇိတော၊သည်။စေပိဟောတိ၊အကယ်၍ ဖြစ်ပြားအုံ့။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ (သိစေတော်မူအပ်သော-လည်းဟု)။မွေဝိနယံ၊ နိယျာနိကသာသနာတော်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဝေ၊ဤသို့။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကိုရင်း။ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကိုရင်း။ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကိုရင်း။ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကိုရင်း။ ဘာဝေတွာ၊ပွါး၍ ။ (ဖြစ်စေ၍လည်းဟု)။ အဗ္ဗုတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသမံ၊ (အဘိဗျာဓသော အကုသိုလ်တရားတို့၏)ငြိမ်းအေးခြင်းကို။လဘတိ၊ ရ၏။အဗ္ဗုတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ သမဏ သာမိစိပဋိပဒံ၊ကို။ပဋိပန္နောတိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏကုလာ၊ ပုံဏားမျိုးမှ။ပ။ ဝေဿကုလာ၊ ကုန်သည်မျိုးမှ။ပ။သုဒ္ဒကုလာ၊ သူဆင်းရဲမျိုးမှ။ပ။ ယသ္မာကသ္မာ၊ အမှတ်မရှိသော။ကုလာ၊ အမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတ္စာ၊၍ ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊သို့။ပမ္မဇိတော၊သည်။စေပိဟောတိ၊ပြားအုံ့။သောစ၊ထိုသူသည်လည်း။ပ။ပဋိပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ပ။သောစ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ပညာဝိမုတ္တိ ၊အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှလွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို။ ဒိဋ္ဌေဝ၊ခမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္ဆိကတ္စာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ကြောင့်။ သမဏော၊ ကိလေသာအလုံးစုံ ငြိမ်းအေးပြီးသော သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်။ ။ဤဒမဝေါစ-စသည်တို့အနက်ကို သမ္ဘာသဝဏ္ဏတ် အဆုံးကိုကြည့်ပေးလေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဠဒုဿဝုရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

စတုဒ္ဓာ၊ လေးခုခြောက်သော။မဟာယမကဝဂ္ဂေ၊ မဟာယမကဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမဟာယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းအမြွက်စကား ကား။

ပညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိဟာရိတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေသိတံ၊သော။ ဂိဟိကာသာလဝနံ၊ အိုင်ကျောင်းဌာနေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်၊ အင်ကြင်းတောဌာ နေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်ဌာန်း။ ပုန၊ တဖန်။ သစ္စကနိသ္သေ ဓော၊ မှန်သည်.ကိုသာဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ မြတ်ခြင်းကို ဟောရာ

ဖြစ်သော စူဠဂေါပါလကသုတ်ရင်း။ မုခဝဏ္ဏပသီဒနတာပိန္ဒော၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာသစ္စကသုတ်၊ စူဠသစ္စကသုတ်၊ သိကြားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်ရင်း။ ကောဇာအသယ်ပုရဇင်ရှိလေရာ၊ တံငါသည်၏ သားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာအဿပုရသုတ်၊ ရသေ့ဘို၏ ဆံကျစ်ကို ဆောင်သောသူအား ဟောရာဖြစ်သော စူဠအဿပုရသုတ်ရင်းတည်း။

၅-ဒုဋ္ဌယသုတ္တံ

၁-သာလေယျကသုတ်

၄၃၉။ (ဝေ၁ မေ သုတ်ပေးမြဲ) ကော် သမယံ၊ အခါတပါးဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ မဟာတာ၊ မျှားမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ (လှည့်လည်ခြင်း)ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွစ၁ိတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ဌ။ သာလာနာမ၊သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ပြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုံဏားရွာသည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တံ၊ ထိုပုံဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာ၌ နေကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ယပုတ္တောသာကိုဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ယကုလာသာကိုဝင်မင်းမျိုးမှ ဖဗ္ဗဇိတော၊ သုဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သာလ မည်သောပုံဏားရွာသို့။ အနုပ္ပတ္တောခလု၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ၊ ဂေါတမ် အာဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စော သံသည်။ ဥဒ္ဓတောပျံ့နှံ့ ၍ တက်၏။ ကိ ံ ဥဒ္ဓတောနည်း ံ။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းမျှားစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ဣတိပိ၊နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတောသုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကုန်စင် သိမြင်တော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။လောကဝိဒူ၊လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ဣတိပိ၊သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ် ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့ဖြင့် မိမိထက် လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်ခေါင်းမပြု တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏ ၂။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ပြာဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏ ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

၁။ ဣတိ သဒ္ဒါ အာဘာဝတ္ထာ၊ နောက်ဘဲပြမူ၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ကိ ံ သဒ္ဒါကို၊ ရှေ့မှာစွဲ၍ အနက်သမ္ဘန်မြဲ-နိယံ နှင့် အညီတည်း။

၂။ အနုတ္တရောနှင့် ပုရိသဒမ္မသာရထိကို ခွဲလျှင် ဂုဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ မခွဲလျှင် ၉-ပါး ဖြစ်၏။

ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်သိတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဣဿရိယ ဓမ္မ ယသ သိရီ ကာမ ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ။(စာပိုဒ် ၇၄-၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။သဒေဝကံ၊နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော်။သမာရကံ၊ဝသဝတ္တီ မာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤပြုကာသ လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိं ၊ ရဟန်းပုံအားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ်-ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ 'သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ အာဒိကလ္ယာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလ္ယာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလ္ယာဏံ၊အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှား ပြတော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ဘုရားရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။သဝေ့ ခေါ် ပန်၊ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဂတော၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ အယောသုံ့ခေါ်၊ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ်၊ ၌။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံအား သူကြွယ်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ပုံအားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိ ဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ကွ။ သမ္မောဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ အဇ္ဇလိ ်၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေ ကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္ဝာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်၊ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ်၊ ထိုင်နေကုန် ပြီးသော။သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤလောကဌ။ ကေစ္စေ၊ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ်၊ မကောင်းမှု ပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ဝိနိပါတံ၊အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ရေ၌။ ပဋ္ဌေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ်၊ အဘယ်နည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ်၊ အဘယ်နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။'ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ်၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။သုဂ္ဂံ လောကံဥပ၊နတ်ပြည်၌။ ပဋ္ဌေ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ သော၁ဟောတု၊သည်။ ကောပန၊ နည်း။သော၁ပစ္စယော၊သည်။ကော၁တိ၊နည်း"ဟူသော။ တေ၊ဤစကားကို။အ၀ေါစုံ၊ကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အ၀ိမ္မစရိယာ၀ိသမစရိယာဟောတု၊ မတရား ကျင့်ခြင်းဟူသော မည်မမျှကျင့်ခြင်းကြောင့်။ ၀ါ၊ အ၀ိမ္မစရိယာ-ဟု ဆိုအပ်သော ၀ိသမစရိယာ အကုသိုလ် စေတနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (အကျယ်စာပိုဒ် ၄၄၀-အမှာရှုလေ)။ ၀ေ၊ ဤသို့။ ဣဓ၊ ဤလောကတွင်။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ။(အကြောင်းတူပြီ။အဆုံး ဣတိ အ၀ေါစ-ပြန်စပ်)

ဘောတော ဂေါတမသာ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ သံ၀ိတ္ထေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတသာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ၀ိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အ၀ိဘတ္တသာ၊ မ၀ေဘန်အပ်သေးသော။ ဣမသာ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ၀ိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နုအာဇာနာမ၊ မသိကုန်။

သာ၀ု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမသာ၊ သည်။ သံ၀ိတ္ထေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသာ၊ သော။ ၀ိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ကို။ အ၀ိဘတ္တသာ၊ သော။ဣမသာ၊၏။ အတ္ထံ၊ကို။၀ိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။မယံ၊တို့သည်။အာဇာနေယျာမ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော၊အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘ၀ं ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊သို့။ (ယာ၀ိ"သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။) ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ကား။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်။ သာ၀ုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်။ ဘာသိဿာမိ။ ဟောအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ၀ေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ သာ၀ေယျကာ၊ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀တော၊ကို။ ပစ္စဿောသုံ့၊ ၀နှစ်ခြိုးကုန်ပြီ။ ဘဂ၀၊ သည်—

၄၄၀။ ဂဟပတယော၊တို့။ တိ၀ိဓံ၊ သုံးပါးသော အာဘိုအစုတို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ကာယဒ္ဓါရုဖြင့်။ ၀ါ၊ ကြောင့်။ အ၀ိမ္မစရိယာ ၀ိသမစရိယာ၊ မတရားကျင့်ခြင်းဟူသော မည်မျှကျင့်ခြင်းသည်။ ၀ါ၊ အ၀ိမ္မစရိယာဟု ဆိုအပ်သော ၀ိသမစရိယာ အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးသော အာဘိုအစုတို့ဖြင့်။ ၀စီဒ္ဓါရုဖြင့်။ ၀ါ၊ ကြောင့်။ အ၀ိမ္မစရိယာ၀ိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိ၀ိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ မနောဒ္ဓါရုဖြင့်။ ၀ါ၊ ကြောင့်။ အ၀ိမ္မစရိယာ ၀ိသမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏"။

၁။" တိ၀ိဓန္တိ တီဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကောဋ္ဌာသတ္ထော ၀ိဿဇ္ဇေါ သော စ ၀ိဘတ္တိ၀ိသေ၊ ၀ိပလ္လာသံ ကတ္တာ ပစ္စတ္ထေ ကရဏ၀စနဝသေန တိ၀ိဓန္တိ ၀ုတ္တော အတ္ထောပန ကရဏဟုတ္တ၀စနဝသေန ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဒ္ဝီကာတ္ဝိနှင့် အညီ ၃-ပါးသော အာဘိုအစုတို့ဖြင့်-ဟုပေး။

(ကာယေနာတိ ကာယဒ္ဓါရေန (အဋ္ဌကထာ)။ ကာယေနာတိ ဣတ္ထေ ကာယောတိ စောပနကာယော အ၀ိမ္မေ-ဘော၊ သော စ အမ္မေစရိယာယ ဒ္ဓါရဘူတော တေန ၀ိနာ ဘဿာ အ၀ုတ္တိနတော။ ကာယေနာတိစ ဟေတုမှိ ကရဏ၀စနံ။ ဒ္ဝီကာတ္ဝိနှင့်အညီ ကာယေန၊ စောပနကာယဟူသော ကာယဒ္ဓါရ ကာယ၀ိညတ်ကြောင့်-ဟုပေး။ ယနဲ၊ ကာယဒ္ဓါရေနာတိ၀ါ ကာယေန ဒ္ဓါရဘူတေန ကာယဒ္ဓါရဘူတေနာတိ တံ ဣတ္ထံဘူတလက္ခဏေ ကရဏ၀စနံ-ဟူသော ဒ္ဝီကာအလို ကာယေန-ဖြင့် ဟု ဣတ္ထံဘူတ လက္ခဏတွင်ပေး။ ဤအလို ကာယေန အရ စောပန ကာယ

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘာယ်သို့လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊သည်။ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊တို့။ ဣဓ၊ဤလောကဌ။ကောဇ္ဇော၊ အခ္ခိုသောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာ ချေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ လုဒ္ဓေါ၊

လည်း၊မည် ကာယဒုစရိုက်လည်း မည်သော ကာယဝိညတ်ရသည်။ ထိုကာယဝိညတ်ကို လည်း ဟောတုဖလ ၂-မျိုးတွင် ဟောတု အပြစ်ဖြင့် ဦးကာဒေရ ဖွင့်ဆိုသည်။

အဓမ္မ စရတိ တောယာတိ အဓမ္မစရိယာ။ တောယ၊ ဤစေတနာဖြင့်။ အဓမ္မ၊ တံသမုဋ္ဌာန ယောဂ-ဟူသော ဝိညတ်ကို။ စရတိ၊ ပြုကျင့်တတ်၏-ဟုပေး၊ ဤကိုယ်ဒွါရ ဝိဂ္ဂဟအလို အဓမ္မစရိယာ-ဟူသော နိုပ္ပန္နပုဒ်အရ အကုသိုလ်စေတနာကိုကောက်။ (ဦးကာ)သို့မဟုတ် စရတိ+တောယာတိ=စရိယာ၊ အကုသိုလ်စေတနာကောက်။ အဓမ္မ အရ အဓမ္မောတိ ပန တံ သမုဋ္ဌာနောဝ ယောဂေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော ဦးကာနှင့်အညီ ကာယဝိညတ်ကောက်။ ၎င်းနောက် အဓမ္မသာ စရိယာ အဓမ္မစရိယာ ဟု တဲ့သော် မကောင်းသော အပြုအမူ ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်စေတနာပင် ရ၏။

တနဲ၊ စရတိ+တောယာတိ=ဟူသော ကရဏသာဓကအလို စရိယာ-အရ အကုသိုလ်စေတနာတည်း၊ ထို စေတနာသည် ဓမ္မ အဓမ္မ အနေဖြင့် ခွဲခြားသော် ဓမ္မတော အနဝဇ္ဇတာတိ ဓမ္မာ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ဝိဂ္ဂဟနှင့် အညီ ဓမ္မမှ အလွတ်မဟုတ်၊ ဓမ္မဇ္ဇောဂတ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ယင်းကို တဖန် အကုသလာပုဒ်ကဲ့သို့ နဓမ္မာတိ အဓမ္မာဟု ပြုသော် ကုသိုလ်စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ထိုအကုသိုလ် စေတနာသည် အဓမ္မ,စရိယာ-ဟု နှစ်မည်ရ ဖြစ်သောကြောင့် အဓမ္မာ စ သာ စရိယာစာတိ ဟူသော ကမ္မ ဓာရယ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ အဓမ္မစရိယာ မည်၏။ ၎င်းသည် ဟောတု ဖလ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖလတည်း။ ပစ္စနီကသမုဒ္ဓေန သမ်။ပ။ သာဝေ ဝိသမာ စရိယာတိ ဝိသမစရိယာ ဟူသော ဦးကာနှင့်အညီ ဝိသမစရိယာအရ အကုသိုလ် စေတနာကောက်ပုံ ဖလပြစ်ပုံ သိလောက်ပြီ။

အထက်ပါ စကားတို့အရ ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ကာယေန အရ ဝိညတ်သည် ဟောတု၊ အဓမ္မစရိယ, ဝိသမစရိယ တို့သည် ဖလ မည်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်းအလို ဝိညတ်သည် အကုသိုလ်စေတနာအား မည်သည့် ပစ္စည်းမှ မတည်သောကြောင့် ကာယေနနှင့် အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယတို့သည် ဟောတု ဖလ 'အကြောင်းအကျိုး မဟုတ်'။ (ကိုဌာဝိ။ပ။ နစ။ပ။ စေတနာယ ပဝတ္တိ ဟောတိ။ ဦးကာ)။ ထို့သော်-ရင်းအဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာသည် မြင်ကောင်းသော အရာမဟုတ်သောကြောင့် ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်မည် ဝစီဒွါရ မနောဒွါရ၌ ဖြစ်မည် ဟု တိတိကျကျ ခွဲခြားသိရန် မလွယ်။ ကာယေန ဟူသော ပုဒ်ကို ထောက်မှသာ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝါ-ကာယဒွါရ ကာယဝိညတ်၌ ဖြစ်သော ကာယက် ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။

ဤသို့ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ်သည် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းတွင် မပါသော်လည်း ကာယဝိညတ်ကို ထောက်မှ စေတနာသည် ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ကာယကမ္မ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟု ထင်ရှားသောကြောင့် ကာယေန-သည် ဟောတု၊ အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယသည် ဖလ ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကာယေနကို ဟောတုမှ ကရဏ ဝစန် ဟု ဦးကာဖွင့်သည်။ တနည်း ကာယေနသည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာကို ကာယဒွါရ ကာယ ဝိညတ်၌ ဖြစ်ကြောင်း အမှတ်အသား ဣဋ္ဌာဘူတ လက္ခဏ၊ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာသည် ကာယေန ပုဒ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော ဣဋ္ဌာဘူတလက္ခဏ ၂-ပြစ်၏၊ ထိုကြောင့် တံ ဣဋ္ဌာဘူတလက္ခဏေ ကရဏဝစန်-ဟု ဦးကာ ဆရာတမျိုး ဖွင့်ပြပြန်သည်၊ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ် (စောဒနကာယ ကာယဒွါရ) သည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာ၏ ၂၄ ပစ္စည်းမှ အလွတ်ပြစ်သော သဟဇာဒိကရဏ ဟိတ်တမျိုး ဟူလို။

ဤ-အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ-ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာသည်ပင် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ လားစေတတ်သော ကြောင့် ဟောတုလည်း မည်ပြန်ရကား ဌာဒုစ-စာပိုဒ်၌ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတု။ပ။ နိုရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဟု ဟောထော်မူလေသည်။

ထိုကြောင့် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟောတု၊ ဓမ္မ မှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော (ဓမ္မောနဟေတ) ကုသိုလ် စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော မကောင်းသော အပြုအမူ ဖြစ်ကြောင်း တည်ဟူသော ဥပမာမှ သုစရိုက်နှင့်

ကြမ်းထမ်းသည်။ (ဒါရှုကော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။) လောဟိတပါဏိ၊ သွေးဖြင့်လိမ်းကပ်သော လက်ရှိသည်။ ဟတ္ထဃဋကေ၊ သူတပါးကိုရိုက်ခတ်ခြင်း အသေသတ်ခြင်းဌာ။ နိဒ္ဒေ၊ သက်ဝင်သည်။ သမ္ဘပါဒေ ဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ ဘိုဌာ ။ အဒယာ ဝပန္နော၊ မသနားခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဂါမဂတံ ဝါ၊ ရွာ၌ထားအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အရညဂတံ ဝါ၊ တောင်ထားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ရွာ၌မူလည်း ဖြစ်သော တောင်မူလည်း ဖြစ်သော- ဟုသော်လည်းပေး)။ ယံ တံ ပရဝိတ္တကံ ပဂရဏံ၊ အကြင်သူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ်အသုံးအဆောင်ဥစ္စာသည်။ အတ္တေ၏။ အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့သည် မပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုသူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ် အသုံးအဆောင်ဥစ္စာကို။ ထေယ္ယ သံ ဟတံ၊ ခိုးဝှက်လိုမှုစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒါတာ၊ ယူတတ်သည်။ ဟောတိ၏။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ မေထုန်ကာမဟောင်း မှားယွင်းစွာပြုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ပိတုရက္ခိတာ၊ အဘစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ မာတာပိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဘာတုရက္ခိတာ၊ မောင်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဘာဂိနိရက္ခိတာ၊ ညီမ အစ်မစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဥာတိရက္ခိတာ၊ ဆွေမျိုးစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတာ၊ အမျိုးအနွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကျင့်ဖော်အပေါင်းသည်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ သဿာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်ရှိသော မိန်းမရင်း။ သပရိဒဏ္ဍာ၊ ဒဏ်ထားအပ်သော မိန်းမရင်း။ အန္တမသော၊ အလုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ မာလာဂုဏ္ဍပရိက္ခိတ္တာပိ၊ ပန်းကုံးဝတ်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာ တာ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တထာ ရူပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော မိန်းမဘို့ဌာ။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြူးသော အကျင့်သို့။ အာပဇ္ဇတာ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၏။ ကဟပဏယော၊ တို့။ ဝေ်ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၏။

ကာပဏယော၊ တို့။ ကဟာပဏလျှင်။ စတုဒ္ဒိခံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါ စာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပ ကဟာပဏယောတို့။ ဤ၌။ ကေစ္စောသည်။ မုသာဝါဒီ၊ မဘုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသည် ဟောတိ၏။ သဘာဂတောဝါ၊ အစည်းအဝေး၌ တည်ဘား ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပရိသာဂတောဝါ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ဉာတိမဇ္ဈဂတောဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ ပူဂမဇ္ဈဂတောဝါ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့၏ လယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရာဇကုလမဇ္ဈဂတောဝါ၊ မင်းမျိုးတို့၏ အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ အဘိနီတောဝ၊ ရှေ့ရှုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ "ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊

ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသော မကောင်းသော အပြုအကျင့်ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာဟူသောအင်ကြောင်းကြောင့်-ဟုပေး။

ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ကိုလည်း ကာယေန၊ စေသန ကာယ ဟူသော ကဲ့သို့ယဇ္ဇါရ ကာယဝိညတ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့် (ဗုဒ္ဓတ္ထေရ)။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ဓမ္မမှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော။ ပ။ မကောင်းသော အပြုအမူအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏-ပေး။ အဓမ္မဿ+စရိယာ၊ အဓမ္မ+စရတိ+တောယာတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ အနက်ပေးပုံကို လည်း ဤနည်းပြု၍ သိလေ။ အဓမ္မစရိယာနှင့် ဝိသမစရိယာ ကမ္မဓာရယ်ဘေပုံ အင်္ဂကထာ တိုက်ခိုက်ခိုပြီးဖြစ်၏။

၁။ ဓမ္ဓဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၉၂-သမ္ဘပါဒေ ဘူတေ ဘိတ္တေ ဘုဇေ ကိုကို ဖတ်ကပ်၍ ဤ၌ သမ္ဘသဒ္ဒါ ပါသင့်သည်။

လာလေ့။ ယံ၊ အကြောင်အကြောင်းကို။ ဇာနာသိ၊သိ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝေဒေဟိ၊ ပြောဆို
လေ့" ဟူ၍။ သက္ခိပုဗ္ဗော၊ သက်သေပြု၍ မေးအပ်၏။ – သော၊ ထိုသူသည်။ အဇာနံ၀၊
မသိဘဲလျက်လည်း။ ဇာနာမိတိ၊ သိ၏ဟူ၍ ။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဇာနံ၀၊ သိလျက်လည်း။
နဇာနာမိတိ၊ မသိဟူ၍ ။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ အပဿံ၀၊ မမြင်ဘဲလျက်လည်း။ ပဿာမိတိ၊မြင်၏
ဟူ၍။ အာဟ၊၏။ ပဿံ၀၊ မြင်လျက်လည်း။ နပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။ အာဟ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။
အတ္ထဟေတုဝ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ ပရဟေတုဝ၊ သူတပါးဟူသော
အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ အာမိသကိဉ္စိက္ခ ဟေတုဝ၊ အနည်းငယ်မျှသော ထင်စိုးလက်ဆောင်
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ သမ္ဘဇာနမ္ပိသာ၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။
ဘာသိတာ၊ပြောဆိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏဝါစော၊ ဇချေပစ်ကန်းတိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့မှ။
သုတ္ဝာ၊ကြားရ၍ ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။
အက္ခာတာ၊ ပြောကြားတတ်၏။ အမုတြ၀ါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အမုဿ၊ ထိုသူတို့၏။
ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏အထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ကြားတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမဂ္ဂါနံ၀၊ ညီညွတ်ကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဘေတ္တာ၊ ခွဲတတ်၏။ ဘိန္နာနံ၀၊ ကွဲပြားသော
သူတို့ကိုလည်း။အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားသူလျှင် မွေ့လျော်ရာ
ရှိသည်။ ဝဂ္ဂရတော၊ ကွဲပြားသူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ ဝဂ္ဂနန္ဒီ၊ ကွဲပြားသူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။
ဝဂ္ဂကရဏီ ၊ ကွဲပြားကြောင်းဖြစ်သော။ဝါစာ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။

ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ယာသာ၀ါစာ၊ အကြင်စကား
သည်။ အတ္ထကာ၊ အပုံအထစ်ရှိ၏။ ကဏ္ဏသာ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ပရကဋ္ဌကာ၊ သူတပါးတို့ နှားခါး၏။
ပရဘိသဇ္ဇနီ၊ သူတပါးတို့ကို ငြီးစေတတ်၏။ ကောဓသာမန္တာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အနီးဌာ ဖြစ်၏။
အသမာဓိသံ၀တ္တနိကာ၊ သမာဓိကို မဖြစ်စေတတ်။ တထာရူပီ ၊ထိုသို့သောဟာရှိသော။ ဝါစာ၊ ကို။
ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ပြိုန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ဟောတိ၊၏။ အကာလ၀ါဒီ၊ မသင့်
သောအခါ၌ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အဘူတ၀ါဒီ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ (အဘူတ၀ါဒီ
တိ ယံ နတ္ထိ၊ တသ ဝတ္တာ။ ၄။ မရှိသည်ကို အရှိလုပ်ပြောဆိုသူ)။ အနတ္ထ၀ါဒီ၊ အကျိုးမရှိသော
စကားကို ပြောဆို ရှိ၏။ အဓမ္မ၀ါဒီ၊ သုဘာ၀မကျ သည်ကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ အဝိနယ၀ါဒီ၊စည်းကမ်းမဲ့
ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနိဓာနဝတိ ၊ စိတ်နလုံးခ်ိ မထားသင့်သော ၀ါစာ၊စကားကို။ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကာလေန၊ မသင့်လျော်သော အခါ၌။ အနုယောသိ၊ အကြောင်းမရှိသော။
အပရိယန္တ၀တိ ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သော။ ဝါစာ၊ ကို။
ဘာသိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေ၊ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။
ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတယော၊တို့။ ၄ သဒ္ဒ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။တိဝိဓံ၊တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။အဓမ္မ
စရိယာဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစိ၊သည်။
အဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) မျှားသူသည်။ ဟောတိ၊၏။

ပရသာ၏။ ယံတံပရဝိတ္ကရှုဟကရကံ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တံကို။ "ပရသာ၏။ ယံအကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်။) အသာ၊ ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ဩကောင်းလေစ"ဟူ၍။ အဘိဠာတာ၊ သူတပါး ဟစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်တတ်သည်။ ဟောတိ၏။

ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဟောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ဟောတိ၏။ "ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ဟညန္တု ဝါ၊ သတ်အပ်မူလည်း သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဇန္တု ဝါ၊ သေမူလည်း သေစေကုန်သတည်း။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု ဝါ၊ ပြတ်မူလည်း ပြတ်စေကုန်သတည်း။ ဝိနဿန္တု ဝါ၊ ပျက်စီးမူလည်း ပျက်စီးစေကုန်သတည်း။ မာဝါအဟောသုန္တိ၊ မဖြစ်မူလည်း မဖြစ်စေကုန်"ဟူ၍။ ပဒုဋ္ဌမနသက်ပေါ်၊ ဒေါသသည် ပျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံရှိသူသည်။ ဟော်တိ၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကောမှားသော အယူရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ "ဒိန္နံ၊ အလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ အလှူပေယျ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကေတဒုက္ကဋာနံ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဗျာဃသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရောလောကော။ တမလုန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိ၌အကောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပိတာ၊ အဘ၌ အကောင်း အဆိုး ပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပါတိကာ၊ စုတေပြီး၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလုန်လောကကိုရင်း။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာ ဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုံကားတို့သည်။လောကေ၊ ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍။ ဝိပရိတဒဿနော၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ ကထံပတယော၊ တို့။ စတုဟိ၊ ဤလေး။ ဤသို့လျင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အမ္မာစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ကထံပတယော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ အမ္ပာစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဇာတုခေါ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့ကား ဤ။ ကောစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ဝန္ဓာ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အတ္တတ်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းမှုပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ ငရဲ၌။ ပဋိဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဥဒ္ဒဝ်။ ကထံပတယော၊ တို့။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ ထရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းဟူသော အညီအမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မစရိယာဟူသော သမစရိယာသုစရိုက် စေတနာသည်။ ဟောတိ၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။

၁။ အခြားသော အထူးရှာနှဲ့ ကယ် အဘိညာယာတိ ထာမံ ဥတ္တာ-ဟူ၍ သော်၎င်း။ အတ္ထဝနာ ဥဒေ(ကုန်-ဟူ၍သော်လည်း ဖွင့်၏။ ဤ[illegible]ကို [illegible] ဝိသေသနကြောင့် ဤအဘိညာယ-ကို အဘိဓိသမ္ဘာယ ပညာယ-ဟု ဖွင့်၏။

ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၏။

- ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စိ၊လျှင်။ တိဝိဓံ၊တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ဤ။ ကေစိ၊သည်။ ပါဏာတိ ပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍ ။ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်ဟု ဟောတိ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း-ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မ်ပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊၍ ။ အဒိန္နာဒါနာ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၏။ ဂါမဂတံ၊ ဝါ၊ ဖြစ်သော။ အရညဂတံ၊ ဝါ၊ ဖြစ်သော။ ယံတံ ပရဝိတ္တူပကရဏံ၊သည်။ အတ္တိ၏။ ဒိန္နာဒါနံ၊ သော။တံ၊ကို။ ထေယ္ယသင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒါတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊၍။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၏။ ဓာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ပ။ တထာရူပါသု၊ တို့၌။ စာရိတ္တံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟပတယော၊ တို့။ပ။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊တို့။ ကထဉ္စိ၊လျှင်။ စတုဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါ၊စာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစိ၊သည်။ မုသာဝါဒံ၊ကို။ ပဟာယ၊၍ ။ မုသာဝါဒါ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။-ဟောတိ၏။ပ။ သော၊သည်။ အဇ်ဘနံ၊ ဝါ၊ မသိတဲ လျှောက်ပတ်ပြီး။ နဇ်ဘနာမိတိ၊ မသိဟူ၍ ။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ။(အကြွင်းတူ)။

ပိသုဏံ၊ ဝါစံ၊ ချောမ်ကုန်းတိုက်သောစကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိ-ဝိရတော သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍ ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ၎။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ပ။ သမဂ္ဂါ၊ရာမောညီညွတ် သူလျက် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ် သူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။သမဂ္ဂကရဏိ၊ ညီညွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊စကားကို။ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဖရုသံ၊ ဝါစံ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားကို။ ပဟာယ၊၍။ ဖရုသာယ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ယာသာ၊ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်း သာစေတတ်၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင် ၏။ ပေါရီ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ မျှားစွာသောလူတို့သည် နှစ်သက် အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ မျှားစွာသောလူတို့၏ စိတ်ကို ပျံ့ကြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၏။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသိတာ၊သည်။ ဟောတိ၏။

သမ္ဘပ္ပလာပ်၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယ၊၍ ။ သမ္ဘပ္ပလာပါ။မှ။ ပဋိဝိရတောသည်။ ဟောတိ၏။ကာလဝါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကိုသာပြောဆို လေ့ရှိသည်။အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ သည်။ဝိနယဝါဒီ၊ စည်းကမ်းတကျသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာနဝတိ ၊ စိတ်နှလုံး၌ထားသင့်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တဝတိ ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂဟပတယော၊တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမ စရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၌။ ကေစ္စော၊သည်။ အနတိဇ္ဈာလု၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၊ကြံဖန်ခြင်း(အဘိဇ္ဈာ) မမျှားသူသည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၊၏။ ယံတံ ပရဝိတ္တူပကရဏံ၊သည်။ အတ္တော၏။တံ၊ကို။ "ပရဿ၊၏။ ယံ၊အကြင်ဥစ္စာသည်း အတ္တော၏။ တံ၊ထိုဥစ္စာ သည်။ မမ၊ငါ၏(ဥစ္စာသည်။)အဿ၊ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ဩကောင်းလေစ့"ဟူ၍။အဘိဇ္ဈာ တာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၊ကြံဖန်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အဗျာပန္နစိတ္တော၊မဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိသူသည်။ဟောတိ၏။ "ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ဒေါသမရှိ ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ (အဗျာပဇ္ဇာတိ ဗျာပါဒရဟိတာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ၄-ပ-၃၀၄)။ အနီဃာ၊ဆင်းရဲမရှိကြကုန်သည်။ဟောန္တု၊ကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊တိ၊ ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း" ဟူ၍။ အပ္ပဒုဋ္ဌမနသက်ပေါ်၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံမရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မှန်သော အယူရှိသူသည်။ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ (အကြင်း ကဏ္ဍပက္ခကို မှီ၍ပေး)။ ။ဣတိ ၊ဤသို့။ အဝိပရိတဒဿနော၊မဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံ၊ခေါ်၊ လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်၊ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊တို့။ ဧဝံ၊သို့။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊သို့။ ဣဓ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ သုဂတိ ၊ သုတောင်ကောင်းတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂလောကံ ဥပ၊ နတ်ပြည်လောက၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။

(ဗြ) ၄၄၂။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ သမစာရီ၊ သုစရိုက်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ "အဟံ၊သည်။ ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ ခတ္တိယမဟာ-သာလာနံ၊မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော မင်းမျိုးတို့၏။သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ဥပပဇ္ဇေယ္ယံ၊ ရောက်ပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ဩကောင်းလေစ့" ဟူ၍။ စေ အာကခ်ေယျ၊ အကယ်၍ တောင့်တအံ့။ သော၊ ထိုတရားကို ကျင့်သောသူသည်။ ကာယဿ၊၏။ပ။ သဟဗျတံ၊သို့။ယံ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တေ၎ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။သော၊ ထိုသူသည်။ တထာ၊ ထိုတောင့်တသောအတိုင်း။ ဓမ္မစာရီ၊သည်။ သမစာရီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊တည်း။ (နောက်၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ရေးမည်)။

ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ၊ မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုံစားတို့၏။ပ။ ဂဟပတိမဟာသာလာနံ၊ မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူကြွယ်တို့၏။ပ။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ပ။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ယာမာနံ၊ ယာမာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ တုသိတာနံ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ နိမ္မာနရတီနံ၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီနံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ပ။ ဗြဟ္မကာယိကာနံ၊ ပဌမဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ပ။ အာဘာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ပရိတ္တာဘာနံ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အပ္ပမာဏာဘာနံ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ အာဘဿရာနံ၊ အာဘဿရာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရိတ္တသုဘာနံ၊ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ အပ္ပမာဏသုဘာနံ၊ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သုဘကိဏ္ဏာနံ၊ သုဘကိဏ္ဏာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဝေဟပ္ဖလာနံ၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဝိဟာနံ၊ အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။အတပ္ပါနံ၊ အတပ္ပါဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သုဒဿာနံ၊ သုဒဿာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။သုဒဿီနံ၊သုဒဿီဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ။ပ။ အကနိဋ္ဌာနံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂါနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂါနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနူပဂါနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနူပဂါနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ ။(ကြွင်းလွယ်)

ဂဟပတယော၊တို့။ ဓမ္မစာရီ၊သည်။ သမစာရီ၊သည်။ "အယံ၊သည်။ အာသဝါနံ၊အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သောပညာဝိမုတ္တိကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ဘ၀ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္စာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရေယျ၊ နေရပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊စု"ဟု၍။ စေ အာကခေ်ယျ၊ အုံ့။ပ။ သမစာရီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(စာပိုဒ် ၄၃၉-အဆုံးမှ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၄၄၃။ ဝေါ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော်။ သာလေယျကာ၊ သာလေယျကရှာသား၊ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ ပုံစားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ (အကြွင်းသည် ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-နှင့်တူပြီ)။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဟဗ္ဗမ်၊ သော။ သာလေယျကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ဝေရဇ္ဇကသုတ်

၄၄၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော်။ ဧကာဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါ၊နသမယေန၊

ဌ။ ဝေရဉ္ဇာ၊ ဝေရဉ္ဇာဌာနေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံကားသူကြွယ်တို့သည်။ ကေနစိ ဒေဝတာရကိယေန၊ တစုံတခုသော ပြဋ္ဌာယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ပဋ္ဌိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။(အကြင်းကား သာလေယျကသုတ်နှင့် အတူတူပင်တည်း၊ အနုက်မထူးပြီ။ ရှေသုတ်ကား ဝမ္ဘာဝိဇ္ဇာန်၊ ဤသုတ်ကား ပဋ္ဌလာဝိဇ္ဇာန်၊ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဝေရဉ္ဇကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

ဌ-ဌ။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာ ကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ သာယနှသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာ (ဖလသမာပတ်)မှ။ ဝုट္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်မြို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒုပ္ပညော ဒုပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်သနည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပ္ပဇာနာတိ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကတွင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၏။ ဇာတိနိရောဓာ၊ နှစ်သက်ရှိ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ ဝမ်းမြောက်ရှိ။ အာယတနေသု၊ ခံ့ကြီးရာ ကိုးပါးတို့ကို။ ဥဒ္ဓတိ၊ ထိုထက်သာလွန်သော။ ပဇ္ဇိ၊ ပြဿနာကို။ အဝုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ဟု။ ပညဝါ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိ ပညာရှိ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသောရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်သနည်းဟူသော်။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက၊ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇာနာတိ ပဇာနာတိ၊ သိ၏ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပ။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝိညာဏံ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏံ ဝိညာဏံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ သုခန္တိပိ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း ။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။

-၁။ သုခန္တိပိ ဝိဇာနာတိတိ သုခဝေဒနမ္ပိ ဝိဇာနာတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ကိန္တိ ဟု မဓေမမှ၍ ကိဉ္စ ဝိဇာနာတိဟု ကဲ့ဖြင့်မေးသောကြောင့် သုခန္တိပိ ဟူသော အဖြေခံ့လည်း သုခဝေဒနမ္ပိဟု ကဲ့ဖြင့် ဖွင့်သည်။

ဒုက္ခန္ဓိပါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခန္ဓိပါ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၏။ ဖဿ-ဝိညာဏန္တိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ၊ ယာ စ ပညာ၊ အကြင်ပညာသည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ သို့၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဋ္ဌာ-မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဝာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဝာ၊ ခွဲခြမ်း၍ ခွဲခြမ်း၍။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းကို။ ပညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ လဗ္ဘာ ရနေသော်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော-ဧကာင် ကောင်ကား။ ယာ စ ပညာ၊ ဟုတ်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်၏။ နော ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောသည်မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဝာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ နစ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်သည်သာ။ အာဝုသော၊ ဟုတ်ယဟူ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဇာနာတိ-သိ၏။ တံ၊ ထိုသစ္စာ လေးပါး တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယံ၊ ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်-ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ကုန်၏။ နော ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဝာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ နစ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယာ စ ပညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ နော ဝိသံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ ဆည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာ စ ပညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ နော ဝိသံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တင်။ ပညာ-မဂ်ပညာကို။ ဘာဝေတမ္ဘာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝိညာဏံ၊ မဂ်ဝိညာဏ်ကို။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဘာဝေတမ္ဘ ပရိညေယျသည်။ ဧနသံ၊ထိုပညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ နာနာ ကရဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

(၅)။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာပ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဝေဒေတီ ဝေဒေယီ၊ ခံစား၏ ခံစား၏။ ဣတိ ခေါ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပ။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ သညာ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ သဇ္ဇာနာတိ၊ သဇ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိဉ္စာ၊ ကိုလျှင်။ သဇ္ဇာနာတိ၊သနည်း။ နီလကမ္မိ၊ ညိုသော်အဆင်းကိုလည်း။ သဇ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား ၏။ (ဤနေရာ၌ ဤအဓွန်ကထာလာ သညာလေးမျိုးလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏)။ ပီတကမ္မိ၊ ရွှေသော အဆင်းကိုလည်း။ သဇ္ဇာနာတိ၊ ၏။ လောဟိတကမ္မိ၊ နီသောအဆင်းကိုလည်း။ သဇ္ဇာနာတိ၊ ၏။ ဩဒါတကမ္မိ၊ ဖြူသော အဆင်းကိုလည်း။ သဇ္ဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ သဇ္ဇာနာတိ သဇ္ဇာနာတိ၊

မှတ်သားပါ၏ မှတ်သားပါ၏။ ဣတိ ဧဝံ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၏။ ဝေဒနာ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။

အာဝုသော၊ ထေ။ ယာ စ ဝေဒနာ၊ သည်ရင်း။ ယာ စ သညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤဝေဒနာသညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ ဝိနိဗ္ဘုဇိတွာ ဝိနိဗ္ဘုဇိတွာ၊ ၌။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ၄ါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာ စ ဝေဒနာ၊ သည်ရင်း။ ယာ စ သညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝေ။ ပညာပေတုံ၊ ၄ါ။ နစ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။

ဥဒ္ဓါ။ အာဝုသော၊ ထေ။ ပဋ္ဌာ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ငါးပါးသော ပသာဒဓာတ်တို့မှ။ နိဿဋ္ဌေန၊ လွတ်သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ မနောဝိညာဏေန၊ ရှုပါ၀စရစတုတ္ထစျာန်စိတ်သည်။ ကိံ၊ အာဘယ်ကို။ နေယျ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဋ္ဌာ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့မှ။ နိဿဋ္ဌေန၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ မနောဝိညာဏေန၊ သည်။ "အာကာသော၊ (ကဆိုးကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ" ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ နေယျ၊ သိအပ်၏။ "ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ" ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ နေယျ၊ ၏။ "ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ နေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပါ၏။ အာဝုသော၊ ထေ။ နေယျ၊ သိအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကတိ၊ ကုန်။ ကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နေယျ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပိညာဓာတုနာ၊ မျက်စိသဘော်ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။ အာဝုသော၊ ထေ။ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အဘိညတ္ထာ၊ ရှေးရှုသိခြင်းအကျိုးရှိ၏ ။ ပရိညတ္ထာ၊ ပိုင်းခြားရှု သိခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ပဟာနတ္ထာ၊ ပိုင်နိုင်စွာ ပယ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။

ဥ၁ ။ အာဝုသော၊ ထေ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ပြုခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကေ ။ ပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပါ၏။

အာဝုသော၊ ထေ။ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘဂဝေါ၊ အဂ်ါတို့သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးမြှောက်အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အရဟတ္တမဂ် မှာဒိဋ္ဌိသည်။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏

ဥ။ အဘိညတ္ထာကို အဘိဇာနယျ ဟေမ္ဟု အဘိဇာနာတိ-အဒ္ဓကထာ၊ အဘိမုခံ ဥယျော၊ အဘိမုခံ အဝိဝရဏဝေါနု-ဝေနာတိ-ဋီကာ ဖွင့်သည်ကို ဆောက်၍ အဘိညတ္ထာ၌ အဘိသည် အဘိမုခတ္ထတည်း၊ အဘိဝိသိဋ္ဌမဟုတ်။

ကိလေသာတို့မှ-လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာမှ-တပါးမဆိုသော် အရှုတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် တည်းဟူသော အကျိုးရှိသည်ရင်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟူသော အကျိုးရှိသည်ရင်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏ ။

အာဝုသော၊ က။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အဂေါ်ဟိ၊ တို့သည်၊ ခဏနုဂ္ဂဟိတာ၊ အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သီလဝန္ဒုဂ္ဂဟိတာစ၊ စတုပါရိ-သုဒ္ဓိသီလသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ကြားနာ ခြင်းသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊-၏။သာ ကစ္ဆာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း သည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ -၏။ သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ သမာဝတ်ရှစ်ပါးသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ ဝိပဿနာသည် ချီးမြှောက်အပ်သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အဂေါ်ဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလာနိသံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိ သံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုစ်၏။

ဌ၅၃။ အာဝုသော၊ ထ။ ဘဝါ ပန၊ ဘဝတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ (ကာမဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ် သော-စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော)ကာမဘဝရင်း။ ရူပဘဝေါ၊ (ရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော) ရူပဘဝရင်း။ အရူပဘဝေါ၊ (အရူပဘုံသို့ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ထိုစေတနာကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူ သော)အရူပဘဝရင်း။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုစ်၏။

အာဝုသော၊ ထ။ အဘယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကတိပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာ-နိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသံယောဇဉ် ရှိကုန်သော။

ခ။ ဖလက္ခဏာ နိမ္မတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလံ အဿာတိ စေတောဝိမုတ္တိဖလာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံး သည် အရဟတ္တမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အကျိုးတရားချည်း ဖြစ်သော်လည်း ပညာဝိမုတ္တိဖလ၏ အရေးပြုစ်သော အရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချန်၍ ဝင်္ဂ၊အရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိမှကြွင်းသော အရဟတ္တဖလစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို စေတော ဝိမုတ္တိဖလ၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာဟူသော အနှစ်အရေကောက်သည်၊ ထိုကြောင့် ဌာကာ၌ စေတော ဝိမုဒ္ဓတိ စေတောဝိမုတ္တိ-အဂ္ဂဖလပညာ ဗျပေတ္တာ အဝသေသာ ဖလဓမ္မာဟု မှတ်ဆိုသည်၊ ဤစ စေတောဝိမုတ္တိသဒ္ဒေန ပဟာနမဂ္ဂံ ဂဟိတံ၊ ပုဗ္ဗေ ပဟာယကဓမ္မာပိ ရှိကာဠမိန္ဒေဘာဝကြောင့် ဓဠ၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလာ-ပုဒ်၌ စေတောဝိမုတ္တိပြင့် ပဟာယကဓမ္မကိုယူ၍ နောက်စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ-၌ ပဟာနမဂ္ဂကိုယူ။ နောက်နှစ်ပုဒ်၌ ဤနည်းနှင်နှင်တည်း။

သတ္တာနှံ၊သတ္တဝါတို့၏။တကြတကြ၊ ထိုထိုဘဝ ဂတိ စသည်၌။အဘိနန္ဒနာ၊ ရှုပါခဲ့စသည်ကို လွန်လွန်မင်းမင်း နှစ်သက်ခြင်းကြောင့်။ဝေ၊ ဤသို့။ အာယတိ ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အာယတိ ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ကထံပန၊ လျှင်။ နဟောတိ၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဝိဇ္ဇာပဋိဒါ၊အရဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။တဏှာနိရောဓာ၊တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ အာယတိ ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၄။ အာဝုသော၊ရာ။ပဌမ်စျာန်၊သည်။ကတမ် ပန၊နည်း။ဣတိ၏။အာဝုသော၊ က။ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။(အကြင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-၌)။အာဝုသော၊က။ဣဓ၊ ဤစျာန်ကို။ ပဌမ်စျာနန္တိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ရာ။ ပဌမ်ပနစျာန်၊ကား။ကတိအင်္ဂါကံ၊ အာဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ပဌမ်စျာန်၊ သည်။ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ၌။ ပဌမ်စျာန်၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက်သည်ရင်း။ ဝိစာရောစ၊ သည်ရင်း။ ပီတိစ၊ သည်ရင်း။ သုခဉ္စ၊ သည်ရင်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာစ၊ သည်ရင်း။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမ်စျာန်၊ သည်။ ဝေ၊သို့။ ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမ်စျာန်၊ သည်။ ကတင်္ဂ ဝိပွဟီန်၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါအာဘယ်မျှရှိသနည်း။ (သို့မဟုတ်-ပယ်အပ်ပြီးသော အာဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ ကတင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အာဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊က။ ပဌမ်စျာန်၊ သည်။ ပဉ္စင်္ဂဝိပွဟီန်၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ၏။အာဝုသော၊က။ ဣဓ၊ ၌။ ပဌမ်စျာန်၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကာမစ္ဆန္ဒသည်။ (ဝါ၊ကို။) ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သည်။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပဟီနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကောစ၊ သည်ရင်း။ပ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာစ၊ သည်ရင်း။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမ်စျာန်၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပဉ္စင်္ဂဝိပွဟီန်၊ ၏။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၅။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနိ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရှိကုန်သော။ ပဌ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော အာရုံကို။ နုပဘုဇ္ဇတောဇ္ဇံ၊ မခံစားကုန်။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေရင်း။ သောတိန္ဒြိယံ၊ သောတိန္ဒြေရင်း။ ဃာနိန္ဒြိယံ၊ ဃာနိန္ဒြေရင်း။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝှိန္ဒြေရင်း။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နုပဘုဇ္ဇတောဇ္ဇာနံ၊ မခံစားကုန်သော။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျှောင်းရာသည်။ ကိံ ၊ အာဘယ်နည်း။ ကောစ၊အာဘယ်တရားသည်လျှင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နာနာဝိသယာနိ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ ကုန်သော။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ကို။ နုပဘုဇ္ဇတောဇ္ဇိ၊ မခံစားကုန်။

သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေဝင်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေဝင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။နာနာဂေါစရာနံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ၏။ ဂေါစရ-ဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စာနုဘောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ပဋိဃံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပဋိ-သရဏံ၊ သည်။ မနော၊ ဇောစိတ်တည်း။ မနောစ၊ ဇောစိတ်သည်ပင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၆။ အာဝုသော၊ ရာ။ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ သေယျထိဒံ၊ နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေဝင်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေဝင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ သေယျထိဒံ၊ နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊တို့သည်။ အာယုံ၊ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အာယုပန၊ ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကမ္မဇတေဇော ဟူသော ကိုယ်ဌေးကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဥသ္မာပန၊ ကမ္မဇတေဇောဟူသော ကိုယ်ဌေးသည်ကား။ ကိံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အာယုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒါနေဝခေါ၊ ယခု အခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော တရားစကားကို။အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတိ၊ အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤဟောတော်မူ အပ်သည်အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ ဥသ္မာ အာယုံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတိ၊ ဥသ္မာ အာယုံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေါ၊ အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာကထံပန၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောဆိုအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤတရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက် ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ တေနဟိ၊ ထို သို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အဖို့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ အုံ။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဣဓ၊ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ ပညာရှိယောကျားတို့သည်။ ဘာသိတဿ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဈာယတော၊ တောက်ပသော။ တေလပဒီပဿ၊ ဆီမီး၏။ အစ္စိ ၊ အလျှံ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အာဘာ၊ အရောင် အလင်းသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။ အာဘံ၊ အရောင်အလင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အစ္စိ၊ မီးအလျှံသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ (ပညာယတိ ကို ကမ္မရှေ့ကြ၍ အာဘာ၊ကို။ အစ္စိ၊ကို။ပညာယတိ၊ သိအပ်၏-ဟူလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာဝုသော၊ က။ ဝေမ်ေ ခေါ၊ လျှင်။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊၏။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အာယုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၇။ အာဝုသော၊ ရာ။ အာယုသင်္ခါရာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့သည်။ (အာယုသင်္ခါ ရာတို့ အသုယုမေတ္တ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘဝ၏ ရှေ့၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့ပင်လော။ ဥဝေဒနီယာ၊

ခံစားဟဲတ်ကုန်သော်။ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်။ တေဝ နုဏ်ထိုဗီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့ပင်လော်။ (ဒေ
လိုက်စပ်)။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အံ့ဩ၊ အခြားတပါးတို့လော။ ဗေဒနိ-
ယာ၊ ခံစားတတ်ကုန်သော်။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဩ၊ တို့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

အာဝုသော၊ က။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ နု။
မဟုတ်ကုန်။ ဝေဒနိယာ၊ခံစားတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ တေဝ၊ထိုဗီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့
သည်ပင်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ အာဝုသော၊ က။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုဦးအုံ့။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။
တေဝ၊ ထိုခံစားဓာတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ အာဘဝိ သု၊ ဖြစ်ကုန်ကြောင်းအုံ့။ ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော်။
ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုဗီဝိတိန္ဒြေ ဟူသော အသက်တို့သည်ပင်။ အာဘဝိ သု၊ ဖြစ်ကုန်ကြောင်းအုံ့။
သညာဝေဒယိတနိုရောဓ်၊ သညာဝေဒနာတို့၏ စင်စစ်ချုပ်ရာဖြစ်သော နိုရောဓသမာပတ်ကို။ သမာ
ပန္နဿ၊ ဝင်စားသော်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ သမာပတ်မှ ထခြင်းသည်။ နုပညာယေထ၊ မည်ဆင်ရှိ-
ရာ။ (တဿ သညာ ဝေဒယိတ နိုရောဓ်-ကို ထောက်၍ ဤဌ ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာ)။ အာဝုသော၊
က။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဩ၊ အခြားတပါးတို့တည်း။
ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဩ၊ တို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာဝေဒယိတ
နိုရောဓ်၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်။ ဣဿာဝုသော၊ ရာ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဣတိ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်သနည်း။ အထ ထိုအခါ၌။ အယံ ကာဝယာ၊ ဤကိုယ်
သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်ဓာတ်နှင့်ကင်းသော။ ကဋ္ဌယထာ၊ ထင်းကဲ့သို့။ ဥဋ္ဌိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်
ဖြစ်၍။ အဝကိုဏ္ဏော၊ လွင့်မပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဆေတိ နု ခေါ၊ အိပ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး
လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယဒါ၊ ဌ။ ဣမံ ကာယံ၊ ကို။ အာယု၊ ရုပ်ဓာတိတန်ခြေရင်း။ ဥသ္မာ၊
ကမ္မဇတေဇော ဟူသော အငွေ့ရင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဓမ္မာ၊ တို့သည်။
ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ အထ၊ ဌ။ အယံ ကာယော၊ သည်။ အစေတနံ၊ သော။ ကဋ္ဌယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဥဋ္ဌိတော၊ ဖြစ်၍။ အဝကိုဏ္ဏော၊ ဖြစ်၍။ ဆေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ မတော၊ သေပြီ။ ကာလကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
သေရာကာလရှိ၏။ ယော စာယံ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ သညာဝေဒယိတနိုရောဓံ၊ ကို။
သမာပန္နော၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ နိုဝနုဝကရဏံ၊ အသံးထသံးပြုခြင်းသည်။ (ထူးခြားချက်
သည်-လည်းဟု)။ ကိ၊ အဝကယနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယဿ၊
အကြင်သူသည်။ မတော၊သေပြီ။ ကာလကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေရာကာလရှိ၏။ တဿ၊
ထိုသူ၏။ ကာယသင်္ခါရာ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော ဟူသော်လည်းလေတို့သည်။ နိုဝုဋ္ဌာ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ။
ပဋိပ္ပဿဒ္ဓာ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီ။ တဿ၊ ဤ ကိုပြုပြင်တတ်ကုန်သော ဝိတက်ဝိစာ-ရတို့သည်။ နိုဝုဋ္ဌာ၊ ကုန်ပြီ။
ပဋိပ္ပဿဒ္ဓာ၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ စိတ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သညာဝေဒနာတို့သည်။ နိုဝုဋ္ဌာ၊
ကုန်ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓာ၊ ကုန်ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဓာတိတန်ခြေသည်။ ဟရိတ္တိ ဧဝ၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မ-
တေဇောငွေ့သည်။ ဝူပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ပသာဒဒီဗျေတို့သည်။ ပရိဘိန္နာနိ၊ ပျက်စီးကုန်
ပြီ။ (ယောစာယံ-မှ စိတ္တသင်္ခါရာ နိုဝုဋ္ဌာ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓာ-တိုင်အောင် မထူးပြီ)။ အာယု၊ သည်။
နုပရိဘိန္နော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အဝူပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊

၁။ အာရုမ္မဏရသံ အနုဘဝန္တီတိ ဝေဒနိယာ။ နိယျာနိကာ-ကဲ့သို့ ဆနိယပစ္စည်း-ကတ္တားမဟာ။

အထူးကြည်လင်ကုန်၏။ (ယွာယမ်မှ သမာပန္နော-တိုင်အောင်မထူး)။ ဤ၊ ဤသည်ကား။ နေသ၊ ထိုသူတို့၏။ နာနာကရုဏာ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းတည်း။ဤတို၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၈။ အာဝုသောဃ။ ဘဒ္ဒကွမသုခါယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော။သမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဤတို၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခသ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။-ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွမ်းပင်လျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော၊ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဥပေက္ခာသတိ ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဤမေ ခေါ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ထု။ အနိမိတ္တာယ၊ သခ်ါရနိမိတ်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာ ပတ္တိယာ၊ ဂလသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေးပြီ၊ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကိုလည်း။အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းရင်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သခ်ါရနိမိတ်မရှိသော။ ဧကတ္တယာ၊ နိဗ္ဗာနဧကတ်ကိုလည်း။ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတော ဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဤမေ ခေါ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ထု။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှကိုနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ ငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါး တို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ အမနသိကာရော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဝေတုယာ၊ လည်း။မနသိကာရော၊ ၎င်း။ပုဗ္ဗေ၊မဝင်စားမီ ၎င်းမဆွမ်းပင်လျှင်။အဘိသခ်ါရော၊ (ပညာမျှ ကြာအောင်ဝင်စားမည် ဟု) အခါနိုက်ကာလ ကြိုဆင်ထားခြင်းရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က၊ အနိမိတ္တာ ယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဤမေ ခေါ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ထု။အနိမိတ္တာယ၊ သော။စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ တို့နည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။စေတောဝိမုတ္တိယာ၊၏။ဝုဋ္ဌာနာယ၊ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။[illegible] ပဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ ပဗ္ဗကိုလည်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဝေတုယာ၊ကိုလည်း။

အမနုသိကာ ရော၊ ရှင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာ ယား၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ယာ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနာ ယား၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ဖစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဤမေ ခေါ၊ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၅။ အာဝုသော၊ ရာ။ အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏ မည်သော။ ယာစာယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စေတောဝိမုတ္တိဌင်း။ အာကိဉ္စညာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စေတောဝိမုတ္တိဌင်း။ သုညတာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဌင်း။ အနိမိတ္တာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဌင်း။ ဤမေမမ္မ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတို့သည်။ နာနာတ္ထာ စေ၀၊ ထူးသောအနက်လည်းရှိကုန်သလော။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ထူးသောသဒ္ဒါလည်းရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကေတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သလော။ (ဤမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတရားတို့၏။) ဗျဉ္ဇနမေ၀၊ သဒ္ဒါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူးသလော်။ ဤတို၊ ဤသို့မေးပြီ -။

အာဝုသော၊ က။ (ယာစာယံ အပ္ပမာဏာ။ပ။ အနိမိတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ရှေးနည်းအတိုင်း)။ ဤမေမမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိ တရားတို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဝုမ၊ စွဲ၍။ နာနာတ္ထာ စေ၀၊ ထူးသော အနက်လည်း ရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ထူးသောသဒ္ဒါလည်း ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဂ။ သောပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဤမေမမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ ကို။ အာဝုမ၊ စွဲ၍။ ကေတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ (ဤမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။) ဗျဉ္ဇနမေ၀၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာတည်း။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယံပရိယာယံ၊ ကို။ အာဝုမ၊ စွဲ၍။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ ခေါ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ကုန်၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဤမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ပျံ့နှံ့ ၏၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အရပ်ကို။ ဤတိ၊ သို့ ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ဌင်း။ အဓော၊ အောက်၌ဌင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ဌင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သမ္မတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သို့တို့၌ ပိပိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံ သတ္တဝါ ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ သော။ အပ္ပမာဏေန၊ သော။ အဝေရေန၊ သော။ ဧကဗျာပဇ္ဇေန၊ ဘင်းရိမ်ရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊ ပျံ့နှံ့ ၏၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ပ။ မုဒိတာ သဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ကာ။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အပ္ပမာဏာ၊ ပျံ့နှံ့ စေခြင်းအတိုင်းအရှည်မရှိသော်။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟု၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ -။

၁။ ဤမေ ဓမ္မာနှင့် နာနာတ္ထာ နာနာဗျဉ္ဇနာ ကေတ္ထာ ဟုဆိုတို့ အရတူစေရန် ဗျဉ္ဇနမို့ နေသံ နာနာအတ္ထာပိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ဆည် နာနာတ္ထ စသည်ကို ဗဟုမ္ဗီဟိကြီ၍ အနက်ယောဇနာသည်၊ ဤမေဓမ္မာနှင့် ဗျဉ္ဇနမေ၀ နာနံ-ကား မည်သည့်နည်းနှင့်မှ အရမတူနိုင်ရကား ဤမေမမ္မာ-ကို ဤမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟု သမ္ဗန်ပြင်၍ ယောဇနာသည်။

၂။ ဖရကအပ္ပမာဏတာယ အပ္ပမာဏ၏ နာမ။ အဋ္ဌကထာ။

အာဝုသောရေ။ အာကိုဉညာ၊အာကိုဉညမည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ကတမာစ၊အဘယ်နည်း။အာဝုသော။ ကား။ဤ၀ယ်၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။သဗ္ဗသော၊ ဓပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာပါတနုဗျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း ဘင် ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတို၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ အာကိုဉညာယတနံ၊ အာကိုဉညာယတနုဗျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၏။ အာဝုသော၊ ကား။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အာကိုဉညာ၊ အာကာသမဲ့ကုန်သော ကိုဉနမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ရေ။သည်တော၊ ရှည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ကား။ဤ၀ယ်၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အရညဂတောဝါ၊တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ "ဤခံ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။အတ္တောနဝါ(ငါသူတပါး ယောကျ်ား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမုဏင်း။ အတ္တနိယောနဝါ (သက်နှီး သပိတ်စသည် ဟု ဆိုအပ်သော) ငါ့ဥစ္စာမုဏင်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏ "ဟူ၍။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အာဝုသော၊ ကား။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ သုညတာ၊ မည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာဝုသော၊ ရေ။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ ကား။ ဤ၀ယ်၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂစသော နိမိတ်မရှိသော။ စေတောသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၏။ အာဝုသော၊ကား။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယံပရိယာယံ၊ အကြောင်းအကြောင်းကို။အာဂမ္မ၊စွဲ၍။ဤမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနာတ္ထာ၊စေ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ကား။ ဧသော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

အာဝုသော၊ကား။ယံပရိယာယံ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ အာဝုသော၊ကား။ ရာဂေါခေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ပမာဏကရဏော၊ မောဟော ၊သည်။ ပမာဏကရဏော၊ ၏။ ဝိဏာသ၀ဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသ၀ေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ တို့သည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်။ အနုဘာ၀ံ ကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ အာဝုသော၊ကား။ ယာ၀တာ၊ အကြောင်းမျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုစေတော

၁။ ဤ၌ ဟောန္တိ မပါသော်လည်း အလင်္ကာရုပမသုတ် ၂၅၄-စာပိုဒ်၌ အဝိဇာ ပဟီနာ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် ဟောတိဟူသော ဧကဝစနန္တပါ၌ ပါရှိသည်ကို နည်းမှီးသောအားဖြင့်ရင်း။ ဟောန္တိ ပါဠိသေသမထည့်သော်တော် [illegible] ကြောင့်ရင်း ကျည်းနိုင်သမျှ ကျည်းစေရန် ဟောန္တိထခုသာ ထည့်စပ်လိုက်သည်။

ဝိမုတ္တိတို့ကိုတင်။ အကျပါ။ (ဆုန်ကျင်ဖက်တို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်သောကြောင့်) မပျက်စီးသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ။ အမြတ်ဆုံးဟူ၏။ အကွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အကျပါ။ သော။ သာစေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ရာဂေနုရာဂမဟု၊ သည်လာ၊ ဆိတ်၏။ ဒေါသေန၊ ဗျ။ သည်လာ၏။ မောဟေနုမဟု၊ သည်လာ၏။ အောဝုသောက။ ရာဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္စနော၊ နှိမ်နင်း တတ်၏။ ဒေါသော။ သည်။ ကိဉ္စနော၏။ မောဟော၊ သည်။ ကိဉ္စနော၏။ (တေဓိဏာသဝဝဏ္ဏ။ ပ။ အနုပ္ပါဒမ္မော-ရှေးနည်းအတိုင်းမေး)။

အာဝုသောက။ ယာဝတာ၊ ကန်သော။ အာကိဉ္စညာ၊ အာရုံဟူသောကိဉ္စန၊ ကိလေသာ ဟူသောကိဉ္စန မရှိကုန်သော်။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (မဂ်,ဖိုလ်,အာကိဉ္စညာယတန-ပေါင်း ၉-ပါးယူ)။ သန္ဓိ၊ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုစေတောဝိမုတ္တိတို့တင်။ အဂ္ဂပ္ပါ။သော။စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ။ ဟူ၏။ အကွာယတိ၊အပ်၏။ (သာခေါပနာဂဗ္ဘါ-မှ သည်လာ ဒေါသေန သည်လာ-မောဟေန-တိုင်အောင် ရှေးအတိုင်းပေး)။ အာဝုသော၊ ဂ။ ယဉ်ယရိ ယာယ်၊ အကြောင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိဟူသော တရားတို့သည်။ ကေတ္ထာ၊ ကုန်၏။ ဗျညနမေဝ၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော ပရိယာယော၊သည်။ အတ္ထမေဝ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။အဝေါစ၊မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ မဟာ-ကောဋ္ဌိကော၊သည်။ အတ္ထမေနေဝ၊ ၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ အပ်ပါပြီ။

ဓတ္တိယံသော။ ဟောဝေဒလ္လသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၄-ဗုဒ္ဓဝေဒလ္လသုတ်

ဧवံ။ (ဝေ၀ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော်သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ ၌။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေ- ရှင်နှင်ကိုကို အစာကျွေးမြဲ ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခအမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ယေန၊အကြောင်အရာ၌။ မဂ္ဂဒိနီ၊ ဟူ၏ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ ဟေနုသို့။ ဥပသင်္ကမိ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊သော။ ဘိက္ခုနီ ။ ဝုံ။ အာဘိ၀ါ၊ဒေတ္မာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ခေါ်။ ထိုင်နေပြီးသော။ ဝိသာခေါ်၊မည်သော။ ဥပါသကော၊သည်။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ ။ ကို။ "အယ္ယေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယော၊သက္ကာယော၊တိ၊ သက္ကာယ သက္ကာယ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အယ္ယေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်တရားကို။သက္ကာယော၊ ဟူ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးကို။ ဗုဒ္ဓေါ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ၊ပါ၊ဒါနကွန္ဓာ၊ ဤ၅ပါ၊ဒါနကွန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယဟူ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ပြီ။ သေယျထိ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပုပါ၊ဒါနကွန္ဓာ၊ဌင်။ ပ။ ဝိညာဏုပါ၊ဒါနကွန္ဓာ၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဣမေ ခေါ် ပဉ္စုပါ၊ဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤ၎င်းပါ။သော် ၅ပါ၊ဒါနကွန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ဟူ၏။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ။ ရှင်မ။ သာခု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိုခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဝိသာခေါ်၊ မည်သော။ ဥပါ သကော၊ သည်။ဓမ္မဒိန္နာယာ၊ မည်သော်။ ကိုကျွန်ယာ၏။ ဘာသိသ၊ တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ကို။ "အယျေ။ ရှင်မ။ သက္ကာယဿမုဒယော သက္ကာယသမုဒယောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ။ရှင်မ။ ကတမော၊ ကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ဟူ၍ ။ဘဂဝတာ၊သည်။ဝုတ္တောနုခေါ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း" ဟူ၍။ ဤတိ၊ သော။ ဥတ္တရိ ၊ (ပဌမအမေးထက်)အလွန်ဖြစ်သော။ ပဋိ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ယာယံ၊ဧ၊ ဘိက္ခု၊ အကြင်တရားသည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ဖြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဤဒုခ၊ ဤတရားသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ရင်း။ ဘဝတဏှာ၊ရင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ရင်းတည်း ။အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အယံခေါ၊ ဤတဏှာကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ။ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓော သက္ကာယနိရောဓောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ်၊ ဟော တော်မူအပ်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ တဏှာယ ဝေ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊အကြင်တပန်းနှင့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ယော မုတ္တိ၊အကြင်စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊အကြင် ကပ်ငြိခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ ရှိ၏။) ။အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အယံခေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန် ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တော၊အပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ။ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမာ၊အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ်၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव ခေါ၊ ဤမဂ်ကိုသာလျှင်။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်၊ ဝုတ္တော၊အပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ဟူသည် အာ ပ်နည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ရင်း။ပ။ သမ္မာသမာधि၊ ရင်းတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ရှင်မ။တညော ဥပါဒါနံ၊ထိုဥပါဒါန်သည်ပင်။ တေပဏ္ဍုပါဒါနကွန္ဓာ နုခေါ်၊ထိုဥပါဒါန်ကွန္ဓာငါးပါးတို့ပင်လော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ပဏ္ဍိတ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါ နကွန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ကြဉ်ထားလျှင်။ ဥပါဒါနံ၊သည်။ သိယာနုခေါ်၊ ရှိနိုင်ရာသလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ တညေဝ ဥပါဒါနံ၊ ထိုဥပါဒါန်သည်ပင်။ တေပဏ္ဍုပါဒါနကွန္ဓာ၊ ထိုဥပါဒါနကွန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ နခေါ်၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဏ္ဍိတ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနကွန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။

၁။ ဝတ္ထုကာမတို့၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းတပ်သော တဏှာသည် ကာမတဏှာ။ ရူပသည် နိစ္စဝုဝ-သဿတ ဟု စွဲလမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဘဝတဏှာ။ ရူပသည် ပြတ်၏ တမလွန်ငလောကဟု နောက်ထပ် မဖြစ်တော့ဟု စွဲလမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ။ နှစ်လိုမှုကား သဿတဒိट्ठိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာကို ဘဝတဏှာ-ဥစ္ဆေဒဒိट्ठိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ ဟူလို။ ဤအဋ္ဌကထာ ဧဒိ-စာပိုဒ်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပညာဘူမိနိဒ္ဒေသ ဖဒ္ဒ-စာပိုဒ်ကို ရှုလေ။

အည်ကြေ၊ကြင့်ထားရ၏။ ဥပါဒါနိ၊သည်။ နာ၀ပိ၊ ဂိသည်း မရှိ။ အာ၀ုသော ဝိသာခ၊ခ။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနဟူနှေသု၊တို့၌။ ယောခေါ် ဆန္ဒရာဂေါ၊အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။- တတ္ထ၊ ထိုဥ၀ါဒါနကုန်နှာ၊ပါ၊တို့၌။ တံ၊ ဧတိုလိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုပြီ။

ဂဗ်ပါ။ အယျော၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘိုလျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာ၀ုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာဘို့ကို။ အဒဿာ၀ီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော)မြတ်သောတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊၌။ အ၀ိနီတော၊သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာ၀ီ၊ သော။ သပ္ပုရိသ ဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အ၀ိနီတော၊ သော။ အသုတ၀ါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ထပ်ဆင်ရှု၏ ၁။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ၀ါ၊ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏ ၂။ အတ္တာနံ၊ အတ္တ၌။ ရူပံ၀ါ၊ ရူပ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏ ၃။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံ၀ါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏ ၄။ ဝေဒနံ၊ကို။ ပ။ သညံ၊ ကို။ ပ။ သင်္ခါရေ၊တို့ကို။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိညာဏဝန္တံ၀ါ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏။ အတ္တာနံ၊အတ္တ၌။ ဝိညာဏံ၀ါ၊ဝိညာဏ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ ၊၌။ အတ္တာနံ ၀ါ၊ အတ္တဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အာ၀ုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဝေ၀ေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုပြီ။

(ကထံ ပနယျော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နဟောတိ၊စသည်၌ နဟောတိ၊မဖြစ်သနည်း၊ နသမနုပဿတိ၊ မရှု၊နဟောတိ၊ မဖြစ်ဟု ယောဇနာ။ ။ကြွင်းမထူး)။

- ရူပသည်ပင် အတ္တ၊ အတ္တသည်ပင် ရူပ၊ ရူပနှင့် အတ္တ အရေ မပြား တသားတည်း အတူတူဟု ရှုခြင်း ဟုပမာ မီးရောင်နှင့် မီးလျှံ အတူတူထင်မှားသကဲ့သို့တည်း။ ဤကား အတ္တာတိ သမနုပဿတိ ဟူသော ဦးကာနှင့် အညီတည်း။ ရူပံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တ အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊၏။ ဤသို့လည်း အဋ္ဌာဘာ၀ေန သမနုပဿတိ ဟူသော ဦးကာ ရုနည်းအတိုင်း ပေးနိုင်သည်။ ကြေးလက်ကောက်ကို ရွှေလက်ကောက် အမှတ်ဖြင့် ထယ်မှားသောသူကဲ့သို့ ရူပကို အတ္တ အဖြစ်ဖြင့် အတ္တအနေဖြင့် ပုထုဇဉ်သည် မှားသည် ဟူလို။

၂။ အရိယ်ရှိသော သစ်ပင် ဟူဘိသို့ အတ္တကို ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း ရှု၏။

၃။ ပန်းသည် အနံ့မဟုတ်။ အနံ့လည်း ပန်းမဟုတ်၊ ပန်းနှင့်အနံ့ တရားကိုယ် မတူဟု နားလည်သောသူသည် အနံ့ကိုပန်း၌ ဆန့်ဟု ယူဆဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တ အရေမတူဟု သိသောသူသည် ရူပကို အတ္တ၌ ရှိပဟုရှုသည်ဟူလို။

၄။ သေတ္တာသည် ပတ္တမြားမဟုတ်၊ပတ္တမြားသည် သေတ္တာမဟုတ်၊ပတ္တမြားနှင့် သေတ္တာ တခြားစီဟု နားလည်သော သူသည် ပတ္တမြားကို ကြည့်ရှုသောဆဲခါ သေတ္တာတွင်းက ပတ္တမြားဟု သိဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တအရေ မပြားဟု သိသောသူသည် အတ္တကို ရှုပ်၌ အတ္တဟု ရှုမြင်သည် ဟူဆသည်ဟူလို။ ၄-ဝိကပ်လုံးကို ခွဲကြည့်လျှင် ပဌမဝိကပ်၌ ရူပနှင့် အတ္တကို ဒုရယ အရေ တူအနေသဖြင့် ရှုပုံကို သိစေသည်။ ဒုတိယ ဝိကပ်ဖြင့် ရူပနှင့် အတ္တကို ဒုယ အရေမတူဟု ရှုပုံကို သိစေသည်။

၄၆၂။ အယျောရှင်မ။ အရိယောဿ။ သော။ အဌဂိကော။ သော။ မဂ္ဂေါ။ သည်။ ကိုယ်စားမော်နည်း။ အာဝုသော် ဝိသာခ။ အရိယော။ သော။ အဌဂိကော။ သော်။ မဂ္ဂေါ။ သည်။ အယမေဝ ခေါ။ ဤသည် ပင်တည်း။ (သော်ယျထိဒံ။ ပ။ သမ္မာသမာဓိတိ ရှေ့အတိုင်းပေးလေ)။ အယျောရှင်မ။ အရိယော။ သော။ အဌဂိကော။ သော်။ မဂ္ဂေါ။ သည်။ သခ်ာတော ပန။ သခ်ာ တဏှားလော။ ဥဒါဟု။ သို့မဟုတ်။ အသခ်-တော။ အသခ်ာ တဏှားလော။ ဣတိ။ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ။ အရိယော။ သော။ အဌဂိကော။ သော်။ မဂ္ဂေါ။ သည်။ သခ်ာတော ခေါ။ သခ်ာတဏှားသာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျောရှင်မ။ အရိယေန။ မြတ်သော။ အဌဂိကေန။ သော။ မဂ္ဂေန။ ဖြင့်။ တယော။ ကုန်သော။ ခန္ဓာ။ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနုခေါ။ ပေါင်းယူအပ်တုန်သလော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့မဟုတ်။ တံဟိ ခန္ဓေဟိ။ ဟူ၏ဖြင့်။ အရိယော။ သော။ အဌဂိကော။ သော။ မဂ္ဂေါ။ လို့။ သင်္ဂဟိတောနုခေါ။ ပေါင်းယူအပ်သည်လော။ ဣတိ။ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ။ အရိယေန။ သော်။ အဌဂိကေန။ သော။ မဂ္ဂေန။ ဖြင့်။ တယော။ ကုန်သော။ ခန္ဓာ။ တို့ကို။ နခေါ သင်္ဂဟိတာ။ မပေါင်းယူအပ်ကုန်။ အာဝုသော ဝိသာခ။ တံဟိ ခန္ဓေဟိ။ တို့ဖြင့်။ အရိယော။ သော။ အဌဂိကော။ သော။ မဂ္ဂေါ။ လို့။ သင်္ဂဟိတော။ ပေါင်းယူအပ်၏။ အာဝုသော ဝိသာခ။ ခ။ ယာ စ သမ္မာဝါစာ။ အကြင်သမ္မာဝါစာ သည်ရင်း။ ယော စ သမ္မာကမ္မန္တော။ သည်ရင်း။ ယောစသမ္မာအာဇီဝေါ။ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ။ ဤတရားသုံးပါးတို့ကို။ သီလက္ခန္ဓေ။ သီလအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ။ ပေါင်းယူအပ်ကုန်၏။ ယော စ ဝါယာမော။ သည်ရင်း။ ယော စ သမ္မာသတိ။ ၁။ သည်ရင်း။ ယော စ သမ္မာသမာဓိ။ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ။ တို့ကို။ သမာဓိက္ခန္ဓေ။ သမာဓိအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ။ ကုန်၏။ ယော စ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ။ သည်ရင်း။ ယောစသမ္မာသင်္ကပ္ပေါ။ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ။ တို့ကို။ ပညာက္ခန္ဓေ။ ပညာ အစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျောရှင်မ။ ကတမော။ အာဘယ်သည်။ သမာဓိ။ သမာဓိမည်သနည်း။ ကတ္တမေ ဓမ္မာ။ အာဘယ် တရားတို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ။ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့နည်း။ ကတမေ ဓမ္မာ။ တို့သည်။ သမာဓိ-ပရိက္ခာရာ။ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့နည်း။ ကတမာ။ အာဘယ်သည်။ သမာဓိဘာဝနာ။ သမာဓိကိုဖြစ်-စေခြင်းနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ။ စိတ္တဿ ၏။ ယော ခေါ ကေဠိတာ။ အကြောင်တခုတည်းသော အာရုံဟူသော အဖွဲ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ဣတ္ထိ၏။ အယံ။ သည်။ သမာဓိ။ မည်၏။ စိတ္တာရော။ ကုန်သော။ ဝိပဋ္ဌာနာ။ ဘတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ။ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့ဘည်း။ စတ္တာရော။ ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာ။ သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ သမာဓိပရိက္ခာရာ။ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့တည်း။ တေသံ ယေ ဓမ္မာနံ။ ထိုမဂ်နှင့် ဟုတ်သော တရားတို့ကိုသာ လျှင်။ ယာ အာသေဝနာ။ အကြောင်ခံ၀ခြင်း။ ဣတိ။ ယာဘာ၀နာ။ အကြောင်ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ယင်းဗဟုလိကမ္ပ-အကြောင်ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ အယံ။ သည်။ တော့ ဤမဂ်နှင့်ပတ်ဆက်သောအရာ၌။ သမာဓိဘာဝနာ။ သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၃။ အယျော။ ရှင်မ။ သခ်ါရာ။ တို့သည်။ ကတိပန။ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ။ သခ်ါရာ။ တို့သည်။ ကာယသခ်ါရော။ ၀စီသခ်ါရော။ ၊ စိတ္တသခ်ါရော။ ၊ ဣတိ။ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျော။ ရှင်မ။ ကတမော။ အာဘယ်သည်။ ကာယသခ်ါရော။ ကာယသခ်ါရနည်း။ ကတမော။ သည်။ ၀စီသခ်ါရော။ နည်း။ ကတမော။ သည်။ စိတ္တသခ်ါရော။ နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ။ ဩဿာသပဿာသာ ခေါ။ ထွက်

လေဝင်လေတို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရတည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရတည်း။ သညာ၊ သညာရင်း။ ဝေဒနာ၊ သညာရင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ စိတ္တသခ်ါရတည်း။ ဣဘိ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ အယျာ၊ ရှင်မ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်လေဝင်လေ တို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရမည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ မည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သညာရင်း။ ဝေဒနာ၊ သညာရင်း။ စိတ္တ-သခ်ါရော၊ မည်သနည်း။ ဣဘိ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ အဿာသပဿာသာ ထွက်လေဝင်လေတို့သည်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကာယ ပဋိဗဒ္ဓါ၊ ကိုယ်၌ စပ်မှီကုန်၏။ ဘဿ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ မည်၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ပုဗ္ဗေခေါ၊ ရှေးဦး။ ဝိတက္ကေဘာ့၊ ကြံ၍။ ဝိစာရေတ္ဝခ၊ တဖန် သုံးသပ်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဦး။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္ဒတိ၊ မြွက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ မည်၏။ သညာ၊ သညာရင်း။ ဝေဒနာ၊ သညာရင်း။ စေတသိကာ၊ စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်၌ စပ်မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သညာရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သညာရင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ မည်၏။ ဣဘိ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

ဂ၆ဂ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အတယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဝင်စားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣဘိ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိုး။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိုး။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ဝင်စား၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း။ အဟံ၊ ဟု။ သညာဝေဒယိ တနိရောဓံ၊ ကိုး။ သမာပန္နော ဧတ်ဝ ဝင်စားပြီ။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ "ဝေ၊ ဤပုံတော်အကြောင်းသည်။ နခေါ၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထိ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသ္သ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နိဗ္ဗာန် သမာပတ်မဝင်စားမီ ရှေးအတိုင်းပင်လျှင်။ ယံ၊ ဒုက္ခကြောင်းတော်သည်။ တံ၊ ထိုပဋိဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဝဂ္ဂေယေ၊ ထို ပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားအံ့မိုးသော ဒုခြင်းဌာန ဖြင့်။ တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝဝိဘဝ-ပ္ပါးမျိုးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပေပြီ။

ဂ၆ဃ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ ပဋိဘာယ်တရားတို့သည်။ ပဌမံ၊ ဦး နိဗ္ဗာန်ကို ချုပ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ၊ ကာယသခ်ါ ရော၊ ကာယသခ်ါရသည်မူလည်း ?။ (ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗာန်တို၊ ချုပ်သဲလား ?) ယဒိ ဝါ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရသည်မူလည်း။ ယဒိ ဝါ ပစိတ္တသခ်ါရော၊ စိတ္တသခ်ါရသည်မူလည်း ?

ခ။ အဿာသော သော တိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသော သော တိ အန္တောပဝိသနဝါတော၊ ဝိနယဋ္ဌက ...ယ ဝုတ္တံ။ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥဘယမ္ပိ ဣဓ ဝုတ္တံ။ ... ...

ဝစီသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမ် နိဗ္ဗာန်တိ၊ ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော။) ယဒါဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊စိတ္တ သင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမ် နိဗ္ဗာန်တိ၊ ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိုး။ သမာပတ္တိသာ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ နိဗ္ဗာန်တိ၊ ၏။ ဘာတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ကာယသင်္ခါရော၊သည်။ နိဗ္ဗာ၊ ၏။ ဘတော၊ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြန်ပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တသာ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အာမာ၊ သည်။ သညာ ဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိဿံ၊ ထအုံ့။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့ဆင်း။ အဟာ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟာမိ၊ ထ၏။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့ဆင်း။ အဟာ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟေယ္ယံ၊ ထပြီ။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့ဆင်း"။ ဧवं၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဣဓေဓ၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိဗောဓိ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ နိရောဓသမာပတ် မဝင်စားမီ ရှေးအဘိုဥပဓိ ရှေ့ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြောင်းစိတ်သည်။ တံ၊ ထိုဟဒ္ဒိလ်ကို။ ဘထတ္တာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ ဘတာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တသာ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ယဒါဝါ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။)ယဒါဝါ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်မူလည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒါဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်မူလည်း။(ပဌမံ၊စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ပ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘတော၊ ထိုမှနောက်၌။ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ထသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပဋိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘယော ဖဿာ၊ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သုညတော၊ သုညတမည်သော ၁။ ဖဿော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ သော။ ဖဿော၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ကိံ နိန္နံ၊ အဘယ်၌ ညွတ်သည်။ ကိံ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိံ ပဗ္ဗာရံ၊

၁။ သုညတ ဟုသော အမည်သည် ဖလသမာပတ်၏ အမည်တည်း။ ၎င်းနှင့် တကွ ဖြစ်သောကြောင့် တွဲဘက် ဖဿကိုလည်း သုညတော ဖဿော ဟု ဆိုသည်။ တနည်း၊ ရာဂါဒိမှ ကင်းသောကြောင့် သုညတ ဟူသည် နိဗ္ဗာန်၏ အမည်တည်း။ ထိုသုညဟန်ဗွာန်ကို အာရုံပြုသောကြောင့် အာသုံမှကိုဖဿကိုလည်း သုညတော ဖဿော ဟု ပညာဘေဒပြု၏။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတ ဖဿ ဟူသည်ကိုလည်း ဤသုညတ မည်ပုံကိုမိန့်ခဲ့ပြီးသောင်း ဖြစ်ကောင်းခဲ့ပြီးသောင်း ၎င်း သိလေ။

အာဘယ်ဖြင့် ရှိင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သည်ဘာ ဝေဒယိတနိဿောသေမဘဝတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိထဿ၊ သော်။ ဘိက္ခုနော၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဗ္ဗာန်ခဲ့ ညွှတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏံ၊နိဗ္ဗာန်ခဲ့ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဋ္ဌာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ခဲ့ ရှိင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဂဗ်ဗ်။ အယ္ယော၊ ရှင်မ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ သုခါ။ သော။ ဝေဒနာ၊ ဂင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဂင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဂင်း။ ဣမေ တိဝေဒနာ၊ ဤသုံးပါးတို့ဝတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယ္ယော၊ ရှင်မ။ ကတမာ၊ အာဘယ်ဝေဒနာသည်။ သုခါ။ မည်သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ကတမာ၊ ဆည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ကတမာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ ပဉ္စဒ္ဒါရဝိညာဏ်မူလည်း ဖြစ်သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ မနောဒ္ဒါရဝိညာဏ်မူလည်း ဖြစ်သော။ သုခံ၊ချမ်းသာသော်။ သာတံ၊ သာယာဖွယ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားတတ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ သုခါ။ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ သော။ စေတသိကံ ဝါ၊သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော်။ အသာတံ၊ မသာယာဖွယ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ၊အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ကာယိကံ ဝါ၊ သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ သော။ နေဝ သာတံ၊ သာယာဖွယ်သည်လည်းမဟုတ်သော။ နာသာတံ၊ မသာယာဖွယ်သည်လည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာ။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယ္ယော၊ ရှင်မ။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကိံ သုခါ၊အာဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အာဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ ကိံ သုခါ၊ အာဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အာဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ကိံ သုခါ၊အာဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ကိံ ဒုက္ခာ၊ အာဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဌိတိသုခါ၊ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခာ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ဒုက္ခမည်၏။ ဒုက္ခာ၊သော။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဌိတိဒုက္ခာ၊ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဝိပရိဏာမသုခါ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အဒုက္ခ မသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥာဏ-သုခါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်းမှ သိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အဥာဏသုခါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်းမှ မသိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယ္ယော၊ ရှင်မ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၌။ ကိံ အနုသယော၊ အာဘယ်အနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်းသနည်း။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိံ အနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊

၁။ ဌိတိသုခါတိ ဌိတိယာ ရေမာနတာယ သုခါ။ နှ ဌိတိကွဏမတ္တေန၊ တေနာဟ အတ္ထိဘာဝေါ သုခန္တိ။ ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခာတိ ဝိပရိဏာမေန ဝိဂမေန ဒုက္ခာ။ နနိရောဓကွဏေန၊ တေနာဟ နတ္ထိဘာဝေါ ဒုက္ခန္တိ။ ဘာနုနော ဘာဝေါပိ ယထာဝသဘ-ဘတော အဝဗုဗ္ဗနိ-ဟူသော ဝိကာရ၌ ကိံ သုခါ။ အာဘယ်ကြောင့် -[illegible]-သနည်း ဟု ဟိတ်ပြုင့် ပေးရ၏ ဌိတိသုခါ၊ ထင်ရှားကျက်ရှိခြင်းကြောင့် [illegible] ဟု ဟိတ်ပြုင့်ပြောကာ အနက်ပေါ်[illegible] သည်။ -။ ဌိတိဒုက္ခာ စသည်နည်းတူ။

နည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဘုရား။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိ အနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ခမ်းပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော ရာဂါ နုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော ပဋိဃာ နုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဘုရား။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော အဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော ရှင်မ။ သမ္ဘာယ၊ အလုံးစုံသော။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိနုခေါ၊ ကိန်းသလော။ သမ္ဘာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိနုခေါ၊ ကိန်းသလော။ သမ္ဘာယ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သမ္ဘာယ၊ သော။ ပ။ နုခေါ အနုသေတိ၊ မကိန်း။ ပ။ သမ္ဘာယ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ နု အနုသေတိ၊ မကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော ရှင်မ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိ ၊ အာယတ်ကို။ ပဟာတမ္ဘု၊ ပယ်အပ်သနည်း။ ပ။ ပဟာတမ္ဘုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ ပယ်အပ်၏။ ပ။ ပဟာတမ္ဘော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော ရှင်မ။ သမ္ဘာယ၊ သော။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘောနုခေါ၊ ပယ်အပ်သလော။ ပ။ ပဟာတမ္ဘော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော-ဝိသာခ၊ ခ။ သမ္ဘာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ ကို။ နု ပဟာတမ္ဘော၊ မပယ်အပ်။ ပ။ နု ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဝိစ္စရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒန၊ ထိုပဌမဈာန်ဖြင့်။ ရာဂ၊ ရာဂကို။ ပဟာတိ၊ ပယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။ ရာဂါနုသယော၊ သည်။ နု အနုသေတိ၊ မကိန်း။ (ပဌမဈာန်အခိုက်၌ ရာဂါနုသယ မတည်နိုင်ပုံကို အဋ္ဌကထာ၌။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခိဏ္ဍတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ကံ ပဋိသင်္ခိဏ္ဍတိ၊ အသို့ဆင်ခြင်သနည်း။) ဣရိယာ၊ တို့သည်။ တောရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယံ အာယတနံ၊ ဒုက္ခြင်ဆရဟတ္တိုလ်ဟူသော တည်ရာကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကုဒါဿု နာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဒါယတနံ၊ ထိုဆရဟတ္တိုလ်တည်းဟူသော တည်ရာကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နေရအံ့နည်းဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခိဏ္ဍတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုတ္တရေသု၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိကုန်သော။ ဝိမောက္ခေသု၊ ဆရဟတ္တိုလ်တို့၌ ပိဟာ၊ တောင့်တခြင်း။ ဥပဋ္ဌာယတော။ ဖြစ်သောကြောင့်[1]။ ပိဟာပစ္စယာ၊ တောင့်တခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုဒေါမနဿဖြင့်။ ပဋိဃံ၊ မုန်းတီးခြင်းကို။ ပဋေတိ၊ ပယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေါမနဿ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ နု အနုသေတိ၊ မကိန်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊

၁။ အရဟတ္တမိုလ် တခုသာ၌ သော်လည်း သုညတ,အနိမိတ္တ,အပ္ပဏိဟိတ ဟု အကုဋေအာရုံပေါ်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြားသောကြောင့် ဗဟုဝစနဖြင့် ပြောဆိုတော်မူ၏။

၂။ ဥပဋ္ဌာယတော ကို ဒေါမနဿ၌ လဲက သမ္ဗန္ဓ၊ ပိဟာ၌ လဲက သမ္ဗန္ဓဟု ခေါ်ကုန်၏။

ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဘ၀သာလျှင်။ (စတုတ္ထစျာန် ဥပစာရဈာန်ကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ) ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိက ဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခ လည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်ဖြင့်။အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ ဣတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထ စျာန်၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ နိ အနုသေတိ၊မကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး။

ဝ(၆)။ အာယေ၊ ရှင်မ။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။သုခါယ ဝေဒနာယ၊၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။အယ်ယော၊ရှင်မ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် 'အဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ဣ၊ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယ်ယော၊ ရှင်မ။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊၏။ ပဋိဘာဂေါ၊သဘောတူအဖို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယ်ယော၊ ရှင်မ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မက်ညာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယ်ယော၊ ရှင်မ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မက်ညာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူ အဖို့ဆုံသည်။ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မက်ညာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောဝိဂူအဖို့သည်။ဝိမုတ္တိ၊ဖိုလ်တည်း။ဣတိ၊ ပြီ။ အယ်ယော၊ရှင်မ။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောဝိဂူအဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ **အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။** ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊သဘောတူအဖို့သည်"နိဗ္ဗာန်၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။အာယ်ယော၊ ရှင်မ။နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ (တို့၊ သင်သည်။) ပဋ္ဌိ၊ ပြဿနာကို။အစ္စယော၊ ဂုဏ်သွားသည် ။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌာနံ၊ပြဿနာတို့၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပဟိမ္ပန်၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ပြဿနာစံရိယံ၊ ဂဟိယာမက်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ နိဗ္ဗာနောဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်၏။ နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ တုံ၊ သင်သည်။ အာဂတမ္ဘာနေ၊ အလိုရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလော့၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ဗ်ား။ ယထာ၊ အကြင်အပြုံးအရောတားဖြင့်။ ဗျာကရောဘိ၊ ပြေလိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဝေဒေယျာသိ၊ မှတ်လော့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

၁။ အတိပုဗ္ဗေ ဣ ဓာတ်ကို အတိဣဿမိတ္ဝာ ဂဟေဘတိ ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ဟူ၍ ကြုံနိုင်သော်လည်း ဌီကာ ကိုးကားသောခဲ့ပါပြီး၍ အစ္စသရာသိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ-ဟု ရှိသဖြင့် အတိပုဗ္ဗသရဝဓာတ် ဂတ်ဗျတ္တအမြစ်ဖြင့် အတ်ဣမိတ္ဝာ ဂဟေဘ-ဟု ဖွင့်ဆိုနိုင်သောကြောင့်ရင်း ဓာတ်ကျမ်းမျှားခ၌ လည်း သရ ဂတိစိန္တာယံ ဟု အဆိုရှိသောကြောင့်ရင်း သီ-သျှာ-ကဲ့-ဗျ မူမျှားခ၌ အစ္စသရာသိ-ဟု ရှိသောကြောင့်ရင်း မဟာဝတ္ထသံယုတ် ဇရာဝဂ် ၂-သုတ်၌လည်း အစ္စာသရာ-ဟု မူဟောင်းခ၌ ရှိသောကြောင့်ရင်း အတိပုဗ္ဗသရဝဓာတ် အဋ္ဌမ်ဒီ ဣ-ကဲ့သို့ ထား၍ အသ်ယသရ ကြုံ၍ အဋ္ဌသရာသိကို ပုံရင်းပါ၏ဟု ယူဆကား အနက်ပေါ်ဒေ့သလိုသော် သာဝုသော ဝိသာခ၊ ဝ။။ ။ ။

၄၆၇။ အထူခေါ်၏။ ဝိသာခေါ်၊ ဝိသာခမည်သော။ ဥပါသကောသည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၏။ ဘာသိတ်၊ ပြောဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍ ။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။ ဓမ္မဒိန္နာ ဟော။ ဘိက္ခုနီ ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုးပြု၍ ။ ပဒက္ခိဏာ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၍။ ယေန၊ ရာ။ ဘဂဝါသည်။ အတ္ထိ၏။ ပ။ ကေမန္တ၊ ၏။ နိသိန္နော၊ သော။ ဝိသာခေါ်သော။ ဥပါသကော်သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်။ အတ္ထိ၊ အရှိ၏ သော။ ကထာသလ္လာပေါ်၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တဏှာ ထိုအလိုးစုကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိသာခ ဥပါသကာ၊ကို။ "ဝိသာခ၊ခ။ ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနီ၊ ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနီမသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏။" ဝိသာခ၊ခ။ ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနီ၊သည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးမားကြီးသော ပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊ ခ။ တေမဟ္ဟု၊ ဤအနက်ကို။ တုံ၊သည် မိုးငါဘုရားကို။ စေပိပုစ္ဆေယျာသိ အကယ်၍ လည်း မေးကြားဟုံ။ ဘာ မြို့ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ထိုအနက်ကို။ ဝေမေဝ ဤအတူ။ ဗျာကရေယျ၊ ပြောဆိုအုံ့။ ဓမ္မဒိန္နာယ ဘိက္ခုနီယာ၊သည်။ ယထာ၊အား၊ဖြင့်။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ပြောဆိုအပ်ပြီ။ ဧတဿ၊ ထိုသုတ် ၏။ အတ္ထော၊သည်။ ဧသော၀၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေဒ၊ ထိုအခြင်းအရာ အား၊ဖြင့် (အတိုင်း) သိလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော့" ဟူသော။ တေ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဝိသာခ ဥပါသကော၊သည်။ အတ္တမနော၊ မမွေ့မြူဟာရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဝေဒလ္လသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဝေဒလ္လသုတ်

၄၆၈။ (ပ)မေသုတံ။ပ။ပစ္စယော သော်သုံ၊ဟိုင်ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်။ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဤမာနိဝေါ် ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ၊ နိ-ဟူသော ။ တေ၊ ဤဒေသနာကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤမာနိ ဓမ္မသမာဒါနာနိ ဤဓမ္မဟု(တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။ စတ္တာရိ လေးပါးတိုင်ပေ။ ကဟမာနိ စတ္တာရိ၊ဟူနည်း။ (က)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာ သော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မပါ (တိတ္ထိဟို)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၏။ (ခ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဒုက္ခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ လည်းဆင်းရဲသော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာ ဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ (ဂ)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဆင်းရဲသော။ အာယတိံ၊ နောင် အခါ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ (ဃ)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ သုခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတိံ၊ လည်း။ သုခဝိပါကံ၊သော။ ဓမ္ဓ သမာဒါနံ၊သည်။အတ္ထိ၏။

၄၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိံ၊၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္ဓသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ အာယဟိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ၊ ကိလေသာကာမတို့၌။

၁။ စတ္တာရိမာနိ ၄ ဤသုတ်အဆုံး ဓမ္ဓသမာဒါနာနိတိ-အထိ-အာကာရတည်း။

ဒေါ်သော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဒိဠ္ဍနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ အခ္ခါကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတာ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် (အလိုရှိတိုင်း) သုံးဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ မောဠိဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့ဘုံးအပ်သော ဆံပင်အမောက်ရှိကုန်သော။ ပရိမ္ဘာဇိကာ၊ ပရိဘုဉ်မတို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တိ၊ တင့်တယ်စမ္းယမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ "ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌။ အဲနာဂတာဘယံ၊ ကျရောက်လတ္တံ့သောဘေးကို။ ကိ သု၊ အဘို့လျင်။ သမ္ဘဿမာနာ၊ တွေ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ကိ သု၊ နာမ်အာတယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ဟေ၊ ဟေ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြားမှ ဆိုခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်ဘိသနည်း။ တရုဏာယ၊ နုပျိုသော။ ဣတ္ထိယာ ပရိမ္ဘာဇိ.ကာယ၊ ၏။ မုဒုကာယ၊ နူးညံ့သော။ လောမသာယ၊ အမွေးရှိသော။ ဗာဟာယ၊ လက်မောင်း၏။ သမ္ဘဿ၊ ဖြတ်တော့သည်။ သုခေါတိ၊ ကောင်း၏"ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတာ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် သုံးဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ပါတဗျတာ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှု။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ၎ရ၌။ ဥပ ၍ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဌာန၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒံ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဣဒံ အနာဂတာဘယံ၊ ဤလာလတ္တံ့သောဘေးကို။ သမ္ဘဿမာနာ၊ ဖြစ်၍ ။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ မယံ၊ ဤငါတို့သည်။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဟုကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ခရ ၊ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမာတိ၊ ခံကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိမ္ပန၊ နည်းဟူမိ။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ မာလုဝသိ-ပါဠိကာ၊ မာလောနွယ်သီး ခွံသည်။ (ပေါ်ထွက်) ခွေးတောက်သီးမျှလည်း ခွံသည်။ ဖလေယ္ယ၊ ကွဲထ

၁။ ပါတဗျတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ။ပ။ ပရိဘောဂတ္ထော ဟိ အယံ ပါ-သဒ္ဒေါ။ ကတ္တုသာ-ဝ-ဘ ဘဗျသဒ္ဒေါ-ဟူသော ဋီကာ၊ ဝတ္ထုကာမသဟ ကိလေသကာမေန-ဟူ-သော ဤအဋ္ဌကထာ၌ ယောဇနာသည်။

၂။ ကိ သုကို အာဟံသုဝယ ပညပေန္တိ-ဟူ-သော ပဝေသနကြိယာ၌သာမဟုတ်၊ သမ္ဘဿမာနာ၌ စဉ်းငယ်ဆိုက်စပ်ပါမှ အနာဂတာဘယံ သမ္ဘဿမာနာ-ဟူ-သော ဗုဒ္ဓတို့ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

၃။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ ဒီဃသဏ္ဌာနံ မာလုဝဟတ္ထံ။ အဋ္ဌကထာ။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ မာလုဝဒီဃလံ။ ။ (ဝိရလံ ဟူ၍လည်း မှတ်ရှိ၏)။ မာလုဝဟလေ ပေါ်ရှိလိကာ၊ ဋီကာ။ မလတိ ဝေရေတိတိ မာလုဝေါ၊ မလဝေရကော ကုဝေါ-ဟူသည်ကဲ့သို့ အညီ မလဝတ် ကုဝပစ္စည်း ကအနုဗန္ဓကြောင့် မဋ္ဌ ဝုဒ္ဓိထောက်၍ ပါ-လုဝပြီးစေ။ အလဝတ် ကုဝပစ္စည်းဖြင့် အာလုဝေါ၊ ဗီလဝတ် ကုဝပစ္စည်းဖြင့် ဗေလုဝေါ-ပြီးသကဲ့သို့တည်း။ ထို-ကြောင့် ဒေဝဒတ္တလွှာန် ၂၀-၂-သုတ်အဋ္ဌကထာ-ဟူ၍ရင်း။ မာလုဝသိပါဠိကာ-ဟူ၍ရင်း ပါဠိရှိသင့်၏။

ဏ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ်၏။ တံမာလုဝဒီး၊ ထိုခွေးတောက်စေ့သည် ။ အညတရသို့ ၊ အမှတ်
မထား တပါးပါးသော။ သာလမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်အနီး၌ နိပဇ္ဇယျ၊ ကျရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ အထခေါ်၏။ တသို့ ကာလေ၊ ထို အင်ကြင်းပင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ အုပ်မိုးနေသော။ ယာဝဒေဝတာ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ဏ်။ သာ၊ ထိုနတ်သည်။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြင့်၎။ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်သည်
ဖြစ်၎။ သန္တာသံ၊ ပူပန်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ်၏။ တသို့
ကာလေ၌။ အဓိဝတ္ထာထား အုပ်မိုးရှိ နေသော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်
ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ညာတိ သာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း
ဖြစ်ကုန်သော်။ အာရာမဒေဝတာ၊ အာရုံမ်စောင့်နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်
တို့သည်ရှင်ပ။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဩသဓိတိဏဝနပ္ပတိသု၊ သဖန်းခါး
သျှစ်ညှောင်းစသော ဆေးသစ်ပင် ထန်းအုန်းစသော-မြက်သစ်ပင်-တောမိုးသစ်ပင်တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ
ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ရှင်း။ သဂ်မ္ပ၊ စုရုံ ကြကုန်၍။ သမာဂမ္ပ၊ ညီညွတ်ကြကုန်၍။ "ဘဝံ
အရှင်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဘဝံ၊ အရှင်။ မာ ဘာယိ၊ လင့်။ ဧတံ မာလုဝဒီး၊ ဤခွေး
တောက်စေ့ကို။ မာ ဧရာ ဝ ဝ ၊ ဥဒေါင်းသည်မှလည်း။ အပ္ပေဝ နာမ ဂိဒ္ဓလယျ။ မျိုတန်ရာ၏။ မဂေါ
သားကောင်သည်မှလည်း။ အပ္ပေဝ နာမ ခါဒေယျ။ စားတန်ရာ၏။ ဒဝဒ္ဒါဟောဝါ၊ တောမီးသည်
မှလည်း။ အပ္ပေဝ နာမ ဍဟေယျ။ လောင်မြိုက်ဘန်ရာ၏။ ဝနကမ္မိ-ကာဝါ၊ တောအလုပ်သမား
တို့သည်မှလည်း။ အပ္ပေဝ နာမ ဥဒ္ဓါရေယျ၊ နှုတ်ပစ်ကုန်တန်ရာ၏။ ဥပဓိကာဝါ၊ ခြတို့သည်မှလည်း။
အပ္ပေဝ နာမ ဥဒ္ဓရေယျ၊ တက်ကုန်တန်ရာ၏။ ဒဋ္ဌဝိဝါ၊ မအောင်သော မျိုးစေ့သည်မှလည်း။
အပ္ပေဝ နာမ အသာ ဘဗ္ဗာ ဘဗ္ဗာ ဖြစ်တန်ရာ၏" ဟု၍။ ဝေါသို့။ သမဿသာ သေယျ၊ သက်သာရာရစေကုန်ရာ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ်၏။ ထံမာလုဝဒီး၊ ထိုခွေးတောက်မျိုးစေ့ကို။ မောရော၊ သည်။ နေဝ ဂိ-
လေယျ၊ မမျိုရာ။ မ ခါ ၊ သားကောင်သည် နခါဒေယျ၊ မခဲစားရာ။ ဒဝဒ္ဒါဟော၊ တောမီးသည်။
နဍဟေယျ၊ မလောင်မြိုက်ရာ။ ဝနကမ္မိကာ၊ တောအလုပ်သမားတို့သည်။ နဥဒ္ဓရေယျ၊ မနှုတ်ပစ်
ကုန်ရာ။ ဥပဓိကာ-ခြတို့သည်။ နဥဒ္ဓရေယျ၊ မတက်ကုန်ရာ။ ဒဋ္ဌ ပန၊ အောင်အောင်မြင်မြင်
မျိုးစေ့သည်သာ။ ဘဗ္ဗာ ဖြစ်ရာ၏။ ဝ ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်။ ပါဋိသမ်ဘိဒါ-ဗုဒ္ဓတ္ထိုင်ဖြစ်သော်။ မေ ဃေ ဝ ၊
မိုးသည်။ အဘိပ္ပဝဋ္ဌံ၊ ရွာသွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ လျှင်။ ဝိရူဟေယျ၊
အာဝင်ပေါက်ကုန်။ သာ ။ လုဝ လတာ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ ဘဂ္ဂဝ၊ နုနွယ်သည်။
ပုပ္ဖိတ၊ ခွဲးပြီးသည်။ ( ) ( ) ( )

ဏ်။ "ကိုသုနာမ။ဖ။ သမ္မသောဒတိ" ဟူ၍။ ဝေါ ဤသို့သော အကြံသည်။ အသေ၏။ (ကိုသုနာမမှ သမ္မဒဿယျ-တိုင်အောင် အာကာရဝါ၊ ကျေးနှည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ ။ဝါ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တံသာလ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။ အနုပရိယာရေယျ၊ လှမ်းမိုးရာ၏။ တံ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တံသာလ၊ကို။ အနုပရိယာရိတ္တာ၊ လှမ်းမိုးပြီး၍ ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိဋ္ဌဘိ၊ အခွကို။ ဂရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဥပရိ၌။ ဝိဋ္ဌဘိ၊ ကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြုပြီး၍ ။ သြဃနိ၊ အောက် (မြေ) ၌ ထူထဲသည်ကို။ ဝနေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သြဃနိ၊ ကို။ ဝနေတ္တာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍ ။ ဘာသ သဒ္ဒလသာ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်၏။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ယောဇနာ-အကြင်ပင်စည်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပင်စည်တို့ကို။ ပဒါလေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အတ္ထခေါ၊ ၌။ ဘာသ သဒ္ဒလ၊ ၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ သော။ ဒေဝတာယ၊ ၏။ (ဤခန်းမှ ဒုတိယ ဝါ ပနသာတိ၊ အထိ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ ယဒ္ဓာဟံ ယောစာဟံ၊ အကြင်ငါသည်လည်း ။ မာလုဝ-ဗီဇယောတု၊ ခွေးတောက်မျိုးစေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခဏု၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကဠိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစားရ၏ ဟူ၍။ ဝေါ ဤသို့သော အကြံသည်။ အသာသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရကဲ့သို့။ (ဝေမေဝခေါ-မှ ဝေဒယာမာတိ အထိ ဥပမေယျ ဝါကျသည် သန္ဓိ ဘိက္ခုဝေ-စသော ပဋိညာဝါကျနှင့်တူပြီ)။ ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိ၊ နောင် အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဘုံ (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော ဒုက္ခကျင့်သည်။ ကတမဠ္ဟနုသည်း။ ။(ဤ၀ ဘိက္ခဝေ ဧကစ္စောမှ အာ-တာသနဝရိတာပ်နှာနုယောဂ မနုယုဇ္ဇော ဝိဟရတိ-တိုင်အောင် မဟာသိဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-ခု၌ အဟံဟူသော အမှုယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောမိ- ပဋိဂ္ဂဟာမိ-စသည်ဖြင့် ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၍ ဤ၌ ဧကစ္စောသော-ဟူသော နာမယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောတိ-ပဋိဂ္ဂဟာ-တိ-သဒ္ဒါဒီယတိ-စသည်ဖြင့် ပဌမ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည် သာ ထူး၏။ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ၎င်းကို မှီးရှု။ သိသာ၏)။ သောဏကိုဟခ္ခါသော ဘူသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ ။ ဟု။ ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါ-ရေ-ဟု ဆင်းရဲဖြစ်ရာ-ဟု။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံဥပ၊ ၌။ ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ၀ ်းဖြစ်သော။ အာယတိ၊ ၌ ်လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဂ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိ၊ နောင် အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဘုံ (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော ဒုက္ခကျင့်သည်။ ကတမဠ္ဟနုသည်း။ ။(ဤ၀ ဘိက္ခဝေ ဧကစ္စောမှ အာ-တာသနဝရိတာပ်နှာနုယောဂ မနုယုဇ္ဇော ဝိဟရတိ-တိုင်အောင် မဟာသိဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-ခု၌ အဟံဟူသော အမှုယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောမိ- ပဋိဂ္ဂဟာမိ-စသည်ဖြင့် ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၍ ဤ၌ ဧကစ္စောသော-ဟူသော နာမယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောတိ-ပဋိဂ္ဂဟာ-တိ-သဒ္ဒါဒီယတိ-စသည်ဖြင့် ပဌမ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည် သာ ထူး၏။ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ၎င်းကို မှီးရှု။ သိသာ၏)။ သောဏကိုဟခ္ခါသော ဘူသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ ။ ဟု။ ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါ-ရေ-ဟု ဆင်းရဲဖြစ်ရာ-ဟု။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံဥပ၊ ၌။ ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ၀ ်းဖြစ်သော။ အာယတိ၊ ၌ ်လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဃ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ သော။ အာယတိ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဠ္ဟနုသည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ပဏ်တိယာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့်။ တိမ္မဏုဂဇာတိကော။ လွန်ကဲစွာ တပ်စွဲမက်ခြင်းသဘောရှိ

၁။ ပဋိညာဝါကျ ဥပမေယျ ဝါကျတို့၌ ဤမေဟိ ယော်-ဒို့သည်ကို လောက်၍ ယဒ္ဓာဟံ-ကို ယောစ အဟံ-ဖြင့်၍ သမ္ဗန္ဓသည်။

သည် ။ ဟောတိ၏။ သော။ ထိုအချိန်သော်သူသည်။ အာတိက္ခ၊ မပြတ်။ ရုဂ၊ ရုဂကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ကေစ္စောသည်။ ပကာတိယာ၊ ဖြင့်။ တိမ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ လွန်ကဲစွာ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ သည်။ ပ။ ဒေါသ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ ပ။ တိမ္ဗမောဟဇာတိ ကော၊ လွန်ကဲစွာတွေဝေခြင်း သဘောရှိသည်။ ပ။ မောဟ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော။ ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခေန၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ (စရတိ၌စပ်)။ ဒေါမနဿေန၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ (စရတိ၌စပ်)။ အသုမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရုဒေါမာနောပိ၊ ငိုကြွေးလျက်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ သည်။ ပ။ သုဂတိ ၊ ကောင်းသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋ္ဌတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ မ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၄၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဥ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော်။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော်။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ နည်း။ (ဣဒ. ဘိက္ခဝေ-မှ မောဟ၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပဋိသံဝေဒေတိ-တိုင်အောင်-နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နပဋိ-သံဝေဒေတိ၊ မခံစား-ဟု ပဋိသေဓနနှင့် တွဲပေးရမ်းသွားထားသည်။ သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ။ ပ။ စတုတ္ထံ ဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိကို ၁-ဝင်-၄သုတ်-ဗျာ-စာပိုဒ် အတိုင်း ပြန်ဆိုလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပ။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မသမာဒါနာနိ၊ ဓမ္မတို့ (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။ ဣမာနိ-စတ္တာရိ၊ ဤ ၄-ပါး၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူပြီ ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော်။ စဋ္ဌဓမ္မဒါနသုတ္တံ၊ ဟုတည်း။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၄၇၃။ (ဧवं မေ သုတံ ။ ပ။ ပစ္စဝေက္ခဏသုတ်—ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ ကိုသည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကို မပျံ့နှံ့စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယေယ္ယုံ၊

၁။ ဓါတ္တိကာ၌ သီတုဏှတိဏ္ဍေဟိ စ၊ သဟနေ-ဟု သုတ်တည်း၍ အသဟနတ္ထ ၌ အာလုဟစ္ဆည်း သက်ကာ တိပ္ပါလု-ဟု ပဌမကွဲရာဖြင့် ရှယ်ပြီး စီရင်သည်ဟု မောဂ္ဂလ္လာန် နိသျ ၄-၈- ကုတ်လာစကားကို ထောက်ကာ တိပ္ပရောဂေါတိကော-စသည်ဝယ် ၎င်းသုတ်အလို တိပ္ပရောဂေါတိကော၊ တိပ္ပဝေါသဇာတိကော-စသည် ရှိရမည်။ တိပ္ပာ ခရာ စသည်၌လည်း တိပ္ပါ ခရာ ဟုပင် ရှိရမည်။

၂။ အသုပုဏ္ဏေဟိ မုခေဟိ- ဂါထာကို ထောက်ကာ. မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု သင်လည်းပေး။

၃။ ဤဤမဟာနိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ သမာဒါနာနိ - ဝါကျတွင် [illegible] ကထေးဟာနိ [illegible] အမေးကို ပြေဆိုရ၍ နိုင်းဒုပဲသော ဝါကျတည်း။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသမာဒါနာနိတို ၌ ဣတိကို ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူပြီ ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဆုတ်ယုတ်ကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ညြော် ကောင်းလေစု၊ ဣဋ္ဌာ၊ လိုလားအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်တုန်သော။မနာပါ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ အာဘိ ဝေနေယ်ကို။ တိုးပွါးကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စွဟ္ဗျ။ ဝေ်ကာမာ၊ ဤသို့ လိုလားခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝေ်ဆန္ဒာ၊ ဤသို့ နှစ်သက်တောင့်တခြင်းရှိကုန်၏။ ဝေ်ဒနာ၊ ဤသို့ အယူအဆ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ် ကာမာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေ်ဆန္ဒာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေ်အဓိပ္ပါယာနံ၊ ကုန်သော။ ဟောသ် သဘ္ဘာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ အကန္တာ၊ ကုန်သည်။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာဘိဝုဏ္ဏိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုအနိဋ္ဌဓမ္မာဘို့ တိုးပွါး၍ ဣဋ္ဌဓမ္မတို့ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဌာ။ ကဲ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပစ္စေတ္တာယ၊ ယုံကြည်တုန်သနည်းဟူသော။ -တေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစု ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝတ်မူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝတ်နေတို့ကာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားလျှင် ဆောင်ဖော်သူ ရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝတ်ဝဠိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိပါကုန်၏ ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘေသ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော ဘာရား ဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တည်ယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ ၂ ။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာခမည်းတော်(တရားတော်ကို။)သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဝေရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘေနဟိ ထိုကြောင့် လျှင်။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သာဓုက၊ စွာ။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁။ -ဘဂဝါ မူလ် ကာရကဲ့ ထောသ်ဆ်ဆ်၊ ဘဂဝါ နေတာ ဘေသန္တ် ဘဂဝါ ပဋိသရဏ် ၊ဘေသန္တ်-ဟူသော ဋီကာရ၍ အာဟိတ္ထယောဇနာသည်။ နော၊ ကိုလည်း - ဘာ-ဟု သမ္ဘာဝနတ္ထ ပေးမိတတ်သည်။ အမှာက် ပမှာတိ။ပ။ ဘဝိတ္ဗန္ဓနက သမ္ဘဝ်ဆ်ဆ် ဟု ဋီကာရှိသော ကြောင့် နော၊ ငါတို့၏-ဟု သမ္ဘန္ဓတ္ထသာ ယောဇနာ။ ဥပ်တာတိ သေဝိတတ္ထဓမ္မေ ဝိနေယျသန္တာန် ပါပယတာ-ဟု သာ ဋီကာ။ နိ ပါပနေ၊ နေတိ ပါပေတိတိ နိမိ-ဟူသော ကျောဒိကတ္ထ ဘုဇ ပေါဂ္ဂလ္လာန် နှဲ့သ့ ။ နိ-လယေ ပါပဏေ-ဟူသော ဝေတ္ထတ္ထ သင်ဟ တို့ကို ထောက်ရ၍ ဘဂဝ် နေတို့ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် (သေဟာဗ္ဘဓမ္မတို့ကို ဝေနေယျတို့၏သန္တာန်ဆို) ထောက်စေသူ ရှိပါကုန်၏ ဟု ယောဇနာ နိုင်သည်။ဘဂဝ် မူလကာ-စသည် ရှေ့ပြီးပို့ သမာသကတ္ထ ၅၃-သုတ် ပေါ်ဂ္ဂလ္လာန်နိဿ္ဝ ။

၂။ -ပဋိဘာတူတိ ဣတ္ထ ပဋိသဒ္ဒါ ပေကွာ ။ ဘဂဝန္တန် ဥပယောဂဝစန်၊ အဣတ္ထ ပန သာမိဝစနဝေ သနေ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာ အလို ။ ဘဂဝန္တ ပဋိ၊ ဘုရားဏ်အဖို (တာဝန်)သည်-ဟုပေး။ ပဋိဘာတူတိ စ ဘဂဝ်တော ဘာဂေါ ဟောတု-ဟူသော ဋီကာ အလို ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ-ဟုပေး။ တရားဟောဘွယ်က ဘုရားဏ် တာဝန်၊ တရားနာတို့က ။ တပည့်တော်မှ ဘုရားဏ်တာဝန် ထားလိုက်ပါဟူလို။ ဤ၌ ပဋိသည် ဥပသာရမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထ ကမ္မဗ္ဗဝစနီယတည်း။ ၎င်းအယူခံဖြစ်သောကြောင့် ဘဂဝန်ကို ကမ္မဗ္ဗဝစနီယဟုတ္ထ-ဖြင့် စီရင်မ ဋီကာ၏ အာဘောဂ်ကျမည်။ ဘဂဝန္တယော၊ ဘုရားဏ်ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာပါစေဟု -ပေးသည်ကား။ဋီကာဘာဘောဂ်မဟုတ်။ ပါဠိနိဿဲ့ ကွစ်ဒုဘိယာဆဋ္ဌီနမတ္ထေ-ဟူသော ကစ္စည်းအလိုကျ ဆ ။စာပိုဒ် ၆၃-စာပိုဒ် ၂၈၁-မ်။ပ။ ပဋိဘာသု ပ်။ပ။ ပတိဘာတိ-တို့နှင့် သဒ္ဒါသတော မတ္ထပုံကို ဆိုင်ရာအဓိကတာ ဋီကာအဖွင့် ဖြစ်စေ ပေါ်ဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒိကတ္ထ ၂-သုတ်အဖွင့်ဖြစ်စေ ကြည့်ကသိနိုင်၏။

၄၇၄။ (ဣမ ဗျ အဝိနိုတော်-တိုင်အောင် စူဠဝေဒလ္လသုတ်စာပိုဒ် ၄၆-၅) ။ သေဝိတမ္ပေ၊ မိုဝဲအပ်ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အသေဝိတမ္ပေ၊ မမိုဝဲအပ်ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘဇိတဗ္ဗာ-ဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အသေဝိတမ္ပေ၊ မမိုဝဲအပ်ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ ၍။ အသေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ သေဝတိ၊ မိုဝဲ၏။ သေဝိ-တမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ နသေဝတိ၊ မမိုဝဲ။ ဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ ၍။ အဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘဇတိ၊ ၏။ ဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ နဘဇတိ၊ မဆည်း-ကပ်။ အဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ သေဝတော၊ မိုဝဲသော။ သေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ အသေဝတော၊ မမိုဝဲသော။ အဘဇိတမ္ပေ၊ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ အဘဇတော၊ မဆည်း-ကပ်သော။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ဒုနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ ပ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ တိုးပွါးဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ အဝိဒ္ဒသုနော၊ ပညာမဲ့သူ၏။ တံ၊ ထိုတိုးပွါးဆုတ်ယုတ်ခြင်း-သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ အတူ။ တေ၊ ဤတိုးပွါးဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏ (သန္ဓာန်၌။) ဟောတိ၏။ (သုတဝါ စခေါမ္ဗ သဝိနိုတော၊ အတိ စူဠဝေဒလ္လ-စာပိုဒ် ၄၆၊ ဣဒမဝုသော ဝိယာခ သုတဝါ-စသည်နှင့် တူ၏။ သေဝိတမ္ပေ ဧမ္မေ ဗျ-ယထာ-တဲ့ ဝိဒ္ဒသုနော အထိ ဟရိသေ ပါ မပါ ဗျ ထူး၏)။

၄၇၅။ (စူဠဧမ္မသမာဓါနသုတ် စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ—စသည်နှင့် ဤ၄၇၅-စာပိုဒ် ရှေ့နောက် အနည်းငယ်ပြောင်းလဲသည်သာ ထူး၏)။

၄၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏ္ဍုလေးမျိုးတို့တင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ-စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါ ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဧမ္မသမာဓါနံ၊ အကြင်ဧမ္ပ ဟု(တိတ္ထိတို့) ယုံဆအပ်သော-အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဒါ၊ ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂတော (အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အမိုက်၌-ကျရောက်သောသူသည်။ "ဣဒံ၊ ဤ ကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခ ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော။ အာယတိ-စ၊ ဒုက္ခဝိပါက်၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧမ္မသမာဓါနံ၊ တည်း" ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဒါ၊ ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပ္ပဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ဖယောင်ကြဉ်။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အပရိဝဇ္ဇယတော၊ မရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဒုနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ ပ။ တေ၊ ထိုတိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဣမာ-ဤ[illegible]ကိုတို့တင်။ [illegible] [illegible] [illegible]

ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ ထိုတိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။အာယတိ ၊ ၌။သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ မွေသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။တတြ၊တို့တွင်။ပစ္စုပ္ပန္နသုခဉ္စေဝ၊ပစ္စုပ္ပန်၌ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ စ သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌လည်း ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ယံ ဣဒံ မွေသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၄၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ စ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊သော။ယံ ဣဒံ မွေသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဒါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ (ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော)အလင်းသို့ရောက်သောသူသည်။ "ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်။ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေဝ၊ သော။ အာယတိ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ မွေသမာဒါနံ၊တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဒါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နေ သေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အသေဝတော၊ မမှီဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ချမ်းသာသော။ အာယတိ ၊ ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ မွေသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။ အာယတိ ၊ ၌။ သုခ ဝိပါကံ၊။ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ မွေသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဉ္စေဝ၊ သော။ အာယတိ စ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ယံ ဣဒံ မွေသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၄၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေဝ၊ သော။အာယတိ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ မွေသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစိ စော၊ သည်။ ဒုက္ခေန၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ဒေါမနဿေန၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊လည်း။ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ဟောတိ၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ စ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကိုရင်း။ ဒေါမနဿံ စ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ ပိုင်ရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ပ။ အဒိန္နာဒါနပစ္စယာ စ၊ ပိုင်ရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုလေ့ရှိသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရပစ္စယာစ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့

ရှိသည်။ပ။ မုသာဝါဒပစ္စယာ စ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းဟူသော် အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ပိသုဏာဝါစောခေါ်ခြင်းတိုက်သောစကားရှိသည်။ပ။ ပိသုဏာဝါစာပစ္စယာ စ၊ ချေပစ်ကန်းတိုက်သော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသည်။ပ။ ဖရုသဝါစာပစ္စယာ,စ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ (အချည်းနှီး)အကျိုးမဲ့ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပပစ္စယာစ၊ အကျိုးမဲ့ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။အဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသော် အဘိဇ္ဈာရှိသူသည်။ပ။အဘိဇ္ဈာပစ္စယာစ၊ အဘိဇ္ဈာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။ပ။ ဗျာပါဒပစ္စယာ စ၊ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ စ၊ ဖောက်ပြန်စွာယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကိုဝင်း။ ဒေါမနဿံ စ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကိုဝင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်လုံ။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။, အာယတိံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုး ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၁)

၄၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာဖြစ်သော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မ ဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ကော်စွာ၊ အချို့သောသူသည်။ သုခေန၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။သဟာပိ၊ တကွလည်း။ပါဏာတိပါတိ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿေန၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ လည်း။ ပါဏာတိပါတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိံ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၂)

၄၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဆင်းရဲဖြစ်သော။ အာယတိံ ,သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ရှောင်ကြဉ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပါဏာတိပါတတော၊မှ။ဝေရမဏိပစ္စယာ စ၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း[1]။ ဒုက္ခံ၊ကိုဝင်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကိုဝင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ။ပ။အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာ-ရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၏။ အနဘိဇ္ဈာပစ္စယာစ၊ အဘိဇ္ဈာမရှိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ (တူးရာယောဇနာလိုက်သည်)။(၃)

၄၈၁။ (လွယ်ပြီ)။ (၄)

၄၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအုံ့။ တိတ္ထကာလ၁ဗု၊ ပူးခါးရည်ကို။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ဧကဝိတုကာမော၊

---

[1]။ အာလုတမ္ဘဟုလေ-သုတ်ဖြင့် ပဟုလအနုက်ဌ် အာလုပစ္စည်းသက်ဟူသည် အလုဘိဇ္ဈာဒီဟိ ဂ၆၊-ပဟူတာ အဘိဇ္ဈာ အသာ အတ္ထိတိ အဘိဇ္ဈာလု- ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ပဋိကာနှင့် အညီ ပဟုတဿတ္ထိအနုက်ဝယ် အာလုပစ္စည်း သက်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

[2]။ ဤ၌ ဝေရမဏိပစ္စယာ-ဟု ဏိဝယ် ဒီလနှင့် ပါဠိရှိ၏။ ဂဟာဒီဟျကိ ၆၂-ကွာဒီဝုတ္တိဖြင့် ဂဟဏိ ဧရတိ သရုတိ-စသည် ပြီးသကဲ့သို့ ဝေရမဏိဟု ရဿဖြင့် ရှိ၍ချင့်-ကောင်းစု။

အသက်ရှည်ခြင်းငှါ လိုလားသော။ အမရိတုကာမော၊ မသေလိုသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို လိုလားသော။ဒုက္ခပွားရှောင်ကင်းလော၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆယျ၊ လာဆုတ်။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။ အယံ၊ ဤမူးခါးရည်သည်။ ဝိသေန။ အဆိပ်ဖြင့်။ ,ထံသဗ္ဗော၊ ရောနှောအပ်သော်။ တိတ္တကာလာပု၊ မူးခါးရည်ဘည်း။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ သောက်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ တဿ တေ၊ ထိုသင်သည်။ ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ဝဏ္ဏေနပိ၊ အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ဂန္ဓေနပိ၊ အနံ့အာဝေးဖြင့်ရင်း။ ရသေနပိ၊ အရသာ အားဖြင့်ရင်း။ နစ္ဆာဒေဿတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့။ ။ ပိဝိတ္မာစပန၊သောက်ပြီး၍လည်း။ မရဏံ ဝါ၊သေခြင်းသို့ သော်ရင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ,ဒုက္ခံ ဝါ၊ဆင်းရဲသို့သော်ရင်း။ နိဂစ္ဆသိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ "ဟူ၍ ၂။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ထိုမူးခါးရည်ကို။အပ္ပဋိသမ်ဿယ၊မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍။ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။နပ္ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ မထွေးစွန့်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုမူးခါးရည်ကို။ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ ၎င်း။ပ။ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ပိဝိတ္မာစပန၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ပ။နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယမိဒံ၊အကြောင်းအကျင့်သည်။ ဟစ္ဆုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ လည်းဖြစ်သော။ မမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု(တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ကို။တထူပမံ၊ ထိုမူးခါးရည်လျင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ?။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (၁)

၁။ ပါဏိနီ ကစ္စည်းတို့အလို တဿ တေ ကို ရှေ့ကွာခြင်းအယှဉ်ပြုစ်၍ အားဟု သမ္ပဒါနတ္ထပေး။မောဂ္ဂလ္လာန် အလိုပိဝတောစေ၊ သောက်ဆဲလည်းပြုစ်သော။ တဿခတ၊ ထိုသင်၏(စိတ်၌)။နစ္ဆာဒေဿတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့ ။ ဝါ၊ ဆာလိမ့်မည် မဟုတ်-ဟု သမ္ဗန္ဓတ္ထယောဇနာ။ (မောဂ္ဂလ္လာန် သျာဒီကဏ္ဍ ၂၅-သုတ်) စေ၊ စပနနှင့် ပတ်သက်၍ နှ ကေဝလဟု ဝါကျကဲ့သို့ ပိဝတော၊ သော။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏(စိတ်၌။) ဝဏ္ဏေနပိ၊ ဂန္ဓေနပိ၊ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစ္ဆေဝ ဆာဒေဿတိ၊ နှစ်လည်းမနှစ်သက်လတ္တံ့သည်သာတည်း။ ,ပန၊ မနှစ်သက်ခံသာမကဘဲ။ ဂိတ္ဘား သော်။ပ။ နိဂစ္ဆတိ စ ၊ ရောက်လည်းရောက်လတ္တံ့-ဟု ဤသို့ တမျိုးကြံ၍ ယောဇနာ။

၂။ ကာလဗျတ္ထယော ဝါ ဘောဘ၊ ဘဝန္တော ဟိ ကာလန္တရေပိ ,ဘျာဝယော ဗာဟုလကာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ဘျာဒီကဏ္ဍ ၁-သုတ်နှင့်အညီ သဟဗျတ် ဂစ္ဆတိ ဝါသဝဿ-၌ ဂစ္ဆတိကဲ့သို့ နိဂစ္ဆသိ ဟူသော ဝတ္တမာန ဝိဘတ္တိကို-အနာဂတတ္ထ ယောဇနာသည်။

၃။ ဤ၌လည်း ကစ္စည်းအလို နစ္ဆာဒေယျ ၌ ၊ တဿ၊ ထိုသင့်အား။ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို တဿ၊ ထိုသင်၏ စိတ်၌-ဟု ယောဇနာ၊ ဤအေသနာဝယ် တိတ္ထကာလာမဟူသည် မူးခါးရေနှင့် ကြမ်းကြားဆလဟု အဆိုရှိသော ရှေးခေတ်လူတို့ ရေဘူးအဖြစ် ရေတံခေါင်းသဖွယ် အသုံးပြုအပ်သော မူးသီးခြောက် အခွံထည်း၌ ထည့်ထားအပ်သော သောက်ရေကို မူးခါးရေဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ ဖရဲသီးအရည်ကဲ့သို့ မူးသီးအခါးမှထွက်သော မူးသီးအခါးရည် မူးခါးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုကြောင့် အဌကထာ၌ တိတ္ထကရသအလာပု။ ဌီကာ၌ တိတ္ထကာလာပူတိ ဥပဘုတ္ထသ ဥမ္မာဒါဒိပါပနေန ကုစ္ဆိတတိတ္ထကရသော အလာပု-ဟု အရည်ဟော ရသသဒ္ဒါဖြင့်ရင်း၊ အဆိပ်နှင့် မရောမိကပင် သဘာဝအားဖြင့် ခါးသော အရသာရှိကြောင်း ရွံးစေတတ်ကြောင်း ဥမ္မာဒါဒိပါပနေန ကုစ္ဆိတတိတ္ထ ကရဲသော-ဟူသော သဒ္ဒါတို့ဖြင့်ရင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၄၈၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာပါနီယက်သော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သော၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ (သောအရ ဖျော်ရည်ခွက်ကိုခဲ့သော် ဌာနပစာရတွေ့၊ ဖျော်ရည်ကိုစွဲသော် မုချတွေ့)။ ဝိသေသ၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ သော။ ကူပ။ ဒုက္ခပ္ပဋိလော၊ ဆင်းရဲခြင်းကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အို ယောကျ်ား။ အယံ အာပါနီယကံသော၊ ဤဖျော်ရည်ခွက်သည်။ပ။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သောစ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ ဝိသေသနဖြင့်။သံသဋ္ဌော၊အပ်၏။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊သို့ရင်း။ နိဂစ္ဆသိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့"ဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေယ္ယု၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ အပ္ပဋိသခ်ိယ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍ ။ ပိဝေယ္ယ၊ သောက်ရာ၏။ နပ္ပဋိနိဿဇ္ဇေယ္ယ၊မစွန့်ရာ။ တဿ၊ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ကို။ ပိဝတော ဟိခေါ၊ သောက်စဉ်သာလျှင်။ပ။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့်ရင်း။ ဆာဒေယ္ယ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ဝါ၊ မြိန်ရာ၏။ ပိတိတ္ထာစပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယမိဒံ၊ အကြောင်းအကျင့်သည်။ ပ။အာယတိ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ဧမ္မသမာဒါနံ၊တည်း။ ဣမံ ဧမ္မသမာဒါနံ၊ကို။ တထူပမံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်လျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍ ။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ဝဒါမိ၊၏။ (၂)

၄၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအုံ့။ ပူတိမုတ္တံ၊ ပင်ကိုယ် သဘာဝအားဖြင့် ပုပ်သောနွားကျင်ယက်ကို[၂]။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ပဏ္ဏကရောဂီ၊ ဖျားသောအဆင်းရှိသော ရောဂါသည် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊သည်။အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ရာ၏[၃]။တမေနံ၊ထိုရောဂါသည်ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ကျိုး။ ဣဒံ၊ ဤကျင်ယက်သည်။နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ သော။ ပူတိမုတ္တံ၊ ကျင်ယက်ပုပ် တည်း။ပ။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ဝဒေယ္ယုံ၊ကုန်ရာ၏။ပ။ တဿ၊ထိုရောဂါသည်သည်။

၁။ ဖျော်ရည်ခွက်ဟု ပြန်ဆိုခြင်းသည် ဌာနပစာရတွေ့တည်း။ ကြေးခွက်ထည်းမှ ဖျော်ရည်ကို အဝိနာဘာဝ နည်းအရဟူ။ အာပါနီယဿ ဘရိတောာ ကံသော ဟု မဇ္ဈေလောပီသော်ငင်း၊ ကံသေ အာပါနီယံ ယဿာတိ-ယုသော်ငင်း ဝစနတ္ထပြု။ ဖျော်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော ခွက် ဖျော်ရည်ရှိသော ခွက် ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ကံသ သဒ္ဒါ ခွက်သာမန်နှင့် ကြေးခွက် ဝိသေသ ၂-ချက်ဟော။

၂။ ပူတိမုတ္တန္တိ၊ ပူတိသဘာဝမုတ္တံ၊ ဌီကား။ ပူတိမုတ္တံ ၌ ပူတိသည် မုတ္တ၏ ဝိသေသန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိသေ သန စုံးစံအထိုင်း ပူတိမုတ္တ ပုပ်သောကျင်ယက်ဟုဆိုသဖြင့် အပူတိမုတ္တ၊ မပုပ်သောကျင်ယက်ကို နှစ်စေသည် မဟုတ်။ ကျင်ယက်မှန်သမျှ ပုပ်သော သဘာဝရှိသည်ကိုသာ ရည်၍ ပူတိမုတ္တန္တိ မုတ္တမေဝ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သည်။ ၎င်းဖြင့် ပူတိမုတ္တံ၊ ကျင်ယက်ဟုသာ ဘာသာပြန်စေလို၍ ဖွင့်ပြသည်မဟုတ်၊ ပုပ်သောသဘောရှိသော ကျင်ယက် ဟူသော အနက်ကိုပင် ခွင့်ပြုသည်၊ ပူတိကား ဘူတကထနဝိသေသနတည်း။ အသိဓာန်၌ ပူတိမုတ္တဟု ဂေါမုတ္တေ-ဟူ၍ နွားကျင်ယက်ကိုသာ ဆိုသော်လည်း၊ ပူတိမုတ္တန္တိ ယံကိဉ္စိ မုတ္တံ-ဟူသော အဂ်ုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာအလို ကျင်ယက် မှန်သမျှ ရ၏။

၃။ သီတပိတေတု ပဏ္ဏုတ္ထော-ဟူသော ဓာတိဝေန်နှင့် အညီ သွေးအားနည်း၍ ပြူဇတ်ပြူရော် ဝါကျင့်ကျင့် ဖြစ်နေသော ရောဂါသည်ကို ပဏ္ဏုကရောဂီ-ဟု ' ဆိုလိုသည်။

တ်၊ ထိုကျင်ယမ်ပုပ်ကို။ ပိဝေတော ဟိ ခေါ်၊ သောက်စဉ်သာရိတ္တ၏။ပ။-ရသေနပျိ၊ အာနန္ဒာ ခင်ဗျား။ နန္ဒာဒေယျမနုစ်သက်ရာ။ ပိဝိတ္ဝာ စ ဗဟု၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အသေ၊ ရာ၏။ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ တထူပမံ၊ ထိုကျင်ယမ်ပုပ်လျှင်၊ ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ဟဟ၊ ငါဘုရား သည်။ ဝေဒါမိ၊ ၏။ (၃)

၄၇၅။ ဘိက္ခဝေတို့။သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုဦးအံ့။ဒ္ဒမိ စ၊ နို့ခမ်းကိုရင်း။ မဓု စ၊ပျားရည်ကိုရင်း။သပ္ပိ စ၊ထောပတ်ကိုရင်း။ ဖာဏိတဉ္စ၊ တုတ်လိပ်ကိုရင်း။ ဥကဋ္ဌေ၊ တပေါင်းတည်း။ သံသဋ္ဌေ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ လောဟိတပဏ္ဍုနိကော၊ သွေးသွန်ရောဂါရှိသော ။ ပုရိသော၊သည်။ အာဟရေယျ၊၏။

တမေနံ၊ ထိုသွေးသွန်ရောဂါသည်ကို ။ပ။ တဿ ဘော၊ သည်။တ၊ကို။ ပိဝတောစေ၊ သောက်စဉ်လည်း ။ပ။ ရသေနပိ၊ ခင်ဗျ။ ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ပိဝိတ္ဝာစ၊ နှ၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အသေ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ထပူပမံ၊ ထိုစတုမဓုလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ ဟဟ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေဒါမိ၊ ၏။ (၄)

၄၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုဦးအံ့။ဝဿာနံ၊ မိုးလကျိ၏။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊နောက်ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော်။ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော်၊ ဒေဝေ၊ကောင်းကင်၌။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဿက္ကမာနော၊ ရှေးရှုတက်ရောက်လျက်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ (ဂတဘနက်မဲ)။ အာဘိဝိဟစ္စ၊ပယ်ဖျောက်၍။ဘာသတေ စ၊ထွန်းလည်းထွန်းဖ၏။တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊ တင့်လည်း တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။

ခ။ နိသျှဟောင်းဌ ပြင်းသရိုက်ရောဂါ ဟု ပြန်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဣဒံ ဃယံ ဘဂန္ဓရသ်သဋ္ဌ လောဟိတံ ဟဋ္ဌနိ နှ တဿ ဘောသဋ္ဌ ယံ ပနပိတ္ထသ်သဋ္ဌ လောဟိတံ၊ တဿောတံ ဘောသဋ္ဌ သိတလကိရိယာယ ပရိယတ္ထာဘူတံ ဟု ဖွင့်သည်။ သည်းခြေနှင့်ပတ်သက်သော သွေးဝမ်းရောဂါဟု ဆိုလိုသည်။

ဂ။ ၄၈၂။ ဥ၊ ၄၊ ၅၊ စာပိုဒ်တို့၌ အမ္ပောပုရိသ ။ပ။ ဒုက္ခံ၊ အမ္ပောပုရိသ ။ပ။ သုခီ ဘဝိဿတိ-ဟူသော အာကာရဝေါကျတို့ဝယ် ရှေ့ပိုင်း၌ နှစ်ခွာဒေဿတိ ဆာဒေဿတိ-ဟု ပဌမပုရိသ်ကြီ၏ အာဓာတ်ကြီ၏ ကတ္တားဝိဘတ်ကား ဝင်း တို့၏ကတ္တားထည့်သော် အရာအားလျော်စွာ၊ သော၊ တံ၊ အယံ စသည်ဖြင့် နာမကတ္တားသာ ကည့်ရာ၏။ ပိ၊ ဟူသည် ဘဝိဿသ်ဟု နောက်ပိုင်း၌ ဖျော်မပုရိသ်နှင့် ဌိရကား ကတ္တားကို တို့-ဟု ထည့်ရာ၏။ ထိုဝိဘတ်ကို ပြုလျှင် ဆာဒေ၊ လည်းဖြစ်သော တဿ၊ ထို၊ သင်၏ (စိတ်ကို)။ ။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရည်ရွယ်သည်။ (ဖျော်ရည်) ။သည်။ တံ၊ ထိုကျင်ယမ်ပုပ်သည်။ စတုမဓုသည်) ဆာဒေဿတိ၊ နှစ်သက်စေလတ္တံ့။ (နှစ်ခွာဒေဿတိ၊ နှစ်သက်စေလိမ့်မည် ဟုတ်။) ။ပ။ပိဝိတ္ဝာစ၊ ရှိ၍လည်း။ တံ၊ သည်။ပ။နိဂစ္ဆတိ၊ ထောက်ရလတ္တံ့ ဟု ပေး။ ဆာဒေဿတိ၊ သုခီ ဘဝိဿတိ၊ နှစ်ခွာဒေဿတိ၊ သုခီ ဘဝိဿတိကိုလည်း ထိုအတူပေးလေ။ ၂-၂၅ သုတ်၌ ပေါ့ဂ္ဂလ်ဗာန်နိသျှ နှစ်သက်ခြင်းကို မပြုစ်ဟု ပေ၊ ။ ဝါ၊ မဆာလတ္တံ့ ဟု ပေးသည်။ ဝေတ္ထတ္ထ သက်ဟဋ္ဌ ပုရိသဿ ဘတ္ထံ ဆာဒေတိ ရုန္ဓတိတိ အတ္ထော-ဟု ပုံစံထုတ်၍ ဘတ္တံကိုပင် တဒ္ဓိတ္ထပစ္စယကတ္တားဟု မိန့်သည်။ တဿ တံ ပိဝတောစေ ခုနှစ်ခွာဒေယျ၊ ဆာဒေယျ-ဟုသော ဝါကျတို့၌ကား၊ ပုရိသော ကတ္တားပြုစ်သောကြောင့် တဒ္ဓိတ္ထလည်း ကြံဆွယ်မလို။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်ခွာ ဒေယျ-ကိုလည်း မနှစ်သက်စေရာ- နှစ်သက်စေရာ၏ ဟု ပေးဆွယ်မလို။

ဃ။ ဝိဒ္ဓေ။ဝ။ ဒီ ဘုစ ဝိဒ္ဓနေ-ဟူသော ဝတ်ကျမ်းဌ၌ ပြန်ဆိုသည်။ လောက်ထွင်းထားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ဟာလာယင်းလည်း ပြစ်-သည်ဟူလို။

ယမိဒံ၊ သည်။ပ။ အာယတိ ံ စ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ဝေဒနမဟာဒါနံ၊ တည်း။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပုထုသမဏပြာဟ္မဏေ၊ ပရိပ္ပဝါဒေ၊ မျှားစွဲသော ရဟန်းပုံစားတည်း ဟူသော သူတပါးတို့၏ အယူတို့ကို။ (အညေ-၏ အပါဒါနိုကား ဝေမှုယရ-၏အပါဒါနိုကား ပုဂ္ဂလ၊ ဤသို့ ထူး၏။) အဘိဝိဟစ္စ၊ နှိမ်နင်းပယ်ဖျောက်၍ ။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊ တင့်တယ်လည်း တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (စာပိုဒ်-၄ရာ-အဆုံးပြန်စပ်)။(ဣဒမဝေါစ။ပ။အတိနုန္နံ-ပေးမြဲ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာမွှေသမာဒါနသုတ္တံ၊ သည်းနိဿိတ်ပြီ။

၇-ဝိမံသကသုတ်

ဝ၇ဂ။ (ဧဝံ ၊မသုတ်။ပ။ပစ္စယောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပရသု၊သူတပါး၏။ စေတောပရိယာယံ၊ စိတ်အစဉ်ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ စူးစမ်းတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ ဝါ၊ သစ္စာလေးချက်ကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိသော ဘုရားသော။ နောဝါ၊ မဟုတ်လေသလော။ ဣတိ၊သို့။ ဝိညာတာယ၊ သိရန်အလို့ငှါ။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်၌။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သမန္နေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာတိ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သနည်း" ဟူသော။တော်၊ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (စာပိုဒ်-၄ရာ-အဆုံးပြန်စပ်)။(ဣဒမဝေါစ။ပ။အတိနုန္နံ-ပေးမြဲ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဝေဒနာမဟာဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်းနိဿိတ်ပြီ။

၈-ဝိမံသကသုတ်

ဝ၇ဂ။ (ဧဝံ ၊မသုတ်။ပ။ပစ္စယောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပရသု၊သူတပါး၏။ စေတောပရိယာယံ၊ စိတ်အစဉ်ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ စူးစမ်းတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ ဝါ၊ သစ္စာလေးချက်ကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိသော ဘုရားသော။ နောဝါ၊ မဟုတ်လေသလော။ ဣတိ၊သို့။ ဝိညာတာယ၊ သိရန်အလို့ငှါ။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်၌။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သမန္နေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာတိ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သနည်း" ဟူသော။တော်၊ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (ဘဂဝမ္ဗလကာ-မှ ပစ္စယောသုံ-အထိ-ဝ၇၃-နှင့် တူပြီ)။ဘဂဝါ၊ သည်—

ဝ၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပရသု၊၏။ စေတောပရိယာယံ၊ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "သံကိလိဋ္ဌာ၊ ပုပ္ပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါ၊ ရှိမျှားရှိကုန်လေချော့သလော။ နောဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော" ဟူ၍ ။ စက္ခုသောတဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ဓမ္မဟူကုန်သော။ ဒိဋ္ဌေသု ဓမ္မေသု၊ တရားနှစ်ပါးတို့၌။တထာဂတော၊ကို။ သမန္နေသိ ဟပ္ပေါ၊ ရှာမှီးအပ်၏၊ ဝါ၊ ရှာမှီးလော့[၂]။ ဟမေနံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ရှိ သော်။ "သံကိလိဋ္ဌာ၊ကုန်သော။စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ကုန်သော။ယေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံကိလိဋ္ဌဓမ္မတို့သည် ။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)နှ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်" ဟူ၍ ။ ဝေါ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

-ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။နှ၊ ထိုဘုရားကို။(ဘုရားရှင်၏တည်းကို။)သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ရှိသော်။ "သံကိလိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။-ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုတရားတို့သည် ။တထာဂတဿ၊ဘုရား ။နှ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်" ဟူ၍ ။ဝေါ၊သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ နှ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ "ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝိတိ-မိဿာ၊ ရောပြွမ်းကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊

၁။ ဘာသံ မူလကာ ဘာဝ ဒေတ္တိကာ စသည်တို့၏ ရှေ့ဘက်ရှိသော ဝါကျမှန်သမျှ ဘာမေးဝါကျသာ ဖြစ်ရှိ၊ဖြစ်၍ ကိန္တိ-ထည့်၍ ပြန်ထိုသည်။

၂။ သမန္နေသိတမ္ပေါတိ သေတုဗ္ဗ-ဒု ၂၇။ ဝါသဒ္ဒါ သံသယတ္ထ ပေါ် လင်ဆောင်ထားလိုက်သည်။

ထိုရောပြွမ်းကုန်သော တရားတို့သည်။ တဿာဂတဿ၊ ဘုရား၏ (သန္ဓာန်၌။) သံဝိဇ္ဇနီ ဝါ၊ ရှိမျှား ရှိကုန်လေရော့သလော။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သ၊ လော" ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမိုး၏။ တမေန်၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမိုးသည်ရှိသော်။ "ယော၊ တို့သည်။ ပ။ တေ၊ ထိုရောပြွမ်းကုန်သောတရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏ (သန္ဓာန်၌။) နု သံဝိဇ္ဇနီတိ၊ မရှိကုန်" ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဗာနုဘတိ၊ ၏။

(ယတော မှ သံဝိဇ္ဇနီတိ အထိ မထူး)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ "ဝေဒါတာ၊ ပြုစင်ကုန်သော။ စက္ခုသော်တဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ မေဟာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပ။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်ဟု လေရော့သလော" ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမိုး၏။ (တမေန်-စသည် မထူး)။

(ယတော မှ တထာဂတဿာတိ အထိ ပေးမြဲ)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ "အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ ဣမံ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ဤ (အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ) ကုသိုလ်တရားကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သမာပန္နော၊ ဝင်စားသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဣဒါနိ ဣဒါနိ ရတ္တိ ရသမာပန္နောတိ၊ အချိန်အနည်းငယ်သာ ဝင်စားသလော"" ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမိုး၏။ (တမေန်-စသည် မထူး)။

ယတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "အယံ အာယသ္မာ။ ပ။ နု ဣဒါနိ-သမာပန္နောတိ၊ မဟုတ်" ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဗာနုဘတိ၊ ၏။ တတော၊ ကြောင့်၊ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ လွန်။ "အာယသ္မာ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ (ဆရာဘုရားဖြစ်သော) ရဟန်းသည်။ ဥ ဣဒါနိ သမာပန္နော၊ ထင်ရှားသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သလော"။ ယသပ္ပတ္တော၊ အခြံအရံပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သလော။ (ဤပါဠိ ဖြင့်လည်း မရောက်သလောဟူ၏သာ အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်ပြီးဖြစ်သည်)။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ အသာ၊ ထိုဆရာဘုရားဖြစ်သော ရဟန်း၏ (သန္ဓာန်၌။) ကေစေ အာဒီနဝါ၊ အချို့သော အပြစ်တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇနီတိ၊ ရှိကုန်သ၊ လော" ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဥ တတ္ထ ဌာပနော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဣဒ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္ဓာန်၌။) ကေစေ အာဒီနဝါ၊ တို့သည်။ နု သံဝိဇ္ဇနီ၊ မရှိကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥ တတ္ထ ဌာပနော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဣဒ၊ ၌။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္ဓာန်၌။) ကေစေ အာဒီနဝါ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇနီ၊ ရှိကုန်၏။ တမေန်၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "အယံ အာယသ္မာ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥ တတ္ထ ဌာပနော၊ ၏။ ယသပ္ပတ္တော၊ ၏။ ဣဒ၊ ၌။ ဟသ၊ ရဟန်း၏ (သန္ဓာန်၌။) ကေစေ အာဒီနဝါ၊ တို့သည်။ နု သံဝိဇ္ဇနီတိ၊ မရှိကုန်" ဟူ၍ ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဗာနုဘတိ၊ ၏။

(ယတောနံ-မှ သံဝိဇ္ဇနီအထိ အနက်လွယ်ပြီ)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ လွန်။ "အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ အာဘယ္ဟပရတော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ကြည်ရှောင်ပြီးသူ

၁။ ပတိကိဋ္ဌံ နိကိဋ္ဌဉ္စ၊ ဣတ္ထတ္ထရ ဝဇ္ဇကုန္ဓိတာ-ဟူသော အာဘိဓာန် ၁၆၉၉-ကား ဤနှင့်မဆိုင်။ ဤ အဓိပ္ပာယ် ဂတိသုတေ ဂဠုတိ သမ်းလေး ဤတွေ့ရှိ ကျမ်းပေါ်တွင်။ ဘုရားရှင်ပေါ် ဒီပ ဝန် ဝည်း၊ ဤတွေ့ရှိ ဤ ဇီဝိတ်၊ ဤတွေ့ရှိ ဤတွေ့ရှိခဏတာ ဥတ္တာ၊ ဒီပ် ကဝရယူ ပတ္ထိတောဟု ဟူသော ဓမ္မပဒ၌ ကဲ့သို့ ဤတွေ့ရသမျှ၊ အချိန် အနည်းငယ်ဟောတည်း။

၂။ ဤပါဠိမြန်မာ ထင်ရှားသူ၏အဖြစ်သို့ မရောက်သလော ဟူသော အဓိပ္ပါယ်လည်း သက်ရောက်သည်။ ထိုကြောင့် အလ္ပ ဂဃာ၌ ပရေတ္ထာနုဓေါ နောသိ-ဟု ဗျတ်ရောကာနှယ် ၂-ချက် ဖွင့်သည်။

(ရဟန္တာ)တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ ဘေးကြောင့်ရှောင်ကြဉ်သူ(ပုထုဇဉ် သေက္ခ)သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ရုဂဿ၊ ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမမ၊ တို့ကို။ နု သေဝတိ၊ မမှီဝဲသလော" ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "အယံ အာယသ္မာ။ပ။ နု သေဝတိ၊ မမှီဝ" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုဝိမံသကရဟန်းကို။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ "ယေနု၊ အကြင်(အာကာရအနေယတို့)ကြောင့် ၂။ အာဇာနာတိ၊ သည်။ "အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ရုဂဿ၊ ၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ နု သေဝတိ၊ မမှီဝ' ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ အာယသ္မတော၊ ၏။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ အနေယာ၊ ထိုအလျော်သိခြင်းတို့သည်။ ကေတိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဧ ပုဗ္ဗေယံ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအုံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ ဗုဒ္ဓေ၊ ရမနော၊ ပြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အယံ အာယသ္မာ၊ ၌အရှင်ဆရာဘုရားသည်။ သံဝေဝ၊ သံဝေဂအလယ်၌မူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊ နေ၏။ ဧကောဝ၊ တပါးတည်းမူလည်း။ ဝိဟရန္တော ဝ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထို(အရှင်ဆရာဘုရား၏)အထံ၌။ ယေ စ၊ အကြင်ဟုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သုဂတာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဆရာဘုရား၏အထံ၌ ။ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။

၁။ နုတ္ထိ ဘယံ တေသာဟတိ အဘယော၊ ဥပရမိတိ ဥပရတော၊ အဘယော ဟုတ္ဝာ ဥပရတော အဘယူပရတော။ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ရှောင်ကြဉ်သူ(ရဟန္တာ)တည်းဟု ပြန်။ အဋ္ဌကထာ ဗဟုမဝိကပ်။ ဘယေန ဥပရတော ဘယူပ-ရတော၊ နု ဘယူပရတော အဘယူပရတော။ ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်သူ ဟုတ်သော ရဟန္တာ တည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ ဒုဝိကပ်အလို။ နာယမာယသ္မာ ဘယူပရတောဘ၌ နု ကို ဥပရတောဘ၌ စပ်၍ ဘယကိုလည်း ဘယ် အသာတို့ဟု ကြံ၍ ဘေးရှိသည်ဖြစ်၍ မရှောင်ကြဉ်သလော ဟု နိဿဟောင်းဖ ပြန်ဆိုသည်။ အင်္ဂလိပ် ဘာသာပြန်ခဲ့လည်း နု ကို ဥပရတောဘ၌ပင် စပ်၏။ ယင်းဆို ပြန်သော် အဘယူပရတော ဟု အဖွင့် အဋ္ဌကထာ ဒုဝိကပ်နှင့် အစပ်ချင်းအဓိပ္ပါယ်ချင်းတူနေသည်ပြင် တစုံတခုသော ကာရိယသို့ မပြောင်းလဲသော နု-ပဋိသေဓကို ဘယူပရတောကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ် တစ်တန်ဖြင့် စပ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မသင့်။

ထိုမှတပါး ဤ၌ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ တည်း-ဟု ထုလျတ် လိင်္ဂတ်ယောဇနာသကဲ့သို့ ဥ တ္တရာပနော အယမာယသ္မာ ဘိက္ခု ယသ္မာတ္ထော- ဟုင်သာ ဝ၌ဝါကျ၌ ပေးသင့် မပေးသင့်၊ ရှေ့ ဥ တ္တရာပနော ဝါကျတို့ ဧတော ဟု သံသယတ္ထ ပြန်ဆိုသကဲ့သို့ ဤအဘယူပရတော ဝါကျကိုလည်း အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ လော-ဟု ပြန်ဆိုသင့် မသင့်ကို စဉ်းစားလေ။

၂။ ယံ တံ ယတော တဏှာ ယေန ဇေနာတိ ကာရဏေ သိယုံ-ဟူသော အဘိဝုဒ္ဓိအရ အလျယဟု ခြစ်ခြင်း ကြောင့်ထင်း။ ကေ အာကာရာ ကေ အနေယာ- ဟုသော ဗဟုဝစနန္တအမေးကို ထောက်သောအားပြင့်ထင်း။ ယေနေ-ကို တို့ကြောင့်ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၃။ ပဟာယာတိ အနုက်ပဲ။ တတ္ထကို နိဿဟောင်းနှင့် ပြန်မခံပြန်တို့၌ ထိုမရေမတွက်နိုင်သောသံသာတို့တွင်ဟုပြန်ဆို ၏။ ရှေ့ဝါကျ၌ အယံ အာယသ္မာ ဝိဟရန္တော-သည် ပဓာန၊ သံဝေသည် ပဓာနမဟုတ်သောကြောင့် သံသာကို မစွဲသင့်၊ တတ္ထပစ္စည်းကို ကံ်ယံ ဝဇော-ကဲ့သို့ သမီပါဓာရကြံ၍ ပဓာနပြစ်သော အယမာယသ္မာကိုသာ စွဲသင့်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ခဲ့လည်း သမီပါဓာရပင် ပြန်ဆိုသည်။ သံဒီဿန္ဆီ ဟုဆိုသည် ပွဿတိ့ ဝေဒနာတို့အလို ကတ္တားရှိပ်မရှိ၊ ကမ္မရှိပ်သော ရှိသောကြောင့် ရင်းတို့အလိုသို့လိုက်၍ ကမ္မရှိပ်ပြန်-ကိုလိုက်သည်။ ဗီသ ပေကွဲနေ။ ပ။ ဒိဿတိ ပဒီဿတိ ဟုစွာဒိ အာကမ္ခက်-ဟုသော သဗ္ဗနိတ်ဘလို ကတ္တားရှိပ်လည်းရှိ၏။ ဝေ့ဝါကျ၌ အနိယတ် ယောစ ၅-ခု ပါ။ ကွဲဝုက် နိယတ်ကား နာယမာယသ္မာ တံ-ဌ် တ-တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဝိစ္ဆာသက်၍ ဝံ ဝံ-ဟု ဖွင့်သည်။ တေနကိုလည်း တာယ တာယ ပဋိပတ္တိယာ ဟု ဝိစ္ဆာပင် ဖွင့်သည်။

တတ္ထ၊ ၌။ ဂဏ်း ဂိုဏ်းကို အနုယာသန္တိ ဆုံးမကုန်၏။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော အာမိသတို့၌။ ဩဝိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာ ချမ်းအပ်ကုန်၏။ ဤ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေန၊ ဖြင့်။ အနုပလိတ္တာ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုထို(အမျိုးမျိုးသော) ပဋိပတ္တိလိုက်ကို။ တေန၊ ထိုထိုအကျင့်ဖြင့်။ နိ ဒ္ဒေ ခဝနာတိ၊ မထိမဲ့မြင်မပြု။ 'အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အဘာယူပရတော၊ သည်။ အသ္မိ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ သည်။ နိ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ရာဂယ၊ ၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ နိ သေဝါမိတိ၊ မမှီဝဲ'ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတောဝေ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘုဂဝတောဝေ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ခံယူအပ်ပြီ"ဟူ၍ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ၏။

ဝုဂ္ဂ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဝိမံသကဘိက္ခု ၂-ပါးတို့တွင်။ (မူလဝိမံသကေန. ဟူသော ပါဠိသေသဒ္ဒစပ်။ မူလဝိမံသကေန၊ မူလဝိမံသဿ ရဟန်းသည်။) တဿ ဝဏ္ဏာ ကိုသာလျှင်။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ ယေ။ ပ။ နော ဝါ ဟိ၊ ဟူ၍။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ တဖန်မေးအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ဝဏ္ဏာ၊ သည်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ယေ။ ပ။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ဟိ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ (ယေ ဝိတိမိဿာ စသည် ဆိုး။ ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့)။ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝေါဒါတာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ စက္ခုဇသောတဝိညေယျာ ကျက်သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ဘုဇ္ဇတိ ဟု ဝုစ္စတိ ဟု ဝုစ္စတိ ဟု ဝုစ္စ

သောတရားခ်ီ ။ကေစ့ဲ၊ အ၍ျိုသော။ ေမ့ဲ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသော မဂ်ဉာဏ်ျဖင့် သိ၍။ (ဣဒ အနက်မဲ့။)ေမ့ေသး၊ ေဟာေတာ်မူအပ်ေသာတရားတို့ခ်ဉ်။ နိဗ္ဗဲ၊ ျပီးဆုံးခ်ြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ေရာက်၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားခ်ဉ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သမ္မာသမ္ဗုေဒ္ဓါ၊ - သိရှိန်အလုံးစုံကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မေ၊-ကို။ သွာကွာေတာ၊ကောင်းစွာေဟာေတာ် မူအပ်၏။ သံ၊ေသာ၊ သည်။ သုပဋိပန္နော၊ တိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏"ဟူ၍ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညိုတို့။

ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ပရေ၊ ထူပါ၊သော သူတို့သည်။ "ယေန၊ အကြောင်း အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အာယဿ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ပ။ သံ၊ေသာတိ၊ ဟူ၍။ ေ၀ါ၊ သို့။ ၀ေဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ အာယဿတော၊ အရှင်၏။ တေ အာကာ၀ေ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ကေ ပန၊ အာယယ်သည်တို့နည်း။ တေ အန္ဓယာ၊ထိုအလျှော်သိခ်ြင်းတို့သည်။ ကေ ပနာတိ၊ အာယယ်သည်တို့ နည်း"ဟူ၍။ ေ၀ါ၊ ဤသို့။ စေ၊ ပုစ္ဆေယ်ျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ျပားအံ့။ ဘိက္ခေ၀ေ၊တို့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ျဖေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အာ၀ုေသာ၊ ၀ါ၊ခ်ဉ်တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်ခ်ဉ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်ခ်ဉ်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဿ၊ ၀ဝနာယ၊ တရားနာရန်အလို့ငှါ။ ဥ၀သင်္ကမိ ။ ချဉ်းကပ်ပြီ။ တဿ၊ မေ၊ ထို ၀ါအား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပ။ ကဏ္ဍသုက္ကာ သပ္ပဋိဘာဂါ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ေဒသေတိ၊ ၏။ ပ။ နိဗ္ဗဲ၊ ျပီးဆုံးခ်ြင်းသို့။ အဂမံ၊ ေရာက်ျပီ။ သတ္ထရိ ၊ ခ်ဉ်။ သမ္ဗဿသမ္ဗုေဒ္ဓါ၊ ပ။ သံ၊ေသာတိ၊ဟူ၍။ ပသီဒိန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်ျပီ"ဟူ၍။ ေ၀ါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ျဖေဆိုရာ၏။

ဂ၉၀။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ ကထံ၊ တစုံတယောက်သော။ ယသ၊ အကြောင်သူ၏။ (သဒ္ဓါခ်ဉ်စပ်) ဣမေဟိ အာကာ၀ေဟိ ဤအကြောင်းတို့ျဖင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ဤပုဒ်တို့ျဖင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအက္ခရာဗျည်းတို့ျဖင့်။ တထာဂေ၊ ဘုရားခ်ဉ်။ သဒ္ဓါ၊ - ယုံကြည်ခ်ြင်းသည်။ နိ၀ိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်၍ တည်ကုန်သည်။ မူလဇာတာ၊ ျမစ်သော အကြောင်းရင်းရှိသည်။ ပတိ၊ဌိတာ၊ တည်သည်။ေဟာတိ၏။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ အာကာ၀ေ၀တိ၊ အကြောင်းရှိသော။ ဒဿနမူလိကာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိသော။ ဒဋ္ဌာ၊ မြဲမြံသော။ (တဿ၊ ထိုသူ၏၊) အယံ သဒ္ဓါ၊ ဤယုံကြည်မှုကို။ သမဏေန ၀ါ၊ ရဟန်းသည်ရင်း။ ပြာဟ္မဏေန ၀ါ၊ ပုဏ္ဏားဆည်ရင်း။ ေ၀ေ၀ေန ၀ါ၊ နတ်ဆည်ရင်း။ မာ၀ေန ၀ါ၊ မာရ်နတ်သည်ရင်း။ ပြဟ္မုနာ၀ါ၊ ပြဟ္မာသည်ရင်း။ ကေနစိ ၀ါ၊ (ထိုမှတပါး၊အခြား) တစုံ တယောက်သည်ရင်း။ ေလာကသ္မိ ၊ ခ်ဉ်။ အသံဟာရိယာ၊ ပယ်ခ်ြင်းငှါ မဆုံးနိုင်ဟူ၍။ ဝုဋ္ဌတိ၊ ဖယ်၏။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ ေ၀ံ၀ခါ၊ ဤသို့လျှင်။ တထာဂတေ၊ခ်ဉ်။ ဓမ္မသမ္ဓေသနာ၊ သဘာ၀အားျဖင့် ရှာမှီး

၁။ ကျားပြောရာတွေ့၍ ထိတ်လန့်သူတယောက်သည် ခြေရာကိုခြေကြာက်သကဲ့သို့ ထင်ရသော်လည်း စင်စစ် ကျားသတ္တဝါကိုကြောက်လန့်ခြင်းသာတည်း။ ထိုအဟု သွာကွာတော၊ ဘဂဝတော၊ ဓမ္မေ၊ သုပ္ပဋိပန္နော သံ၊ေသာ-ဟူသောအာကာ၀ရ နှစ်ဝါကျသည် ဓမ္မ သံ၊လတို့၏ ဂုဏ်တော်ပင် ျဖစ်သော်လည်း ဒေသိတဓမ္မ၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍သတ္တရိ ပသီဒတိ-သာ၀ကျဖစ်သော သံ၊ဂဏ်ကို အာရုံပြု၍ ထိုသာ၀ကသံ၊ဃာ၏ ဆရာျဖစ်တော်မူသော ဘုရားကိုလည်း သတ္တရိ ပသီဒတိ-ဘုရားကြည်ညိုသည်ဟုဆိုလိုလည်း။ တထာဂတေ သမဏေသနာ၊ တထာဂတော သမ္မဏေသိတဓမ္မော-ဟူသော ၄ဂ္ဂ-ဂ ပါဠိတော် ရှေ၀ါကျထောက်။ ဓမ္မေသံ၊လေပိ-ပသီဒတိ-ဟူသော ဆဋ္ဌကထာကား သွာကွာတော၊ သုပ္ပဋိပန္နော-တို့ျဖင့် သုရားကိုသာမဟုတ် အ၀ိနာသာ၀နည်းအားျဖင့် တရား သံ၊ဃာကို လည်း ကြည်ညိုသည်ဟူလို။

၂။ လောကီလောကုတ္တရာယူ၊ ရဂေ့ဿသာ၀ါကဲ့သို့ အစိတ်အပေါင်း၊ အာ၀ေရ အာ၀ေယ်အားျဖင့် ၄ကဲ့ခွဲ၏။

ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ စာထားကတော၊ သည်။ ဓမ္မတာသုသမန္နိဇော၊ သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းစွာရှာမှီးအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဤတို၊ သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဤဒမဝေါစ။ပ။အာတိနုန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

သတ္တမံ၊ သော။ ဝိမံသကာသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ကောသမ္ဗိယသုတ်

၄၉၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ) ဧကံသမယံ၊ ဘုံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဘုံ။ ဃောသိတာရာမေ၊ ရုံဘုံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ [1]။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ [2]။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။ ပုဒသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ကို။ နစေဝ သညာပေန္တိ၊ သိလည်း မသိစေနိုင်ကြကုန်။ သညတ္တိံ၊ သိစေအပ်သူ၏ အဖြစ်သို့ [3]။ နစ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်။ အညမညံ၊ ကို။ နစနိဗ္ဗာပေန္တိ၊ မကြည်ညှိစေကြကုန်။ နိဗ္ဗုတ္တိံ [4]၊ ကြည်ညှိအပ်သူ၏ အဖြစ်ဆို [5]။ နစ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ကုန်။ အထခေါ၊ ဘုံ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထား။ ဤမ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဘုံ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ နိဗ္ဗုတ္တိံ [6]၊ သို့။ နစ ဥပေန္တိ၊ ကုန်" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဘုံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အာမန္တေတိ၊ သိစေတော်မူ၏" ဟု၍။ မမ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေလော့။ (ခေါ၊ လော့-မာလိ) ဤတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဝဏ္ဏေတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရားဟု၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားကို။) ပဋိဿုတ္တာ၊ ခန့်ခံ၍။ ပ။ "သတ္ထာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတိ၊ သိစေတော်မူ၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား ပြီ။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေမာဝုသောတိ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်

၁။ သူမိုင် ငါမိုင် ငြင်းခုံခြင်း ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း ဝါစာဝိတိက္ကမတည်း။

၂။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်မှီ ပုတ်ခြင်း ကာယဝိတိက္ကမတည်း။

၃။ ဘယ် စမ္ဘော ဖယ် ဝိနယောတိ သညာပေတဗ္ဗတာ ရှိကဘုန်း ဆည် ဘာဝလောပ။

၄။ နိဗ္ဗုတ္တိယာပိ ဧသေဝနယောဟေ့ စ နိဗ္ဗုတ္တိတိ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှိ၍ပေး၏။ နိဗ္ဗုတ္တိတိ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ ဟူသော-အဋ္ဌကထာအလို သညတ္တိနှင့် နိဗ္ဗုတ္တိကို ပရိယာယ်တူ ဟု ဆိုသော်လည်း ရှိကား၌ သညတ္တိ ကို သညာပန် ဟု ကာရိတ်ပြင့် ဖွင့်၍ နိဗ္ဗုတ္တိ ပုဒ်ကို၊ နိဗ္ဗာပန် ဟု ကာရိတ်ပြင့် ဖွင့်မူ၍ နိဗ္ဗာန် ဟု သုဒ္ဓဘာဝသာဝ်သာ ဖွင့်ဆိုသည်။ သညတ္တိ ပုဒ်ကို သညာပန် ဟု ဖွင့်၍ ရှေ့ဝါကျ၌ကာရိတ်ပြင့် သညာပေန္တိ ဟု ရှိသင့်သော်လည်း နိဗ္ဗုတ္တိ ကို ကာရိတ်ပြင့် ဖွင့်ဘဲ နိဗ္ဗာန် ဟု သုဒ္ဓဘာဝ-ပြင်ပြင့် ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ရှေ့ဝါကျ၌ ကာရိတ်ပြင့် နိဗ္ဗာပေန္တိ ဟု မရှိသင့်။ နိဗ္ဗာယန္တိ ဟု သုဒ္ဓကတ္တုရုပ်သာ ရှိကာအလိုရှိရမည်။ ထိုးရှိကာအလိုကား ပါဠိကို ယောဇနာသော် နစ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကြည်လည်းမကြည်လိုကြကုန်။ နိဗ္ဗုတ္တိ ၊ ကြည်ခြင်းသို့၊ နစ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ကုန်ဟု ဆိုး။

ဟူ၍။ တာသည် ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို။) ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ အဲဒီဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုး၍ ။ ဧကမန္တံ၊ တခုခုသောအရပ်၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိယာရထ ကိုရ၊ နေကြကုန်သတည်း။ သစ္စံ၊ အမှန်ပင်လော။ ဧဝံ တုမှေ၊ ထိုသင်တို့သည်။ ဓမ္မညမည်၊ အချင်းချင်းကို။ နစေဝ သညာပေထ ကိုရ၊ မသိလည်း မသိစေကြကုန်သတည်း။ သစ္စံ၊ လော။ ပ။ နိဗ္ဗုတ္တိ ၊ ကြည့်ရှု အပ်သူ၏အကျိုးဖြစ်သို့။ နစဉ္ဇပေထ ကိုရ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်ကြသတည်း။ ဣဒံ ဣဒံ ဟူသော။ ဇာတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ (ကြားတော် မူတိုင်း) မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသို သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်၏။ တသို သမယေ၌။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။) မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ ဣဓ ပြဟ္မစာရီသု၊ ဣသိတင်းသုံးဖော်တို့၌။ အာဝိ စ ရဟော၊ ပွင့်ရယ်မျက်မှောက်၌ရင်း။ ရဟော စ၊ မျှတ်ကွယ်၌ရင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ အပိနု၊ ဖြစ်ပါ၏လော်။ ပ။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ အင်နု တံ၊ ဖြစ်ပါ၏လောဟူသော။ တံ၊ ထိုအမေးစကားကို။ ဧဝံ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယသို သမယေ၊ ၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိဟရထ ကိုရ၊ နေကုန်ငြားအံ့။ (ဣတိ ဤဝိဟာရထ၊ ဤသို့ သင်တို့နေကြကုန်မည်ဆိုလျှင်-ဟု အရှုစ္ပတ္ထအဓိပ္ပါယ်ပြသည်)။ ပ။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ နု ဟောတိ ကိုရ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ (ဣတိ ကိုရနုဟောတိ၊ ဤသို့ မနောကံ မေတ္တာ မဖြစ်ဘူးဆိုလျှင်ဟု အရှုစ္ပတ္ထ အဓိပ္ပါယ် ပြသည်)။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ မောဃပုရိသာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိဉ္စရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဝိဟရထ သညာပေထ စသည်ကို စပ်)။ ကိံ ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ ၊ ကို။ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ နိဗ္ဗုတ္တိ ၊ ကြည့်ရှုအပ်သူ၏ အကျိုးသို့။ နစဉ္ဇပေထ၊ မရောက်ကုန်ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသာ၊ တို့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။) ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဗာဟုန္တေသိ ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဝ ဂိယာ၊ အောက်မေ့သင့် အောက်မေ့ထိုက်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပိယကရဏာ၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ? ။ ဂရုကရဏာ၊ လေးစားအပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ။ သင်္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဝါဒါယ၊ ငြင်းခုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧကီဘावाယ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ? ။ ကတမေ ဆ၊ အဘယ် ခြောက်ပါးတို့သည်။ ပ။ သံဝတ္တန္တိ ကုန်သနည်း။ (ဣဓ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ရဟောစ

၁။ ချမ်းသာပါစေဟု ဆိုစေ၍ ဟူ၍လည်း ဝေးနိုင်သည်။ သလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ၈-၊ ဗဟုကထာ။ မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒီ ၅-သုတ်နိဿနှင့် ၊ သဗ္ဗနိတ် စုဆုဖိုကိုး ဒကာရန္တ ဝေဒီခသုတ်တို့ကို ရှုလေး။

၂။ ရှိကာ၌ မေတ္တာ၊ တေသ ဆတ္ထိတိ မေတ္တံ-ဟု ဝှင့်၏။

၃။ ပိယံ ပိယာယိတမ့် ကရောန္တိတိ-ပိယကရဏာ။ ရှိကာ။

၄။ ဣမေသံ ဓမ္မာ ဘိက္ခုဝေ ဆန္ဒံ သာဝုကိယာနံ ဓမ္မာနံ-ဟူသော နိဂမန ပါဌ်ကျော်ကော်၍ သာဝုကိယာဒုကို ဝိဂ္ဂဟသည်။ ပိယကရဏာ ဝသည်ကို လိင်္ဂ်တ် ယောဇနာသည်။

ပေးခဲ့ပြီ)။ သာရဏီယော၊ သော။ အယမ္ပိ ဓမ္မော၊ ဣဋ္ဌိတရုးသည်လည်း။ ပိယကရဏော၊ ၏။ ဂရုကရဏီယော၊ ၏။ သင်္ဂဟာယ၊ ဒ္ဝါ။ ပ။သံဝတ္တေတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထိုပြင်လည်း။ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏(သန္ဓောန်၌။)မေတ္တံ၊ မေတ္တာ
နှင့် ယှဉ်သော။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ဟောတိ၊၏။ (ကြွင်းမထူး)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစ်ပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏(သန္ဓောန်၌။)မေတ္တံ၊မေတ္တာ
နှင့်ယှဉ်သော။မ်နောကမ္မံ၊သည်။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ဟောတိ၊၏။(ကြွင်းမထူး)။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေ တေ လာဘာ၊ အကြင်လာဘ်
တို့ကို။ စ၊ တို့သည်။မေမ်ကာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ မေမ္ပလဒ္ဓါ၊ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏ ။
အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ပတ္တပရိယာပန္နမတ္တမ်ပိ၊ သပိတ်၌ အကျုံးဝင်
သော ဆွမ်းအနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ မေမ်ကံ၊ ၏။မေမ္ပလဒ္ဓံ၊ ၏။ ၊ တထာရူပေဟိ၊
ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ လာဘေဟိ၊ လာဘ်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိဝိဘတ္တေဘောဂီ၊ မခွဲခြားမူ၍ သုံးဆောင်
လေ့ရှိသည်။ (အလှူခံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို မခွဲခြားဟူလိုသည်)။ သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော။
သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်။ သာဓာရဏဘောဂီ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် သုံးဆောင်
လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းတူပြီ) (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊တဖန် ထိုပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟရတိ၌စပ်)။ယာနီ တာနိ
သီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့ကို။ ဝါ၊ တို့ သည်။ အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်။ အစ္ဆိဒ္ဒါနိ၊ မပေါက်ကုန်။ အသ
ဗသာနိ၊ မကျားကုန်။ အကမ္မာသာနိ၊ မပြောက်ကုန်။ဘုဇိဿာနိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသော
ပိုင်ရှင်အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ၂။ဝိညုပ္ပသတ္ထာနိ၊ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်၏။အပရာမဋ္ဌာနိ၊
တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ (တစုံတယောက်သောသူသည် မစွပ်စွဲ
နိုင်ကုန်ဟုလည်း အဋ္ဌကထာ တနည်းဖွင့်သေး၏။) သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ ဥပစာသမာဓိ အပ္ပနာ
သမာဓိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလေသု၊ တို့၌။
သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ စေဝ၊၌ဌင်း။ရဟော စ၊ ၌ဌင်း။ သီလသာမညဂတော၊ သီလအားဖြင့်
တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ?။ (ကြွင်းမထူး) (၅)

၁။ ဖြစ်ပေါ်စဉ်က စင်ကြယ်သော်လည်း ရရှိသောအခါ စင်ကြယ် မစင်ကြယ် ၂-မျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် မေမ္ပလဒ္ဓါကို ထပ်ဆင့်သည် ဋီကာ။

၂။ ဘုဇော အတ္ထနော ယထာသုခဝိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဘောတိ ဘုဇိဿော၊ သာမိ
ဟော။ မ-၁-၄-၀၈ ၉-သုတ် ဋီကာနှင့် ဘုဇိဿဘာဝကရဏတော။ အဋ္ဌကထာ။ ဘုဇိဿဘာဝကရဏတောတိ
ဣမိနာ ဘုဇိဿကရဏနိ ဘုဇိဿာနီတိ ဥတ္တရပဒလောပေနာယံ နိဒ္ဒေသောတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဋီကာအဖွင့်ကို
ရှု၍ ပေးလိုက်သည်။

၃။ အဝတ်အနားပြတ်သည့်အလား၊ အာပတ် ၇-ပုံ အနက် အစသော်၎င်း အဆုံးသော်၎င်း သင့်မှု ပျက်မှု
ခဏ-မသင့်မပျက်မှု အခဏ၊ အဝတ်အလယ်ပေါက်သည့်နည်း အလယ်အာပတ်သင့်မှု ပျက်မှု ဆီ၌၊ မသင့်မပျက်မှု
အဆီ၌၊ အာပတ် ၇-ပုံ အနက် ၂-နှင့် ၃-တဲ့ရှိ်ဖြစ်စေ၊ ၃-နှင့် ၄-တဲ့ရှိ ဖြစ်စေ၊ ၄-နှင့် ၅-တဲ့ရှိ
ဖြစ်စေ ၅-နှင့် ၆-တဲ့ရှိ ဖြစ်စေ သင့်မှု ပျက်မှု သဗလ။ မသင့်မပျက်မှု အသဗလ။ အာပတ် ၇-ပုံအနက် ၂-နှင့် ၃ စသည် တဲ့ဆက်ခြင်း
မရှိပဲ ၂-၄-၆ တခုခြား ဖြစ်စေ၊ ၁-၃-၅-၇-တခုခြားဖြစ်စေ ပျက်မှု သင့်မှု ကမ္မာသ၊ မသင့် မပျက်မှု အကမ္မာသ။
နှား ကြောင် နွားကျားနှင့် သဗလတူ၏၊ နွားပြောက်နှင့် ကမ္မာသတူ၏။ အကျယ် ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ၌။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစ်ပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟာရတိစပ်) ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြောင်း သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ယှဉ်သောဒိဋ္ဌိသည်။အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။နိယျာနိကာ၊ဝဋ္ဌမှ ထွက်မြောက်တတ်၏။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ တက္ကရသား၊ထိုဟောတိုင်းပြုကျင့်သူ၏။ဒုက္ခကွယ်ယာယ၊ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဌ။သမ္ပြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။အာဝိ စေ၊ ဌဉ်ရင်း။ ရဟော စ၊ ဌဉ်ရင်း။ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော၊ အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး)။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဏီယာ၊ ကုန်သော။ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ပ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒံ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊အကြောင်းအယူသည်။ အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။ပ။ဒုက္ခကွယ်ယာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ဤအယူသည်။ အဂ္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ တေ၊ သည်။ သဂ်ါဟိကံ၊ (ကြွင်းသော သာရဏီယဓမ္မတို့ကို)သိမ်းသွင်း၍ ယူတတ်၏။ တေ၊ သည်။ သဝိသေသံ၊ (ကြွင်းသော သာရဏီယ ဓမ္မတို့ကို)ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်၏။ (ဌိကာအလို သဝိသေသံ၊ ပေါင်းစုခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ပေါင်းစု ခြင်းရှိ၏ဟုပေး)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကုဋ္ဌာဂါရသား၊အထုတ်တပ်သောအိမ်၏။ယဒိဒံ ကူဋ္ဌ၊ အကြောင်းအထုတ် သည်။ အဋ္ဌ၊ ၏။တေ၊ ဤအထုတ်သည်။အဂ္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးထည်း။ တေ၊ သည်။ သဂ်ါဟိကံ၊ (အခြင် ယနယ် အားလုံးကို)သိမ်းကြုံးယူတတ်သည်။ တေ၊ သည်။ သဝိသေသံ၊ (အခြင်ယနယ်အားလုံးကို) ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူသာလျှင်။ (ကြွင်းမထူး)။

၄၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အရိယာ၊ ၏။ပ။ နိယျာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအယူ သည်။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သမ္မာ၊ စွာ။ တက္ကရသား၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခကွယ်ယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊တောသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ရုက္ခမူလဂတော ဝါ၊သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန၊အကြောင်းထကြွသော ကိလေသာဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ထကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနေယ္ယံ၊ မသိ။ နပ္ပသေယ္ယံ၊ မမြင်။ အဗ္ဗျတ္တံ၊ အဗ္ဗျတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အပ္ပဟီနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော။ တံ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုထကြွ သော ကိလေသာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌။) (ကစ္စည်းပါ၊ဘီနီ အလို၊ အား-ဟု ပေး) အတ္ထိ နုခေါတိ၊ ရှိလေသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသင်္ခိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတော၊ ကာမရာဂဖြင့် ထကြွသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။

၁။ တထာရူပေသု သီလေသု နည်းတူ၊ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာကို ဘုန်းတူ၊ သီလသာမညဂတောနည်းတူ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတောကိုလည်း အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။ သမာနဒိဋ္ဌိဘာဝံ ဥပဂတော ဟုတ္တာ-ဟူသော... အဌကထာအလို သမာနာ ဒိဋ္ဌိ ယဿာတိ ဒိဋ္ဌိသမာနော၊ တဿ ဘာဝေါ ဒိဋ္ဌိသာမညံ၊ တံ ဂတော ဥပဂတောတိ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော-ဟု ပြု၍ တူမျှသောအယူသီလ ရှိသူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဟုပေးသင့်သည်။ ဤပုဒ်ဖွင့်ပုံကို ထောက်၍ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ-ကိုလည်း ထိုသို့သဘောရှိ သော အယူအားဖြင့် ဟု ပေးသင့်၏။

၂။ အဌသာလိနီ၌ကား စိတ္တံ ပရိယုဋ္ဌာတိ အာဘိဘဝတိတိ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ဟု ဖွင့်၏။သာရတ္ထ ဋီကာ၌ ကုသလပ္ပဝတ္တိ ပရိယာဒိယိတ္တာ ဥဋ္ဌာနံ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ဟု ဖွင့်၏။

၀ဂ်] ။ ။ ။

ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စ္စာသာလျှင်။ သတ္တရိ ဝါ၊ ဘုရားထံ၌သော်၎င်း။ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သပြဟ္မစာရီသု ဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ထံ၌သော်၎င်း။ ဒေသေတိ၊ ပြောကြား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ပြ၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ဝိဝရိတ္မာ၊ ၍။ ဥတ္တာနီကတ္မာ၊ ၍။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤ (ဒေသနာဝိဝရဏ ဥတ္တာနီကရဏ အာယတိ ံ သံဝရုပဇ္ဇန)ဖြစ်ခြင်းသည်။ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ နုံ့သော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်သော။ ကုမာရော၊ သတ္တိသားသည်။ ဟတ္ထေန ဝါ၊ လက်ဖြင့်သော်၎င်း။ ပါဒေန ဝါ၊ ခြေဖြင့်သော်၎င်း။ အင်္ဂါရံ၊ မီးကျီးကို။ အက္ကမိတ္မာ၊ ကန်ကျောက်ထိမိသည်ရှိသော်။ (ဖုသိတ္မာ၊ အဋ္ဌကထာ။) ခိပ္ပမေဝ၊လျှင်စ္စာလျှင်။ ပဋိသံဟရတိ သေယျထာပိ၊ တူန်ဆုတ် ရှပ်သိမ်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယထာရူပါ၊ သော။-အာပတ္တိယာ၊ မှ။ဝုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ،ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တထာရူပီ ံ၊ သော။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။ ကိဉ္စာပိ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ပ။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ (သော ဝေ ပဇာနာတိ စသည် ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ)။

၄၉၇။ (ပုန စပရံ။ပ။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သမန္နာဂတော၊ ရှေးနည်းမှီးပေး)။သပြဟ္မစာရိနံ၊တို့၏။ဥစ္စာဝစာနိ၊ကြီးကုန် ငယ်ကုန်သော။ယာနိ တာနိ ကိ ံ ကရဏီယာနိ၊ အာဘယ်ကိုပြုရမည်နည်းဟု မေးရ၍ ပြုအပ်သော အကြင်အမှုတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စတို့၌။ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်သူ၏အဖြစ်သို့။အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်၏။အဝိသံလသိက္ခာယ၊ ၌ရင်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာယ၊ ၌ရင်း။ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ ၌ရင်း။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သောငဲ့ကွက်မှသည် ံ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သော ငဲ့ကွက်မှသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တရုဏဝစ္ဆာ၊ နုနယ်သော သားငယ်ရှိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ ထမ္ဘံ၊ မြက်ကိုလည်း။ အာလုမ္ပတိ၊ကိုက်ဖြတ်၏။ဝစ္ဆကဉ္စ၊ နွားသားငယ်ကိုလည်း။ အပစိနာတိ သေယျထာပိ၊ စူးစမ်းသကဲ့သို့ ၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဥပြဟ္မစာရိနံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကိ ံ ကရဏီယာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊၏ရှင့်။အထခေါ၊ သော်လည်း။ပ။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သော ရှင့်မှသည်။ဟောတိ၊၏။

၁။ အထခေါ်သည်၌ အဿနှင့် သံ-သာမိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်နေသောကြောင့် တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု ပါဠိတော်အတိုင်း မှီသင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ တိဗ္ဗာပေက္ခာတိ ပဟာလပတ္ထနောဟု ပါဠိမရှိသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းရှုနေသဖြင့် အဿနှင့် သံသာမိမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မရှိသင့်။ အထခေါ သောဟု ရှိသော်သာ တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု တည်၍ ပဟာလပတ္ထနော ဟု ဖွင့်တန်ရာ၏။

၂။ ဌီကာ၌ ဝိမံသနတ္ထ ဝိဒေါသာမိဖြင့် အပဝိနွတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကေတိ ဝိလောကေတိ-ဟု ဖွင့်ခြင်းသည် ဘာဝတ္ထသာ၊ ထို့ကြောင့် အာလောကေတိတိ အတ္ထော၊ တနာဟ အပလောကေတိတိ-ဟု ဌီကာမိန့်သည်။

ဟေသ၊ ထိုသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သောရှင်ပုဏ္ဏားသည်။ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

၄၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ သော။ ဗလတာယ၊ အစ္ဆမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဟာမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဗလတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံပါ၏လော" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထံ ရူပါယ၊ အဘယ်သို့ သကောရှိသော။ ဗလတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ နည်း။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရား သိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယော၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌ ကတ္တာ၊ အလိုရှိသည်၏ အမြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ စိတ်၌ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟာရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ ချထားအပ်သော နှားရှိ သည် ဖြစ်၍။ မေ့၊ တရားကို။ ယံ သုဏာတိ၊ အကြင်နှားထောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤသို့ တရားတော်ကို နာခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဗလတာ၊ အစ္ဆမ်းတည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးလေ)။

၄၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒေသိယမာနေ၊သော်။ အတ္ထဝေဒီ၊ အကျိုးခံ သိသောဉာဏ်ကို။ယံ လဘတိ၊ အကြင်ရ၏။ ဓမ္မဝေဒီ၊အကြောင်းခံသိသောဉာဏ်ကို။ယံ လဘတိ၊ ၏။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ယံ လဘတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤ(အကြောင်းအကျိုးကို သိခြင်း ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို) ရခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဗလတာ၊ အစ္ဆမ်းတည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေး)။

၅၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ သတ္တက်သမန္နာဂတဿ၊ အင်္ဂါ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောသည်။ သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ သုသမန္နိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ ရှာမှီးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ သတ္တက်သမန္နာဂတော၊ သော။ အရိယသာဝကော၊သည်။ သောတာပတ္တိဖလ သမန္နာဂတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

အဌမံ၊ သော။ ဂေါသမ္ဓိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ပြဟ္မနိမ္မနိုကသုတ်

၅၀၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ဟတ္ထိသောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယော်၊ အခါ၌။ (ဣဒံ အနက်မဲ့)။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂမည်သောတောင်၌။ သာလရာဇမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်မင်း၏ အနီး၌။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗဟုကာ၊ ဗဟု မည်သော။ ပြဟ္မုနော၊ ပြဟ္မာ၏။ "ဣဒံ၊ ဤကာယ ဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ ဣဒံ၊သည်။(သဟကာယေန ပြဟ္မဌာနံ၊အဌကထာ)။ဧဝံ၊ခိုင်ခန့်၏။ဣဒံ၊သည်။သဿတံ၊ တည်တံ့၏။ ဣဒံ၊ သည်။ကေဝလံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အခဏော် သကလံ-အဌကထာ။ သကလန္တိ ပရိပုဏ္ဏံ-ဋီကာ)။ ဣဒံ၊ သည်။ အစဝနမေ့၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။

နု ဇာယတိ၊မဖြစ်။ နု ဇီယတိ၊ မအို။ နု မီယတိ၊ မသေ။ နု စဝတိ၊ မရွှေ့လျော။ နု ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမခန်။ ဣတောဝ၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူသော။ ဝေရမ်း၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပဂန္တုံ၊ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဥ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုဿု၊ သော။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ စေတသာ၊ ငါဘုရား၏စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ပုရိသော၊သည်။သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ၊ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ ဝါ၊ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧवမေव၊ သာလျှင်။ ဥက္ကဌာယံ၊ ဥ။ သုဘဝနေ၊ ဥ။ သံသရာဇမ္ဗူလေ၊ ဥ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။တသ္မိံ ပြဟ္မလောကေ၊ ထိုပြဟ္မာ့ပြည်၌။ ပါတုရဟောသိံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဟော၊သော။ပြဟ္မာ၊သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား။(အဟာမိဝ ဒီဃတိတိ မာရိသော၊ ငါကဲ့သို့ ရှည်အပ်သောသူ ဟု သဒ္ဒါနက်ပေး)။ ဟေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။မာရိသ၊ဘုရား။ သွာဂတံ၊ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသ၊ဘုရား။ဣဒေ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလည်ည်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏)။ ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလည်ည်ကို။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မာရိသ၊ဘုရား။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါစ မှ တေ အဝေါစ-ပြန်စပ်သည်)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗဟု၊ သော။ ပြဟ္မာနံ၊ကို။ "ယတြ၊ အကြင်ပြဟ္မာသည်။ (ယောနာမ-ဟု အဒ္ဓကထာ)။ အနိစ္စံယေဝ၊မမြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ဖြစ်ပါ၊လျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏ ။ အဒ္ဓုဝံယေဝ၊ မခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဓုဝန္တိ၊ ခိုင်ခံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဿတံယေဝ၊ မတည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဿတန္တိ၊ တည်တံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ အကေဝလံယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ စဝနမေဝ ယေဝ၊ ရွှေ့လျှောသော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အစဝနမေဝန္တိ၊ မရွှေ့လျှောတတ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ပြဟ္မာ့ဌာနဉ်။ ဇာယတိ၊ ၏။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုကာလနှင့်တကွသော ပြဟ္မာ့ဌာနကိုလည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။ပ။ နု ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်ဝမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဋ္ဌ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထည် ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ခတိ နာ၌မ၊ ဆိုဘိ၏။ဘော၊ အို၊ ပြဟ္မာတို့။ ဗဟော၊ ဗဟုမည်သော။ သော ပြဟ္မာ၊ ထိုပြဟ္မာသည်။ အဝိဇ္ဇာဂတော ဝတ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်စွတကား။ ဘောတို့။ ဗဟော၊သော။သော ပြဟ္မာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတော ၂ ဝတာတိ၊ ကား"ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

၁။ နာ၌မ၏အယူဉ် ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ် ဝတ္တမာနကာလ ဂရုဟတ္ထ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် ၆၊၃။

၂။ အဝိဇ္ဇာယ ဂတော သမန္နာဂတော၊ အဒ္ဓကထာ။ ။သဟယောဂေဟိ ဣဒံ ကရဏဝစနံ-ဤကာရဏင့်အညီ အဝိဇ္ဇာဂတောကို ပြန်ဆိုသည်။

၅၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ။ ဥ။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာရေ၊ မာရ်နတ်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထင်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာကို။အနုဘဝိသိတ္မာ၊ ပူးဝင်၍။မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘိက္ခုဘိက္ခု၊ရဟန်း ရဟန်း။ တေ၊ဤမဟာဗြဟ္မာကို။ မာသဒေါ၊ မမောင်းမဲလင့်"။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧသော ဗြဟ္မာ၊ ဤဗြဟ္မာသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာတည်း။ အဘိဘူ၊ (လောကကို) လွှမ်းမိုးသူတည်း။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့ မလွှမ်းမိုးအပ်သူတည်း။ အညဒတ္ထု၊ဒသော၊ စင်စစ် မြင်စွမ်းသူတည်း။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်သူတည်း။ ဣဿရော၊ (လောကဌ) အစိုးရသူတည်း[1]။ ကတ္တာ၊ သတ္တလောကကို ပြုတတ်သောသူတည်း။ နိမ္မာတာ၊ ဩကာသလောကကို ဖန်ဆင်းတတ်သောသူတည်း[2]။ သေဋ္ဌော၊ လောကထက်မြတ်သောသူတည်း။ သဇ္ဇိတာ၊ စီရင်တတ်သူတည်း[3]။ ဝသီ၊ (မိမိစိတ်နှင့် စျာန်သမာပတ်တို့၌) နိုင်နင်းခြင်းရှိသူတည်း[4]။ ဘူတဘဗျာနံ၊ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏[5]။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ဥ။ ပထဝီဂရဟကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပထဝီ ဇီဝဋ္ဌကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို စက်ဆုပ်ကုန်သည်။ အာပဂရဟကာ၊ အာပေါဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဝါယောဇီဝဋ္ဌကာ၊ ကုန်သည်[6]။ ဘူတဂရဟကာ၊ နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကြကုန်သည်[7]။ ဘူတဇီဝဋ္ဌကာ၊ ကုန်သည်။ ဒေဝဂရဟကာ၊ ကြင်းသော နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဒေဝဇီဝဋ္ဌကာ၊ ကုန်သည်[8]။ပဇာပတိဂရဟကာ၊ မာရ်နတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်[9]။ပဇာပတိ ဇီဝဋ္ဌကာ၊ ကုန်သည်။ ဗြဟ္မဂရဟကာ၊ ဗြဟ္မာကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဗြဟ္မဇီဝဋ္ဌကာ၊ ကုန်သည်[10]။

၁။ မာ ဇော် မာ အာသဒေါ်-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊ အာယုဗ္ဗယဒေါတ်၊ အဗ္ဗတ္တနိ ဩဝိတတ်၊ မာယောဂတည်း။

၂။ ဋီကာ၌ကား၊ လောကဿ ဤသနသိလတာယ ဣဿရောဟု ဖွင့်၏။ဤသခေါတ်အဘိဘဝနတ္တ သရဟစ္စည်း တဿိလတ္တ၊ ဤကို ဣရဿပြု၊ ဘာသခေါတ် သရဟစ္စည်းဖြင့် ဘဿရော-ဟု ၅၄-၅ မောဂ္ဂလာန် ပြီးစေ သကဲ့သို့ တည်း။

၃။ သတ္တာနံ ကမ္မဿ ကာရကဘာဝေန ကတ္တာ ထာဝရဇင်မဝိဘာဂံ သကလံ လောကံ နိမ္မာနေတိတိ နိမ္မာတာ၊ ဋီကာ ။အဋ္ဌကထာ၌ ပထဝီ ဟိမဝန္တ ။ပ။ စန္ဒိမသူရိယာ စ ဣမိနာ နိမ္မိတာတိ ဒီပေတိ-ဟု သမုစ္စယတ္ထ စသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်ဆိုရကား နိမ္မာတာဖြင့် သတ္တ ဩကာသ ၂-လောကလုံးကို ဖန်ဆင်းသူဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။

၄။ သဇ အာလိင်္ဂ၊ သဇ စု သခ်ေတေဟု ဓာတ်ကျမ်းဆိုရကား သဇိတာ-ဟု ဒွေဘော်မ့ရှိသော် စီရင်ခြင်း အနက်မထွက် သဇ္ဇိတာဟု ဒွေဘော်ရှိမှသာ သခ်ံတတ္ထ စီရင်ခြင်းအနက် ဟောနိုင်သောကြောင့် ပါဠိနည်းရကိုယူ၍ ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်သည်။

၅။ စျာနာဒီသု အတ္တနော စိတ္တေ စ စိဏ္ဏဝသိတ္တာ ဝသီ-ဋီကာ။

၆။ ဘဗျာ၊ ဘူဓာတ် ဟျုပစ္စည်း အရေဟတ္ထ-ဋီကာ။

၇။ ဘူတေ စ အာရော ပထဝီဓာတု မဟာဘူတဂ္ဂဟဏေန-ဟု ဓာတုသဒ္ဒါဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့် ပထဝီဂရ ဟကာ အာပဂရဟကာ-စသည်ကို ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟုသာ ပြန်။ မြေကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟု မပြန်လင့်။ ၎င်းပထဝီဂရဟကာ စသည်ဖြင့် လောကအားဖြင့် မနုဿလောကကို ကဲ့ရဲ့သည်။ ဋီကာ။

၈။ ဤဘူတသဒ္ဒါဖြင့် နတ်အားလုံးကို ဟောနိုင်သော်လည်း ဒေဝဂရဟကာ ဟု ဆိုလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပါဠိသေသနည်းအရ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ကိုသာယူ-ဋီကာ။

၉။ ဤ၌လည်း ဘူတဖြင့် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ကို ယူအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါဠိသေသနည်းအရ ဝသဝတ္တီ နှင့် စာတုမဟာရာဇ်မှ ကြင်းသောနတ်တို့ကိုယူ-ဋီကာ။

၁၀။ ဤပဇာပတိဖြင့် မာရ်နတ်နှင့်တကွ ဝသဝတ္တီနတ်အားလုံးကိုယူ။

၁၁။ ဤဗြဟ္မသဒ္ဒါဖြင့် အာဘဿရာဗြဟ္မာ၏ ဗြဟ္မာတို့ကိုသာယူ။အာဘဿရာနှင့် တကွ အာဘဿရာစသော အထက်ဗြဟ္မာတို့ကို မယူအပ်-ဋီကာ။

အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ ကာယသာ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပါဏုပဇ္ဇေဒါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ယေ ပန သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုံကားတို့သည်ကား။ လောကသ္မိံ ၊ ၌။ ပထဝီပသ်သကာ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို ချီးမွမ်းကုန်သည်။ ပထဝါဘိနန္ဒိနော၊ ပထဝီဓာတ်ကို နှစ်သက်ကုန်ဃည်။ ပ။ ဗြဟ္မာဘိနန္ဒိနော၊ ဗြဟ္မာကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ပ။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ (မာရ၏နတ်)သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တွံ၊ သင့်ကို။ ဣဒါနိ၊ တိုက်တွန်း၏။ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြောဆိုဘူးပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုဆိုတိုင်းသာလျှင်။ (ယဒေဝနှင့် တဒေဝနိယတ် အနိယတ်စဲပုံ သတိပြု)။ တွံ၊ သင်သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ မာ ဥပါတိဝတ္တိတ္ထော၊ လွန်ချေမဖြစ်စေလင့်။ (မလွန်ဆန်လင့် ဟူလို)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သစေ ဥပါတိဝတ္တိဿသိ၊ အကယ်၍ လွန်ချေပြစ်ရေအုံ့။ (ဧဝံသမ္ဘဝ မိဒံဘိက္ခု တုယှံ ဘဝိဿတိနှင့်ဆက်)။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ ၊ လာနေသော။ သိရိ ၊အသရေကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဋိပ္ပကာရမေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ ပြေးစေရုံဘိသကဲ့သို့ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ပုရိသော၊သည်။ နရကပပါတေ၊ အသူတရုနက်သော ချောက်ကမ်းပါးသို့။ ပပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော် ၂။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ပထဝိ ၊မြေကို။ ဝိရာဓေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ချုတ်ယှင်းစေရုံသကဲ့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုယှံ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ဧဝံသမ္ဘဝံ၊ ဤဥပမာသဘော ရှိသည်?။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ပ။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ သန္ဓိဟတိ၊ စုဝေးကျရောက်နေသော။ ဗြဟ္မပရိသံ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်ကို။ ပဿသိနဿတိ မြင်၏လော ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏" ဟူသော။ (ဣတိတလုံးကျေ)။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗြဟ္မပရိသံ၊ သို့။ ဥပနေသိ၊ ကပ်၍ဆောင်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ ယုဒ်မာခြင်းရှိသော။ မာရံ၊ ကို။ "ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ငါဘုရား

၁။ ပလာပေယျ- ဟူသော အဋ္ဌကထာဗဟုဝုစ်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်နက်ပြန်ဆိုသည်။ ပဋ္ဌိဗ္ဗေ ပဗ္ဗေးရှိသော နမုဒေတ်၊ ပဋ္ဌိ၊ တို့ပြန်ဆန့်ကျင်၍။ နမု၊ ညွှတ်။ ပုရိသဆီသို့ ညွှတ်ကိုင်းလာနေသော အသရေကို နောက်သို့ တို့ပြန်ကိုင်းညွှတ်သွားစေခြင်းကိုပင် ပလာပေယျ၊ ပြေးစေသည်ဟု အဋ္ဌကထာ ဘာဝတ္တမှုဝှင့်ဆိုသည်။

၂။ နရကပပါတေ၊ ၌ ပပါတေသည် ပပုဗ္ဗ ပတဓာတ် မဟုတ်။ ပတဓာတ် ပကို ပပ ဟု ဒွေဘော်ပြု။ အဗ္ဘာသမှည်၍ ပပါတ ပြီးသည်။ ယင်းသို့ ပပုဗ္ဗမဟုတ်၊ အဗ္ဘာသသာ ဖြစ်သောကြောင့် နရကပပါတေ ဟု ပဝယ် သံယုတ်မရှိသင့်။ ပပတန္တော-၌ ရှေးပလည်း အဗ္ဘာသ ပင်။ ထို့ကြောင့် ပပတန္တ-ကျပုံသည် ကြောင်ကျသကဲ့သို့ သက်သက်သာသာမဟုတ်။ ဒလိမ့်ကောက်ကွေး ခွေးများကျသကဲ့သို့ မသက်မသာကျသည်ဟူလို။

၃။ ဤကား ဝေဿမွဒန္တီ ဝေ သမ္ဗဒ္ဓတို့က ဤဒီသန္တီ အဟော ဟူသော မရုပိဏ္ဍိကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀၃-နှင့်အညီ ပြန်ဆိုသည်။ ဤအလို ဝေ သမ္ဗဒ် သမာသ်။ ဝေဿမွဒမိဒ် သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမမ္ဘိကာရဏံ ဝေဠုပမေ-ဟူသော မဟာသီဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၄၉ အဋ္ဌကထာအလို ဝေနှင့် သမ္ဗဒ်ဝါကျ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊။ ဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော်။ တုယှ ၊ သင်၏၊ ဣဒံ၊သမ္ဗဒ်၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်စေခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တည်-ဟု ယောဇနာ။

သည်။ဇာနာမိ၊သိ၏။မံ၊ ငါ(မာရ်နတ်)ကို။ နု ဇာနာတိ၊မသိ'ဟူ၍။တုံ၊သင်သည်။မာမညိတ္ထော၊ မမှတ်ထင်လင့်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တုံ၊ သင်သည်။ မာရော၊ သည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ ပါပိမ၊ကောင်။ယော စ ပြဟ္မာ၊ အကြင် (ဗဟ) ပြဟ္မာသည်ရင်း။ ယာ စ ပြဟ္မပရိသာ၊ အကြင်ပြဟ္မာပရိသတ်သည်ရင်း။ ယေ စ ပြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ၊ အကြင်ပါရိသဇ္ဇာပြဟ္မာတို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံတို့သည်ပင်။ တ၀၊ သင်၏။ ဟတ္ထဂတာ၊ လက်သို့ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၀၊ ပင်။ တ၀၊ ၏။ ၀သံဂတာ၊ အလိုသို့ရောက်ကုန်၏။ ပါပိမ၊ကောင်။ တုယ်၊ သင်၏။ (ဝေ စပ်)။'သောပိ၊ ထိုဘုရားသည်လည်း။ မေ၊ ငါ (မာရ်နတ်) ၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်၌ရောက်ပြီးသူသည်။ အသာ၊ ဖြစ်၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ၀သံ ဂတော၊ အလိုသို့ရောက်ပြီးသူသည်။အသာတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောအယူအဆသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သင်(မာရ်နတ်)ယူဆသော်လည်း။ ပါပိမ၊အယုတ်တမာကောင်။ 'အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တ၀၊ သင်၏။ နေ၀ ဟတ္ထဂတော၊ လက်၌ ရောက်သူမဟုတ်။ တ၀၊ ၏။ နေ၀ ၀သံဂတောတိ၊ အလိုသို့ ရောက်သူ မဟုတ်''ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစုံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (တ၀ နေ၀ ၀သံ ဂတော၊ သင် မာရ်နတ် အလိုအတိုင်း ဖြစ်သူမဟုတ်ဟူလို)။

၅၀၃။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ ငါဘုရားမိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟေ၊ သော။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ 'မာရိသ၊ အရှင်း။ အဟံ၊ ငါ (ဗဟ) သည်။နိစ္စံယေ၀၊ မြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ဆို၏။ ဓုဝံယေ၀၊ ခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ၍။ ဓုဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ၏။ သဿတံယေ၀၊ တည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ သဿတန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ၏။ ကေ၀လံယေ၀၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကေ၀လန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ၏။ အစ၀နဓမ္မံယေ၀၊ မရွှေ့လျှောသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊၍။အစ၀နဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဌာနဌ်။ နု ဇာယတိ၊မဖြစ်။ပ။ နု ဥပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ တဒေ၀၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော ဌာနကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါ(ဗဟ)သည်။ ဣဒံ၊ ဤကာယ ဌာနနှစ်ပါးလုံးသည်။နု ဇာယတိ၊မဖြစ်။ပ။နု ဥပဇ္ဇတိ၊ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။၀ဒါမိ၊ ၏။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ အသန္တဉ္စ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ နတ္ထည် ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။၀ဒါမိ၊ ၏။ဘိက္ခ၊ဟန်း။တယာ၊မှ။ပုဗ္ဗေ၊၌။ယေ သမဏ၊ပြာဟ္မဏာ၊ ဤသည်။ လောကသ္မိ'၊ ၌။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တုယ်၊ သင်၏။ ကသိဏံ၊ အလုံးစုံသော။ အာယု၊ (တဘ၀အတွက် နေရမည့်) အသက်သည်။ ယာ၀တကံ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ တာ၀တကံ၊ထို(သင်နေရမည့်)အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်နှင့်အမျှ။ တေသံ၊ထို့ရဟန်းပုံများတို့၏။ တပေါကမ္မမေ၀၊ အကျင့်တည်းဟူသော အမှုသည်သာလျှင်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ'။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုံများတို့သည်။ 'အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါမူ။ အတ္ထည် ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သို့မဟုတ်။ အညံ၊သော၊ ဥတ္တရိ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အသန္တဉ္စ၊ မရှိမူ။

၁။ သမဏပြာဟ္မဏတို့၏ အကျင့်တည်းဟူသော အလုပ်သက်တမ်း အလုပ်စဝိရင့်မှုသည် သင်(ဂေါတမ)တဘ၀ အတွင်းနေရမည့် အသက်အပိုင်းအခြား အချိန်ကာလ နှစ်ပရိစ္ဆေဒနှင့်အညီအမျှ ရှိသည်၊ သင်ဂေါတမ၏ တပေါကမ္မ ဟူသော လုပ်သက်သည် အလွန်ဝါနေသေးသည်၊ သမဏပြာဟ္မဏတို့၏ လုပ်သက်ကား သင်နေရမည့် အသက်နှင့် ညီမျှသည်အထိ ဝါရင့်လှပြီ ဟူလို။

နတ္ထည့် ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနေယ်ျှ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင် (ဘုရား)ကို။ အဟံ၊ ငါ (ဗက)သည်။ အည့၊ (ကာယဌာနမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ နစေဝ၊ မ်ိုကိုဿသိ၊ မြင်လည်း မမြင်ရလတ္တံ့။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်နှမ်းနယ်ခြင်း၏။ ယာဝဘာဂိဝေ၊ အဘို့ရှိရှုမျှ သည်သာလျှင်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ပထဝိ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ၊ အကယ်၍ မျှော်မတတ် စွဲလမ်းသည်ဖြစ်အုံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဩပသာယိကော၊ မှီကပ်နေသူသည်။ ဝတ္ထုသာယိကော၊ တည်ရာအရပ်ဌာနေသောသူသည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သူသည်။ ဗာဟိတေယ္ယော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ အာပေ၊ ကို။ တေဇေ၊ ကို။ ဝါယေ၊ ကို။ ဘူတေ၊ တို့ကို။ ဒေဝေ၊တို့ကို။ ပဇာပတိ၊ ကို။ ပြဟ္မေ၊ ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ၊ အုံ့။ပ။ ဗာဟိတေယ္ယော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿသိတိ၊ လတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပြဟ္မေ၊ အို့ပြဟ္မာ။ အဟံမို့၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ “ပထဝိ၊ ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘဝိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အပိစ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပြဟ္မေ၊ ဟ္မာ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိ၊ စ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး) ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ “ပကော ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိ၏ ၂။ ပကော ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေ မဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော အစွမ်းရှိ၏။ ပကော ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေမဟေ သက္ခောတိ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော(မြတ်သော)အရှင်သခင်ဟုပြောကြားအပ်သူတည်း”? ဟူသော။ ဧတိ၊ စ၊ အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

မာရိသ၊ အရှင်း။ တုံ၊ သင် (ဘုရား)သည်။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မေ၊ ငါ၏ပြဟ္မာ၏။ ဂတိ၊ စ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး)ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။ ဝေမဟိဒ္ဓိကော။ပ။ ပြဟ္မာတိ၊ ဟူသော။ ဧတိ၊ စ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။

“ယာဝတာ၊ အကြောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ဌာ။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လ, နေတို့သည်။ ပရိဟရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ (ဖလူပစာရတ္ထတည်း၊ အရပ်မျက်နှာတို့ဌာဟု လည်း ပြန်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ပြန်သော် မုချတ္ထ)။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ လောကော၊ သည်။ သဟဿဓာ၊ တထောင်ပြား၏။ တ္တေ၊ ဤတထောင်သော လောကဓာတ်၌။ တေ၊ သင့်ပြဟ္မာ၏။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏။

၁။ ဗာဟိတေယျောတိ။ပ။ ဗာဟိတ္မာ။ပ။ ကာတဗ္ဗော ဘဝိဿသိ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗာဟိတ္မာတိ နိစ်ကတ္မာ အဘိဘဝိတ္မာ ဝါ ဋီကာ။ ဗာဟော ယဿတနေ ဥပန္ဓဝေ ပတိ၊ ဗာဟိတ္မာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားထုတ်၍။ ဝါ၊ ပယ်ရှားတွန်းလှန်၍-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ဗာဟာဓာတ် တေယျဗဟုဝုစ်းကြံ၍ ပေးသည်။

၂။ မဟတိ ဣဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ၊ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိ ယဿာတိ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကောဟုပြု၊ ဝါကျလည်း ကြံနိုင်၏။

၃။ မဟတာ အာနုဘာဝေန ဤသတိ အဘိဘဝတီတိ မဟေသော၊ မဟေသောတိ အက္ခာယတီတိ မဟေသက္ခော၊ ဧဝံ မဟေသက္ခော တထာဟု ပြု။ ဋီကာမှီးသည်။

ဣတ္ထေ၊ ဤတထောင်သောလောကခေတ်၌။ (ရှေမှလိုက်စေ ဦးကာ)။ ပရောပရဲ့စ၊ မြတ်သောသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါကိုဂုဏ်း ?။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ရာဂဝိရာဂိနှံ၊ ရာဂရှိသူ ရာဂမရှိသူကိုဂုဏ်း။ ဣတ္ထံဘာဝညထာဘာဝံ၊ ဤစကြဝဠာ တပါးသောစကြဝဠာ ကိုဂုဏ်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အဲဝဂတိ ံ၊ လားရာပဋိသန္ဓေကို ဂုဏ်း။ ဂတိ ံ၊ သွားရာစုတိကို ဂုဏ်း။ (တုံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်၊)ဇာနာသိ၊ သိ၏။

ဝေ၊သို့။ ဗြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိ ံ စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဝေ၊မဟိဒ္ဓိကော။ပ။ ဗကော ဗြဟ္မာတိ၊ ဟူသော။ ဇုတိ ံ စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

၅၀၄။ ဗြဟ္မေ၊ဟ္မာ။ အညော၊ ပဌမစျာန်ဗြဟ္မာတို့မှ တပါးသော။ ကာယော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် ?။အတ္ထိ၊၏။ တုံ၊ သင်ဗကဗြဟ္မာသည်။တံ၊ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းကို။နဇာနာသိ၊မသိ။နပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုတပါးသော ဗြဟ္မာအပေါင်းကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဗြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အာဘဿရာနမ၊ ရုမည်သော။ ကာယော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသေးသည်သာ။ (သုဘကိဏ္ဏောနာမကာယော၊ ကဲ့သို့ အာဘဿရောဟု ပုံလိုင်နှင့်ရှိလျှင် ကောင်းစွ)။ ယတော၊အကြင်အာဘဿရဘုံမှ။ တုံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်။စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ဣဓ၊ ဤပဌမစျာန်သုံးဘုံ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တဿ တေ၊ ထိုသင့်၏။ အတိစိရနိဝါသေန၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ နေခဲ့ရသဖြင့်။သာ သတိ၊ ထို(အာဘဿရဘုံဟောင်းနှင့် ပတ်သက်သော)သတိသည်။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့လျောက်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာဘဿရဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ တုံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ထိုအာဘဿရဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ ဇာနာမိ၊၏။ ပဿာမိ၊၏။ဝေပိ၊ဤသို့လျှင်။ဗြဟ္မေ၊ ဟ္မာ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။တေ၊ သင်ဗြဟ္မာနှင့်။ နေဝ သမသမော၊ မတူမတူသည်သာတည်း ။ (လောကဝေါဟာရအားဖြင့် တူကို မတူ လုံးဝမတူ ဟူလို)။အာဘိညာယ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ နိစ္စေယ္ယ၊ (သင့်အောက်)ယုတ်ညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း ?။

ဗြဟ္မေ၊ဗြဟ္မာ။ သုဘကိဏ္ဏောနာမ၊သော။ကာယော၊ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ပ။နိစ္စေယ္ယ၊(သင့်အောက်)ယုတ်ညံ့သူ၏အဖြစ်သည်။ကုတောအတ္ထိ၊နည်း။အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။အဟ မေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ဗြဟ္မာထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်၏။ ဗြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပထဝိ ံ၊ ပထဝီခေတ်ကို။ ပထဝိတော၊ ပထဝီအားဖြင့်။ (ဟူ၍သော်လည်းပေး)။အာဘိညာယ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝိယာ၊ ပထဝီခေတ်၏။ပထဝတ္ထေန၊ ပထဝီခေတ်၏သဘောအားဖြင့်။အနုဇာနာတိ၊မခံစားအပ်။ (အနုဇာနာတိကို အပ္ပတ္တံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား

-ဒီ။ ပရသဒ္ဒါ-အမြတ်ဟော၊ ယင်းကို နှ ပရော-အပရောဟု မြစ်လျှင် မမြတ်သော သတ္တဝါ (ယုတ်သော သတ္တဝါ)ရသည်။ပရော စ အပရော စ ပရောပရံဟုဒ္ဒန်ပြု။နှပုံကေတ်ပြု ပဋိသံ-ဌ ဥာဏကထာ စာပိုဒ် ၆၇။အံ-စတုက္ကနိပါတ်-အနုသောတသုတ်၊ စာပိုဒ် ၅-အဋ္ဌကထာ၌ ရှင်ပြီးပါရှိ၏။

၂။ ကာယော အရ ဗြဟ္မာကို ဟူသဖြင့် အဝိနာဘာဝနည်းအရ ဌာနဖြစ်သော ဘုံကိုလည်းယူ။

၃။ ဝေပိ ဖြင့် တံ တုံ နဇာနာသိ ။ပ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ ၂-ဝါကျလုံးကို နိဒဿနညွှန်ပြသည်၊ ဂုဏ်းဝေပိကို နေဝသမသမောဟု စပ်၊ အာဘိညာယပုဒ်နောက်၌ ပိုဒ်သေးမရှိသင့်၊ တွာပစ္စယန္တမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သီမုအဋ္ဌကထာ၌ အာဘိညာယာတိ ပညာယ ဟု ဖွင့်သည်၊ နိဿဟောင်းဟု၍လည်း ပညာတော်အားဖြင့် ဟု ပြန်ဆိုသည်။နိစ္စေယ္ယ-ကို နိစ္စတရဘာဝေါ-ဟုဖွင့်တိုင်း ပေးလိုက်သည်၊နိစ္စောတ် ဃျော်ဘတ်ကြ၍ ကုတော နိစ္စေယ္ယ၊ အာဘယ်မှာ ယုတ်ညံ့ပါအံ့နည်းဟု သော်လည်း ပြန်ဆိုလေ။

အဓိပ္ပါယ်နက်) ။တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။အာဘိညာယ၊ သိ၍။ ပထဝီ ၊ ကို။ နာပဟောသိ ၊ တရာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းပြီ။ပထဝီယာ၊ ၌။နာပဟောသိ ၊ပြီ။ပထဝီတောမှ၊နာပဟောသိ ၊ပြီ။ပထဝီ ၊ကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍။ နာပဟောသိ ၊ ပြီ။ ပထဝီ ၊ ကို။ နာဘိဝဒိ ၊ မစွဲလမ်းပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟာ။ ဧဝံပိခေါ၊ လျှင်။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံတို့ ကို။ပ။ ဒေဝေ၊ (စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဝသဝတ္တီနတ်မှ)ကြင်းသော နတ်တို့ကို။ ပဇာပတိ ၊ မာရ်နတ် ကို။ ဗြဟ္မာ ၊ ပဌမစျာန်ဘုံဗြဟ္မာကို။ပ။ အာဘဿရေ၊ တို့ကို။ပ။ ဝေဟပ္ဖလေ၊ တို့ကို။ပ။ အဘိဘု၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ပ။ ဗြဟ္မေ၊ ဟာ။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာ၊ အလုံးစုံကို။သမ္မတော၊ အလုံးစုံ အားဖြင့်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္မဿ၊ အလုံးစုံ၏။ သမ္မစိတ္တေန၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ အနနုဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။အဘိညာယ၊ သိ၍ (မျက်မှောက်ပြု၍ ဟူလို)။သမ္မာ၊ အလုံးစုံကို။ နာပဟောသိ ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ သမ္မသ္မိံ ၊ အလုံးစုံ၌။ နာပဟောသိ ၊ ပြီ။ သမ္မဇဝတာ၊ အလုံးစုံမှ၊နာပဟောသိ ၊ ပြီ။ သမ္မာ၊ အလုံးစုံကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း) ဟူ၍။ နာပဟောသိ ၊ ပြီ။ သမ္မာ၊ အလုံးစုံကို။ နာဘိဝဒိ ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ပ။အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမ်မေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

မာရိသ၊ အချင်း။ သမ္မာ၊ အလုံးစုံ၏။သမ္ဘတ္တေန၊အလုံးစုံသဘောအားဖြင့်။သစေ အနနုဘူတံ၊ အကယ်၍ မခံစားအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုခံစားအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ တေ၊ သင်၏ (ယာဝတာ။ပ။ တဒဘိညာယ-ဟူသော စကားသည်)။ ရိတ္တကမေဝ၊ အချည်းနှီးသည် သာလျှင်။မာဟေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ တေ၊ သင်၏ (သမ္ဘံခေါ်။ပ။ အဘိညာယဟူသော စကားသည်)။ တုစ္ဆကမေဝ၊အချည်းနှီးသည်သာလျှင်?။ မာဟေဝ အဟောသိ၊မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၁။ ပထဝိ ခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ ပထဝိတော အဘိညာယ ပထဝိ နာပဟောသိ-ဟု ဝါကျတစုံ၊ ယာဝတာ ပထဝိယာ ပထဝတ္တေန အနနုဘူတံ တဒဘိညာယ ပထဝိယာ နာပဟောသိ-ဟု တစုံ၊ ပထဝိ ခေါ ပန အဘိညာယ ပထဝိတော နာပဟောသိ-ဟု တစုံ။ ယာဝတာ။ပ။ တဒဘိညာယ ပထဝိ မေတိ နာပဟောသိ-ဟု တစုံကြ၍သော်လည်း သမ္ဘန်၊ သ္ဘိမ္ဘ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်မည်။ ပထဝိ နာဘိဝဒိ-ကိုလည်း နာပဟောသိ ကဲ့သို့ ပထဝိယာ နာဘိဝဒိ ၊ ပထဝိတော နာဘိဝဒိ ၊ ပထဝိ မေတိ နာဘိဝဒိ ဟု ဝါကျခွဲ၍ထင်လေ။ ပထဝိ ပထဝိယာ ပထဝိတော-ပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မူလပရိယာယသုတ်၌။

၂။ အလုံးစုံဆိုသည်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကိုပါ မကျန်စေမူ၍ သမ္ဘအရ နိဗ္ဗာန်ပါယူ၊ နိရဝေသေသ သမ္ဘဟူလို။

၃။ သမ္ဘံခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ-မှ အဟမေဝ တယာ ဘိယျော-တိုင်အောင်သော စကားသည် ဘုရား၏စကား တည်း၊ ၎င်းဒေသနာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ၏ စကားရပ်၌ ပါသော သမ္ဘံသမ္ဘသ္မိံ-စသော သမ္ဘသည် နိရဝေသေသ သမ္ဘသ္ဘါ ဖြစ်သည်ဟုလည်း သမ္ဘအရ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သည်ဟုလည်း သုဘန္တ ဖြစ်သော ပြဟ္မာက ယူဆသည်။

ယင်းသို့ ယူဆသည်အတွက် သမ္ဘံခေါ်။ပ။တယာဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကားကို သစေ ခေါမာရိသ။ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အဟောသိ ဟူသောစကားဖြင့် ပြဟ္မာက အပြစ်စွပ်စွဲသည်။ စွပ်စွဲပုံကား ဤသို့တည်း၊ ဘုရား၏ စကား၌ ပြဟ္မာအလို အရေးအကြီးဆုံးကား။ ပဌမ။သမ္ဘံခေါ်။ပ။ အဘိညာယ။ ဒုတိယ။ယာဝတာ သမ္ဘဿ။ပ။ တဒဘိညာယဟူသော ၂-ဝါကျတည်း။ထိုတွင်(ပ)ဝါကျ၌ သမ္ဘံသည် နိရဝေသေသဖြစ်သည်အားလျှော်စွာ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သွားအံ့။ ယာဝတာစသော ဒု-ဝါကျဟောဘွယ် မလို။ မလိုဘဲလျက် ဟောခဲ့သော် ၎င်းဒုဝါကျသည် ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် မဲ့သော ရိတ္တက အပြစ်သာ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝတာ-စသောဒုဝါကျကို လက်ခံ ထားအံ့၊ ပ-ဝါကျလာ-သမ္ဘံအရ နိဗ္ဗာန်မပါဝင်နိုင်သောကြောင့် သမ္ဘံ-ဟူသော စကားသည် အမှားသာ ဟူသော တုစ္ဆက အပြစ်ဖြစ်ရာ၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း သမ္ဘံ-ဟု ဟောလျှင် သမ္ဘံဆိုသည်အတိုင်း အားလုံး အပြည့်အစုံ အကုန်အစင် ပါဝင်သင့်သည်။ ယာဝတာ-စသော ဒု-ဝါကျ ထောက်၍ သမ္ဘံအရ နိဗ္ဗာန်မပါဝင်နိုင်ရကား

ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊သည်။ ဝိညာဏ်၊ (မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့ဖြင့်) အထူးသဖြင့် သိအပ်၏။ အနိဒဿန်၊ (စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်) မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ အနန္တ၊ ဥပါဒ် ဘင်အစွန်း မရှိ။ သမ္ဗတောပဘာ၊ အချင်းချင်းသိမ်း အရောင်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝိယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ ပထဝေတ္တေန၊ ပထဝီဓာတ်၏ သဘောအားဖြင့်။ အနုဇာတိ၊ မခံစားအပ်။ပ။ သမ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယ၏။ သမ္ဗတ္တေန၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ၏ သဘောအားဖြင့်။ အနုဇာတိ၊ မခံစားအပ်။

မာရိသ၊ အချင်း။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဟန္ဒ စရဟိ၊ ယခုအခါ၌။တေ၊ သင်(ဘုရား)မှ။ အန္တရ ဓာယာမိ၊ကွယ်ပျောက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြဟ္မာကလျှောက်ထားပြီ။ ဒြဟ္မေ၊ဟ္မာ။သစေ ဝိသဟသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်အုံ့။ တုံ၊သည်။ ဟန္ဒ စရဟိ၊ဦး။ မေ၊ ငါ(ဘုရား)မှ။ အန္တရဓာယဿု၊ ကွယ်ပျောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဏ္ဍခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗကော ဒြဟ္မာ၊ သည်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမမှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ ကွယ်ပျောက်အုံ့။သမဏာသ ဂေါတမဿ၊မှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကွယ်ပျောက်သော်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရားမှ။ အန္တရဓာယိတုံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ အဿု၊ စင်စစ်။ နေဝ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ (ပြဟ္မာက) လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဗကံ ပြဟ္မာနံ၊ကို။ ဟန္ဒ စရဟိ။ပ။ အန္တရဓာယာမိတိ၊ မိဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ သစေ ဝိသဟသိ၊အုံ့။ ဟန္ဒ စရဟိ၊ ဦး။တုံ၊သင် (ဘုရား)သည်။မေ၊

အလုံးစုံဆိုလျက် မစုံ၊အကုန်အစင်ဆိုထားလျက် မကုန်စင်သောကြောင့်တည်း။ ယင်းသို့ မပြည့်စုံ မကုန်စင်လျှင် သမ္ဗဒေါ ဟူသော ပ-ဝါကျ အဆိုသည် တုစ္ဆအပြစ်သင့်သည် ဟူလို။

ရိတ္တက အပြစ်တမျိုး၊ တုစ္ဆက အပြစ်တမျိုး ၂ မျိုး ရှိခဲ့လျှင် ပရိကပ္ပ ဝါကျကိုလည်း သစေ။ပ။အနုဇာတံ ဟူသော လက်ရှိ ဝါကျ အပြင် သစေ သမ္ဗဒ်သမ္ဗတောဿ အနုဇာတံ ဟူ၍လည်း ထားသင့်သေးသည် မဟုတ်လော-ဟု စောဒနာပြားအုံ့၊ ပရိကပ္ပ တဝါကျပြလိုက်ရုံမျှဖြင့် လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်သိနိုင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပ ၂-ဝါကျ မထုတ်ဟု ဖြေ။ ဤကား သစေခေါမာရိသ။ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အယောသိ ဟု ပြဟ္မာစပ်စဲ့သည် အားလျော်စွာ ပြဟ္မာ၏ အလိုကျ ဗြဟ္မာ့ အယူအဆအတိုင်း သမ္ဗဒ် ခေါ အဟံ ပြဟေ။ပ။ တယာ ဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကား၌ သမ္ဗဒ်စသည်ကို အလုံးစုံကိုအလုံးစုံ၌ စသည်ဖြင့် ယောဇနာသည်၊ ဘုရားစကားဖြစ်သည် အားလျော်စွာ ဘုရားအလိုကျ ဘုရား၏ သန္ဓာယဘာသိတအားလျော်စွာ ယောဇနာသော် သမ္ဗဒ် သမ္ဗသို့ စသော သဒ္ဒါတို့သည် နိရဝသေသမဟုတ်ရကား သက္ကာယကိုသာ စဲ့ရမည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအလို ပြဟေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္ဗဒ်၊ အားလုံးသော သက္ကာယ(ခန္ဓာငါးပါး)ကို။သမ္ဗတောဿ၊အလုံးစုံသော သက္ကာယ အားဖြင့်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ စသည်ဖြင့် ယောဇနာလေ။

ရိတ္တက ဟူသည် ယုန်ချို ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် ဆိတ်သုဉ်းသော စကား၊ တုစ္ဆက ဟူသည် မီးသည် ဧ၏၊ ရေသည် ပူ၏ဟူသော ချတ်ယွင်း မမှန်ကန်သော စကားမျိုးတည်း။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတွင်ပုံကို သေချာစွာရှု ခက်ခဲလှ၏။

၁။ သမ္ဗတောဿ ဟာ ယဿာတိ သမ္ဗတောပဘံ-ဟုပြု။ သမ္ဗတောဝါ ဟူသော ဒုဝိဏပ် အလို အလုံးစုံသော အရပ်၌ထင်ရှားရှိ၏ ဟုပေး။ သမ္ဗတော သမ္ဗတ္ထ ပဘံပဘူတံ သမ္ဗတောပဘံ ဟုပြု။အထဝါ ပဘန္တိ ထိတ္ထတိ နာမံ ဟူသော-တတိယဝိဂ္ဂဟ်အလို၊ အလုံးစုံသောအရပ်မှ သက်ဝင်ရာ ဆိပ်ကမ်းရှိ၏ ဟုပေး။ သမ္ဗတော ပဘံ အဿာတိ သမ္ဗတောပဘံ-ဟုပြု။

ငါ(ဗြဟ္မာမှ)အန္တရဝေယျာဝုံးလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဘေ့ဘာဝတာ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဗြဟ္မာစ၊သည်ရင်း။ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်ရင်း။ မေ၊ငါဘုရား၏။ သဒ္ဒဉ္စ၊ အသံတော်ကိုကား။ သောသာန္တိ၊ ကြားနာရကုန်လတ္တံ့။ ။မံစ၊ ငါဘုရားကိုကား။ နစ ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ တဿာရှပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသခ်ါသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အန္တရဟိတောဝ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီး၍—

"အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာဝေ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဝဌ္ဌ၊ သုံးဖြာသောဘဝကိုရင်း။ (ဩကာသဘဝတည်း။) ဝိဘဝေသိနံ၊ ဘဝကင်းရာကို ရှာလေ့ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုရင်း။[1] (သတ္တဘဝတည်း။) ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌သာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ အဖန်တလဲလဲမြင်ရ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဘဝံ၊ (သတ္တောကာသ) ဘုံဘဝကို။ နာဘိဝဒိ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ နန္ဒိဉ္စ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်း။ နဥပါဒိယိ၊ မစွဲလမ်းပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ပ။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်ရင်း။ "သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံ၀တ ဘော၊ ဩော်လတ်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ အစ္ဆရိယံ၀တ ဘော၊ ဩော်မဖြစ်စဘူး အဉီးအသစ်ဖြစ်ပေစ့။ သက္ကဗုတ္တောသောကိ၀င်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သောကိ၀င်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ ရဟန်းပြုသော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော ယထာ၊ဤရဟန်း ဂေါတမကဲ့သို့။ ဧवံ၊ဤအတူ။ မဟိဒ္ဓိကော၊ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ မဟာနုဘာ၀ော၊ ကြီးသော အာနုဘော်(အစွမ်း)ရှိသော။အညော၊ တပါးသော။ သမဏော ၀ါ၊ကိုရင်း။ဗြာဟ္မဏော ၀ါ၊ကိုရင်း။နော၊ငါတို့သည်။ ဣဒေ၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ နစ ၀တ ဒိဋ္ဌော ၀ါ၊မြင်လည်း မမြင်အပ်ဘူးစ့။ နစ ၀တ သုတော ၀ါ၊ကြားလည်း မကြားအပ်ဘူးစ့။ ဘော၊အိုအချင်းတို့။ဘ၀ရှုမာယ၊ဘ၀တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော[2]။ ဘ၀ရတာယ၊ဘ၀၌မွေ့လျော်သော။ ဘ၀သမ္မုဒိတာယ၊ ဘ၀၌ ပျော်ပိုက်သော။ပဇာယ၊ သတ္တ၀ါ၏။ သမ္ဘလံ၊ (အ၀ိဇ္ဇာတဏှာဟူသော)

၁။ ဤကား အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း၊ ဘ၀ဌ ဝိဘ၀ေသိနံ ဝိဘ၀ံ နိဗ္ဗုတိ ဣသမာနာနံ သတ္တာနံ ဘ၀ံ ဘ၀ေသု ဥပ္ပတ္တိဌ ဒိသ္မာတိ ၀ေ၀ ၀ါတ္တေ အတ္ထော ဒဋ္ဌမ္ဘောဟူသော ဋီကာအလို၊ ဒုတိယ ပါဒကို ဝိဘ ၀ေသိနံ၊ဘ၀ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော သတ္တ၀ါတို့၏။ ဘ၀ဌ၊ ဘ၀ထို၌ ဖြစ်ခြင်းကိုရင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍-ဟုယောဇနာ။

၂။ ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၁-အာလယရာမဌ် အာလယပုဒ်ကို ကမ္မသာမ်ကတ္တုသာမ် ၂ မျိုးပြု၍ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ နှစ်မျိုးကောက်ပြီးလျှင် အာလယေဟိ ရမန္တိတိ-ဟု နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲပြီးကဲ့သို့ ဤဘ၀ ရာမယ-ပုဒ်ခွဲလည်း ဘ၀ေဟိ ရမတိတိ-ဟု တွဲ၊ ပဇာ အရကောက်။ သို့သော် ဤ၌ ဘ၀ကို ၂မျိုး ဝိဂ္ဂဟပြုဘွယ်မလို။ဘ၀တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး တီသု ဘ၀ေသု ရမတိတိ-ဟု ပြု၍ ဘ၀တို့၌ မွေ့လျော်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။

အမြစ်နှင့်တကွသော။ ဘဝ၊ကို။ ဥဒ္ဓမ္ဘာ၀ဝတာတိ၊ ထုတ်နုတ်လေပြီတကား"ဟူ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဗုတ စိတ္တဇာတာ၊ရှိကုန်သည်၁။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။

၅၀၅ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ ။ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊သည်။ အညတရံ၊ အမှတ် မထင်သော။ ပြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ကို။ အနုဗာ၀ိသိတ္မာ၊ ပူးတင်၍ ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊သင် (ဘုရား)သည်။ ဧ၀ံ၊သို့။ သစေ ပဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိအုံ့။ တုံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သစေ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အကယ်၍ လျှော်စွာ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)သိအုံ့။သာ၀ကေ၊ လူသာ၀ကတို့ကို။ မာ ဥပနေသိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်လင့်။ပဗ္ဗဇိတေ၊တို့ကို။ မာ ဥပနေသိ၊လင့်။ သာ၀ကာနံ၊ လူသာ၀ကတို့အား။ဓမ္မံ၊ကို။ မာ ဒေသေသိ၊ မဟောပါလင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မာ ဒေသေသိ၊လင့်။သာ၀ကေသု၊ လူသာ၀ကတို့၌။ ဧကံ ၊ တယ်မက်ခြင်းကို။မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဧကံ ၊ကို။ မာ အကာသိ၊လင့်။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့ဟူ၍ ။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ သာ၀ကေ၊ တို့ကို။ ဥပနေသုံ၊ တရားသို့ ကပ်ဆောင်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ ဥပနေသုံ၊ကုန်ပြီ။ သာ၀ကာနံ၊တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေသုံ၊ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊တို့၌။ ဧကံ ၊ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ သာ၀ကေ၊ ထိုလူသာ၀ကတို့ကို။ဥပနေတ္မာ၊ တရားသို့ဆောင်၍ ။ တေ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ထိုရဟန်းသာ၀ကတို့ကို။ ဥပနေတ္မာ၊ ၍ ။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတ္မာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတ္မာ၊ ၍ ။ သာ၀ကေသု၊ တို့၌။ ဧကံတစိတ္တာ၊ တယ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ဧကံတစိတ္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ကာယသာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ပါဏုပစ္ဆေဒါ၊ ဇီ၀ိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။(ဟိနေ ကာယေ-ဖြင့် အပါယ်လေးဘုံ၌ ဟု ဆိုလိုသည်။) ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။တယာ၊မှ။ပုဗ္ဗေ၊၌။ ယေ ပန သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ပ။ တေ၊ တို့သည်။ သာ၀ကေ၊ တို့ကို။ နဥပနေသုံ၊ တရားသို့ ကပ်၍ မဆောင်ကုန်။ပ။ သာ၀ကေသု၊ တို့၌။ နဧကံတစိတ္တာ၊တယ်မက်သော စိတ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊တို့၌။ နဧကံတစိတ္တာ၊ ၍ ။ ပ ။ ပဏီတော၊ သော။ ကာယော၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင်ကို။ အဟံ၊ ငါမာရ်နတ်သည်။

၁။ အစ္ဆရိယဇာတာ အဗ္ဘုတဇာတာ တုဋ္ဌိဇာတာ စ-ဟူသော အဓိကထာဖွင့်သည့် အလို အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတ စိတ္တ ၃ ပုဒ်သည် ဒုန်သေချာ၏။ ပါဠိတော်၌ စိတ္တဇာတာ-ဟူရှိလျက် တုဋ္ဌိဇာတာ ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တုဋ္ဌအဖွင့်နှင့်ညီအောင် စိတ္တဇာတာ ဟု ရှိသင့်လေသလား။ သို့မဟုတ် စိတ္တ၏ အဘိဓေယျ အနေဖြင့် တုဋ္ဌ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသလား ဟု အမျိုးမျိုး စဉ်းစားဖွယ် ဖြစ်၏။ စိတ္တဇာတာ-ဟု ရှိလျှင် ကောင်းစွ၊အထက်၌ အုံ့ချီးထိုက်-ဟု ကမ္မရှုပ်ကြုံ၍ အစ္ဆရိယံပုဒ်ကို ပြန်ဆိုခဲ့သော်လည်း ဤ၌ကား ဇာတနှင့် အစ္ဆရိယ ဗဟုဗိဟိ အဏုပြစ်ရှိ၍ဝင်း သမာသ်နှင့် လျော်အောင် အုံ့ချီးခြင်းဟု ဘာ၀ရှုပ်ကြုံဆကာ ပြန်ဆိုသည်။ဤရှိကာ စူဠတဏှာ သမ်ယသုတ်၌ကား အစ္ဆရိယဗ္ဗုတန္တိပဒဒွယေန ဝိမုယနာကာရော၀ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ သဠာတံ အစ္ဆရိယဗ္ဗုတံ ဝိမုယနာကာရော ဟေ သန္တိ သဠာတအစ္ဆရိယ ဗ္ဗုတာ၊ တဏှာ ပ၀တ္တစိတ္တုပ္ပါဒါ၊ အစ္ဆရိယဗ္ဗုတယောတုကာ သဠာတာ တုဋ္ဌိ ဧ၀ေသန္တိ သဠာတတုဋ္ဌိနော-ဟု ဖွင့်၏၊ အဓိကထာလည်း တိုင်ကြားမျိုးဖွင့်၏။

၂။ ဒဗ္ဗ၀ါစကနာမ်ကို ပဋိသေဓြမြစ်လျှင် နှ-ကို အပြာဟူကောက်ရှိ အ-သော်ငင်း အနုယောကရှိ အန်သော်ငင်း ကာရိယ ပြောင်းလဲရသည်။ သို့သော် ဤ၌ အဂေဓိတစိတ္တာ-ဟု မပြောင်းလဲဘဲ နှ ဂေဓိတစိတ္တာ ဟု ပဋိသေ ဓနှ-တိုက်ရိုက်ရှိသည်ကား ရှားပါးဆန်းကြယ်စွ။

"မာရိသ၊ အချင်း။ ဣဒေါ်၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တုံ့၊ သင်(ဘုရား)သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရံ အနု၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရသု၊ နေလော့။ မာရိသ၊ အချင်း။ အနက္ခာတံ၊ (သူတပါးတို့အား)မဟောကြားခြင်းသည်။ကုသလံ၊ကောင်း၏။ ပရံ၊သူတပါးကို။ မာ ဩဝဒါဟိ၊ မဆုံးမလင့်ဟူ၍။ ဧवं၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောကြား၏"ဟူသော။(ဣတိ တလုံးကြေသည်)။ဧवं၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ကို။ "ပါပိမ၊အယုတ်ကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိ၊သိ၏။ပ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တုံ့၊သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွါးကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ ။ ဧवं၊သို့။ နု ဝဒေသိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ပ။အဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို လိုလားသည်ဖြစ်၍။ပ။ပါပိမ၊ကောင်။တုယ္ဟံ၊သင်၏(သန္တာန်၌။) 'ယေသံ၊အကြင်သာဝကတို့အား။သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့ ။ တေ၊ ထိုသာဝကတို့သည်။ မေ၊ ငါမာရ်နတ်၏။ ဝိသယံ၊ နယ်ပယ်ကို။ ဥပါတိဝတ္တိဿန္တိ၊ လွန်၍ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့' ဟူသော။ ဧवं၊ ဤသို့ အကြံအစည်သည်။ဟောတိ၊၏။ပါပိမ၊အယုတ်တမာကောင်။တေ၊ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ အသမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၀၊ဘုရားမဟုတ်ကုန်သည်သာ။သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ဘုရားတို့သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ပဋိဇာနိ သု၊ဝန်ခံကုန်ပြီ။ပါပိမ၊ကောင်။ အဟံ၊ခေါ၀ပန၊ ငါသည်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၀၊ ဘုရားသည်သာ။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနामိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊သည်။ သာ၀ကာနံ၊တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၀ိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ တာဒိသော၀၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာတည်း။ပ။ အဒေသေန္တော၀ိ၊ ဟောတော်မမူသော်လည်း။ပ။ တာဒိသော၀၊ တည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊ သည်။ သာ၀ကေ၊ တပည့်သာ၀ကတို့ကို။ ဥပနေန္တော၀ိ၊ သော်လည်း။ တာဒိသော၀၊ တည်း။ပ။ အနုပနေန္တော၀ိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်သော်လည်း။ တာဒိသော၀၊ တည်း[၂]။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတဿ၊သည်။ (ပဟီနာဒီစပ်) ဝါ၊ ၏။ (ဥစ္ဆိန္နမူလာ-စသည်၌စပ်) ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။ ပေါနောဘ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘ၀သစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ (တဖန်ဘ၀သစ်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏

၁။ ဟိတန္တိ ဝုတ္တိ၊အနုကမ္ပတိတိ အနုကမ္ပိ၊ ဣဒ္ဓတိတိ အတ္ထော-ဟူသော သီလကွန်အင်္ဂကသာ လောဟိစွသုတ် အမှင့်နှင့်အညီပြန်ဆိုသည်။ သမ္ဘပါဏာဘူတဟိတာနုကမ္ပိတိ သဗ္ဗေ ပါဏာဘူတေ ဟိတေန အနုကမ္ပကော တာယ ဒယာယန္တေ တာယ သဗ္ဗေသံ ပါဏာဘူတာနံ ဟိတစိတ္တကောတိ အတ္ထော-ဟူသော ဗြဟ္မဇာလသုတ် စူဠသီလအမှင့်အလို အစီးအပွါးဖြင့် အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။

၂။ တဿ ဣဿ ဒဿနံ အသာတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီပေးသည်။ သော ဣဒ ဒိဿတိ-ဟု ပြုမူ ထိုဘုရားကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ဘုရားသာလျှင်တည်း-ဟုပေး။ အဒေသက ဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတနည်းတူ..ရှုအပ်သော ဟုဋ္ဌိလ်သာတည်း၊ ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း အဒေသကဖြစ်သော တထာဂတ အလားတူရှုအပ်သော ဟုဋ္ဌိလ်သာတည်း ဟူလိုသည်။

ဟုသော်လည်း ပေးနိုင်သည်)။သဒ္ဓရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်၏။အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏာဒိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို။(ပဟီနာ-ဘိ စပ်)။၀ါ၊ တို့သည်။ (ဥစ္ဆိန္နမူလာ-စသည်ဘိစပ်)။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရင်းရှိကုန်၏။တာလာ၀တ္ထုကဘာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာ၀ံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ ၊ ဘိ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိရူဠှိယာ၊ စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ပါပိမ၊ ကောင်။ဝေမေ၀ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ 'တထာဂတဿ၊ သည်။ ၀ါ၏။ပ။အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ တဿဟေတူတိ၊ ထို အကြောင်းကြောင့်တည်း"ဟူသော။(ကိဿဟေတု ဟူသော အမေးအားလျော်စွာ တဿဟေတု-ဟူ၍ ပြန်ဖြေသည်)။ တေ၊ ဤစကားကို။အ၀ေစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣတိဟိ၊ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်သည်။ မာရဏ၊ မာရ်နတ်၏။ အနာလယနတာယ စ၊ မပြေဆိုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ပြဟ္မုနော၊ဗကပြဟ္မာ၏။အဘိနိမ္မန္တနတာယ စ၊ကာယ,ဗျာနနစ်ဝဖြင့် သိစေခြင်းကြောင့်ရင်း။ (နိမ္မန္တနဝုစ္စနေန၊ အဌကထာ။ ရင်းကို ဝိညာပနဝစနေန-ဟု ဋီကာဖွင့်၏)။ (ဟောတိ၏)။ တသ္မာ၊ ထို(ပြဟ္မနိမန္တန)ကြောင့်။ ဣမဿ ဝေယျာကရဏဿ၊ ဤ၀ေယျာကရိုက်း၏။ ပြဟ္မနိမန္တနိက်တော၀၊ ပြဟ္မနိမန္တနိကဟူ၍ သာလျှင်။အ၀ိ၀စနံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၏။

နဝမ်၊ သော။ ပြဟ္မနိမန္တနိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မာရတဇနီယသုတ်

၅၀၆။ (ဧवं မေ သုတံ ကေ၀ သမယံ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-ပေးမြဲ)။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော ။ဘေသကဠာ၀နေ၊ ဘေသကဠာတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အဗ္ဘောကာသေ၊၌။ စင်္ကမတိ၊စင်္ကြံ သွား၏။ တေနခေါ၀ပန သမယေန၊၌။ ပါပိမာ၊သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ လွှာန်၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်းသို့ရောက်သည်။ ကောဋ္ဌံ၊ အစာဟောင်းအိမ်အတွင်းသို့ ။ အနုပ၀ိဋ္ဌော၊အလျှောက်ဝင်ရောက်သည်။(ပူးဝင်သည် ဟူလို) ။ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊၌။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ "ကိ နုခေါ၊ အသ္မိနည်း။ မေ၊ငါ၏။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းသည်။ ဂရုဂရော၀ိယ၊ အလွန်လေးယောင်တကား။ မာသာစိတံ မညေတိ၊ ပဲထမင်းဖြင့် ပြည့်ယောင် တကား"ဟု သော။ ဇတော်၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံ ၌။ ဩရောဟိတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဝိဟာရံ၊သို့။ ပ၀ိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေထုတ်၌။ နိသီဒိ၊ထိုင်နေပြီ။နိသဇ္ဇ ခေါ၊ထိုင်နေပြီး၍။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊

၁။ အာသယော ဝစ္ဆဂုတ္တဿနတာယ ကောဋ္ဌံ၊ တဿ အဗ္ဘန္တရံ ဟေတ္ထ ကောဋ္ဌံ-နှင့်အညီ ပေးသည်။ စပါးထား သိုလှောင်အဆောက်အဦးကို ကျီ-ဟု ခေါ် ဆိုကြသကဲ့သို့ ကျင်ကြီးသိုလှောင်ရာ အူကိုလည်း ကောဋ္ဌ-ဟု သုံးသည်။

သည်။ပစ္စတ္တံ၊မိမိ၏။ ယောနိသော၊သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။မနသာကာသိ ၊နှလုံးသွင်းပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ ကုစ္ဆိဂတံ၊ ဝမ်းသို့ရောက်နေသော။ ကောဋ္ဌ၊ အစာဟောင်း အိမ်အတွင်းသို့။ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ အလျှောက်ဝင်နေသော။ မာရံ၊ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ဒိသ္မာနု၎။ ပါပိမန္တံ၊သော။ "မာရံ၊ကို။ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ပ။ တထာဂတံ၊ ဘုရားကို။ မာ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲလင့်။ တထာဂတ သာဝကံ၊ ဘုရား၏ တပည့်သာဝကကို ။ မာ ဝိဟေသေသိ ၊ လင့် ။ တေ ၊ သင်၏ ။ ဒီဃရတ္တံ ၊ ပတ်လုံး ။ အဟိတာယ ၊ အစီးအပွါးမဲ့ငှါ ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ ။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်လင့် " ဟူ သော။ တေ၊ ဤအကြံ့အစည်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ ပါပိမတော ၊ သော။ မာရသ၊ ၏။ "အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ဇာနမေဝ၊ မသိပဲလျက်သာလျှင်။ အပသေ ဝေ၊ မမြင်ပဲလျက်သာလျှင်။မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ နိက္ခမ ပါပိမ။ပ။ဒုက္ခာယာတိ၊ဒုက္ခာယဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟာ၊ပြီ။ ယောပိ သော၊ အကြင်သူသည်လည်း။အသ၊ထိုတပည့်သာဝက၏။သတ္တာ၊ဆရာတည်း။ သောပိ၊ ထိုဆရာသည်လည်း။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ နေဝ ဇာနေယျ၊ မသိရာ။ အယံ သာဝကော၊ ဤတပည့်သာဝကသည်။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ကုတော ဇာနိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာ သိအံ့နည်း" ဟူသော။ ဇေတ၊ ဤအကြံ့အစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ၊ရှေ့နည်း အတိုင်း ပေး)။

အထခေါ၊ ၌။ ပါပိမတော။ သော။ မာရဿ၊၏။ "အယံ သမဏော၊သည်။ဇာနမေဝ၊ သိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿံဝေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိက္ခမ ပါပိမ။ပ။ ဒုက္ခာယာတိ၊ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟာတိ၊ ပြီ" ဟူသော။ (ဤတိ တလုံးကြေ)။ဇေတ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊၏။ မုခတော၊ ခံတွင်း မှ။ ဥဂ္ဂန္ဒာ၊ထွက်၍ ။ ပစ္စဂ္ဂဠေ၊ တံခါးရွက်၏ပြင်ဖက်၌[1]။ အဋ္ဌာသိ၊တည်ပြီ ။

၅၀၇။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပစ္စဂ္ဂဠေ၊ တခါးရွက်အပြင်ဖက်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၎။ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ ပါပိမ၊ကောင်။ဣဒ္ဓါတခါးရွက်၏အပြင်ဖက်၌လည်း။ (ဌိတံ၊သော။)တံ၊သင့်ကို။အဟံ၊ ငါ(မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ပဿာမိ၊ ၏။ မံ၊ငါမာရ်နတ်ကို။ နု ပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။တံ့၊သင်မာရ် နတ်သည်။ မာ မညိတ္ထော၊ မမှတ်လင့်။ ပါပိမ၊ကောင်။ သော တံ့၊ ထိုသင်သည်။ ပစ္စဂ္ဂဠေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။အဟံ၊ငါ(မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ဒုသိနာမ၊ ဒုသိမည်သော။ မာရော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ပြီ။ တဿ မေ၊ ထို(ဒုသိမည်သော) ငါမာရ်နတ်၏။ဘဂိနီ၊ နှစ်မသည်။ ကာဠီ နာမ၊ ကာဠီအမည်ရှိ၏။တံ့၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ တဿာ၊ ထိုနှစ်မကာဠီ၏။ပုတ္တောသားတည်း။သော တံ့၊ ထို(နှစ်မကာဠီ၏သား ဖြစ်သော)သင်သည်။ မေ၊ (ဒုသိမာရ်နတ်ဖြစ်သော)ငါမောဂ္ဂလ္လာန်၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်၊ အဟောသိ၊ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အရဟာ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊

၁။ ဥရသိ မနသိ ဝိဘတ္တ၂နေ ပဋိရူပကာ-ဟူသော (တတ္ထမောခနီ)အလို မဒ္ဒေသဒ္ဒါကဲ့သို့ ဤ၌ မနသိသဒ္ဒါ သည် ဟဒယဝါစီ အသခ်ိုဖြစ်သောကြောင့်ရင်း အသခ်ိုမနသိနှင့် အကာသိတွဲ၍ ယောဇနာသော် မနသာကာသိ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီ-ဟုပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန် ဥ-ကဏ္ဍ၊ ၁၆ သုတ် နိဿရ။

၂။ အဂ္ဂလံ ဝုစ္စတိ ကဝါဋံ(ဤအဓိပ္ပာယ်)အဂ္ဂလာနိတိ နဂရုကဝါဋဿနိ (ဝိဇုရတာတ်။) ယာဝဒ္ဓါရကောသာ၊ အဂ္ဂလဝေယနာယ၊(ဝိနည်းပါဠိ)တို့၌ အဂ္ဂလသဒ္ဒါ၊တံခါးရွက် ဟော။

ကကုသန်မည်သော။ ဘဂဝါသည်။ လောကေ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ ကကုသန္ဓေ၊သော။ ဘဂဝတော၏။ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ ဝိဇိတ,သင်္ဂါဝမည်သော။ သာဝကယုဂ်၊ တပည့်သာဝကအစုံသည်။အဂ္ဂ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂ်၊ကောင်း သော အစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (အတ္တိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ထိုတပည့်သာဝက တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ယဒိဒံ ဓမ္မဒေသနာယ၊ အကြင်တရားဟောခြင်း၌ ။ အာယသ္မတာ ဝိဇိရေန၊ နှင့်။ သမသမော၊ ၊ ထပ်တူထပ်မျှသည်။ နစ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဧဝံ၊သို့။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ အာယသ္မတော ဝိဇိရဿ၏။ ဝိဇိရောတ္ထေရ, သမညာ၊ ဝိဇိရ ဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။ အာယသ္မာ သဠာယတနိကော၊သည်။ အရညဂတောပိ၊ ၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောပိ၊၎င်း။ သုညာဂါရဂတောပိ၊ ၎င်း။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့် သာလျှင်။သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ရောဓသမာပတ်ကို။သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားတတ်၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဘဝ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အာယသ္မာ သဠာယတနိကော၊သည်။အညတရသ္မိံ ၊ အမှတ်မထင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ပ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဂေါပါ လကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပသုပါလကာ။ ဆိတ်ကျောင်းသား သိုးကျောင်းသားတို့ သည်။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်။ပထာဝိနော၊ ရေးသွား တို့သည်။ အညတရသ္မိံ ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မန္တံ သဠာယတနိကော၊ ကို။ အဒ္ဒသံသု ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍။ တေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား စသည်တို့၏။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စု။ဘော၊တို့။ အဗ္ဘုတံ၊စု။ အယံသမဏော၊ သည်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ကာလကံတော၊ သေပြီ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထို အလောင်းကို။ ဒဟာမာတိ၊မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြကုန်အုံ့"ဟူသော။တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ တေ ဂေါပါလကာ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ပ။ တေ ပထာဝိနော၊ တို့သည်။တိဏဉ္စ၊ မြက်ကိုလည်း။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကိုလည်း။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုလည်း။ သံကၡိပိတ္မာ၊ စုရုံး၍။ အာယသ္မတော သဠာယတနိကော၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဥပစိနိတ္မာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စီ၍။ အဂ္ဂိံ ၊ မီးကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ (အဂ္ဂိံ ဒတ္မာ၊ မီးရှို့၍။)ပက္ကာမိံ သု၊ ဖဲကုန်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သဠာယတနိကော၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန် သဖြင့်။ တာယ သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္မာ၊ ထ၍။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပမ္ဘေါ၎ေတ္မာ၊ ခါ၍။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ပါပိမ၊ ကောင်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ စရန္တံ၊ လှည့်လည်သော။အာယသ္မန္တံ သဠာယတနိကော၊ ကို။အဒ္ဒသံသုခေါ၊ကုန်ပြီ။ဒိသ္မာန၊ ၍။ နေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသည်တို့၏။ "ဘော၊ တို့။ပ။ ဆွာယံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဠိသဠာယတနိကော၊ ပြန်အသက်ရှည်သူတည်း" ဟူသော။ တေ၊

၁။ ပါရာဇိကတ် အဌကထာ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ဝင်းမူလပဏ္ဏာသပါသရာသိသုတ် အဌကထာ၌ဝင်း။ယဒိဒံ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းသာ လာ၏။ နိပါတမတ္တဟုကား မလာ။ သို့သော် လွယ်ကူစေရန် နိပါတမတ္တကြောင့် ဤ၌ ယောဇနာသည်။ ယဒိဒန္တိ ဝစီကာရဏ နိဒဿနတ္တေ နိပါတော၊ ဧတေန ယံ ဣဒံ အညမညဿ ဟိတာဝဟံ ။ပ။ ဧတေန အညမညဝစနေန-ဟူသော ၎င်းပါရာဇိကတ် အဖွင့်ကို မီးသော်- "ဧတသ်၊ ထိုသာဝကတို့၏။ ယဒိဒံ ယာ ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရားဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာယ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌"ဟူ၍ နိယတ်-အနိယတ် အစုံလိုက် ယောဇနာရှု၏။

သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ကောင်။ ဝေ၊သို့။ ဤမိန္တ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော သဠေဝ်ဿ၊ ၏။ သဠေဝ်ေ တေ သမညာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၅၀၇။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၎်ဘု။ဒုသိဿ၊ သော။ မာရ်ဿ၊၏။ "အဟံ၊သည်။သီလဝန္တောနံ၊ သီလရှိကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော။ ဤမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတိ ဝါ၊ လာရာပဋိသန္ဓေကိုဝင်း။ ဂတိ ဝါ၊ သွားရာစုတိကိုဝင်း။ နေဝ ဇာနာမိ၊ မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟွဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ 'ဘုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ လာကြကုန်။ သီလဝန္တ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အဂ္ဂေါသထ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ ပရိဘာသထ၊ ရေရွတ်ကြကုန်။ ရောသေထ၊ ချုတ်ချယ်ကြကုန်။ ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဘုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။အဂ္ဂေါသိယမာနာနံ၊ ဆဲရေးအပ်ကုန်သော။ ပရိဘာသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ရောသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိဟေသိယမာနာနံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။အညထတ္တံ၊ ကြည်လင်သည်မှတပါးမကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်။(သဒ္ဒတ္ထ)။ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။(အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပ္ပေါနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်း မသိ ဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ ယံနူန အန္တောဝိသေယျံ၊ ပူးဝင်ရပါမူကား ကောင်းလေစ" ဟူသော။ ဝေ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၎်ဘု။ ဒုသိ၊သော၊ မာရော၊သည်။တေ ပြာဟွဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ 'ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ထေ၊ ကုန်။ပ။ အပ္ပေါနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ အန္တောဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။အထခေါ၎်ဘု။ဒုသိနာ၊သော။မာရေန၊သည်။အန္တောဝိသိဋ္ဌာ၊ပူးဝင်အပ်ကုန်သော။ တေ ပြာဟွဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဤမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။မုဏ္ဍကာ၊ဦးပြည်းတို့တည်း။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့တည်း။ ဣဿ္ဘာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏။ ကဏှာ၊ မည်းညစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ' ပြဟ္မာ၏ခြေ ဖမိုးမှ ဖွားကုန်၏။ အသ္မာ၊ ဝါတိသည်[1]။စျယိနော စျာန်ဝင်စားကုန်၏။အသ္မာ၊ဝါတို့သည်။စျာယိနောတိ၊ စျာန်ဝင်စားကုန်၏ ဟု။ ပတ္တကန္တာ၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အခေါမုခါ၊ အောက်သို့ ချအပ်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။မဇ္ဈရုကဇာတာ၊ ဖြင်းသောလေးထိုင်းခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[2]။ စျာယန္တိ၊ ကြံစည်ကြကုန်၏။ ပဇ္ဈာယန္တိ၊ ကြံမှိုင်ကုန်၏။ နိဇ္ဈာယန္တိ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် တွေးတော ကြံစည်ကြကုန်၏။ အပဇ္ဈာယန္တိ၊ စိတ်လှုပ်ကြကုန်၏[3]။ ဥသ္သူကော၊ ဒီးဒုတ်သည်။ ရုက္ခသာခါယံ၊ သစ်ကိုင်းဌ။ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ စျာယတိ၊ ပဇ္ဈာယတိ၊နိဇ္ဈာယတိ၊ အပဇ္ဈာယတိ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ အပဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဤအသ္မာပုဒ်ကား အမှ-ယော-ဝိဘတ်၊ အသ္မာပြီး၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကာရိယတူ မယ်-ပုဒ်ဖြင့် စျာယိနော မယ်-ဟု ဖွင့်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂၀၉ မယမသ္မာမှဿသုတ်၊ မယံ၊ အသ္မာ၊ အမေ့ပြုဂ်ထုတ်၏။

၂။ မဇ္ဈရုက ဇာတောတိ သဠာဘာဂရှာဘာဝေါ။အံ-ဌ-ခု-၂၇ မဇ္ဈရုကဇာတာတိ အာလသိယဇာတာ၊ ဤအဌ-ကထာ။ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒီကမ္မဿ အကရဏေန သဠာတာလသိယာ-ဟူသော ဤဋီကာတို့အလို ဖြစ်သော ပျင်းရိခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ဟုပေး။

၃။ ပဇ္ဈာယန္တိတိအာဒီနိ ဥပသဂ္ဂဝသေန ဝစီတာနိ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ။ ပ-နိ-အပ-ဟူသော ဥပသာရတို့ နှင့် ဆိလေ့ဗ်ရိုင်သမျှ ဆိလျော်အောင် ကြံ၍ပေးလိုက်သည်။

ကောဏ္ဍ၊ မြေခွေးသည်။ နဒီတီရေ၊ မြစ်ကမ်းပါးဌ။ မဇ္ဈေ၊ ငါးတို့ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ စျာယတိ။ပ။ အပဏ္ဍာယတိ သေယျထာပိနာမ၊ ''ကဲ့သို့။ဝေမေ၀၊သာလျှင်။ပ။အပဏ္ဍာယန္တိ၊ကုန်၏။

ဗိန္ဒာရော၊ကြောင်သည်။သန္ဓိသမလသင်္ကန်ရှိရေ၊ အိမ်နံရံ မစင်ထုတ်ရာ မြောင်းပုပ် အမှိုက်ပုံ၌။ မူသိက်၊ကြွက်.ကို။မဂ္ဂယမာနော၊လျက်။စျာယတိ။ပ။အပဏ္ဍာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ အပဏ္ဍာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝဟစ္ဆိနော၊ ပေါက်သောပခုံးရှိသော။ ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ သန္ဓိသမလသင်္ကန်ရှိရေ၊ဌ။ စျာယတိ။ပ။ အပဏ္ဍာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။အပဏ္ဍာယန္တိတိ၊ ကုန်၏''ဟူ၍။အကျောသန္တိ၊ဆဲရေးကြကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကြကုန်၏။ ရောသေန္တိ၊ ချုတ်ချယ်ကြကုန်၏။ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ဌ။ ယေ မနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ကာလဝါဒေန္တိ၊ သေကုန်၏။ (တေ၊ ထိုလူတို့သည်) ယေဘုယ္ယေန၊အားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၀၉။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂ၀၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ထေ၊ ကုန်။ သီလ၀န္တော၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို၊ အကျောသထ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ပ။ ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။လဘေထ၊ ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ တုမ္ဟေဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အပ္ပေ၀နာမ သီယာ၊ ဖြစ်ပြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းရ၍။ဒုဿီနာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္ဓာ၀ိဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ကုန်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ (မဟာ၀ေဒလ္လသုတ် ၄၅၉-၌၎င်း၊ စူဠအဿပုရသုတ် ၄၃၇-၌၎င်း၊ အနက်ပေးခဲ့ပြီ၊ ၎င်းတို့ကို မှီးလေ)။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ကကုသန္ဓေန၊ သော။ဘဂ၀တာ၊ သည်။ဝေ၊ ဤသို့။ ဩ၀ဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ တဖန် ဆုံးမအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အရညဂတာပိ၊ ၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတာပိ၊ ၎င်း။ သုညာဂါရဂတာပိ၊ ၎င်း။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရိ ံသု၊ နေကြကုန်ပြီ။

၅၁၀။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ။ ဒုဿီဿ၊ သော။မာရဿ၊၏။"အဟံ၊ငါမာရ်နတ်သည်။ ဝေ၊ သို့။ ကရောန္တော၊ ပြုသော်လည်း။ သီလ၀န္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတိ ံ ဝါ၊ကိုဝင်း။ဂတိ ံ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ နေ ဝ ဇာနာမိ၊ မသိ။အဟံ၊ ငါသည်။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ 'တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ လာကြကုန်။ သီလ၀န္တော၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို၊ သက္ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဂရုံကရောထ၊ ကုန်လော့။ မာနေထ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဒုဿီ၊ သော။ မာရော၊သည်။ ဩတာရံ၊ကို။ လဘေထ၊ ရကုန်။ တထာ၊အားဖြင့်။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သက္ကရိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ပူဇိယမာနံ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဿ၊၏။

အညထတ္ထံ၊ မကြည်လင်သည်မှ တပါး ကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဓတ္ထ)။ ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်းမသိ ဟု နှလုံးသွင်းရ၏။ ယံနူန အန္ဓာဝိသေယျန္တိ၊" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ရှိ။ အန္ဓာဝိသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဒုသိနာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ အန္ဓာဝိဌာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ သိလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သက္ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂရုံကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ကုန်၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ဌ်။ ယေ .မနုဿာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၁ခ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ သိလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သက္ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဂရုံကရောထ၊ ကုန်လော့။မာနေထ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အာဃာတံ ။ပ။ လဘေထ၏။ တထာ၊ အာဃာတံ။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ မသိ'ဟု နှလုံးသွင်းရ၏။ ဒုသိနာ၊ သော။ မာရေန၊သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္ဓာဝိဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ ကာယေ၊ ဌ်။ အသုဘာနုပဿီနော၊ အသုဘဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟာရေ၊ အာဟာရဌ်။ ပဋိကူလသညိနော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောကဌ်။ အနဘိရတိသညိနော၊ မမွေလျော်ဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘသခ်ါရေသု၊ အလုံးစုံသော သခ်ါရတို့ဌ်။ အနိစ္စာနုပဿီ-နော၊ မမြဲဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။အထခေါ၊ဌ်။တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အရဟံ၊သော။သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေန၊သော။ ကကုသန္ဓေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧवं၊ သို့။ဩဝါဒိယမာနာ၊ သော်။ဧवं၊ သို့။ အနုသာသိယ မာနာ၊ သော်။ အရညဂတာပိ၊ ၎င်း။ပ။ ကာယေ၊ ကိုယ်ဌ်။ အသုဘာနုပဿီနော၊ ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟရိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။

၅၁ဃ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ဘဂဝါ၊သည်။ပဋ္ဌဏ္ဏာသမယံ၊ ဌ်။ နိဝါသေတွာ၊၍။ပတ္တစီဝရမာဒါယ၊ ၍။ပ။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မာတာ ဝိဓုရေန၊ အရှင်ဝိဓုရနှင့်တကွ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဝှါ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ ကုမာရကံ၊သတ္တိ သားကို။ အန္ဓာဝိသိတွာ၊ ပူးဝင်၍ ။ သက္ခရံ၊ ကျောက်ခဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍ ။ အာယသ္မ တော ဝိဓုရဿ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းဌ်။ ပဟာရံ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သီသံ၊ကို။ ဝေါ ဘိန္ဒိ၊ ခဲပြီ။(သီသံ ဝေါဘိန္ဒိတိ ်သံဘိန္ဒိ၊ အဋ္ဌကထာ)။ပါပိမ၊ ကောင်။အထခေါ၊ ဌ်။ဘိန္နေန၊ ကဲ့သော။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဂဠေန၊ ယိုစီးသော။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ် သော၊ (ဥပလက္ခိတော-ဟူသော ပါဠိသော်သ ့မထည့်ပဲလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာယသ္မာ ဝိဓုရော၊

သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ ကကုသန္ဓံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ ဝေ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓီ၊အစဉ်လိုက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဒ္ဒသိ၊ သော။ အယံ မာရော၊ သည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဝါ အညာသိတိ၊ မသိသည်သာ"ဟု ကြံစည်လျက်။ နာဂါပလောကိတံ၊ ဆင်၏ကြည့်ခြင်းကဲ့သို့ ကြည့်ခြင်းဖြင့်။ အပလောကေသိ၊လှည့်ကြည့်တော်မူပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သဟာပလောကနာ စ၊ လှည့်ကြည့်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင်[၂]။ ဒ္ဒသိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တမှာ စ ဌာနာ၊ ထိုနတ်ပြည်ဌာနမှလည်း။ စုတိ၊ စုတေပြီ။ မဟာနိရယံ စ၊ ရဲကြီးသို့လည်း။ ဥပဓိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တဿ မဟာနိရယဿ၊ ထိုဝရဲကြီး၏။ ဆဖဿာယတနိကော ဣတိပိ၊ ဆ ဖဿာယတနိက ဟူသော အမည်ရင်း။ သက္ခိသမာဟတောဣတိပိ၊ သက္ခိသမာဟတ ဟူသော အမည်ရင်း။ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော ဣတိပိ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနိယ ဟူသော အမည်ရင်း။ တယော နာမဧကေ၊ သုံးပါးသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏[?]။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိရယပါလာ၊ ဝရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ "မာရိသ၊ အချင်း။ ယဒါ၊ အကြောင်းအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ သက္ခိ၊ (ဦးခေါင်းမှ လာသော) သံတံကျင်သည်။ သက္ခိနာ၊(ခြေမှလာသော) သံတံကျင်နှင့်။ သမာဟဏ္ဍေယ္ယု၊ ပေါင်းဆုံရာ၏။ အထ၊ ထိုပေါင်းဆုံသောအခါ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ နိရယေ၊ ဌ်။ ပစ္စမာနဿ၊ ကျက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်ရှိပြီဟူသော။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနေယ္ယာသိတိ၊ သိလော့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သော ခေါ အဟံ၊ထိုငါ သည်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊မျှားစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿ

၁။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာ အလို အထခေါ။ပ။ အပလောကေသိ တဝါကျ၊ နဝါယံ ဒ္ဒသိမာရော မတ္တမညာသိတိ တဝါကျ၊ ဤသို့ နှစ်ဝါကျရှိရမည်။ ထို့ကြောင့် အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ အပလောကေသိ၊ လှည့်ကြည့်ပြီ။ (အပလောကတဘာဝေ လှည့်ကြည့်၍။) နဝါယံ။ပ။ မညာသိတိ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ပြီ။) ဟု ဤသို့ ပါဠိသော ၂-ခုထည့်၍ ယောဇနာ။ နာဂ ပါပလောကိတန္တိ နာဂသာ ဝိယ အပလောကိတံ၊ ဟတ္ထိနာဂသာ အပလောကနသဒိသံ အပလောကနန္တိ အတ္ထောဟူသော မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-သုတ်မဟာဝါဒ္ဒိကာ မှီး၍ နာဂါပလောကိတံ ပုဒ်ကိုပေးသည်။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို ကရဏတ္ထ ကြံလျှင် ပိုရ၍ ကောင်းသည်။

ဤပုဒ်နှင့် စပ်၍ ပကတိလူများ၏ အရိုးသည် တေ့ဆက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အရိုးသည် ချိတ်ဆက်၊ ဘုရား၏ အရိုးတော်ကား ကွင်းဆက်၊ ထို့ကြောင့် သမင်လည်ပြန်မကြည့်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ပါ ဆင်၏လှည့်ကြည့်နည်းမျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်လှည့်ကြည့်တော်မူကြောင်း အဋ္ဌကထာဖွင့်ဆို၏၊ တေ့ဆက် ချိတ်ဆက် ကွင်းဆက် ဟူသော စကားသည် နီတတ္ထ မှုချုတ္တလော၊ သို့မဟုတ် နေယျတ္ထ ဥပစာရတ္ထလော၊ စဉ်းစားကွယ်။

၂။ သဟာပလောကနာတိ ဝစနတော-ဟူ၍ ရှိကာရှိသောကြောင့်ဝင်း၊သဟာပရိနိဗ္ဗာနာ-ပုဒ်မျှားကိုယောက်၍ ဝင်း သွာဝိဘတ်၏ ကာရိယ အာဒီယဖြင့်သာရှိရမည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကနေနေဝ-ဟု ဖွင့်သဖြင့် ကရိတ်း ဝိဘတ် တတိယာဝင်မှတ်၍ သဟာပလောကနာယ-ဟု ထားကြသည်ကား ပါဠိပျက်။ သဟာဝတ္ထုဗျာစာရတိ ဝတ္ထုဝိတိက္ကမေန သဟ၊ သဟယောဂေ ကရဏဝစနပ္ပသင်္ဂေ ဣဒံ နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဌမသံဃာဒိသိသ် သာရတ္ထ-ဒ္ဒီ။

၃။ ဆဖဿာယတနာတိ တေဿာတိ ဆ ဖဿာယတနံ ရက္ခံ၊ တံ ဣဒ္ဓ အတ္ထိတိ ဆဖဿာယတနိကော နိရယော၊ ရြောက်ပါးသော စက္ခုသမ္ဗဿ စ သော ဖဿ ရှိသော ဆင်းရဲရှိသောငရဲ။

သမာဟနတိတိ သမာဟတော၊ အနေကသတဘေဒေါ သက္ခိသမာဟတော ဣဒ္ဓ အတ္ထိတိ သက္ခိသမာဟတော၊ နိရယော၊ ပေါင်းစုံသော သံတံကျင်ရှိသောငရဲ။ ဝိသေသပစ္စယတာယ ဝေဒနာယ ဣတောတိ ဝေဒနိယော၊ ကာရဏာ ကာရကေန ဝိနာ ပစ္စတ္တံ သယမေव ဝေဒနိယောတိ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော၊ ကမ္မကာရကနှင့် ကင်း၍ မိမိဘာသာ ခံစားအပ်သောငရဲ။

သဟဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ တသို့ မဟာနိရယေ၎ဏ်။ အပစ္စိ၊ ကျက်ပြီ။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ် တသောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ တသော မဟာနိရယဿ၊ ၏သာလျှင်။ ဥဿဒေ၊ ဥဿဒရဲ့ဏ်။ ဝုဋ္ဌာနိမံ နှာမ၊ အကုသိုလ်ကျိုးမှ ထခြင်းဌ ဖြစ်သည်မည်သော၏ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒိယမာ နော၊ ခံစားလျက်။ အပစ္စိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ သေယျထာပိ မနုဿာ၊ လူ၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ ဝေရ္ဂပေါကာယော၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျ ထာပိ မစ္ဆာ၊ ငါး၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့။ ဝေရ္ဂပ် သီသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၁၃။ (က) သာဝကံ၊ တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ ဝိဓုရဠ၊ ကိုဝင်း။ ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှ အပယ်ပြုပြီးသော။ ကကုသန္ဓဠ၊ ကကုသန်ဘုရားကိုဝင်း ၂။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝရဲ့ဏ်။ ဒ္ဒသိ၊ ဒ္ဒသိမာရ်နတ်သည်။ အပစ္စထ၊ ကျက်ပြီ။ သော နိရယော၊ ထိုဝရဲသည်။ ကိဒိသောဒ္ဒ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်သနည်း။

(ခ) သတ်၊ အရာမကသော။ အယောသက္ခိ၊ သံတံကျင်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ သမ္ဘေ၊ ဝရဲသူ ဝရဲသားအားလုံးတို့သည်။ ပစ္စတ္တဝေဒနာ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အသီးအသီး ဖြစ်စေ အပ်သောဝေဒနာရှိကုန်၏ ၃။ သာဝကံ၊ သော။ ဝိဓုရဠ၊ ကိုဝင်း။ ပ။ အပစ္စထ၊ ပြီ။ သော နိရ ယော၊ သည်။ လ္ဟဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

(ဂ) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤ၏ အကျိုးကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ ကဏ္ဍ၊ မည်းညစ်သောမာရ်နတ်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ။

(ဃ) သရဏ၊ သမုဒ္ဒြာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဌ။ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာ၊ ကြောင်မျက်ရွဲအဆင်း ရှိကုန်သော။ ရွှစိရာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ အစ္ဆိမဇ္ဇော၊ အလျှံရှိကုန်သော။ ပဘဿရာ၊ အရောင်ထွက်ကုန်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိနော၊ ကပ္ပါပတ်လုံး တည်လေ့ရှိကုန်သော။ ဝိမာနာ၊ ဗိမာန်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်ဌ။ ပုထု၊ မျှားစွာကုန်သော။ နာနတ္တ

၁။ ဥပုဗ္ဗ ဌာဝေတိ၊ ယုပစ္ဆည်း၊ ၀-အာဂုမ်ဖြင့် ဝုဋ္ဌာနေ ပြီးစေ။ ဝုဋ္ဌာနေ ဘဝံ ဝုဋ္ဌာနိမံ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ဆင့်။ အန္တိမဝေဒနာ နောက်ဆုံးပိတ်ဝရဲမှ လွတ်ခါနီးဆဲဆဲ ခံစားရသော ဝေဒနာတည်း။ သို့သော် မဟာနိရယမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤဥဿဒဝရဲ၌ ခံစားရမည့် ဒသဝဿ သဟဿ ကာလသည် နောက်ဆုံးပိတ် ခံစားရမည့် ဝေဒနာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝုဋ္ဌာနိမ-အမည်ရသည်ဟူလို။

၂။ ဝတ္ထုကြောင်းခဏ် ဘုရားကို ပစ်ခတ်သည်ဟု တိုက်ရိုက်မလာသော်လည်း ၎င်း၏ သာဝကကို ပစ်ခတ် သဖြင့် ဘုရားကိုလည်း ပစ်ခတ်ရာရောက်သောကြောင့် ကကုသန္ဓဠ ပြာဟ္မဏ-ဟု ဂါထာလာသည်။

၃။ ပစ္စတ္တံ အတ္တနာ အတ္တနာ ဇနိတာ ဝေဒနာ ယေသန္တိ ပစ္စတ္တဝေဒနာ-ဟုပြု။ ပစ္စတ္တညောဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ ဟူသော ဒီ-ပြဟ္ဘာလသုတ် ပါဠိကို ပစ္စတ္တညောဝ ဥပ္ပါဒိတာ နိဗ္ဗုတိ-ဟု ဋီကာ ဆရာတည် ဥပ္ပါဒိတာ ဟူသော ကမ္မရှယ်သွင်းဖွင့်သကဲ့သို့ သယမေव ပါဠိယေဏ္ဍဝေဒနာ ဇနကာ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာလည်း ဝေဒနာကို ဝိသေသ အဖြစ်ထားသော် ဇနကာလည်း ဇနိတာ-ဟု ကမ္မရှယ်ဖြင့် ဝိသေသန အဖြစ် ကြံရာ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ အတိုင်း ဝိဂ္ဂဟပြု။ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီယောဇနာ၊ ပစ္စတ္တံကို သယမေव-ဟူ၍ရင်း အတ္တနာ-ဟူ၍ရင်း ဖွင့်ခြင်းသည်တူ၏။ ပါဠိယေဏ္ဍကား ဝိစ္ဆာအဗျယီဘော ထင်ရှားစေရန်တည်း။

ဝဏ္ဏီယော၊ အထူးထူးသောသဘော, အဆင်းရှိကုန်သော[1]။ အစ္စရာ၊ နှတ်သွီးတို့သည်။ နစ္ဆန္တိ၊ ကကုန်၏။

(၄) ဗုဒ္ဓသာ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ပ။ တေ၊ ဤတည်ထုဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ပ။ နိဂစ္ဆသိ၊လတ္တံ့။

(၅) ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃသာ၊ သည်။ဒေဝကွတော၊ ကြည့်ရှုစဉ်။ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဝိသာခါလှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းပြာသာဒ်ကို။ (မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌ တည်သောကြောင့် ဝိသာခါသည် မိဂါရမာတု-ဟု တွင်သည်) ပါဒဂုံဌေန၊ခြေမဖြင့်။ ကမ္မယိ၊ လှုပ်စေပြီ။

(၆) ဗုဒ္ဓသာ၊၏။ သာဝကော၊သော။ပ။ တေ၊ ဤတုန်လှုပ်စေနိုင်သော အကြောင်းကို ။ပ။နိဂစ္ဆသိ၊ လတ္တံ့။

(၇) ဤဒ္ဓိဗလေန၊တန်ခိုးအစွမ်းသည်။ ဥပတ္ထဒ္ဓေါ၊ ထောက်ပံ့အပ်သော။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ဝေဇယန္တံ၊ ဝေဇယန္တာဘုရားသည်သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ ပါဒဂုံဌေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မယိ၊ ပြီ။ ဒေဝတာ၊နတ်တို့ကို။ သံဝေဇေသိ စ၊ ထိတ်လည်း ထိတ်လန့်စေပြီ။

(၈) တေ၊ ဤတုန်လှုပ် ထိတ်လန့်စေနိုင်သော အကြောင်းကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(၉) ဝါသဝ၊ သိကြား။ တဏှာဂွယဝိမုတ္တိယော၊တဏှာ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ကို။ အဘိဇာနာသိ၊ သိသလော။ (ဣတိ၊ သို့။) ယော သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝေဇယန္တ ပါသာဒေါ၌။ သက္ကံ၊ သိကြားကို။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဗ္ဗော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍[2]။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သက္ကော၊ သည်။ တဿ၊ ထို (အမေးရှင်) ရဟန်းအား။ ဝိယာကာသိ၊ဖြေဆိုပြီ။

(၁၀) တေ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(၁၁)အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပြဟ္မာ။ တေ၊ ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူသည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အပိအတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ပြဟ္မလောကော၌။ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ပြဟ္မာ့အရောင်တို့ကို သာလွန်သော။ ပဘာဿရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ (ဣတိ၊ သို့)။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာဟူသော။ သဘာ၊ စည်းဝေးရာသဘင်၏။ အဘိတော၊ အနီး၌။ ပြဟ္မ ၊ ကို။ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ (ကွစိ ဒုတိယဆဋ္ဌိနမတ္ထောနှင့် အညီ-သဘာ၊ ၏ ဟု ပေးသည်။)

(၃-စ) မာရိသ၊ အချင်း။ မေ၊ ငါ့ပြဟ္မာ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ပုရေ၊ ၌။ အဟု၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့ပြဟ္မာ၏။သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ပြဟ္မလောကော၌။ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ပြဟ္မာ့အရောင်တို့ကို

၁။ နာနတ္တဝဏ္ဏာတိ နာနာသဘာဝဝဏ္ဏဝန္တော၊ သုတ်မဟာဝါ-မဟာသမယသုတ်ရှိကာ။ အထူးထူးသော ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သော-ဟု အတ္ထသဒ္ဒါ ကာယ-အဟောကြံ၍သော်လည်းပေး။

၂။ ဝါကျ အပြည့်အစုံရေးသော် ဘိက္ခုနာ သက္ကော ပဉ္ဍံ ပုဗ္ဗော-ဟု ရှိရမည်။ ဤပုဗ္ဗော-သည် ပုစ္ဆဝေတ် ဒ္ဒိကမ္မိကဖြစ်သောကြောင့် "အပဓာန် ဒုဟာဒိန်၊ ၊ နျာဒိန် တု ပဓာနက်"-နှင့် အညီ ပဓာနဖြစ်သော ကံကို ပဉ္ဍံဟု ဒုတိယန္တ အဂုတ္တကမ္မဖြင့် ထားသည်။

သာလွန်သော။ပဘဿရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ပဿာမိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါမြင်ဖွယ်သည်။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အမို့၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ သို့။) သော အဟံ၊ ထိုမြင်ဖွယ်ဖြစ်သော ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကထံ ဝဇ္ဇံ၊ အဘယ်မှာ ဆိုအံ့နည်း။ (ဣတိ၊သို့)။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ တသာ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ (၂-ဂါထာပေါင်းရှိ ပြန်ဆိုသည်၊ဒဋ္ဌံ ယျောမိဿ အမာ ဒေသောစ-ဟူသော (၇) နှင့် အညီ ကထံ ဝဇ္ဇံ၌လည်း ဝဒဝေတ် ယျောမိ ဝိဘတ်-အံ့ပြုသည် ဟု ကြံ)။

(၈) တေ၊ ဤအဓမ်းအဖြေကို။ (အကြောင်းပေးမြဲ)

(ဘ) ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မဟာမေဃနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး၏။ကူဋ်၊အထွတ်ကိုရင်း။ဝန်၊ ဇမ္ဗူဒြိပ်ကျွန်းကိုရင်း။ (တောတောင်ထူထပ်သောကြောင့် ဇမ္ဗူဒြိပ်သည် ဝန်တွင်သည်)။ ပဗ္ဗတိဒေဝေါ၊ အရှေ့ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့၏။ (ဒီပံ၊ ကျွန်းကိုရင်း။) ယေ နရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဘူမိသယာ၊ မြေ၌ အိပ်ကုန်၏။ (ဘူမိယံ သယန္တိတိ ဘူမိသယာ)။ (တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒီပံ၊ အနောက်ကျွန်း မြောက်ကျွန်းကိုရင်း။) ဝိမောက္ခေန၊ ဝိမောက္ခစျာန်အဘိညာဉ်ဖြင့်။အဖဿယိ၊ ထိပြီ။

(ထ) တေ၊ ဤစျာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ထိခြင်းကို။ (ကြောင်းပေးမြဲ)

(ဒ) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။"အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလံ၊ လူမိုက်ကို။ ဒုဗ္ဘာမိတိ၊လောင်မြိုက်အံ့" ဟူ၍။ဝေဗေစ်စစ်။နှ ဧတယာတိ၊ လွှဲသမပြု။ဗာလော ဗာလသာ၊ လူမိုက်၏။ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော။ အဂ္ဂိ ံ၊ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလူမိုက်ကို။ သ၊ ထိုမီး သည်။ဒုယ္ဘတိ၊ လောင်မြိုက်၏[1]။

(ဓ) မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ တုဝံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ နံ တထာဂတံ၊ထို ဘုရားရှင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ အလိုလို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုဟိဿသိ၊ လောင်မြိုက်လတ္တံ့။ ဗာလော၊ သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ မီးကို။ သံဟုသံ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ဒုဟတိ ဣဝ၊ လောင်မြိုက်သကဲ့သို့တည်း။

(နှ) မာရော၊ သည်။နံ တထာဂတံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ကြောင့်။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝိ၊ ဖွားပြီ[2]။ ပါပိမ၊အယုတ်ကောင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နု ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ (ဣတိ၊ သို့။) ကိန္နု မညသိ၊ အဘယ်ကြောင့် မှတ်ထင်တိသနည်း။

(ပ) အန္ဓက၊ အယုတ်ကောင်။ ကရောတော၊ ပြုသူသည်။ ပါပံ၊ ကို။ စိရရတ္တာယ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ (ဒီဃရတ္တံ-ဋီကာ)။ စိယတိ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ မာရ၊

၁။ အာသဇ္ဇ၏ကတ္တားကား ဗာလော၊ ဒုယ္ဘတိ၏ ကတ္တားကား သ-၏ အရ ဖြစ်သော အဂ္ဂိတည်း။ ယင်းသို့ ကတ္တားပြားသောကြောင့် "ကတ္တား ကဲ့ဘီ၊မတူရှိသော်၊ မိမိကတ္တား၊ သမ္ဗန်ထား၍၊ ဖြစ်ငြားဟိတ်မှာ၊ သက်တို့ ရာသည်၊ ကျမ်းလာတူဘိ သဟောတည်း"နှင့် အညီ ဗာလော၊ ၏။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်-ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မာတာ ပုတ္တံ ပသဝိ-ကဲ့သို့ မကောင်းမှုဟူသော သားကို ဖွားမြင်ပြီ-ဟူလို။ ပသဝိ၊ ရှိပြီ။ ဖြစ်စေပြီ-ဟူ၍ သော်လည်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာအတိုင်းပေး။

- မာရ်နတ်။ ဗုဒ္ဓမှာ၊ ဘုရားမှ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ငြိုးငွေ့ဖွဲ့ခွါလေ့။ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့၏။ အာသဝ၊ ညစ်ညူးဆဲလိုခြင်းကို။ မဘကာသိ၊မပြုလင့်။

(၆) ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း (မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ဘေသကဠ တောင်၌။ မာရ၊ ကို။ အတဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်ပြီ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။သော ယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရ ဓာယထ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ဣတိ၊ မေ သုတं၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ မာရတဇနိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပဌမော၊သော။စူဠယုမကဝဂ္ဂေါ၊သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုစူဠယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သာလေယ္ယ၊ ဝေရဉ္ဇဒုဝေ စ တဥ္ဍိ၊ သာလေယ္ယကသုတ်၊ ဝေရဉ္ဇကသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ်,စူဠ ဝေဒလ္လနှစ်သုဘ်တို့ဝင်း။ စူဠမဟာမမ္မသမာဓိနဉ္စ၊ စူဠမမ္မသမာဓိနသုတ်,မဟာမမ္မသမာဓိနသုတ်တို့ ဝင်း။။ ဝိမံသကာ၊ ဝိမံသကသုတ်ဝင်း။ ကောသမ္ဗိစ၊ ကောသမ္ဗိယသုတ်ဝင်း။ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ဗြာဟ္မဏိမဇ္ဈနိကသုတ်ဝင်း။ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဒုသီမာရော စ၊ မာရတဇနိယသုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဂ္ဂေါ၊ တဝဂ်ဖြစ်၏။

ပဌမော၊ သော။ သာလေယ္ယ၀ဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏။ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းတည်း။

မူလပရိယာယော စော၊ မူလပရိယာယဝဂ်ဝင်း။ ဥတ္တမော၊မြတ်သော။ သီဟနာဒေါ စ၊သီဟ နာဒဝဂ်ဝင်း။ ကကစောစော၊ဩပမ္မဝဂ်ဝင်း။ ဂေါသိင်ေါ၊မဟာယမကဝဂ်ဝင်း။ သာလေယ္ယော စ၊ စူဠယမကဝဂ်ဝင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ပဌ၊ ငါးဝဂ်တို့တည်း။

မူလပဏ္ဏာသကံ၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိသည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ အန္တရဓာယထ-ဝယ် ဓမ္ဓနီ သမ္ပကမ္ပထ-ပုစ်ကဲ့သို့ အာဝိဘဝ်ကို တွယ်ပြု၍ ထကိုချေသောကြောင့် အန္တရ ဓာယထ-ဟု-ပုစ်ပြီးသည်။